

کازانتزاکى

دوا وهسوهسهى

کریست

و: له فارسىیهوه

کهريم دهشـتى

کوردستان - ههولیر

۲۰۰۶

ناوی کتیب: دوا وهسوهسی کریست

- نووسینی: کازانتزاکی
- وهرگیپانی له فارسییهوه: کهریم دهشتی
- نهخشهسازی ناوهوه: گۆران جمال رواندزی
- پیتچنین: سامان
- بهرگ: سهیوان
- سهپرهرشتی چاپ: هیمن نهجات
- تیراژ: ۱۰۰۰ دانه
- ژمارهی سپاردن: ۲۲۲
- بهرگی یهکه م
- چاپی یهکه م ۲۰۰۶
- نرخ: ۵۰۰۰ دینار
- چاپخانه: چاپخانهی وهزارهتی پهروهده

پیشکەشه به:

هه موو ئه وانه ی به ره هه مه کانیا ن ده که ن به سه ر مه شقی ئازادی ی
نه ته وه که یان.

ک. دهشتی

زنجیره ی کتیب - ۵۹ - (۱۶۲)

ناویشان

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی موکریانی

پۆستی ئه لکترونی: asokareem@maktoob.com

ژماره ی ته له فۆن: 2260311

www.mukiryani.com

پیشه کی

رۆمانی دوا وهسوهسهی کریست، ژیننامهی هه موو ئه و مرۆقه ئازایانهیه، که ویستویانه بگهن به مهادری عیرفانو عه شقو ئاگر. خودی کریست به هه مان ئه و سێ مه داره دا رت بووه له م رییه دا بهرجه ستهی خه باتیکێ دوورو درێژی کردووه، سه ره تا هه ولیداو هه خودی خۆی له هه موو کۆت و پیوه ندیک رزگار بکات و له دیلی پاک بیته وه، هه ر بۆیه ش خۆی له هه موو پیوه ندیه کان رزگار ده کات و هه موو به خته وه رییه ک ده کاته قوربانیهی بریاره کانی خۆی و پاشان بالاده ستهی خۆی پیشانی ئاره زووه کانی جه سته ده دات و خه فه یان ده کات.

ئه وسا وه کو ئازاترین مرۆق له پیناوی ئه وهی که مرۆقایه تی له هه موو ژه نگو ژاریکی نه هامه تی پاک بکاته وه. برپاری مه رگی خۆی ده دات و بۆ سه ر خاچ هه لده کشیته و خۆی ده کاته قوربانیهی مرۆقایه تی، ئه مه رۆمانی (دوا وهسوهسهی کریست) ه.

تا که مه به ستهی من له وه رگێپانی ئه م کتیه، سه ره پای ئه وهی که شا کاریکێ گه وره ی ئه ده بییه، ئه وه یه که بۆ خوینه رانی روون بکه مه وه چۆن میلله تانی دنیا به مه به ستهی رزگار کردنی نه ته وهی خۆیان ئایین به کار ده هیئن نه ک بۆ سه ر کردنی... چۆن چۆنی میلله تان خۆیان به هۆی سیمبوله کانی ئایینه وه له کۆت و پیوه ندی داگیر که ران رزگار ده کهن، که ته واو له م شا کاره دا رهنگی دا وه ته وه..

هیوادارم کاریکم کردبیت نه وه کانی دا هاتوو به عیشه وه با وه شی بۆ بکه نه وه.

که ریم ده شتی

هه ولیر: پاییزی ۲۰۰۵

وهك زيوى دهرهوشانهوه و له بهر با كهوتبوننه خشهخش دهستنيشان بكهى، لهو جيهى له خاليكى سهوزى زوى چهند كوختهبيكى پهپوتت دهبينى كه زهماني له گهل يهك و زهماني تاك تاك به سهر زميندا هاويشترابون، له شه بو گلو خشت دروست كرابوون و به دوى قسل سپى كرابوون، بون كردن چركى تووى به خهرج ددها، كه پهيكهري مرؤسى ههنديكى به تاراو ههنديكى بي تارا به سهريشتي بانهكانهوه خهوتبون. بيدهنگى رايكردبوو، پيرؤزى شهوى نامهسكون تئى شلهژان بوو بوو، دهست و پيى مرؤقى تيكدهئالاندو ههلدهسوراندو ناو يهك و نهيدتوانى قههراگايهك بدؤزيتتهوهو، دلى مرؤقى ناهيان ههلدهكيشا... نالهبيكى ناوميدهارو نهفرين ئالود لهسدان دهمدا دههاته دهرهوهو لهم گهرمهسيهدا به ئارامى بو دل پيكدان له نه بهرد دابوون، تهواوى ههول و تهقهلايان بو تهوهبوو قسهبي بدؤزنهوه تا هسرهته دليان بگيپتتهوه، بهلام نهيندتهوانى، نالينهكان دادهپچران و له ناو قيلو قالى نابالانسدا ون دهبوون، له هيكهوه زهنايىكى دلتهزين له بهرزترين بانهوه له ناوهندي ديدا بهرزبووه، سينهبيكى پارچه پارچه بوو (خوداوهندي سراييل... خوداوهندي سراييل - تهدونيا - تاكهى؟) ئه نالهيه نالهى يهك تاكه نهفه نهبوو، هى تهواوى دى بوو كه خهونى دهبينى و هاواري دهکرد، تهواوى خاكي سراييل له گهل ئيسقانى مردوهكان و رهگو ريشهى درهختهكانى، ئازارى دهچهشت و نهيدتوانى بزى و ههراو زهنای دهکرد. دواى بيدهنگيى دريژو له هيكهوه دووباره بانگى فهزاي بهپانتايى زهمين و ئاسمان شهق كرد، بهلام ئيستا به توورهيى و ئازاريكى زورترهوه ((تاكهى تاكهى؟)) سهگهكانى دى بيداربوونهوهو دهستيان كرد بهحهپه چهپ و رابردن، له پشت بانه پان و گليهكانهوه ژنان به ترسو لهرزوه سهريان كرده باوهشى ميدهكانيان. پياوه جهوانهكه خهونى دهبينى و له خهوى خوى هاواري دهبيست تهكانيكيدا، خهوى ئه ئالوز بوو راپهري، كيو به ناسكى كهوته خهيال و ناو دهرورنى بهدياركهوت، ئيدي كيو تهختهتاوير نهبوو، بهلكو له خهوو گيژى دروست كرابوو، دهستهبي له مرؤقى ديويهيكهرو رووخساركيوى به ريش و پشم و برؤو دهستی قهبهوه پيى خويان بهتورپيى له كيرو دهكوتا، باريك و نهرم بوونهوه، دريژبوونهوه، پان بوونهوه، شيويهان دهگؤرا، نهوكاته وهكو چهند پهله ههورى كه له ناو بايىكى توندا پهروش و بلاودهبوونهوه، شوږدهبوونهوه

بهشى يه كهم

شهنبيكى فينك و بهههشتى سهراههري بوونى ئهوى داگرت.

له بهرزاييهوه، ئاسمان تهستيره باران بوو، له خوارهوه به سهر زهوييهوه بهردهكان كه له بهر گهرماي سوتينهري رؤژدا گرپان گرتبوو، هيشتا ههر گهرم بوون، ئاسمان و زهوى ئارام و دلنهوازيوون و تئى بيدهنگى قوولئ هات و هاوارو بي زهماني شهو بووبوون، بيدهنگ تر له خودى بيدهنگى، ههوا تاريك بوو، پيدهچوو نيوهشهو بي، مانگو خورى چاوانى خودا داخرابوون و له خهودا بوون، پياوه جهوانهكه كه شهنبيكى نهرم هزرى دوور دوور بردبوو، غهرقى جيهانى بي ههستى و خهلوته بوو بوو، بهلام لهكاتيكا كه هزرى ئهوه له خهلوتهگهدها نهنديشهى باغى بهههشتى دهکرد، لهناكاو باكه گؤراو توندتربوو، ئيدي ئهوه بايه بايىكى بهههشتى نهبوو، بهلكو ههلمى چهند ههناسهبيكى گران و سهنگين بوو، وهك بليى له بيشهبيكى چري يا باغيكى تهپرو فمناك لهژيرهوى قاچى ئهوه دهواريكى به هانكه هانك يا گوندى بو خهوتن له ههولپيى بيهوه دابوو، ههوا سهخت بي ئارام بووبوو، ههناسهى به ههلموى مرؤو ئاژهلو پهريهكان بهرز دهبووه له گهل عهترى ئارهقهى توندى لهشى مرؤقدا تيكهله به يهك دهبوون، نانى تازه له تهنورا دهردههينران و ژنان رؤنى درهختى ههقرسيان له پرچيان ههلدهسوى، بؤنت ههلدهكيشاو، ههستت دهکرد، تى رادهماي، بهلام هيجت بهدى نهدهکرد، هيدي هيدي چاوهكانت خووى به تاريكويهوه دهگرت دهتتواتى سهرونيازبيىكى بالابهز كه رهشتر بوو له شهو، دهگهل دهستهيهك له درهختى خورما كه وهك كانيى سهريان له بهر يهك نابوو، درهختى كهم گهلاي زهيتوون، كه له تاريكيدا

ناو تان و پوئینکی جوان. به راکردن و رهوینهوهی خهون تهواوی دیمه نه که گهره کی بوو، له بهر زهینی ئه و ون بیی، یه کسه سهری سه نگیب بوو، سهر له نوئ چووه خه وینکی قولسه وه، کیوه که دووباره بووه ته خسته تاویرو هه وره کان وه کو هه وه لیان لیتهاته وه، سه دای هه ناسه ی توندی که سینکی بیست، ریش سووره که ئه و کاته به هه نگاوی خیراو به کراسی کراوه پی په تی و رووخساری سوورو ئاره قه پژه وه، له ترۆپکی کیوه وه دووباره به دیار کهوته وه، هاو پئیانی بی شوماری ئه و له پشستی سه ریه وه له میانی تاشه به ردی سه ختا خوئیان شارده بووه، هه ناسه برکییان بوو، له بالائی سه ره وه، هه یوانی ئاسمان دووباره تاقیتی زیبای به رجه سته ده کرد، به لام ئیستا ته نها تاقه ئه ستیره ییکی گه وره وه ک گوییکی ئاگرین له ئاسوی رۆژه لاته وه هه لواسرابوو، خوړ له حالته ی هه لاتن دابوو، کابرای گهنج به سهر ته خته خهوی خویه وه که له تیشه داربوو راکشا، سه دای هه ناسه ی سه نگینی ئه و حیکایه تی کاری دژواری رۆژانه ی ئه وی ده کرد، پیلوه کانی بو ساتی ته ته له ی کرد، وه ک بلئی ئه ستیره ییکی سیراوی به سهر ئه واندا هه لاتبی، به لام بیدار نه بووه، خهون دووباره به چالاکي خوئی به دوری ئه ودا سوورایه وه، له خه ودا بینی ریش سووره که وه ستاوه ئاره قه له ژیر هه نگل و پی و هه نیه ی باریک و لۆچخواردوی سه ره و ژیر ده بووه، له حالیکه له بهر زۆری هه ول و ته قه للاو توورده یی، هه لم له ده می ده هاته ده ره وه، له حالته ی که جوینی دده، دانی به خوئا گرتو جوینی قورتداوه، به مرموچیه وه گوتی: تاکه ی ئه دونیا تاکه ی؟ به لام توورده یی ئه و په نگاوه ی نه دایه وه. سه نگرایه وه به خیرایی تریشقه کلاقه ی ریپوانیکی دوورو دریت له ده روونیدا ئه و له به ریه ک بووه، کیوه کان تاوانه وه، مرموچه کان ون بوون، خهون بو شویئیکی دیکه چوو، جه وانه که بینی سه رزه مینی که نانه وه ک هه واییکی سیمی ئارموش رهنگاو رهنگو پر زینه ت و جوانی، له سه ره وه ی ئه ودا و له سه ر بانه نه ویه که ی قامیشی کوخته که خوئی هه لختبوو، لای باشور بیابانی له رزیوی ئه دومیه بوو که له پشستی پلنگی ده چوو، دوورتریش ده ریای مردوو بوو، به ره قی و ژه هراوی خویه وه، نورئ هه لده ک شایه ده روونیه وه و هه لیده قوراند، له پیئش و له دوایه وه ئورشه لیمی زالم قهراری گرتبوو، له هه موو لایئیکه وه به فه رمانی - یه هوه - خنده ق هه لکه نه رابوو، خوینی قوربانیانی خوداو به رخ و په یام به ران، به سه ر شه قامه

به در پژه کراوه کانیدا هه لژه ابوو، ئه و کاته سامیرای پۆخل و پی کوتی بت په رستان له گه ل چالیک له نیوه نده ژنیک به سووراو و سپاوه وه ئاوی له بیر هه لده کیشا به دیار کهوت، پاشان له کۆتایی باکووردا - جه لیل - ی تابناک و میهره بان و سه وه لان - به دیار کهوت له لیواره وه بو ئه و به ری لیواری خهون رووباری ئوردن هه لده رژه، رووباری که شاره گی خودایه وه له که ناری زیخاوی باخ و باخاتی پر میوه - یه حیای پاکشورو بیدعه ت گیره کانی سامری و ته ره سو و ماسیگره کانی - گنسارت - راده بردن به بی جیاوازی هه موویانی تیر ئا و ده کردن، کابرای گهنج به دیتنی ئا و خاکی پیروز هاتبووه وه ژده وه، دهسته کانی دریت کرد تا ده ستیان پی دابه یئتی، به لام سه رزه مینی موژده هیئ که به شه ونمو با و ئاره زوی کۆنی مرۆیی رسکا بوو، وه ک گولیکی سوور له سپیده ده ماندا ده ره وشایه وه له پریکا له تاریکی ئه نگوسته چا ودا خامۆش هه لگه را، به نه مانی سه رزه مینی موژده هیئ سه دای ئاله و نه فرین کهوته به رگویی، دهسته ییکی بی ژمییری خه لک له پشت تاویره نوک تیژه کان و دره خته تیغداره کانی هه رمیی کیوی دووباره به دیار کهوته وه، به لام ئه مجاره ته و او شیوا بوون و ده ستنیشان ده کران، ئه و دیوانه چه ند لوولدارو و له رو بچوک بوو بوونه وه، چه ند شه موله یه ک بوون، هانکه هانکیان بوو، به چکه هه رماسه کان هه ناسه برکییان بوو، ریشیان گه سکی له زه ویدا، هه ریه ک له وان وه سیله ییکی ئه شکه نه دانی غه ربیی هه لگرتبوو، هه ندیکیان که مه ربه ندی چه رمینی به ئاسن نیشانکراو و خویناویان له ده ست دابوو، هه ندیکیشان خه نه رو سوژن، هه ندیکیشان بزما ری سه رپانی درشت، سی کورته بالا که دامه نیان نزیکه ی سه رزه مینی گسک دده، خاچی قه به و سه نگینیان هه لگرتبوو، ناشیرنترینی ئه وان یه کیکی خه پله ی لوچی بوو، که له دای هه موویانه وه ده هات، تاجیکی له درک و داڻ له ده ست دابوو، ریش سووره که له پیئشه وه پالیدایه وه کهوته ته ماشا کردنیان، سه ری زلی خوئی له رووی نه فره ته وه راته کاند، خه ونینه که گویی له بیر کردنه وه کانی خوئی بوو ((ئه وان بی باوه رن، له بهر ئه وه ی که به که می خولقاون هه ر له بهر ئه وشه که من ئه شکه نه ده دریم... ئه وان باوه رپان نییه... ریش سووره که ده ستی زلو توکنی دریت کردو به هیما کردن بو ده ستی داپۆشراو له نا و په رده ی شه ونمه وه گوتی:

- سەيركەن!

- سەرۆك، ئىمە ھېچ نابىنن؟ ھەوا تارىكە... .

- شتى نابىنن كەواتە باوەرتان بە قسەى من نىبە؟

- سەرۆك باوەر دەكەين، ھەر لەبەر ئەو شەكە بەدوای تۆ كەوتىن، بەلام ھېچ نابىنن.

- دووبارە سەيركەنەو.

دەستى خۆى وەك شمشىرى دابەزاندا، شەوئى سىپى شەقكرود دەشتى بە ديارخست، دەرياچەبىنكى شىن لە خەو ھەلدەسا، لە كاتىكا كە تاراي شەوئى لادەدا، بزەبىكى كوردو درەوشاوە، ھىلكەى مەلە گەورەكان- دىھات و گوندەكان- لە ژىر درەختى خورماو دەرەسەرى كەنارى زىخىنى دەرياچە لە ناوەندى مەزراى گەندا بەرەنگىكى سىپى كەوتە درەوشانەو. سەر دەستەى گروپە كە بە ھىماكردن بۆ گوندىكى گەورە كە بە چەند چەمەنىكى سەوز دەرە درابوو، گوتى: (ئەو لەويىە) سى ئاشى بايى، بەبى، ئەوئى بايەخ بە دى بەدەن، سەر لە بەياني زوو پەروانە كانيان كوردنەو ھەو سووراندیان، وەحشەتەك لە ھىكەو ھەلپزايە سەر رەنگى رەش و گەماوى خەونىن، خەون بەسەر پىلەو كانيدا چەقبەست بوو ھەلپزايە ناو ئەندىشەيەو، بۆ ئەوئى خۆى لەو خەو ھەبكا دەستى بە پىلەو كاني داھىناو بە سەختى ھەوليدا بىتەو، لە گەل خويدا كەوتە ئەندىشەو، (ئەو خەونىكە دەبى بىدار بىمەو ھەو خۆم نەجات بەدم). بەلام كورتە بالاكان بە نەنگىيەو بە دەورى ئەودا دەسوورانەو، خەيالى رۆيشتنيان نەبوو، ريش سوورى وەحشى رووخسار قسەى لە گەل ئەوان دەكرد و ئەنگوستە كاني بەشيوەبىكى ھەپشەنامىز بەلای دىسى گەورەدا رادەتەكاندا، ((لەويىە بەدزىيەو دەژىت، بەپى پەتى و جلى كۆننە رۆلى نەجار دەبىنى، واخۆى بەديار دەخات كە كرىست نىبە، دەيوئى قورتار بىت، ياللا كورپنە بە دوایدا بگەپن))، ريش سوورەكە قاچى خۆى بەرزكردەو ھەو نىشانەكەى بە خۆ ھەلئاسى، بەلام كورتە بالاكان خويان ھاويشتە سەردەست و پى ناچار پىبە كاني خۆى دووبارە ھىنايە خوارەو.

- سەرۆك ئەو كۆنەپۆش و پى پەتى و دارتاشانە زۆرن، ئاخى نىشانەيەك، شتەك وەك ئەوئى كە بزاني ئەو كىبە، چۆن مەوئىكە لە كوى دەژى تا بەم جوړە بتوانن ئەو

بناسين، دەنا ھەرەكەت ناكەين، باشترە ئەو بەزاني سەرۆك، ئىمە تەكان نادەين خەرىكە لەبەر ماندوو بوون ويران دەين.

- من ئەو لە باوەش دەكەم و ماچى دەكەم - ئەو بۆ ئىو دەبىتە نىشانە ئىستا بەرەويش ياللا، بەلام لەسەر خۆ، ھاوار نەكەن، ھەر ئىستا خەوتوو ئاگادار بن بىدار نەبىتەو ھە چنگمان رابكات، بە ناوى خودا، تاقىبى بكەن.

كورتە بالاكان ھەموو بەيەكەو ھاواريان كرد ((سەرۆك تاقىبى بكەين)) بە بەرزكردنەوئى پى قەبەو ئامادەى رۆيشت بوون، بەلام يەكى لەوان، ھەمان قەمبورو ئىسقانىكى خىل بوو كە خۆى بە بنە دپكىكەو گرتبوو، تاجە دپكىنەكەى لە دەست دابوو، بنە دپكىنەكەى چەسپاندو سەرىپىچى لەرۆيشت كورد ھاواری كرد ((من بە تەما نىم بىم ئىدى گەيشتە سەر لىوم ئەو چەندىن شەوئى ئىمە تاقىبى دەكەين؟ زەمىن زەمانان ناىەژىر پىم دەلەين نا، بژمىرن لە بياني ئەدومىيە، دىرى ئەسناس يەك لە دوای يەكمان پشكنىو، لەمىاني (ئىنا)دا رابردىن، كەلە ھەمان چىدا ئىليازى بىچارەمان بەبى سوود كوشت، كە گەيشتە ئوردن، پاكشور ئىمەى بەدوای كلوى بابردو رەوان كردو گوتى: ((ئەو كرىستەى كە ئىو بە دوایدا دەگەپن من نىم ياللا چارەتان ونكەن)) ئەويمان جىھىشت چووين بۆ ئورشەلىم، پەرسىتگاو كۆشكى ھەناو قافيا، كوختە كاني (كاتيان) و (فريسيان) (ريكاران)مان ھەموو پشكنى، بەلام جگە لە فېلبازوو درۆزن و دزو بەدكارو بكۆز كەسمان ئەدۆزىيەو، دووبارە كەوتىنەو رى، بەنىوان (سامىرەى دوورخراو) رەت بووين گەيشتە جەلىل، مەجدەل، كانا، كفرنارحوم، (بىت سەدامان) يەكجى بەجى ھىشت، خانوو بە خانوو، قاىغ لەدوای قاىغ بەدوای بەفەزل ترين و لەخواترساو ترين مەوئى گەراين ھەركات كە ئەومان بىنيو ھاوارمان كردو ((تۆ كرىستيانوى بۆ خۆت شاردۆتەو؟ راپەرەو سرايىل رزگار بكە ((بەلام ھەركات ئامىرى شكەنجەى لە دەستى ئىمەدا دەبىنى، رەنگ و رووخسارى دەپەرئى و دەكەوتە ھەلبەزو دابەزو ھاواری دەكرد ((من نىم... من نىم)) بۆ رزگار كردنى گىانى، خۆى دەھاويشتە بەدامەنى شەراب و قومارو ژنەو ھەو خۆى مەست دەكرد كوفرى دەكرد، فاحىشەبازى دەكرد تا ئىمە بەچاوى خۆمان بىنن كە

تاوانبار ئەو کریستە نییە کە ئیتمە بە شوینی دادەگەرپین، بەداخەو سەرۆک، بەلام لیرەش رووبەرپووی هەمان شت دەبینەو، بێهۆدە تاقیبی دەکەین، و دەستی ناهێتین هیشتا نەهاتۆتە دنیاو، ریش سوورە کە پشستی ملی بەچنگ گرت و بۆ ماوەیەک لە میانێ زەوی و ئاسماندا سەیری کرد، لە حالەتیکدا کە پێدەکەنی گوتی: ((ئەو تۆماسی گوماندار تۆم خۆشەو))، ئەو کاتە رووی لەوانی دیکە کرد، ((ئەو رزگارکارە سیخورمەییەو ئیتمەش ئاژەلێ بارهەلگر، لیگەرپین با نەقیزەمان لیبەدات تا هیچ کاتی ئاسودە نەبین))، تۆماسی کۆسە لەبەر ئازار هاواری دەکرد، ریش سوور ئەوی دانایەو سەر زەوی لە کاتیکیدا، دووبارە پیکەنی و چاوەکانی وەرسوورانە لای هاواری لەگەڵ یەک نەگونجاوەکانی خۆی و پرسى ((چەند کەسین؟ دوازدە نەفەر، یەک نەفەر لە هەر هۆزێکی سەرایلی، هەرماس و فریشتەکان، بەچکە هەرماسەکان، کورته بالاگان: تەواوی زادو رووباری خودا، بەشی خۆتان هەلگرن!)) ریش سوور کەیفی کۆک بوو چاوی خەو بازناسای بروسکی دەدا. بە درێژکردنی دەستی قەبەیی لەتوورەبیان لە هەمان کاتدا بەهێوری شانی هاواریکانی دەگرته چنگ، لە کاتیکیدا لە سەرەو تا بنەو لیبیان ورد دەبۆو دەکەوتە قاقاوە، یەک یەکی ئەوانی بۆ هەوا بەرز دەکردو، بە رهاکردنی هەر یەکیکیان ئەوی تری دەگرت.

- سەلاو، ئەو لەئیمی فس خۆزی سوودگەر، کوری ئیبراهیم، تۆی تەمبەل و چەنەبازی زۆرخۆر... تۆ شیرێ پاکت خواردووە نەکەس دەکوژی و نەدزی دەکەوی و نە زینا، چوونکە دەترسی، تەواوی باشیەکانی تۆ زادە ترسە، تۆی کەری گەمژە کە لە ژێر باری کوتەک پششت دەچەمیتهو، لەگەڵ بوونی برسێتیی و تینویتی و سەرماو قامچی بەردەوام بە لە رینگەیی خۆت، تۆ بە کەرباری و بێ ئەوەی ئاگات لە عیزەتیی نەفسی خۆت بێ و بنی قاپان دەلیسێیەو تەواوی باشیەکانی تۆ زادە ترسە، تۆ ئاگری بن کا لە لانەیی شیرۆ لانەیی (بەهۆ) راوەستەو مەییە ژوورەو، تۆ مەری بێ گوناھی باعەباک بەکە، بەکەو دواي خودایی کە دەویەو پت تۆ بخوات، تۆ نەوێ (یاکوب)ی درۆزنی گەرۆک کە وردەورده خودا دەفرۆشی و لە قاپی مائەو هت ئەو نەندە شەراب دەخۆیتەو تا مەست ببیت، بۆ ئەوەی لە کاتی شلکردنەو سەری کیسەیی خۆیان رازی دلێ خۆیان بە تۆ بلین، ئەو رەزێلترین مەرۆق. تۆ ئەو زاهیدی پیسو و

راسیسمی سەر سەخت ئیستاکە لەبەر دەم ئەودا دەکەوێ سەرخاک و سوژدەیی بۆ دەبەیی، چوونکە لە خۆت دەچی، تۆ کە رۆحی فەنا ناخەبوڵت کردۆتە مەغازی سەرپرافی و لە ئاستانەیی دەرگادا دادەنیشی و دەستت دەبەیتە ناو کیسەو سەدەقە دەدەیی بە هەژاران و قەرزیش دەدەیتە خودا و لە ناو دەفتەری حسابت دەنووسی، کە ئەو نەندە زەکاتە بە فلان و فلان کەس و لە رۆژی فلان و لە هەمان سەعاتدا دراو، وەسپەتنامەیی خۆت دەنووسی تا دەفتەری حسابت لە ناو تابوتت دابنێن و لە بەردەم خودا دا بیکەیتەو و وینەیی حسابکاری خۆت پێشکەش بکەیت، تا رۆژانە پارەو پول کۆکەیتەو، تۆی درۆزنی فەشەباز، تەواوی فەرموودەکانی خودا لە ژێر پێ دەنیشی و پیاوکۆژی دەکەیی، دزی و زینا دەکەیی پاشانیش سەردەکەیتە گریان، لەسینەیی خۆت دەدەیی و گیتارە کەت هەلەدەگری و گوناھە کانت دەکەیتە ئاھەنگ، ئەو هەرماسی بەدخو تۆ چاک دەزانێ خودا لە نەواژەنەکان دەبوری، گواپە هەر هەلەییە کیش بەکن، چوونکە خودا کوشتمە ئاھەنگیکە... و تۆ تۆماس ئەو سیخورمەیی تیژی ناو ئیتمە... من بەلێ، منی گەمژەلێ بێ بەرپرستی کە کەلەم پەر لە با بوو، ژن و منالم لە گەران بەدوای کریستیانو رها کردووە بوونی ئیتمە و هەرماس و فریشتەو بەچکە هەرماس و کورته بالاگان لەو ئامانجە گەرەییە کە هەمانە زەروریە، کەواتە یاللا تاقیبی بەکە. ریش سوورە کە پیکەنی و تف دەستیکی کردو قەبەکانی کەوتە جولە، دووبارە هاواری کرد یاللا تاقیبی بەکن)) بە درێژی زەوی سەرەو نیشوکی (ناصیرە) وە کۆتایی دەهات بەرەو پێشەو کەوتەری. مەرۆق و کیوکان بوون بە دوو کەل و نەمان، چاوەکانی خەونبین پەر بوون لە تیرو تاری، ئیستاکە لە خەوی بێ پایانی ئەودا، جگە لە دەنگی داکشان و کوتانەوێ کیو بە قاجی زل و سەنگین، هیچ شتیکی دیکە بەرگویی نەدەکەوت. دلێ ئەو وەک ئاژەلێکی کیوی سەری لە قەفەزی سینەیی ئەو دەکوتا، لە دەروونی خۆیا گویی لە سەداو دەنگیککی گوی کاسککەر دەبوو ((وادین، وادین)) بە هەلبەزینەو یەک لە جیی خۆی هەلقۆزیەو (لە خەودا وای دەهاتە بەرچاو) میزی کارکردنی خۆی خستە بەردەرگا و داچست، تەواوی نامیرەکانی دارتاشی خۆی کە بریتی بوو لە رەندەو دارو مشارو جەگ و تەپشوو چەکوش و دریل، لەگەڵ خاچیککی قەبە کە شەوانە کاری لەسەر دەکرد بەسەر میزەوێ دانان، ئەو

کاتهش خۆی له ناو ئارده داری تاشراودا شارده وه و چاو له ری بوو، بیده نگیینی عه جیب و ئاوارام و شلۆق که ناخۆ شه پین بوو فه زمانه وا بوو، هیچ دهنگی نه ده که وه بهرگۆی نه ده دهنگی هه ناسه ی خه لکی دێ، نه هه ناسه ی خودا، هه موو شتی هه تا هه رماسی شه وی زینده داریش که وه تبه وه ناو دهروونی چالی تاریک و بی کۆتایی و وشک... شه وه خه ونیک بوو یا مه رگی جاویدانی خودا؟ کابرای گه نج که وه تبه وه وه حشه ته وه، مه ترسی ده بین، به ته واوی هیزه وه هه ولیده دا تا بگاته ناواخنی زه پینی غه رق بووی خۆی و خۆی نه جات بدات- بیدار بووه. شه لالی ئاره قه بوو بوو، هیچ شتیکی له خه ونه که له بیر نه ما بوو، ته نها شه وه یه که که سه ی تاقیبی ده کا... کییه؟ یه ک نه فه ر... زۆر؟ خه لکان؟ هه رماسه کان؟ نه ییده توانی وه بیر خۆی به ییتته وه، گوێکانی خۆی تیژ کرد وه وه گوئی هه لخت... له سکوتی شه ودا ئیستاکه سه دای هه ناسه دانی خه لکی دێ ده گه یشته گوێ، هه ناسه هه لکیشانی سینه و گیانیکی زۆر، سه گی تازیه دارانه ده وه ری: جار جاره دره ختی له بادا خشه خشی ده کرد، له خواره وه ی دێ دا دایکیک بۆ خه واندنی مناله که ی به ئارامی و هه ستدارییه وه لای لایه ی ده چری، شه و تژی بوو بوو له رازو ئاهه ئاهێ که شه و پێی ده زانی و چه زی لیده کرد.

زه وی قسه ی ده کرد، خودا قسه ی ده کرد، کابرای تولاژ ئارامی گرت و بۆ ساتی ترس دایگرت، له و دنیا یه دا تاک و ته نها ما وه ته وه، دهنگی هه ناسه ی توندی باوکی له ژووری ته کیه وه ده بیسترا، پیاوه بیچاره که نه ییده توانی بکه ویتته خه وه وه، ده می خۆی که چ ده کرد به کردنه وه و داخستنی لیوه کانی هه ولیده دا بجه وی، سالانیک بوو به مجۆره خۆی شه شکه بجه دا بوو، ته واوی هه ولتی شه و ئیستاکه شه وه بوو که سه دایکی مرۆیی له ده مه یدا هه لبعی، به لام هیشتاکه ش به بی هه ست به سه ر ته خته خه وی خۆیدا رو نیشته بوو، زمانی خۆی له ده ست نه بوو، له حالیکه که ئاو له لچو لیوی سه ره و ژیر ده بووه، هه ولیده دا و ئارقه ی هه لده رشت و جار جاره دوا ی کی شه کی شه پکی وه حشه تناک ده ی توانی وشه یه که به نه وایکی جیاوازی سیلاوی هه لژینیتته سه ر زمانیه وه، یه ک وشه و هه میشه هه مان شت:

ئه-دۆ-نی-یا ((ئه دۆنیا ته نها شه دۆنیا هیچ شتیکی دیکه نا، زه مانیکه شه و شه یه به ته مام و که ماله وه شه دا ده کات، یه ک دوو سه عات به ئارامی به سه ر جیگه وه ده مه ییتته وه تا دوو باره ته قه للا وجودی دا بگری و جار یکی دی کردنه وه و داخستنی ده می ده ست پببکاته وه. پیاوه گه بجه که چاوه کانی فرمی سکاوی بوو بوون... به زه مزه مه وه گوئی: ((که مه تر خه می منه... که مه تر خه می منه... له سکوتی شه ودا کورپه ئازاری باوکی بیست و شه ویش له ژیر ده سه لاتی ئازاردا به بی ویستی خۆی ده ستی کرد به ئاره قه هه لپشتن و کردنه وه و داخستنی لیوه کانی، چاوه کانی داخست و گوئی هه لخت تا بینێ ناخۆ باوکی چی ده کات، بۆ شه وه ی شه ویش وه کو شه و بکات، له گه ل پیرمێرده که ئاه ی هه لکیشا و ناله ییکی بی ئومیدانه و نامه فهومی سه ردا، له و حالته ئیدی جار یکی دی چوه وه وه. به لام هه رکه خه و غه له به ی کرد، دوو باره ماله که ته کانیکی توندی خوارد، میزی کار کردن سه رنگون بوو، ئامیره کانی دارتاشی و خاچه که که و تنه ناو ژووره که وه، ده رگا کرایه وه ریش سووره که، به قه لقه تیکی نه ناس و خه نده ییکی وه حشیانه بازووی خۆی کرده وه، ئاستانه ی ده رگای داپۆشی کابرای جحیل هاواری کرد و له خه و بیدار بووه.

ترس ببهزینتی، هه‌رماسه‌کانی دیکه‌ی تووشی نابوودی کردبوو: هه‌ژاری، هه‌وه‌سی ژنان، له‌زه‌تی گه‌نجیتی، کۆنترۆلی ته‌واوی هه‌رماسه‌کانی کردبوو، ته‌نها هه‌رماسی ترس نه‌بی، چی ده‌بوو که غه‌له‌به‌شی کردبایه‌ سه‌ر شه‌وه‌یه، چ ده‌بوو شه‌گه‌ر بیتوانیبایه... شه‌و ئیستا پیاو بوو... کاتی هاتبوو. که‌وته زه‌مه‌مه‌وه له‌گه‌ل خۆیدا ((په‌ککه‌وتنی باوکم خه‌تای من بوو... خه‌تای من بوو که مه‌جده‌لیه که‌وته به‌دکارییه‌وه، خه‌تای من به‌که‌ سه‌راییل ئیستا که‌ش له‌ژێر کۆت... ده‌نالیینی، که‌له‌شێری- که‌ ده‌بی له‌ ماله‌ هاوسیکه‌دا بی که‌ خاخامی مامی تیا ده‌ژیا، باله‌کانی به‌سه‌ربانه‌وه لیکداو یه‌که‌ له‌دوای یه‌که‌ به‌توره‌یی قوواندی، وادیاریوو له‌ شه‌وی درێژخایه‌ندا ماندوو‌بوو، بانگی خۆره‌تاوی ده‌کرد به‌ دیارکه‌وی، مه‌ردی جه‌وان پشتی خۆی به‌دیوارداو گوپی قولاغ کرد، رووناھی هه‌له‌اته سه‌رمان، ده‌رگا‌کان کرانه‌وه، کوچه‌و کۆلان رۆحیان هاته‌به‌رو (ناصره) خه‌ریک بوو بیداریته‌وه، له‌په‌رێکا ناله‌ییکی عه‌جیب له‌ ماله‌که‌ی هاوسێ به‌رزبوو، له‌پاش شه‌مه‌ یه‌که‌ دوای یه‌که‌ نه‌عه‌ته‌ی خاخام ده‌یسترا، خوای سه‌راییلی بیدار ده‌کرده‌وه شه‌و واده‌یه‌ی وه‌بیر ده‌هینایه‌وه که‌ به‌ سه‌راییلی دابوو، ((خودای سه‌راییل، خودای سه‌راییل تاکه‌ی؟)) کابرای گه‌نج ده‌نگی شه‌ژنۆی خۆی ده‌یست که‌ به‌ ته‌خته‌ی ناو ژووری وه‌تاغ ده‌که‌وت، سه‌ری خۆی به‌توندی راته‌کانو له‌گه‌ل خۆی که‌وته وه‌رته‌رته‌وه ((وا واده‌پارێته‌وه سه‌ر له‌ ئاستانه‌ی خودا ده‌کوته‌ی هانای بو ده‌بات، ئیستا وا دیوار ده‌کوته‌یه‌وه تانیش ده‌ست به‌دوعای خۆم بکه‌م)) روه‌ی گرژ کردو به‌رده‌وام بوو ((ئیستا ناکی بتوانم به‌بی هاوخه‌می خه‌لکان سه‌روکارم له‌گه‌ل خودادا هه‌بی)) مشتی خۆی به‌توندی به‌دیوار داکوته‌ی تا به‌خاخام نیشان بدات که‌ شه‌ویش بیداره‌و خه‌ریکی دوعا ده‌بیست. کابرای گه‌نج هه‌له‌به‌زیه‌وه که‌وته سه‌ر قاچه‌کانیه‌وه، کراسی درێژو پینه‌پینه‌ی به‌سه‌ر شاننه‌کانیه‌وه خزی جه‌سته‌ی له‌رولاوای له‌به‌ر رۆژ سووتاوی له‌گه‌ل شوین برینه سوورو ره‌شه‌کانی شه‌وی به‌ دیارخست، به‌ شه‌رمنی و به‌ په‌له‌ جلی خۆی گل دایه‌وه له‌ده‌وری جه‌سته‌ی رووتیدا پیچایه‌وه، نوری ره‌نگ په‌رپوی سه‌رجه‌گاهان له‌ کلاوژۆنه‌ی بنمیچ هه‌لاته‌ ژووره‌وه، که‌وته سه‌ر شه‌وو رووخساری به‌ نه‌رمی رۆشن کرده‌وه، هه‌مووی بیباک و غرورو شه‌رخوای گه‌رپه‌کی... موی ده‌وری چه‌ناکه‌ی و گۆناکه‌ی ره‌ش داگه‌رپا‌بون و گلاوه‌

به‌شی دووه‌م

کوره‌ی جحیل به‌ سه‌ر ئارده‌داره‌کانه‌وه هه‌له‌سایه‌وه و پشتی خۆی دابه‌دیوار، قامچیکی نه‌خشین به‌دوو ریز بزماری تیژ به‌سه‌ر سه‌ریه‌وه هه‌له‌واسرابوو، هه‌موو شه‌وی پیش خه‌و شه‌وه‌ندی به‌ قامچی له‌ خۆی ده‌دا، که‌ هه‌موو گیانی شه‌لالی خوین ده‌بوو، تا به‌درێژایی شه‌و به‌ئارامی بمینیتته‌وه و تووشی گوناکه‌کردن نه‌بی، له‌رزینیکی سوک دایگرته‌بوو چه‌نگالی خۆیه‌وه، نه‌یده‌توانی وه‌بیرخۆی به‌هینیتته‌وه که‌ چ وه‌سوه‌سه‌یه‌که‌ له‌خه‌وندا هاتبوو سه‌زراخی شه‌وه‌وه، به‌لام هه‌ستی ده‌کرد به‌ سه‌لامه‌تی له‌ مه‌ترسییکی گه‌وره‌ رزگاری بوو، له‌ حالیکه‌دا چاوی پرپه‌وه ناسمان و ئاخێ هه‌لده‌کیشا، له‌گه‌ل خۆی که‌وتبوو چه‌وه ((زیاتر له‌وه تاقه‌تم نییه ئیدی به‌سه)) رۆشنایی تازه هه‌لاتوو، به‌نادنیایی و که‌م ره‌نگیه‌وه له‌ درزی ده‌رگاوه خزیه ژووره‌وه، له‌گه‌ل قامیشه‌لانه‌کانی بنمیچی ژوو به‌ خۆو به‌ ره‌نگی زه‌ردی سازگاریان تیشکینکی غه‌ریب و دلنه‌وازی عاجیان ده‌به‌خشی، له‌کاتی‌کا تووره‌ییان ددانه‌کانی به‌سه‌ریه‌که‌دا ده‌قرمان، له‌به‌رخۆ که‌وته ورته‌وه ((زیاتر له‌وه تاقه‌تم نییه ئیدی به‌سه)) چاوه‌کانی پرپه‌ هه‌واوه له‌په‌رێکا ته‌واوی ژیانی شه‌و به‌ به‌رچاویدا گوزه‌ری کرد: گۆچانی باوکی که‌ له‌ رۆژی ناولینانی شه‌و شکۆفه‌ی کردبوو، شه‌و کاته‌ بروسکه‌ییکی لی هه‌له‌سابوو په‌کی خستبوو، له‌مه‌ به‌دوا که‌ دایکی له‌و- کوره‌ی خۆی- راده‌ما هیچی نه‌ده‌گوت، به‌لام شه‌و گله‌ییه‌ لاله‌ی دایکی ده‌یست، هه‌ق به‌ دایکی بوو گوناکه‌کانی شه‌و شه‌وو رۆژه وه‌که‌ خه‌نجه‌ری داده‌به‌زیه‌ سه‌ر دلێیه‌وه، شه‌و چه‌ند سه‌له‌ی ئاخیری به‌بی هه‌ووده‌وه که‌وتبوو جه‌نگه‌وه تا به‌ ته‌نها شه‌و هه‌رماسه‌ی به‌ ته‌نها له‌ بوونی شه‌ودا مابوو، واته‌

بووبوو، لوتی بازناسا و لیوه کانی ئەستور بووبوون، لەبەر ئەوەی لیوه کانی تۆژی کراوه بوون، ددانه کانی لەبەر رووناھیدا سپی دەچوونەو، رووخساری جوان نەبوو، بەلام جوانییکی شاراوو پەرتیشانسازی هەبوو، پیلووەکانی بوون کە شایستەیی سەرزەنشت بوون، پیلوی قەبەو درێژ کە سیپەرێکی شینی عەجیبی دەخستە سەر رووخساریەو؟ یا کاری چاوەکانی بوو؟ کە گەورەو رەش بوون، تژی رۆشنایی، تژی رەشایی، هەمووی تژی شیرینی، دەجیرواند، وەک چاوەکانی مار لەنیوان پیلوی درێژ، سەیری تۆیان دەکردو سەری دەخستییە سوورەو، ئەو ئارده دارە تاشراوانەیی داتەکاند، کە بەژێر هەنگل و بەریشییەو نووسابوون داتەکاند، دەنگی چەند قاچیکی سەنگینی بەرگوێ کەوتبوو، هەنگاوەکان وەنزیک دەکوتنەو، ئەوانی ناسی لە نەفرەتەو کەوتە زەمەمەو ((ئەمە ئەو، دووبارە وادی، چی لەگیانی من دەوی؟ خۆی کیشایە لای دەرگا تا گوێ قولاغ بکات، بەلام لە هیکەو بەو حەشەتەو لە شوینی خۆیدا مایەو، چ کەسی میژی کارکردنی ئەوی لەپشت دەرگا داناو و چاپ و نامیرەکانی ئەوی بەسەرا بارکردن و کە؟ چ کات؟ شەو پەرە لە رۆحی پیس و خەونەکان، کە دەچینە خەو ئەوان کە دەرگا بە کراوی دەدۆزنەو بەمەیلی خۆیان هاتوچۆ دەکەن و مال مەغزمان سەرەژێر دەکەن. بەبنی لیویەو لەگەڵ خۆی کەوتە زەمەمەو ((دوینی شەو کە خەوتبووم کەسیک هاتۆتە ژوورەو، وەک بلایی ترسیکی هەبوو کە ئەو کەسە ئیستاکەش هەر لە وییە قسەکانی ئەو بیستی ((کەسی حەتەن هاتۆتە ئیرەو خودابوو، خودا، یا هەرماس؟ کێ دەتوانی بەجیاوازی نیوانیان قایل بیت؟ ئەوان رووخساریان دەگۆرنەو، خودا هەندی جار تەواو دەبیتە تاریکی و هەرماسیش نور، زەینی مرقەد لە نادیاریدا دەخزیتە خوارەو)) لەرز، دوو رێگە لەبەر دەم قاچەکانی دابوو، بە کامیان دا بپرات و کامیان هەلبژێری؟ هەنگاوی قورس تا دەهات نزیکتر دەبۆو، پیاو گەنجە کە بە نیگەرانیەو سەیری دەوربەری خۆی دەکرد، وادیاریدەدا کە بەدوای شوینییدا دەگەرێ بۆ خوشاردنەو و راکردن، لەو پیاو دەترساو حەزی نەدەکرد بێتە ماله کەییەو، چونکە لەقوولایی بوونیدا کۆنە برینییکی ساریژنەبوو هەیه، لە دورانی مندالیدا جارێکیان لەکاتی یاری کردندا، ئەویتر کە سی ساڵ لەو گەورەتربوو ئەوی بەزەوی دادابوو، بێ ئەوەی قسەیی بکات، قیت بوو بۆو، بەلام

لەو بەدوا هیچ کات لەگەڵ مندالان یاری نەکردبوو، شەرم و ترسنۆک بوو، بە تەنها لەحەوشی مالدا سەری لەبەر خۆدەناو، لەزەینی خۆیدا بەرجەستەیی کردبوو کە رۆژی بەلیدانی ئەو داغە نەنگە چاکتری خۆی بۆ ئەوان دەسەلمینی، دوای رابردنی ئەو هەموو سالە برینە کە نە تەنها ساریژ نەبوو، بەلکو بە بنی دابوو، لەبەر خۆ کەوتە زەمەمەو ((هیشتا بەدوامەو یە؟ هیشتا؟ چی لەگیانی من دەوی؟ لیناگەریم بێتە ژوورەو، لەقەیی بە دەرگا کەوت، پیاو گەنجە کە وەکو تیری خۆی گەیاندا دەرگا بە وەبەرھێنانی تەواوی قودرەتی خۆی میژە کە هەلگرت و دەرگەیی کردەو، لە ئاستانەیی دەرگا دا دیوی بە رەینی سوورو ئالۆزو بە کراسییکی کراوە پی پەتی و چەھرە گولگون و شەلالی ئارەقەو وەستابوو، لەحالیکا، قەپی لەو گەمە شامیە دەدا کە لە دەستی دابوو، نیگای خۆی هەلخستە سەر دەوربەری کارگە کەو، خاچە کەیی دیت کە بە دیوارەو یە، برۆی تیکەلگولفا، ئەو کاتە پی بەرزکردەو هاتە ژوورەو بێ ئەوەی وشەیی بەیختە سەر زمان چوو گۆشەیی کەو وەحشیانە قەپی لەگەمە شامی دەدا، گەنجە کە هیشتا بەسەر پیو بوو، نیگای خۆی لەودا وەرسووراندا لە درزی دەرگای کراوەدا نیگای کردە کۆلانە تەنگ و ناوخت بیدار بوو کەو، هیشتا گەردو تۆز بەرز نەبوو، زەوی نمناک و عەتراوی بوو، شەوئی شەوانەو نوری سیحر لەگەڵای دەرختی زەیتوندا رووبەر و دەتکایەو، درەخت بەتەواوی قامەتیەو پێدەکەنی، پیاو گەنجە کە کەوتبوو شەو قەو، لە دنیاوییکی سپیدە دەمیدا هەناسەیی هەلگە کیشا، بەلام ریش سوورە کە گەرایەو لای ئەو بە رووگرژیەو گوتی: ((دەرگا داخە قسەم لەگەڵ تۆ هەیه)) بەبیستنی ئەو دەنگە وەحشیە گەنجە کە لەرز و دەرگای داخست بەسەر لیوی میژە کەو دانیشت و لە چاوەروانیدا مایەو ریش سوورە کە گوتی: (من هاتوم هەموو شتی ئامادەییە؟ گەمە شامیە کەیی تۆر هەلدا چاوە زبەر شینەکانی خۆی دوریە گەنجە کە ملی قەلەو وچین چینی درێژکرد: ((تۆ چۆن، تۆش ئامادەیی؟)) روونایی زیاتر بوو، پیاو گەنجە کە، ئیستا دەیتوانی رووخساری زبەر رەنگینی ریش سوورە کە ئاشکرتر ببینی، رووخساری ئەو یەک رووخساری نەبوو، نیوێ پێدەکەنی نیوێ کەیی دیکە توورەو توند، کاتی کە نیوێییکی ئازار ئامیز دەبوو، نیوێ کەیی دیکە سەخت و بێ حەرکەت لە شوینی خۆی دەمایەو، هەتا ئەو کاتە کە

ههردوو نیهوی بۆ ساتی هه مه جۆر ده بوون، له ژێر لێوی هاو جۆری، هه ستت ده کرد که خوداو هه رماس، به قبوڵ نه کردنی ساز شه وه له گهڵ یهک له جیدال دابوون، کابرای گهنج وه لآمی نه دایه وه ریش سوور سه یڕیکی توو په و توندی کرده شه وه.

دووباره پرسى ((ئاماده ی؟)) شه خوۆی ئاماده ی هه لسانه وه کردبوو تا بازووی پیاوه جهوانه که بگری و رایته کینی تا بیدار بیته وه وه لآم بداته وه، به لآم له هه مان شه و بگه وه بهرده یه شه پیور لیدراو سواره ی نیزامی به تاودانه وه هاتنه ناو کۆلان له دوا ی شه مه دهنگی پیی قه به و بالانسی سه ربازانی رۆمی به رزیو وه، ریش سووره که مشتی خوۆی کرده گری و به لای بنمیچی ژوره وه زۆری به رزی کرده وه نه پراندى ((خودای سراییل زه مانى هاتوو شه مپۆ نهک سبه ی، شه مپۆ!)) دووباره بۆ لای گه نجه که گه رایه وه جاریکی تر پرسى ((حازری؟)) به لآم هیشتا بی شه وه ی چاوه روانی وه لآمی بی به رده وام بوو ((نا... نا توو خاچ ناهینی، هه مان شته که گوتم! خه لگ گردبوونه وه، باراباس له گه ل پیاوانی خوۆی له کپو هاتۆنه ته خواره وه - ئیمه زیندان ده شکینین، (جانباز) به ره للا ده که یین، شه کاته روداوی رووده ات - سه رت رامه ته کینه - شه کاته په رجوی رووده ات، له مامت خاخام بپرسه - دوینی هه موو ئیمه ی له کلیسا کو کرده وه - جه نابت بۆ ئاماده نه بووی؟ هه لسا یه وه سه رپی و قسه ی بۆ کردین و گوتی: ((مادامه کی ده ستمان له سه رده ست داناوه کریست به دیار ناکه وی، بۆ به ده رکه وتنی کریست خواو خه لگ ده بی له ته که یه که وه بجه نگن)) بۆ ئاگاداری جه ناب عالی بوو، شه شته بوو که به ئیمه ی گوت، خودا به ته نها به س نییه، هه روه ها ده بی له ته که یه که بجه نگن، گویت لیه یه؟ بازووی پیاوه گه نجه که ی گرت و به سه ختی رایته کاند ((گویت لیه ی؟ حه واست له کویتیه؟)) توو ده بایه له وی بوای گویت له قسه کانی مامت بوایه شایه ده هاتیه وه سه ر شه قل، منالۆکه. مامت گوتی: (جانباز) شه مپۆکه هه موو کافره کانی رۆمی ده بانه وی له خاچی بدن له وانیه کریستی بی که نه وه له دوا ی نه وه چاومان له رپی بووه، شه گه ر شه به بی یارویا وه ره ها بکه یین، شه گه ر بۆ رزگار کردنی په له نه که یین، به بی شه وه ی ناویشانی خوۆی ناشکرا بکات ده مرئ، به لآم شه گه ر بۆ رزگار کردنی خیرا که یین شه وه په رجوی رووده ات، په رجو چییه؟ شه جلی کوئی خوۆی توو په لده داو تاجی شاهانه ی داود به سه ر هه نییه دا ده ره وشایه وه! هه ربه ته نها به

ئاگاداری بوونی جه ناب عالی... شه وه مامت به ئیمه ی گوت به بیستنی قسه کانی هه موو که وتینه گریانه وه، خاخامی پیر ده سته کانی بۆ ئاسمان به رز کردو هاواری کرد ((په رده رگاری سراییل هه مان شه مپۆکه نهک سبه ی هه مان شه مپۆکه!)) هه ریه که له ئیمه ده ستی به رز کردو وه به گریانه وه ده ستی به ره و ئاسمان کرده وه کردمان به زه ناو هه ره شه مان کرد، فرمی سکمان هه لپژت، ((هه مان شه مپۆ نهک سبه ی، شه مپۆ، گویت لیه ی کوری دارتاش یا من له گه ل دیوار قسه ده که م؟)) کورپه گه نجه که له کاتیکدا چاوی نیوه کراوه ی دووری بووه سه ر قامچی و بزماره تیژه کانی که به دیواری به رامبه ره وه هه لواسرابوو، به دیکه ته وه له حاله تی گوینگرتنی شتی بوو، له ژێر سه دای زه رو هه ره شه نامیژی ریش سووره که هه ستی به کشمه کشمی نه ییای و باوکی پیری ده کرد له وه تاغی ته که یه وه که چۆن چۆنی به کردنه وه داخستنی لیه کانی بیه وده هه لیده دا تا قسه بکات، شه م دوو ده نگه له دلای کابرای گه نجه ل به یه ک بوون، له پرپیکا هه ستی کرد که ته واوی هه و لۆ ته قه لآی مرۆف جگه له مه سخه ره یه که هیچی دیکه نییه، ریش سوور شانی شه وی گرت و بۆ پی شه وه رایدا ((ناهای هه پره حه واست له کویتیه؟ نه تبیست شه معونی مامت چی به ئیمه گوت؟ پیاوه گه نجه که به زه مزومه وه گوتی: ((کریستیانو به مجۆره به دیار ناکه ویت)) چاوی بریه شه و خاچه تازه دروست کراوه ی که له نوریکی ئارام و سوور قامی سیحر غه رق بوو بوو ((نا کریست به مجۆره به دیار ناکه ویت شه وه رگیز واز له جلی جینگورپی خوۆی ناهینی و تاجی شاهانه له سه ر نانی، نه خه لگ نه خودا بۆ رزگار کردنی شه و نایه ن به هانا یه وه، هه ر به جلی کۆن و جینگوریه وه ده مریت، هه تا به وه فاترین مرۆف به ته نهایی جیده هیل، ته نها و ته نها به سه ر ترۆیکی کپوکی وشک و بی به ره هه م، به خوۆ به تاجی له درک به سه ر سه ریه وه ده مریت. ریش سوور گه رایه وه به سه ر سامییه وه روانیه شه وه وه، نیوه ی رووخساری ده ره وشایه وه نیوه ی دیکه ی به ته واوی تاریک مابۆ وه پرسى ((چۆن ده زانی و چ که سی به توۆ گوته وه؟)) به لآم کابرای گه نجه وه لآمی نه دایه وه. ئیستا که هه وا ته واو رۆشن بووه، به سه ر ته ختی خواره وه هه لبه زیه وه به هه لگرتنی چه کوشی و مشتی بزمار بۆ لای خاچه که که وته ری به لآم ریش سووره که پیشی لی گرت و به هه نگاوی درشت خوۆی گه یانده خاچه که وه هک بلایی مرۆف بی ده ستی کرد به راوه شانندی مشت و

تف کردنه خاچه که. گه پراهه ریش و سیمیل و برۆکانی له رووخساری کابرای گهنج خشی هاواری کرد. ((شهرم ناکه؟ ته و اوای بازرگانانی تامیرو کاناو کفر ناحوم بو دروست کردنی خاچ بو (جانباز) سه رییحیان کردو تو شهرم ناکه؟ ناترسی؟ وادابنی که کریست به دیار که وئو تو له کاری دروستکردنی خاچ بینی... فهرزکه (جانباز) نه مپو له خاچ ده درئ خودی کریستیانو بی... بو وه کو ته وانی دیکه شه هاهمه تی ته ووت نییه که به یوزباشی بلینی ((من بو قاره مانانی سراپیل خاچ دروست ناکه م؟)) ته و کاته شانی دارتاشی په ریشان هه واسی به چنگ گرت و گوتی: ((بو نه تگوت؟ له چ رامای)) ته وی به دیوار داداو به قیزه و نکردنی که و گوتی: ((تو ترسنۆکی - هه مان ته وی که گوتم! هه موو زینده گیت به رباده)) سپرپی سه دایی هه وای شهق کرد، ریش سوور به ره ها کردنی گهنج که... رووخساری بو لای ده رگا وه رسورانده گوپی خوئی راگرت، له ده ره وه دا، غه لبه غه لبی بهر پابوو بوو، خه لکیکی زور له ژنو میردان هاواریان ده کرد ((جارچی جارچی!)) ته و کاته جاریکی دیکه سپرپی سه دا به سه ره هه موو شوینیکدا فه رمانه و ابوو))

- کووو کچانی ئیبراهیم، ئیسحاق و یا کوب، به فه رمانی ئیمپراتۆری ده بی مه غازه و مه یغانه کانی خو تان داخه نو نه چنه مه زراوه، دایکان منالانی خو تان هه لگرن و پیره میرده کان گوچانی خو تان بگرنه ده ست و وهرن! ته ی ته و که سانه ی که گوچن یا که رپن یا که شه نگن وهرن تابیینن چو ن چو ئی ته وانه ی که ده ستی خو یان له دژی ته ربابی ئیمه (ئیمپراتۆر) که خودا عومری درپژکات به زرده که نه وه، ئاگادار ده بنه وه، تابیینن ته و یاخیه پۆخله ته و جانبازه ده مریت. ریش سووره که ده رگه ی کرده وه ته و ئاپۆره ی بینی که هه راو زه نایان بوو ته وسا که بی دهنگ بوو بوون، گو ییان راده گرت، جارچی به سه ره تاو پیریکه وه بینی، ئیسقانیکی بی کلاو به ملی درپژو پیی باریک و ته شی ئاسای تفیکی روو کرد، هاواری کرد ((ته ی خائین عه زاب و دۆزه خی خودات به نسیب بی ت)) له حالیکدا که به تو وره بییه وه، ده رگه ی بوشتوکدا، کو ره گهنج که گه پراهه وه نه پرانندی ((شانازی به سیمۆنی برای ناپاک خو ت بکه)). گهنج که به په شیمانیه وه گوتی: ((خه تای ته و نییه خه تای منه)) دوای ساتی وه ستان پیداچوو گوتی: ((له بهر خاتری من بوو که دایکم له مالپی ده رکرد، له بهر خاتری من - ئیستا

ته و...)) نیوه ی ته به شی ریش سوور رهنگی میهره بانی گرت و بو ساتی وه ک بلینی له گه ل کو ره گهنج که هاودلی بکات رۆشن هه لگه را پرسی: ((چکۆله ی خو م، چو ن ده توانی قهرزی ته و هه موو گونا هانه بده یته وه؟))، کو ره گهنج که بو ماوه یه ک بی دهنگ مایه وه، لیوه کانی جولا به لام زمانی به سترابوو، که چی له ئاخیری توانی بلینی: (براکه م یه هودا، له گه ل ژیانم)) ریش سووره که راجفری، ته و کاته رووناهی له کلا رو ژنه و که لینی ده رگاوه هه لانه بووه ناو کارگه که وه، چوانی درشت و ره شی گهنج که ده ره و شاهیه وه، سه دای پرپوو له ناخۆشی و ترس، ریش سوور به گرتنی چهنه گه ی ته و گوتی: ((له گه ل ژیانت؟ رووخسارت له من وه رمه گپه تو ئیستا بو خو ت پیاری، سه یری چاوه کانی من بکه... (به ژیانت) مه به ستت چیه؟ پیاوه گهنج که وه لامی دایه وه: ((هیچ مه به ستیمک نییه))، سه ری خو ی هی نایه خواره وه و بی دهنگ بوو، به لام له پریکا گوتی: ((برام یه هودا، له من مه پرسه... مه پرسه)). یه هودا رووخساری کابرای گهنجی گرتنه میانی ده سته کانی، به رزی کرده وه بو ماوه یه کی درپژ بی ته وه ی قسه بی بکات سه یری کرد، ته و کاته به ئارامی ته وی ره ها کرد و به ره و ده رگا چوو، له پریکا دلی که وته خو رپه وه، هه راو زه نای ده ره وه، هه موو ده می توندتر ده بوو، خشه خشی پی په تییه کان و جیره جیری سو له کانیان، هاواری له گه ل چرینگه چرینگی ده ستبه نده برۆنزییه کان و خرخاله قه به کانی ژنان به زرده بوونه وه هه وا، ریش سوور له حالیکدا رهق و تهق له ئاستانه ی ده رگادا وه ستابوو، سه یری ئاپۆره که ی ده کرد که هه موو ساتی هه لده رژانه کوچه کانه وه، ته وان به ره و لای ته پۆلکه ی نه فره ت لی کراو که مه راسیمی له خاچدانی به سه ردا ته نجام ده درا سه رده که و تن، که که وتبووه ته و به ری دیکه وه، پیاوان هی چیان نه ده گوت ته وان به بنی لیوه کانیه وه جو ینیان ده داو گو پالی خو یان له به ردرپژ ده کوتا هه ندیکیان به دزیه وه له ژیر کراسیان چه قویان له مشت گرتبوو، ژنان قیزه قیژیان بوو، زۆریان له چه گی خو یان هاویشتبوه سه رشان و قژیان کردبووه ده ستیان کردبوو به چرینی سه ردولکه و پرسه، قوچی سه رده سته ی ته م میگه له (شعون) خاخامی ناصیره بوو، پیره میردیکی داته کیوو، قامه ت چه میو، خو ی داغی نه خو شی سیلی نیو تان و پۆی، به سه ته داریکی ئیسقانی وشک و برینگ بوو، که رۆحی جاویدانی ته وی به سه ره پییه کانییه و راگرتبوو، پیشی له دارمانی خو ی

دهگرت، دوو دهستی وهك ئەسكلتی ئەو لهگهڵ نینۆکی عهفریتی پهڕه‌نده ئاسای و گۆچانیکی پیرۆزی پێبوو، كه نهخشی جووت ماسییکی ههكمی بهسه‌ره‌وه بوو، دهيكوشی و تاویره به‌رده‌كاني ده‌كوتایه‌وه، ههستت ده‌كرد ته‌واوی جه‌سته‌ی باریك و لاوازی ئەو له گۆشت و ئیسقان و موو هه‌مووی له ئاگردا ده‌سووتین، له‌و كاته‌ی كه ده‌می ده‌كرده‌وه و هاواری ده‌كرد: ((خودای س‌راییل)) دوو كه‌لی له‌سه‌ر به‌رزده‌بۆوه، له‌دوای ئەوه‌وه به‌ریزه، ریش سپیه‌ قامه‌ت چه‌مبوه‌كان و ئیسقان درشته‌كان به‌گۆچان و برۆی چ‌رو ریشی دووفلیقانه‌یان، له‌دوای ریش سپیه‌كان، خه‌لكی به‌هێزو پاشان ژنان له‌حه‌ره‌كه‌ت دابوون، منالان س‌توونی كۆتاییان پێك هێنابوو هه‌ریه‌كه‌و به‌به‌ردی له‌ده‌ست و هه‌ندی خۆیان و قۆچه‌قانه‌كانیان له‌شان، ئەوان له‌گه‌ڵ یه‌ك وه‌ك ده‌ریا ده‌هاتنه‌ پێش و ئارام له‌سه‌رخۆ وه‌لوه‌له‌یان بوو. یه‌هودا! هێشتا كه‌ پشته‌ی به‌چوارچێه‌ی ده‌رگان دادابوو، سه‌یری ژنو پیاوانی ده‌كرد، دلی گران بوو، له‌حالی‌كدا خوی هێشی ك‌ردبووه‌ می‌شكییه‌وه كه‌وته‌ ئەندیشه‌وه: ((ئه‌وانه‌ن... به‌لی ئەوانه‌ن كه‌ هاواری له‌گه‌ڵ خودا په‌رجو دروست ده‌كهن هه‌مان ئەم‌پۆ نه‌ك سه‌به‌ی؟!)). ژنیکی پیاوانه‌ی هه‌يكه‌لداری كه‌فه‌ل زل كه‌ناره‌ی له‌ناپۆره‌كه‌وه گرتبوو شیت بووبوو، جله‌كاني له‌شان ده‌هاتنه‌خواره‌وه، خۆی لارك‌رده‌وه، به‌ردی‌کی هه‌لگرت به‌هه‌موو هێزییه‌وه بۆ مالی‌ دارتاشه‌كه‌ی راوه‌شاندو هاواری ك‌رد: ((ئهی خاچ ساز دۆزه‌خو نه‌فره‌تت لیبی)). به‌یه‌كجار هاوارو جویین له‌م لاوه‌ تا ئەولای كۆلان په‌ری هه‌لكشا، ك‌وران به‌رده‌قانیه‌كانیان له‌شانیان هێنایه‌ خواره‌وه، ریش سوور ده‌رگای به‌یه‌ك داداوا، هاواری ك‌رد: ((خاچ ساز... خاچ ساز له‌هه‌موو لایه‌كه‌وه به‌رزبۆوه، ریژنه‌ی به‌ردان بۆلای ده‌رگا كه‌وته‌ بارینه‌وه. پیاوه‌ گه‌نجه‌كه‌، له‌حاله‌تێكدا له‌به‌رده‌م خاچدا كه‌وتبووه‌ سه‌ر ئەژنۆ چه‌كوشی بۆلای سه‌رو بۆلای خوار ده‌بردو ئەوه‌نده‌ به‌سه‌ختی له‌بزماره‌كاني ده‌كوتا كه‌ ده‌تگوت ده‌به‌وه‌یست هاوارو جویینه‌كان له‌میان‌ی سه‌دای چه‌كوش گوم بكات. سینه‌ی ده‌كولا، ته‌له‌زمی ئاگر به‌به‌رزی لوتی ئەو هه‌لده‌زۆقینه‌وه، شیتانه چه‌كوشی ده‌وه‌شاندو ئاره‌قه‌ له‌نیو چاوانی هه‌لدرژایه‌خواره‌وه ریش سوور كه‌وته‌ سه‌ر ئەژنۆ، بازووی ئەوی گرتو به‌توربیه‌وه چه‌كوشی له‌ده‌ستی ئەو ده‌ره‌ینا ئەوكاته‌ له‌قه‌ییکی وای له‌خاچه‌كه‌داو كه‌وته‌ سه‌رزه‌ویه‌وه.

- نه‌كا بته‌وی ئەوه‌به‌ی؟
- به‌لی
- شه‌رمه‌زاریش نیت؟
- نه
- لی ناگه‌ریم، ئەوخاچه‌ وردوخاش ده‌كه‌م

سه‌یریکی ده‌وربه‌ری ك‌رد، بۆ دۆزینه‌وه‌ی تیشه‌یی كه‌وته‌ گه‌ران و سوورانه‌وه، ك‌وپه‌ گه‌نجه‌كه‌ له‌سه‌ره‌خۆ به‌ پارانه‌وه‌وه گوتی: ((یه‌هودا... یه‌هودا ب‌رام سه‌ره‌ری له‌من مه‌گره‌)), له‌په‌ری‌كا ده‌نگی قوون و تارێك هه‌لگه‌راو ده‌ستنیشان نه‌ده‌كرا، ریش سوور نیگه‌ران هه‌لگه‌راو له‌سه‌رخۆ پرسى: ((كام رینگا؟)) و له‌حالی‌كدا به‌ په‌ریشانی ده‌پروانیه‌ ك‌وپه‌ گه‌نجه‌كه‌ له‌چاوه‌ر‌ه‌وانیدا مایه‌وه، رووناکی ئیس‌تاكه‌ راسته‌وخۆ له‌ جه‌سته‌وه هه‌يكه‌لی وردیله‌ی دارتاشه‌كه‌ی ده‌داو لیوه‌كاني پێچیان خوارده‌بوو به‌یه‌كه‌وه ده‌ورابوون، وه‌ك بلی‌ی هه‌لیده‌دا پێش له‌ هاواری‌کی گه‌وره‌ بگه‌رێ، ریش سوور به‌ رهنگ په‌ریوی ئەوی بینى، دلی دژ به‌ مرۆق‌هایه‌تی ئەو كه‌وته‌ به‌زه‌بییه‌وه... دلۆپ دلۆپ له‌حاله‌تی تاوانه‌وه دابوو، گۆناكاني هه‌موو رۆژی قوولتر ده‌بوون، دواجار كه‌ ئەوی بینى بوو، چه‌ند وه‌خت تێپه‌ری بوو؟ ته‌نها چه‌ند رۆژی، چ‌وووبوه‌ دی تا سه‌رکیشی له‌گه‌ڵ (گن‌سارت) بكات، كاری ناسنگه‌ری ئەو وای ده‌خواست به‌چه‌كوش لیدان له‌ ناسن، شیوه‌یی‌کی بداتی و ئەسپه‌كان نال بكات و كوئینگ و پاچ و داس دروست بكات، به‌لام به‌په‌له‌ گه‌رابۆوه (ناصره‌)، چ‌وونكه‌ په‌یامی پێگه‌یشتبوو كه‌ ده‌یانه‌وی (جانباز) له‌ خاچ بدەن، به‌بیری هاته‌وه‌ كه‌ چۆن هاواری کۆنینه‌ی خۆی جێهێشتوو، ئیس‌تا سه‌یركه‌ كه‌وتۆته‌ چ رۆژی‌كه‌وه، چاوه‌كاني چۆن هه‌لم‌ساوه‌ و لاجانگه‌كاني چۆن هه‌لته‌کیوه‌! ئەو هه‌موو تفت و تالی ده‌ره‌ی ده‌می چی بوو؟ پرسى: ((چیت به‌سه‌ر هاتوو؟ بۆ دلۆپ دلۆپ ده‌تارێتیه‌وه؟ چ كه‌سی ئازارت ده‌دات. ك‌ابرای گه‌نج به‌بێ تاچه‌تی پێكه‌نی، ده‌یه‌ویست وه‌لامی بداته‌وه‌ كه‌ ئەوه‌ مایه‌ی ئازاری

خودایه، به لآم خوئی به دورگرت، شهوه هاواری به رزی دهروونی بوو نهیده یویست له لیوه کانیدا رابکات وه لآمی دایه وه (له حالته تی کیشمه کیش دام)

- له گهل کی؟

- نازانم... له حالته تی کیشمه کیش دام

ریش سووره که چاوی دوریه وه چاوی گه نجه که و پرسیار پیچی کرد لیی پارایه وه وه هره شهی لیکرد، به لآم چاوانی ره شو بی تۆقره و ترساوی وه لآمیان نه دایه وه. له پریکا سهری یه هودا که وته سوران، له کاتیکا که به سه ر شه و دوو چاوه ره شه وه لاریو بۆوه، وای هاته بهر چاوه که دره ختی پرشکۆفه و ئاویکی شین و ئاپوره یی له خه لک ده بینی، له دهروونه وه له قولایی ره شینه ی شه فافی چاوه، شه پهری دره خته پر شکۆفه کان و ئاوه ئادهم خاچیکی سه سو گه وره یه سه رتاسه ری گلینه ی داپۆشی. یه هودا به چاوی له کاپیلک ده پره ریوه وه، له جیوه پهری ده یوست بکه ویتته قسه وه پرسی: ((نه کا تۆ... تۆ)) به لآم لیوه کانی به ستابوو، ده یویست پیاهه گه نجه که له باوه ش گری و ماچی کات، به لآم بازووه کانی له هه وادا کراوه یه له پریکا وه ک دار وشک هه لگه را، شه کاته که گه نجه که شهوی به بازووی کراوه موی وه ک شیش زیک بوو چاوی له قه پیلک ده پره رییه ی بینی هاواریکی کرد، کابوسیکی ترسناک به زیندانی زهینیدا ده پهری - گروپی کورته بالاگان به ئامیری تایهت به له خاچ دان و هاواری کوران: (تاقیبی بکه ن). ئیستاش. سوور ریشی سه رۆکی گروپیشی ناسی: یه هودا... یه هودای ئاسنگه ر که رابه ری گروپ بوو، وه حشیانه که وته قاقاوه لیوه کانی ریش سووره که ته له ی کرد ((نه کا تۆ... تۆ؟))

- من... کی

ئیدی وه لآمی نه دایه وه له حالیکدا سیملی خوئی ده جوویه وه، چاوی بریووه شه وه وه، نیوه ی رووخساری، سه رله نوئی کراوه و رۆشن بوو نیوه که ی دیکه ی تاریکی بوو، له زهینیدا شه و ئاسه وارو نیشانه یه ی که شه و گه نجه له کاتی له دایک بووندا و هه تا بهر له وه ش گرتبوویه خوئی، که وته ورچه ورچه وه، شه وه له جهره یانی خوازیاری میری له و

کاته ی که داخوازیکه رانی میری کۆبوونه وه، گۆچانی یووسف تاکه داربوو که شکۆفه ی کرد، هه ر له بهر شه مه بوو خاخام میری ی پاکیزه ی که وه قفی خودا بوو کرد بووه دیاری شه وه وه، شه وه له دابه زینی بروسکه یی که ده ستگی رانی له رۆژی بوکینییه وه بهر له ویسال ئیفلیج کرد، شه وه له گریهستی تۆوی کورپی له ره جمی بووکدا، پاش بۆن کردنی جیوه ی سپی، شه وه له جهره یانی پیش له دایک بوون، زاوی له خه ودا بینی که ده رگای ئاسمان کرایه وه وه فریشته کان وه ک چۆن مه له کانی سه رانی مائی قیزه ونی شه و هاتنه خواره وه، هیلانه یان چی کردو که وته چرین، هه ندی له فریشته کان خوئیان په رده دار کرد، هه ندی کیان چوونه ناو مال و ئاگریان هه لگی رساندو ئاویان گه رم کرد، تا مناله موژده به خشه که بشۆن، هه ندی کی تریش بۆ ژنه زاوه که ئاشیان به سه رنا، ریش سوور له سه رخۆ بوئی دوودلی و نزیک که وته وه وه به سه ر پیاهه جه وان که لار بۆوه، ئیستا دهنگی پر له تاسوق و ته مه ناو ترس بوو، دیسانه وه پرسی (نه کا که تۆ: تۆ؟) به لآم دیسان زاتی نه کرد که پرسیاره که ی خوئی ته واو بکات.

گه نجه که له ترسا له رزی و به گریه وه گوتی: (من؟ مه گه ر نایینی که ناتوانم قسه بکه م من شه هاهمه تی چوونه کلیسام نییه، له بینینی مرۆژ را ده که م، له به بی شه رمی سه ری پیچی فه رمووده کانی خوا ده که م، رۆزانی شه مه کار ده که م)، شه و کاته خاچه که ی هه لگرت و پیی له سه ر پیی داناو چه کوشی گرته ده ست و (مه گه ر نایینی خاچ دروست ده که م و پیایا ده کیشم)، ریش سوور شله ژا، به لآم قسه یه کی نه کرد، ده رگای کرده وه شه پۆلی له دیهاتیه هه لچووه کان له کۆتاییه که چه دا به دیار که وتن، پیریژنه پرچ په رتیشانه کان و پیرمی رده ره نجوره کان و گۆجه کان و کویره جوزامیه کان بوون، شه وان به هه ناسه برکیوه بۆ سه ره وه هه لده کشان و خوئیان ده کی شایه لای ته پۆلکه ی له خاچدان، سه عاتی موژده به خش داده هات، سوور ریش له گهل خوئی که وته شه ندی شه وه (ئیستا کاتی شه وه یه که ئیره جیبه یلم و خۆم بگه یه نه ئاپوره که ئیستا کاتی شه وه یه هه موومان به یه که وه تاو بده یین و جانباز قوتار بکه یین شه و کاته ئاشکرا ده بی که ئاخۆ شه و رزگار که ره یان...)) به لآم دوودل بوو له پریکا شنه یی کی فیئک له به رزایی سه ری وه گوزه ری کرد، که وته شه ندی شه وه ((نا شه و پیاهه که بریاره شه مپۆ له خاچ بدری، کریستیانیوی نییه که قهومی سراپیل چه ندین سه ده یه چاویان بریوه ته ریی

ئەو دەو، سەبە سەبە سەبە! خودای ئیبراهیم، چەندین سائە کە ئەو سپێدەبە بەسەر سەری ئیمە دادەکوئە، باشە، بەلام کە؟ ئاخەر ئیمە مرۆڤین و تاقەتی چاوەروانی زیاترمان نییە.

ریش سوورە کە توورە بوو، لە حالیکدا کە سەیرتکی غەزەبداری کردە پیاوێ گەنجە کە لە کاری بزماری رێژکردنی خاچ بوو، لە لەرزینی ناو گیانی لە خۆی پرسى ((نەکا خاچسازە هەمان کریستیانو بی؟

ئیمە سەرەدەر لە کاری خوا دەرناکەین، ئایا دەبی هەمان کریستیانو بی؟))

لە پشت سەری پیرەژن و گۆجەکان و سەربازانی گەشتی رۆمی بە سوپەر و خودە و رمی برۆنزی بەدیارکەوتن ئەوان خوین ساردو لەسەر خۆ بوون، شوانی میڭەلی مرۆیی بوون بە بێزاری و قیزەوێنی سەیری یەهوودەکانیان دەکرد، ریش سوورە کە خوینی هاتبوو کۆلینەو، وەحشیانە دەپروانیە ئەوانەو، گەرایەو لای کابرای گەنج، حەزی دەکرد سەر لەبەر سەری نەنی، تەواوی کەمتەرخەمیە کە لە گەردەنی ئەو دابوو، لە حالیکدا کە مەشتی خۆی داپلۆست هاواری کرد:

(من دەپۆم و تۆ، تۆی دروستکەری خاچ هەر قۆرریە کە دەیکە بیکە! تۆ ترسنۆکی تۆ خاتینی، زیاتر لە میشلەیه کی قیزەوێن نیت دروست وەکو برا جارچییه کەت، بەلام خودا ئاگر بەسەر تۆ دادەبارین، وەک چۆن نازیلی سەر باوکتی کرد، دەتکا بە زوخال، ئەو لە منی وەرگەرە..

بەشی سێهەم

کابرای گەنج بە تەنھا لە گەڵ خۆیدا مایەو، پەشتی بە خاچداو ئارەقە ی هەنیه ی خۆی سەریو، هەناسە ی لەبەر برابوو، سەرھەلنە دەگەرا، بۆ یەك سات دونیای دەوری سەری سوورپا و پاشان ئارامی گرت، دایکی ئاگری گەش دەکردەو، تا زوو نانی سپێدان ئامادە بکات و وەکو ئەوانی دیکە بۆ بینینی مەراسیمی لە خاچدان، خۆی بگەیهنیتە شوینە کە، هاوسپێکانی پێشتر ی چووبوون، مێردە کە ی دەینالاند، هەولیدە دا زمانی بچوین، بەلام تەنھا قورگی گیانی تێدابوو، جگە لە چەند دەنگیک ی وشک هیچی دیکە ی لێ نەدەهاتە دەروە، دیسانەو سەر لە نوێ شەقامە کان خالی بووبوون، بەلام لە کاتی کە گەنجە کە بە چاوانی داخراوێ پەشتی بە خاچ دابوو، جگە لە سەدای دلی هیچی دیکە ی نەدەبیست، جگە لە خوربە ی دلی بیری لە هیج شتی نە دەکردەو، لە پێکا ئازاریک چنگی لە گیانی گیر کرد، جاریکی دی لە قولایی سەریو هەستی بە چەنگالە نادیارەکانی خەرتەل کرد، بە چپەو گوتی: (دووبارە هاتوو، دووبارە هاتوو و کەوتە لەرزەو،) هەستی کرد چەنگالە کان زیتەر دەچنە خوارەو، کەلە ی سەریان شەق دەکردو دەگەیشتنە ناو مێشکی، ددانەکانی کیل دا، نەو کا هاوار بکات، نەیدەویست دیسانەو، دایکی هەراسان بکات و بکەوێتە دادو بێدادهو، سەری بە توندی لەناو لەپی دا حەپس کرد، وەک بلیی دەترسا رابکات. لە کاتی کە دەلەرزى، بە ژیر لیویەو گوتی: (دووبارە هاتووتەو، دووبارە هاتووتەو)

بۆیه که مین جار بوو که له گهڵ ریش سپیه کاندایا له کلێسا دانیشتیبوو به ئارهقه هه لپشتن و ئاخ هه لکیشانهوه قسه کانی خودایان راقه ده کرد، ئه و گویێ راده گرت، ههستی به نهوازشی نورێکی میهره بان ده کرد به سه ر سه ریه وه، چه ند خو ش بوو دانیشتن به سه ر بالێ به فرو گه یشتن به ئاسمانی هه فته م ! له به ر خو یه وه گوته بووی که ئیره ده بی به هه شت بی !! شه کره خه نده یێکی قول و بی کوتا له ده می نیوه کراوه و ژیر پیلوه کانی بنه وه ی هه لبه زه ی کردو گول خه نده یی به تاسوقینکی زۆره وه ته واوی ته به شی ئه وی نوقمی ماچ کرد، پیره میرده کان ئه و بزه راز دارو مرۆ خو ره یان بینیی و گومانیان کردبوو که ده ییت خودا ئه و کوریزگه یه ی به چه نگالی خو ی رفاندوه و بو بالایی هه لکیشاوه .

سالان رابردن، جه وانکیله هه رچه ند له چاوه روانیدا روونیشتیبوو، ئه و نه واژه میهره بانه نه ها ته بووه سه روسۆراغیه وه، ئه و کاته روژنیکیان له کاتی جه ژنی - پسح - دا له ژیر هه وای شکۆمه ندی به هاریدا چوو بووه (کانا) که زادگای دایکی بوو، تا به دوا ی هاوسه ری خو ی بگه رپ، دایکی ناچاری ئه و کاره ی کردبوو، ده یویست بووکی کوپی خو ی بینیی، بیست سال ده بوو، موی درشت و به گلوازه گۆناکانی داپۆشتبوو خوینیی و به تووریه یی له ناو ده ماره کانیدا ده جۆشا، که ئیدی نه ییده توانی شه وانه بجه و، دایکه به هه لی زانی و سوودی له و قه یرانه ی گه نجیته ی ئه و وه رگرت و به پیله کردنه وه داوای لی کردبوو بچیتته کانا و هاوسه ری بو خو ی هه لپژیری، ئیستا ئه و له وێ وه ستاوه و گولێکی سووری له ده سته و که و ته بووه هه یرانی ئه و کچانه ی که له ژیر سپینداره تازه و بالای به رزو تازه گه لاه ده رکردوه کان دا سه مایان ده کرد، له حالیکدا ده یروانینیی و سووک و سه نگینی ده کردن، هه موانی ده ویست به لام شه هامه تی هه لپژاردنی نه بوو، له پرێکا گوپی له ده نگی قاقایی بوو له پشتی سه ریه وه: کانیکی فینک بوو، له قولایی زه ویدا ده جۆشا و سه ر هه لده گه را، گه راپه وه . مه جده لیه، ته نها کچی خاخام ی مامی، به خو به سۆله قه رمزیه کان و پرچی په ریشان و که ل و په لی ته واوو ده ستبه ندو گواره به ره و لای ئه و داده به زی، زه یینی گه نجه که که وته ته کانیکی سه خته وه، هاواری کرد (ئه مه هه مان ئه و که سه یه که ده مه ویت) ده سته کانی بو پیشه وه برد تا گوته که ی پیشکه ش بکات، به لام دوو بال به سه ر سه ریه وه قولاییان

خواردوو به تووردهییکی شیتانه ویککهوتن و تیکچرژان، کهوتته ههراوزه ناو بهسهه
دهمدا بهریووه سههزه مینو کهفی له دهم هاته دهرهوه، دایکی بیچاره، له حالیکه له
شهردان خوئی دهپیچییهوه، چهفیه کهی خوئی کرده سههریهوه و گرتیه ناو بازووه کانی و
ئهوئی ی جی هیشت،

هه له زه مانهوه بهدوا هه موو شتیکی له دهست چوو بوو، به دریتایی تهوای مانگی
که له مه زادا پیاسه ی ده کرد، یا به دریتایی خهوتن له بیدهنگی شهو دا، زیاتر له
کاتی به هاردا شه کاته که تهوای دنیا غهرقی عهترو شکوفه ده بوو، شه هیرشه
دههاته سههراغیهوه چهنگی له هه ههولتیک که بوخوشحالی و چهشتنی سادهترین
لهزهتی مرۆیی بوو وهک خواردن، خهوتن، موعاشهههتی دوستان و پیکه نین، لهریگه ی
رووبه رووبوونهوه له گهل کچان وهبیر کهوتنهوه ی شهشق، شهوه دهچهنگال بی چهندووچوون
له گیانی گیرده بوون و ههوه سهه کانی شهویان له ناوده برد.

به لام هیچکات چهنگاله کان وهکو سپیده ی شه مرۆکه بهم جوژه نازایه تیهوه
دانه بهزیبونه گیانی شهوهوه، له ژیر میزی کاردا خوئی کو ده کردهوه و سههری له ناو
یه خه ی خوئی شهشاردا بوو زه مانیکی دریت لهم حالته دا مایهوه.

دونیای له پیش چاو تیرو تار هه لنگه را، شتیکی جگه له هه مهه مه ی دهر وونی و
ویککهوتنی توورده یی باله کان بهسهه سههریهوه هیچی دیکه ی نه ده بیست - کهم کهم،
یهک یهک - هیدی هیدی چهنگاله کان له گه ران و سووران کهوتن و لیکبوونهوه ره هایان
کرد، یه کهم جار میشکی پاشان ئیسقان و دهست و له دوایشدا پیستی سههری له پرپیکا
ئارامییکی قوول و ماندوو بوونیکی له راده بهههری ههست پیکرد، به هاتنه دهرهوه
له ژیر میزه کهوه، دهستی لهسهه سههری خوئی دانا، به پهله بو پشکینینی کهلله ی خوئی
ئهنگوسته کانی خوئی برده ناو قژییهوه..

وادیار ی ده دا که سههری کون کون بووه، به لام شهنگوسته پشکنه ره کانی یهک برین چیه
نه یاندۆزیهوه، ئاسوده خاتر بوو، به لام لهو کاته ی که دهستی دهره ی ناو له رونا کایی دا
سههیری کرد، لهزه کهوتته شه ندامه کانیسهوه، خوین له نووکی په نجه کانیسهوه دهچکا، به بنی
لیوهیهوه گوئی: (خودا تو ریسه، هه لپژانی خوین دهستی پیکرد) و چاوه کانی بو بالا بهرز

کردهوه و سههبری گرت (که سی له سههروه نه بوو، به لام بوئی پیکهری جانه وهریکی
وهحشی بهرلوت کهوت، به هه راسانیهوه کهوتته شه ندیشهوه: ((شه و دیسان هاتوتهوه
... له دهر ویهرو ژیرهوه ی قاچ و سههسهری منهوه یه)) سههری خوئی لار کردهوه و له
چاوه روه اندا مایهوه، ههوا خهفه و بی جوولنه بوو، رووشنایی به وه دهر کهوتنیکی پاک و
بی گهزین بهسهه دهر و دیواری رووبهرو بنمیچی به کا سواخدارو - یاری ده کرد. له بهر
خوئییهوه گوئی: ده مم ده که مهوه، وشه یهک ناخه مه سهه زمام، له وانیه بهزه یی پیما
بیته ره هام کات. به لام بهو ئاره زووهوه لیوه کانی لیک بووه و قسه ی کرد، دهنگی تژی
له خه م بوو، (بو خوینم هه لده مژی؟ بو توورده ی؟ تاکه ی دهتهوی به دوامه وه بیته؟)
دیسانهوه له قسه کردن وهستا، به ده می کراوه و قژی زیک بوو چاوانی پر له شهکهوه
گوئی خوئی قولاغ کرد، سهههه تا شتی نه بوو، ههوا بی جوولنه و ئارام بوو، پاشان له
پرپیکا که سی لهو لایهوه قسه ی له گهل شه ده کرد، گوئییه کانی هه لخت و .. گوئی لی
بوو سههری به توندی یهک له دوا ی یهک راده ته کاند وهک بلایی ده یگوت نا... نا.. نا له
پرپیکا شهویش ده می کردهوه، ئیدی دهنگی نه ده له رزی (ناتوانم من نه خوینده وارم،
بیکاری ترسنوک، خواردن چاک و شهراب و خه ندهم ههز لییه، ده مهوئی زه ماوه ند
بکه م منال و نهوه بجه مه ناراه، به حالی خویم ره هام که!)

دووباره بیدهنگ مایهوه و گوئی هه لخت

- شهوه چی ده لئی؟ ناتوانم بییستم.

له پرپیکا ناچار بوو دهستی بخته سهه گوئیچکه کانی تا بهم جوژه دهنگی کابرا
وهحشییه که بهسهه سههریهوه رونتر بییستی، له حالیکه تهوای رووخساری تیکچرژا
بووه ناویه کهوه هه ناسه ی له سینه چهس کردبوو، بیستی و وهلامی دایهوه (به لئی..
به لئی دهرسم .. تو دهتهوی من راپه روم و ئاژیریان پی بدهم. مه گه وانیه؟ به لام چی
بلیم.. چونی بلیم؟ ناتوانم .. وتم من بی سهوادم .. چیت گوت؟ مه له کوتی ئاسمان؟ له
مه له کوتی ئاسماندا؟ ته قه ی سههرم دئی؟ ههزم له زهوییه.

دهمهوی ژن بهینم، وا پیت ده لیم مه جده لیه م دهوی هه چهنده به دکاره، خه تای منه که به دکاره، خه تای منه، من نه جاتی ده دم ته نها شه! نه زه مین نه مه له کوتی شه و دونیایه، دهمهوی مه جده لیه رزگار بکه م شه بو من به سه!..)

دهستی کرده سایه بانی چاوی، رونا کبیتی گونجاو که له کلاور ژنه ی بانه وه دهره وشایه ژوره وه، چاوانی راده ماو چاوی له بنمیچ دوری بوو چاوه روانی ده کرد، به سه پس کردنی هه ناسه ی گوپی خو ی قولاغ ده کرد، هه چهنده زیاتری ده بیست روو خساری به ره زامه ندی و له هه مان کاتدا به هه رماسی بروسکی ده هاویشته، لیوه قه به و تفته کانی له بی هه ستیدا زه قه ی بوو.

له پر پیکا که وته قاقاوه، به ژیر لیوه یه وه گوتی: (به لئ.. به لئ ته واو تیده گه ی، تاره زووی شه و کاره مه، دهمهوی له من بیزار بیت و بچی هه سؤراخی که سیکی دیکه وه، دهمهوی رزگارم بی له تو!) له حالیکدا که زاتی به به رز قسه کردنی هاتبووه به ر به رده وام بوو: به لئ.. به لئ، مه به ستم ته واوی ژیا نم ته رخا ن بکه م بو دروست کردنی خاچ تا شه کریسته موژده هیته ی هه لیانده بیژیری له سیداره بدرین. به شه دای شه و وشانه وه قامچی به زمار نیشانه کانی له قولاب کرده وه و له دوری که مهرب به سته، سهیری کلاور ژنه ی کرد، عاقیبه ت خو ره تاو سه هه لگه رابوو، ناسمان وه کو پولا سه خت و شین بوو، ده بوایه په له بکات، مه راسیمی له خاچدان له کاتی نیوه رۆ له ژیر تووره یی ته واوی خو ره تاو دا نه نجام ده درا.

که وته سه هه ژنۆ، شانی خو ی خسته ژیر خاچه که و ده سته کانی توند پیوه نووساند، یه کی له شه ژنۆ کانی به رز کرده وه و بالانس هه کی به رقه رار کرد و به ملا به ملا داهات و به ره و ده رگا هه نگاهی نا، وای هاته به رچاو که خاچه که به شیوه یه که که باوه ر ناکری و سه نگینه و ناکری به رز بکریته وه، له حالیکدا هه ناسه برکی بوو بوو. دوو جار شه قاوی هه لئا، شه قاوی سیه م و ئیدی گه شته ده رگا، به لام له پر پیکا شه ژنۆ کانی شل بوو، سه ری سووراو له نه نجامدا له ناستانه ی ده رگادا که وته سه زه وی و خاچه که که وته سه ری هه وه.

سه دای شه و ده نگه له ماله بچکۆله که دا پیچی خوارده وه، دادو هاواریکی ژنانه له ژوره وه بیسترا، ده رگا کرایه وه، دایکی به دیار که وت، ژنیکی بالابه رز بوو به خو به چاوانی ره ش و درشتی و پیستی گه نم رهنگی، هه وه لئ قوناسی گه نجیتی به جیهیشتبوو پی نابه وه دونیای پر شه هه و شه رهنگی خه زانه وه، چهنده چین و لۆچیکی شین له ژیر چاوی ره شمالیان هه لدا بوو، ده می وه کو ده می کوره که مو حکم بوو، به لام چه ناگی به هه یزتروو پر له تاسووق تر بوو، چه فیه ییکی وه نه وشه یی که تان رهنگی به سه ری هه وه بوو، دوو گواهی نو قه ریی پان که ته نها زیرو زیوی شه بوو به گوچی که کانی هه بوو.

له گه ل ده رگا بوونه وه، باوکی پیر له پشت دایکی هه وه ده بینرا، به سه ر دۆشه گه وه رونیشینرابوو، تا که مهربی رووت بوو، پیستی بی هیزی زه ردو که مهربه نگ بوو چاوه کانی بریقه دارو بی حه ره که ت بوون، ژنه تازه خو راکی پی دابوو، هیشتا که ش خو اردنه که ی که بریتی بوو له نان و زه یتون و پیاز به کو له مهربگی ده جووی، موی سپی و تیکتا لۆزای سینه ی شه لال به ئاوی ده م و پارچه نانه کان بوو، له که نار نوینی خه وه وه، گوچانی یکی پیروژ بوو که وا موقه دده ر بوو تا رۆژی ناوانیشی هه ر شکۆفه بکات. نیستاکه ش وشک و په ژمورده بوو بوو، شه کاته که دایک هاته ژوره وه و کوره که ی خو ی دیت له ژیر خاچدا که وتۆته په له قاژده وه، بی شه وه ی بو هه لساندنه وه ی شه کاری بکات، به چنگی روو خساری خو ی ریه وه، له ده ست بیهۆشی یه که له دوا ی یه کی شه وو پیاسه کانی شه، له نیو مه زراو خه لوه تگا و و برسیه تی چه شتنی شه وو رۆژی و به سه عات دانیشتن و چاو له هه وا برین - وه ره س بوو بوو، له ده ست شه و شه و گه رده خه و ناوی هه وه که ژیا نی خالی بوو له سه ره که وتن که وتبووه فه لاکه ته وه، به لام شه و رۆژه که راسپارده ی خاچیکیان ده کرد هه ر شه کاتانه بوو که به گیان و به دل کاری ده کرد. شه وو رۆژه به شیوه یه که له کاردا بوو، که سه رو پیی خو ی نه ده ناسیه وه، ئیدی نه ده چووه که لیساره. بوچوونه (کانا) و یا به شداری کردن له جه ژن و شادی پیی له سه ر پی دانه ده نا، به در یژایی مانگیکی ته واو شه فسون ده بوو، دایکی به ده به ختی دادو هاوارو هورپینه ی شه وی ده بیست، وه ک بلئی له گه ل هه رماس له روو به روو نه وه دابوو. چه ندین جار خو ی هاویشته بووه سه ر پیی برای هاوسه ره که ی، که خاخمی پیر بوو له جنگری دا وه ستابوو. شه و نه خو شانه ی که له وسه ری دونیا وه

دهيانهيننا بۆلای ټه و چاکي دهکردنهوه، ههمان رۆژي پيشوو کهوتبووه سهر پييهکانيهوه بهشکو مهندييهوه پيی گوتبوو: (تۆ بيگانگان چاک دهکهيتهوه، بهلام ناتهوئ شەفای کورم بدهی .. خاخام سهری ههلهتهکاندبوو گوتبوو (ميسرئ ټهوه ههرماس نييه که نازاری کورپه کهت دههات، نا ههرماس نييه، خودايه. لهم حالتهدا بلی چی بکه م؟

دايکی بهلهنگاز پرسى (هيچ ريگه چارهيهک نييه؟)

- گۆتم کاری خودايه نا هيچ ريگهيهک نييه

- بۆ خودا نازاری دههات

جنگری پير ټاهيکی ههلهکيشا، بهلام وهلامی نهدايهوه

دايکه دووباره پرسى بۆ خودا نازاری دههات؟ خاخامی پير له کۆتاييدا وهلامی دايهوه (چوونکه خۆشى دهوئ)

ميسرئ به ههراسانيهوه سهيرى ټهوى کرد، دههمى کردهوه تا دووباره پرسى بکات. بهلام خاخام بهو قسهيهی که کردی (مه پرسه، ياسای خودا وايه) ليوهکانی ټهوى داخست، له حالتيکدا که برۆکانی وهبهريهک دهنايهوه فرمانی رۆيشتنی بهودا.

سالاتيک بوو که ټهه نهخۆشيه بهردهوام بوو، ميسرئ سهرهراي به دايکبوونی، ټهن ټاخیری وهگيان هاتبوو، ټيستاش که کورپه کهی دهبينی به ههنييه نوقمی خوينهوه تهکان ناخوات، تهنها ټاهيکی بهر جگهري ههلهکيشا، بهلام نهک بۆ کورپه کهی بهلکو به خاتری سهرنويشتي خۆی، ژيان لهگهله ټهودا ناسازگار بوو، له لايهن ميسردو کورپه کهی بهختی نهبوو بهر لهوهی بيی به بووک ببوو پيوه، بي ټهوهی بيته خاوهن منالی ببوو به دايک، لهگهله ټهوهش رۆژ به رۆژ به زيادبوونی موی سپی پيرتر دهبوو، هيچ کاتي تامی جحيلي ههست پي نهکردبوو، عاقيبهت کاتي چاوهکانی وشکی کردبوو، تهواوی ټهه ټهشکهی که خودا به نهسيبی ټهوى کردبوو، ههلهيرشتبوو به چاوانی وشکهوه سهيری کورپو ميسرده کهی و سهيری مهزرای سهوزی عهتراوی درهخته

پر شکۆفهکانی دهکرد، له چاوهکانيدا دهچوونه خوارهوه، له تهواوی ټهه ماوهيهدا نهبو ميرده کهی نهبو کورپه کهی بهلکو بۆ ژيانی له دهست چووی خۆی دهگريا.

جوانه رده که ههلسايهوه سهريی خوينه کهی به گۆشهی چاکه ته کهی پاکده کردهوه، گهرايهوه، دايکه بيینی به زهوقهوه سهيری ټهه دهکات و تووره بووه، ټهه نيگايهی دهناسيهوه که مايهی لييسوردن نهبوو لهو، ټهه ليوه بهسهريه کدا قرمساوهی که ناگهواوی چهشتهوه، ههوسه لهی پهريه سهر، ټهه ويش لهو ماله دا بيزار بوو، لهگهله ټهه ټيفليجه پهککهوتوه، ټهه دايکهی ههريگيز هيور نهدهبووه توپ و تهشهرهی رۆژانهی، بخۆ، کاربکه، ژن بهينه، بخۆ، کاربکه، ژن بهينه، دايکی ليوه بهسهريهک دارساوهکانی خۆی کردهوه، بهشيوه پيکی سهركۆنه ټاميز گوتی: (کريس تهمرۆ بهم بهيانيه زوه شهرت لهگهله کی کردهوه؟

کورپه ليوهکانی خۆی گهستهوه تا نهوه کا قسه پيکی توندى له دهه پيته دهروه دهراي کردهوه، خۆره تاو هاته ژوره وه بايه کی سوتينه رو پر گهرد ههروا توۆزی دهشتيش، بي ټهوهی قسه پي بکات خوين و ټاره قهه ههنييه پاك کردهوه جاريکی دیکهش خاچه کهی ههلهگرت و نايه سهرشانيهوه.

دايکه دهستی کيشا به ناو پرچی په رشهوه بووی خويهوه و نايه ژير سهريهوه، ههنگاويکی بۆ لای کوره کهی ههلهگرت: ههر که له رۆشنایی دا ټهوى به روونی بيینی له سهه سامييان کهوتسه له رزينه، رووخساری به بی پچران دهگۆرا؟ وهکو ناو چهند سافو روون بوو ههر رۆژهی که ټهوى دهبينی بۆ يه که مين جار نورتيکی غهبي به سهه نيو چهوان و دهه و چاوهکانيرا دهه دزيهوه، بزه پيک جار جار هه شادوو جار جار هه پر له نازار، ليوهکانی ټهه باق و بريقهی که به سهه ههنييه و چه ناگه و گهردنيهوه ني له دهه و ههلهچوو ټهوى دهخوارد، ټهه مرۆ چهند مه شخه لپيکی رهشی گهوره له چاوهکانيدا بروسکهی دههات، به ههراسانيهوه، بۆ ساتی خواستی ليی پيرسى (تۆ کيی؟) بهلام خودداری کرد، به ليوه له رزهوه گوتی: (کورپه کهم!)! به بی دهنگی مايهوه، چاوه پروان بوو تا بيینی که نايه ټهه مرۆ قسه باليغه به راستی کورپه تی؟ نايه تيچاوی لهو دهکات؟ قسه دهکات؟ نه گهرايهوه، به ههناسه ههلهکيشانيکی قول خاچه کهی له سهه پشتی خۆی جی کردهوه به ههنگاوی چه سپاو له مال چووه دهروه. دايکه که پشتی

به چوارچیوهی ده رگا دابوو، به ئارامی سهیری نهوی ده کرد، به هه ما شیوه که به سه ر کرده که هه لده گهرا پیی له به ردیکه وه به سه ر به ردیکی دیکه وه دهنه، ته نهها خودا دهیزانی که نهو قودره تهی له کوئی هینابوو، پشتی نهو خاچ نه بوو، به لگو دووبال بوو هه لئانده فراند دایکه به په ریشانیه وه به ژیر لیوه کانیه وه گوئی: (نهی په رورده رگار نهو کییه؟ نهو کییه.. نهو کوره کییه؟ به باوکی ناچی، به هیچ که سی ناچی، هه موو روژی ده گوئی، یه که نه فەر نییه، چه ند نه فهریکه، ناخ رستهی فیکرم له به ریه که داپچراه.

دوای نیوه روئی هینایه وه یاد، که له هه وشه ی بچوکی مالدا له نریک بیری ناو شیری پیده دا، هاوین بوو، به سه ر بالائی سه ریه وه ترئی داری میویان لار کردبووه، له حالیکه ساواکه مه مکی هه لده مژی چوو هه وئیکی سه نگیه وه، نه وندهی نه برد که هه وئیکی بی دیهای بینی، وای هاته به رچاو له ئاسماندا به خوئی و نه ستیری که به ده ستیه وه، نه ستیره یی هه روه که چرا هات و زهوی رووناک کرده وه، جاده یی که به پیچ و په نای زوره وه هه بوو، که له تاریکیدا وه که کلپه ی هه وره تریشقه یه که دهره وشایه وه، جاده بو لای نهو هه لخزی و له که ناری قاچه کانی نهودا کوئی هات، له حالیکدا که به په ریشانیه وه، ده پروانیی، له خوئی ده پرسی ده بی ده ستی کردنی نهو جاده یه له کوئی ده ست پی بکا؟ بو له که ناری پیکانی نهودا کوئی هات؟ چاره کانی له زه مین کرده وه، وهی له و عه جبهه، نه ستیره به سه ر بالائی سه ریه وه ده ستابوو سی ته ن ته سپ سوار له کوئی جاده وه نوقره فامه که دا به دیار که وتن، سی تاجی زیپینیان به سه ر سه ریه وه دهره وشایه وه، ساتیک وه ستان سهیری ئاسمانیان کرد، وه ستانی نه ستیره یان بینی، نهو کاته نه سپه کانی خوئیان دا به ر قامچی و به تاودانه وه هاتن بو لای نهو وه، دایکه ئیستا دهیتوانی به پروون و ئاشکرایی رووخساریان بیینی، نه فهره که ی ناوه ندی وه کو گلیکی سپی وابوو، گه نجیکی جوان و خودان پرچیکی جوان بوو، گوناکانی هیشتا که به مووی نه رم داپوشرابوو، له لای راسته وه نهو جه وانمه رده و زرد رهنکه به خووه به ریشی زیکه و رهش و چاوانی کراوه وه ستابوو. ره شپیستی کیش له لای چه په وه بوو که پرچی سپی و به گلاوزه به خو به گواره یه کی زیپینه وه ددانه کانی بریقه ی ده دایه وه، به لام به ر له وهی که دایکی بتوانی لییان ورد بیته وه یا خود چاره کانی

کوره که ی داپوشی تا سهیری رونایی توندی نهوان نه کات، سی هه سپ سوار هاتنو، له ته سپ هاتنه خواره وه، له بهر پیی نهودا که وتنه سه ر نه ژنو. شازاده ی سپی یه که مین نه فهری بوو که هاته پیش، ساواکه مه مکی دایکی به رداو به سه ر نه ژنو کانی دایکیه وه به ته وای قامه ته وه وه ستابوو، شازاده تاجی خوئی هه لگرتوو به خاکه راییه وه له بهر پیی ساواکه ی دانا، نهو کاته ره شپیسته که، به سه ر نه ژنووه بو پیشه وه خزی و له ژیر کراسه که یه وه مشتی زومه ر دو یاقوتی هینایه دهره وه، به میهره بانینیکی زوره وه داینایه سه ر سه ری بچوکی ساواکه، پیاهه ته به ش زهرده که ده سته کانی خوئی هینایه پیشو ده سته یی که په ری دریتی تاووسی له ژیر پیکانی ساواکه دانا تا یاریان پی بکات، مناله که سهیری هه رسپیکانی کردو بزه یه کی بو کردن، به لام ده سته بچوکه کانی به ره و لای دیاریه کان دریتی نه کرد.

له پرپکا سی سوار ون بوون و شوانیکی گنج به دیار که وت که پیسته ی بزنی له بهر کردبوو جامی شیری گه رمی گرتبووه ناو ده ستی، هه ر که ساواکه شیره که ی بینی و به سه ر نه ژنو کانی دایکیه وه که وته پیکوته وه، سه ری برده ناو جامه که وه به شادومانی و تیرنه بوونه وه که وته نوشینی وه.

دایکی له حالیکه پشتی به چوارچیوه دابوو، نهو هه ونه بی سنوره ی هینایه وه یادو ئاخیکی هه لگیشا، نهو هه چ ئومیدی که بوو نهو تاکه کوره به وی به خشیبوو، نهو هه چ سه رسامیی که بوو که سیحربازه کان پیشبینیان بوو نهو کردبوو، مه گه ر خاخامی پیر له وی نهروانی بوو به کردنه وه ی کتیبی په یامبه ران و موژده ی په یامبه ران، له گه ران به دوای نهو میهره ی په یامبه ریتی، له سینه و چاوو هه تا له نوکی پیی ساواکه وه به ر هاتبوو.

به لام نه فسوس! به رابردنی گه شتی زه مانه ئومیده کانی نهو هه مووی به با چوو کوره که ی ریگه یی که ناراستی هه لژارد، ریگه یی که تا ده هات زورتر و زورتر له ریی مرؤقه کانی وه دور خسته وه، دایکه که چه فیه که ی توند کردو دهرگای جووت به ند کرد، نهو کاته نه ویش ده ستی کرد به هه لگه ران بو سه ر گرده که، بو کوشتنی کات ده چوو مه راسیمی له خاچدان.

گه‌یشته ئاپۆره‌ی خه‌لکان، خه‌لکه‌ی له‌ پشت خۆ‌ی جی‌ هیشتبوو خۆ‌ی له‌ میاتی ژنه‌کانه‌وه‌ په‌نه‌ان کرد، ده‌ستی له‌سه‌ر ده‌می دانا بوو، ئیستا ته‌نها چاوی دیار بوو، له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ گوتی:

((هیچ یه‌ک له‌ هاوسیکانم شوینی بۆ من ناهیلنه‌وه‌)) و ئارامی گرت.

له‌ پریکا هه‌مه‌مه‌یی له‌ پشت سه‌ری ئه‌وه‌وه‌ به‌رز بۆوه‌، پیاوانی به‌برست له‌ میانی ئاپۆره‌ی ژنانه‌وه‌ ریی خۆیان کرده‌وه‌، تا به‌ره‌و پێشه‌وه‌ بچن، ئه‌وه‌ قه‌لایانه‌ی که‌ جانبازیان تیدا له‌ زنجیر کی‌شابوو کرانه‌وه‌و پیاوان بۆ شکاندنی ده‌رگا و ئازادکردنی دیله‌که‌ بی‌ تاقه‌ت بووبوون و هه‌وسه‌له‌یان لی‌ برابوو، می‌ری خۆ‌ی بۆ لایه‌ک کشانده‌وه‌، له‌ ژیر ده‌روازه‌ی سه‌رپۆشدا خۆ‌ی قایم کردو گریا: ریشی درێژو چه‌ور، پرچی درێژی چه‌ور، ده‌می که‌ف کردو خاخام به‌سه‌ر شانی زه‌به‌للاحیکی وه‌حشی خوو، بازووی خۆ‌ی بۆ لای ئاسمان ده‌جولاندو هاواری ده‌کرد، می‌ری گویکانی خۆ‌ی تیزکردبوو تا گویی له‌ قسه‌کانی ئه‌و بی‌:

- کورانی من، باوه‌رتان هه‌بی به‌ خه‌لکی سراپیل، له‌گه‌ل یه‌ک به‌ره‌و پێشه‌وه‌ برۆن، هه‌راسانی نه‌که‌ن به‌ دلێ مه‌ترسن، رۆحه‌کان دوکه‌لن خودا به‌ پفی هه‌موویان بۆ هه‌وا ده‌نی‌ری، - مه‌کاب- یه‌کان وه‌بیرخۆتان به‌یننه‌وه‌ که‌ چۆن چۆنی یۆنانیه‌کان فه‌رمانه‌واکانی ته‌واوی جیهانیان روخاند چۆن چۆنی ئابرویان بردن، به‌ هه‌مان شیوه‌، ئیمه‌ش رۆمیه‌کان ده‌روخینین و ئابرویان ده‌به‌ین ((یه‌هوه‌ سه‌باپوت) ته‌نها یه‌که‌و خودای ئیمه‌یه‌.

خاخامی پیر سه‌رمه‌ست له‌ نه‌شئه‌ی خودایی، به‌سه‌ر شانه‌ پانه‌کانی زه‌به‌للاحی وه‌حشی خوو، هه‌لده‌به‌زیه‌وه‌ هه‌واو سه‌مای ده‌کرد، پیر بوو بوو، رۆژو و په‌رستن و ئومیدی گه‌وره‌ وه‌کو خه‌رته‌لی‌ که‌وتبوو گیانه‌وه‌و قودره‌تی راکردنی نه‌بوو، کی‌بو‌ری زه‌به‌للاح به‌ به‌سه‌رشانی ئه‌وه‌وه‌ به‌به‌رده‌م خه‌لک رایده‌کردو وه‌ک ئالایی بۆ پیش و پاشه‌وه‌ هه‌ره‌که‌ی ده‌کرد.

به‌شی چوارهم

دایکه‌ به‌ په‌له‌په‌زیه‌وه‌ ریی ده‌ب‌ری تا خۆ‌ی له‌ناو ئاپۆره‌ی خه‌لکه‌که‌دا ون بکات، ده‌نگی قیل و قالی ژنان له‌ پێشه‌وه‌ ده‌بیسترا، له‌ دوا‌ی ئه‌وانیشه‌وه‌ پیاوان که‌وتبوونه‌ هه‌لچوونه‌وه‌ به‌ هانه‌سه‌پرکی‌ و پرچی ئالۆزو جه‌سته‌ی داکه‌وتوو ئه‌و خه‌نجه‌رانه‌ی که‌ له‌ ژیر کراسه‌کانیاندا په‌نه‌انیان کردبوو به‌ پی‌ په‌تی رییان ده‌کو‌تایه‌وه‌، دوا‌ی ریزی پیره‌می‌رده‌کان و دواتری هه‌موویان گۆجه‌و کو‌یرو ئیفلججه‌کان بوون، زه‌وی له‌ ژیر پی‌ی مرۆفدا ده‌له‌رز، ستوونی تۆزو گه‌رد بۆ ئاسمان به‌رزبوو بۆوه‌، هه‌وا تیکه‌لی هه‌لم بووبوو، له‌ بالایی سه‌ره‌وه‌ش خۆره‌تاو وه‌کو کوره‌ی ئاگر ده‌سووتا.

پیره‌ژنی سه‌یری ده‌روبه‌ری ده‌کرد، می‌ری بی‌نی و نه‌فره‌تی بۆ ره‌وانه‌ کرد، دوو نه‌فه‌ر له‌ هاوسیکانی می‌ری، رویان لی‌ وه‌رگێراو بۆ ده‌فعی به‌لا تفیان رووکرده‌ زه‌وی، تازه‌بووک به‌رودامه‌نی جله‌کانی به‌ترسو هه‌رسانیه‌وه‌ گل دایه‌وه‌ تا نه‌بادا دایکی دروستکه‌ری خاچ به‌سه‌ریا تپه‌ری، می‌ری به‌ هه‌لکی‌شانی ناخیک چه‌فیه‌ وه‌نه‌وشه‌یه‌که‌ی به‌شیوه‌بی‌ لی‌کرد که‌ جگه‌ له‌ چاوه‌ بادامی و سه‌رزه‌نش ئامیزو ده‌می داخراو ته‌لخی هیچ جی‌گایی له‌ ته‌به‌شی دیار نه‌بی.

له‌ حالیکدا به‌سه‌ر به‌رده‌کانه‌وه‌ هه‌لده‌خزی به‌ ته‌نها بۆ پێشه‌وه‌ ده‌چوو، بۆ خۆ په‌نه‌ان کردن له‌ میانی خه‌لکه‌که‌ په‌له‌ی کرد، له‌ هه‌موو لاییکه‌وه‌ په‌سه‌پس هه‌لسا، به‌لام ئه‌و به‌ دلێکی قورسه‌وه‌ بۆ پێشه‌وه‌ ده‌چوو، له‌به‌ر خۆ ده‌یگوت: سه‌یرکه‌ کورم به‌ چ ئه‌نجامی گه‌یشتوه‌، به‌لی‌ کوره‌که‌م، ئازیزی دل‌م..!) بۆ پێشه‌وه‌ ده‌چوو بۆ قورت دانه‌وه‌ی گریانی شاله‌که‌ی سه‌ری ده‌جوی.

خه لک هاواريان ده کرد: ((ناهای باراباس دایمه بیزینه) به لām باراباس به بی که مترین نیگه رانی، له حالیکدا که پیره میردی بۆ شه ملاو شه ملا تاوده دا بۆ پی شه وه ده چوو. خه لک خه ریک بوو هاواری خویان ده کرد، هه وای بالائی سه ریان گری گرتبوو، مه شخه له کان نیله یان سه رده داو ئاسمانیان ده چه سپانده زوی، زه نینان تیکه له ده چرژا، شه جیهانه ی به ردو تاویر، ده بوو به گیاه شتی ناسک و روون ده بووه، جیهانیکدی دیکه که له مه شخه له فریشته کان بوو به وجود ده هات.

یه هودا ئاگری گرت، بۆ پی شه وه بردنی بازووه کانی خاخمی له سه ر شانه کانی باراباسی فراندو خستیه سه ر شانه کانی خۆی و هاواری کرد (هه مان ته مپۆکه... نه ک به یانی، ته مپۆکه!) خاخمیش به نۆبه ی خۆی، ئاگری گرتبوو سه رودی سه ره که وتنی به هاواریکی به رز سه ردا، هاواری پی او پی له سه ر لیوی گۆر، دریشه ی نه کیشا که ته واری خه لکه که هه مان ئاوازیان ده گوته وه:

((ته واری نه ته وه کان به ده ورمدا ته لقه یان به ستاوه، به ناوی خودای من، شه وان به راگه نده ده که یین!))

ته واری نه ته وه کان وه ک نقیمی نه نگوستیله منیان گرتۆته خۆ به ناوی خودای من..
شه وان په رش و بلاو ده که یین)).

شه وان وه ک هه نگ به ده وری مندا ته لقه یان به ستاوه به ناوی خودای من شه وان به راگه نده ده که یین، به لām له هه مان کاتدا که سه رودیان ده چری و له زهینی خۆیان نه ته وه کان یان به راگه نده ده کرد، له پرێکا قه لاتی دوژمن له دلئی (ناصر) دا له بهر چاوی شه وان به دیار که وت، تووندو تۆل، چووار گۆشه ی چووار بوج و چووار هه لۆی برونزی مه زن، له پارچه پارچه ی شه قه لایه هه رماس دزه ی کردبوو، له سه ره وه له به رزایی بوج که کان، په رچه می هه لۆی نیشانه ی زه ردو ره شی رۆحی بوون، له به نه وه ی شه وان

-روفوس- ی یوزباشی خوین خۆری (ناصر) له گه له شکرکی خۆی دابوو، خوارتر، سه گ و شه سپ و وشتر و به ندیبه کان بوون، دیسان خوارتر، جانباز بوو، که فرییان دابوو نه ناو چالیکدی قوول و وشکه وه، به خۆی و پرچی ئارایش نه کراو و لیوانی شه راب

نه چه شتوو به ده نه ی ژن نه دیته ی، شه جانبازه ده یتوانی ته نها به یه ک ته کانی سه ر پی او و کۆیله کان و شه سپ و بوج که کان که به سه ر سه ریه وه قه راریان گرتبوو هه مووان هه لفریینی، حیکمه تی خودایی شه وه وایه، له قه لایی بناغه ی کوخته کانی زولم هاواریکی بچووکدی عه داله ت شاردراده ته وه.

شه جانبازه دوا پاشاوه ی ته لقه ی مه کابیه کان بوو، خودای سه راییل شه ی پاراستوووه و تۆی پیروزی له نابودی بوون پاراستوووه، شه ویکیان (هرو دیس) پاشای پیری یه هودیه، شه و خائینه پیس و نه فره تیه، چل نه وچه وان که هه لۆی زیپینیان له سه ر ده رگای په رستگا هیئابوو خواره وه وه که مه شخه له ئاگری تیبه ردا بوون، له چل و یه ک کودیتا چی، هه ر چل نه فه ریان گیران و یه ک نه فه ریان رایکردبوو، خودای سه راییل پرچی سه ری شه ی گرتبوو نه جاتی دابوو، شه وه ی که نه جات بووه هه مان جانباز بوو نه به ری مه کابیه کان بوو، شه کاته نه وچه وانیکدی خۆش سه یما بوو که تازه موی له بهر چه نه گه هاتبوو.

چووار سال دوا ی شه و واقیعه له کیوه کان سه ره گه ردان بوو بۆ ئازادی سه ره زه مینی موقه ده هس که خودا کردبوویه دیاری بۆ سه راییل، ده جه نگی، هه میشه ده یگوت (تیمه ته نها یه ک سه ره و ره مان هه یه، شه دونیا، پارو پول مه ده به مه ره کانی زه مین، ئازاری خۆت مه ده چوونکه بتی هه لۆئاسای شه وان په رستگای خودایان پیس کرده، گاو گۆلک به ناو نیشانی قوربانی بۆ ئیمپراتۆری سه ته مگه ر سه ره نه بری، ته نها یه ک خودا هه یه، خودای تیمه، ته نها یه ک قه وم هه یه، شه ویش قه ومی سه راییله، ته نها یه ک میوه به سه ر ته واری دره ختانی جیهانه وه یه شه ویش کریستیانو) یه.

به لām له پرێکا خودای سه راییل ده ستی له سه ری شه به ردا و له لایه ن (روفوس) وه ره وان هه ی زیندان یان کرد، جوتیاران، کارگه ران و مولکداره کان له ته واری دیتا ته نزیکه کان و ماسیگره کان له ده ریاچه ی (گنسه رت) کۆبوونه وه. ئیستا چه ند رۆژی بوو که په یامیکدی نادیارو خیل و دوولا مال به مال و قایغ به قایغ، وه ک چۆن قاسیدۆکه یه ک، که وتبووه فرینه وه ری بوارانئ ناگادار ده کرده وه (جانباز له خاچ ده دن. شه ویش نابود کراو - ته واو بوو!)

به لآم زه مانئىكى تر په يام نه وه بوو:

((برادران درود، زگار كهر هاتووه! گه لآنى گه ورهى خورما هه لگرن هه موو به به كه وه به خيراتنى نهو بكنه بؤ ناصره!))

خاخامى پير به رهو لآى قه لاكان به سه رشانى ريش سووره وه به سه ره نه ژنوكانيه وه وه ستاو جاريكى ديكه ش هاوارى كرد.

-نهو هاتووه... نهو هاتووه، لهو چاله وشكه دا كريستيانويه كه به قامه تى راستو چاو له رپى راوه ستاوه، چاو له رپى كى؟ چاو له رپى ئيمه، كورانى سراييل! بؤ پيشه وه، ده رگا بشكيئن، نهو زگار كهره زگار بكنه، تا بتوانى نه جاتمان بدات، باراباس به ده نكيكى وه حشى هاوارى كرد (به ناوى خوداى سراييل و به داسى كه له ده ستى دابوو، بؤ به رزايى سه رى به رز كرده وه، خه لك خرؤشان، خه نجه ره كان له ژير كراسه كانياندا راته كان، منالان به رديان نايه ناو قوچه قانه كانيانه وه، به له پيشه وه بوونى باراباس ده رگاي ناسنينيان كرده وه، به لآم هه موو چاوه كان به نورى خوداى مه زن نايينا بووون و كه سيك ده رگاي بچوك و كو تايى له قه لاكه نه بينى كه گو شه كه ي كرايه وه مه جده ليه به روو خسارى كه له رهنگى روو خسارى مردوو ده چوو، له حالئى كدا چاوانى نه شكتميزى خوى ده سپيه وه، به ديار كه وت و ناشكرا بوو، ره حى به خه لكه مه حكومه كرد، شه وه نكاوان چوو بووه سووراغيه وه تادوا له ززه ت، شيرن ترين له ززه تى كه دونيا ده توانى به نسيبى مرؤقى بكات هه رزانى نهوى بكات، به لآم نهو له جانبازانى سه رسه خت بوو كه سويندى خوار دبوو تا نه جاتى سراييل، پرچو خوار دنه وهى شه رابو و گه ران و سووران به دواى خو شى له خوى حه رام بكات، مه جده ليه ته واوى رؤژى روو به پرووى دانىشت و سه يرى نهوى كرد، به لآم چاوى نهو له ئورشه ليم بوو، كه له وان ده وړاندا له پشت كه زى ره شى ژن دانىشتبوو، ئورشه ليم ي ژير ده سلات و به دكارى مان گه يشته نه وان، رؤژان ناليم كه ئورشه ليمى پيرؤزى ناينده خوى و حه وت ده روازى پيرؤزمه ندى قه لاكه ي، به حه وت فريشته ي پاسدارو هه فتاو هه فتميلله تى دونيا له پيشگايى كه وتبوونه سه رخا كه وه، له هه مان كاتدا كه مه حكوم مه مكي ته رو فنيكى ئورشه ليمى ناينده ي له مس ده كرد، مه رگ

نه ده ماو جيهانى ده ورو به رى نهو تامى شيرين ده كرد، مه مكي ئورشه ليمى گرتنه ناو له پى، ته نها نه نديشه ي شتيكى ده كرد، خوداى سراييل، خودايى كه نه قزى ئارايشتيكي به خو وه بينى بوو، نه ليوه كانى به شه راب بوو، نه جه سته ي به جه سته ي ژنى كه وتبوو، جانباز شهو هه موو شهو، ئورشه ليمى به سه ره نه ژنوكانيه وه داده ناو مه له كوتى ناسمانى له قاچى خوى په نا ده كرد، نه له گه ل فريشته وه هه وره كان، به لكو به و شيوه يه ي كه خوى ده يه ويست: گه رم له زستان و فينك له هاوين و دروستكراو له خاك و مرؤف.

خاخامى پير، كچى خوى بينى كه له قه لاكان ديته ده ره وه، روى لى وهرگيپرا، كچه كه ي وه كو داغيك و ابوو به هه نيه يه وه، ئا به راستى له توى پاك و له خودا تر ساوى نه ودا هم زاته چؤن هاتوته كايه وه؟ كامه هه رماس، كام ده ستى ناپاك، نهوى بردوته سه ر رپى چه وتيه وه؟، رؤژى به ر له گه رانه وه له جه ژنى كانا گه رابؤوه و ئاره زوى مه رگى كرد بوو، پاشان وه كو ديوانه كه وتبووه شه قامه كانه وه نهو كاته مالى باوكى به جيهيشتبوو، له مه جده لدا كه كه وتبووه سه ر رپى كاروانه كان، گير سا بؤوه، به دكار مالىكى دروست كرد بوو، به سينه ي كراوه، بى باكانه به ره و ئاپوره كه ده هاته پيش، سوورارى به سه ر ليوو گؤناكانى سپى بؤوه، چاوه كانى نهو كه به دريژايى شه و دوورابووه چاوانى جانبازه وه و فرميسكيان لى سه ره و ژور بؤوه، ئيستاكه تارو بيتحال بوو بوون، كاتى بينى باوكى خاتر نازار دراوى روو له و وهرده گيرى، بزه بيكى تال به سه ر ليوه كانيدا نه خشى هه لبه ست، له پيشدا، ئاپروو، ترس له خودا، خو شه ويستى باوك و بايه خدان به نه ريتى كؤمه لگه هه مووى واز لى هيئنا بوو و بلا بوسو وه، كه حه وت هه رماس چوونه ته ناو جه سته ي نه وه وه، به لآم وانه بوو به لكو حه وت خه نجه ر له ناو دليدا شاردرابؤوه.

خاخامى پير دووباره كه وته هاوار كردنه وه، ده يويست خه لك راسته وخؤ سه يرى نهو بكنه تا نه بادا خه لك چاوى به كچه كه ي بكه ويئت، خودا نهوى بينى بوو هه ر ته وه ش به س بوو خوى داوه رى كرد، له حالئى كدا به سه رشانه كانى ريش سووره كه وه هه لده سوورا، هاوارى كرد (چاوى دل بكنه وه وه سه يرى ناسمانان بكنه، خودا به سه ر

سەرى ئىمەۋە ۋەستاۋە، فەلەك بونەتەۋە، سوپاۋ فريشتەكان ھاتونەتەۋە پېشەۋە، ھەۋا بە بالى سوورو شېن داپۇشراۋە)

ئاسمان ھەلگىرسا، خەلكى چاۋانى خۇيان ھەلپى، سەيرى ھەرازى سەرى خۇيان كىردو خودايان بىنى، غەرقى چەك بوۋە لە ھالى دابەزىندا، باراباس داسى خۇي بەرز كىردۆتەۋە دەنەرىپىنى (ھەمان ئەمىرۆكە نەك سەبە، ئەمىرۆكە) ئاپۇرە خەلگ كەوتنە گىيانى قەلاۋە، ئەۋان بە گىيان لە دەرگاي ئاسنىندا، دەيلەمىيان بەكارھىنا، پەيژەيان بە دىۋار ھەلنا، ئاگرپىئىيان ھىنا تا ئاگر لەۋ شوپنە بەردا، بەلام لە پىچكا دەرگاي ئاسنىن بۆۋە، دوو سوار ئەسپ بە دياركەوتن، ئەۋان تا ژىر لوتيان چەكدار بوون، تەبەشيان لەبەر ھەتاۋ سووتا بوو، باشيان خواردبوو لە خۇيان دلتيا بوون، خۇيان ۋە لاقەتى غەبوسىيان، ئەسپەكانى خۇيان دەدا بەر قامچى، رۆحەكانى خۇيان بەرزكردەۋە، بەيەكجار سەرو سەداي پاشە كىشەۋ راكردن بەرەۋ تەپۆلكەي لە خاچ دان لە شەقامەكاندا دەنگى دايەۋە. ئەۋ تەپۆلكە نەفەت گەشتە، جگە لە تاۋىرەبەردى ئاسن و دىك ۋە دالا ھىچى دىكەي نەبوو، ھەر بەردىكى كە ھەلتدەگرت، دلۆپە خويىنى وشكەۋەبوۋى لە ژىرەۋە بەديار كەوت، ھەر كاتى كە يەھودىيەكان دەستيان بەروۋى رۆمىيەكان بلىند دەكرد تا ئازادى ۋەدەست بەيىنن. ئەۋ تەپۆلكەيە پىردەبوو لە خاچ، بەسەر بالائى خاچەۋە شۆرشگىران خۇيان دەپىچايەۋە ناۋىەك ۋە ديانلاناند، شەۋ كاتى چەقەل دەگەبىشتن، قاچى ئەۋانيان دەخواردو رۆژى دوۋەمىش نۆبەتى قەلەكان بوو دابەزن، چاۋەكانى ئەۋانيان دەخوارد خەلگ لە بنارى گردەكەۋە بەھەناسە بىرپىۋە لە شوپىنى ۋەستان، ئەسپ سواران زياتر ئەۋانيان شەلەژاند، بۆ سەر ھەلگشان ۋە داكشانى ئەسپەكان ئاپۇرەي يەھودىيەكانيان لەيەك شوپىندا كۆكردەۋە، بەدەۋرى ئەۋاندا ھىلى ۋىستەگەكانيان ۋىنەكرد، ئىستا نىكى نىۋەرۆ بوو، خاچ ھىشتا نەگەبىشتبوو، لە بەرزايى گردەۋە دوو بىابانگەر بە چەكوش ۋە بزمار چاۋەرۋان بوون، سەگەكانى دى بە مكوړى ۋە تاسوقەۋە گەبىشتن، خەلكى بە رووخسارى سووتاۋەۋە، لەژىر ئاسمانى ئاگرپىژدا بەسەر گردەكەۋە دەكەوتن، ئەۋە چ بوو، چاۋانى رەش ۋە لووتى ھەلسوۋرپاۋ رووخسارى سووتاۋە قۇپاۋ ۋە خەتى ردىنى چەورين بوو، ژنانى قەلەۋ بوون خۇيان ۋە بن ھەنگلى ئارەق كىردىيان ۋە قى ئارەق رىژيان، كە لە ژىر ھەتاۋدا دەتوانەۋە ھەلم لە

جەستەيان بەرز دەبۆۋە، لە دەرياچەي (گنسات)دا دەستەيەك لە ماسىگران، بە چاۋانى كە لە سەرسامياندا زەق دەبوۋنەۋە، ئەۋانېش ۋەكو ئەۋانى دىكە ھاتبوون تا پەرچەكە بىيىنن، پەرچە بەم جۆرە روۋى دەدا: ۋەك چۆن كافرانى رۆمى، جانبازيان بەرەۋ كوشتارگا دەبىرد، جلى دارزاۋ دەھاۋىشتە كەنارىك ۋە لە ژىرپىشتىۋەۋە فريشتەيى، بە دەستىكەۋە شىشىرى دەۋەشانند... ماسىگرەكان بەتەبەش ۋە سىنەۋ بازوۋى خۆرەتاۋ سووت ۋە باكدوۋىيان شەۋى پىش، خۇيان ۋە سەبەتى پىر لە ماسى لە رىۋە گەبىشتوون، دۋاۋ فرۆشتنى ماسى، چوونە مەبغانەۋ خۇيان مەست كىرد، بىريان چو كە بۆ ھاتونەتە (ناصىرە) كەوتنە گۆرانى گوتنەۋە، ئەۋ كاتە لەگەل يەك كەوتنە جەنگو دووبارە لەگەل يەك چاك بوۋنەۋەۋ لە كاتى دەرکەوتنى خۆرەتاۋى سىپىدە، لە پىچكا ھاۋارى خوداۋ سىرايىليان كىرد، خۇيان شوشت ۋە نىۋە خەۋو نىۋە بىدار، ھاتبوون پەرچە بىيىن.

ھەموۋىيان لە چاۋەرۋانيدا دانىشتبوون ۋە ھەرزووش ماندوۋ بوۋىون، تەنھا ۋەشانى رىمى پىۋىست بوو تا لە ھاتنى خۇيان ھەست بە پەشيمانى بگەن، يەكى لەۋانە كە رىشىكى گلاۋزەۋ خۆلەمىشى ھەبوو گوتى: ((كوپىنە بە راى من بگەپىنەۋە بۆ لاى قايقەكان) ئەۋ سەبارەت بە تەمەنىۋە پەيكەرىكى بەھىزى ھەبوو، ھەنىەي ھەرۋەكو سەدەف ۋە ابوو (ئىدى جانبازيش ۋەكو ھەموۋ ئەۋانى دىكە لە خاچ دەدرى، گوى لە من بگرن دەرگاي ئاسمان ناكىتەۋە، توۋرەيى خودا بى دىماھىيە، زولمى مرۆقىش كۆتايى نىيە، كورى (زوبەدى) تۆجى دەلئى؟

ھاۋرپىكەي كە ماسىگرىكى چاۋكراۋەي ردىن تىژ بوو، بەخەندەۋە گوتى: ((بە راى من گەمژەلى (پەترۆس) كۆتايى بۆ نىيە، لىم بىوۋرە، بەلام ئەقلى تۆ لەگەل رىشى سىپت ناگوڭى. ۋەكو دەنكە ئەسپەند ھەلدەبەزىۋەۋە لە ھەمان سەعاتىش دەسوتى، مەگەر تۆ نەبوۋى ئىمەت ھەلگرت ۋە بۆ ئىرەت ھىنانىن؟ ۋەكو دىۋانە لە بەلمەكەۋە بۆ بەلمەمى بازت دەداۋ ھاۋارت دەكرد: (براىان، ئەگەر ئاتان لە دەستە ھەلپىژنە سەر زەۋى، مرۆقت تەنھا يەكجار لە تەمەنىدا پەرچە دەيىنى، ياللا ھەلسن بابچىنە ناصىرەۋ پەرچەكە بىيىن!) تا ئىستاش كە يەك دووجار رم بە پىشتت كەوتوۋەۋ

میشکت پهریشان بووه، رهمه کهت گۆرپوهو هاوار ده کهی (نه گهر ئاوتان له ده ستایه داینینه سهر زهوی و بگه پرنهوه ماله وه!) بیهوده نییه که به (میزاج ده مدهمی) بانگت ده کهن دووسی نه فسر له ماسیگره کان کهوتنه خنده وه، شوانه که که بونی بزنی لیده هات گۆپاله کهی بهرز کرده وه و گوتی:

یاکوب له گه له هه موو میزاجی ده مده میشی تو نابی سهری بکو تیه وه، ئه وه له هه موو ئیمه با شتره و دلئیکی زی پرنی هه یه) هه موویان به ریکه وتن قسه ی (فیلیب) یان ته ئکید کردو ده ستیان درپژ کرد تا (په ترۆس) که به تووندی تووره بوویوو، ئارام بکه نه وه، له بهر خۆیه وه ده یگوت (لینگه پری هه رچی دلئیان ده خوازی با به منی بلین، میزاجی ده مدهمی سانایه، له وانه یه میزاج ده مدهمی بم و وه کو بی به بایی بله رزم، به لام ئه وه له پرووی ترسه وه نییه، به لکو له بهر خاتری خۆشدلی منه، یاکوب قه لاقه تی (په ترۆس) ی بینی تیکچوو، له وهی که بی پوانه قسه ی له گه له خو گه وه تر کردبوو، په شیمان بووه، بو ئه وهی بابه تی قسه بگۆری پرسی ((ئهری (په ترۆس) ئه ندریاسی برات چ کار ده کات؟ ئیستاش هه ر له بیابانی ئوردنه))؟

(په ترۆس) به ئاخ هه لکی شان وه وه لامی دایه وه ((به لئ هیشتا له وینه ده لئین کاری پاکشوری شی دۆزی وه ته وه و دروست وه کو مه ولا کهی کلۆ هه نگوینی کیوی ده خوات. خوابکات قسه م راست ده ریحیت، وه لی مه رج ده کم که هه رزوو ئه و، وه کو ئه وانی دیکه دپهاته کان ده گه ری و هاوار ده کات (تۆبه بکه ن، مه له کوتی ئاسمان دپته دی، مه گه ر ئیمه شه رم و هیا مان نییه؟)

یاکوب سهری راته کاندو برۆکانی تیکه له کی شوا و گوتی: (هه مان ئه و مه سه له یه به سه ر (یۆحه ننا) ی برام هات و چوو تا له دیری له بیابانی گنسارت ته رکی دوتیا بکات، و هاته به رچاو که بو ماسیگری دروست نه کرابوو، له م رووه وه منی له گه له دوو ریش سپی و پینج که شتی به ته نها جیه یشت و تا سه رم له دیوار بکو تم.

فیلیب ی شوان پرسی (ئه و پیاوه پیروژه مه گه ر له چی که م بوو؟) له ته واوی نیعه ته کانی خودادا به هره مه ند بوو، له به هاری جه وانی خۆی چی به سه ر هات؟ به لام له بنی دل وه خۆش حال بوو که کرم ده که ویتته گیانی ده وله مه نده کانیش و ده یانخوات،

یاکوب وه لامی دایه وه (هه ر به م شیوه یه یه کده فعه بی قه واره بوو، به درپژایی شه و له جلی خه ودا وه کو نه و جه وانی نیاز مه ند به ژن خۆی هه ل و گپ ده کردو نه ده حه وایه وه)

- ده یه ویست ژن به یینی، قاتی بوو، نه بوو!

- دیگوت نایه وی له گه له ژنی زه ما وه ند بکات.

- ئه دی چی؟

- له گه له مه له کوتی ئاسمان دروست وه کو ئه ندریاس

ئه وانیش کهوتنه پیکه نینه وه، ماسیگری کی پیر که ده ستی زبری خۆی به شه یته نه ته وه له یه که ده خشانده هاواری ده کرد.

(خودایه که به پیوه پیر بن!) (په ترۆس) ده می کرده وه، به لام بهر له وهی بتوانی قسه یی بکات، هاواری تووره هه وای پر کرد (سه یرکه ن! سه لیب ساز... سه لیب ساز!) هه موو به یه که وه سهری خۆیان به حیره ته وه و درسوورانده، له خواروی جاده که، کوری دارتاش، له حالئیکا که به پیی له رزۆکه وه سهر هه لده گه راو له ژیر باری خاچدا هه ناسه برکی پیکه وتبوو ده بینرا، ئاپۆره که هلواریان ده کرد:

(سه لیب ساز... سه لیب ساز هه ی خائین!) دوو بیابانگه ره که له بالایی گرده وه سه یری خواره و دیان کرد به دیتنی خاچ له خۆش حالئیان هه لبه زینه وه.

خۆره تاو وه کو وه کو مریشکی سووره وه کراوی لیکردبوون، تف ده ستیان کردو کولینگه کانیا ن هه لگرت و خه ریکی هه لکه نندنی چال بوون، بزما ری قه به و سه رپانیا ن به سه ر به ردیک له نزیک خۆیا نه دانا، له جیی سی بزما ری سه فارش کرا و پینج بزما ری فلز کرا و بوو. ژنو پیاو ده ستیان له گه له یه که ئه لقه کردو زنجیره یه کیان دروست کرد، تا پیش له سه لیب ساز بگرن، مه جده لیه خۆی له ناو ئاپۆره که هاویشته ده ره وه، چاوی بریه کوری می پری که سهر هه لده گه راو، که وته وه یادی ده ورا نی منالیان، کاتی که خۆی چوارو ساله بوو ئه و سی سالان و دلی پر بوو له خه م چ که یفی کی قو لو و ئاشکرانه بوی شه زمون کردبوو، چ شیرینی یک که وه سف نا کری، بو یه که مین جار ئه و

واقعیه ره‌شهی هه‌ست پی کردبوو که یه‌کیان پیاوه شه‌ویتر ژن، دوو تهن که زه‌مانیک واه‌دیار که‌وتبوو یه‌کن، به‌لام خودای بی ره‌حم شه‌وانی له‌یه‌ک جیا کرده‌وه، ئیسته‌ش تکه پارچه‌کان یه‌کتریان دۆزیوه‌ته‌وه. له‌کاری به‌یه‌ک‌گه‌یشتن و دووباره یه‌کبوونه‌وه‌یان دان، هه‌رچی‌ه‌ک له‌ته‌مه‌نیان زیاد ده‌بوو، شه‌وه‌سته زۆرت‌تر له‌وجودیان هه‌لده‌چوو، که جیاوازی خولقانیان موحیزیه، له‌وه‌حشه‌تیکه‌ی لالدا سه‌یری یه‌کتریان ده‌کرد، وه‌کو دوو درنده له‌چاوه‌روانی دا داده‌نیشتن تا برسیه‌تیان زیتر بی‌و شه‌وه‌سه‌عاته‌ بی‌که یه‌کتر له‌ئامیز بگرن شه‌وه‌ی که خودا جیا ی کردبووه پیکه‌وه‌ی په‌یوه‌ند ده‌نه‌وه، به‌لام پاشان رۆژتیکه‌ی عه‌سر له‌جه‌ژنیکه‌ی کانا دا زه‌مانی که عاشق ده‌ستی دریت کردبوو تا به‌دیاری گوتی سووری ماره‌بیان سه‌ر به‌مۆر بکه‌ن، خودای بی ره‌حم تاوی دابووه سه‌ریان و جاریکه‌ی تر له‌یه‌کتری جیا ی کردبوونه‌وه هه‌ر له‌وه‌زمانه‌وه به‌دوا، چاوانی مه‌جده‌لیه به‌سه‌ر شه‌وه لار بوو بووه و پرچی بۆن گولای که‌وتبووه سه‌ر شانی روت و خویناوی شه‌وه‌وه، به‌ده‌نگیکه‌ی زبرو کپ له‌حالی‌کدا ده‌له‌رزی هاواری کرد سه‌لیساز گه‌نجه‌که چاوانی هه‌لگرت و چاوانی درشت و ره‌نجوری بۆ ساتیکه‌ی گوزه‌را پریه مه‌جده‌لیه، ئاسه‌واری ره‌عشته به‌ده‌وری لیوانیه‌وه نه‌خشی به‌ستا، ده‌می شله‌ژا، به‌لام بی‌چهن‌دو چوون چاوه‌کانی داگرت و مه‌جده‌لیه هه‌لی بۆ نه‌ره‌خسا که ده‌ستنیسانی بکات، شه‌وه شله‌ژانه ئایا له‌به‌ر ئازار بوو یا ترس یا بزه؟ له‌حالی‌کدا هیشتا به‌سه‌ر شه‌وه‌وه لار بووبۆوه، به‌هه‌ناسه‌پرکیه‌وه گوتی: (تۆ مه‌گه‌ر غرورت نییه‌؟ له‌بیرت چوو؟ چۆن ده‌توانی تا شه‌وه راده‌یه خۆت سست و لاواز بکه‌ی؟) دوا ساتی وه‌ک بلیسی سه‌دای شه‌وه وه‌لامی دایه‌وه (نا... نا بیچاره‌ی زبون، شه‌وه خودا نییه. هه‌رماسه‌!

ئاپۆره‌که له‌هه‌مان کاتدا تاوی دابووه پی‌شه‌وه تا ریسی شه‌وه بگرن، په‌ره‌می‌دری گۆپاله‌که‌ی به‌رز کرده‌وه تیسی سه‌رواند، دوو گاو‌ان که له‌کیوی تابوره‌وه هاتبوون بۆ دیتنی په‌رجو، که په‌یوه‌ندیان به‌وانی دیکه کردبوو، سیخورمه‌ی خۆیان له‌جه‌سته‌ی شه‌وه‌دا برده‌خواره‌وه، باراباس هه‌ستی ده‌کرد داسی ده‌ستی به‌رزو نه‌وی ده‌بیته‌وه، به‌لام له‌هه‌مان شه‌وه کاته‌دا خاخامی پیر مه‌ترسی بینسی، له‌سه‌ر شانه‌کانی ریش سوور دابه‌زی و په‌له‌ی کرده کۆمه‌ک کردنی برازا‌که‌ی هاواری له‌به‌ر هه‌لسا (کوپانی من، به‌س که‌ن، گرتنی ریگه‌ی خودا گونا‌هیکه‌ی گه‌وره‌یه، شه‌وه کاره مه‌که‌ن، هه‌رچی‌ه‌ک

موقه‌ده‌ر بووی، ده‌بی شه‌نجامی قبول بکه‌ن، ریگه‌مه‌بن، ری‌ی خاچ بکه‌نه‌وه، که خودا ناردویه‌تی، لیگه‌رپین قه‌ره‌جه‌کان بزماری خۆیان ئاماده‌که‌ن، لیگه‌ری په‌یامبه‌ری دونیا بچیته سه‌رخاچه‌وه، ترسی مه‌خه‌نه دل، باوه‌رتان هه‌بی، دهنه‌هیچ په‌رجویی روونادات، گوی له‌خاخامی پیرتان بگرن. کوپانی من..من وا حه‌قیقه‌ت به‌ئیه ده‌لیم مرۆف ناتوانی بفری، مه‌گه‌ر شه‌وه‌ی که بگاته لیواری په‌رستگا! گاو‌انه‌کان سیخورمه‌ی خۆیان کی‌شایه‌وه، به‌رده‌کان له‌ناو مشتی گری خواردودا که‌وتنه‌ خواره‌وه، خه‌لک به‌رکه‌نار بوون، تا ریگه‌ی خودا هه‌موار بکه‌ن، کوپی مه‌ریم به‌خاچ به‌سه‌ر شانیه‌وه بۆ پی‌شه‌وه گلۆر ده‌بووه، ده‌نگی کلۆ له‌باخی زه‌یتوندا ده‌گه‌یشته گوی، سه‌گیکی برسی له‌به‌رزایی گرده‌که‌وه به‌خۆش‌حالیه‌وه ده‌وه‌پی، دوورت‌تر، له‌ناو ئاپۆره‌ی خه‌لکدا، ژنی به‌شالیکی وه‌نوشه‌یی هاواری ده‌کردو بواریه‌وه

(په‌ترۆس) ئیستا به‌ده‌می کراوه و چاوانی دابه‌زیوی وه‌ستاوه‌وه چاوی بری بووه کوپی مه‌ریه‌وه، ده‌یناسیه‌وه، مائی باوکی می‌ری له‌کانادا به‌رامبه‌ر مائی شه‌وان بوو، دایک و باوکی پیری می‌ری، (یه‌واکیم و ئانا) یارغاری دایک و باوکی شه‌وه بوون، شه‌وان مرۆقی پی‌رۆز بوون، هه‌میشه فریشته‌کان له‌هاتوچۆی کوخته‌ی په‌رپوتی شه‌واند بوو، شه‌وه‌کیان هاوسیکانی خودای خودایان بینسی بوو، که به‌جلی به‌ده‌ل بووی گه‌دایی له‌حاله‌تی تی‌په‌رپین له‌ئاستانه‌ی ده‌رگای شه‌وان دابوو، چوونکه کوخته‌که وه‌ک بلیسی له‌به‌ر ئاسه‌واری زه‌مین له‌رزه که‌وتبووه له‌رزینه‌وه، پاش نۆ مانگی دوابی په‌رجویی روویدا، ئانا پیره‌ژنی شه‌ست و چهند ساله می‌ری هی‌نایه دونیاوه، په‌ترۆس شه‌وه کاته پی‌نج سالان ده‌بوو، به‌لام ته‌واوی شه‌وه‌ژن و شادیه‌ی که شه‌وه رووداوه‌ی به‌دواوه بوو به‌چاکی به‌بیرده‌هاته‌وه:

ته‌واوی دیکه که‌وتبووه جونب و جۆشه‌وه، پیاوان و ژنان بۆ پی‌رۆزیایی په‌له‌یان ده‌کرد.. هه‌ندیکیان ئاردو شیرو هه‌ندی خورماو هه‌نگوین، هه‌ندیکی دی جلی منالییان به‌ناونیسانی دیاری بۆ ژنه زاوه‌که و منداله‌که ده‌هینا. دایکی (په‌ترۆس) مامانی کردبوو، ئاوی گه‌رم کردبوو خویتی تی کردبوو مه‌لۆتکه‌که‌ی شوشتبوو، ئیستا کوپی می‌ری، خاچ به‌سه‌رشانه‌وه، له‌حالی‌کدا هه‌موو تفیان لی ده‌کردو به‌ردیان تی‌ده‌گرت به‌

پیش شه ودا تیده په پری (په ترؤس) له کاتیکه سه پیری ده کرد، ههستی کرد که دلی که وتوتته خورپه وه، به راستی کورپی میړی سهرنویشتیکی شوومی هه بوو، خودای سراپیل به بی رهیمی شهوی هه لباردبوو سه لیب دروست بکات تا په یامبه ران له خاچ بدن، په ترؤس که وتته نه ندیشهی له رزینی گیانیسه وه (شه و گوره وه به هیته دهیتوانی من بوکاریکی وا دابی، به لام له باتی شه کورپی میړی هه لباردووه و من رزگاریم بو)

له پریکا دلی پر جوشی په ترؤس نارامی گرتو له ناخی دلته وه سوپاسی کورپی میړی کرد که گونا هه کهی گرتو خستیه سهرشانی خویه وه، په ترؤس له گیردهی شه گرفته دا بوو که خاچدار له بهر زور ماندوو بوونی وه ستا: له ژیر لیوه یسه وه گوتی: (ماندوو بووم) سه پیری دهوروبه ری کرد تا مه گهر بهردی یا مرؤقی بدوزیتته وه، پشتی پی بدات.

به لام شتیکی نه بینی جگه له چهند مستیکی بهرز بووه و چهند چاویکی پر نه فرت که دهیانروانیه شه وه وه، شه کاته شتی وه کو سه دای چهند بالی له ناسماندا گه شته گوئی و دلی پر کرد له شادی. رهنکه خودا دوروست له دوا ساتدا رهیمی به و کردبی و فریشته کانی ناردیته کومه گی شه وه وه، سه ری بهرز کرده وه، به لی، به سه بهرزایی سه ری شه وه وه چهند بالیک هه بوو، قه له کان تووره بوو بوون، سه سه ختی وجودی شهوی داگرتبوو بو سه سه هه لگه ران به سه سه کرده وه قچه کانی به مکورپه وه بهرز کرده وه، به لام بهرده کان له ژیر پیی دهرپه رین، خلیسکی بردو کم مابوو به زه مین بکه ویت، به لام په ترؤس له کاتی خوی گه شته کومه گیسه وه، سه لیبی گرتو داینایه سه ر شانه کانیسه وه، گوتی: لیگه ری با کومه گت بکه م تو ماندووی، کورپی میړی گه پرایسه وه، چاوی برپه ماسیگر، ته واوی شه سه فهره به رای شه زیاتر له خه ونیک نه بوو، شانه کانی له پریکا سووک بوونه وه و نیستا له ههوا هه لده فین، دوروست به هه مان شیوه که مرؤق له خه وندا ده که ویتته فرپنه وه، له بهر خویه وه گوتی: (شه وه ناکری خاچ بی حه تمه نه دهی دوو جووت بال بیت) له حالیکه خوین و ناره قهی له سه رو ریشی دهرپه وه به هه نگاری دلنیا به دوا په ترؤس که وتته ریگاوه.. ههوا ناگرین بوو سیبهری هه لده خسته سه بهرده کانه وه، سه گه کانی میگهل که له لایه ن بیابانگه ره کانه وه، بو لستنه وهی خوین هینا بوویان، که له شی خوینان له پای تاویره

بهرده کانی که نار شه و چالانهی که خاوه نه کانیان هه لیانکه ندبوو و ه راندبوو، هانکه هانکیان بوو، ناره قه له زمانی هه لاسراویان هه لده رزایه خواره وه، که له هی مرؤق له و کوره دوزه خه دا دهی فیکاندو میشکیان هاتبووه جوش، له و گه رمایه دا هه موو مه رزبه ندیه کان ده گوزران، سه لامه تی نه فس و گه مژله ی، سه لیب و بال، خوداو مرؤق هه موویان تیکه له بهیه ک بوون، چهند ژنیکه به به زه بی میړی یان هینا یسه وه هوش، میړی چاوه کانی کرده وه و کورپی لاوازو پیخواستی خوی بینی که عاقیبه ت له حالی گه شته به رزایی کرده وه بوو، له پیسه وهی شه ودا پیایوکی دیکه خاچه کهی هه لده گرت، به هه لکیشانی ناهییک، به ده وروبه ردا سوورپایه وه، وه ک بلتی له باری داوا کردنی کومه ک بوو، به دیتنی هاوشارو ماسیگران، به هره مه ند بوو سه باره ت به وهی که شه وان دهیانپاراست، به لام دره نگ بوو، دهنگی شه پیور له قه لکانه وه بهرز بووه، شه سپ سواری زورتر، به کلاوی خوده ی برؤنزیسه وه هاتنه دهره وه له سمی هیستان گه ردو توژ به رزی ههوا بووه، خه لک دووباره هاتنه به ریه ک و بهرله وهی میړی هه لی وده دست بهی پی و بجیتته سه به ردیکه وه بو سه ریرکردن، شه سپ سواران به کلاوی خوزه ی برؤنزی به سه ر نیو ته نهی سووری سه ریشتی شه سپه کانه وه قه راریان گرت، شه سپی مه غورو باش له وهر یه هو دیه کانیان له قه کوت ده کرد.

جانبازی شورشگیر، به بازدانو له قوئنج به دواوه به ستراوو به جلی پارچه پارچه و خویناوی و ریشی دریشو له شان چه سپیو له بهر ناسه واری خوین و ناره قه، ریشی خوله میشی چرو تیغ تیغی، چاوانی بی حه ره که ت که هه میسه دهیروانیسه پیسه وه، مرؤق له بینی شه و دیمه نه هه راسان بوون، نایا شه و مرؤقی بوو، یا له ناو جلی کون و دژونی فریشته بی یا هه رماسی شاردرابووه له لیوانی به ستراویدا رازیکی سه رسام و سه بهر خو پاسه وانی کرد؟ خاخمی پیرو خه لک له گه ل یه ک بریاریان دابوو که به مه بهستی دلان به جانباز هه به ته نها له کاتی به دیارکه وتنی دهنگ له دهنگ بدنه و سروودی جهنگ بچرن:

((لیگه ری دوزمنام په راگه نده بن)) به لام نیستا وشه کان له ناو گه روویاندا ته لقه ی به ستابوو، هه موو هه ستیان ده کرد که شه و مرؤقه نیازی به وه نییه زاتی و به رنیتن،

ئەو چۆتە ئەو پەرى شەھامەتە: نە تېرەتەشەنە قىبول دەكات ونەتەسلىم بوون، ئازادى دەورى دەستە لە پشت بەستراوەکانى دابوو، ھەموو بەو ھەشەتەو سەيرى ئەويان دەکرد بە بى دەنگى لە شوئىنى خوياندا مابوونەو، يوزباشى بەخۆ بەپيستی كە ھەتاوى خۆرھەلات. كوردبوى بە بريانى، لە پيش جانبازو ھە ھەرەكەت دا بوو، بە كندرى كە بە پشتى زىنى ئەسپەو بوو، ئەوى لە دواى خويدا رادە كيشا، ماو ھەك لە مەوپيش لە يەھوديان بيزار بوو بوو، دە سالى تەواو بە بەرپا كردنى سەلب بە داريان ھەلواسى بوو دەسالى تەواو دەميان بە بەردو پيسى پر كوردبوو، تا ئاراميان بكاتەو، بەلام ئەنجاميكي بو نەھاتبو ھەر، بە لەخاچ دانى يەكيك، بى چەندو چوون ھەزاران كەسى تر ريزيان دەبەستا، لە ھالەتيكدا كە سروودى يەكى لە پادشاي خويان دەچرى، بە نۆبەى خويان بە شورو ھەلچوونەو، لە چاوەروانيدا دادەنيشتن، ئەوان خوداى خويئخۆرى خويان ھەبوو، كە خويى يەكەمىن تازە لە داىكبوى ھەلدەمژى، ياساى تايبەتى خويان ھەبوو، درندەبيكي ئادەمخۆر بە دە قوچ چوون دەيتوانى لە ژير وشەى ئەوان قورتارى بى؟ چوون دەيتوانى لە ژير رابەرايەتى ئەواندا دەربچى، ئەوان ھيچ واھيمەبيكيان لە مەرگ نەبوو، كەسى كە باكى بە مەرگ نەبى، جاويدانى دەبى، يوزباشى ليرە لە خۆرھەلات زۆرەيان ئەنديشەى ئەو بابەتەيان دەکرد، يوزباشى جەلوى ئەسپى راكيشا ئەسپەكەى راگرت، سەيرى كرده لاي يەھوديان:

رووخسارى پەژموودە، چاوانى مەشخەلدار، ريشى تەر، قزى چەور لە رووى بيزاريەو تفى ھەلدا، چ دەبوو ليرە بروات! برىا دەيتوانيت خۆرھەلات بە جى بەئىلى، جارىكى ديكە بگەرپتەو رۆما، لەبەر گەرماو ھەكان و نمايشى مائەكان و دانىشتنگاى تياترۆكان و ژنە جوانەكان، لە رۆژھەلات بيزار بوو، لەبەر بۆگەنى يەھودىيەكانى. بىبانگەران بەردەوام ئارەقەيان ھەلدەرشته سەر بەردەكان و قاچيان بەسەر بەرزايى گردەو چەقاندبوو، كورپى ميري بەسەر تاويرەبەردى دانىشتبوو، سەيرى ئەوانى دەکردو سەيرى خاچو خەلك و يوزباشى، كە لە پيشەو ھە ئاپۆرەكەدا، لە ئەسپ دابەزى بوو دەکرد، بەلام شتيكى جگە لە ئوقيانوسى كەللەكان لە ژيرئاسمانى ناگراكاندا نەدەدى، پەترۆس ھاتە نزيك و لار بۆو، تا قسە لەگەل ئەو بكات، قسەى خۆى كرد، بەلام كلاوى ناگرپيژى ئاسمان ھەلخسترابوو سەر گوپچكەى گەنجەكەو ھيچى گوئى لى

نەدەبوو، بە ھيمايىكى سەرى يوزباشى، كۆتيان لە دەستى جانباز ھەلگرت، ئەويش بە ئارامى خۆى ھەلگيشايە گۆشەيەكەو تا بەدەنى بەرزيتەو، ئەو كاتە كەوتە لەبەر كردنەو ھى جەلەكانى، مەجدەليە، لە نيوان پيى ئەسپەكاندا خزيە پيشەو بە دەستى كراو ھەو نزيك كەوتەو، بەلام بەتەكانى دەستى مەجدەليەى لە خۆ كردهو، پيرەژنيكى ئەشراف بى ئەو ھى قسەيى بخاتە سەر زمان، ريبى لە ميانى ئاپۆرەكەدا كردهو جانبازى لە باوھش گرت، جانباز سەرى خۆى لار كردهو ماچيكي دريژى لە دەستى پيرەژن كرددو بە توندى كوشىە سينيەى خۆى، پاشان رووى وەرگيپرا پيرەژن خامۆش و بەچاوانى بى فرميسكى، بو چەند ساتيكي دى لە جيى خويدا مايەو سەيرى ئەوى كرد عاقىبەت بە زەمزمە كردنەو گوئى: ((دوعاى من لە ماللاويى ريبى تۆدا بى)) و ريبى گرتەبەرو پشتى بەو تاويرەبەردەدا كە لەبەر پيى سەگەكانى گەلە بىبانپرەكاندا دەرگەوتبوون و ھانكە ھانكيان بوو.

يوزباشى كە پيى لە زەمىن دەكوتا، پەريە سەر زىنى ئەسپ تا ھەموو ئەو بيبىن و گوئيان لە قسەى بى، لە ھالتيكدا قامچيەكەى بەسەر سەرى ئاپۆرەكەو خستبوو ھەرەكەتەو، تا بيدەنگى فەرمانرەوا بيت بەمخۆرە دەستى بە قسە كرد:

- ئەى قەومى يەھود گوئى لە قسەم بگرن، رۆما قسە دەكان بيدەنگ بن، ئەو كاتە بە ھيما بو جانباز كە جلى كۆن و دراوى لەبەر كوردبوو لە ژير خۆرەتاودا بەچاوەروانى دا مابوو و راوھستابوو، بەردەوام بوو لەسەر قسەكانى خۆى، تا ئالاکە بەرز كاتەو، بەئيوە دەگوت رۆژى موژدەبەخش ھاتو، تا كريستى ئيوە بە خاچى ئيوە ھەلواسراوى و رۆما نابوود بكات، ... لەوى چ خەبەرە، بيدەنگ بن، دادو بيدادى راگرن، تاوانى ئەو برىتيە لە ياخى بوون، كوشتار، خەيانەت، ئىستا ئەى قەومى يەھود گوئى بگرن، بەو ھى كە پرسىار لە ئيوە دەكەم گوئى بگرن، لە ئيوە دەوى برپاردەرى حوكم بن، ئەو پياو ھە موستەھەقى چيە؟

يوزباشى نيگاى خۆى بەسەر ئاپۆرەكەو كردهو ژير پى و لە چاوەروانى دا مايەو، خەلك لە جۆش و خۆشدا بوون، ھيرشيان كرده لاي يوزباشى، بەلام ھاواريان كرد، پاليان بەيەكترەو دنا ھيلى سنووداريان تپەر كرد بۆلای يوزباشى ھيرشيان كرد،

به لآم به كسهه كهوتنه وه حشه ته وه، وه كو شه پۆل بۆ لای پيچه وانه پاشه كشه يان كرد، يوزباشی كهوته رغو قينه وه، شه سپی خوئی ری كرد به ره و لای ئاپۆره كهی رادا، هاواری كرد ((من له ئیوه ده پرسم چ سزایه ك بۆ ئەم یاخی و پیاو كوژدها ده نین؟

ریش سوور كه هیژو برستی تاق بوو بوو، شیتایه تی خوئی وه كو تیری بۆ پيشه وه ره ها كرد، ههولیده ها هاوار بكات ((بژی ئازادی)) لیوه كانی خوئی كرده وه باراباسی هاوپی دهستی له سه ره ده می دانا و نه پيشت، بۆ ساتیكي دریش جگه له دهنگی وهك ورته ورت كه له ورشه ورشی ده ریا ده چوو، هیچی ديكه نه بوو، هیچ كهس جورته تی قسه كردنی نه بوو، به لآم هه موو له سه رخۆ ده خرۆشان و ناخیان هه لده كیشاو هه ناسه برکییان بوو، له پرێكا هاواری له بهرزایی شه هه مه مه مه یه بهرز بۆوه، هه موو به ترس و شادیكي جكه وه گه رانه وه، خاخامی پیر دووباره چوو بووه سه ره شانی ریش سووره وه له حالێكا هه ردوو دهستی وهك ئیسفانده ندی بۆ دوعا یا نه فرهت بهرز كرد بۆوه به ته مه به لی و خاویه وه هاواری كرد: ((چ سزایی؟ تاجی شاهانه!))

خه لك هه ولیاندا قسه ی شه و بیست، به لئێ له به ره چاوی جه نجاله كه نه یان توانی، يوزباشی نه بیست، له حالێكدا دهستی خوئی نابوو به رگوئی شه سپی خوئی راده داو گوتی:

خاخام چی ده لئیی؟

خاخام به ته واوی قوده ته وه دووباره ی كرده وه (تاجی شاهانه!) رووخساری بریقهي ده داوه، ته واوی به ده نی گری گرتبوو ته كانی ده دا، هه لده به زیه وه، به سه ره بالائی ئاسنگه ره سه مای ده كرد، وهك بلئیی ده یه ویست بال بگری و هه لقری، دووباره هاواری كرد ((تاجی شاهانه)) شادومان بوو، كه ببوو زماغالی خه لك و خودای خوئی، بازوو كانی به هه موو لایه كدا دریش ده كرد و وهك بلئیی له هه وادا له خاچ بدری، يوزباشی كهوته كفریه وه وه له شه سپه كهی دابه زی و دهستی دایه قامچیه كهی سه ره قولابی زین و به هه نگاوی گران به ره و ئاپۆره كه چوو پيشه وه، به په رینی به رد له ژیر هه نگاوه كانی و هاواری له گه ل له سه رخۆ چوو نه پيشه وه، شه ی وه كو جان هه ریكي سه نگین په یكه ری وهك گایا به رزایی وه حشی لی كردبوو، ئاپۆره كه به بی حه ره كهت له جی وه وه ستابوو و هه ناسه یان له سه ینه یان حه پس كردبوو، جارێكي دی دهنگی جگه له دهنگی كلۆی ناو دره خته كانی زه یتون و قه له كان بی حه وه شه نه بوو.

یوزباشی دوو پی چوو پيشه وه و پاشان پیکی دیکه، بۆنی گه نیوی ده مه كراوه كان و جه سته ئاره قواوی و پۆخه كان، لوتی ئازار ده دا، كه لیمه پۆخه كان! بۆ پيشتر ریشته و گه شته به رد هه خاخامی پیره میرد، به سه ره شانی ئاسنگه ره به گول خه نده یی كه سه راسه ری جه سته ی گرتبووه خووه، سه یری شه ی ده كرد، له ته واوی ژیانیدا له ئاره زووی ساتیكي وا دابوو، ئیستاش شه و ساته گه شتبوو، ساتی شه ویش دروست وه كو پیغه مه به ران ده كوژری، يوزباشی سه یری چاوانی نیوه كراوه ی شه ی كرد، بازووی كه بۆ کوتانی سه ری یاخی بووی پیری به رز كردبووه، به زه جه ته وه ی گونجانده، سووره یی خوئی خواره ده وه، له به ره ژوه ندی رۆمادا نه بوو پیره میرد بکوژن، شه خه لكه گۆرپه گۆرپه ته سلیم ناقبوله دووباره هه لسانه وه، ده ستیان به جه نگیكي چه ریكي كرد، له به ره ژوه ندی رۆمادا نه بوو كه جارێكي دیکه دار له كونه زه نگیه سووره وه ریدات له به ره شه وه قامچییه كهی له بازووی خویدا وه ریچاوی رووی له لای خاخام كرد به ده نگیكي سووره گوتی: ((خاخام تۆ شه گه ره شایسته ی ریزی ته نها له به ره شه یه كه من ریزت لی ده گرم، من واته رۆما، ده مه وی نرخ بده مه شه وه، ده نا خۆت شه وه نده نرخ نیه، له به ره شه یه كه ده ستم به رووی تۆدا به رز ناکه مه وه، بیستم چیت گوت، پیریاری خۆتدا ئیستا منیش هه مان كار ده كه م، شه و كاته له لای قه ره جه كان كه له كه ناری خاچ دا له چاوه روانیدا بوون وه ستا، گه رایه وه وه هاواری كرد (له خاچی بدن!) خاخام به ده نگیكي ئارامه وه گوتی: ((شه ی يوزباشی من بریارمداو تۆش هه مان كارت كرد، به لآم كه سیکی تر له هه مووان به بایه ختر ده یی حوكم بدات))

- ئیمبراتۆر

- نه خودا

یوزباشی پیكه نی، من زمانی ئیمبراتۆرم، له ناصیره، ئیمبراتۆریش زمانی خودایه له جیهان، خودا، ئیمبراتۆر، روفوس حوكمی داوه. به م قسه یه، قامچی له بازوو كانی كرده وه و له حالێكدا به ردو درکی ی شیتانه ده دایه به ره قامچی، ریی خوئی بۆ به رزایی گرده گه گرت به ره، پیره میرد بازوو كانی بۆ لای ئاسمان به رز كرده وه ((ئومیده وارم كه خودا وه نده عه زایی خوئی دابه زینتته سه ره منال و نه وه كان و تۆ شه ی هه رماس!)).

لهو کاتهدا، ئەسپ سوارەکان بازنەییکیان بە دەوری خاچەکە دروست کردبوو، خەلک کە لە تورپیان دەیاننەراند، بەسەر ئەنگوستی پێ وەستابوون و تا ببینن، بە دلھورەو دەلەرزین، ئایا پەرچو روودەدات؟ زۆریان نیگای شایەدییان رهوان کردبوو، ئاخۆ کە دەروازی ئاسمان دەکریتەو؟ ژنان لە پیتشەو ناگاداری بانی رەنگاورەنگ بوون لە ئاسمان، خاخام لە حالیکدا بەسەر شانی پان و پۆری ئاسەنگەردا ئەژنۆی دابوو، هەولیدەدا تا لە میانی سمی ئەسپان، نیوتەنەمی سووری ئەسپ سواران ببینیت، دەبویست وێ کەوێ کە چ شتی لە سەرەویدا لە دەورووبەری خاچەکە روو دەدات، سەیری میعراجی ئومیدو میعراجی نا ئومیدی دەکردو قسەییکی نەکرد، لە چاوەروانی دا بوو، خاخامی پیر ئەوی - خودای سراپیل - ی باش دەناسی، بێرەحم بوو یاساو فەرموودەمی تایبەتی خۆی هەبوو، وادەمی دەداو جێبەجێشی دەکرد، بەلام پەلەمی نەبوو، زەمانی بە پێوانەمی خۆی دەپێوا، چەندین، نەو بە نەو، قسەکانی بە بێ هاتنەدیو لە ئاسمان دەمایەو، دانەدەبەزێه سەر زەویەو، بەلام کاتی کە عاقیبت نازیل دەبوو، ئەو بەد بە حالی ئەوکەسەمی کە ئەمانەتی ئەو قسەییە دەبوو، لەسەر تاسەری نامەمی پایەمبەران کە دەگەرێی، دەبینی چەند لە هەلبژێردراوەکانی خودا کوژران، بەلام ئایا خودا هیچ کاتێک سەری ئەنگوستی بۆ نەجاتدانی ئەوانە بەرز کردۆتەو؟ بۆ بۆ؟ مەگەر ئەوانە جێبەجێکەری ویستی ئەو نەبوون؟ نەکا ئیرادەمی ئەو بووبی کە تەواوی هەلبژێردراوەکانی بکوژێن؟ خاخام ئەو پرسیارەمی لە خۆ دەکرد؟ بەلام جورئەتی نەبوو لەو زياتر بە دواي بێرۆکەکانی خۆی بکەوێ، لەبەرەخۆی کەوتە ئەندێشەو ((خوداوەند رەشەبايێکی ترسناکە باشتر وایە هەر نزیکي نەکەومەو))

کۆری میترئ هیتشتا بەسەر لیوی بەردەو دانیشتبوو، ئەژنۆی لەرزوی خۆی بە دوو دەست گرتبوو سەیری دەکرد، قەرەجەکان جانبازیان گرتبوو پاسەوانانی رومیش دەهاتنە پێش بە هیزو بەری جوین و خەندە، خێلی چەری خەلکیان، بۆ پێش و بۆ پاش رادەدا، ئەوان هەولیانەدا کە جانباز بەرز کەنەو سەر خاچ، سەگانی میگەل بە بینینی هەول و تەقەلائی پاسەوانان، لە رووداوەکان واگا هاتن، قیت ببوونەو سەر لەپی خۆیان.

دایکی پیرو بەرپێزی جانباز، ئەو تاوێرە بەردەمی پستی پێ کردبوو جی ی هیشت و هاتە پێش هاواری کرد ((کۆرم، نازابە، مەنالیئە، نەو کە روورەشمان بکە)) خاخام بە زەمەمە

کردنەو ((دایکی جانبازە، دایکی بەرپێزی ئەو، لە پستی مەکابەکانە ئیستا کە دوو گوریسی قەبە لە بن هەنگلی جانباز وەرپێچراو، قەرەجەکان پەيژەکانیان بەسەر لایالی خاچەو ئەلقە کرد، لەسەرەخۆ دەستیان کرد بە بەرزکردنەو، بەدەنیکی قەبەو سەنگینی هەبوو، لە پێکا، خاچەکە بەلادا هات و زۆر نەمابوو بکەوێ، یوزباشی لەقیەکی لە کۆری میترئ دا کە بەسەر قاچە لەرزێوەکاندا وەستابوو، کۆری میترئ کۆلێنگی گرتە دەست تا خاچەکە بە بەردوو تاوێر توند بکات.

ئەو هەموو لە تاقەتی میترئ بەدەر بوو، بەشەرمیەو لە بینینی کۆری خۆشەویستی لە کەنار سەلیبی کوژراوەکان دلی خۆی دەدایەو لە میانی ئاپۆرەکەدا رینگەمی خۆی کردەو، ماسیگرەکانی ((گنسات)) دلیان پێ سووتا، بەلام وا خۆیان بەدەرخواست کە ئەو نایبینن، میترئ بۆ دوورکردنەو کۆرەکەمی لەو ناو، لە میانی ئەسپەکاندا دەستی کرد بە پێشپەرەمی، بەلام یەکی لە هاوسمی پێرەکانی بەزەمی پێداهاتەو بازووەکانی گرت گوتی: ((میترئ ئەو کارە مەکە.. بۆ کۆی دەچی؟ دەتکوژن))

میترئ وەلامی دایەو ((دەمەوی کۆرەکەم لەو ناو دەریهینم)) کەوتە گریانەو.

پیرێژن گوتی: ((مەگری میترئ سەیری دایکی جانباز بکە، ببینە چۆن چۆنی بە گران و سەنگینی وستاوەو سەیری لە خاچدەرانی کۆرەکەمی خۆی دەکات، سەیری بکەو بەهێز بە))

-هاوسمی من بەتەنھا بۆ کۆرەکەمی خۆم ناگریم بۆ ئەو دایکەش دەگریم. پیرێژن کە بە دلنایییەو تفتی و تالیەکی زۆری لە ژياندا چەشتووە. سەری نیو تاسی خۆی راتەکاندو بەزەمەمەو گوتی: ((باشتر وایە دایکی لە خاچدەر بیت نەک دایکی لە خاچدەرارو)).

بەلام میترئ بە پەلە بوو نەبیبست، بەرەو گەردەکە کەوتە رێ، دیدی فرمیسکاری خۆی بە هەموو شوێنیکدا لە گەران و سووراندا بوو، تەواوی جیهان دەستی بەگریان کرد جیهان تارو تیرە بوو، لەناو تەمتومانێکی چێدا دایکە تیبینی ئەسپەکان و چەکی برۆنزی کرد بینی کە خاچکی هێجگار گەرەو تازە دروست کراوە کە لە زەمینەو بۆ ئاسمان هەلچوو بوو، ئەسپ سواری گەرایەو ئەوی بینی، بەبەرز کردنەو نێزە هیماي بۆ کرد، دایکە لە جیو وەستاو لار بۆو، لە ژیر ئەشکەو سەیری ئەسپەکانی دەکردو کۆرەکەمی خۆی بینی کە بەسەر

ئەژنۆكانى دانىشتووھە بۆ توندكردنى خاچ دەوربەرى بەردەكانى دەكۆلپەھە، ھاوارى كرد ((كۆرپەكەم كرىست!))

ھاوارى داىكە واگوئى كاسكەر بوو كە لە بەرزايى قىلو قىلى مرۆكاندا ئەسپ و سەگەكانى خستە لورە لورەھە، كۆرپە گەپاىھەھە داىكى خۆى بىنى، رووخسارى رەش داگەپرا، زەربەكانى خۆى توورەتر لە جارەن كوتايەھە.

قەرەجەكان لەسەر ھەلگەپان بەپەيژەى كندىپىن، جانبازيان بەسەر كندىرەھە دريژ كوردبوو بۆ بەرگرتن لە خزينى بۆ خوارەھە ئەويان بە توندى (بەگوريس) بەستايەھە، ئىستا وا بزمارەكان ھەلئەگرن دەستيان كرد بە ميخكۆب كردنى دەستەكانى، دلۆپەى درشتى خوين پەرش و بلاوى سەر رووخسارى كرىست بۆھە، كۆلنگى لەدەست بەردا بەھەحشەتەھە پاشەكشەى كرد پاشاوياش چو خۆى لەكانارى داىكى پياوى بەمزوانە دەمرد دۆزبەھە، لە ھالئەكدا دەلەرزى، چاوەپروانى بىستى ھەلپاچىنى گۆشت بوو تەواوى خوينى بەدەنى ھيرشى كرده ناو لەپى ئەھەھە، دەمارەكانى ھەلسا بە توندى دەستيان كرد بە ليدان كەم مابوو پارچە پارچە بى، خالى لە ناو لەپى دەستەكانى كەوتە تازارەھە، ئەوخالە ھەك سەرى بزمەر خرىبوو.

دەنگى داىكى جاريكى دى دەنگى داىھەھە ((كۆرپە كرىست!)) ھاوارىكى قوول لە بەرزايى خاچەھە گەيشت، ھاوارىكى ھەحشى كە لە دلئى يەك نەفەردا ھەلئەدەستا بەلكو لە قوولائى زەويدا بوو ((ئەدۆنيا!)) خەلك ئەھە ھاوارەيان بىست، ھاوار بەتان و پۆى وجودياندا رەت بوو، ئايا ئەھە خودى خەلك بوون كە ھاواريان كوردبوو، يا ھى زەمىن بوو؟ يا ھى پياوھەكەى سەرخاچ بوو، كە لەگەل چوونە خوارەھەى يەكەمىن بزمەر بەناو جەستەيا ھاوارى كوردبوو.

ھەموويان يەك بوون، ھەموو لە ھالئەتى لە خاچداندا بوون، پياوان، زەمىن و جانباز ھاواريان دەكرد. خوين فوارەى كورد پەرش و بلاوى سەر ئەسپەكان دەبوو، دلۆپىكى درشتى كەوتە سەر لىوى كرىستەھە، گەرم و سوڤر بوو، سەلبىساز تلو تلووى خوارد، بەلام داىكى لە كاتى خۆى رىي كرده پيشەھەھە بەلە باوھشكردنى نەپھيشت بەريتەھە، بە زمەمە كرنەھە گوتى: ((كۆرپە كرىست!))

بەلام چاوەكانى ئەو داخرايون، ھەستى بە تازارەك دەكرد لە ناو دەست و پى و دلپەھەھە كە تامل نەدەكرا، ئەو ئافەرەتە پىرەى ئەشراپ بەپى جۆلە لە جىي خۆى ھەستا، بەلام پاشان لە دواى خۆيەھە، دەنگى سەلبىسازو داىكى بىست توورەپى و جودى ئەوى داگرت و گەپاىھە، ئەھە ھەمان يەھوودى كافر بوو كە سەلبىي دروست دەكرد و ئەويش داىكى كە ئەھى بۆ پاش رادابوو، بۆ دەپى كورپىكى واخيانەتكار بىتە دوتياوھە! بۆ دەپى ئەھى بىنى لە ھالئەكا كورپى ئەھە بەسەر خاچەھە خۆى ھەلپىچى و ھاوار بكات. لەبەر زۆر پەريشانى، دوو دەستى خۆى بۆ لاي كورپى نەچار دريژ كرد، ھاتە نزيكترو رووبەرووى ھەستا، كورپى نەچار سەرى ھەلپى و ئەھى بىنى و سەرى لەبەر خۆى نايەھە، لىوانى ژنە جولا بە درندەپى و زىرەھە گوتى: ((نەفەرت لە تۆ بى، كورپى نەچار، ئوميدەوارم كە رۆژى تۆش لە خاچ بدەن)) ئەكاتە رووى لە ميري كرد ((تۆش ميري ئوميدەوارم كە تۆش ھەم داغى كۆرەكەت بىنى)) بەتەواوكردنى قسەكەى يەكسەر سەرى خۆى ھەرسوورانو چاوەكانى جاريكى دى دووربەھە كۆرەكەپەھە، ئىنجا مەجدەلبەھە پايەى خاچى لە باوھش گرتو بۆجانباز كەوتە سروود و سەردولكە، دەست و پى ئەھى لە مس كورد و پرچى سەرو بازوھەكانى بەخوين داپۆشەران. قەرەجەكان چەقۆكانيان گرت و دەستيان كرد بە پارچە پارچە كردنى جلى لە خاچدراوھە، تا لە ميانى خۆياندا داھەشى بکەن، پاش داھەشكردنى پارەو پوولەكانى ئەھى شتى جگە لە دەستمالى سپى ئەھى كە دلۆپى گەورە گەورەى خوينى لى نىشتبوو، نەمايەھە، گوتيان ((چۆنە، دەسەلەكە بەدەينە كورپى دارتاشەھە. بىچارە كارى خۆى بەچاكي ئەنجامدا)) ئەويان لە ژيەر ھەتاودا دۆزبەھە كە ھەلكورمابوو دەلەرزى. يەكى لەوان لە ھالئەكدا پارچە خوينايەكەيان رادەھەشان گوتى: ((دارتاش، ئەھە بەشى تۆيە، بۆ سەركەوتنى تۆ ئارەزوومەندى لە خاچدانى زۆرتەم.

قەرەج جاريكى دى بەخەندەھە گوتى: ((ئەھەش بۆ لە خاچدانى خۆت))

شانى ئەويان بە گەرمى راتەكاند.

سه‌دای چپه‌چپێکی توورپه به‌رز ده‌بووه، دره‌خت و گه‌لای خورما که دیواری که‌لیسیان جوان ده‌کرد، تابلۆی پینج گۆشه، کتیبی پیرۆز به‌سه‌ر کتیبگردا به وشه‌ی پر به‌دهم (خه‌لکی هه‌لبێژێردراو، سه‌ر زه‌مینی موعود، مه‌له‌کوتی ئاسمان، کریستیانو) هه‌یج یه‌ک له‌وانه ئیدی ئه‌وانی کپ نه‌ده‌کرده‌وه و دلی نه‌ده‌دانه‌وه، ئومێد به‌ له‌میژینه‌ی خۆیه‌وه، خه‌ریک بوو ده‌بوو به‌ ناوئومێدی، خوداوه‌ند سه‌بری هه‌یه‌ به‌لام مرۆف سه‌ببور نییه، ئیدی نه‌یانده‌توانی زیاتر له‌وه له‌ چاوه‌روانی دا بمیننه‌وه، هه‌تا ئه‌و ئومێده‌ نه‌خش کراوه‌ی سه‌ردیواری که‌لیساش ئیدی نه‌یده‌توانی ئه‌وان هه‌لخه‌له‌تینی، جارێکیان له‌ کاتی خۆینده‌وه‌ی سه‌ر گوزه‌شته‌ی ئیزکیل - ی په‌یامبه‌ر خاخامی پر وا له‌ خودادا غه‌رق بوو هه‌لده‌به‌زیه‌وه، هاواری ده‌کرد، ده‌گریاو سه‌مای ده‌کرد به‌لام دیسان ئازام نه‌بووه، وشه‌کانی (ئیزکیل) بوو بووه پارچه‌یه‌ک له‌ جه‌سته‌ی، بۆ ته‌سکین کردنه‌وه‌ی خۆی قه‌له‌می په‌ره‌موچ و ره‌نگی گرته‌ ده‌ست، خۆی له‌ ناو که‌لیسا به‌ند ده‌کرد، به‌شیتایه‌تیبه‌کی خودایی، دیواری خه‌ونی پر له‌ په‌یامبه‌ران ده‌کرد: که‌لله‌سه‌رو ئیسقان، کێوی له‌ ئیسقانه‌دی مرۆیی، به‌سه‌ر به‌رزایی ئه‌وانه‌وه، ئاسمانی سوری وه‌ک ئاسنی داغکراو، ده‌ستێکی دێو ئاسا له‌ ناوه‌وه‌ی ئاسمان ده‌هاته‌ ده‌ره‌وه‌ پشته‌ی ملی ئیزگیلی ده‌گرت و له‌ هه‌وادا رایده‌گرت، ئه‌و خه‌ونه‌ به‌ دیواریکی دیکه‌دا ده‌چکایه‌وه، لێره ئیزکیل که‌تا ئه‌ژنۆکانی له‌ نیوان ئیسقانه‌کاندا رۆچوو بوو، ده‌می سه‌وزو رۆشن و کراوه‌ بوو، له‌ناویا نه‌واری به‌ پیتی قورمز هاتبووه‌ ده‌ره‌وه ((ئه‌ی به‌نی سراپیل کریستیانو هاتووه‌!)) ئیسقانه‌کان به‌یه‌که‌وه‌ چه‌سپ ده‌بوون، که‌لله‌سه‌ره‌کان پر له‌ ددان و گۆله‌وه‌ به‌رز ده‌بوونه‌وه‌ ده‌ستێکی به‌ هه‌یه‌ت له‌ حالیکه‌ که‌ ئورشه‌لیمی تازه له‌ناو له‌پی دابوو، له‌ ئاسمان ده‌هاته‌ ده‌ره‌وه، ئورشه‌لیمی نوی: تازه دروست کراو نورانی، هه‌موو زومه‌رپه‌ده‌و یاقوت، خه‌لکی سه‌یری ئه‌م نه‌خشانه‌یان ده‌کرد، له‌ کاتی راته‌کاندنێ سه‌ریان، که‌وتبوونه‌ پسه‌ پسه‌وه، ئه‌و شته‌ خاخامی پیری توورپه‌ ده‌کرد، به‌سه‌ر سه‌ریانه‌وه‌ هاواری کرد، ((بۆ پسه‌ پسه‌ ده‌که‌ن؟ مه‌گه‌ر باوه‌رتان بۆ خودای باوانتان نییه؟ نه‌فه‌ریکی دیکه‌ له‌ خاچدراوه‌، پیتی زرگارکه‌ر نزیکتر بۆته‌وه، ئه‌ی ئیوه که‌باوه‌رتان که‌مه، مانای له‌ خاچدان هه‌مان ئه‌و شته‌یه‌!))

به‌شی پینجه‌م

خاخامی پر له‌ حالیکه‌دا بازووه‌کانی بۆ خه‌رکده‌وه‌ی ئاپۆره‌ی سه‌رسام سووری پیاوان و ژنانی ناوئومێد کردبووه‌ و هاواری کرد "بابرۆین! رۆله‌کائم، ده‌بۆ رازی بۆ ئیوه‌ ئاشکرا به‌کم، ئازابن" خه‌لک له‌ میانی کوچه‌و کولانه‌ باریکه‌کان ده‌ستیان کرد به‌ راکردن، له‌ دوایانه‌وه‌ ئه‌سه‌پ سواران تاویان ده‌داوه‌ وه‌کو میگه‌لی بزنی بۆ پینشه‌وه‌یان راده‌دان ژنان ده‌یانقیژاندو ده‌رگای ماله‌کانی خۆیان داخست: خۆینیکی زیاتر له‌ حاله‌تی رشتن دا بوو، خاخامی پر له‌ حالێ راکردندا دووباره‌ که‌وته‌ سه‌ر زویه‌وه، دیسان که‌وته‌ کۆخینه‌وه‌ و خۆینی تف ده‌کرد، یه‌هوداوا باراباسیان له‌ باوه‌ش کرد، خه‌لکی فه‌وج فه‌وج ده‌گه‌یشتن و به‌ هانکه‌ هانک خۆیان له‌ ناو کلیسا په‌نه‌ان ده‌کرد، هه‌وشه‌ی که‌لیساش پر بوو، ده‌روازه‌یان جوت کرد، له‌ کاتیکه‌ چوارچاوه‌ لێوه‌کانی خاخامیان به‌سه‌ر ده‌کرده‌وه، له‌ چاوه‌روانی دا وه‌ستان، له‌ ناو ئه‌و هه‌موو ره‌نج و تالیه‌دا، ئایا پیره‌می‌رد ده‌یتوانی چ رازی بۆ ئه‌وان به‌درکینی، تا دلشادیان به‌کات؟ چه‌ندین ساڵ بووکه‌ به‌د به‌ختی له‌ دوا به‌دبه‌ختی ده‌هات، ئازارو له‌ خاچ دان له‌ دوا ئازارو له‌ خاچ دانوه‌یه‌، په‌یامبه‌ران ی خودا ریک له‌ ئورشه‌لیم، ئوردن، بیاباندا، ده‌پشکوین، خۆیان و جلی دپاوه‌ کۆنیان و زنجیر له‌ ده‌ست، که‌فیان که‌وتبووه‌ سه‌ر لێوان، له‌ کێوه‌کانه‌وه‌ سه‌ره‌و ژیر ده‌بوونه‌وه‌ تاکی ئه‌وان له‌ خاچ ده‌دران.

ئەو كاتە كىتیبى بەسەر كىتیبگەرە ھەلگرت و بەتەكانىكى توند كرديهوه، خۆرەتاو لە ميانى پەنجەرەكان دووبارە ھاتە ژوورەوه، لەقلەقى لە ئاسمان ھاتە خوارەوه بەسەر بانى بەرامبەرەوه ھەلنىشت، وەك بلىنى ئەويش دەيهويست گوى بگرى، لە سىنەى بەدبەختى خاخمدا ھاوارىكى خۆشەخس و سەرکەوتوانە ھاتە دەرەوه:

((شەپپورى سەرکەوتن لە سەھيۆندا بھەنە دەنگەوه، بانگەشەى ئەو ھەولە شادى بەخشە بکەن لە ئورشەليم دا، ھاوار بکەن! يەھودا بۆ لای قەومى خۆى ھاتووه، ئەى ئورشەليم راپەرە دليكى بەھيژت ھەبى، سەيرىکە لە خۆرەلەتەوه تا خۆراوه، پەرورەگار دەيیتە شوانى کورپانى تۆ، کيۆکان راست و رەوان بووينە، گردەکان لەناوچوون نەمان، تەواوى درەختەکانى عەترى خويان کردۆتە قوربانى، چەك و شمشيرو تيرو کەوانت بەخۆتەوه ھەلئاسە ئەى ئورشەليم، بەختەوهرى بۆ ھەميشە بۆ کورپانى سراييل ھاتووه!)) دەنگى (کەى...کەى؟) لە ئاپۆرەکەدا دەييسترا، ھەموو گەرانەوه، پيرەميژدپكى لاواز ئەندام بە رووخسارى پەژموردهوه بەسەر سەرى پەنجەى پى وەستاو ھاوارى دەکرد ((کەى باوہ کەى؟))

خاخامى پير لە رووى تورپوونەوه كىتیبەکەى کۆکردەوه پرسى ((ماناسيس بەپەلەى؟))

پيرەميژد وەلامى دايبەوه ((بەلئى، ئەشك لە رووخساريدا ھەلدەرژا، ماوہم نيبە ئەجەلم ھاتووه)).

خاخام بە ھيمای دەستى بە (ئيزگيل)ى گوت كە لەناو ئيسقانه كاندا شاردرابووه ((سەيرکە ماناسيس دووبارە رادەيبەوه))

- من پيرەميژدپكى نايينام ناتوانم ببينم

پەترۆس ھاتە نيوەوه، رۆژ خەريک بوو كۆتايى دەھات، شەوان لە دەرياچەى - گنسارت- ماسيگري دەکردو لە مەزەقەت دابوو گوتى: ((باوہ، وادەى گپرانەوہى رازيکت بەنيمە دابوو بۆ تەسكىنى دلئمان، ئەو رازە چيبە؟))

خەلك بەحەپس كردنى ھەناسەيان لە سىنەدا، بەدەورى خاخام كۆبوونەوه تا ئەو رادەيبەى كە كەليسا جيى ھەبوو، لەحەوشە ھاتنە ژوورەوه، گەرمايىكى توند بوو،

بۆنى توندى ئارەقە ھەواى پير كرددبوو، خزمەتكارانى كەليسا بۆ بۆندارکردنى ھەوا بخوريان ھەلدەرژتە ناو مەنقەلەكانەوه كە لە شيوہى دلۆپەى ئەشكدا بوون

خاخام بۆ خۆ پاراستن لە ھەناسە تەنگى چووہ سەر ميژنيكەوہو لە كاتىكا ئارەقەى خۆى پاك دەكردەوه، گوتى: (رۆلەكانى من دلئى نيمە ليوانليوى خاچە، ماوہيبەك لەمەوبەر ريشى رەشم بووہ خۆلەميشى و پاشان سپى بۆوہ، ددانەكانم وەرپين، ئەوہى كە ماناسيسى پير ھاوارى بۆ كرد من سالەھاي سال ھاوارم بۆ كردوہ، چەندين جار پرسيوہم (تاكەى تاكەى ئەى خودا؟ ئايا ئارەزووى ديتنى كريست بۆ گۆر دەبەين...؟)) شەويكيان پەرچوبەك روويدا! خودا وەلامى دامەوہ، نا، پەرچوبى نەبوو، ھەر كاتى كە پرسيار لەو بکەين وەلام دەداتەوہ. بەلام لە تەختەبەندى لەشدا ديلين كەرين و نايبيستين، بەلام ئەوشەوہ من بيستم... ئەوہش پەرچو بوو)).

پەترۆسى بانگ كرد ((چيت بيست؟ بابە، ھەمووشتى بە نيمە بلئى)) لە ميانى ئاپۆرەدا ريسى خۆى كردهوه لەبەردەم خاخام وەستا، پيرەميژد لارپۆوہو سەيرى پەترۆسى كرددو گرژيبەوہ.

پەترۆس خودا وەكو تۆ ماسيگريكە ئەويش شەوانە لەكاتى مانگەشەوى تەواودا دەچيئە ماسيگريەوہو ئەو شەوہ مانگ بەدرى تەواو بوو، وەكو سپياتى شير لە ئاسماندا ئەوئەندە ميھربان و دلۆقان سەولئى ليئەدا كە نەمدەتوانى چاوہكانى خۆم داخەم، چووار ديوارى مال بۆ من تەنگ بووہ، بەكوچە بارىكەكانەوہ كەوتە رى (ناصر)ەم لە دواى خۆمەوہ جيئيشت، بەرز بووبوومەوہ، پشتم بەتەختە بەردى داو سەيرى لاي باشوورم دەكرد، بەرەو ئورشەليمى پيرۆز، مانگ تەكى بە پيشەوہ داو وەك مرۆقى سەيرى منى كرددو گرژيبەوہ: سەيرى ئەوم كرد سەيرى دەم و گۆناو گۆشەى چاوہكانى و ئاخم ھەلكيشا، ھەستم كرد كە لە ميانى كپى شەودا قسە لەگەل من دەكا، بەم حالەوہ نەمتوانى بيستم مەليك لەسەر زەوى بالئى ليك نەدەدا، مەزراى سەوزى فەلەك بۆنى نانى ليئەھات، شير لە كپوہكانى دەرووبەر من- تابور، جلبوع، كرم-ل- وەكو تاقگە ھەلدەرژا، لەبەرخۆمەوہ كەوتە ئەنديشە: ((ئەمشەو شەوى خودايە، قورسى تەواوى مانگ، سيمای شەوانەى خوداوەند لە ئورشەليمى

تاینده، شهوهکان وهک شهمشهوه دهبی)) به ختووړهکردنی شهو بیروکانه له زهینم دا چاوهکام پر له شهشک بوون، بیچارهیی و ترس وجودی داگرتم، هاوارم کرد ((من پیر بوویم، نایا بهر لهوهی چاوهکام به جوانی کریستیانو روژن بیتتهوه، دهمرم؟))

به سووک به زینیکهوه ههستامهوه، رقی پیرۆز دیسان وجودی داگرتمهوه، جلم له بهر کردهوه، وهک تازه له دایک بووی له بهر دهه خودا وهستام، ده مویست ببینی که چوون چوونی پیر بوویم، چوون وهک گه لای درهختی ههنجیر له پاییزدا، وهکو قه دی بی گه لای له زوی هی شوه تریکان که به دهستی په رنده کانه وه به تاراج چوو بوون، وشک و چرمسی و کال بوونهوه، ده مویست ببینی و دلۆقانیم پی بکات و زوو بچولی، له هه مان کاتدا که رووت و قووت له بهر اهر خودا وهستا بووم ههستم کرد که نووری مانگ له جهسته مدا دهچیته ژورهوه، گویم له دهنگی بوو، له دهروه یا له بهرزایی سهرم نه بوو، لهناو دهرووم بوو به ته وای بووومه روح له گه لای خودا بووم به یهک، به لای له ناو دهرووندا، صه دای ههقیقی خودا هه میسه له ریگه ی دهروونهوه دهگاته گوئی تییمهوه.

گویم لی بوو ((شه معون... شه معون، تو بهر له مهرگ دیداری کریست دهکهی، گویت له دهنگی دهبی دهستت دهگریه ناو دهستی.))

شهونده زهوقم هه بوو، که روت وقوت له ژیر مانگدا که وتمه هه لپه رین و چه پلهوه، ساتیک دریژه ی کیشا یا هه زار سال، نازام، به لای چه ند دریژه ی کیشا به شی کردمو نارام بوومهوه، جله کهم کرده بهرو بولای ناصره سه رهو ژیر بوومهوه، ساتی که له شیره کان له لانه کانیان به سه ریشتی بانه کانه وه منیان دیت، دهستیان کرد به خویندن، ناسمان پیکه نی، مه له کان بیدار بوونهوه، ده رگاکان کرانه وه سه لایان لی کردم، کوخته قیژه وه نه کهم له سه رهوه تا خواره وه ده رهوشایه وه، ده رگاکان په نجه ره کان هه موو شتی له رهنگی یاقووت بوون، جهنگه لای ته خته به ره ده کان و خه لک و هه موو بون و بهرامه ی ناماده بی خودایان له دهرو بهرم په رش بلاوده کرده وه خودی یوزباشی به هه موو خوینخوری خویمه وه، به سه رسامی له جی خویمه وه وهستا و پرسی ((خاخام

شهوه چی رویداوه له تو؟ وجودی تو بوته مه شخه لیک هه لگیرساو ناگاداربه ناگر له ناصیره به رنده دهی)) به لای شتیکم نه گوت، نه مدده ویست هه ناسه م پیس بی.

ساله های ساله که شهو رازهم له سه رای دل پاراستوه، به تهعه صوب و غروری خووم له ززه تم لی چه شتوه له چاوه رویندا دانیشتووم، به لای شه مړ شه روژه ره شه که بینه ری کوتینه وهی خاچیکی تازه بووین به سه ر دلی تیمه وه، ئیدی توانای پاسداری کردنی رازم له ده ستداوه، دلیم به حالی قهومی سراییل ده سووتی، له بهر شه مه شه هه واله خوئی به خشه بو تو ناشکرا ده کم، شهوه خه ریکه دیت، نابی دووری، رهنگه له سه ریگای خوئی له مایکی نریک بو خوارنده وهی قومی ئاو یا له که نار ته نوری که نانی تازه لی هاتوته دهروه، بو خواردنی لوقمه یی نان وه ستابی، به لای له هه ر کوئی که بی هه ر زوبه دیار ده که وی، چونکه خودا وای گوت، خودا قسه ی خوئی ناکیشیتته وه، ((شه معون تو بهر له مهرگ کریستیانو ده بینی، گویت له دهنگی ده بییت، دهستت له ناو دهستی ده نیی))

روژ به روژ بی توانا تر دهیم، به لای به هه مان ریژه که تواناییم له دهست دهدهم دهنگی هه نگاهه کانی زرگار کهر ده بیستم که نریک تر نریک تر ده بیتته وه، ئیستا ته مه نم ۸۵ سال زیاتره له مه زیاتر دوا که تن رهوا نییه.

پیاهه سه ره که چه لوچی به پوزه ییکی تیژو ناسک له جیوه بزوات وهک بلایی کاتی سوورشته بوونی مایه که ی له بیر کردبوو،

به لای باو که تو شه دی ته گه ره هزار سالی دیکه به زیندووی مایه وه؟ ته گه ره هیچ کات نه مردی هه نیی چی؟ تیمه شاهیدی شهو جو ره رو داوه یین (خنوخ- شه لیا س) زیندوون، چاوانی وردو که چه خواروخیچی ره شکه و پیشکه ی ده کرد، خاخام خوئی که ر کرد، به لای وشه کانی شهو پیاهه لوچه وهک خه نجه ری به دلی داچوهه خواره وه، وه کو که سی شه مر بکات ئاوا دهستی بلند کردو گوتی: ((دهمه وی له گه لای خودادا ته نها بم، هه موو ئیره جی به یلن)) که لیس خالی بوو، ئاپوره که په رته ی لی کردو خاخام له گه لای خوئی به ته نها مایه وه ده رگای داخست و پشتی به دیواری دا که ((تزیگیل)) له میانی نه خشه کاند له هه وا پیاسه ی ده کرد، له نه ندیشه ییکی قولدا غه رق بوو، له بهر خووه

کهوتە ئەندێشەو (خوداوەند بەتواناوە بەرزە: ئەنجامی هەر کاری تواناییە. نەکا تۆماسی پیس راستی گوتیب؟ وای لەمن ئەگەر خوداوەند ئیرادەیی خۆی لەسەر ئەو بەستبێ کە هەزار ساڵ بەزیندوویی بمێنمەو، ئەگەر ئیرادەیی ئەو بێ کە بۆ تا هەتا بمێنمەو.

– ئەو کاتە کریستیانو... ئایا ئومێدەکانی گەورە کورانی سراپیل هەمووی بەبا دەچی؟ ئەو قەومە هەزاران ساڵە فەرموودەیی خوداوەندیان لەناو دەروونیان پاراستووە.

وێکۆ چۆن دایکی تۆوی لە دەروونی رهجمی دا گەشە دەکا گۆشت و ئیسقانه کافمان لەناوچوون، تواینەو تەنیا بۆ ئەم کورە دەژین، بەلام ئەم هۆزە تووشی دەردی زایمان بوو. نوتفەیی ئیبراهیم هاواری دەکرد: پەروردگارا، رههای بکه، تۆ خوداوەندگاری، تۆ دەتوانی بەرگە بگری. ئیمە ناتوانین، بەزەبیت بە ئیمەدا بێتەو!

خاخام لە کلیسادا دەهات و دەچوو، رۆژێک خەریک بوو شت و مەکی خۆی دەپێچایەو، سێبەر نەخشەکانی سەر دیواری ون دەکرد و ((ئیزگیل)) یان قووت دەدا، خاخام سەیری سایەیی رۆشنی دەرووبەری کرد، لە پرێکا تەواوی ئەو بێ کە بە درێژایی ژبانی بینی بووی ئەو ئازارە کە بەرگەیی گرتبوو، هێرشیان کردە سەر زەینی، بە چ شەوق و شوریکەو چەندین جار لە جەلیلەو بۆ ئورشەلیم و لە ئورشەلیمەو بۆ بیابان لە گەرآن و سووران بە دوا کریستیانو پەلەیی کردووە!

بەلام هەموو جار خاچی ئومێدەکانی کردووە بە نا ئومێدی و بەشەر مەزاری گەرآوەتەو ناصیره، لە گەل هەموو ئەو ش، ئەمپۆکە سەری گرتە میانی دوو دەست و بەو حەشەتەو لەبەر خۆ کەوتە زەمزمەو (نا..... نا قەت و نا بێ)

ئێستا ئەو چەندین شەو و رۆژە کە میشکی فیتەیی لێدەدا و نامادەیی لەبەر یەک ترازان بوو، ئومێدیکی تازە رووی لەو کردبوو، ئومێدی کە بۆ میشک زۆر گەورە بوو، شیتتیهک و ئەجندەیهک ئەو دەخوارد، بەلام ئەو یەکەمین جار نەبوو، سالاتیکی بوو کە ئەم شیتتیهتیه، چەنگالی خۆی لە میشکی سەری ئەو بردبوو خوارووە لە خۆی دەکردووە بەلام دووبارە دەهاتە سۆراغیەو، بەلام هیچ کات لە کاتی رۆژدا جورئەتی

ئەو پەیدا نەکردبوو خۆی ئاشکرا بکات هەمیشە لە تاریکی شەو یا لە کاتی خەوندادەهاتە سۆراغیەو، بەلام ئەمپۆکە.. بەلێ ئەمپۆکە لە کاتی نیوەرۆدا، لە رۆشنایی تەواوی رۆژیش- ئایا ئەو کریستیانو بوو؟

پشتی بە دیوار داو چاوەکانی خۆی داخست... یەکجار لە پێشەو ئەو دا بەهانە هانکەو خاچی بەسەر پشتی خۆی دادەنا، لە دەرووبەریەو هەوا، بەهەمان شێوە لای فریشتە دەلهززی... سەیرکە! سەری بەرز کردۆتەو، خاخامی پیر هیچ کاتێ ئەو هەمووی لە ئاسمان لە ناوی چاوی کەسی نەبینیو، ئایا ئەو کریست بوو؟ خاخام بە پارانەو گوتی: ((پەروردگارا.... پەروردگارا بۆ ئەو نەندە عەزەم دەدە؟ بۆ وەلام نادیهەو؟)) پێشبینی وەک چۆن هەورەتریشقە لە زەینییدا سایەدی کرد، بۆ ساتی سەری لە میژ سالی لە رۆشنایییدا پیر دەبێ و ساتیکی دیکە بەبێ هیچ ئومێدی دەخزێتە دەروونی تاریکی و خاچەکەیی دەکرێتەو گەرەکانی قەوم دێنە پێش.

لە دەروونیا زیدی نەژادی سەر سەخت و پارێزراوی بەبرین دا پۆشراو سەردەستەشی موسا بوو، بەرانە کێوی بەشاخی پێچاوپێچ، سەفەری بێ کۆتایی، دووبارە دەستی پێکردووە، لەسەر زەمینی بەندیتیهەو بۆ سەر زەمینی کەنانە، ئەو کاتە سەفەرەکەیی لەسەر زەمینی کەنانە بۆ ئورشەلیم خەتم دەکرد، بەلام لەو رێپێوانەدا... ئەو حەزەتی موسا نەبوو، کە مورشیدی ئەو بوو، بەلکو یەکیکی دیکە... زەینی خاخام تیرەتر بوو، یەکیکی دیکە بەخاچی سەر شانی،

خاخام بە بازیک خۆی گەیانندە دەروازەو کردیەو، بە لە رووخساریدا بەلندەکان بەمەبەستی خەوتن خەریکی گەرآنەو بوون بۆ لانه کانیان، هەناسەییکی قوولی هەلکێشا خۆرەتەو ئاوا بوو، دەرگای قفلداو کلێلە سەنگینەکەیی نایە بەر کەمەری، بۆ ساتی تازایەتی خۆی لە دەست دا، بەلام بەیەکجار بریاری خۆیدا، بەسەری لاریەو بەرەو مائی میژ کەوتە ری.

میژ لە حەوشەیی مائی خۆی بەسەر میژیکیی بەرزەو دانیشتبوو تەشی دەپست، هەوا هێشتان رۆشن بوو، رۆشنایی هاوین هییدی هییدی بەسەر زەویەو، لینگیی لە دوا خۆی رادکێشاو مەیلی رۆشنتنی نەبوو، خەلک خۆیان و گایەکان لە مەزادا

ده گه پانه وه، ژنان بۆ پوختو په زى شهوانه ناگريان ده كرده وه، عه تری داره كان له كاتی سوتاندا هه وای عه سرانه ی ده ورده دا بوو، میړی خوری ده پرست و زهینیشی ویرای ... سهری ته شی که زه مانئ به ملاو زه مانئ به ملادا ده سوورا، ختورات و خه یال تیکه ل بهیه ک بوو بوون، ژیان نیوه حه قیقه ت نیوه نه فسانه ده هاته بهرچاو، ده وری بچووکی وه زیفه ی رۆژانه ی به دریتژیایی سالان نه نجام دابوو.... پاشان له پرینکا تاووسی سه رسامه یین په رجوی سه رداو هاته ژووره وه بوونی بازاراوی به باله دریتزه کانی خو ی داپوشی بوو.

په روه ردگار، هه ر شوینی که ده ته وئ له گه ل خو تم به ره، هه ر چو نیکت ده وئ ره فتارم له گه لدا بکه، خو ت میردی منت هه لبارد، کوره که مت کرده دیاری، تو خو ت نازاری منندا، پیم بلینی هاوار بکه و هاوار ده که م، بلینی بیده نگ، بیده نگ ده م، خودا وه ندا به راستی من چیم؟ مشتئ گل له ده سته کانی تو دا هه ر چو نیک دلت ده خوازی وای بشیله و تیکه ل بهیه کی بکه، هه رچیت ده وئ بیکه، وه لی یه ک تکام هه یه له ته وئ، نه ویش نه وه یه که به زه ییت به کوره که مدا بیته وه!

کو تریکی سپی له سه ربانی مائی به رامبه ردا هه لفریه خواره وه بو ساتئ به سه ر سه ری نه وه وه باله کانی لیکدا و نه وکاته به و یقاره وه به سه ر گاشه به رده کانی حه وشه وه دابه زی له ده ورری پییه کانی میړئ دا که وته له نجه وه، په ری کلکی کرده وه، گه رده نی که چ کرده سه ری وه سووراندو سه ییری میړئ ی کرد، قسه ی له گه لدا کرد، میړئ له بهر خو گوتی: ((حه تمن ده یه وئ خه به ری رازی کم پی ببه خشی، چ ده بوو خا خامی پیر هاتبا، نه وه له زمانی مه لانیش ده زانی و ده توانئ راقه یان کات.)). سه ییری کو تره که ی کرده دلی پی سووتا، ته شیه که ی دانایه سه ر زه وئ به ده نگیککی زۆر نه رم و گو نجاو په رنده ی بانگ کرد، په رنده خو شحاله که به په رینی به سه ر نه ژنو کانی نه ودا هه لکورما له وئ وه ک بلینی ته وای رازی نه وه بوو که بگاته سه ر نه وه نه ژنویانه، په رو بالی کو کرده وه به بی جو لته له جیی خویدا مایه وه. میړئ هه سستی به کی شی کو تره کردو گرژی هه وه، چی ده بوو، که خودای هه می شه و میه ره بان بو مرؤف دابه زیته خواره وه، له وه نه ندیشه یه دابوو، که که وته یادی سپیده ده می ک که ها وری له گه ل

ده ستگیرانی، یوسف، له کیوی نه لیباس و که رمول سه ری بو ئاسمان به رز کرد بو وه و سه ره له گه رابوو، ده یانویست داوا له پیغه مبه ری ئاگرین بکه ن که له گه ل خودادا رازو نیاز بدرکینن، تا به لکو خودا وه ند کورینکیان پی ببه خشی، کورپی که وه ققی سه به ره وه ری پایامبه ریان ده کرد، پر یاربوو که عه سهری هه مان رۆژ زه ما وه ند بکه ن، به ر له هه لاتنی سپیده نامادبوو تا نه وه په یامبه ره ئاگرینه که له له زه زه تی گه وریه برو سکه بوو نه وان پیرۆز بکات،

هه وری له ئاسماندا بوو، پاییزیکی خو ش بوو، خه لکی وه کو میرو له کلۆ به ده وری خه رمانه ی خو یان کو بوبونه وه، ئاوی تری له ناخی خومه کاندا ده چاکایه وه، هه نجیره کان وشک ده بوبونه وه، میړئ پانزه سالی بوو، میرده که ی پیره میردئ بوو به پرچینکی رهنگ خو له می شی رهنگ، گو پالیکی له ده ست دابوو که وا موقه دده ر بوو خونچه بکات، نو یژی نیوه رۆ گه یشتنه قولله ی موقه ده هس، نه ژنویاندا و به ترس و له رزه وه به سه ر په نجه ی خو یان به ردی ره شو تیژو خو یانویان له مس کرد، کلپه یی له به رده که هه لسا و ده سستی میړئ ی بری، یوسف ده می خو ی بو خو یندنی نیشتته جیی وه حشی گرده که کرده وه، به لام به ر له وه ی که بتوانئ وشه یی بجاته سه ر زار، له تو قه له ی ئاسماندا هه وری نه راندی و ته رزه ی به تووره ییه وه هه لپژان و خیمه یان به سه ر به ردی ره شدا هه لدا، له هه مان حالدا که یوسف خو ی بو پی شه وه هه لا یشت تا ده ستگیرانی بگری و بیباته په نای نه شکه و تیکه وه، خودا وه ند مه شخه لیککی به هه یبه تی هه وره تری شقه ی له که ماندا ره ها کرد، ئاسمان و زه وئ تیکه ل به یه کببون، میړئ به سه ر پشتته وه که وته سه ر زه وئ و بیه ژۆش بوو که به خو هاته وه، چاوانی کرده وه و سه ییری ده ورو به ری کرد، یوسفی بینی به رووخساری دا که وته ی به سه ر به ردی ره شدا راکشاوه و په کی که وتوه.

میړئ ده سستی به کو تره که داهینا و به نه رمی نه وازشی کرد، تا نه وه کا بیترسی نی، به چه وه گوتی: ((خودا وه ند له ترۆپکی کیو به رووخساریکی وه حشی دابه زی و به شیویکی وه حشیانه قسه ی له گه ل مندا کرد، نه ری به راستی چی به من گوت؟)) خا خامی پیر زۆره ی وه ختان له مباره وه پرساری له و کردبوو، خا خام سه رسام بوو بوو

سه‌بارەت بەو پەرچوانەیی که یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک له ده‌وربه‌ری شه ژنه رووی ده‌دا. گوتبووی: می‌ری هه‌ولده وه‌بیرت بێته‌وه، شه وه‌ ریگه‌یه‌که که خودا جار‌جاره به هۆی هه‌وره‌تریشقه‌وه له‌گه‌ڵ مرۆف قسه ده‌کات، هه‌ولده وه‌بیری خۆت به‌یئیتته‌وه، تا مه‌گه‌ر بتوانین سه‌رنویشتی کوره‌که‌ت که‌شف بکه‌ین.

- بابە، گه‌واله‌ بوو له ناسماندا به‌ غه‌غژی وه‌کو گاسن دابه‌زی،

- می‌ری، شه له پشت گه‌واله‌که‌وه؟

- به‌لێ بابە تو‌ راست ده‌لێی، خودا له پشتی گه‌واله‌وه قسه‌ی ده‌کرد، به‌لام نه‌متوانی قسه‌کانی به‌دروستی وه‌ر‌بگرم، لیم ببوره، له کاتی‌که‌دا ده‌ستی به‌سه‌ر پشتی کو‌تردا ده‌هینا، هه‌ولیدا، دوا‌ی تیپه‌رینی سی سالی هه‌وره‌تریشقه به‌یئیتته‌وه یادی و گری‌ی مانا نادیاره‌کان بکاته‌وه، چاوه‌کانی داخست، له‌ناو له‌پی ده‌ستی، جه‌سته‌ی بچووک و گه‌رم دلی خورپه‌داری کو‌تری هه‌ست پیده‌کرد، له پریکا- تی نه‌گه‌یی چۆن و نه‌یزانی چۆن- کو‌ترو برووسک بوونه‌وه‌یه‌ک دلیا بوو شه خورپه‌ی دلۆ شه گه‌واله‌یه هه‌موو خودا بوو، هاواری کردو به وه‌حشه‌ته‌وه له جیی خۆی هه‌لبه‌زیه‌وه، ئیستا بو‌یه‌که‌مین جار توانای هه‌بوو، که وشه نادیاره‌کانی گه‌واله‌وه گه‌گمی کو‌تره‌که له‌یه‌ک جیا بکاته‌وه ((دروود له تو‌ بی می‌ری درود له تو‌ بی می‌ری)) گومانی نه‌بوو که خودا‌وه‌ند هه‌مان شه هاواری کردبوو: ((دروود لی بی می‌ری)). سه‌ری وه‌رسووران‌دو می‌رده‌که‌ی خۆی بینی که خۆی به‌ دیواردا دابوو، هیشتا‌ش ده‌می له‌یه‌ک ده‌کرده‌وه‌و داده‌خست، هه‌وا شه‌وسا تاریک بوو بوو، به‌لام شه هیشتا ته‌قه‌للای ده‌داو ئاره‌قه‌ی هه‌لده‌ریشت، می‌ری چووه راره‌وه‌که‌یه‌وه، له‌به‌رامبه‌ر شه‌ودا رت بوو، به‌لام قسه‌یه‌کی له‌گه‌ڵ شه‌ودا نه‌کرد، چاوه‌روانی هاتنی کوره‌که‌ی بوو، شه‌وی بینی بوو که چه‌فیه‌ی ده‌ستی پیاوه له‌ خاچدراوه‌که‌ی له ده‌وربه‌ری سه‌ری وه‌رپێچابوو له‌ گرده‌که ده‌هاته خواره‌وه، بو‌ کو‌ی چوو بوو، بو‌ تاخیر بوو بوو، نه‌کا خواستی هه‌تا هاتنی رۆژ له مه‌زادا بێئیتته‌وه؟ می‌ری که له ئاستانه راره‌وستابوو خاخامی بینی، نزیک ده‌که‌وتته‌وه، گو‌پاله‌که‌ی خۆی توند گرتبوو، هانکه هانکی بوو، تاره‌مووی سپی سه‌ر لاجانگی له نه‌سیمی شه‌وانه‌ی که له کی‌سوی که‌رموله‌وه هه‌لیده‌کرد شه‌پۆلی ده‌دا،

می‌ری، به‌پێژه‌وه ریگه‌ی هاتنه ژووره‌وه‌ی له‌به‌رده‌م خاخامدا کرده‌وه، ده‌ستی برای می‌رده‌که‌ی گرتو لاواندیه‌وه، به‌لام قسه‌ی نه‌کرد، ئاخ‌ شه‌ پیره‌می‌رده ده‌یتوانی چ بلیت؟ خاخام به‌ زیننی نووقم بووی قولایی ئاوه تاریکه‌کان، بو‌لای می‌ری گه‌پاوه‌وه گوتی: ((می‌ری چاوه‌کانت نوور داوی، مه‌سه‌له چیه‌ی؟ ئایا خودا‌وه‌ند دووباره هاتۆته‌ سۆراخته‌وه.

می‌ری نه‌یتوانی به‌ری زمانی خۆی بگری‌تو گوتی: ((باوکه دۆزیمه‌وه))

- په‌نا به‌ خوا چ شتی‌کت دۆزیوه‌ته‌وه؟

- وشه نادیاره‌کانی ناو هه‌وره‌ تریشقه

خاخام له‌رز، له‌کاتی‌که‌ بازووه‌کانی بو‌ سه‌ره‌وه هه‌لپه‌ی هاواری کرد: (خودا گه‌وره‌یه... می‌ری ته‌واو من بو‌ شه‌وه هاتووم تا جارێکی دیکه له تو‌ بیرسم وه‌ک چۆن ده‌زانسی، شه‌مرۆ یه‌کی له ئومیده‌کانی ئیمه له خاچدراو دلی من....) می‌ری دووباره‌ی شه‌کرده‌وه، (باوکه، دۆزیمه‌وه! شه‌مرۆ عه‌سری له کاتی‌که‌ دانیشتبوووم ته‌شیم ده‌رپسی و دیسان بیرم له هه‌وره‌ تریشقه ده‌کرده‌وه، هه‌ستم کرد بو‌یه‌که‌مین جار گه‌واله‌ ئارامی گرتو له پشتی شه‌وه‌وه ده‌نگی‌کی نه‌رمو ئاشکرام بیست، ده‌نگی خودا بوو: (دروود لی‌بی می‌ری خاخام خۆی هاویشته سه‌ر می‌زیکه‌وه، لاجانگه‌کانی کوشیه ناو ده‌سته‌کانی و غه‌رقی نه‌ندیشه‌یه‌کی قول بوو، پاشان سه‌ری به‌رز کرده‌وه (می‌ری هیچی دیکه‌ت نه‌بیست؟ له ده‌روونی خۆتا غه‌رق به‌ تا دلیابی که ده‌بیستی، له‌وانه‌یه سه‌رنویشتی سراپیل وابه‌سته به‌ قسه‌ی تو‌ بی..)

می‌ری به‌ بیستنی وشه‌کانی خاخام، ترسا، سینه‌ی له‌رز و جارێکی دی له زیننی خۆیدا به‌ دوا‌ی مانای شاره‌وی ناو گه‌واله‌دا گه‌را، بی‌ تاقت بوو ده‌ستی دوا‌یی به‌ چپه‌وه گوتی: ((نه‌خیر... نه‌خیر، باوکه، شه‌و زۆری له‌وه زیاتر گوت، به‌لام نه‌متوانی بیستم، ته‌واوی هه‌ولم به‌کارده‌هینم، به‌لام ناتوانم گو‌یم له‌ گوته‌ی شه‌و بی)) خاخام ده‌ستی دانایه سه‌ر سه‌رو چاوانی شه‌وه‌وه..

–میرئ، بهرۆژو به شهو خودا بپه‌رسته، زه‌ینی خۆت به کاری رۆژانه مه‌شپۆینه، چه‌ندین جار دیومه که خه‌رمانه‌ییکی نورانی به جیلوه‌ی هه‌وره‌تریشقه، به‌سه‌ر گه‌ردی رووخسارت ده‌سوورپیتته‌وه، سه‌رسامم که ئایا شهو خه‌رمانه‌یه، نورنیکه‌ی حه‌قیقییه؟ ناتواڤم بلیم رۆژو بگه‌ره خودا په‌رستی بکه. ((درودت لی‌بی میرئ)) په‌یامی خودا به میه‌ره‌بانیه‌وه ده‌ست پینده‌کات.. هه‌ولده‌وه‌شی که ماوه بیستی.

میرئ بۆ په‌نه‌هان کردنی هه‌لچوونی خۆی، چووه لای جی‌ی پیلان و فنجانیکی سینی هه‌لگرت و پری کرد له ئاو، مشتیکیشی له خورما گرت و بۆ په‌ره‌میردی هینا...

– مه‌منوڤم.. برسی و تینوو نیم، وه‌ره دانیشه، ده‌بی قسه له‌گه‌ل تۆ بکه‌م!! میرئ نزمترین میزی هه‌لگرت و له که‌نار پییه‌کانی خاخمدا دانیشته، له خالیکدا سه‌ری هه‌لبرئ بوو، له چاوه‌روانیدا مایه‌وه، په‌ره‌میرد وشه‌کانی له زه‌یندا ته‌ته‌له‌ ده‌کرد، شه‌وی که ده‌یخوازی بلیت، گرفت بوو، ئومیدیک بوو شه‌وه‌نده ئاوریشمین و لووس بوو که به مه‌به‌ستی پر بایه‌خی جلیوه‌نه‌دان و دل‌نیانه‌بوونییه‌وه له دۆزینه‌وه‌ی وشه‌ی ئاوریشمی لووس ده‌سته‌پاچه بوو، نه‌یده‌ویست دایکی بخاته وه‌حشه‌ته‌وه، عاقیبه‌ت گوتی: ((میرئ له ده‌ره‌وه‌ی شه‌و ماله‌ رازی وه‌ک شیری بیابان پیاسه ده‌کات، تۆ وه‌کو ژنانی دیکه نیت خۆت هه‌ست به‌وه ناکه‌یت؟.

میرئ به‌زه‌مه‌مه‌کردنه‌وه گوتی: (نا باوکه من له‌گه‌ل ژنانی دیکه جیاوازم نییه، منیش هه‌زم له ته‌واوی په‌یوه‌ندی و له‌زه‌ته‌ی تاییه‌تی ژنان هه‌یه، چیشتلینان، چوونه سه‌ر کانی، گول گوتن و گول بیستن، گوتی: له‌گه‌ل هاوسپیکان و عه‌سران دانیشتن و سه‌یرکردنی ریبوارانم هه‌ز لێیه، دل‌م وه‌ک دل‌ی هه‌موو ژنان مه‌کوژی نازاره).

خاخم، به‌به‌رزکردنه‌وه‌ی ده‌ست وه‌ک بلینی ده‌یویست به‌ر له هه‌موو جو‌رو سکالایه‌ک بگرت، به‌شپۆه‌یه‌کی تژی و یقار دووباره‌ی کرده‌وه، (میرئ، تۆ وه‌کو ژنانی دیکه نیت.. و کوره‌که‌ت..)). دووباره له قسه‌کردن وه‌ستا، چۆن ده‌یتوانی بۆ هینانه سه‌ر زمانی گرفتترین به‌شی گوفتاری خۆی، وشه‌یه‌ک بدۆزیتته‌وه، سه‌ری بۆ ئاسمان هه‌لبرئ و گوئی هه‌لخست، له میانی دره‌خته‌کان هه‌ندئ له په‌ره‌نده‌کان له هه‌ولتی خه‌و دابوون، هه‌ندیکه‌ی دیکه له کاری بیداربوونه‌وه بوون، په‌یتونی زه‌مان سوورا خۆره‌تاوی سه‌ر

بهره‌و خوار له‌ژیر پینی مرۆفدا خزی، خاخم ناخینکی هه‌لکیشا، چۆن چۆنی رۆژه‌کان یه‌ک له دوا‌ی یه‌که‌وه به‌په‌له راده‌برن: ((شه‌هه‌ق، فه‌له‌ق، رابردنی خۆره‌تاو، رابردنی مانگ له دوا‌ی مانگ، منالان ده‌بنه‌ پیاو، پرچی ره‌ش سپی ده‌بی، ده‌ریا وشک هه‌لده‌گه‌رئ، کپوه‌کان رووت ده‌بنه‌وه، هیشته‌ش کریست دیار نه‌که‌وتوه))

میرئ له‌حالیکدا که ده‌نگی ده‌له‌رزی گوتی: ((کو‌ری من.. کو‌ری من.. باوکه؟) خاخم به‌شه‌ه‌مه‌ته‌وه وه‌لامی دایه‌وه (میرئ، شه‌و وه‌کو کو‌رانی دیکه نییه)). جارنیکه‌ی دیکه‌ش وشه‌کانی خۆی ته‌ته‌له‌ کرد و دوا‌ی ساتی به‌مجۆزه به‌رده‌وام بوو ((جارجاره که شه‌وانه ته‌نه‌ییه‌وه بیر ده‌کاته‌وه وه‌ که‌سی شه‌و نابینی ده‌وره‌به‌ری رووخساری له تاریکیدا ده‌ره‌وشیتته‌وه، میرئ، خودا له قسووریه‌کانم عه‌فوکات، من کو‌نیکه‌ی بچووکم له دیوار کردۆته‌وه ده‌چمه سه‌ره‌وه‌وه له کونه‌که‌وه ته‌ماشای ده‌که‌م و کاره‌کانی ده‌خمه‌ ژیر نه‌زهرم.. بۆ؟ چوونکه‌ دانی پینده‌نیم که هه‌موو شتی له زه‌ینم ژیروربووه، زانیاریه‌کانیشم یارمه‌تیم ناده‌ن، شه‌وو رۆژ کتییی پیرۆز هه‌لده‌ده‌مه‌وه، به‌لام ناتواڤم تییگه‌م که شه‌و کتیه‌وه چ کاره‌یه، له‌به‌ر شه‌مه به‌دزیه‌وه چاودیری کاره‌کانی ده‌که‌م له تاریکیدا نورئ که رووخساری ده‌لسته‌وه‌وه ده‌خوات، ده‌ست نیشانی مه‌که به‌لگه‌ی ره‌نگ په‌رپین و تاوانه‌وه‌ی رۆژ به رۆژ وه‌کو یه‌که، به‌ل‌ی له‌به‌ر خاتری نه‌خۆشی و رۆژو پارانه‌وه نییه، به‌لام گیانی هه‌مان شه‌و نوره‌یه))

میرئ ئاهی هه‌لکیشا و له‌گه‌ل خۆی که‌وته شه‌ندیشه‌وه ((وا‌ی به‌حالی دایکی که کو‌رئ به‌هینتته‌وه دویاوه جیاوازی هه‌بی له‌گه‌ل کو‌رانی دیکه))، به‌لام قسه‌ییکی نه‌کرد

په‌ره‌میرد ئیستا که به‌سه‌ر شه‌ودا لاریوته‌وه‌وه ده‌نگی کپ کرد، لپوه‌کانی گریانی گرتبوو گوتی: ((درودت لی‌ بی میرئ، خودا وه‌ند به‌توانا به‌رزه هه‌یچ که‌س سه‌ر له کاره‌کانی شه‌و ده‌رناکات، ره‌نگه‌ کوره‌که‌ت..)) ناخ له نیه‌ادی دایکی به‌ده‌ختدا هه‌لسا.

_ باوکه ره‌جم پی بکه... په‌یامبه‌ر؟ نانا... شه‌گه‌ر وا به ژیر قه‌له‌می خودادا ره‌ت بووبی، لپگه‌رئ پاک‌ی کاته‌وه، هه‌زم لێیه کوره‌که‌م بۆخۆی وه‌کو شه‌وانه‌ی دیکه بیته‌ پیاو، هه‌مان شه‌وه نه‌که‌متر و نه‌زیاتر وه‌کو شه‌وانه‌ی دیکه، بۆ به‌دوا‌ی کاری باوکی ده‌که‌وی و لاوک و جو‌لانه‌وه گاسن و که‌ل په‌لی ما‌ل بۆ له خاچدانی مرۆفد دروست

نه کات؟ بۆ له گهڻ کچینکی جوان و جیازدار له خانه وادهییکی بهرینیدا زه ماوه نند نه کات؟ باشتروایه کاریکی ئازادی هه بیته بهرو منال و بهه ریپینی، پاشان هه موو له گهڻ یه که دایه گه ووه و منال و نه ووه کان ده چینه پیاسه و هه موو ستایشمان ده که ن.

خاخام به هاویشتنه ته وای کیشی خۆی به سهه گۆچانه ووه له جیوه هه لسا یه ووه، به تووره بییه ووه گوتی: ((میرئ، نه گهر خودا گوی له قسه ی دایکان بگری، هه موو ئیمه له چلکاو ئاسایش و ژبانی ئاسوده دا ده رزین... که ته نها ده بیته، ده بی دووباره بیر له قسه کاغان بکه بیته ووه))

میرئ به ره و لای برای میرده که ی گه رایه ووه، تا شه و باشی لی بکات، یوسف به چاوانی بریقه دارو ته مگر توو زمان ناوێزانه ووه، له حالیکه هه ولیده دا قسه بکات چاری له بریبوو هه ووه.

میرئ سهه ری خۆی راته کاند ((له سپیده ووه تا ئیستا به هه مان جوړ ده سته و یه خه بوو فره جی نه هات)) به م گوته یه به لای ته ودا رویشته ئاوی لچو لیوی بیقه واره ی ته وی پاك کرده ووه، به لām له هه مان ساتدا که خاخام ده ستی بۆ پیشه ووه برد بوو تا شه ویش شه و به خیری میرئ بکات، به دزیه ووه ده رگا کرایه ووه، به روو خساری هه لکروزاوی له تاریکیدا له ئاستانه دا به دیار کهوت، ده ستمالی خویناوی به پرچییه ووه نوو سابوو، به لām تاریکی شه و دلۆپه ی درشتی شه کی ده پۆشی که هیشتا به سهه ر گۆناکانیه ووه بوو، خاک و خوین پییه کانی هه شاردا بوو، له ئاستانه ی ده رگادا رابردو به په له سهیری ده ورو به ری کرد، چاوی به دایک و خاخام کهوت، له تاریکی نزیك دیواره ووه چاوانی باوکی بوو که بریقه یان ده دایه ووه.

میرئ وویستی چرا روشن کات، به لām خاخام لیته گه را، به زه مزه مه ووه گوتی: ((سهه یر بکه، ده مه وی قسه ی له گهڻ بکه م)) ته و کاته دایه به ردلی و نزیك بۆوه، به نه رمی له حالیکه دا دهنگی کز کرد بۆوه، تا دایکی نه بیستی گوتی: ((کریست کوړم، تاکه ی ده ته وی له به رابه ریا دا کوکی بکه یته.؟ پاشان هاواریکی ترسناک ته وای کوخته که ی له رزاند ((تا ته و کاته ی که ده مر م)).

کوری میرئ وه ک بلینی زه پرده یه ک، توانای له له شهیدا نه ما بوو به یه که جاری که وته سهه ر زه مین، له حالیکه هانکه هانکی بوو، پشتی به دیوار دا بوو، خاخام ده بیوست دووباره قسه ی له گهڻ دا بکات: لار بۆوه، به لām یه کسهه ر بۆ دواوه هه لبه زیه ووه، وه ک بلینی له ئاگریکی مه زندا نزیك ده بۆوه و روو خساری سووتابی، له گهڻ خۆی که وته نه ندیشه ووه، ((خودا به ده ورو به ری ته ووه یه، به لی ته ووه خودایه که ده ورو به ری ته وی ته سخیر کرده، مۆله تی هیچ کهس نادات لی نزیك بیته ووه، باشت وایه برۆم)). به نقووم بوونی له نه ندیشه ووه ئاماده بوو بروات، ده رگا داخرا، به لām میرئ جوړه تی نه کرد چرا روشن کات، جانه و ده ریکی وه حشی له تاریکیدا له که مینی ته ودا بوو، له ناوه ندی مالیدا له جیوه مایه ووه و به تهقه ته ووه گویی له دهنگی بی حاصیلی میردی ده گرت، کوره که ی که و ته بووه سهه ر زه وی و به ووه حشه ته ووه هانکه هانکی بوو وه ک بلینی خنکاوه، که سی خه ریک بوو ده یخنکاند، به لām کی؟ دایکی ویرای به ده ختی، چنگی هاویشته سهه ر گۆناکانی، دووباره ته مه ننا ی له خودا کرد، شکایه تی کرد و هاواری کرد ((من دایکم مه گه ر تو به زه بیته نییه؟ به لām هیچ کهس وه لāmی نه دایه ووه، له حالیکه دا به بی جو له و بیده نگ له وی وه ستابوو، دهنگی خوړپه ی کوتری دللی خۆی ده بیست، هاواریکی وه حشی و پیروزمه نند به رزبۆوه، زمانی پیاهه نه خو شه که کرایه ووه عاقیبه ت له ده می بی قه واره ی ته واری وشه کانی ده رپه رینه ده ره ووه له سهه راسه ری مالدا دهنگی دا بۆوه: ((ته -دۆ- نی-یا!)) وه لی له گهڻ هاتنه ده ره ووه ته م وشه یه پیره میردی وه ک چۆن گه له هه لخزیه قولایی خه ووه... میرئ کوئرتۆلی ده ماری خۆی کردو چرای هه لگیرساند، شیقه که ده کولا... چوو له لای مه نجه ل و نه ژنۆیدا، سهه رپۆشی گلینی مه نجه لی هه لگرت تا نه گه ر پیوست بوو ئاوو خوئی تی بکات.

کهوشی چه رمین، جاده کەش دوورو درێژبوو، دەبوایه بە کاناو تەبەرێهەو مەجدەلو کفرناحوم رەت بیست، بە دەروێ دەریاچەیی - گنسات - دا بسووریتتەو، بچیتە ناو بیابان - ناویانگی پیاوانی بی فیزو خوداپەرست لە دێرەو دەبیتسرا، ئەوان جلی سپیان لەبەر دەکرد، گۆشتییان نە دەخوارد، شەراییان نە دەنۆشی، خۆیان لەژێن دەپارست، بیرو زەینیان پارانەو بوو لە دەرگای خودا، شارەزاییان لە گیاکان هەبوو نە خۆشی جەستەیان چاک دەکردەو، ئاشنایەتیان لە سیحرو جادووش هەبوو، ئەوانەش کە جنۆکە دەستی لی وەشان دیوون چاکیان دەکردە، چەندین جار خاخامی مامی بە ئاخ هەلکێشان یەک لەدوای یەک قسەیی لەبارەیی ئەو دێرە پیرۆزەو بوو کردووە، یازدە سالی عومری بە جلی رەبەنەکان بەسەربردووە نە خۆشی چاک کردوونەتەو، بەلام ئەفسووس روژی هەرماس - هەلبەتە ئەویش بەهێزو بەرزە - وەسوەسەیی خستبوو دلیهەو، ژنیکی بینووەو ژبانی رەبەنیتتی تەرک کردووە، کۆنە جلی لەبەر کردبوو و ژنی هینابوو مەجدەلیهەیی هینابوو دنییا، حەقی بوو، خوداوەند سزاییکی عادیلانەیی لەدین وەرگەرایی دابوو. کورپی میڕی لە کاتی کدا پێیەکانی خیراتر هەلندەگرت لەبەر خۆ کەوتە قسەو: ((ئەو هەمان جیگایە کە دەبی بۆی بچم، لەوی لە دێردا لە ژیر بالەکانی خودا پەنەن دەم)) چەند لە زەت بەخشبوو، لەدوازدە سالیهەو تەواوە کۆ ئیستا ئارەزووی بوو مالو حالی جی بهیالی و لە ئەمرو نەهیی دایکی و سەرسەدای باوکی و کریتی روژانە رابکات، چونکە رۆح لە کارتە دەدا، ئارەزووی کردبوو تا خۆی لە گۆری جەستە هەلتە کینیی، سوکیالی بیست و لە بیاباندا خۆی پەنا بدات، عاقیبت ئەمڕۆکە هەمووی بەیەک کریشمە توپ هەلدابوو، لەمەداری مرۆفدا رەهایی دۆزیبوو هەموو گیان و تەنی پەیوەست بەمەداری خودابوو بوو ئەو زنگاری بوو. تەبەشی رەنگ پەریوو دەردمەندی لە پریکا درەوشایهەو، رەنگە تەواوی ئەو سالانە چەنگالەکانی خودا ئەو راکرتبی تا ئەو بوو شوینیی رابکیشیی کە ئیستا خۆی بە ویستی خۆی ئازاد لە چەنگالەکان، بۆلای دەچی، ئایا ئەو بەو مانایە نەبوو، کە خواستی ئەو لەگەڵ خواستی خودا یە کتر بگرنهەو؟ ئایا ئەمە گەورەترین و گرتترین ئەرکەکانی مرۆف نەبوو، نە کە مانای بەختەو هەری ئەو بیست؟ دلای ئازامی گرت، ئیدی هیچ هەوالی نەبوو لە چەنگال و کیشمە کیش و هەراوژە ناکانی دیکهەو، ئەمڕۆ

بەشی شەشەم

لەنیووە رەنگی روژنی سیمینی سپیدەدا، ناصیرە چوو بوو خەو و دەو لە خەو و نەدا بوو، لە بەرزایی سەرینەکانەو، ئەستێرەییکی سەحەری ناقووسی کۆتاهاتنی شەوی لیدەدا، درەختی لیمو خورما هیشتا لەناو پۆششی رەنگ شیندا بوون، سکوتییکی قوول بوو، هەتا کە لە شیری رەشیش هیشتا نە بخویندبوو، کورپی میڕی دەرگای کردووە، چەند تریفەییکی شین لە دەوری چاوەکانیدا ئەلقەیی بەستابوو، بەلام دەستی نە دەلەرزیی، دەرگای کردووە، بی ئەو دەووبارە دایخاتەو یە بۆ دیتنی دایک و باوکی سەیری داوای خۆی بکات، مالی باوکی بۆ هەمیشە بەجی هیشت، دوو سی هەنگاوی هەلینا وەستا، سەیری داوای خۆی کرد، کەسیک نەبوو، قامچی چه رمینی بزمارنیشانی خۆی لە دەوری کەمەری توندکرد، دەسالی خوینینی لە دەوری سەری خۆی بەستا، لە کۆچە باریک و پینچاوی پینچەکاندا سەرەو ژیر بوو، سەگێک بە دەنگییکی خەمگین پێی وەپری، کوندەپەپویی کە هەستی بە هاتنی روژ کردبوو، رایکردو بەسەرسەری ئەو دەو بە ئارامی هەلدەفری، دەرگا داخراوەکانی بەپەلە لە دوای خۆی جی هیشت و چوو ناو باخەکان، مەلە نەوابەخشەکان هەر زوو لە خەو رابوون و کەوتنە چرپنەو، لە کەناری مالهەدا باخی پیرەمیڕدی بوو لە کاریزە کەو بە بەکرەیی بیر ئاوی دەردەهینا، روژ دەستی پێ کردبوو، ئەو نە جانتای هەبوو نە گۆپال و نە

سپیدە لە کاتی دەرکەوتنی خۆر، خوداوەند پێ بوو بوو لە سۆزو بەزەیی، وەك شەنەییکی فینک و لەبار هات و پێی گوتبوو: ((وەرە باپۆزین)) دەرگای کردبوو و ئیستاش... وای که چەند دڵنەوازو خۆشەخەشە گەیشتن بە ناشتی! لەبەر خۆ کەوتە زەمەزەمەو: ((شایستە ی ئەو هەموو بایەخە نیم سەرم هەڵدەبەرم و سروودی رزگاری سەردە دەم)): ((پەرەردگاری من تۆ پەناگا و کونجی منی)) دلی پێ بوو بوو لە لەزەت و توانای لە خۆگرتنی ئەو هەموو لەزەتە ی نەبوو، لە رۆشنایی ئەفسوونگەری سەحەردا بو پێشەو دەچوو، نێعمەتەکانی خوا لە دەرەختەکانی زەیتون و میوستان و مەزرای گەم دەورەیان دابوو، سروودی شادی لە کەمەرگایدا دەرەپەری و دەویست بگاتە ئاسمان، سەری بەغرورەو بو ئاسمان هەلپێ و دەمی کردەو، بەلام لەپریکا دلی بو ساتی لە خورپە کەوت: دەنگی دوو پێی پەتی بەروونی گوی لێ بوو کە بەدوای ئەودا لە راکردن بوون، هەنگاوەکانی هیدی کردەو، بەدقیقەت گویی قولاغ کرد، دوو پێیە پەتیەکانیش دەنگیان هیدیتەر بوو، ئەژنۆی شلبوو و وەستا. لە کاتی کەدا دەلەرزى، کەوتە قسەو: ((دەزەم کێیە، دەزەم)). بەلام دلی خۆی دایەو و لە جیو سورا، تا بەر لە ونبوون ئەو بیینی... کەسی لێ نەبوو. ئاسمانی خۆرەلات سوور هەلگەرابوو، گولەگەم تەواو پێ بوو، قەدەکان سەریان لەهەوای گەرمدار لارکردبوو.

لە چاوەروانی داس دابوو، هیچ نیشانەیی لە چ بەو وەرەو رەوندی لە جۆهینان نەبوو، تەنها لە پشتیەو لە ناصیرە نیشانەیی لە ژیان بەرچاو دەکەوت، دوو کەل لە یەکی لە دوو ماله کە بو هەوا بەرز دەبوو و ژنان خەریک بوون بیدار دەبوونەو.

تا ئەندازەى هەستکردن بە دلیایی لەبەر خۆ کەوتە ئەندیشەو، (باشتر وایە کات بە فیرو نەدەم، چاکتر وایە بو گومکردنی ئەو تا ئەولای گەردە کە راکەم)، دەستی کرد بە راکردن.

لەولای ئەو گەمە تا بەرزایی سەری مەزۆف قەدی هەلکێشابوو، لە هەمان دەشتاییدا، گەم و میو شوینی خۆیان گرتبوو، میوی کێوی هیشتا دەوروبەری کێوکانی داپۆشیبوو، دەنگی گاسنی شوینی لەو دەوروبەرانەدا بەرگۆی دەکەوت، کەرەکان خۆیان لە زەوی بەرزکردەو، بۆنیان دەکرد، کلکیان قیت دەکردەو و دەزەپین، دەنگی

خەندەو گالتهوگەپ کردن گەیشته گویی داسە سپی کراوەکان بریقەیان دەدایەو، بەکەمینی دروینە کەران گەیشتن خۆرەتاو بە هەلاتن بەسەر بازوو گەردەن و لولاقی جوانیان پێشوازی کردن، بە دیتنی کورپی میری کە لە حالی راکردندا بوو کەوتنە پێکەنین، بانگیان کرد:

((تاهاى ئەو بەدوای کەسیدا دەگەپێی یا بە دواتدا دەگەپێن...؟ بەلام کە نزیکتر بوو، ئەویان ناسیەو و کەوتنە قیل و قالەو بە پەسەپس کردن سەریان لەبەر گویی یەک نا ((سەلیبەساز... نەفرەتی لێ بی... دۆینی بینیم کە... لەخاچیان دەدا)).

- ئەو دەسەله خویناویە.

- لەجلی لەخاچدراوە کە ئەوەندەى بەرکەوتوو، ئومیدەورام کە خوینی ئەو بیگوناھە دامەنى بگرتیت خیرا دروینەیان بەدروینەیان داو پێکەنین لەقورگیان گیری خورادبوو... و بیدەنگ بوون، کورپی میری بەکەناریاندا رەت بوو سەری لەبەر خۆ نا، لەمەزراکانی گەم تێپەری، گەیشته میوستانی کە سەرنشپوێ ئارامەکان کێویان داپۆشی بوو، بەدیتنی درەختی هەنجیر هەنگاوەکانی خۆی سستکرد تا گەلایی پرنی و بۆنی بکات، بۆنی گەلایی ئەو درەختانەى خۆش دەویست، بۆنی ئارەقەى ژیر هەنگلیان بو دووبارە دەکردەو تەداعی دەکرد، بچوک بوو، عادەتی بوو چاوانی داخاوە گەلایی درختی هەنجیر بۆن بکات، وای ئەندیشە دەکرد کە لە باوەشى دایکیدا مەمکەکانی ئەو هەلدەمژی.

بەلام لەهەمان دەم بو قرتانەدی گەلاییک وەستا، ئارەقەییکی سارد نیشته سەرجهستەى، ئەو دوو پێیەى کە بەدوای ئەو وە لە راکردن بوون، لەپریکا وەستا، مووی جەستەى زیك بوو، دەوروبەری خۆی پشکنی، خەلووت بوو جگە لەخودا کەسى نەبوو، خاك فمناک بوو، گەلاگان چکە یان دەکرد، لەقولتایی درەختیکەو پەروانەیکە لە تەقلادابوو کە بالە شەوئییەکانی بکاتەو و بکەوتتە پەروازەو.

- هاوارێ لە جگەرەو سەردە دەم تا مەگەر ئارام بیتەو. هەر زەمانێ کە لە بەرزایی کێو وە یا دەشتاییکی جێهێنراو بو نوێژی نیوەرۆ تەنها دەمایەو، ئەو چ هەستى بوو

که بوونی ئەوی تژی دەکرد؟ شادومانی، بەدبەختی، یا بالاتر لە ھەموو شتێ ترس؟، ھەمیشە ھەستی دەکرد کە خودا دەرووبەری ئەوی ئابلۆقە داوە، ھاواریکی وەحشی سەردەدا گواپە بەھەولێکی بۆی حاصیل ئارەزووی راکردنی ھەبوو، تا مەگەر شوینی بدۆزیتەووە بۆی راکات. جار جارە وەکو کە لە شیبەر بانگی دەدا، زەمانی وەکو چەقەلێکی برسی لئوولی دەخوارد، جار جارەش وەکو سەگێکی کوتک خوارد و دەیلوراندا، بەلام ئیستا کە دەمی بۆ ھاوارکردن کردووە، چاوی بە پەروانەیی کەوت کە لە ھەولێ کردنەوی بەلگەکانیدا بوو، لاریۆو بە ئارامی ھەلگرت، داینا سەر گەلانی درەختێکی ھەنجیر و خۆرەتاو کەوتە گەشەنەو بە سەریا، بەبنی لێویەو گوتی: ((خوشکی من خوشکی من)) بەمبەرەبانیەو سەیری کرد. پەروانەکی لەجی دانا تا گەرم بیتەووە و خۆشی جاریکی تر کەوتەپێ، چەند ھەنگاوی لەدوای خۆیەو بەکەسەر دەنگی کەسی پێ پەتییەکانی بەسەرخاکی فمناکەووە کەوتە بەرگۆی، کاتی کە (ناصیرە)ی جیدەھیشت، لەسەرەتادا دەنگی پێی ئەو ژنە سووک بوو، وەک بلێی لەدوورەو دەھات، ھیدی ھیدی جورئەتی دەھاتە بەر، نزیکتر بوو بوو، کورپی مێرێ بە لەرزیکەو لەگیانی، کەوتە ئەندیشەو ((ھەر زوو دەگات بەبنی لێویەو گوتی: ((خودایە کۆمەکم بکە تا بەر لەگەیشتی ئەو زووتر بگەمە دێرەو)) خۆرەتاو ئیستا سەرتاسەری دەشتایی گرتووە بەسەر سەری بلەو و ھەر خەلکدا ھاتۆتە خوارەو، دەنگی تیکەل و پیکەل لە زەوی بەرز دەبۆو، دەرووبەری کێو، بەرخ و مەر ھاتبوونە جوولەو شووانەکان شمشالی خۆیان دەژەنی: دۆنیا کەھی و بەرەو شارستانیەت دەچوو، چەند ساتیکی دیکە، بە گەیشتن بەو ئەسپیندارە بەرزە لەلای چەپەو، لەبەر چاوی، کانای دەبینی ھەمان ئەو گوندە شادو شەنگۆلە کە ئەو ھەندە خۆش دەویست، کاتی کە مووی لە رووخساری ھاتبوو، بەر لەو ھەوی کە خودا بە چەنگالەکانی خۆی لێ بەریتە خوارەو، چەندان جار لەگەل دایکی بۆ بینینی جەژن و زەماو ھەند ھاتبوو ئیترەو، چەندین جار لەگەل ئەوانی دیکەدا، ئەو کچانە پەسنی بوو کە لە ژبەر ھەمان ئەو ئەسپیندارە بالابەرزو گەورەیدا سەمایان دەکرد زەوی شادیان لە ژبەر پێی خۆیان دەخستە لەرزەو. بەلام جاریکیان زەمانی کە بیست سالان بوو لە ژبەر ئەو سپیندارە ھانکە ھانکی بوو، بەخۆو بە تاجە گۆلی دەستیەو،.. کەوتە لەرزەو، لەپریکا کە داغی ھەزاران ماچی نھینی

بەسەر لێو کانیەو بوو، دیتی جاریکی دی لەبەر دەمیا وەستاو، خۆرەتاو مانگ، بەکیان لەلای راست و ئەویتر لەلای چەپەو، لە مەمکەکانی ئەو دا خۆیان ھەشارداو، رۆژو شەو لەپشتی سینە شەفافیەو لەھەلاتن و ئاوابون دابوون، ھاواری کرد ((بەرەلام کە، وازم لێ بینە، من کراومەتە دیاری خودا، لەبیانیاندا وادە دیتنیم ھەبە)) بەپەلە لە ئەسپیندارە کە رەت بوو، لەپریکا کانا لەبەر چاوی ئەو دا کراوتر بوو: خانوو نەویەکان کە بە قسڵ سپی کرابوون، سەکو خەرەکان کە بەگەمە شامی و کودی و زەردین سواخ درابوون کچانی تولاژ بەپێی پەتییەو، فولفلی سووریان بە داووە دەکرد، تا مائەکانیان پراژیننەو، بەچاو بەرەو ژبەر کردنەو لەو داو ھەرماسیە رایکرد، نەیدەخوای کەسی ببینی، دەنگی بەرز پێی راکردووی خۆی بەسەر تاشەبەردەکانەو لە داو ھەوی خۆی دەبیست، ئەوانیش ھەر بە پەلەبوون، خۆرەتاو سەرھەلگەراو زەوی داپۆشی، دروینە کەران لە حالیکدا بە شادومانی گۆرانیان دەچری، داسەکانیان بەتەواوی مەھارەتەو دەخستە کارەو، قەدەکانیان باقە باقە دەکرد و ھەلپاندەپاچی باقەکانی دروینە کراویان لە خەرمانگادا بەسەریە کەو دادەناو ھاواریان دەکرد، کورپی مێرێ بەھەمان شیو دەچوو پێشەو، بەپەلەو ئارەزووی بەرە کەتی بۆ ئەوان دەکرد: ((خەرمان بەرە کەت)) کانا لەپشت زەیتونستاندا ون بوو، سیبەر کەوتبوو سەر ریشە درەختەکانەو، نزیك نیوەرۆ بوو، کورپی مێرێ لەھەمان حالدا کە لەزەتی لەدیمەنی دەرووبەر وەر دەگرت، زەینی خۆی پەپووستی خودا کردبوو، لەپریکا بۆنی خۆشی نانی تازە کەوتە بەر لووت بەیە کجار ھەستی بە برسێتی کرد و تژی شادومانی بوو، چەندین سالە کە ھەستی بە برسێتی کردووە تاسوقیکی وا پیرۆزتی بۆ نان ئەزمون نە کردبوو، بەلام ئیستا... کونەلووتەکانی بۆنی ھەوایان دەکرد، بە بەواداچوونی ئەو بۆنە خۆشە، بەدریژایی قولتاییە کدا دەرۆشت، بەسەر پریژینیکەو ھەلگەراو چوو ناو مپوستانی، کوختەییکی لە ژبەر درەختێکی زەیتونی کلۆر دۆزیو، دوکەل لەسەربانی کاکلیدا بەرزەبوو، ژنکی پیر لاریووە نانی لە تەنوریکی خشتینی بچووکدا کە لە راپەوی کوختە کەدا بوو دەردەھینا، چالاک بوو لووتی لە شیشە کەبابی دەچوو چاوەکانی بۆ برژانگ بوون، لە کەناریا سەگێکی رەشی زەردخال، پەنجەکانی لەپی خۆی لە کەناری تەندووردا درێژ کردبوو، دەمی پیر

ددانی بۆ که پکه یهك وه کو جه وال کرد بۆ وه، هه رکه گوپی له دهنگی پی بو له میوستاندا، که وتیه چه پینه وه بو لای کابرا هیترشی کرد، پیریژن به سه رسامیه وه که پرایه وه، به بینینی که نه که چاره ورده کانی دره وشانه وه، خوشحال بو، به وهی که پیای هاتوته لای و دهستی له کار هه لگرت، گوتی:

- به خیر بی. برسیته؟ تۆ لوتفی خودا له کوپه وه دپی؟

- له ناصیره ...

پیریژن به خه نده پرسى: ((برسیته؟))

- به لئى برسیمه، ببوره

به لام پیریژن که ربوو نه بیست. ((چی؟ دهنگت به رزتر بکه)).

- ببوره برسیمه

- ببورم؟ بۆ کوره کهم، برسیتیه و تینویتی و ئه فین هیچ شهرمی ناوی، هه موو مائی خوداین، ئیستا و ره پیش و شهرم مه که، دووباره پیکه نی و تاکه ددانه که ی به دیار که وت ...

- ناوو نان لییره وه ئه فین له وهی له مه جده له. نانیکى که له گه لانه کانی دیکه به سه ر چوار پاپیه ییکی به ردینه وه له که نار ته نووره که دا قه رای گرت بو وه لگرت ((ته ماشاکه هه ر جارهی که ته نووره که در ده ده مه وه ئه و نانه بۆ ریبواران داده نیم، ناوی ((نانی کلۆ)) م لیناوه، هی من نیبه هی تویه، پارچه یی هه لگه وه بخۆ)) کورپی میرو هه سته به نارامی کرد، به سه ر ریشه ی کۆنی دار زهیتونه وه دانیشته و دهستی به خوارده ن کرد، نانیکى چه ند به تام و خوشمه زه بو! ئه و دوو دانه زهیتونه ی که پیریژن به وهی دابوو تا له گه ل نانی بخوات چه ند شیرین بوون! هیشوو، ناوکی زهیتونه که که ورد بوو، وه کو سیوی درشت و گوشته ی بوو، به نارامی ده یجووی و قووتی ده دان، هه سته ده کرد جه سته و رۆحی په یوه سته یه ک بوو بوون، نان و زهیتوون و ناوی له یه که ده مده گپران و شادیان ده کرد و قووت ده دران، بۆ ئه و به خته ده هینا، به خه نده وه گوتی: ((راسته ی

راسته برسی بووی بخۆ، تۆ گه نجی... ریگاییکى دریشته له پینشه، بازاره کان کۆتاییان نیبه، بخۆ تا گیانت وه به ربی و به رکه بگری گۆشه ی نانیکى دیکه ی هه لپاچی و له گه ل دوو زهیتوونی دیکه دای به و، له چه گی له سه ر بۆ وه، سه ری نیوه که چه لئى که وتیه به ر ته ماشا، به په له له چه که که ی دووباره خسته وه سه ری و پرسى: ((به لوتفی خودا بۆ کو ی ده چیت؟))

- بیابان.

- کینده ری، به رزتر بلئ

- بیابان

پیریژن ده می بی ددانی هه لگیرو وه رگیپر کرد، چاره کانی حاله تیکى وه حشیان گرتیه خۆو به تۆره ییکی چاره روان نه کراو نه پراندى: ((دیر؟ بۆ؟ چ کارت هه یه له وهی؟ ره حم به گه نجیتیت ناکه یته؟))

کورپی میرو هیچی نه گوت، پیریژن سه ری تاسی ته کاندو وه کو ماری که وتیه کیفه وه وه به په لار لیدانه وه گوتی: ((ده ته وی خوا بدزیه وه، به لئى؟ گه نه که به دهنگیکى کز گوتی: ((به لئى)). پیریژن له قه ییکی له سه که که دا، که به پیی - ئه وه وه نووسابوو، له گه نه که وه نزیك که وتیه وه، هاواری کرد: ((هه رماسی به دبخت، تۆ نازانی خوا له دیره کاندایه پیدایه نابی، به لکو جیگای له مائی مرۆقه کاندایه، هه ر شوینی که ژن و میردیکى لی بی، خوداش له وییه، له هه ر شوینی که مناله ورتکه و چیشته لپنان و شهرو ناشتی هه بی، خوداش له وییه، گوئی له و خواجانه مه گره، هیشوو تال... هیشوو تال! ئه و خودایه ی که من باست بۆ ده که م خودای مالانه نه که دیره کان، خودای حه قیقی هه ر ئه وه یه، ده بی هه مان ئه و خوییه به رسته ی و خودای تر بۆ ئه و که مژله و ته مه بل و ته به ره ی بیابان جیبه یلی. پیریژن هه ر چه ند زیاتر قسه ی ده کرد زیاتر جۆشی ده گرت، قسه ی ده کردو هاواری ده کرد، که تۆله ی خۆی سه نده وه نارامی گرت به لاواندنه وه ی شانی گه نه که گوتی: ((گه چه لانه نازاکه ی من، له من ببوروه، زه مانئى کورپکم هه بوو، وه کو تۆ باش، رۆژیکیان سپیده ئه قلی له ده سته دا، ده رگای

کرده وه و چووه دیر بۆ سووراغی شفا به خشه کان، هه ی ناگریان له عومر بهر بی،
 ئومید هوارم هه تا زیندوون که سی به وان چاره سه نه کری، کورم له ده ستدا، ئیستا
 ته نووری پر ده که م و خالی ده که م، نانی کی بده م؟ منالته کانم، نه وه کانم؟ من دره ختیکی
 وشکه وه بووی بی ئومیدم)) ساتی وه ستا تا ئەشکی چاوه کانی وشک کاته وه دووباره
 دهستی پی کرده وه ((سالانیک دهستم بۆ خودا دریش کرد، هوارم کرد: ((بۆ منت
 هینایه دنیا؟ بۆ کوری تاقانه ت له من سه ند؟ هه هوارم ده کرد، به لام گوچکه بی
 نه بوو بمیستی).

ته نها یه کجار بینیم ده رگای ناسمان کرایه وه، نیوه شه بوو به سه ترۆپکی کیوی
 نه لیا س پیغه مبه ره وه ده نگیکی بروسکه ناسام بیست. ((تا نه شوینیه کی په یوه ست
 ده بی به من، هه رچه ند ده توانی هواریکه. پاشان ناسمان دووباره داخراوه، نه وه دوا جار
 بوو که بانگی خودام کرد)). کوری میڕی هه لسا یه وه سه ری بۆ دهستی دریش کرد تا
 مالاوایی له پیرین بکات، به لام نه وه دهستی کی شایه دوا وه، وه کو مار دووباره دهستی
 کرد به کیفه کیف، ((تۆ گوتت ده چه بیابان؟ دروسته تۆش هه م عاشقی زیحی، ها؟
 وه لی گچکه لانه که م، چیت له چاوت کردوه؟ مه گه ر میوستان وه هتاوو ژنان نابینی؟
 واپیت ده لیم برۆ بۆ مه جدل، تۆ به و یه وه په یوه ستی تا ئیستا کتیبی پیرۆزت
 خویندۆ ته وه؟ خودا ده لیت: ((رۆژوپه رستم ناوی، گوشتم ده وی)). به دهسته واژه ییکی
 دیکه ((خودا له تۆی ده وی که منال وه به ره یینی!)). کوره گوچه که گوتی: ((خوا
 ناگادارت بیست، به خاتری میوانداریت خودا جه زای چاکه ت بداته وه)) پیرین که
 نارامی گرتبوو وه لامی دایه وه: ((خودا پاداشتی تۆش بداته وه، ئومید هوارم به خاتری
 نه و چاکه یه ی که له گه ل منندا کردوه، خودا پاداشتی چاکه ت بداته وه، سالانیک بوو
 که سی به ته ک نه و کوخته خه رابه یه ره نه بوو بوو، نه گه ر که سی کیش لیره وه ره ت
 بووی نه وه پیر بووه)). کوری میڕی، دیسان گه راپه وه نیو میوستان وه به سه ر
 په رزینه که بازیدا پی نی نایه ری ته سللی و له به رخۆ که وته ورته وه:

- به رگه ی دیننی مرۆف ناگرم، نامه وی بچمیان بینم هه تا نه و نانه ی که به تۆی
 ده دن ژه ره، ته نها یه ک ری راسته که ده گاته خوا ریگایی، که نه مرۆ هه لمبژاردوه:

ریگایی که بی ته ماسی مرۆقه کانه، به نیو نه واندا ره تده بی و ده گاته بیابان، شاخ که ی
 ده گه م؟ وشه کانی هیشتا ون نه بوو بوو، که خه ندیه که له پشته سه ری وه هه لدا،
 به هه راسانیه وه گه راپه وه، خه ندیه ییکی ده ری په ریو له ده میکی بی دان، هه وای
 وه به ری که دا،: خه ندیه ییکی کیفکار، خه نیمتامیژ به دخو ((نه دونیا... نه دونیا)) هوار ی
 بوو که له گه روی په ستراوی ده هاته ده ره وه، له حالیکه که مووی له شی زیك
 بوو بوونه وه، روانیه هه وای قاقاچه ره وه، پاشان به حاله تیکی شیتامیژ دهستی به را کردن
 کرد، یه کسه ر دهنگی پیی راکه ره که ی له دوا ی خویدا بیست: ((له هه ر کوپیه که بن، هه ر
 زوو ده گه نه من)) به ورته ورته وه نه م قسانه ی دووباره ده کرده وه. ژنان هیشتا
 دروینیه یان ده کرد، پیاوان باقه چنی گه نمیان له سه ر چۆخین که له که ده کرد، تۆزی
 دوورتر، نه وانی دیکه ده ستیان کردبوو به شه نه با کردن، له حالیکه که ده نکه گه نه
 سه نگینه کان جیا ده بوونه وه، له خه رماندا جوخینیان ده کرد، شنه ییکی گه رم
 کاوپوشه کانی ده گرت و زیری زه ردی هه لده پیرژانده زه ویه وه. ریباران مشتی گه نمیان
 ده گرت و ماچیان ده کرد، ئاره زوی به ره مه میکی چاکی تریان بۆ خاوه نی به ره مه ده کرد
 له سالی ناینده دا. له وان ده واراندا له با وه شی دوو گردۆلکه دا، ته به ری به بت په رست به
 هه بیه ته وه، نووسا و پر له په یکه رو نمایشخانه و ژنانی ره نگ و روو چه ورو دانیشتوو،
 بینینی نه وانه، کوری میڕی تژی هه راسانی ده کرد، زیاتر له مندالیکی بچوو که نه بوو
 که له گه ل خاخامی مامی هاتبووه ئیره وه، مامی نه ویان بۆ رزگارکردنی ژنیکه ی
 به نه ژاد رۆمی و نه سه بدار بانگ کردبوو تا له چه نگالی جنۆکه کاندای رزگاری بکات،
 له روودا جنۆکه که ی- مه رگ- بوو چوو بووه جه ستی، چوونکه رووت و قوت ده چوو
 خیابان و ری ریبارانی ده گرت، خاخام و برازا که ی نه و کاته گه یشتبوونه کۆشکی نه و
 که خانی به ریز دووباره جنۆکه ده ستیان لیوه شانده بوو، بۆلای ده رازه رای ده کردو
 کۆیله کانیش به دوا ییدا رایانده کرد، خاخام به گۆبالی خو ی پی شی لی گرتبوو، به لام
 له هه مان دم که کوره که ی دی خو ی هاویشتتبووه سه ری وه، کوری میڕی هوار یکی
 کردبوو بورا بووه، له و کاته به دوا وه ئیدی نه و شوینیه بی شه رمه ی ده که ویتته وه بیر،
 له به ر خو یه وه ده له رزی، خاخام هه میشه به وی ده گوت ((خودا وه ند غه زبه ی له وشاره
 گرتوو، هه رکات که به و رییه راده بووری، بروانه زه وی له یادی مه رگ به، یا سه یری

ئاسمان بکەو لەیادی خودا بە، ئەگەر دووعای خیرت دەوی، هەرکات سەفەر بۆ (کفرناحوم) بکەیت رێگایێکی دیکە بگرەبەر، بپەرستی ئاشوبکار ئیستاکە لەژێر نوری خۆرەتاودا پێدەکەن، خەلک بە ناو دەروازە دەچنە ژوورەو دەتێنە دەرەو، لە بەرزایی ماله کەیدا چەند پەرچەمێک کە نیشانە ی بازوی دووسەری پێوەیە دەشەکیتهو، چەکی برۆنزی بریقە ی دەداتەو، کورپی میڕی جارتیکیان جەستە ی مانگایێکی بینی بوو کە لەناو زۆنگاویکی سەوزی دەرەوی ناصیرە کەوتبوو، هەلمسابوو پێستی وەکو تەپل تا رادە ی قەلشتی بوون لەبەریەک کشابوو، لەشکری قەرژال و چسەنەکان لەناو ورگی کراویدا، کە پری بوو لە گەندو پیسی، لەهاتنە دەرەو و چوونە ژوورەو دا بوو، میشە کەرانی گەرە لەرەنگی سەوزی زیڕیندا وەکو ئاپۆرە ی هەر لەهەوادا و زەویان دەکرد، دووقەل چەنگالی تیژی خۆیان لەناو چاوی گەرەو درشتی ماین ئاسا بربدوو خوارەو و دەریان دەهینا، جەستە کە جیلوویکی تاییەتی هەبوو، لەبەرە کەتی بوون و هەبوونی گەزەندەکانی ناو و دەرەوی وەک بلیی دووبارە گەرەو ژیان، مرۆف بیری دەکردەو کە لەمیانی گیاوگۆلی بەهاریدا لەخۆشیان دەگەوزی، خۆی و ئەو چوارسە نال داری کە بۆلای ئاسمان بەرزبوو، تەواو رازی بوو. کورپی مەریم کە نەیتوانی بوو چا و لە شاری تابان هەلگرێ بەزەمزمە کردنەو گوتی: ((تەبەرە وایە، وەکو جەستە ی ئەو مانگایە، سەدوم گەمورەش هەر وایە، رۆحی گوناھکاری مرۆفیش)) پیرەمیڕدێکی هەیکەل بەهێز پری پێ بەپێی کەرەکی رەت بوو، کریستی بینی و دەستا پرسی: یارو بۆ وامات بووی، مەگەر نایناسی؟ شاکچی تازە ی ئیمە یە: تەبەرە ی بەد، یۆنانی و رۆمی و چۆلنشین و کلدان و قەرەجەکان و یەهودیەکان سواری دەبن، هیشتانیش تیر نابن، دلێ زیاتری حەز لێیە، دەبیستی چی دەلیم؟ دوو دوو تا چوار تا؟ لەناو توورە گە کە ی مەشتی گویزی هەلگرت و دای بە کریست، گوتی: ((وا دێتە بەرچا و کە مرۆفێکی چاک و شەرافەتمەندو بی وە ی بیت، ئەوانە بگرەو لە رێگە بیخۆ، قەت لەبیر نەکە ی بلیی کە خوداوەند رزقی زوبەدی پیری ئەهلی کفرناحوم بەرفراوانتر کات)) ردینسی دوو فلیقانە ی یە کپارچە سپی بوو لێو کەانی ئەستور و هەوسناک بوون، ملی کورتی لەملی مانگا دەچوو چاوانیکی مەر ئاسای درێندەخووی هەبوو، هەلبەت ئەو جەستە خەپەو قەلەو لە شوینی خۆیدا باشی خواردوو و

خواردۆتەو و ماچ کردوو، بەلام هیشتا هەر قانیع نەبوو، دێویکی بی شاخ و کلکیکی پری پەشم گەیشت، دوگمە ی کراسی کرابۆو و ئەژنۆکانی روت بوون، گۆپالیکی چەماوە ی شوانانی لەدەستدابوو، وەستا و بی ئەو ی سەلامی لە پیرەمیڕد بکات روی لە کورپی مەریم کرد: ((جەنابعالی تۆ هەمان کورپی نەجاری خەلکی ناصیرە نیت؟ جەنابعالی هەمان ئەو کەسە نیت کە سەلیب دروست دەکە ی و لەخاچمان دەدەیت؟)) دوو پریژن کە لە مەزرای بەرامبەردا بوون و دروینەیان دەکردو دێقەتیان دایە قسە کردنەو گەیشتن. کورپی میڕی گوتی: ((من ... من)). ویستی پریا کابرای دێوی بی شاخ و کلک بەگرتنی بازوی ئەو هاواری کرد: ((بۆ کو ی تەشریف دەبە ی؟ وابە ئاسانی ناتوانی لەچنگم قورتارت بی! سەلیبساز، خیانەتکار دەتکوژم)). بەلام پیرمیڕدی قودرەتمەند گۆپالی گرتەدەست و شوانە کە ی لە چنگی دەرەینا، گوتی: ((فیلیپ سەبر بکە، گۆیکانت باش بکەو... تەماشاکە پیرمیڕد چ دەلیت، دەتوانم تکا بکەم کە وەلامی پرسیاری من بدیتەو)) (مەگەر وانیبە هەرچیکە لە دنیا روودەدات خواستی خودایە؟)

- دروستە زوبەدی

- زۆر باشە لەم حالەتەدا ئەو خواستی خودایە کە ئەو کەسە خاچ دروست بکات. لێی گەری با وشەییکی دیکەش بلیم گوتیانە: کەسیکی کەسە یەک ئەلفی بەسە، باشتر وایە کە مرۆف دەخالەتی کاری خودا نەکات.

- دوو دوو تا چوار تا !!

لەو بگرەو بەردیەدا کورپی میڕی خۆی لەچەنگی مرۆفە نە کیرە کە رەها کردو بەیەک باز تیسی تەقاند، دوو دروینە کەری پیر بەدوای ئەودا دەیانقیژاندو داسی خۆیان بەهەرەشەو رادەتەکاند، دێوی بی قۆچ و کلک گوتی: ((زوبەدی بابڕۆین دەستمان بشۆین چونکە دەستمان بەخاچ سازکەوتوو، بابڕۆین ئاولە دەمان وەرکەین، چونکە قسەمان لەگەل ئەو کردوو)). پیرمیڕد گوتی: ((نیگەرەن مەبە، لێرە راناوەستین لەگەل مندا وەرە... پەلەمە، کورپە کاتم هەریە کەو بۆلای چوینە، یەکیکیان بۆ دیتنی لەخاچدان چۆتە (ناصرە) و خۆی وایدەگوت، وادیتە بەرەبەرچام کە ئەو یەکیانیش

چۆتە بىبابان تا بېيتە مەزەنچى پىرۆز، باشە ئىستا خۆم قايقەكانى ماسىگىرى خۆم ماوينەتە، وەرە يارمەتيم بىدە تا دەربېھىن تا ئىستا رەنگە پىرەو بن، پىر بە يەك مەنجەل ماسىت دەدەمى، كەوتەپى، كەيفى كۆك بو، بەخەندەۋە دەيگوت ((ئەى خۇدا گىيان، بىرى لى بىكەۋە، كە خۇداى پىرى بىچارە دەبى چ بىكۆزى، كاتى دۇنيای خۇلقاندەمەن خۆى ھاۋىشتە ناۋ گىرەتارىيەۋە، ماسى ھاۋارى دەكرد: ئەى خۇدا كۆپىم مەكە، لىنەگەپىرى بىكەۋە ناۋ تۆرەۋە، ماسىگىر ھاۋارى دەكرد: خۇدايا ماسىيەكان كۆپىرىكەى ناچارىان بىكەى بىنە ناۋ تۆرەۋە، باشە خۇا گۆى لەكامىان بىگىت؟ جارىك گۆى لەقسەى ماسى رادەگىرىۋ جارىكىش قسەى ماسىگىر، بەم جۆرەيە كە دۇنيا دەسورپىت. كۆپى مېرى، لەھەمان كاتدا بەدرىۋاپى سەرەۋ نىشپۆى بەپى كەوتىۋە تا لە مەجدەل پارىز بىكات، نەيدەيۋست ئەۋ گۈندە ئەفسونناۋىيە دەست كراۋە بەلام پىس دامەنى بىكات، گۈندى كە لەنپۆ درەختەكانى خورمادا كەوتىۋە سەر رىگى كارۋانچىان شەۋو رۆژ بەۋىدا تىدەپەرن، ئەندى لە بىبابانى عەرەبى كە بەرەۋ دەرياي عەرەبى دەپزىشتن ئەندىكى دىكە لە شام يا حەبەشە كە مەبەستىان- پىخەفى سەۋزۋ ئارامى نىل بو، لەكەنار دەرگى چۈنە ژورەۋەى دىدا كانىاۋىكى فېنكە ھەبو، بەسەر لىۋارىيەۋە ژنىكى سوراۋچن و چەۋرىن خۆى سىنەبىكى روت و قوت دادەنىشت و بەروۋى بازىگانان پىدەكەنى، خۆزگەم بە راكردن، رى گۆرپن، راستەۋ خۆ رى بىرپن بەرەۋ دەرياجەۋ گەيشتن بەبىبابان! لەۋى لەناۋ چالىكى وشك خۇدا دانىشتىۋە چاۋەرۋانى دەكرد. بە يادەپنەۋەى خۇدا دلى پىرپۆۋە ھەنگاۋەكانى توندتر كرد، لە كۆتايىدا خۆرەتاۋ رەجى بەكچانى درۋىنەكەر كرد دەستى بەئاۋابون كرد، ھەۋا فېنكە بو، كچانى درۋىنەكەر بەسەر گىادا لەسەر پىشت راكشان تا ھەناسەيان تازەكەنەۋە بۆ لەناۋبىردنى ماندوۋى خۇيان مەتەل بلىن، لەبەر كاركردن و ئارەقەھەلپزتن بەدرىۋاپى رۆژ لەژىر ھەتاۋ بەسەنەى بازەۋە لەكەنار پىاۋاندا كە ئەۋانىش ئارەقەيان ھەلدەپىشت گىيان گرتىۋە، ئىستاش لەناۋ گالئەبازى و خەندەدا خۇيان فېنكە دەكردەۋە، كۆپى مېرى فەشەبازىيەكانى ئەۋانى بىست، سوراۋرەلگەپرا، بەبى تاقتەى، بۇكاتىك كە ئىدى دەنگى مەزەنچى، بىرى خۆى سەنتەر كرده لای شۋىتىكى دىكە- لەزەنى خۇيدا دەستى كرد بە ھەلگىرۋە رەگىرى قسەكانى فېلىپ،

ئەۋشۋانكىلە بى ئەدەبە، بەئاخىكەۋە بە زەمزەكردنەۋە گوتى: ((كەس تىناگا چ عەزابى دەكىشم، ھىچ كەس نازانى بۇخاچ دروست دەكەم، لەگەل چ كەسىكدا لەحالى كىشمەكىشدام. ((لەبەردەم خانوۋى دوو جوتىيار پىشۋو كايان لەسەرۋ رىشى خۇياندا دەتەكاندو خۇيان دەشۋىشت، ۋادەھاتە بەرچاۋ برا بن داىكى پىريان شامى ھەژارانەى بەسەر قەفەزەبەردىكەۋە لەكەنار تەندوردا راخستىۋە. گەفەشامى بەسەر رەژوۋا دەبىزاندا، بۆنى خۇشى فەزاي پىرەدبىۋە جوتىيارەكان كۆپى مېرىيان بىنى، ماندوۋ تۆزۋى بو، سىيان پى سوۋتا، بانگىيان كرد: ((ئاھى ئەۋ ھەمو پەلەيە بۇچىيە، ۋادىتە بەرچاۋ كە لە رىگەبىكى درىۋەۋە ھاتىيىت، تىشۋى سەفەرىشت نىيە، ۋەرە لىرە تۆزى بەسپۆە لەگەل ئىمە لوقمەپى بخۆ)). داىكە گوتى: ھەرۋەھا گەفەشامىش)).

- تۆزى شەراب بخۆ تا رەنگوروت بىتەۋەبەر. كۆپى مېرى بە تىپەپىن بەتەكىانەۋە ۋەلامى داىيەۋە: ((بىسىم نىيە شتىكم ناۋى، مەمنوم)) لەبەرخۆ گوتى: كە تىبگەن من كىم لەۋدى كە لەشم بەلەشيان بىكەۋىۋ لەگەلم قسە بىكەن ھەست بەشەرم دەكەن. يەكى لەبراكان بانگى كرد: ((بۆ كەللى كەرت نەمرى، ۋەك بلىنى شەرم بەخۇيە لەگەل ئىمە نان بخۆى!)) كرىست وىستى ۋەلام بەداتەۋەۋ بلى: ((من سەلىبىسازم)) زاتى نەكرد، سەرى لەبەرخۆ ناۋ كەۋتە رىسى خۇيەۋە. عەسر ۋەك شمشىرىك دابەزى، بەرلەۋەى گىرەلەكەكان ھەلى رۆشناى سوراۋى گولپەنگ بەدەست بەپىنن، خاكىيان ئەرخەۋانى ھەلگەپاندىۋ يەكسەر رەش ھەلگەپرا، رۆشناى كە چوۋبوۋە تىزىكى درەختەكانەۋە، ھەلبەزىيە ئاسمان و گوم بو، تارىكى كۆپى مېرى لەبەرزايى گىردەۋە گرتەخۆ، لەۋى درەختى سەرونىيازى كۆنەسال رەگاژۋ بوۋبوۋ، سەرەپراى بوۋنى قامچى بايەكان و شكەنجەى ھەمىشەى، ھىشتاكەش لەۋى بىماركوت بوۋبوۋ، رەگ و رىشەى لەتاۋىرەبەرد چوۋ بوۋە خوارەۋە، بۆنى گەم و دارى سوۋتاۋ لەدەشتايى خوارەۋە دەھاتە سەرەۋە لە كوختەكاندا پەرش و بلاۋبوۋنەۋەى دوۋكەلى خۇراك بەرزبوۋ بۆۋە، كۆپى مېرى تىنوۋ بىسى بو، بۆ ساتىكى كورت ھەسوۋدى بەۋ كارگەرەنە بىرد كە بەدرىۋاپى رۆژ كارىيان كىردبوۋ و ماندوۋ مەردو دەگەپانەۋەۋ بىسىيەتى خۇيان دەھۋىشتە ناۋ كوختەۋە. لەدورەۋە رۆشناى ئاگرو بەرزبوۋنەۋەى دوۋكەل ۋەرنەكان كە

شامی شهویان ناماده ده کرد بینی، له پریکا زیاتر له هه‌میشه خۆی ته‌نها و ته‌نها هه‌ست پیکرد، ته‌نها ته‌ها له ریوی و کونده‌په‌پوه‌کان، لانی که‌م ته‌وان کولانکه‌ییکی گه‌رمیان هه‌یه‌و چ بوونه‌وه‌ریکی نازیز چاره‌روانیان ده‌کردن، ته‌و که‌سی نه‌بوو، هه‌تا دایکیش، له‌ژیر دره‌ختی سه‌رونیانیزودا دانیشته‌و خۆی گلۆله‌ کرد... خه‌ریک بوو ده‌له‌رزی. له‌به‌ره‌خۆ زه‌مه‌مه‌ی کرد: ((په‌روه‌دگار، بۆ هه‌مووشته‌ی سوپاسی تۆ ده‌که‌م، له‌به‌ر خاتری ته‌نهایی و برسه‌هتی، سه‌رما، هیچم که‌م نییه‌)). به‌لام به‌گوتنی ته‌م وشانه، هه‌ستی به‌زۆلم کرد که‌ ده‌ره‌ه‌قی ده‌کریت، وه‌کو نازه‌لیکی گرفتار سه‌یری ده‌وره‌به‌ری کرد، لاجانگه‌کانی له‌به‌ر توورپه‌یی و ترس وه‌کو ته‌پل ده‌نگیان ده‌هات، به‌هه‌لسانه‌وه سه‌ر ته‌ژنۆکانی چاوی پرپه‌ چاوه‌ باریکه‌کانه‌وه، هه‌شتاکه‌ ده‌نگی پی‌پی په‌تی ده‌بیسترا، به‌رده‌کانیان ده‌ره‌تانده‌و سه‌ره‌لده‌گه‌ران، عاقیبه‌ت گه‌یشته‌و ته‌و کاته‌ کوری مه‌ره‌یه‌م به‌بیستنی ده‌نگی خۆی، به‌بی‌ ئیراده‌ که‌وته‌ ترسه‌وه، هاواری ده‌کرد: ((خانی من، وهره‌ نزیکت، په‌نهان مه‌به، ئیستا شه‌و داها‌تووه‌ که‌س تۆ نابینی، خۆت ناشکرکه‌ه. هه‌ناسه‌ی خۆی راگرت له‌ چاره‌روانیاندا مایه‌وه، شتی جگه‌ له‌ ده‌نگی جاویدانه‌ی شه‌و نه‌بوو، که‌ به‌ نه‌رمی و نارامییه‌وه به‌رز ده‌بۆوه‌ هه‌واوه، زنجیرو کلۆو سه‌گ و مه‌گه‌زه‌کان ناخیان هه‌لده‌کیشا، له‌ دوورتریکه‌وه، سه‌گان ته‌و شتانه‌ی که‌ چاوی مرۆف‌نایانینی له‌تاریکیدا ده‌حه‌پین، سه‌ری بۆ پێشه‌وه‌ درێژ کرد، دلنیا‌بوو که‌ که‌سی له‌ژیر دره‌ختی سه‌رونیانیز رووبه‌رووی ته‌و وه‌ستاوه. ئیستا به‌ ئاوازیکی نارام و پارانه‌وه نامیژ که‌ له‌ هه‌ولتی فریودانی مرۆقیکی غه‌یبی بوو، زه‌مه‌مه‌ی کرد: ((خاتوونی من، خاتوونی من)) له‌ چاره‌روانیاندا مایه‌وه، نه‌ده‌له‌رزی، ناره‌قه‌ی له‌بن هه‌نگل و برۆکانی هه‌لده‌رژا له‌ حالیکدا به‌دیقه‌ت گوئی ده‌گرت، دام، له‌یه‌ک ساتدا خه‌یالی کرده‌وه که‌ دووباره‌ له‌ ده‌روونی تاریکیه‌وه گوئی له‌ ده‌نگی خه‌نده‌ییکی نه‌رم ده‌بی، ساتیکی تر بینی هه‌وا به‌ شپۆه‌ی گه‌رده‌لول پێچی خوارد، به‌رجه‌سته‌ بوو بوو به‌ جه‌سته‌یی، که‌به‌ر له‌ به‌رجه‌سته‌ بوون، په‌راگه‌نده‌بوو ون بوو. کوری می‌ری به‌ هه‌ولتیکی زۆروه‌ خه‌ریکی کاری ته‌فسووناوی هه‌وا‌ی تاریک بوو، ئیستا هاواری نه‌ده‌کرد، ده‌پارایه‌وه، چۆکی دابوو له‌ژیر داری سه‌رونیاندا به‌چاره‌روانی و تاوانه‌وه سه‌ری هه‌لده‌کیشا، به‌رده‌کان ته‌ژنۆیان هه‌وپیکردبوو، خۆی ده‌خزانده‌ جپوه، پالی دایه

قه‌دی دره‌ختی سه‌رونیانیزو چاره‌کانی داخست، ته‌و کاته‌ بی‌ ته‌وه‌ی نارامی خۆی له‌ده‌ستیدا یا هاواری بی‌نیته‌ به‌رخۆی، له‌ناو چاره‌کانی خۆیدا ته‌وی بینی، ته‌و به‌و جو‌ره‌ی که‌ چاره‌روانی بوو نه‌هات، ته‌و چاره‌روان بوو دایکی بی‌چاره‌ی ده‌سته‌سه‌رو نه‌فرته‌ له‌سه‌ر لی‌بو بی‌نی، به‌لام ئیستا ته‌وه‌ چی بوو؟ له‌حالیکدا ده‌له‌رزی هی‌دی هی‌دی چاوانی کرده‌وه، به‌ده‌نی وه‌حشی ژنی‌ک سه‌رتاپا غه‌رقی چه‌کی گه‌وره‌ی زیوین له‌به‌ر چاویدا بریقه‌ی ده‌دایه‌وه، به‌لام سه‌ری بازبوو، به‌چاوانی زه‌ردو ده‌نوویکی چه‌ماوه، پارچه‌ گۆشتیکی له‌ده‌م گرتبوو، به‌نارامی و بی‌ ره‌حمییه‌وه سه‌یری کوری می‌ری ده‌کرد. کریست به‌زه‌مه‌مه‌ کرده‌وه گوتی: ((به‌و جو‌ره‌ی که‌ چاره‌روان بووم نه‌هاتی، تۆ دایکم نیت... ره‌حم بکه‌و قسه‌یه‌کم له‌گه‌لدا بکه‌، بلێ تۆ کی‌ی؟)) پرسی و چاره‌روان مایه‌وه، دووباره‌ پرسی، جگه‌ له‌بریقه‌ی زه‌ردرنگی چاوانی خر هی‌چ شتیکی دیکه‌ نه‌بوو له‌ تاریکیدا، به‌لام له‌ پریکا کوری می‌ری تی‌گه‌یشته‌، هاواری کرد: ((نه‌فرته‌!)) به‌سه‌ر رووخساریه‌وه که‌وته‌ سه‌ر زه‌وی.

هه‌لبژارد که زیڤرینترین و به‌نرخترین قه‌راسه‌ی هه‌بوو، وشتروانه‌که‌یان نارد تا به زووترین کات شهو بهیڤنی، سه‌ره‌پای ته‌یکردنی ریگاییکی دوورو دریشو ترسناک، دلنیابوون که به گه‌یشتن به مه‌جده‌ل، جه‌سته‌یی ده‌دۆزنه‌وه که هیژیان پی ده‌دا، به‌لام شهو جه‌سته‌یان نه‌دۆزیبۆوه، له‌بهر شه‌مه‌ خاوه‌ن وشتریان ره‌وان کرد، له‌ شه‌وشه‌ی مائی مه‌جده‌لیه ریژیان به‌ستابوو، ئیستا به‌چاوی داخراوه‌وه له‌ چاوه‌روانیدا دانیشتیبوون، ده‌نگی زه‌نگوله‌کان هیڤدی تره‌ دلنه‌واتر ده‌بوو، به‌ نه‌زه‌ری کورپی میڤری، وه‌ک چۆن خنده‌هیکی نه‌رمو غه‌لغه‌له‌ی ئاو له‌ میانی گوڵستانه‌وه ده‌هاتن و به‌ نه‌وازشه‌وه بانگیان ده‌کرد، به‌م جوړه‌ ئارام ئارام به‌ په‌یگیری ده‌نگی شه‌فسوناوی زه‌نگوله‌کان دووباره که‌وته‌ خه‌وه‌وه، خه‌وی ده‌بینی، وا به‌دیار ده‌که‌وت که دونیا مه‌زراییکی سه‌وزو پر له‌ شکۆفه‌یه و خودا شوانکیله‌ییکی پیست زه‌یتونییه، به‌ دوو شاخی تازه هه‌لکه‌وته له‌ که‌نار ئاوی شه‌مباره‌وه دانیشتوه‌وه شمشال ده‌ژهنی.

کورپی میڤری هیچ کات له‌ ژییانی خۆی ده‌نگیکی دل‌رپیڤین و شه‌فسوناوی نه‌بیستبوو. له‌ کاتیکی شوانکیله‌ خودای ده‌لاوانده‌وه خاک بست بست ده‌له‌رزی و ده‌که‌وته‌ جولنه‌و خرپه‌بوو، رۆحی وه‌بهر ده‌هات، ئاسکه‌ جوانه‌کان له‌ گه‌ل به‌رانه‌کان له‌ پرپیکا مه‌زرایان داپۆشی، خودا لاریبۆوه سه‌یری ئاوی کرد، ئاوی شه‌نبار پر ماسی بوو، چاوی کرده‌ دره‌خته‌کانه‌وه، لقه‌کان رهنگیان گۆڤاو بوون به‌ چنه‌د مه‌لیکی چه‌هچه‌هه‌ چر، مۆسیقای شمشال ژهن پر بوو له‌ جوڤوش و خرۆش، دوو مه‌گه‌ز به‌ گه‌وره‌یی دوو مرۆق له‌ زه‌ی هاتنه‌ ده‌ره‌وه، له‌ ناو گیای به‌هاریدا که‌وتنه‌ ناو باوه‌شی یه‌کتره‌وه، له‌سه‌ریکی مه‌زراوه‌ تا شه‌سەر گلۆر ده‌بوونه‌وه، جووت جووت، له‌یه‌ک ده‌بوونه‌وه و سه‌ر له‌ نوێ جووت ده‌بوونه‌وه، وه‌قیحانه‌ پیده‌که‌نین، تیزیان به‌ شوانکیله‌ ده‌کرد و هیسه‌ هیسیان ده‌کرد، شوانکیله‌ شمشالی خۆی له‌ دم‌ کرده‌وه و سه‌یری کرده‌ جووته‌ بی‌شه‌رم و وه‌قیحه‌که‌وه، له‌ پرپیکا سه‌بری ته‌واو بوو، شوانکیله‌ له‌ ژیر پاژنه‌ی پییه‌وه به‌زه‌ریه‌ییکی وردوخاش که‌رو له‌ هیکه‌وه، ئاسکه‌کان، مه‌له‌کان، دره‌خته‌کان، ئاو و خه‌لک و ژن، به‌یه‌که‌وه نووساو و ونبوون نه‌مان، کورپی میڤری به‌هاواری له‌ خه‌و رابوو، به‌لام له‌ هه‌مان ساتدا بی‌داری، چاوی که‌وت به‌ به‌ده‌نی به‌یه‌که‌وه نووساوی پیاوو ژنی که‌ له‌ ده‌رگاییکی تاریکی که‌مه‌رگایدا بۆ خواره‌وه ده‌خزین .

به‌شی هه‌فته‌م

ئاسمان له‌ به‌رزایی سه‌ری شه‌وه‌وه له‌ دره‌وشانه‌وه دابوو، له‌ حاله‌تیکدا له‌ خواره‌وه زه‌وی به‌ به‌ردو درکیه‌وه پییه‌کانی شه‌ویان بریندار ده‌کرد، بازووی خۆی دریش کردبۆوه، به‌ شله‌ژاوی هه‌ولیده‌او ده‌ینالاند، وه‌ک بلپی ته‌واوی زه‌وی خاچی بی به‌ سه‌ریه‌وه له‌ خاچ ده‌درا.

تاریکی له‌ گه‌ل هاورپیانی وردو درشتی خۆیه‌وه - شه‌ستیڤه‌و بالدارو شه‌وه‌گه‌رد - به‌سه‌ر به‌رزایی سه‌ریه‌وه راده‌بردن، له‌ هه‌موو لایه‌کدا سه‌گان له‌ ناو مه‌لۆکاندا لوره‌ لوریان بوو، پاسداری سه‌رو سامانی خاوه‌نه‌کانی خۆیان ده‌کرد، ساردبوو، کریست ده‌له‌رزی، بۆ ساتی خه‌و شه‌وی فرانده‌ گه‌ردشگاییکی گه‌رمی سه‌ر زه‌مینیکی دوور دوور بوو به‌ ریشاندهری شه‌و، به‌لام یه‌کسه‌ر دووباره شه‌وی هینایه‌وه سه‌ر زه‌وی و سه‌ر تاویره‌کانه‌وه.

ده‌مه‌ده‌می نیوه شه‌و، ده‌نگدانه‌وه‌ی گوینه‌وازی زه‌نگوله‌کان له‌ خواره‌وه‌ی دامینی گه‌ردۆلکه‌یی ده‌که‌وته‌ به‌ر گوێ، له‌ دوايانه‌وه، نه‌وای خه‌مباری حوشتره‌وانی، ده‌نگی قسه‌ ده‌هات، که‌سێک ناخی هه‌لده‌کیشا، نه‌واییکی رۆشن و تازهی ژنی که‌ له‌ ناو دللی تاریکیدا خونچه‌ی ده‌کرد، به‌لام جاریکی دی هه‌ر زوو ریگه‌ کپ بۆوه، به‌سه‌ر وشتریکه‌وه، جیازی زیڤینی مه‌جده‌لیه له‌ شه‌و رته‌ ده‌بوو گریان رووخساری کیتلابوو ئارایشی گۆناکانی ببوونه‌ گوێ، بازرگانه‌ پولداره‌کان له‌ چووار گۆشه‌ی جیهانه‌وه ده‌هاتن، به‌ نه‌دۆزینه‌وه‌ی شه‌و له‌ ناو چال یا مال له‌ میانی وشتره‌کان، وشتریکیان

- كهواته زهلكاوى دهرهونى من هه مان نهوهيه و پۆخلى دهرهونم هه مانه.

قامچيه كهى له كه مه ر كرده وه، ته نپۆشى خسته ژير پيكانيه وه، بى نه وهى قسه بى بكات، به بى ره همى دهستى كرد به قامچى ليدانى ران و پشت و ته به ش، خويى بازرقهى كرد و په رشى سه ر رووخسارى بوو، ههستى پيكرده ئارامى گرت، سپي دهدهم داها، تهستيره كان تاريبوون، زه مه ره رير چوه ناو ئيسقانه كانيه وه، سه رو به سه ر بالاى سه ريه وه پر بوو له بال و ئاواز، روانيه دهرهويه ر، هه وا خالى بوو، له رۆشنابى رۆژدا - نه فرتهى - باز به سه ريانه وه سه ر له نوى له به ر چا و ون بوو، له به ر خو كه وه ته نه نديشه وه "ده بى دوور كه ومه وه، ده بى بو خپاريزى له مه جده ل رابكه م و مردووشور بيبات، تا به ر له كه يشتن به بيا بان و ناشتنى خو م له دير رانا وه ستم، له وى جه ستم ده كوژم ده يكه م به رۆح" ناو له پى دهستى دانا يه سه ر ته نى كو نينه ي دره ختى سه روني ازى بازو لاوانديه وه، ههستى كرد كه رۆحى دره خته كه له ر كه وه هه لده چى و تا به ر زترين و ناسكترين لق په رشو بلا و ده بيتته وه، به زه مزه مه كرده وه گوتى: خوا ئاگادارت بى خوشك، دوينى شه و له په ناى تو بوخوم رووره ش بووم، مبه روه. "به م قسه يه، مانده و مردوو ويراى خه يالى ئازار به خش له گر ده كه وه سه ره و ژوو ر بووه. كه يشته رى ته سللى، دهشتايى بيدار ده بووه، يه كه مين تيشكى خو ره تا و به سه ر جو خينه كانه وه هه لات، به چه وه گوتى: "نابى بچه ناو مه جده له وه ده ترسم" وهستا تا پر يار يدات بو كه يشتن به دريا چه ده بى بو كام رى پروات؟ يه كه مين ريگاي لاي راسته وهى گرت، ده يزانى مه جده ل ده كه ويته لاي چه پ و دريا چه ش له لاي راست، به دلنبا ييه وه چوه پيش. ده رۆيى و زه ينيشى په ريشان بوو، له مه جده ليه به ره و لاي خودا رايده كردو له خا چه وه بو به هه شت و له دا يلك و باوك بو سه ر زه مينه دوور و مرۆشه جو را و جو ره كان، سپى، زه رد، ره ش، سه ره راي تپه رنه كرده م ره زى سرا ييل، له زه مانى مندالى ناو كوخته ي قو زى باوكى چا وه كانى داخست و زه ينى شه و وهك چو ن بازيكى كه وى به زهنگى زي رپينى و ها وارى خو شحالى، له سه ر زه مينيكه وه بو سه ر زه مينى، له ئوقيانوسى بو ئوقيانوسى هه لقرى بوو، له جه سته ي خافل بوو بوو، له قابلى جه سته دا رايده كردو به ره و لاي تاسمان سه ره هه لده گه را، شه وه ته نها ئاره زووى شه بوو.

رپى ده برى، جاده پيچاوپيچ به ناو ميۆستانه كاندا ره تده بوو، دووباره سه يرى ده كردو ده كه يشته زه يتونستان، كورى مي رى به شي وه يه كه رپى ده برى وه كو شه و كه سه ي به دواى ئاويكى ره وان يا ناوازي خه مناك و يه كنه واى وشتران كه وتبى.

ته وارى شه و سه فه ره بو شه و وهك خه ون وابوو، به ده گمه ن به زه مين ده كه وت، پييه كانى شه و، نه خشه ي مرۆيى شه و، پاژنه و پينج نه نگوستى به ئارامى له خاك ده نا. دره خته كانى زه يتوون، لقه پر كه كانى خو يان راده ته كانده به خي ره اتنى شه ويان ده كرد، هيشووى ترى دهره وشايه وه. به قه دى مي و هه لو اسرا بوون و ده كه يشتنه سه ر زه وى، شه و كچانه ي كه به شالى سپى و لولا قى سفته وه به ژير هه تا وى سو تينه ر دا تيده په رين، به گه رمى سه لا ويان ليده كرد، جار جار كه له جاده وه هيج ري بو اري نه ده بوو له سه ر جاده كه، دهنگى پييه سه نكي نه كان دووباره له دوا وه ده بي سترا، جيلوه و جه لالى ره نگ برۆن زى ده په ريه هه وا وه و دووباره ون ده بوو، سه داى خه نده ي هه رماسى ديسان به سه ر سه ريه وه ده ته قيه وه، به لام كورى مي رى هه ميشه سه برو ئارامى ده كو نجانده خو يه وه، شه و خه ريك بوو ده كه يشته رزگارى، هه ر زو و دريا چه ي رووبه رووى خو ي ده ديت و پاشان له پشت نا وه شينه كانه وه، كه وه كو هيلانه ي شاهين له ميانى ته خته به رده سووره كانه وه هه لو اسرا بوو.

ريگاي ده برى و زه ينى هه لده فرى، به لام له پر يكا به هه راسا نيه وه وهستا، له وى، له به ر چا وى شه و له گو يى سا يه باندارى ژيرى دره خته كانى خو رما مه جده ل به رفه بوو بوو، زه ينى پاشه كشه ي كرد به لام پييه كانى به پيچه وانه ي ئيراده ي به هه نگا وى دلنبا شه وى به ره و لاي گو شه گير گاي عه ترا وى مه جده ليه ي كچه مامى ري نما ده كرد. به وه حشه ته وه زه مزه مه ي بو مالى كرد كه مه حكوم به ئاگرى دۆزه خ بوو ((نا نامه وى برۆم، نامه وى برۆم)) هه لو ئى دا تا ريگه ي خو ي بگو رى به لام جه سته ي كه وهك سه گيكي شكارى له جيى خو ي وه ستا بوو بو ئى ده كرد. سه ره پيچى كرد

جار يكى دى بر يارى دا له وى دوور كه وي ته وه، به لام ته كانى نه دا ده يتوانى ماله خا وين و به دۆى قسل سپى كرا و و بيره ئا وى كو نينه و لي سو اري مه رمه رى بي نى.

سه‌گه‌کان ده‌یانلوران‌دو مریشکه‌کان قده قیدیان بوو، ژنه‌کان پیده‌که‌نین، وشتره بارکراوه‌کان له که‌نار بیری ناوه‌وه ته‌ژنۆیان دابوو، کاویژیان ده‌کرد.

***

سه‌داییکی دلته‌وازی له ده‌روونی خۆیدا بیست که ده‌یگوت: "ده‌بی ته‌و بیینم.. ده‌بی ته‌و بیینم، پیوسته، خوا منی راکیشاوه‌ته ئیره، به‌لێ خودا نه‌ زه‌ینی من تا ته‌و بیینم، بکه‌ومه‌ سه‌ر ده‌ست و پییه‌کانی و داوای لی‌بوردنی لی بکه‌م، که‌مته‌رخه‌می له منه "به‌ر له‌ چوونه‌ ناو دێرو له‌به‌ر کردنی جلی سپی ده‌بی داوای لی‌بوردن له‌و بکه‌م ده‌نا رزگاربوون مه‌حاله، خوداوه‌ندا سوپاسگوزارم که منت هیناوه‌ته شوینی که خۆم نه‌مده‌ویست."

هه‌ستی به‌ شادی ده‌کرد، به‌ توندکردنی که‌مه‌ربه‌ندی، ده‌ستی کرد به‌ چوونه‌ خواره‌وه بو مه‌جده‌ل، میگه‌لی وشتران له‌ ده‌رووبه‌ری بیره‌ئاودا به‌سه‌ر ورگیانه‌وه راکشاپوون، خواردنیان ته‌واو کردبوو به‌باری سه‌ر شانی خۆیان‌وه له‌سه‌ره‌خۆو سه‌بورانه‌ کاویژیان ده‌کرد، دیاربوو که له‌ سه‌ر زه‌مینی دووری عه‌تراویه‌وه راده‌هاتن، چوونکه‌ ته‌واوی ناوچه‌که بوئی عه‌تری ده‌دا، کریست له‌ که‌ناری بیره‌که‌دا وه‌ستا، ژنیکی پیر که‌ ناوی هه‌لده‌کیشا، جامیکی بۆلای ته‌و گرت و ته‌ویش نۆشی کرد، ده‌یویست بپرسی ئایا میړی له‌ ماله، به‌لام شه‌رمی کرد، له‌به‌ر خۆوه که‌وته ته‌ندیشه‌وه: "خوداوه‌ند منی بۆ لای مالی ته‌و په‌لکیش کردوه، باوه‌رم هه‌یه به‌ دلناییه‌وه که ته‌و له‌ ماله‌وه‌یه."

له‌ کوچه‌ییکی سیبه‌رداره‌وه که‌وته ری، غه‌ریبه‌ییکی زۆر له‌ شار بوون، هه‌ندیکی کراسیکی درێژی چۆلنشینه‌کانیان له‌ به‌را بوو.. هه‌ندیکیان شالی کشمیری گرانبه‌های هیندی، ده‌رگاییکی بچووک کرایه‌وه، ژنیکی خه‌پله‌ به‌سمیلتیکی مشکینی هاته‌ ده‌ره‌وه، به‌ دیتنی ته‌و یه‌کسه‌ر که‌وته خه‌نده‌وه، به‌ ده‌نگیکی به‌رز گوتی: "باشه‌ باشه، چاوم رۆشن نه‌جار تۆش ده‌ته‌وی بچیته‌ ته‌وافی زیاره‌تگاوه؟" له‌ میانی قاقاوخه‌نده‌وه ده‌رگه‌ی داخست.

کوپری میړی له شه‌رمان سوور هه‌لگه‌را، به‌لام دلێ خۆی دایه‌وه، ((حه‌تمه‌ن ده‌بی بکه‌ومه‌ سه‌ر پییه‌کانی و داوای لی بووردن و به‌خشش بکه‌م)) پییه‌کانی خۆی توندتر هه‌لینا، ماله‌که له‌وبه‌ری دی بوو به‌ هه‌نارستانیکی چووه‌که‌له‌ ده‌وره‌ درابوو، باشی به‌ بیر ده‌هاته‌وه ده‌رگا ته‌که له‌نگه‌یه‌کی سه‌وز رهنگ بوو، نه‌خشی دووماری تیکه‌نه‌نگلۆزاو، یه‌کیکیان ره‌ش و ته‌ویتریان سپی ده‌پرازانده‌وه، کاری یه‌کی له‌ عاشقه‌کانی مه‌جده‌لیه‌ بوو، چۆلنشین، به‌سه‌ر ده‌رگاوه مارمیلکه‌ییکی زه‌ردی گه‌وره‌ هه‌بوو که به‌ پییه‌ کراوه‌کانیه‌وه وه‌کو ته‌وه‌ی له‌ خاچ درایی وابوو. کریست ون بوو، پاشا کشته‌ی کرد و گه‌راوه ته‌و شوینه‌ی ده‌ستی لی پیکردبوو، شه‌رمی ده‌کرد نیشانه‌ی ماله‌که بگری، نزیکه‌ نیوه‌رۆ بوو له‌ ژیر سایه‌ی دار زه‌یتونی وه‌ستا تا هه‌ناسه‌ی تازه‌ بکاته‌وه، بازرگانیکی ده‌وله‌مه‌ندو نه‌جیب زاده‌ تپه‌ری، ریشیکی کورت و چاوانیکی مه‌رئاسای و بادامی ته‌نگوستیله‌ی زۆر...

کوپری میړی به‌ دایه‌وه که‌وته‌ری، له‌وکاته‌ی که له‌داوای ته‌ودا ده‌رۆیشت، قه‌دو قه‌واوه‌ی نه‌جیب و شالی چاک و که‌شمیری ته‌وی ستایش کرد که به‌ وینه‌ی مه‌ل و گوئی شکۆفه‌ کردوه چنرابوو سه‌رشانی داپۆشی بوو... له‌گه‌ل خۆی که‌وته ته‌دیشه‌وه (دلنایام یه‌کی له‌ فریشته‌کانی خودایه‌ که بۆ ریپیشاندانی من هاتۆته‌ خواره‌وه، نه‌جیب زاده‌یه‌کی غه‌ریب به‌ خزین له‌ کوچه‌ پریپچ و په‌ناکانه‌وه بوپیشه‌وه ده‌چوون، هه‌ر زوو له‌و سه‌ه‌وایه‌ له‌گه‌ل ته‌و مارانه‌ی تیک ته‌نگلۆزاوون، سه‌رنجی ته‌ویان راکیشا، بیره‌ژنیکی له‌ ده‌ره‌وه به‌سه‌ر میژیکه‌وه دانیشتبوو، مه‌قه‌له‌ییکی پیر له‌ ره‌ژووی داگیرساو له‌ به‌ر پیی بوو، قه‌زالی سوور ده‌کرده‌وه، له‌ که‌نار مه‌قه‌له‌وه، تۆ کودو هه‌بوو، له‌ ناوه‌وه دوو پشته‌ ده‌ستی دارین و نۆکی کوتراوی تیا بوو فولفولی به‌سه‌ریا ده‌په‌رشیی و ده‌یفرۆشت، نه‌جیب زاده‌ی گه‌نج لاریه‌وه، سکه‌ییکی نوچه‌یی دا به‌ پیریژن، چووه ژووره‌وه، کوپری میړی له‌ داوای ته‌وه‌وه چووه ژووره‌وه، چووار بازرگان به‌ ریزه‌ له‌ سه‌ر به‌رده‌فه‌رشه‌که‌وه له‌ هه‌وشه‌ دانیشتبوو، دوو پیره‌می‌رد به‌ پوله‌ک و نینۆکی خه‌نه‌ لیداره‌وه‌وه دوو جه‌وان به‌ریش و سمیلتی موشکین چاویان دوورببوه‌وه ده‌رگای بچووک و کورتیله‌ی ژووری میړی‌وه، ده‌رگا داخراوو، جار جاره‌ هاواری خه‌نده‌یی یان جیره‌ جیری ته‌خته‌ی خه‌و له‌ ژووره‌وه ده‌هات، خودا په‌رسته‌کات یه‌کسه‌ر قسه‌ی خۆیان

برپی و به هانکه هانکهوه جییان دهگۆپیهوه، کاتیکی زۆر بهر لهتۆ رۆیشتبوو، درهنگ هاتنی ئەوان که له حەوشه روونیشتبوون، پیرو جحیل بێ سەبر بوو بوون، نه جیب زادهی گهنجی هیندی له نۆبه دانیشتی و کورپی میڕئیش له پشت سەری ئەوهوه دارههناڕیکی مهزنی پر میوه له ناوهندی حەوشه کهدا بوو، دوو درهختی سهرونیازنیازی به ههیهت له دوولای دهگادا بالایان کردبوو، یه کێکیان نیتره له قه دیکێ راست قامهتی شمشیرۆ ئەوی تر میننه به لقو پۆپی پانو فراوان، له داره ههناکه که قه فەزی سه به تهیه که هه لئاسراو، له ناو قه فەزه که کهه ویکێ پهرو بال جوانو بو سهرهوه و خوارهوه هه لده به زیهوه و دندوکی له داری قه فەزه که ده داو قاقبه قاقبی ده کرد، خودا په رسته کان خورمایان له بهر شالیان درده هیناوه له ده میان دهنه، بو بوغۆش کردنی ده میشیان کاکله گۆزیان ده خوارد، یه کتریان به قسه گرتبوو تا کات به سه ر بهرن، سه ریان وه رسووراندو سه لامیان له نه جیب زاده کرد، سه ریریکی نه فره تباریان کرده کورپی میڕئێ کۆنه پۆش، پیره میردی که له ریزی یه کهم دانیشتبوو، ناخی هه لکیشاو گوتی: (شه هاده تیکێ بالاتر له شه هاده تی من نیه، لیتره به ره و رووی به هه شتم و ده رگا به رووم داخواه)

گه نجه خرخال زێرینه که پیکه نی (کاری من گواستنه وه و بار کردنی داو و ده رمانه له فراته وه بو دربیای گه و ره)

ئهو که وه چرنوک سوورهی پیش ده مان ده بینی؟ ئاره زوومه به فولفول و دارچین له میڕئێ بکرم و بینیمه ناو قه فەسیکی زێرین له گه ل خۆمی بهم له بهر ئەمه دۆستانی شه هوه ت په رستی من، له ئە نجامدا کاری خۆتان خیرا بکهن، ئە وه دوا هه مین ماچه که وه به رتان ده که وێ.

پیره میردی دووه قسه ی پێ بری و گوتی: (سو پاست ده کهم، ئاگرین میزاج خیرا و ره بالام) ئە و ریشیکی سپی عه تر لی دراوی هه بوو، ناوله پی جوانو ئە شرافی ئە وه به خه نه رنگی گرتبوو، ((گوفتاری تۆ ئە مرۆ که یه مه زه و فلفل و دارچین پر ده کاته وه)).

نه جیب زاده پیلوه کانی هینا بووه خواره وه، به شسی لای سه ره وه ی به ده نی، له سه رخۆ بو پیش و پاش ده چوو، لیوه کانی ده تگوت به گوتنی پارانه وه ییک له چرین دابوو، بهر له

چونه ناو به هه شت له روودا چوو بووه ناو بینههستیکی قولله وه، قاقبه قاقبی که وو و جیره جیری ناو ژووری ده بیست و دهنگی پیره ژنیش که که ناری ده رگای مه قه له ی به قرژالی زیندوو پر ده کردو یه که کیانی له ره ژووی داگیرساودا ده برده خواره وه، نه جیب زاده له کاتی کهدا که بێ ههستی جهسته ی گرتبووه خو، له جیهانی بێ ههستیدا نه ندیشه ی ده کرد: ئە وه به هه شته، ئە مه خه ونیکی قولله که پیی ده لێن ژیان، خه ونیک که به هه شتی تیا ده بینن، به هه شتیکی دیکه له نیوان دانییه، ئیستا ده تاوم هه لسه وه و برۆم چونکه پییستم به له زه ته ی زیاتر نییه."

پیاویک به جلیکی سه وزی درێژه وه، له به رده م ئە وه دانیشتبوو، ئە ژنۆی خۆی له وداو پیکه نی ((شازاده ی هیند خودای تۆ ده رباره ی هه موو ئە وانه چی ده لیت؟

- گه نجه که به کردنه وه ی چاوی پرسی کام؟

- لیتره له پیش چاوی تۆ: پیاوان، ژنان، قرژالو ئە فین.

- ده لیت هه موو شت خه ونه.

پیره میردیکی ریش سپی که ته سه بیحی با ده دا، به زیه ناو قسه کانی و گوتی: ((له بهر ئە وه کورانی نازای من، ئاگادار بن که بیدار نه بنه وه))

ده رگا بچوو که که کرایه وه، چۆل نشینه که چوو ده ره وه، به چاوانی هه لساوی، هیدی هیدی ده هاته پیش و لچو لئوی ده لسته وه.

پیره میردی که نۆبه تی بوو، یه که سه ر به چاپوکی گه نجیکی بیست ساله له جیوه هه لبه زیه وه، خوات له گه ل با پیره ره حمان پی بکه و زوو ته واری که به لام پیره میرد به بێ خه یال که مه ره بندی خۆی کرده وه بو لای ژووره که چوو، کاتی قسه کردن نه بوو، چوو ژووره وه ده رگای له دوا ی خۆی دا جوت کردو کلوم دا، یان به حه سوودیه وه سه ریری چۆل نشینه که یان ده کردو که سه ی جورته تی قسه کردنی نه بوو، هه ستیان ده کرد که ئە وه به سه ر قایغیکه وه دانیشتوو وه له ده ریا قولله کانه وه سه ولێ لی ده دا، له راستیدا ئە مریش ئە وه بوو که ئە سه لهن سه ریریکێ ئە وانی نه کرد، به ده رگای حەوشه ره تبوو، گه شته ده روازه، شه نسی هه بوو که نه که وته سه ر مه قه له ی پیریزن، عاقیبه ت له

میانی کوچه و کۆلانه پێچاوپێچه کان ون بوو، لهو کاته دا پیاوه خهپله جل سهوزه که به مه بهستی ریکخستنی بیرۆکه لیکهه لپچراوه کانیا ن له ژیر ئاسمانی سافدا دهستی کرد به قسه کردن له باره ی شیرو ده ریاکان و جهزیره دووره کانی مه رجانی.

زه مان تیده په ری، جارنا جار دهنگی ئارام کهوتنه خواری دانه دانه ی ته سبیخ ی کاره بایی ده بیسترا، ته وای چاوه کان جاریکی دی برانه لای ده رگا بچووه که وه، پیره میژد ژوری به سه ر چوو.

نه جیب زاده هیندی که قیت بووه، ئه وانی دی به سه ر سوورمانه وه گه رانه وه، بو هه لسا بووه؟ نه یده ویست قسه یی بلیت؟

ده یویست بره و؟ خوشحال بوو، رووخساری بریقه ی ده دایه وه، نوریکی گونجاو له گۆناکانی ده ره وشایه وه، شالی که شیری به توندی له خۆی پێچا، دهستی به سه ردل و لپوه کانی داناو خوا حافیزی کرد، سیبه ری له ئاستانه ی ده رگا دا خزی و رد بوو، گه نجه خرخال زێرینه که گوتی: "بیدار بووه" هه ولای دا پێکه نی، به لام ترسیکی غه ریب به سه ر هه موویان دا زال بوو، به په له وه به شله ژاوی دهستی کرد به قسه کردن ده رباره ی سوو و زیان و نخه ی به هه رمینی بازاری کۆیله فرۆشی له قوسته تینییه و شام، به لام هه ر زوو ناراسته ی قسه کانیا ن گۆریه سه ر قسه کردنی بی په رده ده رباره ی ژن و کوران و زمانی ده ره یناو دهستی کرد به لستنه وه ی له و لپوی خۆی.

کورپی میژد به زه مزه مه کردنه وه گوتی: ((خودایه، ئاخ خودایه، سه یرکه منت هاویشتۆته کینده ری؟ ناو چ هه وشه یی؟ دانیشتن له گه ل چ جوهره جانگیکی مرۆشان؟ خودایه ئیدی ئه وه گه وره ترین ره زیلیه، توانای به رگه گرتنیم پی به خشه))

زیاره تکه ره ان برسیان بوو، یه کی له وان هاواری کرد، پیریژن چوو ژووره وه، له میانی چووار نه فه ردا نان و قرژال و نانی شیرینی گۆشتی دابه ش کردو تونگه یی شه رابی خورمای هینا، پیا ن له سه ر پی دانا، خواردنیان به سه ر دامه نیانه وه دانا شه ویلاگه کانی خسته ده نگه وه. یه کی له وان که که یفی خو ش بوو، پیستی قرژالکی

گه وره ی بو لای ده رگا هاویشت و هاواری کرد ((ئاها ی باوه گه وره، زووتر ته وایکه ته وای روژی مه گره)). دایانه قاقای پێکه نی.

کورپی میژد دووباره کهوته زه مزه مه وه: ((خودایه ئاخ خودایه هیژم پی به خشه تا گه یشتنی نۆبه تم بووه ستم.

پیره میژدی که عه تری له ریشی دابوو، به داخه وه بوو بو ئه وه، رووی له و کردو گوتی: ((ئاها ی تو کورپی نازه نیمن، برسی و تینوت نییه، وه ره ئیره لوقمه یی بخۆ گیانت پی ده به خشی))

پیاوه زه به للاحه که جل سه وزه که له کاتی که دا پێکه نه نی، پیدا چوو گوتی: ((به لای منالیژگه باشت وایه شتی بخۆی کاتی که نۆبه تی تو بیت، نامانه وی بیته مایه ی سه رشۆری ئیمه، کورپی میژد له شه رمان سوور هه لگه را و هیچی نه گوت.

پیره میژد له کاتی که، بن ردینی خۆی له ورده پارچه خۆراکه کان پاک ده کرده وه گوتی: ((ئه وه ش یه کیکی دی ناو خه ونه، به لای سویندم به بلیزبوی پیرۆز که له خه وندا یه، ئه وه ش وه کو ئه وی دیکه ئیستا هه لده ستیته وه وه ده روات، ئیستا ده بینیت)).

کورپی میژد به وه حشه ته وه سه یری ده وره یه ری کرد، نه کا نه جیب زاده ی هیندی له سه ر هه ق بی؟ نه کا هه موو ئه وانه هه وشه، دار هه نار، مه قه له، که وه، خه لکان جگه له خه ونیک هیچی تر نه بن؟ ره نگه هه تا ئیستاش له ژیر دره ختی سه رو نیان نیازدا دانیشتی و خه ون بیینی، رووی له لای ده روازه ده کرد، وه ک بلیی له گه راندابوو به دوا ی کۆمه گ، هاوسه فه ری سه رباز ئاسای خۆی دیت که به بی هه ره که ت له که نار دره ختی سه رو نیان نیاز نییه وه ستاوه تا بن لوتی چه کدار بوو، ئیستا بو یه که مین جاره به بیینی ئه وه هه ست به نارامی و ئاسایش ده کات.

پیره میژد به هه ناسه برکیه وه، ها ته ده ره وه، پیاوه زه به للاح و جل سه وزه که چوو ژووره وه، چه ند سه عاتی که دوا ی ئه وه نۆبه تی گه نجه خرخال زێرینه که هات، پاش ئه وه پیره میژده ته سبیخ له ده سته که، کورپی میژد ئیستا که به ته نها مایه وه له چاوه روانیدا دانیشتن. خۆره تاو له حاله تی ئاوابوون دابوو، دوو پارچه هه ور له ناو ئاسمان دا مه له ی

دهکرد، له غهرق بوون لهزير و هستان، دانه دانهي زيږيني ورده بهفري سهر درهختان كهوته سهر زوي و رووخساري مرؤقهكانهوه.

پيره ميږد هاته دهرهوه، بؤ ساتي له ناستانهي دهرگادا وهستا، چاوو لوتو ليوي تاو ليتكاوي پاك كردهوه، پاشان بهشانه دابهزيوهكاني بهرهو لاي حوشه كهوته ري.

كوږي ميږي هه لسايهوه و رووي كرده لاي درهختي سهرونيانيزي نيږهوه، هاوسه فهره كهشي پيي خوي بهرز كردهوه و نامادهي كهوتنه داوي نهو بوو، دهيه ويست له گهل هاوسه فهره كهي قسه بكات، تكا بكات له دهرهوي دهرگاكه ميږيتهوه، بهو بللي كه دلي دهخواري به تنها ميږيتهوه، بلليت كه رانهكات، بهلام دهيزاني قسهكاني به با دهچي. له بهر نه مه خاموش مايهوه به توند كردني كه مهربندي خوي سهرى هه لږي و سهيري ناسماني كرد، دوو دل بوو بهلام دهنگيكي زير لهناو ژورور دا به توږه بيهوه گوتي: "نه گهر كه سيكي ديكه هيه به با بيته ژوروره" دهنگي مهجدهليه بوو، به هينانه بهري ته واوي هيږي خويوه چوهه پيشهوه، دهرگا نيوهي كرابؤوه، له كاتيكا دهله رزي چوهه ژورورهوه.

مهجدهليه رووت و قووت و ثاره قواي به سهر پشتهوه دريڙ بوو بوو، پرچي به رهشي شه به قوه به سهر سه رينهوه په رشوبلاؤ بوو بؤوه، بازووكاني خستبووه ژير سه ريهوه، رووي له ديوار بوو باويشكي ددها، پيشانداني هيږي زوري خوي له گهل پياوان له شه پيوري سه حرهوه تا ئيستا ناي بؤ نه هيږي بؤوه، له موي پرچ، نينوځ وبهش بهشي جهستهي دا بؤني ته واوي ميلله تاني لي دهاته دهرهوه، ناسه واوي گهزه بازوو گهردهن و مهكهكاني داپوشي بوو.

كوږي ميږي سهرى له بهر خونا، له ناوهندى ژورور وهستا بوو، قودره تي چوونه پيشهوي نه بوو، مهجدهليه به بي حره كهت له چاوه رواني دا مابؤوه رووي له ديوار بوو بهلام له پشتي سهرى خويوه دهنگي خره خري پياواني نه ده بيست، كهس جلي له بهر نه ده كردهوه، هه تا دهنگي هه ناسهش نه ده هات به وه حشه ته وه رووخساري وهرگيږا، يه كسه ر قيزاندي، چنگي له وه پيچه كه گير كردو خوي پي داپوشي، له كاتيكا ليو چاواني خوي بهناو له پي داپوشي بوو، هاواي كرد

((تؤ... تؤ!))

- مه ريم لي م ببوره

مهجدهليه خنده ييكي زبرو دلبرينداره كهي سهردا، وهك بليني تاري رووخساري له حاله تي پارچه پارچه بووندا بوو، دوبارهي كردهوه ((ميږي له من ببوره ميږي به له بهر كردني جيږوشه كهي به سهر نه ژنوكاني هه لبه زيه وه دانيشت، مستي خوي بهرز كردهوه، ((دولبهري ره عناي من، كهواته بللي به لگه ي هاتنه ژوروره وت بؤ حوشه ي بؤ نه وه بوو كه تي كه لاوي عاشقانم بي و گالته م پي بكه ي؟ تايي ته ماله كم خواتر سنا كهت بيږي ته سهر پيخه فه گهرمه كم؟ دؤستي من، تؤ به هه له داچووي، دهربارهي خودا كهت، نهوم ناوي، پيشتر دل م شكاوه، مهجدهليه دهينالاندو له هه ماخالدا قسهي ده كردو سينه ي پر له رغو قيني لهو ديو دؤشه گپوشه كه يوه بهرزو نهوي ده بؤوه ((نهو دل م شكاندوه، دل م شكاوه)) دوو دلؤپ نه شك له ناو چاوه كانيدا كو بوونه وه به سهر برژانگه دريږه كانيه وه قه تيس ما.

- ميږي كفر مه كه من ده بي سهر زه نشت بكرم نهك خودا بؤيه هاتووم، ده موي داواي ليوردن له تؤ بكه م، بهلام مهجدهليه ته قيه وه ((تؤ خودا كهت له يهك جانگن، وهكو يه كن، يه كنه فهرن و ناتوام له يه كترينان جيا بكه مهو، جار جاره شه وانه بير له وه ده كه مهوه كه نه فرته لهو سه عاته بي، رووخساري تؤ له مياني تاري كيدا به ديار ده كه وي، كاتي كه ده بينم تؤ گوزه رده كه ي هه ي نه فرته لهو سه عاته، هه ست ده كه م نه وه خودايه كه راسته وخؤ بؤلاي من ديت)) مستي خوي بؤ هه وا بلند كردهوه هاواي كرد: ((له گهل خودا حه وسه لم مه به، ليږه له بهر چاوم ونبه، نامه وي تؤ ببينم، تنها تاكه په ناييكي دلده ره وه بؤ من هيه

- چلكاو! تنها يهك كليسا هيه كه بؤ په رستن بچمه ناويه وهو خؤم پاك كه مه وه - چلكاو -

ميږي - گوي له من بگره، ليږه ري باقسه بكه م، نه وه ننده له ناوم يدي مه چوه خواره وه، به وردى بؤ نه مه يه كه هاتووم خوشكم تا تؤ لهو چلكاو دهره يږيم، من

گوناهێکی زۆرم کردوه، وا له ریمه بۆ بیابان تا كهفارهتی ئهو گوناھانه بدهمهوه، بهلێ میڕی، گوناھێکی زۆر، بهلام بدهبختی تو زیاتر له هه موویان قورسایه دهخاته سهه ئهستۆی منهوه.

- میڕی نینۆکه تیژهکانی درنده ئاسا بۆ لای میوانی ناخوانده وهشانده، وهك بلێی دهیهویست گۆناکانی خۆی ههڵپاچی و قیژاندى ((كام بدهبختی؟ زۆریش خۆشبهختم، پتویستیشم له دلۆسۆزی ههزهرهتی پیرۆزی تو نییه، خۆم بۆ خۆم دهجهنگم ته نیا خۆم داواى هیچ یارمهتیێك لهخهلك و خوا یا ههرماسه كان ناکهه دهجهنگم تا خۆم نهجات بدهم وئهو کارهش دهکهم)).

- له چى و له چ كهسى خۆت نهجات دهدهى؟

- خهیاڵت ئاسودهبى كه خۆم له زهلكاو نهجات نادهم، خوا له بهرهكهتى كهه ناکات، تهواوى ئومیدی من لیرهیه له ریی، زهگاری من لهو چلکاوهیه.

- چلکاوو...

- بهلێ قهوزهزار، نهنگ و بیسی ئهو نوینه، ئهو جهستهی من كه پر له گازهو به ئارهقهو لیکاو دهه، تهواوى دونیا ئالوده بووه! ئهو چاوه مهه ئاسایهت بهمجۆره ماوی سهه منهوه، ون به، ترسنۆك، نامهوی لیره بیت، قیژم له تۆیه نهكهى دهست له من بدهی! بۆ فهرامۆش کردنى پیاویك و بۆ نهجاتدانى خۆم جهستهی خۆم تهسلیمی هه موو پیاوهكان کردوه!

كوری میڕی سههری دابهزاند، به دهنگیكى كزهوه دووبارهى کردوه ((كه متهرخه می له منه)) كه مهربه ندى كه هیشتا خویناوى بوو، به توندی چه سپاند ((لیم ببوووه، كه متهرخه می له منه، بهلام پاشان سزاكهى دهدهمهوه)).

خهنده بیکی وه حشی دووباره له گهرووی ژنه ده ربه ری، به سه دا یکی كزهوه گوتی: ((خه ریکی به میهره بانیه وه باعه دهكهى، كه... كه متهرخه می له منه.. كه متهرخه م منم خوشكم، نهجات دهدهم)) نه جانم نا تو ناتهوی وهكو پیاوی سههرت بهرز كه یته وه دان به راستی بنییت تو ته مه نای جهسته م دهكهیت له جیاتی ئه وهی

داواى بكهیت چوونكه جورته تی ئه وهت نییه، رۆحی من سه ره نهشت دهكه ی و ده لێی كه گوايه ئاره زووی نه جات دانیت هه یه، ئاخه كام رۆح، ئه ی خه ناوی؟ رۆحی ژن جهسته ی ئه وه، تۆش ئه وه ده زانی، به لام شه هامة ت نییه كه ئه وه رۆحه له بازووه كانت بگریه ت و ماچی كهیت، ماچی كهیت و نه جاتی بدهیت، به داخه وه م بۆ حا لی تۆ قیژم له تۆیه.

گه نجه كه كه له شه رمان وهك گول سوور هه لگه رابوو، هاوا ری كرد ((حه وت هه رماس چۆته ناو تۆوه هه ی...، حه وت هه رماس، به لێ هه ق به باوكه بیچاره كه ت بو)).

مه جده لیه كه وته له ره زه وه، له تو وره بیان پرچی كلافه كردو به رسته بیکی ئاوریشمی رهنگ قرمزی به ستایه وه، بۆ ماوه یهك قسه ی نه هی نایه سهه زار، به لام عاقیبه ت لیوه كانی جولا ((كوری میڕی ههفت هه رماس نییه، ههفت برینه، ئه وه بزانه كه ژن ئاسکیکی میینه ی برینه داره. ئه وه ئاژه له ی كه هیچ له زه تیکی دیکه ی نییه جگه له لسته وه ی زامه كانی خۆی نه بی))، چاوه كانی پر فرمیسك بوو یه كسه ر فرمیسكه كانی خۆی به ناو له پ پاك كرده وه، ئه وه كاته وه كو تۆپ ته فیه وه ((بۆچی هاتوویت ته ئیره وه؟ چیت له گیانی من دهوی؟ ون به. پیاوه گه نجه كه پیه كه نزیکتر كه وته وه ((میڕی ئایا هه ولده دی زه مانى وه بیر خۆت به ییتیه وه كه هیشتا منالیکی بچوك بوین)).

"من له بیرم نه ماوه! تۆ چ جۆره بوونه وریکی، هه تا ئیستا ش، هه له ق و به له قان ده لێی؟ ده بی شه رم له خۆت بكه یته وه! تۆ هیچ كاتی شه هامة تی ئه وه ت نه بووه وه كو پیاوی به سه ر پیه كانی خۆت بوه ستی و پشت به خه لکی تر نه به ستی، ئه گه ر ده ست له لولدان له ناو ده ست و پیی دا یكت هه لگرتوه ئه وه ئیستا ده ته وی ده ست له ناو ده ست و پیی من یاخودا لول بده ی، ناتوانی به سه ر پیه كانی خۆت بوه ستی، چوونكه ده ترسیت، جورته ت ناکه ی سه یری قولایی رۆح یا جهسته ی خۆت بكهیت، چوونكه ده ترسیت، ئیستا كه ئاره زوته بچیه بیابان تا خۆت بشاریته وه، تا لموزت له ناو زیخ و چه و به یته خواره وه، چوونكه ده ترسی، ده ترسی! به دبته ختی بیچاره، قیژم له تۆیه، به داخه وه م بۆ تۆ، هه ر كات تۆ وه بیر خۆم ده هی نمه وه، دلّم ریشه ریشه ده بی.

مهجده لیه زیاتر له وه نهیتوانی بهردهوام بیستو دهستی به گریه کردن کرد، له گهل شه وهش که چاوانی خیراخیرا پاک ده کرده وه، فرمیسه که کان ویرای سووراووسپیاوی رووخساری هله دهنه خواره وه ده سماله که بیان پیس ده کرد. پیاوه جیله که هستی به نازاری کرد له ناو دلیدا: ناخ چی ده بوو نه گهر ته نهها دهیتوانی ترسی خودا له گیانیدا هله لریژی و میړی له باوهش بگریتو فرمیسه که کانی پاک کاته وه، پرچی بلاوینیته وه، دلی وه دهست بهینی، شه کاته له گهل خوی هله لریژی و بروت، به راستی نه گهر پیاو بویه ده بویه هه مان شه کاره بکات بونه جات دانی شه وه، شه ژنه بو روژوو په رستو و حسابی بو که نه ده کرد، له بهر شه مه ته نهها ریسی نه جات شه وه بو، که له سهر ته خته خه وهی ده بهینی، دهستی بگری و بهیه که وه بچنه گوندیکی دووره وه، زه ماوه ند بکه، کوزو منال و به بهر بهینن، وه کو هه موو مروفتیک شادی بکه نو رنج بدن، به لئ ته نهها هه مان شه ریگه هه یه.

تیستاکه شه و دامه نی خوی به رفره ده کرد، له دووره وه گه واله کان ده پاننه راند، تیشکیکی هه وره تیشقه له کلاورژنه وه دره وشایه وه ناو ژوو، رووخساری شینی هه لگه پراوی میړی روژن کردنه پرپی هه وره تیشقه بیکی له دواړی نزیکت بیست، ناسمان به کزالدی دابه زی له نزیک زه وی قهراری گرت له نا کاو ماندووبوونیکي له راده به دهر که وته گیانیه وه شه ژنوی که وت، چووارمیخه کی دانیشه سهر زه وی بوئی هیلنچ هینه ری مشک و نارقه و بزنی نیری که وته بهر لوت، ناو له پی نایه سهر گه روی و تا سهر هه لته گه پری، دهنگی میړی له تاریکیدا بیست ((روت و ده گریه، ده مه وی قیت ببه وه و چرا روژن کرده وه، به لام روتم)).

گه نه که به نارامی گوتی: ((ده مه وی برم)) به هیانه به ری ته واری هیزی خوی وه که وته سهر پی، به لام میړی خوی له گوره نه برد، ((سهیری هه وشه که بکه، نه گهر هیشتا که سی له وییه دهست به سهری بکه))

گه نه که ده رگای کرده وه و سهری ده هینا، هه و تاریک بوو، دلویه درشتی په رش و بلاووی سهر گه لای دار هه نار ده که وته خواره وه، ناسمان خوی هه ویشته بووه سهر زه ویه وه، له ثانی دابه زین بوو، پیره ژن مه قه لهی داگیرساوی به دهست گرتبوو،

له ناو هه وشه دا له ژیر دره ختی سهرونیا زنیازی نیروه خوی په نا دابوو، دلویه درشت خیراتر دهستی کرد به هه لژان، گه نه که به خیرایی ده رگای داخست و گوتی: ((هیچ کهس نییه)) توفانه که خه ریگ بوو کاره ساتی ده خولقاند.

مهجده لیه له و کاته دا له ناو نوین هاته دره وه به خوو به شالینکی په شینی گهر مه وه که به وینهی شیرو ناسک چنرا بوو شه روژه سپیده له لایه ن یه کیکی هه به شی کرابووه دیاری بو شه، خوی داپوشی. گهرمای گیانه خشی شاله که له رزینیکی پر له له زه ته به خشی به شانه کانی، که وته سهر پاژنه ی پییه وه و چرای له بزماوی دیوار کرده وه. گه نه که به دهنگیکه تاسوقه وه دوویاره ی کرده وه ((که سیک لیړه نییه))

- پیریژن له کوپیه

- له ژیر دره ختی سهرونیا زنیازدا توفانیکي به راستییه.

میړی بالی بو ناو هه وشه کرده وه، ناگری مه قه له که ی له تاریکیدا بینی و نزیک بووه، له کاتیکدا هیمای بو کیلونی دره گا ده کرد و گوتی: ((دایه گه وره نعومی، مه قه له و قرژاله کانت هه لگره و بچوره وه ماله وه، درگا داده خه م، بو شه مشه و به سه)). پیریژن به خاتری له دهست دانی موشته ریبه کانی شه شه وه خه مبار بوو، به مننه مننه وه گوتی: ((عه شقه که ت له ژوره وه یه ها؟))

مهجده لیه وه لامی دایه وه ((به لئ تیستا بر))

پیریژن به مننه مننه وه هه لسا یه وه سهر پی و کهل و په لی خوی کور کرده وه، به پدی بی دانی که وته مننه مننه وه ((عاشقی شله ژاوت عه جبه پارچه بیکه))، به لام میړی که به په له بوو پالیدا دره وه و درگای داخست، ناسمان ده می کرده وه باران وه کو سولاوکه ده رزایه ناو هه وشه وه.

دروست وه کو شه و کاتانه ی که منال بوو به دیتنی یه که مین بارانی پاییزی هه واریکی خو شحالی سهر دا، کاتی که چووه ژوره وه، جلی ته پر بوو بوو، گه نه که له ناوه ندی ژوو به بی پرپار وه ستا بوو، نه یده زانی بروت یا بینیت، کامیان تیراده ی خودا وه ندی بووه؟ تیړه ناسایی و گهرم بوو، هه تا له بوئی هیلنجه پین راهاتبوو، له دره وه سهرماو

با بوو، کهسی له مهجدهلی نهدهناسی و کفر ناحوم دوور بوو، بروات بمینی، رۆحی وهکو پاندۆلی بۆ پێش و پاش هاتوچۆی دهکرد.

– ((کریست باران وهکو سیلاو دیتته خوارهوه، گرۆت لهگهڵ دهکهم که نهپرۆکه هیچت نهخوارهوه، کۆمهکم بکه تا ئاگر ههنگیسیتم و خۆراک دروست بکه)) دهنگی وهک دهنگی دایک نهرم و دلکیش بوو.

گهخه که له کاتیکا بهرهو لای دهرگا گهراپۆوه گوتی: ((دهمهوی برۆم)) مهجدهلیه وهکو فهرماندهری گوتی: ((تۆ له هه مان جی دهمینیتهوه و بهیهکهوه خواردن دهخۆین، نهکا ئه و کاره مایه ختوکه بیت بۆ تۆ؟ نهکا لهوه بترسی که خۆراک خواردن لهگهڵ بهدیک ئالودهت بکا!))

گهخه که داروپهردوی له گۆشه ی ژووره کهوه هیناو له که نار چوارچێوه ی بهردی سۆپاکه لار بۆوه، ئاگری کردهوه، دلی مهجدهلیه ئارامی گرتبوو به بزهی سه ر لیوهوه قاپیکی پر له ئاو کردو داینایه سه ر ئاگر، له و کیسه ی که به دیوار هه لئاسرابوو دوو مشت لویای – چاو بولبولی – هه لگرت و له ئاوه که ی کرد، ئه و کاته له به رده م ئاگر نه ژنۆی داو گوتی هه لخت، له دهره ودا به نداوه کانی ئاسمان ببونه وه.

– کریست له منت پرسی که ئایا زه مانی مندالیمان که به یه که وه یاریمان ده کرد وه بیرم دیتته وه؟

به لام پیاوه گهخه که وهکو مهجدهلیه له به رده م ئاگر دانیشتبوو، چاوی بریوه وه ئاگر مه لی زهینی بۆ دوور هه لده فری، ههستی ده کرد وهک بلایی به ر له هه موان گه یشتۆته دیره وه، کراسی سپی له به ر کرده وه له خه لۆته ی بیاباندا که وتۆته گه پران و سووران و وشکاییه وه دلێشی ماسییکی رهنگ سووری ساده دل و خۆشحاله، که له ئاوه قول و ئارامه کانی خودادا مه له ده کات، له دهره وه، جیهان له به ریه ک دهرشینی، دهروونی ئه و ئارامی و ئه قین و ئاسایش بوو.

دهنگی له تهنیشتیه وه دووباره گوتی: ((کریست له منت پرسی که ئاخۆ زه مانی منالی خۆمان که به یه که وه یاریمان ده کرد وه بیرم دیتته وه؟)).

ته به شی به شه وق دانه وه ی رۆشنایی مه شخه له کان، وه کو ئاسنی داغکراو دهره وشایه وه، به لام جحیله که که له بیابان نقوم بوو بوو، نه یه دیه بیست، ژنه دووباره گوتی: " کریست تۆ سی سالان بووی و من یه ک سال له تۆ گه وره تر بووم سی په یژه که له دهرگای مالی تیمه کۆتایی ده هات، من عاده تم کردبوو که له دوا هه مین په یژه دابنیشم و سه یری تۆ بکه م، چه ندين ساعات هه ولت دهدا تا له په یژه ی یه که م سه رکه ویت، به رده بوو یته وه، دووباره قیت ده بوو یه وه، من هه تا ئه نگوستی بچوکم بۆ کۆمه گی تۆ به رزه نه ده کرده وه، دهمیست بۆ لای من بییت، به لام ده بوا یه یه که م جار ره نجیکی زۆرت بکیشایه، وه بیرت دیتته وه؟

یه کی له هه وت هه رماسه کانی ناو بوونی ئه و سیخورمه ی لیده دا تا ئه و پیاوه قسه بکات و تووشی وه سه وه سی بکات...

– دوا ی چه ندين سه عات ئه ن ئاخیری ده تتوانی به په یژه ی یه که م هه لگه پتی، پاشان هه ولت دهدا به په یژه ی دووه م و پاشان به سیه م هه لگه پتی، له هه مان جیدا که من به بی هه ره که ت دانیشتبووم چاوه روانیم ده کردی... و پاشان)).

– گهخه که راجفری و دهسته کانی هینایه پێشه وه هاواری کرد ((به سه مه چوه پێشتر، به لام رووخساری ژنه دهره وشایه وه ده یجریواند، مه شخه له کان ئه برۆو لیو چه ناگه و گه رووی رووتی ئه و یان ده لسته وه، مشتی گه لای دره ختی گاری هه لگرت، هاویشته ناو ئاگره وه و ئاخ هه لکیشا.

– پاشان دهستم ده گرتی، به لێ کریست... دهستم ده گرتی، ده چوینه ژووره وه به سه ر تاویره به رده کانی هه وشه وه راده کشاین، بنی پیی خۆمان به یه ک وه ده نووساند، هه ستمان ده کرد که گه رمایی له شمان تیکه له به یه ک ده بوو، له پیه وه ده گه یشته ران و له رانه وه ده گه یشته که مه رمانه وه، پاشان چاوانمان داده خست...)

گهخه که دووباره هاواری کرد ((به سیکه)) و دهستی بلند کرد تا ده می بگری به لام خۆپاریزی کرد، ده ترسا له وه ی که دهستی به لیوی بکه وی.

ژنه شاهینکی هه‌لکیشا، ده‌نگی خوئی تا سه‌رحه‌دی زه‌مه‌مه‌ کز کردبوو به‌ردوام بوو: ((هیچ کاتی له ته‌واوی عومری خووم گه‌رمایی وام هه‌ست پینه‌کرد بوو)) توژی وه‌ستاو پاشان پیداجوو ((کریست هه‌مان شه‌و گه‌رمیییه‌ که‌له‌و کاته‌وه‌ تا شه‌مژکه‌ له‌ ده‌روونی پیاواندا به‌شوینیدا ده‌گه‌ریم به‌لام نه‌مدوژیوه‌ته‌وه‌))

گه‌نجه‌که‌ رووخساری خوئی له‌ میانی شه‌ژنۆکانی په‌نهان کرد به‌زه‌مه‌مه‌کردنه‌وه‌ گوتی: ((ئه‌دونیا ... ئه‌دونیا .. فریام که‌وه‌)).

بی‌ده‌نگی ژووری گه‌رم و ئارامبه‌خش جگه‌ له‌ بلقه‌ بلقی لۆبیای ناو قاپه‌که‌ و گزه‌گزی ئاگر له‌و کاته‌دا که‌ به‌داری سوتاو ده‌که‌وت، هیچ شتیکی دیکه‌ شه‌و بی‌ده‌نگیه‌ی نه‌ده‌شکاند، له‌ ده‌ره‌وه‌، ئاوی به‌خوڕ له‌گه‌ل گه‌ره‌ی ناسمان ده‌هاته‌ خواره‌وه‌، رانه‌کانی لیک ده‌کرده‌وه‌ و زه‌ق زه‌ق پینه‌که‌نی، مه‌جده‌لیه‌ که‌ ئیستا جورته‌تی رووبه‌رووبونه‌وه‌ی شه‌وی نه‌بوو پرسی: ((کریست بیر له‌ چ شتی ده‌که‌یته‌وه‌؟

کریست به‌ ده‌نگیکی کز، وه‌لامی دایه‌وه‌: بیر له‌ خودا ده‌که‌مه‌وه‌، خودا .. ئه‌دونیا))

له‌ کاتی که‌ قسه‌ی ده‌کرد، له‌ به‌سه‌ر زمان هی‌نانی ناوی خودا له‌م ماله‌دا داوای لی‌بوردنی ده‌کرد، مه‌جده‌لیه‌ له‌ جیوه‌ قیت بۆوه‌ له‌ میانی سوپاو ده‌رگا، ده‌ستی کرد بۆ سه‌ره‌وه‌چوون و هاتنه‌ خواره‌وه‌، خه‌شیمیکی سه‌رکیش له‌ زه‌ینیدا ده‌جۆشا، له‌به‌رخۆ که‌وته‌ ئه‌ندیشه‌وه‌ ((خودا گه‌وره‌ترین دوژمنی مرۆقه‌، به‌لێ خودا. ده‌ست له‌ فزولی هه‌لناگری، شه‌رانگیزو هه‌سوده‌، ناهیلێت که‌سێک خۆشحال بیت))

له‌ پشتی ده‌رگا وه‌ستاو گوێکانی تیژ کرد، ئاسمان نه‌عه‌ته‌ی بوو، گه‌رده‌لولی هه‌لسابوو دره‌خته‌کانی هه‌ناری له‌ هه‌وشه‌دا وا به‌یه‌ک داده‌کو‌تا ده‌تگوت هه‌ر ئیستی وردوخاش ده‌بن.

گوتی: ((باران توژی وه‌ستاوه‌))

گه‌نجه‌که‌ له‌ کاتی‌کا هه‌لده‌ستا به‌وه‌وه‌ گوتی: ((من ده‌رۆم)).

((یه‌که‌ مجار شیف بخۆ تا گیانت بیته‌به‌ر، له‌وشه‌وه‌ ره‌ش و بارانییه‌ ده‌ته‌وی بۆ کوئی بچیت؟))

سفره‌ی له‌ دیوار کرده‌وه‌ له‌ ناوه‌ندی ژووردا پانی کرده‌وه‌، تیکه‌له‌ی گۆشت و لۆبیای به‌سه‌ر ئاگره‌وه‌ هه‌لگرت، ده‌رگه‌ی ره‌فه‌ی کرده‌وه‌ دوو نانی جۆین و دوو کاسه‌ی چه‌لاوی گۆشت و خواردنی هی‌نایه‌ ده‌ره‌وه‌، گوتی: ((به‌ناوی خودا، شه‌و شیقه‌ به‌ده‌ شه‌ی جانگی په‌رستن، شه‌گه‌ر حالت تیکناچرۆی فه‌رموو بیخۆ))

گه‌نجه‌که‌ برسی بوو به‌بی‌به‌فپۆدانی کات ده‌ستی بۆ لای خواردن ره‌پیش کرد، ژنه‌ خه‌ندیکی نازنامیزی کردو به‌ په‌سه‌پسه‌وه‌ گوتی:

–هه‌روا به‌بی‌خویندنی دوعا خواردن ده‌خوئی؟ چاتر نه‌بو یه‌که‌ مجار شوکری خودا جی به‌جی بکه‌یت به‌ خاتری شه‌وه‌ی که‌ به‌دکاری نان و لۆبیات ده‌داتی؟ لوقمه‌ له‌ گه‌روی کریست گه‌ری خواردو گوتی: ((میرێ بۆ له‌ من بی‌زاری بۆسه‌رت له‌به‌ر سه‌رم ده‌نی ی؟ ته‌ماشاکه‌ شه‌مشه‌و نان ده‌خووم له‌گه‌ل تو به‌شی ده‌که‌م، دو‌باره بووینه‌وه‌ دوستی یه‌کتزی، رابردو به‌سه‌ر چووه‌، لیم ببوره‌، هه‌ر له‌به‌ر شه‌مه‌یه‌ که‌ هاتوومه‌ته‌ لای تو)).

–نالە‌وزاری مه‌که‌ بیخۆ شه‌و قسانه‌ چیه‌ ده‌یکه‌یت هه‌ی ناسه‌لامه‌ت، تو پیاوی.

ده‌ستی به‌رز کرده‌وه‌ نانه‌که‌ی کرده‌ دوو پارچه‌، به‌خه‌نده‌وه‌ گوتی: ((سوپاسی خودا ده‌که‌ین به‌خاتری شه‌وه‌ی که‌ نان و لۆبیای خراپه‌کاری ... میوانانی پارێزکاری بۆ دنیا ناردوه‌.

شه‌وان له‌ به‌رامبه‌ر یه‌کتزی له‌ژیر نوری چرادا دانیشتبون، زیاتر له‌وه‌ هی‌چیان نه‌گوت. هه‌ردوکیان برسی بوون، هه‌ردوکیان به‌رگه‌ی ئازاریکی زۆریان له‌مژکه‌دا گرتبوو، خواردنیان ده‌خوارد تا هی‌زو گوریان وه‌به‌ر بیته‌وه‌، باران کپی کردبوو، خه‌شی ئاسمان داگیرسابۆوه‌، زه‌وی ئاوس بوو بوو، هی‌چ ده‌نگی جگه‌ له‌ سه‌دای خه‌نده‌ی جۆگه‌له‌کان که‌ به‌ شادمانیه‌وه‌ له‌به‌ر درێژی کوچه‌کانه‌وه‌ سه‌ره‌و ژیر ده‌بوونه‌وه‌ نه‌بوو، شه‌وان ده‌ستیان له‌ خواردن کیشایه‌وه‌، له‌ ناو ره‌فه‌که‌وه‌ قومه‌ شه‌رابینکیشی لی بوو، خواردیان به‌وه‌ چه‌ند ده‌نکه‌ خورماییکی گه‌ییوشیان وه‌ک مه‌زه

بهسهردا خوارد، ههردوکیان بۆ ماوهیهك بیدهنگ بوون، سهیری ناگریان دهکرد که له حالتی خامۆش بوون دابوو، هاوړی له گهڼ مهشخه له کانی میرا زهینیان بهرز دهبووه دههاته خوارهوو ده کهوته سه ماوه.

ههوا سارد بوو، گه نجه که هه لسا یه وه سه پر پی، بری داری هاویشته ناو ناگره که مهجده لیه مشتیککی تری گه لای دار گاری هاویشته سه، بۆنی عهتر ژووری پر کرد، به ره لای ده رگا چوو کردیه وه، بابی هه لیده کرد، هه وره کان په رت و بلا بوو یونه وه، دوو ته ستیره ی پر جریوه تازه له ژیر باره وه هاتبوونه ده ره وه نوریان هه لده پشانده چه وشه ی ده ره وه.

گه نجه که دوباره دوو دل له ناوهندی ژوور وه ستابوو، پرسى ((هیشتا باران دى))؟ به لام مهجده لیه وه لامی نه دایه وه، هه سیریککی کرده وه، له یه خدان دا سه پۆشیک و داپۆشیککی په شینی گه وره ی که دیاری مه عشوقه کانی بوون، هینایه ده ره وه له بهرده م سۆپاکه وه هاویشته سه ر جی.

تۆ له هه مان تهو جیه ده خهوی، له م ته م نیوه شه وه به م هه وایه سارد و باو بۆرانه دا ده تهوی بۆ کوئ بچی؟ له سه رمان ده مری، له هه مان جیدا له که نار ناگر ده نووی.

گه نجه که کهوته له رزه وه ((هه ر لیره!))

مهجده لیه وه لامی دایه وه ((نه کا بترسپی؟ خه یالت ره حهت بی کۆتری بی گوناه ی من، کارم به تۆ نییه، نازنازی من مه ترسه، توشی وه سه وهت ناکه م لی گه ری با ده ستی به پاکیزه بیت نه که ویت)).

داروپه ردوئیککی زیاتری خسته ناو ناگرو فتیلی چراکه ی کز کرد ((خهوی خۆش بیینی به یانی هه ردوو کمان کاریککی زۆرمان له پیشه تۆ دووباره ده که ویه ریگاوه تا به دوای رزگاری خۆتدا بکه ویت و منیش بچه ریگاییککی دیکه ی تایبهت به خۆم، منیش به دوای رزگاری دا ده گه پریم، هه ر که سه و به ریگای خۆی.

هیچ کاتی یه کتر نادۆزینه وه.. شه و به خیر...

مهجده لیه تهو کاته خۆی هاویشته سه ر دۆشه گه و سه ری له سه رین برده خواره وه، شه و ته وای شه وی، بۆ ته وه ی به ر له گریان و ناله بگریت گازی له لیغه که ی ده گرت، ده ترسا نه وه کا جه وانمه رده که که له که ناری شاگردا خه وتبوو، له بیستنی دهنگی ته و بترسیت و را بکات، به دریتزایی شه و گوئی له هه ناسه ی ته و گرتبوو که وه که هه ناسه ی مندالی و ابوو به سه ر سینه ی دایکیه وه، به تارامی و شاخ هه لکیشانی نه رمه وه له ده روونی خۆیا ده گریاو وه که دایکی لایلیه ی بۆ ده کرد.

سه پیده ده می رۆژی دوایی له میانی پیلوه نیوه کراوه کانیدا سهیری کرد و تهوی بیینی بیدار بۆته وه، که مه ره بندی چه رمینی خۆی به توندی له ده وه ی که مه ری خۆی به ستاو ده رگای کرده وه، له وی وه ستا، ده یه ویست بروات، به لام له هه مان کاتدا، نه یده ویست، گه رایه وه سه ریککی کرده ته خته ی خه وو به دوو دلیه وه هه نگاوئیککی بۆ لای هه لینا، له ناو ژووردا هیشتا ته و او رۆشن نه بوو بۆوه، لار بۆوه وه که بلئی گه ره کی بوو به دوای ژنه که دا بگه ری و ده ستی لیدا، ده ستی چه پی خۆی نابوو ژیر که مه ری وه وه به ده ستی راستی چه نه گه و ده می داپۆشی بوو.

ژنه به بی حه ره که ت به سه ر پشته وه راکشابوو قزی مه مکی رووتی تهوی داپۆشی بوو، له میانی پیلوه کانیدا سهیری تهوی ده کرد و ته وای به ده نی ده له رزی، لیوه کانی جولان: ((میرئ..)). به لام به بیستنی دهنگی خۆی هه راسان بوو، به پازیک خۆی که یانده ئاستانه ی ده رگا، به په له چه وشه ی بری و کیلۆنی ده رگای کرده وه..

ته وکاته میړی له کاتی کدا لیفی به سه را فری ده دا ده ستی کرد به گریان.

- شهوانه له جیهانی به خهون بوودا بینیم که چه‌ند بایئکی چووار لایه‌نه‌ی ناسمان له به‌رزایی ده‌ریای گه‌وره‌دا هه‌لیکرد، چووار وه‌حشی زه‌به‌للاح له ناو ده‌ریادا هاتنه ده‌روه که هیچیان به یه‌کتر نه‌ده‌چوون، یه‌که‌میان وه‌کو شیر بوو بآلی بازانی هه‌بوو، سه‌یرم کرد تا بآله‌کانی لی‌ک کرده‌وه‌و له زه‌وی به‌رز بو‌وه‌و وه‌کو مرۆق‌ به‌سه‌ر پییه‌کانی خۆی وه‌ستاو قه‌راری گرت، دلی مرۆقی له سینهدا دانرا، پاشان وه‌حشی دووهم هاته ده‌روه که وه‌ک هرس وابوو، به‌ویان گوت راپه‌ره‌و گۆشتی‌کی زۆر بخۆ، پاشان سه‌یرم کردو تا دوابی وه‌حشی سیه‌هم وه‌کو پلنگ وابوو که چووار بآلی بآنده‌ی به‌سه‌ر پشته‌وه‌ بوو، ئه‌و وه‌حشه چووار سه‌ری هه‌بوو که سه‌لته‌نه‌تی به‌و به‌حشی بوو،

شاگرد که‌وتسه شله‌ژان و له خویندنه‌وه وه‌ستا، ئیدی ده‌نگی ئاخ‌ی عابیدو کشان و هه‌ل‌چوونی نینۆکه‌کانی به‌سه‌ر ته‌خته‌وه نه‌ده‌بیسترا، هه‌تا ده‌نگی هه‌ناسه‌شی نه‌ده‌بیسترا، نه‌کا مرده‌ی؟ ئیستا که ئه‌وه چه‌ندین رۆژه که خۆی له خواردن بیه‌ری کردبوو، له ده‌ست خودا تووره بوویو ده‌یه‌ویست بریت، ئه‌و بابته بو براکان رۆشن بوو که ئه‌و ده‌بخوازی بریت. هه‌تا رۆحی له ژیر باری جه‌سته‌دا رزگاری بیت، سوکیال بیت به‌ره‌و ناسمان په‌رگریت تا خودا بدۆزیته‌وه، شکایه‌تی له ده‌ست خودا هه‌بوو، ده‌بویه شکایه‌تی خۆی له کاتی دیتنی ئه‌ودا به‌رز بکاته‌وه. به‌لام تۆزو گه‌ردی له‌ش ببوو په‌رده‌ی ته‌به‌شی گیانی ئه‌وه‌وه، بریاری دا ده‌ست به‌سه‌ر له‌شی خۆیدا بگری و له‌ناو گۆردا ره‌های بکات تا (یه‌واکیم) ی حه‌قیقی بتوانی به‌ره‌و ناسمان په‌رگری و په‌ریشانی خۆی به‌خودا بلیت ئه‌وه وه‌زیفه‌ی بوو، مه‌گه‌ر نا ئه‌دی ئه‌و یه‌کی له باوکانی سراپیل نه‌بوو خه‌لکی ده‌میان هه‌بوو به‌لام ده‌نگیان نه‌بوو.

نه‌یانه‌توانی رووبه‌رووی خودا بوه‌ستو و ئازاری خۆیان بگێرنه‌وه به‌لام یه‌واکیم ده‌یتوانی چاره‌ی دیکه‌ی نه‌بوو.

(شاگرد) به‌ره‌و لای ئه‌و گه‌راپه‌وه‌وه سه‌یری کرد، سه‌ری عابید که وه‌کو په‌ره‌داری‌کی کرم لیدراو کون کون بوو هه‌تاوه به‌رۆژو بوون هیشک و بریشکیان کردبووه، له‌ژیر مه‌شخه‌لی مؤمدا به‌شپۆه‌ییکی عه‌جیب له‌و که‌لله‌سه‌ره به‌ باران شوراوانه‌ی ناژه‌له سه‌ره‌تایه‌کان ده‌چوو که جاره‌جاره کاروانچیان له بیاباندا رووبه‌روویان ده‌بوونه‌وه،

به‌شی هه‌شتم

دیره‌که له بیاباندا له پشت ده‌ریاچه‌ی گن‌سارته‌وه بوو، به سووره به‌رد دروست کرابوو، له ناوه‌ندی به‌رده زله‌کانه‌وه سوورایی شاراوه‌بوو، نیوه‌شه‌و بوو، له ناسماندا سیلاوتاسا باران ده‌هاته خواره‌وه، که‌متیارو گورگو چه‌قه‌ل لوره‌لوریان بوو، جوته شیرێ که له ده‌ست بروسک و هه‌وره‌تریشقه‌ی یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک شیت و هار بوو بوون، ده‌یاننه‌پاند، دیره‌که که له تاریکی نه‌نگوسته چاودا روو چوو سووه خواره‌وه، چه‌رمه‌به‌ندی هه‌وره‌تریشقه‌ی به‌سه‌ر گه‌رده‌وه ده‌ژهنرا...

وه‌ک بلتی خودای کیوی - گور - قامچی خۆی ده‌وه‌شاند، ره‌به‌نه‌کان له حوجره‌کانیان که‌وتنه سوژده‌وه، به پارانه‌وه داویان له ئه‌ده‌نیا ده‌کرد که دووباره زه‌مین نغرو نه‌کاته‌وه، ئه‌دی ئه‌و واده‌ی به‌ه‌زه‌تی نوح نه‌دابوو؟ مه‌گه‌ر په‌لکه‌زێپینه‌ی به‌ناونیشانی دۆستایه‌تی له ناسماندا نه‌خشانده‌بوو، له نیوان حوجره‌کاندا ته‌نها حوجره‌ی - عابید - روناک بوو، -یه‌واکیم- عابید خۆی په‌یکه‌ری‌کی ئیسقان ناساو ریشیکی سپی په‌رشو بلاو و بازووی خاچ ناساو چاوانی داخراو به هه‌ناسه‌برکیوه، به‌سه‌ر ته‌ختی‌کی به‌ره‌زه‌وه که له داری سه‌رونیاز بوو له پرته‌وی چرایکی هه‌فت لقه دانیشتبوو گوپی له یۆحه‌ننا راگرتبوو، شاگردی جیحیل له که‌ناری کتیب‌گه‌روه وه‌ستاوه و قسه‌کانی دانیال پیغه‌مبه‌ر بو ئه‌و ده‌خوینیته‌وه:

دهبی چ سروشتیکی وه بهر هاتی، چه ندین جار ئاسمان و بنی دۆزهخ بۆ ئه و کرابیتتهوه! زهینی په یژهی یاکوب بوو، که ته واری ترسو و ئومیدی سرایلی پیاپیا سه رکه وتبوو هاتبووه خواره وه، عابید به کردنه وهی چاوانی یۆحه نای بینی له بهرده میا وهستاوه و رنگی وه کو مردوان سپی هه لگه پاره، له رونایی قه ندیلدا موی یۆحه ننا تازه رسته ی گۆناکانی به ته واری پاکیزه گی خۆیه وه ده دره وشایه وه، چاوه کانی که قوول ببوون تژی خه م بوون، چه هره ی عه بوسی عابید گه ش بوو، ئه و گه نجبه جوانه ی که له چنگی زوبه دی پیری باوکی فراندبوو هینابوویه ئیره وه تا وه قفی خودای بکات، ئه و خودی نه رم و نیان و درنده خوویی و لیوانی خامۆش و چاوانی که تیربوونی نه بوو ههروه ها روو خۆشی و هۆشی تیزی ئه و ی خۆشده ویست، له بهر خۆ که و ته نه ندیشه وه:

"رۆژی دئی ئه و کورپه له گه ل خودا قسه ده کات، هه موو ئه و شتانه ی من نه متوانی نه نجامی بده م ئه و نه نجامی ده دات، دوو دانه برینیش که به سه ر شامه وه هه یتیم ده بیتته بان، له ده ورانی ژیانم دا به رزنه بوومه وه ئاسمان، به لām ئه وه ما ئه و سه رکه وتنه له به رزبوونه وه یدا بۆ ئاسمان وه ده ست ده هیئتی."

ئه و کورپه یان جارێکیان له گه ل باوک و دایکی هاتبووه دیره وه، جیژنه ی پسح بوو، عابید که له خانه واده ی دووری زوبه دی بوو، به روو خۆشی ئه وانی قبول کردو به سه ر ته ختی خۆیه وه داینیشاندن، یۆحه ننا ئه و دهم نزیکه ی شانزه سالی بوو، له هه مان کاتدا که به سه ر خۆراکه وه لار ببۆوه وه یخوارد هه ستی کرد که چاوی عابید له پیستی سه ری بۆته وه، ئیسقانه کانی فری داوه، له لای درزی که لله سه ری ره تی کردوه و گه یشتۆته میشکیه وه، به وه حشه ته وه سه ری به رز کردوه وه دوو نیگای له میانی هه وادا به سه ر میزی تایبه تی مه راسیمی جه ژنی - پسح - پیاک گه یشت.

هه ر له و زه مانه به دواوه، قایغه کانی ماسیگری و ده ریاچه ی گنسارت بۆ ئه و فراوان نه بوو، ئاخیکی هه لکیشاو که و ته لیکدانه وه، تا ئه وه ی که رۆژێکیان سپیده زوبه دی پیر هه وسه له ی نه ما و هاواری کرد ((هه واست لای ماسی گرتن نییه، لای خودایه، یاللا پرۆ دیره وه، من دوو کورم هه یه خودا وه ند ئیراده ی له سه ر بوو که ئه و دوو کورپه ی له گه لدا به ش بکه م، زۆر باشه، ئیستا دابه شی ده که ین و خه یالمان ره حه ت ده که ین)).

عابید سه یری کورپه که ی کرد که له بهرده میا وهستا بوو، برپاری دابوو سه رزنه نشتی بکات، به لām به سه یر کردنی ئه وه وه ته به شی گه ش هه لگه را، پرسی ((کورم، بۆ له خویندن وه ستای؟ قسه کانت به نیوه چلی جی هیشت؟ مرۆف نابی ئه و کاره بکات، ئه و پیغه مبه رتیکه حورمه ت گرتنی په یامبه ران ئه رکه)).

روو خساری کورپه وه ک گول سوور هه لگه را، جارێکی دی کتیبی چه رمینی به سه ر کتیبگره وه کرده وه که و ته خویندنه وه ..

- پاش ئه مه، سه یری خه ونه کانی شه وم کرد، ئیستا وه حشی چواره م که ترسناک و به هه بیه ت بوو زۆر به هیز بوو، ددانی زلی ئاسنینی هه بوو، پاشا وه که ی ده خواردو پارچه پرچه ی ده کردو به پیکانی خۆی وردوخاشی ده کرد، له وه حشه کانی دیکه نه ده چوو ده قۆچی هه بوو، عابید هاواری کرد ((زۆرتر مه رۆ .. به سه)).

- کورپه که له بهر هاوار کردن که وتبووه وه حشه ته وه، نووشته ی ی پیرۆزی ناو ده ستی که و ته سه ر به ردریژه که وه، هه لپگرتنه وه و لیوی خۆی له سه ر داناو ماچی کرد. ئه و کاته رۆیشت و له گۆشه ییکه وه وه ستاو چاوی برپه مه ولاکه یه وه، عابید که ئیستا که نینۆکه کانی له ته خته ی دانیشتن بردبووه خواره وه، هاواری ده کرد ((ئه ی دانیال ته واری پێشبینیه کانی تۆ هاته دی، هه ر چوار و وه حشی هیرشیان کردۆته سه ر ئیمه، ئه و شی ره به باله باز ئاسا کانی هات و ئیمه ی هه لدری هرسی که گۆشتی که لیمیه کان ده خوات، هات و ئیمه ی خوارد، پلنگ ی چوار سه ر له رۆژه لانت و رۆژئاوا و باکوورو باشوور ئیمه ی داوه ته بهر قه پ، درنده ی نه نگینی ددان ئاسنینی ده قۆچ ئیستا له به رزایی ئیمه وه دانیشتووه، هیشتا نه هاتووه، هیشتا راینه کردوه، ته واری بیشه رمی و ترسی که پێشبینیت کردبوو بینیریته سو راغمان ئه ی په روه ردا گار ناردت و سو پاست ده که ین.

به لām پێشبینی شتی باشیشت کردبوو، بۆ ئه و انت ره وانه نه کرد؟ بۆ کاتی که پیی ئه وان له میاندا یه قرچۆک ده بی؟ موسیبه ته کانت به ده ستیکی کراوه به ئیمه به خشیوه، ئیستاش نیعمه ته کانی خۆت سه خاوه تمه ندانه بۆ ئیمه هه رزان فرۆش که! ئه و کورپه مرۆقه ی که تۆ واده ت به ئیمه داوه بینیریت له کوئییه؟ .. یۆحه ننا بخوینه وه!!

کوپره که له گۆشه کهوه وهستا بوو کتیبه کهی له ژیر ههنگلی نابوو، بۆ لای کتیبگره که چوو دووباره دهستی کرد به خویندنه وه، به لām دهنگی وهک دهنگی مهولای خۆی ئیستا که توورپه توندبوو:

- ته ماشای خهونی شهوام کرد ئیستا که وهکو کوپی مرۆف له گهل ههوری ناسمان هات و گهیشته لای رۆژانی قه دیم و شهویان بۆ لای هینا سه لته نهت و جیلوه و مه له کوتیان به و دا ته وای میلله تان و مرۆف به زمانی جیا جیا کهوتنه خزمهتی شه وه وه سه لته نهتی شه و جاویدانییه، هیچکاتی دیماهی بۆ نییه، مه له کوتی شه و هه میشه و بهرده وامه.

عابید که ئیدی یاری بهرگه گرتنی نه بوو، به سه ر ته خته وه بهرز بۆ وه ههنگاو یکی هه لئنا و پاشان ههنگاو یکی دیکه، ساتمه ی کرد، زۆری نه مابوو بکه ویتته خواره وه، به لām پینشه دهستی کرد ناوله پی دهستی به توندی به سه ر نووشته ی پیروز داگرت و بالانسی خۆی وه دهست هینایه وه،

_ ((شه کوپه مرۆقه ی که وادهت به ئیمه دابوو له کوپیه؟ مه گه ر قه ولت به ئیمه نه دا؟ ناتوانی ئینکاری بکه یت. لیره نووسراوه!)) دهستی خۆی به توورپه ییه وه له هه مان کاتدا له رووی شادیه وه کوتایه سه ر نووشته وه: هه رلیریه، نووسراوه، یۆحه ننا دووباره بخوینه وه))، به لām عابید نه یده توانی له چاره وروانی دا بپینته وه، بهر له وه ی که شاگرد هه لی دهست پیکردنی په یدا بکات. نووشته ی گرت و له ژیر نورد گرت و به بی سه یرکردن، به هاواریکی پیروزمه ندانه دهستی کرد به خویندنه وه " سه لته نهت جه لال و مه له کوت به و دراوه، ته وای میلله تان و مرۆف به زمانی جیا جیا له خزمهتی شه و دابوون، سه لته نهتی شه و جاویدانییه، هیچکاتی کۆتایی نییه، مه له کوتی شه و هه میشه ییه)).

شه کاته کتیبی به سه ر کتیبگره وه ره ها کرد و له په نجه ره وه روانیه تاریکی دهره وه. له کاتی که ده پروانیه تاریکه شه وو هاواری کرد ((که واته شه کوپی مرۆقه له کوپیه؟ شه ئیدی هی تو نییه، چونکه واده ی شه وهت به ئیمه داوه، شه هی ئیمه یه، یا لالا بلی له کوپیه؟ بۆ سه لته نهت و جه لال مه له کوتی پیناده ی تا خه لکی تو، خه لکی سرا ییل،

فه رمانپه وایه تی ته وای جیهان بکات؟ هه روا دهروانینه ناسمان و چاومان له ری کردۆته وه ماوینه ته وه، گه رده نی ئیمه وشک بۆته وه، که ی که ی؟ بۆ شه وه نده رایده کیشی، ئیمه باش ده زانین که یه ک ساتی تو هه زار سالی مرۆقه، زۆر باشه به لām شه گه ر شه ی په روه ردگار تو دادگه ر بیت شه وه زه مانه به پیوانه ی مرۆف ده پیوی نه ک به پیوانه ی خۆت، مانای عه دالهت شه وه یه)).

به لای دهرگاوه که وته ری، به لām شه ژنۆکانی خاویۆه وهستا، دهسته کانی بۆ پینشه و هاویشت، وهک بلیی ده یه ویست به لانسی خۆی بیاریزی، کوپیزگه رای کرد تا یارمه تی بدات، به لām عابید توورپه بوو به هیمای سه ر نه یهیشت، به وه ره ینانی ته واری هیزو توانایه وه خۆی گه یانده په نجه ره وه، پشتی به دیواردا سه ری تا شه و جیه ی که ده یتوانی درێژه کرد وه وه سه یری دهره وه ی کرد، شه وه زه نگ بوو، هه وره تریشقه، ئیستا که که متر هه لده به زیه وه، به لām ناوه کان هیشتا له لابه لای تاویره به رده کانه وه که له که ناری دیردا قه راریان گرتبوو به گوورپه وه ده هاتنه خواره وه هه رکاتی که هه وره تریشقه داده به زیه سه ر کاکتوسه کان و دیاری ده دا که به ده وری خۆیاندا ده سوورپین، به شیوه ی مرۆقی نه خۆش که ویرای مۆره کانی بازووی که بۆ ناسمان بهرز بوو بۆه، ماهیه تی خۆیان ده گووری،

عابید به جه سته و رۆحی له هه لچوون دابوو گوپی راده گرت، له وان دووره وه لوره لوری وه حشیه کانی بیابان ده هات، ناژه له کان برسی بوون، ترس دایگرتبوون، له نزیکتر، به سه سه ری شه وان هه، ناژه لای له میانی ئاگرو توژوبادا، هه راو زه نای ده کرد، له تاریکیدا ده هاته پینشه وه، عابید گوپی ده دایه دهنگی بیابان، له هه مان حالدا له پینکا له بهر خۆی له رزی و گه رایه وه، بوونه وه ریکی نادیار هاتبووه ناو حوجه که یه وه، حه وته وان هه ی چرا به شیوه ییکی تیکچرژاو جریوه جریویان بوو، له ناستانه ی خامۆشی دا قه راریان گرت، تار ی نو ژتی روباب که به بی سوود له گۆشه یی که وتبوو، وه حشیانه که وته له رزه وه، وهک بلیی دهستیکی نادیار له روی توورپه وه دهستی هاویشتۆته سه ریان و ده یه ویست له جیوه یان هه لته کین، به ده نی عابید که وته له رزه وه، به نارامی له کاتی که سه یری دهره وه ری ده کرد، گوتی: ((یۆحه ننا وه ره ئیره نزیک

من)). کورپیژگه که به چاپوکی له جیوه په‌ری و هاته نزیك و گوتی: ((ته‌مرکه باوکه)) که‌وته سهر نه‌ژنۆکانی خۆی تا سوژده‌ی بۆ بیات.

– یۆحه‌ننا پرۆ ره‌به‌نه‌کان بانگ بکه، به‌ر له کۆچ ده‌بۆ شتی به‌وان بلیم.

– به‌ر له کۆچ باوکه؟

کورپه که‌وته له‌رزوه، دوباتی گه‌وره‌ی ره‌ش که له پشته پیره‌می‌رده‌وه و یکه‌ده‌که‌وتن، به‌رچاوی که‌وتبوو، عابید گوتی: ((من ده‌پۆم)) ده‌نگی وه‌ک بلیسی له پریکا له پشته‌وه‌ی که‌ناریکی دیکه‌وه ده‌هات ((من به‌سه‌رچوویمه، جریوه‌ی بلیسه‌که‌و جیابونه‌وه‌یت له فتیله‌که نه‌بینی؟ ده‌نگی له‌رینه‌وه‌ی دیوانه‌ناسای تاری روبابت گوی لێ نه‌بوو؟ یۆحه‌ننا، من ته‌واو بوویمه، په‌له‌که ره‌به‌نه‌کان بانگ بکه ده‌مه‌وی قسه‌یان له‌گه‌لدا بکه‌م.

کورپله سهری دانه‌واندو ون بوو، عابید له نیوه‌ندی حوجره‌داو له ژیر قه‌ندیلی هه‌وت لقا له جیوه مایه‌وه، ده‌یتوانی ئازادانه به‌ بۆ ترس له بیستن رازی دلێ خۆی بلیت، ده‌یزانی خوداوه‌ند رووبه‌پرووی وه‌ستاوه،

– وادیم.. وادیم.. بۆ دیتیه ژووره‌که‌م؟ بۆ هه‌ولده‌ده‌ی چراکان خامۆش که‌ی و ده‌ته‌وی روبابه‌که وردو خاش بکه‌ی و من ده‌ستگیر بکه‌یت؟ وادیم نه‌ک ته‌نها به‌ خواستی تۆ، به‌لکو به‌ خواستی خۆم، وادیم، چه‌ند ستوونیکم له ده‌ست دایه که‌ گازنده‌ی خه‌لکه‌کامه، ده‌مه‌وی تۆ ببینم و قسه‌ت له‌گه‌لدا بکه‌م، ده‌زانم گوی راناگری، یا لانی که‌م واخۆت ده‌نوینی، به‌لام ته‌وه‌نده ته‌لقه‌که له ده‌رگا ده‌ده‌م تا ده‌رگام به‌پودا بکه‌یته‌وه، ته‌گه‌ر ده‌رگه نه‌که‌یته‌وه (هیچ که‌س لی‌ره نییه تا گویی له ده‌نگم بۆ، له‌به‌ر ته‌مه ئازادانه قسه ده‌که‌م)

ده‌یشکی‌نم تۆ درنده خووی و مرۆقی توندخووت خۆش ده‌وی، ته‌نها بۆ ته‌وان وه‌کو کورانی خۆت ده‌په‌یقی، تا ئیستا ئیمه گریاوین، که‌وتوینه‌ته سهر خاکت و گوتومانه ((خواست خواستی تۆیه)) به‌لام په‌روه‌رگا زیا‌تر له‌وه ناتاوین به‌رگه بگرین؟ شاخ

ده‌بی تا چه‌ند له چاوه‌پروانی دا بێنینه‌وه؟ تۆ درنده خووی، مرۆقی درنده خووت خۆش ده‌وی، ئیمه ده‌بینه درنده‌خو، ئیستا خواست خواستی ئیمه‌یه.

عابید له کاتی‌کا قسه‌ی ده‌کرد، گوئی‌کانی تیژ کردبوو تا ته‌وه‌ی که له هه‌وادا بوو ببیستی، هه‌وره‌تریشقه به‌به‌رده‌وامی و له رۆژه‌لاته‌وه ده‌هات، مه‌شخه‌له‌کان یه‌کرپیز له به‌رزایی سهری سپی پیره‌می‌رده‌وه ده‌سووتان.

عابید له بیده‌نگیدا به‌ چاوه‌پروانی مایه‌وه، ماوه‌یه‌ک ئارامی گرت تا مه‌شخه‌له‌کان بکه‌ونه جریوه‌و روبرار دووباره بکه‌وتیه ده‌نگه‌وه، هیچ روینه‌دا! سهری راته‌کاندوبه‌زه‌مه‌کردنه‌وه گوتی: جه‌سته‌ی مرۆق نه‌فره‌تیه، ته‌وه جه‌سته‌یه‌یه که هه‌میشه ده‌بیته په‌رده‌ی رۆحی، ته‌وه له دیتن و بیستنی شتی نادیار ببه‌ش ده‌کات، ته‌هی په‌روه‌رگا گیانم لێ بستینه‌وه، ده‌مه‌وی توانای وه‌ستان له‌به‌رابه‌ر تۆدا به‌بۆ پشت دانه دیوار په‌یدا بکه‌م، تا ته‌وه کاته‌ی که قسه له‌گه‌ل من ده‌که‌ی گویم له ده‌نگت بۆ!))

له هه‌مان کاتدا، ده‌رگای حوجره‌ی بۆ سه‌روسه‌داوه کراوه ره‌به‌نه‌کان له ناوه‌خت بیداربوو بوونه‌وه به‌ جلی سپی هاتبوونه ناو قیتاره‌که‌وه وه‌کو تارمایی رووبه‌پرووی دیوار وه‌ستان و له چاوه‌پروانیدا مانه‌وه، وشه‌کانی کۆتایی عابیدیان ببیستبوو، هه‌ناسه‌یان له گه‌رو گیر ببوو، به‌ یه‌کتیان ده‌گوت، پیره‌می‌رد قسه‌ی له‌گه‌ل خودا کرد، خودا سه‌رزه‌نشتی ده‌کات، هه‌ر ئیستا که هه‌وره‌تریشقه به‌سه‌رمانا داده‌به‌زی))

به‌م قسه‌یه به‌ترس و له‌رزوه رووبه‌پرووی دیوار وه‌ستان.

عابید سه‌یری دوور دووری ده‌کرد، چاوه‌کانی له شوینیکی دیکه بوون، نه‌یانده‌دیت، شاگرده‌که نزیك که‌وته‌وه که‌وته سوژده‌وه ((باوه ته‌وان هاتوون)) به‌ ئارامی قسه‌ی ده‌کرد تا نه‌بادا هه‌راسانی بکات. عابید ده‌نگی به‌رده‌سته‌که‌ی خۆی بیست. گه‌رایه‌وه ره‌به‌نه‌کانی بینی، له کاتی‌کا به‌ یقارو دلناییه‌وه به‌پیدا ده‌رۆیشت، جه‌سته‌ی گیانه‌لای راست کردبووه، له ناوه‌ندی حوجره‌دا به‌ره‌و لای ته‌خته‌که که‌وته‌پری، به‌ پیش می‌زیکی کورتدا سه‌ره‌لگه‌پراو وه‌ستا، قاپی چه‌رمین ته‌ورات که له

ناو بازووبه‌ندی بوو، کرایه‌وه، شاگرد به خیرایی بروسکه خوئی گه‌یاند، بهر له‌وهی بکه‌ویته خواره‌وه و بی حورمه‌تی پی بکری، خوئی توند کرد، عابید دهستی دریش کرد گۆچانی قه‌فته عاجی تایبه‌تی خوئی که له که‌نار ته‌خته‌که‌وه بوو گرتنه دهست، به هه‌ست کردن به هیژیکی تازه، سه‌ری بو سه‌ره‌وه هه‌لپری و چاوی بریه لای نه‌وه ره‌به‌نانه‌ی که رووبه‌رووی دیوار به ریژه وه‌ستابوون، وای گوت:

—ئهی ره‌به‌نه‌کان، ده‌مه‌وی چهند وشه‌یه‌ک که دوا وشه‌کانی منن بو ئیوه بجه‌مه روو، گویتان بکه‌نه‌وه، نه‌گهر که‌سی له ئیوه خه‌وتوو، با ئیره جی بهیالی، نه‌وه‌ی که ده‌مه‌وی بیخه‌مه سه‌ر زمان سه‌خته، ته‌واوی ترسو ئومیدی ئیوه ده‌بی رابن و گویان تیژ که‌نه‌وه تا وه‌لامی من بده‌نه‌وه.

باوکه هه‌به‌کوک پیرترین یاوه‌ری عابید گوتی: ((عابیدی پیروزی ئیمه سه‌راپا گوین)). دهستی دانایه سه‌ر سینه.

—ئهی ره‌به‌نه‌کان، دوا وشه‌کام نه‌وانه‌ن. چونکه دیکه‌تی ته‌واوتان نییه، به زمانی نمایش قسه له گه‌ل ئیوه ده‌که‌م.

باوکه هه‌به‌کوک، دوباره‌ی کرده‌وه ((عابیدی پیروزی ئیمه سه‌راپا گوین)).

عابید سه‌ری دابه‌زاند به ده‌نگیکی ناسک گوتی:

((سه‌ره‌تا باله‌کان هاتن و نه‌وسا فریشته " قسه‌ی خوئی بری و ره‌به‌نه‌کانی تاک تاک خسته ژیر نیگاوه، پاشان سه‌ری ته‌کاندا، " بو‌ئاوا به ده‌می کراوه سه‌یری من ده‌که‌ن؟ باوکه هه‌به‌کوک تو ده‌ستت بلند کردو لیتوت جولاند، سکالات هه‌یه؟

ره‌به‌ن ده‌ست به‌سینه‌وه گوتی: ((ئهی عابیدی پیروزی تو گوتت سه‌ره‌تا باله‌کان هاتن و نه‌وسا فریشته)) ئیمه ناگامان له وته‌ی ئاوا نه‌بووه له کتیبی پیروزی.

—باوکه هه‌به‌کوک چون ده‌توانیت ناگاداری ته‌وه ووشانه بیت؟ نه‌فسوس! زه‌ینی تو هیشتا تیروتاریه، گوفتاری په‌یامبه‌ران له به‌رچاو ده‌که‌نه‌وه شتی جگه له پیت نابین، پیته‌کان چی تیایه‌وه ده‌توانن بن به چ په‌یامی. ته‌وان ناسنی ره‌شی زیندانن،

له‌وه شوینه‌ی که رۆح هاوار ده‌کات و خه‌فه ده‌بی، له میانی پیت و هیلکاری و ده‌رووبه‌رو شیرازه رۆح نازادانه ده‌سووری و من له گه‌لیا ده‌سووریم و ته‌وه په‌یامه گه‌ره‌یه بو ئیوه ده‌هینم، ره‌به‌نه‌کان، سه‌ره‌تا بال بوو هاتن ته‌وه کات فریشته، باوکه هه‌به‌کوک دوباره ده‌می کرده‌وه: ((عابیدی پیروزی، زه‌ینی ئیمه له مه‌شخه‌لی خاموش بوو ده‌جیت هه‌لیانگیرسینه تا بتوانن بچینه ناو نمایش و ببینن)).

—باوکه هه‌به‌کوک، سه‌ره‌تا ئاره‌زوو بو نازادی بوو، نازادی بوونی نه‌بوو، به‌لام له پریکا له قۆلایی کویله‌تیدا، مرۆقی ده‌ست به زنجیر به‌ستراو وه‌ک بلیی هه‌روه‌کو بال بوینه به خیرایی رایته‌کاندوه، پاشان یه‌کیکی دیکه‌وه یه‌کیکی دیکه‌ عاقیبه‌ت ته‌واوی خه‌لک.

ده‌نگه پرسیار که‌ره‌کان به به‌خته‌وه‌ریه‌وه ده‌نگیان دایه‌وه ((خه‌لکی سراپیل))؟

—به‌لێ ره‌به‌نه‌کان، خه‌لکی سراپیل! ته‌وه ساته‌ی که ده‌یگوزه‌رین، ساتیکی گه‌وره‌وه مه‌ترسیداره، تاسوق بو نازادی واه‌لده‌قرچی، باله‌کان وه‌حشیانه ویک ده‌که‌ون، رزگار که‌ر له حالی هاتن دایه! به‌لێ ره‌به‌نه‌کان رزگار که‌ر خه‌ریکه دیت، بو سه‌یر بکه‌ن، وا بیرده‌که‌نه‌وه که ئاخو ته‌وه فریشته‌ی نازادییه له چ رسکاوه؟ له خا که‌پایی و چا که‌ی خودا؟ له ته‌فینی ته‌وه؟ عه‌داله‌تی ته‌وه؟ نا ته‌وه فریشته‌یه له سه‌برو سه‌رسه‌ختی و کیشمه‌کیش و جو‌ری مرۆف هیتوین بووه.

باوکه هه‌به‌کوک جو‌رته‌تیدا به‌رخوئی و په‌لپی گرت " عابیدی پیروزی ئیوه وه‌زیفیه‌ییکی مه‌زن و باریکی سه‌نگین له‌سه‌ر شانی مرۆف داده‌نین، یانی ته‌وه‌نده به‌وه دلنیاییت."

به‌لام عابید په‌لپه‌که‌ی به‌هه‌ند هه‌لنه‌گرت، شه‌ش هه‌واسی لای کریستیانو بوو، هاواری کرد: ((ته‌وه یه‌کی له کورانی ئیمه‌یه له‌بهر هه‌مان ته‌وه‌یه که کتیبی پیروزی به ((کوری مرۆف)) قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کات هاوخه‌وبوونی هه‌زاران مه‌رد و ژنی سراپیلی، نه‌وه له دوا‌ی نه‌وه بوچی بووه؟ ئایا بو ته‌وه بووه که که‌فه‌لیان لیک بسوون و دریشی و پانی رانیان ختوکه بده‌ن؟ نه‌خیر، ته‌واوی هه‌زاران ماچ بو به وجوده‌یتانی کریست پیوست بووه)).

عابید گۆپالتی له تهخته که ده داو بهردهوام بوو ((ئهی ره به نه کان، ئاگادار بن. ئهو له وانیه له نیوه پۆ بیته، له وانیه له نیوه نندی شه ودا بیته، هه میسه له حاله تی ئاماده باشیدا بن، هه مامی کرده وه و برسی، بیدار، وای له نیوه، ئه گهر ئهو نیوه به پۆخلی و تیرو خه وه به بینی)).

ره به نه کان وه کو میگه لی مه ر به یه ک وه نووسا بوون، جورته تی سه ر بلند کردنیان نه بوو، هه ستیان ده کرد که له جانگی سه ری عابیدا مه شخه لی ده رپه رپوه هیرش ده کاته سه ر ئه وانیه وه.

عابید که له سه ره مه رگدا بوو له کاتی کا ده هاته خواره وه به هه نگاوی توند به ره وه میگه لی وه حشی ره به نه کان چوه پیتش، گۆپاله که ی به رز کرده وه به که یه که ی له مس کردن، هاواری کرد ((ره به نه کان ئاگادارین، ئه گهر ئاگری ئاره زوو تاسوق ی نیوه ساتی خاموش بی، باله کان دووباره ده بنه وه زنجیر، گوئی قولاغ بن،، بجه ننگ، مه شخه لی رۆح تان شه وو رۆژ به داگیرسای راگرن، ته وه ره کان بوه شینن، باله کان تیرو که ن، من ئیدی رۆیشتووم، به په له م تا له گه ل خودا قسه بکه م، من رۆیشتووم، دوا هه مین وشه کام ئه وانن "ته وه ره کان بوه شینن! باله کان ئاماده که ن!". له پرتیکا هه ناسه ی گیرا، گۆچانی له ده ست که وته خواره وه، پیره میرد به بی سه روسه دا به ئارامی و نه رمیه وه که وته سه ر ئه ژنۆکانی و به ئارامی به سه ر به ردریژه که وه خزی، شاگرد هاواری کرد و په له ی کرده کۆمه گی مه ولاکه ی ره به نه کان له جیی خۆیانیه وه که وتنه هه ره که ت، سه ریان دانه وانند، عابیدیان دانایه سه ر به رده کان و چرای هه وت لقه یان هینایه خواره وه، له که نار رووخساری شین و بی جولیه ئه ویان دانا، ردینی دهره وشایه وه، کراسی سپی کرایه وه، جلی کۆن و زبری ئه وه به سنجاقی تیژی ناسنین که سیننه و ته نکیشی خویینی پیره میردیان داپۆشی بوو، وه دیار خست، باوکه هه به کوک دهستی دانایه سه ر دلێ عابید ((ته واوی کرده)).

یه کیکی دیکه گوتی: واده ی ره هابوونی هاتوه. سیهه میان به زمه مه کردنه وه گوتی: ((دوو دۆست له یه ک بوونه ته وه، گه راونه ته وه ماله کانی خۆیان جهسته بو خا ک و رۆح

بو خودا))

به لام له کاتی کا ئه وان له گه ل یه ک قسه یان ده کرد و ئاویان گهرم ده کرد بو شورینی، عابید چاوی کرده وه، ره به نه کان به وه حشه ته وه پاشه کشه یان کرد که وتنه روانینی ئه وه وه، رووخساری بریقه ی ده دایه وه، دهستی لاواز و نینۆکی درییژی ده جولان، چاوه کانی به خه والوییه وه به هه واوه دوورابوو، باوکه هه به کوک، که وته سه ر ئه ژنۆ دووباره دهستی له سه ر دلێ دانا، به رازکاریه وه گوتی: ((دلێ لیده دا، نه مردوه)) رووی له شاگرد کرد که به سه ر پییه کانی پیره میردا که وتبوو ماچی ده کردن: (رابه یۆحه ننا خۆشبه زترین وشتر بگه ره بو هینانی شه معونی پیر بچۆ ناصیره، خاخام داوو ده رمانی ده کات. په له که .. ئه وه هه وا و رووناک ده بیته وه، رۆژ له حاله تی هه لاتن دابوو، هه وره کان په راگه نده بیوون، زه وی تازه باران خواردوو تیر ببوو، دهره وشایه وه به سپاسه وه سه یری ئاسمانی ده کرد، دوو قوش سینیه ئاسمانیان شه ق ده کرد به ده وری دیره وه ده سوورانه وه تا په روبا لیان وشک بیته وه، شاگرد له کاتی کا ته شکی له گۆنکانی ده سپیه وه، به ره و لای ته ویله رۆیی توند رۆترین وشتری هه لباژارد، وشتریکی تولاز، باریک، ئه ستییه بیکی به توئیله وه بوو، ناچاری چۆک دادانی کرد، ئه و کاته سوورابۆوه هۆق هۆق که وته گریانیه وه.

وشتر له جیی خۆی هه لسا وه ستا، ئه و کاته به هه نگاوی درییژ درییژ به ره و ناصیره تیپی ته قانند، پرته وی سپیدان به سه ر ده ریاچه ی (گنسارت) هه لده هات و ئاوی له نوری سپیدان دهره وشایه وه، لیواره کانی له به ر ئاسه واری بارانی دوینی شه و گالود بوو بوون و دوورتر ئاویکی سه وزو به ده وری درزی سپی شیرئ، چارۆگه ی قایغی ماسیگری بوو بوونه وه تا خشکه بکه ن، هه ندئ له قایغه کان له پیشت له ئاوه کراوه کاند بوون، ماسیگری دهستی پیکردبوو، مه لی باران به نه واری سپی و گو ل رهنگیان به شادومانیه وه به سه ر ئاوی له رزیوه وه وه رکه وتبوون، قه ره قازه کان به سه ر ته خته تاویره کانه وه وه ستابوون، چاوی خرکه له یان برپیوه ده ریاچه وه تا له و کاته ی که ماسی بو هه لبه زین و دابه زین له میانی که فی ئاوه وه سه ر ئاوه که ون به حسابیان رابگه ن.

له رۆخانهی لیواردا، کفرناحوم که تا مه‌غزی ئیسقانی تهر بوو، بیدار ده‌بۆوه، کهله‌شیران ئاوی سه‌رپه‌ری خۆیان راته‌کاند، که‌ره‌کان ده‌زهرین و گۆلکه‌کان به‌ ئارامی بۆرانیدیان و تیکه‌ل به‌و ده‌نگه‌ ناهه‌مه‌نگه، گفتوگۆی ماناداری مرۆڤ، ئاسایش و شادی ده‌به‌خشیه‌ هه‌واوه.

ده‌دوازه‌ ماسیگر له‌ په‌ناگای که‌ناریکی چۆلکراودا، پیتی درێژیان له‌ تاوێره‌ به‌رد گیر کردبوو له‌ کاتیکیدا تۆره‌کانیان به‌ ئارامی و کارامه‌بیه‌وه‌ راده‌کیشا، خه‌ریکی گۆرانی گوتن بوون، له‌ بالائی سه‌ری ئه‌وانه‌وه، زوبه‌دی پیر، سه‌رۆکی چه‌نه‌بازوو حه‌وت خه‌تیاں وه‌ستابوو، وا خۆی ده‌رده‌خست که‌ هه‌موو ئه‌وانی وه‌کو کورێ خۆی خۆشه‌ده‌وین و سه‌باره‌ت به‌وان خاوه‌ن دێکی میه‌ره‌بانه، به‌لام ئه‌مانی لی بپی بوون، به‌رۆژانه‌ کاریان ده‌کردو پیره‌می‌ردی چه‌نه‌باز نه‌یده‌هیشت یه‌ک ساتیش هه‌ناسه‌ تازه‌که‌نه‌وه.

زه‌نگۆله‌کان که‌وتنه‌ ئاوازه‌وه، می‌گه‌لی له‌مه‌رپه‌زن به‌ره‌و که‌نار تاویان دا سه‌گه‌کان ده‌ورپین، نه‌فه‌ری فیکه‌ییکی کیشا، ماسیگره‌کان بۆ ته‌ماشاکردن ئاورپیان دایه‌وه، به‌لام زوبه‌دی پیر بۆ پێشه‌وه‌ رایکردو به‌توورپه‌بیه‌وه‌ گوتی: ((فیلیپ و قه‌وم و خزمانیه‌تی .. ئیمه‌ ده‌بی به‌ کاره‌کانی خۆمان رابگه‌ین)).

خۆی کنده‌که‌ی که‌وته‌ ده‌ست و وای نیشاندا کۆمه‌گیان ده‌کات، ماسیگره‌کان ده‌ماوده‌م بۆ گوند سه‌ره‌و ژیر ده‌بوونه‌وه، تۆره‌کانیان له‌ کۆل ناو ژنه‌کانیان دانانی پێویستیبه‌کانی رۆژانه‌یان له‌سه‌رسه‌ردانا به‌دوای ئه‌وانه‌وه‌ ده‌چوون، کورانی له‌به‌ر هه‌تاو سووتاو، سه‌وله‌کانیان توند گرتبوو، سه‌ولیان لێده‌دا، به‌لێدانی دووسی سه‌ول ده‌هه‌ستان و قه‌پیان له‌و نانه‌ وشکه‌ده‌دا که‌ له‌ ده‌ستیاندا بوو، فیلیپ له‌ رامانکردنی تاوێره‌ به‌ردی قه‌راری گرتبوو فیته‌ی لێده‌دا، دلی ده‌بخوازی گالته‌و گه‌پ بکات: به‌لام زوبه‌دی پیر به‌ مچوو‌مۆری ده‌ستی له‌سه‌ر ده‌م داناو هاواری کرد: " فیلیپ ده‌ست له‌ ئیمه‌ هه‌لگره‌ ئیمه‌ کارمان زۆره، خوا له‌لایکی دیکه‌ رزقت بداتی" ئه‌وکاته‌ به‌ساردیه‌وه‌ پشتی تیکرد، به‌چه‌وه‌ گوتی: ((ده‌فنی که‌ با بجیتته‌ سو‌راغی یونسه‌وه‌ له‌وی تۆر هه‌لده‌دا، کورپه‌ ئیمه‌ کارمان زۆره‌))

جاریکی دیکه‌ یه‌کێک له‌ کنده‌ره‌کانی گرت و ده‌ستی به‌پراکیشان کرد، زفرینگیکی قورمزی جه‌سته‌ی مه‌له‌وانانی که‌ ده‌ماو ده‌م نزیک ده‌بوونه‌وه‌ به‌ چوار چاو ده‌پشکنی.

به‌لام له‌م کاته‌ دا که‌ ده‌یانویست تۆره‌که‌ بۆ سه‌ره‌وه‌ هه‌لبکیشن و دیسان ماسیه‌کان هه‌لپێژنه‌ که‌ناره‌وه، ده‌نگی وزه‌وزیکی خه‌مه‌نگیزی له‌ دووره‌وه‌ بیست، که‌ له‌ سه‌راسه‌ری ده‌شتاییکه‌دا بلاو ده‌بۆوه، له‌گه‌ل زه‌نایی که‌ له‌ سه‌روودی پرسه‌ ده‌چوو هاوجوت بوو، زوبه‌دی پیر گویچه‌کی زلو پرموی تیژ کرد تا رووتر گویی له‌ سه‌داکه‌ بیست، مرۆڤه‌کان هه‌له‌که‌یان قۆسته‌وه‌و ده‌ستیان له‌ کار کیشایه‌وه. زوبه‌دی پرسی: ((کورپه‌ ده‌بی چی رویدایی؟ سه‌روودی پرسه‌یه، ژنان خه‌ریکن شیوه‌ن ده‌کن؟)) ماسیگریکی پیر وه‌لامی دایه‌وه ((مرۆڤیکی گه‌وره‌ وه‌فاتی کردوه، سه‌رۆک، خوداوه‌ند ته‌مه‌نیکی درێژ به‌خشی به‌تۆ)) به‌لام زوبه‌دی پیر پشتری چوو بووه‌ به‌رزایی تاوێره‌به‌ردی، چاوانی درنده‌خوی به‌ ده‌شتاییدا وه‌رسووراند، له‌وی پیاوان و ژنانی دی که‌ به‌ لای رایانده‌کردو به‌رده‌بوونه‌وه‌ سه‌ر زوی دووباره‌ هه‌لده‌ستانه‌وه‌و سه‌روودی پرسه‌یان ده‌چپی، له‌ ته‌واوی دیدا هه‌راو زه‌ناو گه‌ره‌لاوژه‌ که‌وتبه‌ ئاراوه، ژنان شیوه‌نه‌وه‌ راده‌بردن، به‌لام له‌ دواي ئه‌وانه‌وه‌ پیاوان به‌ بێده‌نگی ده‌رۆیشتن بۆ سه‌ر زوی لار بووبوونه‌وه.

زوبه‌دی هاواری کرده‌ سه‌ریان ((چی رویداوه؟ بۆ کوی ده‌رۆن؟ بۆ ئه‌و ژنانه‌ ده‌گرین؟))، به‌لام ئه‌وان به‌ په‌له‌ له‌ته‌ک زوبه‌دی راده‌بردن بی ئه‌وه‌ی وه‌لامی بده‌نه‌وه، به‌ره‌و لای جۆخینان رایانده‌کرد، زوبه‌دی به‌ هه‌له‌شقه‌انی ده‌ست هاواری کرد: ((ناهای بۆ کوی ده‌چیت؟ کێ مرده‌؟)) پیاویکی چوارشانه‌ که‌ هانکه‌هانکی بوو وه‌ستاو له‌ وه‌لامدا گوتی: ((گه‌م)).

– وه‌کو پیاو قسه‌ بکه‌ به‌من ده‌لێن زوبه‌دی پیر، که‌س له‌گه‌ل مندا فشه‌بازی ناکات، کێ مرده‌؟ ئه‌و هات و هاواری که‌ له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ ده‌هات وه‌لامی دایه‌وه، ((گه‌م، جۆ، نا!)) زوبه‌دی پیر که‌ سه‌رسام بوو، به‌سه‌ر جیی خۆیه‌وه‌ وشک هه‌لگه‌را، به‌لام له‌ پریکا به‌ زیلله‌یی که‌ به‌ پشتی خۆیا کیشابوو، تیگه‌یی بوو، له‌به‌رخۆ که‌وته‌ زه‌مه‌مه‌وه ((ناها، جۆخینه‌کان لافاو بردنیه‌تی باشه‌ لێگه‌ری با

هه‌زاره‌کان شکایهت بکه‌ن، په‌یوه‌ندی به‌ منه‌وه‌ نییه‌)) ئیستا که‌ هاوار له‌ سه‌رتاسه‌ری ده‌شت ده‌نگی ده‌دایه‌وه‌، ته‌واوی دانیش‌توانی دی‌ هه‌ل‌پ‌ژا‌بوونه‌ ده‌ره‌وه‌، ژنان خۆیان به‌سه‌ر جۆخیناندا ده‌دا، له‌ ناو گ‌ل‌ و لیتاودا ده‌گه‌وزین، ته‌واوی هه‌ولیان شه‌وه‌ بوو که‌ شه‌وه‌ گه‌م جۆیه‌ی که‌وتبوه‌ ناو چال‌ و چۆله‌کان کۆکه‌نه‌وه‌، بازووی شه‌وانه‌ی له‌گه‌ل زوبه‌دی بوون شل بوو هاتنه‌ خواره‌وه‌، هێزی راکێشانی تۆره‌کانیان له‌ ده‌ست دابوو، زوبه‌دی به‌ بینینی ده‌ستی بیکارو چاوانی که‌ ده‌یان‌روانیه‌ ده‌شتایی وه‌کو شه‌سپه‌ند به‌سه‌ر ئاگرده‌ هه‌لبه‌زیه‌وه‌، به‌سه‌ر به‌رده‌که‌وه‌ دابه‌زی و هاواری کرد ((بگه‌رپه‌نه‌وه‌ سه‌ر کارتانه‌، یاللا تۆره‌کان راکێشن)) جارێکی دیکه‌ کنه‌دی گرتنه‌ ده‌ست و وا خۆی نواند که‌ رابده‌کێشی، ((سوپاس بۆ خوا که‌ ئیمه‌ ماسی‌گرین و جوتیار نین، په‌یامبه‌ر به‌خێره‌ات، ماسیه‌کان مه‌له‌وانیکن شایسته‌ن و غه‌رق نابن، ((دوو دووتا چوارتا)) فیلیپ میگه‌لی ره‌ها کردبوو له‌ به‌ردیکه‌وه‌ ده‌په‌ریه‌ به‌ردیکه‌ی دیکه‌، هه‌زی لی بوو قسه‌ بکات، له‌ به‌رده‌م ماسی‌گره‌کان به‌دیار که‌وت و هاواری کرد ((کورپه‌ تۆفانیکی نوێ بۆ خاتری خودا ده‌ست له‌ کار هه‌ل‌گرن و وه‌رن قسان بکه‌ین، کۆتایی دونیا هاتوه‌! یه‌که‌ یه‌که‌ موسیبه‌ته‌کان بژمیرین! پێری ئومیدی گه‌وره‌ی زۆر ئیمه‌ —جانباز— یان له‌ خاچ دا، دوینی خودا به‌ندازی ئاسمانی کرده‌وه‌ شه‌وه‌ش دروست له‌و کاته‌ی که‌ جۆخینه‌کان پ‌ر گه‌م بوون، نامان به‌لاش چوو، هه‌مان چه‌ند کاتیکی به‌ر له‌ ئیستا یه‌کی له‌ مه‌ره‌کانه‌ی من زاو به‌رخێکی دووسه‌ری هینا، من ده‌لیم دیمه‌ی دونیا هاتوه‌، بۆ خاتری خوا ده‌ست له‌ کار هه‌ل‌گرن و وه‌رن باقسه‌ بکه‌ین. به‌لام زوبه‌دی پ‌ر که‌ خویینی خۆی ده‌خواره‌وه‌، هاواری کرد ((فیلپ بۆ لێره‌ ده‌فن نابی و ناپۆیی و له‌ ئیمه‌ ناگه‌رپی مه‌گه‌رنابینی که‌ ئیمه‌ کارمان هه‌یه‌، ئیمه‌ ماسی‌گرین و تۆ شوان، جوتیاران ده‌بی گله‌یی بکه‌ن، په‌یوه‌ندی به‌ ئیمه‌ چیه‌؟ یاللا کورپه‌ بگه‌رپه‌نه‌وه‌ سه‌ر کارتانه‌.

شوان زمانی به‌ سکالا کرده‌وه‌ ((زوبه‌دی تۆ سگت به‌ جوتیاران ناسوتی که‌ له‌ برسان وا ته‌له‌ف ده‌بن؟ شه‌ی شه‌وانیش سه‌رایلی نین و برای ئیمه‌ نین، ئیمه‌ یه‌که‌ دره‌ختین و رۆشنه‌ که‌ جوتیاران وه‌کو ریشه‌ی دره‌ختن، شه‌گه‌ر شه‌وان وشک بکه‌ن هه‌موو ئیمه‌ش وشک ده‌بینه‌وه‌، زوبه‌دی شتیکی دیکه‌، شه‌گه‌ر کریست بێت و له‌ هه‌مان بگه‌ره‌و به‌رده‌دا

ئیمه‌ مردوو بین چ که‌سی بۆ نه‌جاتدان ده‌دۆزیته‌وه‌؟ یاللا وه‌لامی من بده‌وه‌. زوبه‌دی پ‌ر له‌ تووره‌بیان پ‌روخالی ده‌بۆوه‌، ئاگرت له‌ لوتی ده‌گرت و به‌شپۆه‌ییکی هه‌تی ده‌ته‌قی ((بۆخاتری خوا ده‌ست له‌سه‌ری ئیمه‌ هه‌ل‌گه‌ره‌و بگه‌رپۆه‌ لای قه‌وم وقیله‌ت، نامه‌وی من سه‌باره‌ت به‌ کریستی موژده‌هین شتی بیستم، ده‌رپشیمه‌وه‌ و یه‌کیکیش دیت له‌ خاچ ده‌دری و یه‌کیکی دی دی و شه‌ویش له‌ خاچ ده‌دری، مه‌گه‌ر نازانی شه‌ندریاس چ په‌یامیکی بۆ یونس باوکی هینابوو؟ وادیتته‌ به‌رچاو بۆ هه‌رکویه‌که‌ بچیت و له‌هه‌ر کویه‌که‌ بوه‌ستی خاچی ده‌دۆزیه‌وه‌، چاله‌ ره‌شه‌کان و له‌ کریستی موژده‌هیندا شه‌پۆل ده‌ه‌ن... ئیدی بۆ هه‌وت پشتیشمان به‌سه‌، به‌بی شه‌وان کاروبارمان باش به‌رپۆه‌ ده‌چیت، شه‌وان شتی نین جگه‌ له‌ مایه‌ی ده‌رده‌سه‌ری، ئیستا پ‌ر که‌می په‌نیرم بۆ به‌ینه‌، تاپر به‌و تاوه‌یه‌ ماسیت بده‌می، مامه‌له‌ی پایا پای، شه‌وه‌ پ‌ی ده‌لین کریست پ‌یکه‌نی و گه‌رایه‌وه‌ لای شه‌وانه‌ی زرکوره‌کانی: ((کوره‌ ئازاکانی من بچولپه‌نه‌وه‌ تا به‌لکو بتوانین ئاگر داگیرسینین و مه‌نجه‌لی ماسی بارکه‌ین سه‌یرکه‌ن خۆره‌تاو مه‌تریک سه‌ره‌له‌گه‌راوه‌ ئیمه‌ کاریکمان نه‌ کرده‌)) به‌لام فیلیپ بۆ گه‌یشتن به‌ میگه‌له‌که‌ی هیشتا پ‌ی له‌سه‌ر پ‌ی هه‌ل‌نه‌گرتبوو، که‌ وه‌ستا که‌ریک باریکی لینه‌ربوو تا گوێکانی خه‌ریک بوو بکه‌وی، به‌سه‌ر رینگایه‌کی باریکه‌وه‌ که‌ که‌ناری ده‌ریا ده‌گریتته‌ خۆ به‌دیار که‌وت، له‌ دوايه‌وه‌ نه‌ناسیکی پ‌ی خواست به‌ کراسی کراوه‌و ریشیکی سوورو داریکی دوو لقی له‌ ده‌ست گرتبوو سیخورمه‌ی له‌ ئاژه‌له‌که‌ ده‌دا، له‌ په‌له‌دا بوو.

شوانه‌ که‌ له‌ هه‌مان جیدا وه‌ستابوو گوتی: ((سه‌یرکه‌، وا بیره‌که‌مه‌وه‌ که‌ شه‌و موو هه‌رماسییه‌ یه‌هودای شه‌خه‌ریوتی بی، کرده‌وه‌ به‌ دیهات گه‌ری سه‌رله‌نوێ ده‌ستی پ‌یکرده‌وه‌ تا ولاغان نال بکات و کولینگ دروست بکات، وه‌رن با بزانی چی له‌بن سه‌ریه‌؟

زوبه‌دی پ‌ر به‌زه‌مه‌کردنه‌وه‌ گوتی: ((هه‌ی مردوو شوڕ رووخساری بیات که‌یفم به‌ سه‌رو مووی نایه‌ت، بیستومه‌ قابیلی باوکه‌ گه‌وره‌شی، هه‌مان جۆر ریشی هه‌بوو.

فیلیپ گوتی: ((ئەو مرۆڤە فەلەكزەدیە لە بیابانی ئەدومیە دا هاتۆتە دنیاو، لەوی هیشتاكەش كە هیشتایە، گەردشگە شیڕانە، كەواتە باشتر وایە سەری لەبەر سەری نەنێن)).

فیلیپ ئەو كاتە دوو ئەنگوستی خۆی لە دەم ناو فیکەییکی بوو كەرسوارەكە كیشاو بانگی كرد ((یەهودا سەلام، بە دیتنت خۆشحالم كەمێ وەرە ئەوبەرە تا بتوانین تۆ باشتر ببینن)) ریش سوور تفی روکردو جوینی پێدان، كەیفی بەو شوانە نەدەهات، هەروا بەزوبەدی پیریش، دەیویست تیکەلیان نەبیت، بەلام چ دەبوا بكری ئاسنگەری بوو پێویستیان پێ دەبی، لەبەر ئەمە نزیک بوو فیلیپ پرسى ((وەزعی خەلكی ئەو دێیانەى سەر ریگا چۆنە؟ لەوی ئەو دەشتە چ خەبەرە؟

ریش سوور بەراکیشا كلكی كەر، رایگرتو بەخەندینیكى وشك وەلامی دایەو (وەزەكە بە پێى مورادە، خوداوەند میهرەبانترینی میهرەبانانە، بەلێ ئەو خەلكی خۆی خۆش دەوی، لە ناصیرەدا پەيامبەران لە خاچ دەداو لیرەش لە دەشت تۆفان دەنێرێو نان لە دەستی خەلك دەردینێ، گویتان لە دەنگی شیوەن نییە ژنان بوو گەم سەردولكە دەلێن وەك بلینى كورانی خۆیان لە دەست داو زوبەدی كە لەبەر فەلەج بوونی كاری ئەو رۆژەى دلی توند بوو بوو، بەپەلپ گرتنەو گوتی: ((هەموو كارەكانى خودا لە رووی بەرژەو نەدییهو، هەر كاری ئەتەجم بدات بە باوەرى من وپروشانى نایەتەدى، كاتى هەموو غەرق دەبن تەنھا من بە سەلامەتى دەردەچم ئەو خودایە كە من لە باوەشى پاراستنى خۆى دەكات، بە ئیوه دەلێم من ئیمانم هەیه ((دوو دووتا، چوارتا)) بە بیستنى ئەو ووشانە، ریش سوور تەواو لەبیری كرد كە یەك لوقمە نانێ نەمری و نەزى چۆن دابین دەكات و ناچار بوو بوو وەدەست هیئەتەى بژیو پشەت بە هەریەك لەو مرۆڤانە ببەستى، بەبێ شەرم كردن گوتی: ((زوبەدى تۆ ئیماندارى تەنھا بوو ئەوێ كە خودای گەورە جیى گەرم و نەرمى پێدان تا كاروبارت بە خێرو خۆشى بروت، حەزرتى عالی پینح قایغت لەبەر دەستەو پەنج نەفەرى ماسیگرت هەیه كە وەكو كۆیلە رەفتاریان لەگەندا دەكەیت، هەر ئەوەندە خواردنیا دەدەیتى كە بتوانى كارت بوو بكەن و لە برسان نەمرن، بەدریژابى ئەو ماوێیه و جودى باشى

جەنابعالی سندوقچەو گەنج و وركت پیر دەكەیت، پاشان دەستت بوو ئاسمان بەرز دەكەیتەو و دەلێت ((خودا عادیلە و من باوەرم پێیەتى، دنیا قەشەنگە، ئومیدەوارم هیچ كاتى نەگۆرپى!))

بوو ئەو جانبازە ناپرسى كە چەند رۆژێك لەمەوبەر لە خاچ درا، ناپرسى كە ئەو هەولیدەدا تا ئیمە نازاد بكات، ئەو جوتیارانەى كە خودای یەكشەو زەخیرەى گەمى تەواوى سالى لە چنگ فراندن، هەر بە هەمان شیوه لیان پیرسە، هەمان ئیستاكە لە ناوگلو لیتەدا لول دەخۆن دانە دانە گەم كۆدەكەنەو دەگرین، بوو لە من ناپرسى؟ من دى بە دى دەپۆم نازارى سراییل دەبینم و دەبیستم، تاكەى... تاكەى؟ زوبەدى تۆ هیچ كاتى ئەوەت لە خۆت پرسىو...؟))

پیرەمێرد وەلامی دایەو ((راستیت بوو، من باوەرم بە پرچ و موی سوور نییە، تۆ لە جانگی قابیلی كە برای خۆى كوشت، دۆستى من، برۆ و ن بە، حەزم لى نییە قسە لەگەل هى وەكو تۆ بكەم)). بەم قسەیه پشەتى لەو كرد، ریش سووردارى دولقەى لە ملی كەر برده خوارو، ئاژەل سەرى بەرز كردهو و لەناو قەپاسەى برده خوارو تى تەقاندو كەوتە رێو.

یەهودا بەزیمارەو گوتی: ((مشەخۆرى پیری نەترس، كریست دیت تا هەموو شتى ریکبخات)). بەگەیشتن بە دەرووبەرى بەردەكان گەراپەو و هاواری كرد: ((لە هەلێكى دیکە سەبارەت بەم بابەتە دووبارە لەگەل یەك قسە دەكەین ((لە دیماید كریست رۆژى هەر دیت، مەگەر وانیه؟ بەلێ، پاشان هەر خۆى پیس و چەپەلەكان دەخاتە شوپینی خۆیان، مرۆڤى بە ئیمانى وەكو تۆ كەم نین! بەدیدارى قیامت)).

زوبەدى وەلامی دایەو ((ریش سوور برۆ بە جەهەننەم)). عاقیبت كونالکەكانى تۆر بەدیار كەوت پیر لە ماسى سەر زێرین و شاماسى سوور بوو، فیلیپ لە میانى ئەو دوو وەستابوو نەیدەتوانى لایەنگرى یەكێكىان بێت ئەوێ كە یەهودا گوتبوى حەقیقەت بوو لە رووی شەهامەتەو بوو، ئەو شوانە هەموو دەمى خواستبوى هەمان ئەو ووشانەى یەهودا بەرووی پۆخلى پیرەمێرد پیرژینى، یا لە كەللەى دا بیانباتە خوارو، بەلام هیچ كاتى شەهامەتى ئەوێ نەبوو. ئەو كلك براره،

زهمینداریکه که لله گه وره بوو ته که ته کی شه و له و پرگایانه ی که فیلیپ بزنو مه رکانی لی ده له و پراند هی شه و بوون، چون دهیتوانی هیرش بکاته سه ری مرؤف یا ده بی شیت بی یا قاره مانو فیلیپ هیچیان نه بوو، تنهها قسه ی قه له و قه له وی ده کردو زماندریژی ده کرد، هیچ کاتیکیش له بیری نه ده کرد که شتیکی تیا بهیلته وه. له بهر شه له کاتیکدا که شه دوو شه ره چه قیان بوو، شه و بیدهنگ مابؤوه مه حبوبو دوو دل له که ناری و هستا بوو، ماسیگره کان توره کانیان راکیشابووه نیو قایغ، شه ویش له گه له شه واندا لار بووه، له هه لرتنتی ماسی بو ناو سه به ته کان کومه گی ده کردن، هه تا زوبه دیش تا که مری له ناو ئار بوو، خه لکه که ماسیه کانی رینمای ده کرد، له هه مان شه و بگره و به ده یه دا له پرنیکا دهنگی ریش سووره که له تا و پره به ردیکی به رام بهر دهنگی دایه وه ناها ی زوبه دی، زوبه دی پیر خوی له که پیدا جاریکی دی دهنگه که خرؤشا ((ناهای زوبه دی، گوئی بگره له نامؤژگاری منو یه عقوبی کورپت به پی))، پیره میرد به پهریشانی هاواری کرد (یا قوب) تا شه و جیهی که په یوه ست بوو، به کوری بچوو کتری تازه کار له کار تراز ابوو، شه وی له ده ست چوو بوو. نه یه ده خوازی شه ویش له ده ست بدات، کورپکی دیکه ی نه بوو، بو کاره کانی پیویستی به و بوو، به نیگه رانیه وه یه هودای بانگ کرد ((ردین سووری نه فره تی، له باره ی یاقوبه وه چیت هه یه بلتی؟

له ریدا بینیم که له گه له سه لیبسازدا لیک نریک بوونه وه، له گه له یه کدا چاکوچونیان ده کرد

– کافر کام سه لیبساز؟ رونتر قسه بکه؟

– کورپ دارتاش، هه مان شه وی که له ناصیره خاچ دروست ده کاتو پیغه مبه ران له خاچ ده دا، ئیدی زور دره ننگه! زوبه دی پیری بیچاره، یاقوبیش له ده ست چوو، تو دوو کورپت هه بوو یه کیکیان خودا له چنگی فراندی شه وی دیکه هه رماس. زوبه دی پیر ده می به ش بوو بووه هه لسا یه سه ر پی ((ماسییکه پهرنده له ئاودا هه لبه زیه وه، به سه ر سه ریه وه، په ری گرت، شه و کاته بازی دایه ناو ئاوو داو ون بوو. پیره میرد به ترسه وه که وته چه وه گوئی: "نیشانه ییکی به د، نیشانه ییکی به د! واته کورپ من وه کو شه ماسییه پهرنده وازم لیدینی و له ژیر ئاوه قوله کاند اوون ده بی؟ شه و کاته

رووی له فیلیپ کردو گوئی: ((بالنده ماسیت بینی؟ هه رچی له و دونیا رووده دات بی مانا نییه، بلتی بزائم شه وه چ ماناییکی هه یه، ئیوه شوانه کان.))

– باوکه زوبه دی، شه گهر به رخ بوایه خو پشتیم ده بینی، ده متوانی شتی بلیم به لام من سه ره ده ر له ماسی ده رناکه م.

فیلیپ تووره بوو، چونکه به پیچه وانه وه یه هودا شه هه مته تی نه بوو، که وه کو پیاو ی قسه بکات ((ده بی بچمه سو راغی میگه له وه)). گوپالی شوانی نایه سه ر شان و له به ردی که وه بازی ده دا سه ر به ردی و خوی گه یانده یه هودا و بانگی کرد:

– سه برکه برا، ده مه وی قسه ت له گه له بکه م.

ردین سوور بی شه وه ی که ئاوو بداته وه وه لامی دایه وه ((ترسنوک پرؤ سو راغی مه ره کانت، ده ست تی که له کردن له نیشی پی او ان بو تو نه هاتووه، به برا بانگم مه که من برای تو نیم))

– ده لیم سه برکه، شتی هه یه ده بی پی تی بلیم، تووره مه به. یه هودا وه ستاو به قیزه وه سه ریری شه وی کرد ((بو قسه ت له لامه وه تا کاف نه کرد؟ بو لی یی ده ترسیی؟ کاتی که ده زانی چی رووده دا، چ که سی و دیت و ریت له کو ییه، هیشتا هه ر ده بی پرسی؟ ره ننگه ئیستاش بوئی شتیکت نه کرد بی، وه لی منالیچکه به زووی پاشای یه هودا دیت و وای به حالی ترسنوکان، فیلیپ به پارانه وه گوئی: ((یه هودا، زیاترم بو باس بکه، هه رچه ند ده توانی سه ری من بکوته وه، به و دارده ستته ت له ناو سه رم بده تا که می عیزه تی نه فسم بیته ناو، ئیدی له ده ست شه و ترسه هه می شه ییه بیزار بووم، یه هودا له سه رخؤ نریک بووه و بازووی شه وی توند گرت. ((فیلیپ شه وه له ناخی دله وه ی ده لی یی یا قسه ی بو شم بو ده که ی؟

– وا ده لیم هه له بووم، شه مرؤ بیز له خو م ده که مه وه، وه ره پی شه وه ریم نیشانده، من ئاماده م.

ردین سوور سه ریری ده و روبه ری کردو دهنگی کز کرد ((ئاماده ی کوشنتی؟))

-ئاساییه، بۆ وا بیرت کردوه که مه‌ر بکوژی؟))

-هیشتا مرۆفم نه‌کوشتوه، به‌لام ده‌توانم ئه‌و کاره بگرمه ئه‌ستۆ، به‌لێ گومانم نییه، مانگی پیشوو یه‌ک گام به‌ ته‌نها به‌ زه‌وی داداو سه‌رم بری.

-کوشتنی مرۆف ئاسانتره، له‌گه‌ڵ مندا وه‌ره. فیلیپ له‌رزى، په‌نجه‌ی وه‌ خه‌به‌ر هاتبوو، به‌ته‌به‌شێکی ترسناکه‌وه‌ پرسى ((تۆ یه‌کێ له‌وانى - یه‌کێ له‌ جانبازه‌کانی؟ هه‌والێکی زۆری له‌ باره‌ی ئه‌و - براهیه‌تییه - بیستبوو، ناویان له‌وان نابوو، جه‌نگاوه‌رانی پیروژ هه‌رکه‌سى ده‌ستیان بگه‌یشتبایی، ده‌یانکوشت: له‌کیوی - هیرمون- بگره‌ تا ده‌ریای مردوو هه‌تا بیابانی (ئه‌دومیه‌)، به‌ باریه‌و کوندرو خه‌نجهر چه‌کدار بوون ده‌چوونه‌ ده‌رووبه‌رو جاریان ده‌دا: ((له‌ به‌رابه‌ر گاوران سه‌ر دامه‌نوینن، ئیمه‌ ته‌نها یه‌ک خودامان هه‌یه: ئه‌دونیای، هه‌ر یه‌هودی که‌ سه‌رپێچی له‌ یاسای پیروژ بکات و له‌گه‌ڵ دۆژمنانی خودای ئیمه‌ واتا رۆحیه‌کان پێکه‌نی، با قسه‌ بکات یا کاربکات بیکوژن، لییده‌ن، بیکوژن، ریگا بۆ په‌رینه‌وه‌ی کریست پاک که‌نه‌وه، دونیای له‌ پیسی پاک کردوه، بوارگا ئاماده‌ که‌ن ئه‌و خه‌ریکه‌ وادیت)) به‌رۆژی رۆشن بێ ئه‌وه‌ی مه‌شورته‌ له‌گه‌ڵ که‌س دا بکه‌ن و جگه‌ له‌ خۆیان ده‌چنه‌ ناو شارو دێهاته‌کان تا- سه‌دوکیه‌ک - یا خائینیکی رۆمی خۆنخۆر بکوژن، زه‌ویداره‌کان، کاهینه‌کان و سه‌رۆکی کاهینان له‌ به‌رده‌میاندا ده‌له‌رزین، شیت و هار بوو بوون له‌ ده‌ست ته‌وانه‌وه، ئاخ هه‌ر ته‌وانه‌ بوون ئاشوبیان ده‌نایه‌وه‌ و سه‌ربازانی رۆمیان ده‌فراند، ته‌نجامه‌که‌ی وا ده‌بوو که‌ له‌ مه‌ودایه‌کی ده‌ست نیشانکراودا کوشت و کوشتاریان ده‌خسته‌ ئاراوه‌ و جۆگه‌له‌ی خۆینی یه‌هودیان هه‌لده‌رشت. فیلیپ به‌ زه‌مه‌مه‌وه‌ گوتی: ((تۆ یه‌کیکی له‌وان - یه‌کێ له‌ گیانبازه‌کان؟: ردین سوور له‌ کاتی‌کا به‌ تیزه‌وه‌ پیده‌که‌نی و پرسى ((دۆستی ئازای من ده‌ترسی؟ مه‌ترسه‌. ئیمه‌ پیاو کوژنن فیلیپ، ئیمه‌ له‌ پیناوی ئازادی ده‌جه‌نگین تا خودای خۆمان و رۆحمان ئازاد بکه‌ین، راپه‌ره، ئه‌و ساته‌ گه‌یشتوه‌ که‌ تۆش بتوانی پیشانی دنیای بده‌ی که‌ بۆ خۆت پیاوی، وه‌دوام که‌وه)).

به‌لام فیلیپ چاوی له‌ زه‌وی دووری و له‌وه‌ی که‌ به‌ شوروشه‌وقه‌وه‌ ده‌رباره‌ی ئه‌و بابه‌ته‌ قسه‌ی له‌گه‌ڵ یه‌هودا کردوه، هه‌ستی به‌ په‌شیمانی ده‌کردو له‌به‌رخۆ که‌وته‌ ئه‌ندیشه‌وه‌ ((قسه‌کانی ردین سوور جوانن، دانیشتن له‌گه‌ڵ دۆست و خواردن و خواردنه‌وه‌ و سه‌نگین کردنی قسه‌و باسو و گوتنی (واوا ده‌که‌ین) له‌زه‌ت به‌خشن، به‌لام فیلیپ هه‌واست کۆکه‌وه‌ له‌مه‌ زیاتر نه‌رۆی ده‌نا خۆت ده‌خه‌یته‌ ناو ته‌له‌وه‌، یه‌هودا به‌سه‌ریا لار بۆوه‌ و شیوه‌ی قسه‌کردنی گۆری چه‌نگالی سه‌نگینی ئه‌و ئیستا که‌ شانی فیلیپی به‌نه‌رمی له‌ مس ده‌کردو ده‌یلاوانده‌وه‌ ((مه‌گه‌ر ژیانی مرۆف چیه‌ نرخ‌ی چه‌نده‌؟ ته‌گه‌ر ئازاد نه‌بێ.. هیچه‌، ئیمه‌ بۆ ئازادی ده‌جه‌نگین وه‌دوای ئیمه‌ بکه‌وه‌. فیلیپ بیده‌نگ بوو، چ ده‌بوو ته‌گه‌ر بیتوانیایه‌ دوور چووبا! به‌لام یه‌هودا به‌جۆریکی خراپ شانی گرتبوو ((که‌واته‌ دوای ئیمه‌ که‌وه‌، تۆ پیاوی، بریار بده‌، خه‌نجهرت پێیه‌))

- به‌لێ

- هه‌میشه‌ خه‌نجهر له‌ژێر کراست بێ، له‌وانه‌یه‌ هه‌موو ده‌قیقه‌یی پێویستت پێی به‌، برام وا خه‌ریکه‌ ده‌چینه‌ ناو رۆژه‌ سه‌خته‌کانه‌وه‌، ده‌نگی پێی سوکبال که‌ نزیکتر و نزیکتر ده‌بیته‌وه‌ نابیستی؟ ده‌نگی پێی کریسته‌، ده‌بێ ریگاگان به‌ رووی ته‌وانه‌ کراوه‌ بن، خه‌نجهر له‌ نانی شه‌و واجیب تره‌، نه‌لیره‌وه‌ باش سه‌یری من بکه‌! یه‌هودا، کراسی کردوه‌، له‌ به‌غه‌ڵ پێستی ره‌شی سینه‌ی خه‌نجهریکی دوتیغی روت بریقه‌ی دایه‌وه‌.

- ته‌گه‌ر به‌ خاتری یاقوب، کوری زوبه‌دی که‌لله‌پوک نه‌بوا هه‌مان ته‌مپۆکه‌ ته‌م خه‌نجهره‌م له‌ دلێ یه‌ک خائین ده‌برده‌ خواره‌وه‌، دوو رۆژ به‌ر له‌ جیه‌یشتنی ناصیره‌ ته‌نجومه‌نی - براهیه‌تی - ئه‌وی به‌ مه‌رگ مه‌حکوم کرد.

- چ که‌سی؟

- له‌ تیرو پشکدا ناوی من ده‌رچوو...

فیلیپ دووباره‌ پرسى ((چ که‌سی؟ ترس دایگرتبوو..

ردین سوور به‌شیوه‌ییکی ناگه‌هانی وه‌لامی دایه‌وه‌: ((ئه‌وه‌ په‌یوه‌سته‌ به‌خۆم، ده‌ست له‌ کاروباری ئیمه‌ وه‌رمه‌ده‌.

یه هودا سهیری ده و روبه ری کرد، ئەو کاتە لار بۆ وەو فیلیپی گرت.

- گوئی کانی خۆت باش بکەو، فیلیپ سەیرکە چی دەلێم، یەك وشە لە قسە کاتم لای کەسیک نەدرکێتی، دەنا کارت تەواو، ئیستا لەسەر ریگام بەرەو بیابان، دەچمە دێر، رەبەنەکان داوایان لێکردوم چەند شتیکیان بۆدروست بکەم، سێ چووار رۆژی دی بێرەو رەت دەم ئەو قسانە یەك لەگەڵ یەك رەدویدەلمان کرد، لە میشتک دا بە چاکی هەلگێڕو وەرگێڕی بکە، مۆری بێدەنگی لە لێوت بدە، ئەو رازە بۆ کەس ناشکرا نەکە، تەنھا خۆت بریار بدە، ئەگەر پیاوەتیت چەسپاوە گەیشتیە بریارێکی دروست، ئەوا نەخشە ی کوشنتت بۆ ناشکرا دەکەم.

- کوشنتی چ کەسی، من دەیناسم. یە هودا بە بەرز کردنەوێ دەستە قەبە کانی وەلامی دایەو (ئەو نەندە پەلە مەکە، تۆ هیشتا نەهاتوویتە ریزی (برایەتی) خودا حافیز، تا ئیستا مەرفۆشیکی بێ وە ی بوو، هیچ کەس بایەخی بەو نەدەدا کە مردووی یا زیندووی، منیش هەروا بووم.

مەرفۆشیکی بێ وە ی - تا ئەو رۆژە ی پەییو نەدیم بە ئەنجومەنی برایەتی کرد، لەو کاتەو تا ئیستا، بوومەتە مەرفۆشیکی دیکە، بوومەتە پیاو، ئیدی ئەو یە هودە ردین سوورو ئەو ئاسنگەرە نیم کە وە ک گا بە دەم و لێوی ناشیرنەو بەسەختی کارم دەکردو هەموو هزر و بیرم لای پێکردنەو و وورگ و دووگ و پوزی کریتی بوو. ئیستا من بۆ ئامانجێکی گەرە کار دەکەم، گویت لێیە؟ بۆ ئامانجێکی گەرە.. کەسی کە بۆ ئامانجێکی گەرە کار بکات، هەتا ئەگەر پەستترینی خەلکان بێت، گەرە دەبێ، تیگەیشتی؟ زیاتر لە مە شتیکم نییه بۆ تۆی بلێم، خوا ئاگادارت بێت)). بەم قسە یە نەقیزە ی ژەنیە کەرە کە ی و بۆ لای بیابان بەرپێکەوت بوو، فیلیپ بەتەنھا لەگەڵ خۆی مایەو، خۆی هاویشتە سەر گوپالە کە ی، تا گەیشتت بە ئەو بەری تاوێرە بەردە کانه وە ون بوو سهیری یه هودای کرد له بهر خۆ کەوتە ئەندێشە ((ئەو ردین سوورە قسە ی چاک دەکات وەکو مەرفۆشیکی پیروژ، هاییت لێیە؟ لەوانە یە تۆزی ستایشی خۆی بکات لە قسە کردنیا، وەلی گوێ قەرداری کییە؟ مادە مەکی قسە لە میاندا بێ، هەموو شتی بە

چاکی و خۆشی دەگوزەرێ، بەلام کاتی کار دیتە میانەو.. فیلیپ ی بیچارە، ئاگادار بە بیر لە مەرە کانت بکەرەو، ئەو کارە کە می فیکری دەو، باشتر وایە کارت بە کاریه وە نەبێ و سەبر بکە ی کە چی روودەدات)).

ئەوکاتە گۆپالی شوانی خستە سەر شان و دەنگی زەنگولی بز و مەرە کانی بیست بە فیکە کیشانەو بۆ لای ئەوان رایکرد.

لە هەمان ئەو بگرەو بەردە یەدا بوو، زپکوپرە کانی زوبەدی ئاگریان داگیرساندبوو، ئاویان بەسەر نابوو، کە ئاوە کە جۆشیدا ماسی پوله کە دارو سەدەف و دویشکی دەریایی، یەك دور دانەش بەرپووی دەریاییان هاویشتە ناویەو، بۆ ئەو ی خۆراکە کە بۆنی دەریای لێ بێ، بەردێکی خەزە داریشیان هاویشتە ناو شتە کانه و، ماسیگرە برسێهەکان بە دەوری قاپ ئەلقەیان بەستابوو، بە بێ تاقەتی لە چاوەروانیدا دانیشتبوون، لەسەرەخۆ لە میانی خۆیان گفتوگۆیان دەکرد، پیرترینی ئەوانە بۆ لای تەنیشتی لار بۆو ((دیتت ئاسنگەر چۆن چۆنی رووبەر و وەستا، سەبرت هەبێ، ئەو رۆژە دیت کە هەزاران سەر هەلگەرپین و دەوڵە مەندەکان بن هەلگەرپین مانای عەدالەت هەمان ئەو شتە یە)).

یەکیکی دیکە کە هەر لە دەورانی جەوانیەو بەولا هەمووی برسێهەتی چەشتبوو وەلامی دایەو ((بیر دەکەیتەو و روداوی روودات، بیر دەکەیتەو کە روودانی لەمجۆرە رووداوە لە سەر زەمین هەبێ.

پیرەمێرد وەلامی دایەو ((خودایی هە یە، مەگەر وانییە؟ بەلێ خودایی هە یەو عادیلە، دروستە؟ ئەگەر خودایە دەبێ عادیلش بێت، وانیه؟ ئەو عادیلە، لەبەر ئەمە دەبینی کە رووداویکی وا روودەدات، کورە کە ی، زوبەدی کە ئاگاداری قسە کانی ئەوان بوو نیەتی پیسی پەیدا کردبوو گوتی: ((ئاهای ئەو چ هەلەق و مەلەقان دەچن؟ ئیو تەنھا نیگەرانی کارتات بن و خودا بە حالی خۆی لێگەرپین، ئەو باشتر لە ئیو دەزانی چ کاری دەکات)) یە کسەر هەموویان بێدەنگ بوون ماسیگری پیر هەستایەو سەرپێ، کەوچکی دارینی هەلگرت و خواردنە کە ی تێکدا.

بەشى نۆپەم

لە ھەمان سەعاتى كە زپكورانى زوبەدى پير تۆرپان دەھايشتە سەر شانيان، پرتەرى سپيئەدەھمان دەكەوتە سەر دەرياچەووە بەو ئاوە زولالەيسەووە كە دەتگوت تازە لە دەستى خالقيەووە داچكاو، كورپى ميئرى ھاوپرى لەگەل ياكوب، كورپى گەورەترى زوبەدى، رىيى دەبرى، ئەوان پيشتەر مەجدەليان لە دواى خويان جىي ھيشتبوو، جارناجار بۆ ساتى دەوستان تا دللى ئەو ژنانە بدەنەووە كە لەبەر خاترى ئەو گەغەى لە دەستيان چوو بوو شيوەنيان دەکرد، پاشان بەقسە کردنەووە، بەردەواميان بە رىگەى خوياندا، توفان ياكويشى گرفتار کردبوو، شەوى لە مەجدەل گوزەراندبوو، لە مالى دەستى مابۆووە بەر لە دەركەوتنى سەحەر ھەستا بۆووە تا سەرلەنوى بكەوئتە سەفەرى خۆيەووە.

ياكوب لە نيوہ رەنگى شينى سپيئەدا، بە نيو ليتاودا خوى پەلكيش دەکردو نيگەرانى گەيشتن بە دەرياچەى گنسارت بوو، ئاسەوارى تەلخو ناخوشىي كە لە (ناصيرە) بينى بووى پيشتەر لە بوونى ئەودا سەراپۆو، جانبازى لە خاچدراو بوو، يادگارتيكى دوورو جارتيكى ديكە قايقەكانى ماسيگري و نادەمىەكانى باوكى، كارى رۆژانە زەينى ئەوى داگرتبوو، پيى بەسەر ئەو چالو چۆلانەدا ھەلدەگرت كە ئاوى باران وەبەرى ھينابوون، ئاوە لە درەختە نيوہ خەندانو نيوہ گريانەكانەووە دەچكايەووە، ئاسمان لە بەرزايى سەرى ئەودا پيئەكەنى، بالئندەكان بيداردەبوونەووە، رۆژتيكى

شكۆمەند بوو، بەلام بەزىادبوونى روناكى دەيتوانى بينى كە لافاو چ رۆژتيكى بەسەر جۆخينەكانەووە ھيناو، كەلەكەى گەئەم و جۆ لە خەرمانگاكاندا پىر لە ئاوە بوو بوون، يەكەمىن گروپى جوتياران لەگەل ژنەكانيانەووە، ھەلپژابوونەووە نساو مەزراكانو سەردولكەى پرسەيان سەردەدا، ياكوب لە ناكاو كورپى ميئرى بينى كە لەگەل دوو پيرىژن لار بوونەتەووە سەر خەرمانگاوە. گۆپالەكەى توند گرتە دەست و جوينيدا، ناصيرە لەگەل خاچو -جانباز- ي لە خاچ دراو دووبارە لە زەينيدا گيانى وەبەرھات، ئيستا سەلييساز كە ھاوپرى دەگەل ژنان بۆ گەغەى لە دەست چوو، شين و زارى دەكات! رۆحى ياكوب زىرو ناھەماھەنگ بوو، چەنەبازى و پيرەجى لە باوہكەى بە ميرات وەرگرتبۆ مابۆو، ھيچ لە سالومەى داىكى نەدەچوو، كە ژتيكى پاك سيرەت بوو، ھەرەھا دلتيكى باش و خۆشەويستى يۆخەنناى براشى نەبوو، لە كاتيكا داردەستى خوى بە توندى لە مشتيدا گرتبوو، بە تورپەيسەووە بە لاي خەرمانگادا بۆ پيشتەووە چوو، دروست لە ھەمان ساتدا كورپى ميئرى كە فرميسك لە گۆناكانيدا دەھاتە خوارەو، لە جيئە ھەلسايەووە تا بگەرپتەووە جادەكەووە، دوو ژنى پير دەستى ئەويان گرتبوو، بە ماچو پارانەووە نەياندەھيشت لە جيئە تەكان بخوات، لە دۆزينەووى وشەى لەبار بۆ دلدانەووى ئەوان كى دەيتوانى بەم ريرەووە نەناسراوہ كۆستيتكى بەرابەر بەيئيتەووە؟ لە كاتيكا لە سەرەخوى دەستەكانى خوى لە دەستى پيرىژنەكان دەردەھينا، ھەميشە بەوانى دەگوت ((گريە مەكەن.. گريە مەكەن.. من دەگەرپتەووە)) ياكوب كە لەسەرسامياندا دەمى بەش ببۆو، لە رويشتندا ديسان وەستا، ئەشك لە چاوانى سەلييسازدا ئەلقەى بەستابوو، بريقەى دەدايەووە، بۆ ساتى سەيرى ئاسمانى بەرزى گولرەنگيان دەکردو ساتيكي تريش سەيرى زەمين، خەلكە قامەت چەمبەووە كە بەناو قورپو ليتەدا ھەلدەخزين و شيوەنيان دەکرد، ياكوب بەزەمزەمە كردنەووە گوتى: ((واتە ئەمە ھەمان سەلييسازە؟)) شلەژانى خوى لادابە لايەك ((لە تەبەشى ئەودا وەكو تەبەشى ئەلياس پيئەمبەر نور دەگەشيتەووە))

كورپى ميئرى ئيستاكە پيى نابووە شيرازەى خەرمانگاوە، ياكوبى ديت بە ناونيشانى سەلام دەستى بەسەر دلپەووە دانا.

کوری زوبه‌دی به ئاوازیکی شیرین گوتی: ((کوری میڤرئ ئوغرت خیر)) و به‌له‌وه‌ی شه‌وه‌ی دی بتوانی وه‌لامی داته‌وه، هه‌ندی شتی تری خسته سهر قسه‌که‌ی ((له‌گه‌ل یه‌ک برۆین، ری دریتزه و هاوسه‌فهری پیده‌وی ئه‌مر ده‌کات)) کوری میڤرئ بۆ خۆی دووباره‌ی کرده‌وه ((پری دریتزه و هاوسه‌فهری پیده‌وی))، به‌لام ئه‌ندیشه‌ی خۆی نه‌خسته سه‌رزمان و گوتی: ((برۆین)) له‌گه‌ل یه‌ک له‌ جاده‌ی پانی کفر ناحوم که‌وتنه‌پری، ماوه‌یه‌ک بی قسه ره‌تبوو، شیوه‌نی ژنان له‌ خه‌رمانگا‌کاندا به‌رز ده‌بۆه، پیره‌می‌رده‌کان خۆیان هاویشتبوو سه‌ر گۆپال و سه‌یری ئه‌و گه‌مه‌یان ده‌کرد که له‌ ناو ئاودا به‌ تاراج چوو، جوتیاران به‌ ته‌به‌شی گرتیان‌ه‌وه، به‌بی حه‌ره‌که‌ت له‌ ناوه‌ندی مه‌زرای دروینه‌کراوی خۆیاندا وه‌ستابوون هه‌ندیکیان بیده‌نگ مابوونه‌وه و هه‌ندیکیان کفریان ده‌کرد و جوتیاران ره‌وان ده‌کرد، کوری میڤرئ به‌ هه‌لکێشانی ئاخ‌ گوتی: ((چ ده‌بوو ئه‌گه‌ر ته‌نها یه‌ک مرۆف هێزی به‌رگه‌گرتنی برسیه‌تی هه‌بی تاسه‌رحه‌دی مه‌رگ، تا مرۆف له‌به‌ر برسیه‌تی ته‌له‌ف نه‌بی))

یاکوب به‌گۆشه‌ی چاویه‌وه سه‌یری ئه‌وی کرد، به‌ تیزه‌وه وای نیشاندا که ((ئه‌گه‌ر بتوانیایه‌ بیت به‌ گه‌م تا خه‌لکان بتخۆن و نه‌جاتیان بی ئه‌و کاره‌ت ده‌کرد))

چاوی شاهین سیفه‌ت و لیوانی ته‌ستوورشۆری یاکوب له‌رز، وه‌لامی دایه‌وه، ((من!)) کوری مه‌ره‌یه‌م بیده‌نگ بوو، ئه‌ویدی گرتنه‌ خۆ به‌ بۆله‌وه گوتی: ((بۆ من له‌ناو‌بچم، ئه‌وه خودا بوو که لافاوی نارد من چ گونا‌هیکم هه‌یه؟ وه‌حشیا‌نه سه‌یری ئاسمانی کردو پیداجوو ((خودا ئه‌م کاره‌ی بۆ کرد؟ خه‌لک چیا‌ن کردبوو؟ که تیناگه‌م ئه‌ی تۆ چۆن کوری میڤرئ؟))

((براگه‌م مه‌پرسه، گونا‌هیا‌ن هه‌یه، تاچه‌ند رۆژی پێش منیش پرسیا‌رم ده‌کرد، به‌لام ئیستا من تیده‌گه‌م، ئه‌وه هه‌مان (ماری) بوو که یه‌که‌مین مه‌خلوقی ریه‌ده‌رکردو خودا ئه‌وانی له‌ به‌هشت فری دایه‌ ده‌روه

– مه‌به‌ستت له‌مه‌دا چییه؟

– پرسیا‌ر

– کوری زوبه‌دی ((تیناگه‌م، خیرا رۆی. ئیدی بۆ هاوسه‌فه‌ری دانووی له‌گه‌ل کوری میڤرئ ناگوتی، وشه‌کانی قورس ده‌بوون و به‌رگه‌گرتنی بیده‌نگیه‌کانی له‌ قسه‌کانی سه‌خت تر بوون، ئیستا که ئه‌وان گه‌یشتنه سه‌ر به‌رزایی کۆلتیکه‌وه له‌ ده‌شتاییدا، ئاوی بریقه‌داری گنسارت له‌ دووره‌وه به‌دیارکه‌وت، که‌شتیه‌کان گه‌یشتبوونه ده‌ریاچه‌وه ماسیگرئ ده‌ستی پیکردبوو، هه‌تا و هه‌ک دزیکه‌ی خۆیناوی له‌ بیاباندا سه‌ری هه‌لکێشا، که‌ناری ده‌ریاچه‌ی شاری بازرگاری و سه‌روه‌تمه‌ند به‌ ته‌واوی سپیده‌یه‌وه ده‌ره‌وشایه‌وه. یاکوب قایغه‌کانی خۆی له‌ دووره‌وه دیت زه‌ینی پر له‌ ماسی بوو، گه‌رایه‌وه لای هاوسه‌فه‌ری ناچۆری و گوتی: ((کوری میڤرئ بۆ کوێ ده‌چیت؟ سه‌یرکه‌ کفرناحوم له‌وێه))

کوری میڤرئ سه‌ری لار کرده‌وه وه‌لامی نه‌دایه‌وه، شه‌رمی ده‌کرد بلی که‌به‌ره‌و لای دیر ده‌چم تابمه‌ مرۆقیکی پاک و پیرۆز، یاکوب به‌ هه‌لپه‌ینی سه‌ریه‌وه زه‌ق زه‌ق که‌وته روانینی ئه‌وه‌وه، له‌په‌رکا ئه‌ندیشه‌یه‌کی هه‌رماسی ختووره‌ی کرده‌ زه‌ینه‌وه، به‌توره‌یه‌وه پرسسی ((وای به‌چاک ده‌زانی قسه‌یی نه‌که‌ی، وانیه‌؟ خه‌ریکی ده‌یشاریته‌وه، دروسته‌؟)) ده‌ستی هاویشته ژیر چه‌ناگه‌ی هاوسه‌فه‌ری خۆی و سه‌ری ئه‌وی به‌رز کرده‌وه، ((سه‌یری چاوه‌کانی من بکه‌ بلی بزائم کی تۆی ره‌وانه‌ کرده‌وه؟)) کوری میڤرئ ئه‌هیکی هه‌لکێشا و که‌وته زه‌مه‌مه‌وه ((نازائم نازائم ره‌نگه‌ خودا له‌وانه‌شه...)). دوو دل بوو، ترس و به‌سه‌ریدا زال بوو، وشه له‌ گه‌رووی گه‌ری خوارد، راست نه‌کات که له‌لایه‌ن هه‌رماسه‌وه ناردرا‌بیت؟

خه‌نده‌ییکی وشک و تیکه‌ل به‌ بیژکردنه‌وه له‌ لیوه‌کانی یاکوب که‌وته هه‌لبه‌زینه‌وه، بازووه‌کانی ئه‌وی توندگرت و به‌زبری رایته‌کاند به‌ نه‌رمی هاواری کرد، ((یوزباشی، یوزباشی دۆستت هه‌مانه‌ که تۆی ناردوه)) به‌لی خۆی بوو، حه‌تمه‌ن یوزباشی ئه‌وی به‌ناونیشانی جاسوس ناردبوو، جانبازه‌ نوێکان، کێوو سه‌حرا‌یا‌ن پر کردبوو، ئه‌وان به‌ره‌و دێهاته‌کان سه‌ره‌وژیر ده‌بوونه‌وه، به‌دزیه‌وه په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ل خه‌لک دروست ده‌کردو ده‌رباره‌ی تۆله‌و ئازادی له‌گه‌ل‌یا‌ندا قسه‌یان ده‌کرد، یوزباشی خۆینخۆری ناصیره جاسوسی زیرکری یه‌هودی بۆ دێهات ره‌وانه‌ کردبوو، هه‌مان سه‌لیبساز

یه کینکه لهوان. یاکوب بهر قهوه کریستی له خوێ به دوور کرد، له کاتی کدا که دهنگی خوێ کز کردبوو، گوتی: ((کوړې نه جار، گوڼ بگره، له هه مان شه و جییه دا ریگه مان له یهک جیا ده بیته وه، له وانه یه تۆ ناگاهیت له مهبهستی خوێ نه بیت، به لām من ناگادارم، زۆر چاکه، ئیستی برۆ، به لām شه و دوا جار نابێ که من ده بیستی یا سه بارهت به من شتی ده بیستی، بیچاره بۆ هه لایی که من رابکیشی به دوات ده کهوم، وای به حالت! زیاتر له وه قسه م نییه، به لām شه و ته له من پی بی، شه و ریبه ره ی هه لته بژاردوه، گیانت به سه لامه تی لیی ده رناچی!)) شه و کاته بی شه و دهستی بۆ خوا حافیزی دریش کات، به په له سه ره و ژیر بۆوه، زړ کوړانی زوبه دی، مه نجه لی مسینیان به سه ر ناگره وه هه لگر تبه و به ده وریا هه لقه یان به ستابوو، یه که مین نه فه ر که که وچکی دارینی نایه ناو مه نجه ل خودی پیره میرد بوو، که و ره ترین ماسی هه لته ژارد و خه ریکی خوار دنی بوو، به لām پیره میردترین که سی گروه که دهستی هینا پی شه وه و تا له خوار دنی بکات "له بیرمان کرد سپاسی خودا بکهین"

زوبه دی پیر، له کاتی کدا لوقمه که ی ده جووی، که وچکی دارینی به رز کرد وه که و ته سوپاسگوزاری خودای سرا ییل، تا نه وه کانی که لیمیان په ره و ره بکات و تا که یشتنی رۆژی خودا تواناو به رگه گرتن به وان به خشیته، رۆژی که دوژمنانیان په ره و بلا و ده بنه وه، رۆژی که ته و او ی میله تان له پی شگی سرا ییلی به خاک دادراو سوژده به ن. رۆژی که ته و او ی خودایانی سه ر به ئاستانه ی شه دۆنیای نه رم و نیان شه و ده په رستن، ((شه ی په ره و دگار له به ر شه مه یه که ده خوین، له به ر شه مه یه که ژن ده هیئن و منال و به ر دینین، هه ر بۆ شه وه یه که ده ژین- هه موو له به ر خاتری تۆ--)) له گه ل شه قسه یه دا ماسیه که ی درشت به لوقمه قورتدا.

له هه مان کاتدا که ئاغا و کارگه ر خوار دن ده خوین، له ززه ت له و میوه یه ی که زه مه تیان بۆ کیشاون، چاویان بری بووه ده ریچه ی دایکیان که سه رچاوه ی برستیان بوو، له پرێکا یاکوب توو په و قوړاوی له به ر چاوی شه وان به دیار که و ت.

ماسیگره کان جییان بۆ کرد وه و زوبه دی پیر که که یفی خوێ بوو هاواری کرد: ((به خیر بیی به خت له گه ل تۆ یاره، دانی شه و بخۆ... خه به ری تازه چییه؟

وه لām نه هات، کوړه له که نار باوکی چۆکی داو دهستی بۆ لای مه نجه له که دریش نه کرد که بۆنیکی خوێش و بوخاری لی به رز ده بۆوه، زوبه دی پیر به ترس و له رزه وه سه ری و هه رسو و راندو سه یری شه وی کرد، شه و کوړه مه ر ئاسا و که م قسه یه ی باش ده ناسی و له سه رو سه بر ده ی شه و ناگادار بوو لیی ده ترسا، پرسی ((مه گه ر برسیت نییه؟ شه و چ سه رو پۆته لاکه په ی دات کرد وه؟ شه و جار یکی دی له گه ل کێ شه رت کرد وه؟

یاکوب به توو په ییه وه وه لām ی دایه وه ((له گه ل خودا و هه رماس و مرۆقه کان، برسیم نییه)).

زوبه دی به خوێ گوت ((نه فه ت له هه رماس، هاتوه نه هیلی یه لوقمه ی خوێش له گه روومان به چیتته خواره وه)). به لām به به سه ر زمانه یینانی شه و قسا نه خود پاریزی کرد تا خو لقی ته نگ نه بی بابه ته که ی گوړی- به میه ره بان ییه وه دهستی له شه ژنۆی کوړه که ی داو به چا و هه لته کانه وه گوتی: ((هه ی به د فیتره ت شه وه له ریگا له گه ل کێ قسه ت کرد وه؟))

یاکوب ((ئاوا که واته ئیبه جاسوسمان هه یه؟ کێ به ئیوه ی گوت؟ من له گه ل که سی قسه م نه کرد وه!))

به م قسه یه هه ستایه وه سه ری و چووه لای ده ریچه، چۆکی له ئاو برده خواره وه و ده م وچاوی شوشه ت، شه و کاته به ره و لای گروه که گه رایه وه، به لām به دیتنی سه رو پۆته لاکگی خه ندانی شه وان که ده یاغوار دو پی ده که نین، وه کو تۆپ ته قینه وه: ((ئیه وه ده خوین و ده خو نه وه له ناصیره شه وانی دیکه له پی ناوی ئیه وه له خاچ ده درین!)) ئیدی نه ی توانی به رگه ی سه رو پۆته لاکگی شه وان بگرێ به بۆله بۆله وه بۆ لای دی که و ته ریگا وه. زوبه دی پیر سه یری پشتی سه ری شه وی ده کرد و له کاتی کدا سه ری خوێ هه لته کاندو گوتی: ((کوړه کām وه ک درکی ناو چاوی منن، یه کینکیان زیاد له پیویست نه رم و نیان زاهید و خوا په رست بوو. شه و یتریش زیاد له شه ندازه که لله شه ق، به هه ر شوینی دابروات، یا بوهستی جارو جه نجال ده خاته ئارا وه، دړک... هیچ یه کینکیان نه بوونه مرۆقیکی دروست و حیسانی، یه کیان تۆزی نه رم که به پیچه وانه ی سروشت و خوو، جارێ میه ره بان و جارێ سه گینکی هار، نیوه ی هه رماس و نیوه ی فریشته- به کورتی..

یهک مرۆف!) به هه‌لکێشانى ئاخى، ماسى سه‌ر زىرى فرانده ده‌مى تا کامى تالى قورت بدات و ئاوديوى بکات، گوتى: ((سوپاس بۆ خودا که ماسى سه‌ر زىرین و شه‌و ده‌ریاچانه‌ی که زاینده‌ی شه‌وان و خودایى که ده‌ریاچه‌کانى خه‌لق کردوه)) پیره‌میردی گروه‌که گوتى: ((تۆ که‌وا ده‌لیتى که‌واته‌ یونسى پیر چى بلیت؟ بیته‌وايه‌ی هه‌موو رۆژى عه‌سران به‌سه‌ر تاویره‌ به‌ردى داده‌نیشى. سه‌یرى لای ئورشه‌لیم ده‌کات و بۆ شه‌ندریاسى کورپى شه‌شک هه‌لده‌رپێژى، شه‌ندریاس یه‌کى له‌ هه‌مان شه‌و سه‌ر گه‌رمانه‌ن، ده‌لین پیغه‌مبه‌ریكى که‌شفکردوه‌و له‌ هه‌موو جیگایى به‌ دواى شه‌وا ده‌که‌وته‌ رى، جگه‌ له‌ کلۆ هه‌نگوین هیچى دیکه‌ ناخوات، خه‌لکى ده‌گرن و ده‌یاغنه‌ رووبارى نۆردن و تا له‌ به‌قسه‌ی خۆیان گونا‌هه‌کانیان بشۆنه‌وه)).

زوبه‌دى ده‌خاله‌تى کردو گوتى: ((به‌ ئیمه‌یان گوتوه‌ کورتان هه‌بى تا وه‌زعتان باش بى، شه‌و گۆزیه‌م بده‌رى، به‌پای من هیشتا هه‌ندى شه‌پای تیايه‌ ده‌مه‌وى حاله‌م بیته‌وه‌ جى، ده‌نگى هه‌نگاوى سه‌نگین و سست رۆیشتنى به‌سه‌ر گاشه‌به‌رده‌کانه‌وه‌ بیست وای به‌دیارده‌خست که‌ ئاژه‌لیتى زه‌به‌للاح به‌ تووره‌بییه‌وه‌ نزیك ده‌که‌ویسته‌وه‌، زوبه‌دى پیر ئاورپىکى دایه‌وه‌و به‌ ده‌نگىکى به‌رز گوتى: ((سه‌فات هینا یونسى نازه‌نین)) ردىنى به‌شه‌راب بووى پاک کردوه‌و به‌رپێژه‌وه‌ له‌ جیوه‌ هه‌لسایه‌وه‌، شه‌رمى کرد دابنیشى، ((له‌گه‌ل کوره‌کاتم دانیشتوووم خه‌ریکین میواندارى خۆمان به‌ماسى سه‌رزپێرین ده‌که‌ین، فه‌رموو، ماسى بخۆو قسه‌مان بۆ بکه‌، شه‌دى خه‌به‌رى کوره‌که‌ت-شه‌ندریاسى پیرۆز- چیه‌یه‌؟ ماسیگریکى پیر له‌ پێشياندا به‌دیارکه‌وت، کورت و چوارشانه‌بوو، پیتلای له‌پى نه‌بوو هه‌تا شه‌وى کردبووه‌ که‌باب، چاوانى کزو تیر بوو، که‌له‌یه‌یکى گه‌وره‌ که‌ موى سپى و ئالۆز دایپۆشى بوو پیستى وه‌کو پوله‌که‌ی ماسى لیها‌تبوو، بۆ پیشه‌وه‌ لار بۆوه‌و، تاک تاکى شه‌وانى خسته‌ ژیر نه‌زه‌رى خۆیه‌وه‌و به‌دواى که‌سه‌یدا ده‌گه‌را.

زوبه‌دى پرسى ((باوکه‌ یونس به‌ دواى کى ده‌گه‌رپى؟ وه‌کو شه‌وى که‌ زۆر ماندووبى و نه‌ته‌وى قسه‌ بکه‌یت؟)) چارى برپه‌ پى و ردىن و قژى یونس: پربوو بوو له‌ ئیستقانى ماسى خه‌زه‌ی ده‌ریایى، لیوى شه‌ستوو و قاش قاشى وه‌کو لیوى ماسى ده‌کرانه‌وه‌و

داده‌خران و ده‌نگیان نه‌بوو .. زوبه‌دى ویستى له‌بنه‌وه‌ پێکه‌نى که‌ناگه‌هان ترسیكى به‌سه‌ردا زال بوو، به‌ده‌حالییوونىکى گه‌مژه‌لانه‌ به‌زه‌ینیدا ره‌تبوو، به‌هه‌راسانیه‌وه‌ ده‌سته‌کانى بۆ پیشه‌وه‌ درپێژ کرد، وه‌ک بلیتى ده‌یه‌ویست یونسى پیر زیاتر نزیك نه‌که‌وى، له‌ کاتیکدا به‌سه‌ر پێیه‌کانیه‌وه‌ هه‌لده‌به‌زیه‌وه‌ هاوارى کرد:

((قسه‌ بکه‌ نه‌کا یونس پیغه‌مبه‌ر بیت؟ شه‌و هه‌موو ماوه‌یه‌ له‌گه‌ل ئیمه‌بوویت خۆشت شارده‌ته‌وه‌؟ به‌ناوى شه‌دونیاوه‌ سویندت ده‌ده‌م که‌قسه‌ بکه‌ی، بیستووومه‌ جارێکیان شه‌وعاییده‌ی دیر ده‌رباره‌ی شه‌و ماسیه‌ی که‌ یونس پیغه‌مبه‌رى به‌ یاکپارچه‌ی قورت داوه‌ قسه‌ی ده‌کردو پاشان ساغ و سه‌لامه‌ت شه‌وى هینا‌بووه‌ سه‌ره‌وه‌: خه‌زه‌ی ده‌ریایى به‌موى سه‌رو سینهى وه‌نوسا بوو، ردىنى پربوو بوو له‌ فه‌رخه‌ قرژال، له‌دل نه‌گرى به‌لام مه‌رج ده‌که‌م که‌ شه‌گه‌ر له‌ناو ردىنت بگه‌رپیم، قرژال ده‌دۆزمه‌وه‌.

ماسیگره‌کان قاقا پیده‌که‌نین، به‌لام زوبه‌دى به‌ وه‌حشه‌تى له‌ چاوه‌کانى، سه‌یرى دۆسته‌ کۆنینه‌که‌ی خۆی ده‌کرد، به‌وى گوت:

((شه‌ی مه‌ردى خودا قسه‌بکه‌ تۆ یونس ی پیغه‌مبه‌رنیت؟))

یونسى پیر به‌ هیماى ره‌ت کردنه‌وه‌ سه‌رى راته‌کاند، به‌بیرى نه‌ده‌هات که‌ ماسى قورتى دابى؟ به‌محاله‌وه‌ ره‌نگبوو دواى سه‌اله‌هاى سا‌ خه‌بات له‌گه‌ل ماسى له‌کى ده‌یتوانى وه‌بیرى بیته‌وه‌. زوبه‌دى پیر به‌ زه‌مه‌مه‌ کردنه‌وه‌ گوتى (خۆیه‌تى ... خۆیه‌تى) چاویشى له‌لاییکه‌وه‌ بۆلایى ده‌سوورا، وه‌ک بلیتى ده‌بخوازی رینگه‌ی راکردن بدۆزیته‌وه‌، ده‌یزانى که‌ په‌یامبه‌ران مرۆقى ره‌نگاو‌رهنگ بوینه‌وه‌ که‌ نه‌ده‌بوو پشتیان پى به‌سه‌ترى، له‌هه‌واو ده‌ریا له‌ ئاگر و نه‌بوون، پاشان له‌ کاتیکى چاوه‌روان نه‌کراودا، به‌ جیلوه‌ی سه‌وز ده‌بوون، مه‌گه‌ر شه‌لیاس به‌سواری ئاگر به‌رزنه‌بووبۆوه‌ ئاسمان؟ له‌گه‌ل شه‌مه‌ش هیشتا زیندوو بوو سه‌له‌ته‌نه‌تى ده‌کرد، جیاوازی نه‌بوو ده‌چووینه‌ کام لووتکه‌ی کویستان له‌وى له‌به‌ر ده‌مت بوو، هه‌مان شه‌وه‌ش ده‌رباره‌ی - خنوخ - راسته‌: شه‌و جاويدانه‌بوو، ئیستاش یونسى په‌یامبه‌ر، زوبه‌دى به‌ خۆی گوت: ((خۆی له‌ گیللى دده‌ا، واخۆی ده‌نوینى که‌ ماسیگریکه‌و ده‌بیته‌ باوکه‌ په‌تروس و شه‌ندریاس، چاکتر وایه‌ به‌ میه‌ره‌بانى ره‌فتارى له‌گه‌ل بکه‌یت، شه‌و په‌یامبه‌رانه‌

(ههتا ته گهر هی پارسالیش بیت) روون و شه رابو و مریشک و کهر ویشکیش وهر گرن،
حهواستان کۆکه نه وه (دوو دووتا چوارتا)

زړکوپه کان له جیوه قیت بوونه وه دهستیان کرد به پړکردنی سه به ته کان . له دور وه
له پشت تاویر بهرده کاته وه، نه فه ریکی و شترسوار به دیارکوت، زوبه دی پیر دهستی
خسته سهر چاوی و سهیری کرد، به دهنگیکی بهرز گووتی: ((ناهای کورینه وهر نه
تیره وه و سهیربکن، وایرناکه نه وه یارۆ کوری من بی؟

سواره که به سهر زبخی نهرمدا راده بردو و له وان نزیک کهوته وه، ماسیگره کان بهیه که
دهنگ هاواریان کرد ((خویهتی، خویهتی، چاوتان روون)) سواره که به بهرده وامی
تهواندا رت ده بوو، بۆ سه لام کردن دهستی راستی راته کاند، باوکه پیره که هاواری
کرد (یۆحه ننا بۆ ته وهنده به په له ی؟ تۆغرت خیر دهقیقه یی بوسته بتبینم) .

- عابید له حالی مهرگدایه ،کاتم نیه .

- چی بووه

- نایه وی خۆراک بخوات، دهیه وی بریت

- بۆ.... بۆ ..

- به لام قسه کانی سوار له ههوا گوم بوو ...

زوبه دی پیر کۆخه ییکی کرد، بۆ ساتی کهوته ته ندیشه و تهوکاته سهری راته کاندو
گووتی: (خودایه ئیمه له نافه تی به پیرۆزکردن پپاریزه)) کوری میری سهیری
سه ره و ژوربوونه وه یاکوبی کرد که به ههنگاری تووره به ره و کفرناحوم رۆیشت، به
پی ی وهک خاچ ودلی پر درده وه خۆی هاویشته سهر زه وی.

بۆ تهو که به مجۆره شهیدای خۆشه ویستی و هه بوونی دۆست بوو، تهو هه موو رقو
قینه ی له ناودلی مرۆفدا بیدار ده کرده وه؟ که مته رخه می له خۆی بوو، خوداو خه لک
که مته رخه م نه بوون، بۆ بهم هه موو دلره قییه رهفتاری ده کرد، بۆ ریگایکی
هه لده بژاردو ئیستا کهش، شه هاهمه تی تهوه ی نیه تاکۆتایی بیپییوی؟ تهو ترسنۆکیکی

بوونه وه ری عه جیبو غه ریب که لله ره قن، ته گهر ههواست کۆنه که یته وه ده که ویته
دهرده سه ری وه)) له بهر ته مه به تاوازیکی شیرین گوتی:

- هاوسی ئازیم باوکه یونس نایا به دوا ی که سیددا ده گه ری؟ یا کویت ده وی؟ له
ناصره گه رایه وه، به لام واده اته بهرچاو که ماندوو بی و چوه گوند ته گهر له هه والی
کوپه کهت په ترۆس ده پرسی، گوتی: زۆرباشه و سوپاس بۆ خوا حالی باشه و
نیگه رانییه که له میاندا نییه، سه لامه ته و زوو دیته وه، له ناخه وه سلای هییه، گویت
له من، یونس؟ هیمایه که بکه له گه ل ته ودا به گه رمی قسه ی ده کرد دهستی له شانی
چهرم ناسای ددها، کی دهیزانی هه موو شتی ده بی، تهو ماسیگره که للوپه که رهنگه
یونسی په یامبه ر بی، له بهر ته مه باشتر بوو که ههواست جه م بی، یونسی پیر کوپبوو
بووبۆوه، له ناو مه نجه لدا یه که دوو پشکی ده ریای ده رهینا و یه کپارچه نایه ده میه وه،
خه ریکی جوینی بوو، تهوکاته به مقه مقه وه گوتی: ((من ده رۆم)) و پشتی له وان کرد،
جاریکی دیکه ش تاویر بهرده کان که وتنه قرچه قرچه وه، مه لیکی ده ریایی هاته سهر
سه ری وه، باله کانی لیکداو ساتی وهستا، وهک بلتی چاوی به قرژالی مووی ناو سهری
ماسیگر کهوتی، له رووداو له رووی ترسه وه کهوته قازوقیژه وه دوور کهوته وه زوبه دی
پیر گوتی (کورینه تاگداربن مهرج ده کهم یونسی په یامبه ره ئیستا که په ترۆس لیتره
نیه، باشتر وایه که دوو نه فهر له ئیوه بچیته کۆمه گی ته وه وه، دنا خودا ده زانی
چیمان به سه ردیت. دوو ماسیگری زبه للاح له جیوه قیت بوونه وه نیوه به شوخی
ونیوه به ترسه وه، تهویان خسته بهر قسه وه ((زوبه دی تۆ به پرسی ته نجامی ته وکاره ی،
په یامبه ران ئازله ی وه حشین، وه ههروه ها به بی خه بهر دم ده که نه وه مرۆف ده خه نه ژیر
ددانیانه وه ! باوای برۆین خودا حافیز)) زوبه دی سهری رازی بوونی نا به سینه، چاک
له گه ل تهو په یامبه ره ختوابوی، ئیستا رووی له زړ کوپه کانی دیکه ی کردو گوتی
((کورینه خۆتان شاد نیشان بدهن و به شادومانی پی هه لگرن سه به ته کانتان پر ماسی
بکن و بۆلای دی بکه ونه ری، به لام ههواستان جه م بکن)).

جووتیاران مرۆقی مه کربازن وه کو ماسیگران بی فاک و فیک نین، ئیمه به نده ی
تایه تی خوداین، تا ته وهنده ی که ده توان ماسی که متر بدهن و گه می زیاتر وهر گرن

زه لیل بوو شایسته ی به زه بی بوو، بۆ مه جد له یه به ناوی هاوسهر هه لئه بژارد، تازگاری بکات، له شهرم ومهرگ؟ له وکاته ی که خواوه ند چه نگاله کانی خۆی له سه ریا برده خواره وه، شه مری ده کرد هه لستیتته وه، شه ی بۆ به زه ی وه ده نووسا و سه رپه چی له هه ستانه وه ده کرد؟ ئیستا بۆ بۆته به نده ی ترسو و ده چیتته بیابان تاخۆی بشاریته وه؟ بیری نه ده کرده وه که خودا له ویش وه که ههر شویتینکی دی په یدا ده بیت؟

خۆره تاو نزیکه ی به سه سه ریه وه وه ستابوو، له خۆدان وناله وشین بۆ گه فی له ده ست چوو ته واو بوو بوو، شه و خه لکه ره نجه رانه، پيشتر خوویان به کاره ساته وه گرتبوو، شه وان وه بیریان بوو که شیوه کانیان هه یج به ره هه میکی نه هینابوو، له به ره مه وه ریه یان نه ده پوو خا . هه زاران ساڵ بوو که له ژیر باری زولم بوون، برسیه تیان چه شتبوو، هه یزی دیارو په نهان شه وان ی به م لاو به ملادا راکیشابوو، به لام به رپه گیاهه که به ری خۆیان له ناودا په راند بووه، هه مان شه وه فه ری سه برو به رگه ی کردبوون مارمیلکیتی سه وز له ژیر بنه درکیتکی کورته وه ده ره په ری، هاتبووه به ر روژی، به بینینی شه م مرۆق - ئازه لی ترسناک - زراوی چوو دهستی کرد به قه ره ج و دی، به لام دلای خۆی دایه وه جه سته ی خۆی نووسانده گاشه به ردی گه رمه وه، چاوانی ره شی کاره بایی خۆی وه رسوورانده به دلنیا یه وه چاوی برپه کوری مه ری وه، وه که بلینی چاک و چۆنی له گه لدا ده کات، یا ده یگوت ((چوونکه تۆم بین ی به ته نه ای هاتووم له گه ل تۆدام))، کوری مه ری خۆش حال بوو، هه ناسه ی راگرت تا نه وه کا شه میوانه بترسینی، به لام له هه مان کاتدا که سه یری شه ی ده کرد دلای وه کو شه لی ده دا، دوو په پوله ی خال سوورو ره ش له میان ی شه واندا که وتنه له رینه وه، به ره و لای کوری مه ری په ریان لیکدا و پاشه کشه یان ده کرد به ره و مارمیلکه که ده چوون، خه یالی رویشتنیان نه بوو، به شادومانی سه مایان ده کرد له به ره هه تاودا ورشه ورشیان بوو له کۆتایی دا به سه رده سمالی خوینینی پیاوه که نیشتنه وه و خه رتومی خۆیان گرت ه سه ر خاله سووره کانه وه وه که بلینی هه وای هه لمه ژتنی خویناویان هه بوو، هه سته لاواندنه وه ی خه رتومی په پوله کان به سه رجانگیه وه، شه ی خسته وه یادی په نجه کانی خودا، وای هاته به رچاو که په نجه کانی خودا و خه رتومی په پوله کان په یامیکی تاقانه بۆ شه وه هینن، ناخ چ ده بوو که خودا هه میشه وه کو هه وره تریشه یه یا خه رته لی چرنوک تیژ نه هاتبا یه

خواره وه، به لکو وه کو په روانه یه که داده به زی و له هه مان کاتدا خودا و په پوله ی له زه ینی خۆیدا ده کرد به یه که، هه سته ده کرد شتی ختوکه ی پیه کانی ده دا، سه یری خواره وه ی کرد بین ی زه یه یی له مه رووله ی درشتی رهنگی زه ردو ره ش له ژیر که وانه ی پیه کانی دا به په له له هاتو چووندان.

له چه ند ده سته یه کی دوو دووی و سیتایی به ده مه وه گه میان هه لده گرت که له کینگی گه مه وه، له خه لکیان دزی بوو بۆ لانه کانی خۆیان ده یانگواسته وه، له ته واوی شه م کاتانه دا خودایان - مه رووله ی گه وره - سوپاسگوزاری ده کرد که هه میشه نیگه رانی خه لکی هه لبه ژ یردا وه کانی - مه رووله کان - بوو.

دروست کاتی که گه نم له خه رمانگا کانداهه مبار کرابوو، لافاوی بۆ مه زرا ده نارده، کوری مه ری ئاخیکی هه لکیشا و له گه ل خۆیدا که وته نه ندیشه ((مه رووله کانی ش ئافه ریده ی خودان .، مرۆقو مارمیلکه کانی ش، هه روه ها شه و کلۆیانه ی که گویم له ده نگیان ده بی له زه یتونستانه کانداهه، چه قه له کان که شه وانگاوان ده لورینن .. لافاو برسیه تی ..)).

دهنگی هه ناسه کانی توندی که سیکی له دوا ی خۆی بیست، ترس سه راسه ری وجودی داگرت، ماوه یه که بوو که شه و ژنه ی فه رامۆش کردبوو، به لام شه و شه می فه رامۆش نه کردبوو، ده یتوانی له پشستی خۆی هه ست به و بکات که وه کو خۆی چوارمه چیکی دانیشته وه به سه ختی هه ناسه هه لده کیشی، له به ر خۆکه وته زه مزه مه وه ((نه فرینیش مه خلوقی خودایه)).

هه سته کرد له هه ناسه ی خودادا وه رپه چراوه، شه وه هه ناسه یه جار جار گه رم و مه ره بان جاریکیش وه حشی و بی به زه یی له ودا هه لیده کرد، مارمیلکه کان، په پوله کان، مه رووله کان و نه فره تی، هه موویان خودابوون. به ییستنی ده نگ و ئاوازی زه نگو له به دریزی ریگا، کاروانی دریشی و شتران که پر باری که لو په لی به نرخ، ره ت ده بوون، ولاغیکی چوکه له وه سته له پيشه وه بوو، شه م کاروانه حه تمه ن له نه ینه وا و بابل ده هات و به دامینی رووباری پر به ره که ی حه زه ته ی ئیبراهیم دا که وتبوونه ری و

به دريژايي بياباندا تيده په پرين، ناوړې شم وداوود هرمانو عاجو رهنګه کږيله ی ژنو بياويشيان به که شتي رهنګا وره نګ بار کړدې.

کاروانه که له قه تاره ييکي ريکوييکدا ريي دې پري، وا به ديار ده که وت که پاپاني بڼ نيبه، کورې ميړي له به رخو که وت ته نديشه وه، ((تهو خه لکه چ سه روه وت و سامانيکي هيه!)) له کږتايي کاروان دا بازرګانيکي رديين ره شي ده وله مند به خږي و ګواره ييکي زيړينه وه که جليکي سه وزو چادريکي سپي له به ردا بوو به ديار که وت.

و شتره کان به نازو فيزه وه به به رده مي ته ودا ره تده بوو، له پريکا هاته زهيني که ته وان له مه جده ل ده وه ستن، له به رخو گوتي: ((دهرګاي مالي مه جده ليه رږو شه و کراويه، ته وان ده چنه مالنه که ي ته وه وه، مه جده ليه دې بڼ تو نه جات بده م – نو ه چي ده بوو ته ګر بمتواني به تو نه جات بده م ته ي مه جده ليه، ناتوانم قه ومي سراييل نه جات بده م، من په يام بهر نيم، ته ګر ليو بکه مه وه نازانم چي بلېم، خودا و نند ليوه کاني مني به پشکوي سووتينهر پيرږز نه کړد، هه وره تريشه ي دانه به زانده ده روونم تا ټاګر بګرم و ديوانه ټاسا راکه مه خيابانو هاوارا بکه م، ده مه وي وشه کان له خودي ته وين، من و وشه کان کوجا مه رجه با، من ته نها ده مم ده که مه وه تهو قسه ده کا نا په يام بهر نيم، من مروقيکي ټاسايي زياتر نيم، که له هه موو شتي ده ترسي. مه جده ليه ناتوانم تو له ناو نويني شهرم به ينمه ده ره وه، بږيه ده چمه بيابان، ده چمه ديتر تا دوعات بڼ بکه م، پارانه وه هه موو تواناي منه، ده ګيړنه وه له کاتي جه نګه کان، مووسا هه ميشه ده ستي بڼ ټاسمان دريژ ده کړد/ کوراني سراييل سه رکه وتن، هه رکه ده ستي ته وان ماندوو ده بوو ده يانهي ټايه خواره وه، شکستيان ده خوارد، مه جده ليه بڼ خاتري تو ده سته کام رږو شه و به ره و ټاسمان به رز ده که مه وه)).

سه يري به رزايي کړد تا بزاني خږه تاو که ي ده يه وي ټاوي، ده يه وي ست شه وان به رده وامي به سه فده ري خږي بدات، تابتواني له کفرناحوم- رت بڼي، به بڼ ته وه ي که سي بيبيني، تهو کاته به ده وري ده ريا بسوورپته وه و بچيته ناو بيابان، بڼ ګه يشتن تا ده ات دلې بڼ ټاقه وت بڼ ټاقه تر ده بوو، له کاتيکا ديسان ټاخي هه لده کيشا له به رخو قسه ي ده کړد:

((ټاخ چي ده بوو ته ګر بمتواني به سه ر ټاودا بږو و راسته و خږ به سه ر ده ريا چه دا بږيشتام))

مارمي لکه که هيشتا له بهر خږه تاودا به ګاشه به رده که وه نووسا بوو، په روانه کان پږيه يان ګرتبوو، له ده رووني رږوشناييدا ون بوو بوون، ميرووله کان کاري هه لګرتن و ګواستنه وه ي خه رمانيان دريژه پيده دا، ده يانکيشايه ناو عه مباره کانيان، به په له ده چوونه مه زراو به باريکي تازه ده ګه پانه وه، خږه تاو ټاماده ي ټاوا بوون بوو، ريږواران که م بوونه وه، سيږبه رکان دريژ ده بوونه وه، عه سر ده که وت ته سه ر دره خت و خاکه وه و زيړاو ده کړدن، له ده ريا چه ټاو له هه لچوون ي ته واو بوو، له چاوليکدانې ته به شي خږي ده ګږي، سوور ده بوو، ده بوو به پره نګي و نه وشه يي، تاريک ده بوو، ته ستي رهيکي ګه وره له ټاقي ټاسماني شيواندا هه لواسرا بوو، کورې ميړي له به رخو که وت ته نديشه وه، ((هه ر ټيستا شه و ده ګات، هه ر ټيستا کچي ره شپږش ي خودا له ګه ل کارواني ته ستي ره کانيدا له توزي ريږه ده ګه ن)) بهر له وه ي ته ستي ره کان هه لي ده رکه وتنيان بڼ بږه خسي تا ټاسمان داپوشن، زهيني ته ويان داپوشي.

بڼ ده ستي رکردني سه فده ري خږي ټاماده ده کړد، ده نګي بږيکي له پشتي خږي بيست، ريږوارې ته وي بانګ کړد، ګه رايه وه و له رږوشنايي که مه رنګي ټاوا بووندا، ټاګاداري که سي بوو که هيماي بڼ لاي ته و ده کړد، له به رزاييه وه ده هاته خواره وه، کږله باريکي ګه وري به شانيه وه بوو، له کاتيکا، هه وليده دا سه روسه کوتي ريږواره که له ټيژ باردا بناسيت، له به رخو گوتي: ((ده سي کي بي؟)) ته و رووخساره رهنګ په ريږو رديين کورته و که م مووه ته و لولاقه باريک و چه ماوه ي پيشترې له شوييني ديوه، له پريکا هاواري کړد ((ته وه تو زي ټوماس؟ دوو باره ده ستي به ديږه رهي کړده وه؟)) ده وره ګه ري مه کربازو خيږ، به هه ناسه بږکيوه ، له به رده م ته و وه ستا بوو، کږله باري دابه زانده سه ر زه وي، ټاره قه ي نيوچاواني پر له که و پيس و چاواني وردو لچي خږي سپريه وه، چاواني که به سه ماي دوو فاقه ي خږيه وه تو يان له به رزه خي بي پرياره وه قه راره ده دا، نه تده زاني که خو شحالن، يا تيزبازي ده کهن، کورې ميړي، ټوماسي زياد له حده خو شده ويست، زور جار ده بينرا له کاتي ګه پانه وه له ديږه رهي به بوق له په ري

شالیهوه به که نار کاریگه ی شه ودا ره تده بوو، کۆله باری خۆی داده نایه سهر میزو دهر باره ی شه و شتانه ی که بینیبوی دهستی به قسان ده کرد. پیده که نی و گالتسه ی به خه لک ده کرد، نه با وهری به خودای سراپیل هه بوو نه به خوداییکی دیکه، ده یگوت ((خوداکانی ئیمه گالتسه مان پیده که ن و تیز به ئیمه ده که ن تا ناچارمان که ن منالائی خۆمان بکهینه قوربانی نه وان هوه، تا بخوریان بو بسووتینین و به دهنگی بهرز سرودی جوانی نه وان بچرین)). کورپی میهری گویی له و ده گرت و دلی پر تازاری توژی تارامده بووه، شه و مرۆقه نوکته بازه ی په سند ده کرد، که سه ره پای ته وای هه ژاری و ته وای کۆیله تی و فه لاکه ت نه ژادیشی به داو و درمانی پیکه نین و لووگیه وه به سه ره هه ژاری و کۆیله تیدا زال ده بوو، تو ماسی دیوه ره ش، کورپی میهری خۆش ده ویست، به ناوی مه پیکه ی بی گوناوه و ناخۆش که به باعه باعه وه به دوا ی خودا ده گه را تا له پشتی سیبه ری هوه خۆی په نهان کات، سهیری شه و ده کرد، به ره ها کردنی خه نده وه، پیی ده گوت ((تۆ مه پیکه ی، کورپی میهری. به لām گورگیکیشت له دروون دایه که تاره زووی خواردنی تو یه تی))

شه و کاته له ژیر کراسه کهیدا مشتت خورمای له گه ل هه نارو سیوێک دهر ده هینا که له باخیکی دزی بوو پیشکه شی ده کرد، به تازه کردنه وه ی هه ناسه وه گوتی:

به دیتنت خۆش حالم، خودا تو ی خۆشه وه ی، تو غرت خیر؟

کریست له کاتیکا هیما ی بو دهریاچه ده کرد وه لāmی دیه وه ((بو دیر؟))

- له م حاله ته دا به بینینی تو دووباره خۆش حالم، یاللا بگه رپوه.

- بو؟ خودا..

به لām تو ماس وه کو تو پ ته قیه وه: ((وه ره له هه قی من لوتفی بکه و دووباره دهر باره ی خودا داد قسه مه که، شه و هیچ سنورو مه رز ناسی، ته وای عومرت بو شه ملا شه ملا دهر پویت تا بگه ی به و، به لām شه و مرۆقه سو بجان ی کۆتایی نیه، له بهر شه مه فه رامۆشی بکه و له ناو کاری ئیمه دا قاتی مه که. گو ی بگه ره له من، لیتره ئیمه ده بی له گه ل خه لک سه ره کارمان هه بی، له گه ل مرۆقی نارپیک و فیلباز، یه که مینی

هه موان ده بی ناگاداری شه و یه هودیه ردین سووره بی، بهر له جیه یشتنی ناصیره بینیم له گه ل دایکی جانبازی له خاچدرادا په پس ی ده کرد، پاشانیش له گه ل باراباس و دووسی کهس له هاوړییانی خه نجه ره به دهستی له نه خومسه نی (برایه تی) دا، بیستم که ناوی تو یان ده هینا له بهر شه مه ناگادار به کورپی میهری، نه چیه دیر.

به لām کریست سه ری هینا یه خواره وه و گوتی: ((هه موو بوونه وه ریکی زیندوو له ده ست خودایه، هه ره شه و که بریار ده دا که ده یه و ی کی نه جات بدات و کی برینی، چی له ده ست ئیمه دیت؟ من دهر پۆم و تومیده وارم خودا یارمه تیم بدات)) تو ماس به تو ره پیسه وه هاواری کرد ((تۆ دهر پۆیی؟ به لām هه مان ئیستا که وا خه ری کین قسه ده که یین، یه هودا به خۆی و خه نجه ری ژیر کراسی له ناو دیره، تۆ خه نجه رت پییه؟))

کورپی میهری که وته له رزه وه ((نه چی له خه نجه ره بکه م؟))

تو ماس پیکه نی و به مننه منه وه گوتی: ((شه ی مه ر.. شه ی مه ر.. شه ی مه ر)). کوله باری هه لگرت ((خودا حافیز.. هه ره جو ر مه یلته وامن پیت ده لیم بگه رپوه و تۆ ده لیتی ((ده رۆم)) زۆر باشه، برۆ، شه و کاته ئیدی زۆر دره نگ بووه، له قه له خۆت ده)). هه لته کاندنی چاوی لۆچو وردیله ی له کاتی کدا فیکه ی لیته دا، بین یله سه ره به رزاییه که وه سه ره و ژیر بووه وه.

شه و به تاسو و قه وه، دامه نی خۆی راده خست، زه ی تاریک ده بوو دهریاچه ون ده بوو، یه که مین چراکان له کفرناحوم داگیرسان، بالدار ی رۆژ سه ری خۆیان له ژیر بال نابوو که وتبوونه خه وه وه، مه لانی شه و بیدار بوو بوونه وه و بو راوشکار ده چوون، کورپی میهری که وته شه ندیشه وه:

((کاتیکی پرۆزه، کاتیکی باشه بو به ریکه وتن، کهس نامبیتی بویه باشتره برۆین)) که وته وه یادی قسه کانی تو ماس و به زه مزه مه کردنه وه گوتی: ((تیراده ی خودا هه رچیه ک بیست.. هه مان شه وه ده بی، شه گه ره شه وه خودایه من بو پیشه وه راده دا تا بکوژی خۆم بدۆزمه وه، له بهر شه مه لیگه رپین هه رچی زوه با برۆم تا بکوژریم، لانی که م ده توانم شه وه شه نجام بده م شه نجامیشی ده ده م)). گه رپیه وه و سهیری دوا وه کرد،

به هاوسه فوره نادياره كهي خۆي گوت ((بكه وينه رى)). به ره و لاي دهرپاچه كهوته رى. شه ويكي دلنه وازو گهرم و غناك بوو، بايكي نهرم له لاي باشووره وه هله يده كرد كفرنارحوم بۆنى گولتي ياسه مين و ماسى ددها، زوبه دى پيرله هه وشه ي ماله وه دا له ژير داربادام دا له گه ل سالومه ي ژنى دانىشتبوو، تىشتيان ته و او كردبوو خه ريكى گه پيازي بوون له مالىدا، ياكوبى كورپان به سهر دۆشه گه وه خۆي هه لگيرو وه رگيپر ده كرد، جانبازى له خاچدراو، ههروه ها سته ميكي تازه به له ناو بردنى گه نم كه خودا به ره و اى ده زانى له هه قى خه لك، كورپى ميرو كه خۆي به ناو و نيشانى جاسوس فرۆشتبوو، شه و شتانه له تان و پۆي زهينى دا هه لنيشتوون و دلپان پر له توورپه يي كردبوو، شه و بيروكانه خه ويان له چاوى فراندبوو. له دهره وه شدا چه نه بازيه كانى باوكى به هه مان نه نداد توورپه ي ده كرد، له كاتيكا له توورپه ييان ده كولا هه لبه زيه وه سهر پييه كانى و چوه ناو هه وشه كه وه و به ره و ئاستانه ي دهرگا چوو.

دايكي به نيگه رانييه وه بانگى كرد ((بو كوي ده چى؟))

ياكوب به بۆله بۆله وه گوتى: ((ده چمه لاي دهرپاچه تا هه و اى تازه هه لمژم)) و له تاريكي دا ون بوو، زوبه دى پير سهرى راته كاندو به ئاخ هه لكيشانه وه گوتى: ((ژنى، ئيدى دهروره مان گوڤاوه، شه و روژانه جه وانه كان سهرى خويان لى به لايه، له هه وا ده فرن، به لام ناتوانن زور له هه وادا بيمينه وه، دووباره نوقمى ناو دهريا ده بن و سهر له نوئ ده ست پيده كه نه وه. شه وانه سهرپاكي شه قليان له ده ست داوه، ده لپى نا، سهريرى يوچه نناى خو شه ويستت بكه، ده فه رمون ((من ده چمه دي ره وه)). نوپژ، روژ، خودا، قايعى ماسيگري زور به ته سكي ديته بهرچاوى- جيى ته نگه، ئيستاش شه وه ش شه وى تر، ياكوب، كه وام بيرده كردوه زه رپه يه ك شه قلى له كه لله دايه، شه وه ت له من پى بى: شه و يش عه شقى به رى دايت ه سهرى، نه تبينى شه مشه و چو ن ده كولا و ناماده ي ته قينه وه بوو، مال بو شه و زور ته نگ ده هاته بهرچاوى، عه بيى نييه، په يه وندى به من هه نييه، وه لى كى ئاكاى له كه شتى و پياوه كام ده بى؟ ئايا هه موو ره نجم به باده چى؟ ژنى من دل و ده ماغم نييه كه مى شه راب و مه ززم بو به يينه تا بي مه وه سه رخو)).

سالومه ي پير خۆي له كه رى دا: ميرو دى پيرى به نه نداد زه ييكي ته و او شه رابى نو شى بوو، هه وليدا بابه تى قسه بگوزرى و گوتى: ((شه وان گه نج، نيگه ران مه به، جه وانى وه كو ئاره قه وايه زور زوو سارد ده يته وه)).

- ژنه به خودا تو راست ده كه ي، عه جه ب مي شكيكت هه يه! بو من لي ره دانىشم و دهرده سهرى بگرم؟ خو يه تى: شه وان گه نج و گه نجى ته وه كو ئاره قه ي توند زوو سارد ده يته وه. گه نجى ته نه خو شى يكه نامينى، منيش كاتى گه نج بووم، جو شم ده هينا و له سهر ته خته وه خو م هه لگيرو وه رگيپر ده كرد، وام بير كرده وه به دواى خودادا ده گه رپم، به لام له واقيع دا وانه بوو به لكو به دواى ژنى دا ده گه رپم، به دواى تو سالومه! ژم هينا و ئارام بوومه وه، كورپه كانى منيش هه مان كارده كهن، له بهر شه مه هه ر بيرى لى مه كه مه وه، من ئيستاقانيع بووم، ژنه كه مى مه ززه و شه رام بو به يينه، سالومه ي ئازيز ده مه وى به سه لامه تى تو ي نو ش بكه م. له هاوسيتى شه وانا دا يونسى پير ته نها و ته نها له كوخته كه ي دانىشتبوو له ژير رونا هى چرادا، تو ره كانى خۆي چاك ده كرد وه، شه و تو پرى چاك ده كرد وه، به لام بيرو هوشى لاي ژنه كه ي نه بوو، كه سالى پيشتر له هه مان شه و شه وه خته كو چى دوايى كردبوو، يا لاي كورپى نيوه شى ته كه ي شه نديراس، يا كورپه كه ي ديكه ي په ترؤس، شه و كه لله كه ره كه مه يخانه كانى ناصيره ي خستبووه ژير پييه كانى، پيره باوكى خۆي سپاردبووه شه مانه تى خودا وه تا هه ر خۆي ته نها له گه ل ماسييه كانيدا ده ست و په نج ه نهرم كات، نه خير، شه و بيرى له وشه كانى زوبه دى ده كرد وه له ژير هاوارى شه لئه ژان كارى ده كرد، ره نگه له واقيعدا شه و يونس پيغه مبه ر بى، سهريرى ده ست و پى و رانه كانى خۆي كرد، هه مووى پر له پوله كه ي ماسى بوو، هه تا هه ناسه و ئاره قه ي له شيشى بۆنى ماسى ليده هات، ئيستاش وه بيرى هاته وه كه دوپنى له كاتيكا به يادى ژنه كه ي ده گريا گريان هه شى بۆنى ماسى ددها، زوبه دى پيرى فيلباز له باره ي قرئاله كان راستى ده گوت: جارو ناجار له ناو ردنييدا به كيك هه لده به زيه وه، ره نگه يونس پيغه مبه ر بى، ئاخ له بهر هه ندى بوو كه دل و ده ماغى قسه كردنى نه بوو، ده بوايه به مه قاش قسه ي له ده مى دهر به ينين، هه ميشه له كاتى رو يشتن به سهر زه وى وشكدا پيى ده خزى و ساته ي ده كرد، به لام كاتى كه خۆي ده هاويشته دهرپاچه وه چ كه يفى كى ده بوو، چه ند هه ستى به ئارامى ده كرد! ئاوى بهرز

ده کردهوه سەر سینهی و دهیلاواندهوه و دهیلستهوه، له گوێکانیدا غه‌لغه‌له‌ی ده‌کردو له گه‌لێا قسه‌ی ده‌کردو شه‌ویش هه‌روه‌ک ماسی به‌ بێ قسه‌ وه‌لامی ئاوی ده‌دایه‌وه بلقه‌بلقی له‌ده‌م ده‌هاته‌ ده‌روه‌..

له‌به‌رخۆیا گوتی: ((به‌بێ گومان من یونس پیغه‌مبه‌رم، دووباره‌ زیندوو بوومه‌ته‌وه، ماسی سەر له‌ نوێ منی رشاندۆته‌وه، به‌لام شه‌جاره‌ که‌می ته‌قل له‌ که‌لله‌م دا هه‌یه، پیغه‌مبه‌راهه‌تیه‌که‌م له‌ شوینی خۆی، به‌لام واخۆم ده‌نوینم که‌ ماسیگرم، شتی به‌که‌سیک ناڵیم، هه‌زم لی نییه‌ سەر له‌ نوێ خۆم باویمه‌ ناو ده‌رده‌سه‌ریه‌کانه‌وه)) خاتری شه‌ هوشیاره‌ بزه‌ییکی له‌ رازی بوون به‌سه‌ر لیوه‌کانیا نه‌خشی به‌ستا، له‌به‌ر خۆ که‌وته‌ نه‌ندیشه‌وه: ((چه‌ند قشت هاتومه‌ته‌ به‌ر کاره‌وه‌.. ته‌ماشاکه‌ ئیستا چه‌ند ساڵه‌ که‌ هیچ که‌س هه‌تا خۆشم، بوونی شه‌و باه‌ته‌م نه‌کردوه، تا شه‌وه‌ی که‌ شه‌و زوبه‌دییه‌ ناجسنه‌ په‌ی به‌ کاری من برد، به‌هه‌ر جوړی بێ مه‌منوئم چاوی منی کرده‌وه)).

که‌ل وپه‌لی له‌ ناو ژووری کوخته‌که‌یدا به‌ر هه‌لاکرد، به‌رازی بوونه‌وه ده‌ستی لی‌کخشاندا، دۆلابچه‌ییکی کرده‌وه گۆزه‌ی شه‌رابی هینایه‌ ده‌روه‌، گه‌رووی چۆکه‌و پوله‌که‌یی خۆشی ته‌ر کرد، له‌ حالیکه‌ قاقا پیده‌که‌نی و ده‌ستی کرد به‌ نۆشین. له‌ کاتی‌کا دوو پیره‌می‌رد به‌رازه‌مه‌ندییه‌وه له‌ (کفرناحوم) شه‌رابیان ده‌نۆشی، کوپی می‌ری به‌ درێژایی که‌ناری ده‌ریاچه‌ غه‌رقی نه‌ندیشه‌ بوو بوو سه‌فه‌ری ده‌کرد، ته‌نهای ته‌نها نه‌بوو، له‌ پشتی سه‌ری خۆیه‌وه له‌ناو هه‌وشه‌ی مه‌جده‌لیه‌ ده‌نگی ویککه‌وتنی به‌رده‌چه‌گلی ده‌بیست، بازرگانه‌کان تازه‌ له‌ که‌شتی خۆیان دابه‌زین و به‌سه‌ر تاویره‌ به‌رده‌کانه‌وه دانیشه‌تون، شه‌وان به‌ ئارامی قسه‌یان له‌گه‌ل یه‌کتر ده‌کرد، له‌ کاتی‌کدا که‌ چاوه‌روانی نۆزه‌ی خۆیان بوون، خورماو قه‌ژالی سوورکراوه‌یان ده‌خوارد، له‌دێدا ره‌به‌نه‌کان عابیدیان له‌ ناوه‌ندی ژوور هه‌واندبوو، شه‌ونخوینانده‌کرد،

عابید هیشتا هه‌ناسه‌ی هه‌لده‌کیشه‌، چاوانی که‌وتوو بپری بووه‌ ده‌رگاوه‌، رووخساری له‌روا‌زی شپه‌زه‌بوو، وه‌ک بلێی هه‌لیده‌دا شتیکی گوێ لی بێ.

ره‌به‌نه‌کان سه‌یریان ده‌کردو له‌ میانی خۆیان په‌سه‌سیان بوو.

-هه‌ولیده‌دا بیستی که‌ ئایا خاخام له‌ ناصیره‌وه نه‌گه‌یشته‌وه تا چاره‌سه‌ری بکات.

-هه‌ولیده‌دا بیستی که‌ ئایا باله‌ ره‌شه‌کانی عی‌زرائیل نزی‌ک ناکه‌وێته‌وه.

-هه‌ولیده‌دا گوێی له‌ ده‌نگی پییه‌کانی کریست بی‌ت

شه‌وان زه‌مه‌زیان ده‌کردو سه‌یری شه‌ویان ده‌کرد، رۆحی هه‌موو یه‌کی له‌و کاته‌ی شه‌ودا ئاماده‌بوو تا پییه‌کانی په‌رجو به‌ ئازیزی راگری، گوێکانی خۆیان تیژ کردبوو، به‌لام جگه‌ له‌ ده‌نگی لی‌دانی سه‌نگینی چه‌کوش به‌سه‌ر بزماره‌وه هیچ ده‌نگی‌کی دیکه‌یان نه‌ده‌بیست، له‌ گۆشه‌ییکی دووری هه‌وشه‌وه، یه‌هودا ئاگری رۆشن ده‌کرده‌وه و هاوکات ده‌گه‌ل شه‌ودا کاری ده‌کرد.

بهشی دهیهم

له گۆشهییکی دوور هه لکه وتهمی ناصیره دا، میتریی ژنی یوسف، له کوختهی چوکه لهی خۆیدا دانیشتبوو، چرا روشن بوو، ده رگاش کراوه بوو، نهو خورییه که رسترا بوو، هه لیکردوه سه ر ته شی، بریاری دابوو که بۆ گه ران و سووران به دوای کوره که ییدا گونده که تهی بکات، خوری ده رست، به لام ناگای له خۆ نه بوو، زهینی بی که سو و بی تومیدی به سه ر مه زراکاندا راده برد، مه جده لو کفرناحومی ده پیشکنی، به ده وری ده ریچه ی گن سارتدا ده گه رپاو ده سوورا، نهو دووباره رایکردبوو، جاریکی دی خوداوه ند نه قیزه ی تیژنه ی بوو، میتریی له خۆی پرسی ((نایا خودا ره حم به و ناکات؟ نایا خودا ره حم به من ناکات مه گه ر ئیمه کوفرائی نیعمه تمان کردوه؟ نایا نهو شادی و عیزه ته ی که خودا واده ی به ئیمه ده دا نه و به بوو؟ نه ی په روه ر دگار بۆ واتکرد گۆپالی یوسف پیشکوی و ناچارت کردم که له گه ل پیره میردی زه ماوه ند بکه م؟ بۆچی هه و ره تریشقه ی خۆت دابه زانده و نه م کوره خه و ناویه ت له ناو ره حمی من دانا؟ له ته واری نهو ماوه ییه که سکم پر بوو، هاوسه یکان ده هاتن و ریزیان لیده نام، ده یانگوت: ((میتریی خوداوه ند له ناو هه موو ژنانی دونیا تاجی که رامه تی به تۆ به خشیوه)).

من پیشکۆتم، دره ختی بادام بووم و شکۆفه باران بووم، رییواره بازرگانه کان ده یانپرسی: ((نهو بادامه پر شکۆفه یه کییه؟)) و کاروانی خۆیان راده گرت و له وشتره کان

داده به زین و کۆشیان پر له دیاری ده کردم، به لام له پرینکا بایی هه لیکردو بی گه لاو به ره م مامه وه، بازووه کام به سه ر مه مکه وشکه وه بووه کانددا شو پر کرده وه، په روه ر دگار خواستی تۆ هاته دی: تۆ ناچارت کردم که پیشکۆیم، تۆ وه ک باهه لت کردو گه لای گۆله کان هه لوه رین، خوداوه ند نایا دووباره تومیدی پیشکۆتم هه یه؟ کوره که شی سبه ینه ی رۆژی دوایی له خۆی پرسی ((نایا تومیدی نهو هه یه دلتم دووباره ئارام بگریته وه؟)) نهو به ده وری ده ریچه دا سوورا بۆوه، ئیستا دیریکی له میانی تاویزه به ردی ره نگ سووردا له به رابه ری خۆیا دیت، ((به هه مان شیوه که بۆ پیشه وه ده رۆم و له دیر به نزیک ده که ومه وه، دلتم توندترو توندتر ده بی بۆ؟ نه ی خوداوه ند نه کا ریگه ی راستم نه گرتیته به ر؟ مه گه ر نهو نییه من بۆلای گۆشه گیرگای پیروژ راده کیشی؟ که واته بۆ ری له پیشده ستیم و شادکردنی دلتم ده گرت؟))

دوو ره به نی سپیپۆش له که نار ده رگای گه وره به دیار که وتن، چونه سه ر تاویزه به ردی و چاویان بریه لای کفرناحوم، یه کی له وان که قه مبورییکی نیوه شیت بوو، گوتی: ((هیشتا هیچ نیشانه یی به رچاو ناکه وی)).

نه ویت که سه رو پۆته لاکینی فیلتاسای هه بوو ده می کۆسه ناسای ده گه یشته بناگویی گوتی: ((تا گه یشتنی نه وان، ره حمه تی ده نار د- گیرووم- تۆ برۆ، تا به دیار که وتنی سه رو که لله ی وشتر، من له هه مان جیدا پاس ده که م)).

قه مבורه که شادومان بوو، له کاتی که به سه ر به رده که وه هه لده خزیه خواره وه و گوتی: ((زۆرباشه من ده رۆم و ته ماشای ده که م تا ده مرئ)) کوری میتریی به دوو دلیه وه له ئاستانه ی دیردا وه ستابوو، دلشی وه ک ناقوسی له له رین و جوله دابوو، بجیته ژووره وه یا نه چیته ژووره وه؟ دیه نی دیره که خر بوو به ردریژ کرابوو، هه تا تا که دره ختیکی سه وزو گۆلی یا په رهنده یی هه وشه که ی نه رازاند بۆوه.

ته نها هه رمیی پرکای کیوی ده ورانده وری جوان کردبوو، له ده وری به ری نهو گۆشه گیرگایه خرپو بی سۆزه دا، به رد دانرابوو، ناو به رده کان وه کو گۆر هه لکه نرابوون، کوری میتریی له خۆی پرسی: ((نایا مه له کوتی ئاسمان نه ویه؟ نایا نه مه شوینی که که تیایا دلی مرۆف هیور ده بیته وه؟))

سهیری کردو دیسان سهیری کرد، نهیده توانی بریار بدات که له دهروازه دا رهتبی، دوو سهگی رهشی میگهل له گۆشه بیکی دهره وه له به زین و دهستیان کرد به پیوه پینی، قه مهوری به له نگاز له تازه هاتوه که تاگادار بووه به فیکه یی سهگه کانی نارام کرده، پاشان گه رایه وه تا سهراپای به سهه بکاته وه، وا دههاته به دیدی که چاوانی گه نجه که پر له نازاری، جلی بهری ههژارانه بوو، خوینی له پییه کانی دههات، سگی به حالتی ئه سووتا.

- به خیری بری برا کام با توئی هاویشته ته ئه م بیابانه وه؟

کورپی میړی به دهنگی قوول و بیتمید وه لآمی دایه وه ((خودا))

ره به نه که ترسا، هیچکات نه بیستبوو که ناوی خودا به م جوړه وه حشه ته وه له لیوی که سی بیته دهره وه، بازووه کانی شۆر کرده وه هیچی نه گوت.

تازه هاتوه که، دواي مانه وه بیکی کورت به رده وام بوو له قسه:

هاتووم عابید بینم)).

- ده توانی بیینی به لآم ئه تو نابی، چ کاریکت به وه هیه؟

- نازانم ... خه ونم دیوه ... له ناصیره وه دیم.

راهیبه که به نیوه دیوانه بییه وه به خه نده وه گوتی: ((خه ون))

- خه ونیکی وه حشه تنک، باوکه، له وه زه مانه وه تاییستا دلّم نارامی به خۆه نه بیینیوه، عابید پیروژه، خودا وه نده راقه کردنی زمانی مه لو خه ونی فییری ئه وه کرده، له بهر هه ندییه که هاتووم.

کورپی میړی، هیچکاتی نه هاتبووه زهینی بیته ئه وه دیره وه تا لیکنده وه ئه وه خه ونه ی له عابید بوئی، که له کاتی دروست کردنی خاچ دیبوری: ئه م تاقیب کردنه ترسناکه ی خه ونه که ی و بو پیشه وه تاودانی ردین سوور له پیشه وه و کورته بالاگان خۆیان و نامیری ئه شکه نجه دانیان. به لآم ئیستا که له ئاستانه ی دهرگا به دوو دلّی وه ستاوه له پرینکا ئه م خه ونه وه ک بروسک په ریبه زهینییه وه، تووشی ترسو ته شه ر بوو

((خۆیه تی... له به رخاتری خه ون هاتووم، خودا وه نده ئه وه خه ونه ی نارده وه تا ریگه به من نیشان بدات و عابید رازی ئه وه خه ونه بو من ناشکرا ده کات.

ره به نه که گوتی: ((عابید له سه ره مه رگدایه برا تو درهنگ هاتی بگه پروه)) کورپی میړی وه لآمی دایه وه ((خودا فه رمانی به من داوه که بیّم، ئایا ئه وه توانای ئه وه ی هیه گالته به رۆله کانی خۆی بکات؟)) ره به نه که قاقا پیکه نی، له دونیادا هه موو رهنگیکی بیینی بوو، چاوانی ئاو له خودا ناخواته وه.

- مه گه ر نه ئیستا که ئه وه په روه ردا گاره؟ له بهر ئه مه هه رچییه که به وه ی ئه نجامی ده دا، ئه گه ر توانای هه لپاچینی سته می نه بیته چۆن چۆنی دهیتیانی توانا داریکی به رز بیته؟

ره به نه که دهستی له پشتی تازه هاتوه که داو مه بهستی بوو بیلا وینیتته وه، به لآم په نجه کانی ئه وه سه نگین بوو گه نجه که ی ئازاردا و گوتی: ((زۆر باشه نیگه ران مه به بفرموو وه ره ژوره وه، من خانه خویم)) له گه ل یه که چوونه حه وشه ی دیر، بایی هه لی کردوو، چه وی سه ر به ردریژی تی کللول ده دا، په رده ی گه رده لول هه تاوی له خۆی ده پیچا، هه وا تاریک ده بوو، له ناوه ندی حه وشه بیریکی وشک ده می کرد بووه، جارن پر ئاو ده بوو، به لآم ئیستا پر بووه له لیم، دوو مارمی لکه دهر په ریینه دهره وه، تا له لیواری وشک و کۆنینه ی بیردا خۆیان گرم که نه وه.

حوجره که ی عابید کرابووه، ره به نه که بازووی میوانی خۆی گرت ((هه ر لییره وه چاوه روانبه تا مۆله ت له برایان وه رده گرم.. ته کان نه خۆی)).

دهست به سینه وه چووه ژوره وه، سه گان له دوولای ژوروی عابید وه رکه و تبون، ملیان دریژ کردبوو، بو نیان هه لده کیشاو به خه مه وه واقه واقیان بوو...

عابیدیان به لای پییدا له ناوه ندی حوجره که وه دریژو دریژ خه وان دبوو، له ده وری ئه وه دا ره به نه کان له چاوه روانیدا بوون، خه وه کوتکه یان دهرده وه، شه ویداری بی تاقه تی کردبوون، کابرای له سه ره مه رگ به ته به شی هه لچوو چاوانی کراوه وه چاری پرپیوه راره وه که، قه ندیلکه حه وت لقه که له که نار روو خساریدا بوون سه ره هه لگه پراتیکی

دروه‌شاهه هه‌نیه‌و چاوانی هه‌رگیز ناتیرو لوتی بازناساو، لیوانی شینو رهنه‌گ په‌ریو و ریشی سپی دریتیژی که ده‌گه‌یشتته که‌مه‌ری و سینه‌ی روت و ئیسقانی شه‌وی داده‌پوشی، ره‌به‌نه‌کان داری تی‌که‌ل به‌گه‌لانی وشکه گولی سووریان به‌سه‌ر ره‌ژووی داگیرساودا هه‌لژشته ناو سو‌پاییکی گلین، فه‌زا تژی عه‌تر بوو بوو ره‌به‌ن هاته ژووره‌وه، هژی چونه ژووره‌وی له‌بیر کردو له ئاستانه‌ی ده‌رگادا له میانی سه‌گه‌کاندا ده‌سته‌و شه‌ژنۆ دانیشته. خۆره‌تاو ئیستاکه ده‌رگای له‌به‌رده‌ست بوو، هه‌ولیده‌دا تا به‌چونه ژووره‌وه به‌ناو ده‌رگادا پی‌به‌کانی عابید نه‌وازش بکات، کوری می‌ری له‌ده‌روه له چاوه‌روانیدا وه‌ستابوو، ده‌نگی جگه له ناله‌ی سه‌گان له دوورو زه‌ربه‌ی بالانس‌ی و له‌سه‌رخۆی چه‌کۆش به‌سه‌ر بزماره‌وه هیچی دیکه نه‌بوو.

میوان هه‌ر چاوه‌روان بوو، روژ ده‌چوو به‌پیشه‌وه، شه‌ویان ته‌واو له‌بیر کردبوو، له شه‌ودا شه‌ونم که‌وتبوو، به‌لام ئیستاکه شه‌و له ده‌روه‌ی حوگره وه‌ستاهه، گه‌رمای گیانه‌خشی خۆره‌تاوی سپیدانی هه‌تا ناو موخی ئیسقانی هه‌ست پی‌ده‌کرد. له پرپیکا بیده‌نگی به ده‌نگی ره‌به‌نی که به‌سه‌ر به‌رده‌وه خه‌ریکی پاسه‌وانی بوو شکا ((وادین، وادین)).

ره‌به‌نه‌کان له‌ناو حوگره‌ی عابید راجفرین و بیدار بونه‌وه و رایانکرده ده‌روه‌و عابیدیان تا‌ک و ته‌نها به‌جیه‌یشت، کوری می‌ری دل‌ی خۆی دایه‌وه دوو هه‌نگاو چوو به‌پیشه‌وه له ئاستانه‌ی ده‌رگادا وه‌ستا، له‌ناو حوگره‌که‌دا ئارامیی و مه‌رگی جاویدانه بوو، پی‌ی ناسک و رهنه‌گ په‌ریوه‌ی عابید له پرت‌ه‌وی هه‌تاودا ده‌رده‌وشایه‌وه، هه‌نگی له نزیك بنمیچ دا وزه‌ی بوو، مه‌گه‌زیکی ره‌شی مووینی به‌ده‌وری قه‌ندیل ده‌سوورایه‌وه به‌سه‌ماوه له لقی بۆ لقی هه‌لده‌به‌زیه‌وه، وه‌ک بلی‌ی له کاری هه‌لب‌ژاردنی خۆله‌میشدانی شه‌ودا بوو له‌پرپیکا عابید ته‌کانیکی داخۆ، به‌وه‌به‌رخۆه‌ینانی ته‌واوی هینزی خۆیه‌وه، سه‌ری خۆی بلند کرده‌وه به‌جاریک چاوانی له گلینه‌دا ده‌ره‌په‌ری و ده‌می کراوه، کونه‌کانی لوتی هه‌وايان هه‌لمژی، کوری می‌ری به‌عه‌لامه‌تی سه‌لاژ ده‌ستی نایه‌ سه‌ر دل‌ی و توپلی، لیوانی عابید جولان ((تۆ هاتوی... تۆ هاتوی... تۆ هاتوی... تۆ هاتوی)) زه‌مه‌مه‌که‌ی شه‌وه‌نده‌ شاراه‌بوو که کوری می‌ری گویی لی نه‌بوو، به‌لام

بزه‌ییك که گوزارشتی له سوپاسیك ده‌کرد وه‌سف نه‌ده‌کرا له رووخساری زبرو ره‌نجیده‌ی عابید پشکوت، یه‌کسه‌ر چاوه‌کانی داخست، په‌ری لوتی به‌بی‌جوله‌ مانه‌وه، ده‌می داخرا دوو ده‌ستی خاچناسا به‌سه‌ر سینه‌یه‌وه قه‌راری گرتبوو یه‌کیکیان به‌لای راست و شه‌ویدی به‌لای چه‌پدا خزی و به‌سه‌ر زه‌ویه‌وه ئارامی گرت، له هه‌مان شه‌م بگه‌ره به‌رده‌یه‌دا دوو وشتر له هه‌وشه‌دا چۆکیان دابوو، ره‌به‌نه‌کان بۆ پی‌شه‌وه رایانکرد، تا یارمه‌تی خاخام بدن له دابه‌زیندا.

به‌رده‌سته‌که‌ی عابید به‌شیوه‌ییکی شه‌لژانته‌میزه‌وه گوتی: ((نایا زینه‌وه... هیشتا زینه‌وه؟))

باوکه هه‌به‌کوک وه‌لامی دایه‌وه ((هیشتا هه‌ناسه هه‌لده‌کیشی، هه‌موو شتی ده‌بینی و ده‌بیستی، به‌لام قسه‌ ناکات)).

سه‌ره‌تا خاخام چوو ژووره‌وه به‌دوای شه‌وه‌وه به‌رده‌سته‌که‌ی خۆی و جانتایه‌کی گرانبه‌های که پر بوو له داووده‌رمان و گیاده‌رمان و ره‌مل و قیبله‌نۆما، سه‌گه ره‌شه‌کان که کلیان نابوو ناوگه‌لۆزیان، هه‌تا سه‌ریشیان وه‌رنه‌سووراند، ملیان به‌سه‌ر زه‌مینه‌وه دریت کردبوو، وه‌ک مرۆف به‌خه‌مه‌وه واقه‌واقیان بوو.

خاخام گویی له ده‌نگیان بوو سه‌ری خۆی راته‌کاند، له‌به‌ر خۆ گوتی: ((زۆر دره‌نگ گه‌یشتم)), به‌لام قسه‌ییکی نه‌کرد، به‌سه‌ر له‌شیان لار بۆوه ده‌ستی له‌سه‌ر دل‌ی دانا به‌زه‌مزمه‌کردنه‌وه گوتی: ((زۆر دره‌نگ گه‌یشتم... باوکان خوا عومری دریت به‌ ئیوه‌به‌خشی، ره‌به‌نه‌کان به‌گریانه‌وه لاریبونه‌وه و هه‌ریه‌که به پی‌ی خزمه‌تی خۆی و به پی‌ی ریوره‌سم جه‌سته‌ی عابیدیان ماچ کرد: باوکه هه‌به‌کۆک چاوی و ره‌به‌نه‌کانی دیکه قژو ده‌ستی و به‌رده‌سته‌کانیش پی‌ی، یه‌کی له‌وانیش گۆچانه‌که‌ی عابیدی به‌سه‌ر شوینی خالیه‌وه هه‌لگرت و له که‌نار ته‌رمی پیرۆزدا داینا.

خاخامی پیر چۆکی داو سه‌یری شه‌وی ده‌کرد و نه‌یده‌توانی چاوی لی هه‌لگری، شه‌و خه‌نده پیرۆز مه‌نده چی بوو؟ شه‌و دره‌وشانه‌وه رازناسایه‌ی ده‌وره‌یه‌ری چاوانی داخراوی

چ ماناییکی هه بوو؟ خۆره تاو، خۆره تاوی جاویدانی، کهوته سهر شه و رووخساره و لهوئ مایهوه، شه خۆره تاوه چی بوو؟

سهیری دهووبهیری کرد، ره به نه کان هیشتا، به سهر چۆکه وه ریزیان له خوالیخۆشبوو دهن، یۆحه ننا لئوی به پیتی عابید نوسابوو ده گریا، خاخامی پیر نیگای له ره به نیکیه وه ده خزانده سهر ره به نیکی دیکه وه ک بلینی شه وان ده خاته باری پرسیاره وه، له پریکا چاوی به کورپی میړی کهوت که له گۆشه ییکی دواوهی حوجره به بی جولوه و ئارام وه ستاوه و خاچناسا دهستی ناو ته سهر سینه یه وه، به لām رووخساری هه مان بزهی ئارام و پیروزمه ندانهی گرتبووه خۆ، خاخام به ترسه وه له گه ل خۆی کهوته زه مزمه ((شه یه هوی سه بابوت شه شه دونیا، تو هیچ کات له به وه سه وه کردنی دلّم ناو تهستی ئیستا یازای زه ینمه تا تیبه گم و بریار بدهم.

روژی دوا یی خۆره تاو توو ره و خویناوی، که تو فانیکی رهش ده و رانده وری گرتبوو، له میان ی زید لیمه وه هه لده به زیه ده ره وه، با ییکی ئاگراوی له روژه له لاته وه له بیاباندا هه لسا، دنیا تاریک بوو، ههر دوو سه گی ره شی دیر هه ولیاندا بوه پ، به لām ده میان پر له چه بوو بیده نگ بوون، وشتره به زه وی نووسا وه کان، چاوانیان داخست و له چاوه روانیدا مانه وه.

ره به نه کان که به یه کتر زنجیر بووبون، هیدی هیدی و وپ بو پیشه وه ده رویشتن و هه ولیان ددها به رنه بنه وه سهر زه وی، له کاتی کدا به یه که وه به قه ره په ستیوه ته رمی عابیدیان توند گرتبوو، نه وه کا با له ده ستیان پرفینی بو پیشه وه ده چون تا به خاکی بسپیرن.

بیابان له شه پۆلدا بوو، وه کو ده ریا سهر هه لده گه را و ده که وته خواره وه. یۆحه ننا له کاتی کدا پشتی به دیوار دابوو به زه مزمه کردنه وه گوتی: ((بای بیابانه، هه ناسه ی یه هوه، هه موو گه لاییکی سه وز سیس ده کات، هه موو سه رچاوه یی وشک ده کات، ده می مروّف پر له لیم ده کا.. ئیمه ته نها ته رمی پیروژ له چال ده نیین و شه پۆلی چه و دا یده پۆشی.

شه ساته ی که شه وان به ئاستانه ی دیردا رهت ده بوون، ئاسنگه ریکی ردین سوور خۆی و چه کوشی سه رشانی، له میان ی لافاوی لیمدا، ره شو زه به للاح هه لسا یه وه سه ری بۆ ساتی سهیری کردن، به لām یه کسه ر له نیو زیخ و لمدا ونبوو، کورپی زوبه دی، شه ونا شوناسه ی له میان ی لافا ودا بینی، به ترسه وه خۆی به بازووی هاو ریکیه ی وه نووساند به ئارامی پرسی ((کی بوو؟ شه وت نه بینی؟)) کورپی میړی وه لām ی نه دایه وه و کهوته شه ندیشه وه ((خوا هه موو شتی ری کده خات، دروست به هه مان شیوه که خۆی ده یه وی سه یر که چۆن چۆنی من و یه هو دای لیره پیک گه یانده وه، که شو نیکیه زه وی کو تایی لیه دیت، شه ی خودا وه ند له م حاله ته دا لیگه ری خواستی تو بیته دی)).

شه وان، بو پیشه وه لاریونه وه، بو پیش ده چون و بیبیه کان یان له چه وی سو تینه ر دا ده برده خواره وه، هه ولیان ددها که ده م و لوتیان به جلی به ریان بگرن، به لām لیمی نه رم پیشتر جیتی خۆی له گه رویانا گرتبوو... له پریکا با ریشمه ی له ده ست باو که هه به کوکی فراند، شه وی هه لخراند و به زه ویدادا، ره به نه کان که خۆلی چر نابینای کرد بوون، به سه ریا ره تبون بیابان فیکه ی بوو، به رده کان جرینگه جرینگیان بوو، هه به کوکی پیر هاواریکی زبری سه ردا، به لām که س گویی له ده نگ ی نه بوو، کورپی میړی له به رخۆ گوتی ((بو نابی هه ناسه ی یه هوه شنه ییکی فینک بی له ده ریای گه وره وه بو ئیمه بی، ده یویست شه م پرسیاره له هاو ریکیه ی پرسی، به لām ده می نه کرده وه ((بو نابی بای یه هوه بیره وشکه کان پر ئا و بکات؟)).

ئایا شه مه یان دووره له قودره تی یه هوه که گه لای سه وزی خۆش بو و میهره بان بی بو خه لک؟

ئاخ شه گه ر نه فه ری ته نها یه که نه فه ر ده بوو سو راغی بکا و بیتوانیا یه لئی نریک بیته وه و بکه ویتسه سه ری بیبه کانی، به رله وه ی بیته وه خۆله میش باسی ئازاری مروّف و ئازاری خاک و گه لای سه وزی کرد با؟)) یه هو دا هیشتا له راره وی حوجره ییکی تاریکدا وه ستا بوو که ره به نه کان به ناوی کارگه وه له به رده ستیان دانابوو، له کاتی کدا له به ر زۆریکیه نین شه قی ده برد، ری و ره سمی به خاک سپاردنی سه یر ده کرد، خلیسکی ده برد و به هه وا ده که وت، بو ساتی ون بوو، ساتیکی دیکه به دیار که وته وه، شه وکه سه ی بینی

بوو که به‌دوایه‌وه بوو چاوه ره‌شه‌کانی له خۆشیاندا بریقه‌ی ده‌دایه‌وه، که‌وته زه‌مه‌مه‌وه ((خودای س‌راییل گه‌وره‌یه، چه‌ند چاک هه‌موو شتی ریک‌ده‌خات، خائینه‌که‌ی دوورست له ژیر خه‌نجه‌ره‌که‌مه‌وه داناه، ((له‌کاتی‌کا له خۆش‌حالیان سمیلی باده‌دا، چووه ژووره‌وه، حوجره تاریک بوو، به‌لام له‌ناو ئاگردانیکی بچووک له‌سوچیندا، ره‌ژووی داگیرساو توند له‌حالی داگیرساندا بوو، ره‌به‌نی قه‌مبوری نیوه شیت و نیوه عاقل ئاگردانی خۆش ده‌کرد. ئاسنگه‌ر که‌یفی خۆش بوو، گوتی (ئاهای باوکه یه‌ربوکام و شه‌وه هه‌مان بایه که پی‌ی ده‌لێی بای خودا من خۆشم ده‌وی، زۆر خۆشم ده‌وی، شه‌گه‌ر له جی‌ی خودادا بوام به هه‌مان جو‌ر هه‌لم ده‌کرد)).

ره‌به‌نه‌که به‌خنده‌وه گوتی: ((من بام هه‌ر هه‌لم نه‌ده‌کرد بی‌ تاقه‌ت بووم، ده‌ستی له خۆش‌کردنی ئاگر کیشایه‌وه تا ناره‌قه‌ی توپ‌ل و ملی بس‌ریته‌وه. یه‌هودا لێی نزیك که‌وته‌وه پرسى ((باوکه یه‌ربوکام، لوتفیک‌ی پی‌ی ده‌که‌ی؟ دوینی گه‌نجی به‌ ردینیک‌ی کورت و ره‌ش به‌ناوی می‌وان هاته ناو دیره‌وه، نیوشیت‌ی وه‌کو خۆت جه‌ناب عالی، بیلا‌وی له‌پی‌ی نه‌بوو، ده‌سه‌لێکی به‌خالی سوور سووره‌وه به‌سه‌ره‌وه بوو)).

ره‌به‌نه‌که بایکی به‌ غه‌بابه‌ی دا‌کرد و گوتی: ((من یه‌که‌مین که‌س بوم که شه‌وم بینى، به‌لام گه‌وجیک‌ی ته‌واوه دروست وه‌کو شه‌وانی دیکه‌ی دینه‌ ئیره‌وه، ده‌لێت له‌ناصره‌وه هاتووم خه‌ونیکم دیوه، تا عایید بینى- دل‌قانی خ‌وای به‌رکه‌وی- تا رازی شه‌و خه‌ونه‌ی بو بکاته‌وه)).

- باشه گوی بگه‌ر، شه‌گه‌ر هه‌لم نه‌کرد بی‌ جه‌ناب عالی می‌واند‌ری ده‌که‌ی، هه‌رکاتی که‌سی دیت، مه‌گه‌ر ئیوه نین که حوجره‌ی ده‌خه‌نه به‌رده‌ست و خواردن و خۆراکی پی‌ده‌ده‌ن..?

له‌م باره‌وه گو‌مانت نه‌بی، وادیته به‌رچاو کاریک‌ی دیکه به‌ من نا‌کری، بۆیه منیان کردۆته خانه‌خوی، ده‌شۆم گه‌سک لێده‌ده‌م و خواردن ده‌ده‌م به‌می‌وانان.

- زۆر جار چاکه شه‌مشه و جیگه‌ی له‌ژووری من بو‌ ر‌اخه، من ناتوانم به‌ ته‌نها بجه‌وم، (یه‌ربوکام) چۆن ده‌توانم بۆت روون که‌مه‌وه؟ من کابووسم هه‌یه، هه‌رماس دیته

سو‌راغم و تووشی وه‌سوه‌سه‌م ده‌کات، ده‌ترسم گرفتاری عه‌زایی دۆزه‌خ م، به‌لام هه‌رکه هه‌ناسه‌ی ئاده‌میزادی له ته‌که‌مه‌وه هه‌ست پی‌ده‌که‌م، ئارام ده‌مه‌وه، شه‌و کاره‌ بکه، دیاریه‌کت پی‌ده‌به‌خشم، مقه‌ستیک‌ی موچنینت ده‌ده‌می تا ردینت پی‌ چاکه‌یت، ده‌توانی ردینى ره‌به‌نانیش چاک بکه‌ی و په‌شی وشترانیش هه‌لپاچی، ئیدی که‌س تو به‌بی ده‌سه‌لات ناداته قه‌لم، باشه گوت له‌منه؟

- ده‌ی مقه‌سته‌که‌م بدی.

ئاسنگه‌ر ناو جانتای گه‌راو مقه‌ستیک‌ی گه‌وره‌ی ژه‌نگاوی هینایه‌ ده‌ره‌وه، ره‌به‌نه‌که له‌ده‌ستی فراندو نایه به‌ر رو‌ناهی، کردیه‌وه و دا‌بخست، (شاگه‌شکه ببوو) غه‌رقى سه‌رسامی بوو، به‌زه‌مه‌مه‌ کردنه‌وه گوتی: ((خوداوه‌ندا تو گه‌وره‌یت و کاره‌کانت سه‌رسام شه‌نگیژه)) یه‌هودا له کاتی‌کا شه‌وی به‌زبری‌وه راده‌ته‌کاند تابیته‌وه خۆی و گوتی: ((باشه چی ده‌لێی؟))

ره‌به‌ن وه‌لامی دایه‌وه: ((شه‌مشه و له‌حوجره‌ی تو ده‌بی)) به‌مه‌ست له‌ ده‌ستیه‌وه چووه ده‌ره‌وه.

شه‌وان ئیدی گه‌را‌بوونه‌وه، نه‌یانتوانی بوو زۆر دوور برۆن، چونکه بای یه‌هوه شه‌وانی راپیچ دابوو به‌زه‌مینى دادابوون، قۆلتیکیان دۆزیبووه، ته‌رمه‌که‌یان هاو‌یشتبووه ناو قۆلتیکه‌وه باوکه هه‌به‌کۆکیان بو خۆیندنی نو‌یژی مردوان بانگ کردبوو به‌لام شه‌ویان نه‌دۆزیبووه، خا‌مامی پی‌ری ناصیره به‌سه‌ر لی‌واری قۆلته‌که‌وه لار بوو بووه و بانگیک‌ی به‌رزی بو جه‌سته‌ی خال و بی‌ روحی شه‌وا کرد: ((تو خاکی و ده‌گه‌رپیته‌وه خاک، رو‌ح له‌ ده‌روونی تو‌دا هه‌لقه‌پوه، ئیدی پی‌ویستی به‌ تو نییه، وه‌زیفه‌ی خوات شه‌نجامدا، شه‌ی له‌ش تو وه‌زیفه‌ت به‌شه‌نجام گه‌یاند، یارای رو‌حت کرد تا دابه‌زیته‌ خا‌کدانى غوربه‌ته‌وه چه‌ند سپی‌ده‌یه‌ک به‌سه‌ر به‌ردو چه‌ودا ری بکات، گو‌ناه بکات هه‌ست به‌ ئازار بکات، بو به‌هه‌شت، سه‌ر زه‌مینى باوکی، بو خودا، باوکی، بی سه‌برو بی‌قه‌راری بکات، شه‌ی له‌ش، عایید ئیدی پی‌ویستی به‌تۆنییه: له‌گه‌ل خاک بیه به‌یه‌ک)) هه‌مان کات که خا‌م قسه‌ی ده‌کرد، کاتی لیمی نه‌رم ته‌رمی عاییدی دا‌پۆشی بوو، رووخسارو ریش و

دهسته كان كه وتبوونه ژير توژو خاکه وه، گه رده لولوی لیم به رزبووه و ره به نه کان به په له پاشه کشه یان کرد.

له هه مان ده ماندا که خانه خوژی نیوه شیئت، مقه سته که ی قه پانده و ناسنگه ری جی هیشت، ره به نه نابینابووه کان، به لیوی قاش قاش و ژیرهنگلی ورشاهوه په نای ناو دیر بون، هه به کۆکی پیریان له ریگه ی گه رانه وده له کاتیکا نیوه ی له شی داپوشراپوو، له گه ل خوژا هینابووه. خاخمی پیر چاوان و ده و ملی خوژی به پارچه یه کی ته ر پاک کرده وه به سهر زه وی و له به رده م شوینی خالی عابیدا ده سته و ته ژنو دانیش، له کلورژنه ی ده رگای کلوم دراودا ده یتوانی دهنگی هه ناسه کانی یه هوه که دنیای تاواندبووه و نه یه یشتبوو بیستی، په یامبه ران به کۆره و له پانتایی زه یینیدا له په رستاگاییکه وه بو په رستاگاییکی دیکه ده ریشتن، له هه وای ناگراوی دابوو که بانگی خودایان ده کرد، به نزیک که وتنه وه ی (یه هوه ی سه باویوت) ده بی سوواتانی لیوو چاوی ناوه هایان هه ست پیکر ابايه! به زه مزه مه وه گوتی: ((هه لبه ته! خودا وه ند باینیکی قامچی ژنه و جیلوه ی هه وره تریشقه یه نه وه ده زانم، نه و یاخیکی غه رقی شکوفه نییه، دلّی مرؤف گه لاییکی سه وزه: خودا لقی نه و لولده داو په ژمورده ی ده کات. چی له ده ست نیمه دیت؟ له ره فتاری نیمه وه سه باره ت به وه وه چ هونه ری له ده ست نیمه دیت تا به یانکردنی ناسایی بی؟

نه گه ر به رخی قوربانی پیشکه ش به و بکه ین هاوار ده کات ((نه وانم ناویت، گوژتم ناوی، ته نها مه زامیر ده توانی برسیه تیم بره وینیتته وه)) نه گه ر ده مان بو خویندنه وه ی مه زامیره کان بکریتته وه، هاوار ده کات " من وشه م ناوی، شتی جگه له گوژستی به رخ، گوژستی کوپ، ته نها گوژستی کوپ ده توانی برسیه تیم بره وینیتته وه)).

خاخمی پیر ناخیکی هه لکیشا له باره ی خودا وه که وتنه نه ندیشه وه، نه وی تووره و بیتاقه ت کردبوو، به دوای سوچی ده گه را تا رابکشی، ره به نه کان له به ر نه وه ی شه و بیداربوون بو خه و هیلاک بووبوون، هه ریبه ک رایکردبووه سوچیکی ژووره کانیا ن تاسه ریبه سه رین بکه ن و بجه سیئنه وه عابید له خه و ببینن، رۆحی عابید چل رۆژان له سهر دیر ده سووریتته وه، سهر له یه ک یه کی ژووره کان هه لده کیشتی، تا کاری ره به نه کانی خوژی

بخاته ژیر چاویه وه و رینمایان بکات، جار جاره ش سه رزه نشتیان بکات، له به ر نه مه نه وان پالیان داوه تا بجه سیئنه وه عابیدیش له خه وندا ببینن، خاخمی پیر گه راپیه وه و سه یری ده وره ی خوژی کرد که سیکی نه بیینی، له ژووره که دا جگه له دوو سه گی ره ش که سیکی دیکه نه بوو، نه و سه گانه ی که هاتبوونه ژووره وه و به سهر به رد ریژوه وهر که تبوون، خه مبارانه شوینه خالیه که ی عابیدیان بوون ده کرد، باینیکی تووره له ده رگای ددها، نه ویش گه ره کی بوو بیتته ژووره وه، به لام له کاتی که خاخم له که نار سه گه کانه وه ناماده ی راکشان بوو، چاوی به کوری میری که وت که به بی جووله له سوچیکه وه و هستاوه و سه یری نه و ده کات، یه کسه ر خه و له پیلوه خه و الوه کانیه وه ره ویه وه، به په ریشتانیه وه هه لسا یه وه به هیمای سهر داوی له برازاکه ی کرد نزیک بیتته وه، وا به دیار ده که وت گه نجه که له چاوه روانی بانگ کردنیه وه و هستاوی، به خه ندییکی ته لخه وه به سهر لیوه کانیه وه نزیک که وتته وه، خاخم گوتی: ((کریست دانیشه ده مه وی قسه ت له گه لدا بکه م))

گه نجه که وه لامی دایه وه ((سه راپام گوئییه، له به رابه ریا چوکیدا ((مامه شه معون منیش ده مه وی له گه ل توّدا قسه بکه م))

- لیتره به دوای چیه وه ی؟ دایکت به دوای توّدا هه موو گونده کان ده گه ری و ده سووری و شیوه ن ده کات.

- نه وه به دوای مندا ده گه ری، من به دوای خودادا ده گه ریتم، نیمه قه ت یه کتر نابینینه وه.

- تو دلّره قی، هیچ کاتی به و جوړه ی که شایسته ی مرؤشه باوک و دایکت خوژ نه و یستوه.

- باشتریش، دلّی من چ پشکزییکی سووتینه ره، هه رکه س نزیک بیتته وه ده یسووتینی، خاخم له کاتیکا سه ری هینابووه پیش تا سه یری کوری میری بکات، گوتی: ((چیت به سهر هاتوه، به مجوره قسه ده که ی؟ له چیت که مه؟))

چاوانی گه نجه که ته شکالود بوو ((کوپم، دهردیکی په نها که وتوتته گیانته وه. دانیبیابنی و خوت بجه سیئنه وه، نازاریکی په نهان له ناخی.)).

گه نجه که قسه ی تهوی بیری ((یهک نازار؟)) خنده یکی ته لڅ سه راسه ری رووخساری راگرت ((نه یهک... زور!)) دهنگی دل وروشینه ری تم هاواره، خاخمی ترساند، دهستی دانایه سه ر چوکی گه نجه کهو دلی دایه وه، به نهرمی گوتی: ((کوپم من گوی ده گرم، نازاره کانی خوت هه لپیزه، له دلی خوتا دهریان بهینه، تاریکی په روره شگای ته و نازارانه یه، به لام روشنایی به لای گیانیه، شهرمن و هه راسان مه به قسه بکه)) به لام کوپمی میری نهیده زانی چون دهست پیبکات و چی بللی ((چ شتی له دلیا بهیلته وه و دان به چ شتی بنی تا نارام بیته وه، مه جده لیه، حهوت گوناهی گه وره، خاچ و له خاچدراو، هه مووی به ناخدا راده بردن، برینه کانی دهر وونی ته ویان ده کولانده وه، خاخم به به هاواریکی خاموشی روانینه وه سهیری تهوی ده کرده ته ژنوی تهوی ده لوانده وه، عاقیبهت به دهنگیکی وردو نهرم گوتی: ((کوپم ناتوانی...؟))

- نا مامه شه معون... ناتوانم

خاخم به دهنگی که نیستا نارامترو نهرمتر بوو پرسی ((نه کا وه سه سه ییکی زور دهره ی دابی؟

گه نجه که به ترسه وه وه لامی دایه وه ((زور، زور))

خاخم به هه لکیشانی ناخیک گوتی: ((کوپم منیش کاتی گهنج بووم زورم نازار ده کیشا، خودا ته شکه نجه ی ددهام و تاقی ده کرده وه، دروست به هه مان شیوه که .. ناگای له تویه، ده یخوازی بو ماوه یهک ماوه و پله ی بهرگه گرتنی من بیینی، منیش وه سه سه ی زورم هه بوو، هه ندی له وه سه سه کان، ته وانسه ی که شیوه ییکی ترسی هه بوو، منیان نه دهر ترساند، به لام له وه سه سه کانی ته هلی پر له نازو نه وازش دهر ترسام، وهک چون که دهیزانی، هاتمه تم دیره وه تا نارامی بدوزمه وه، ته و کاره ی که تو کردت، به لام خودا له چاودیری کردم دهستی نه کیشایه وه له هه مان جیدا بوو که چه نگالی کردم... وه سه سه ییکی له شیوه ی ژنیکی نارده سو راغم ته فسوس که له م

وه سه سه یه توانییم له دهست داو بهزیم. له م کاته وه تا نیستا - رهنگه خواستی خوا بووی، رهنگه له بهر هه ندی بی که ته شکه نجه ی ددهام، به للی له م کاته وه تا وه کو نیستا نارام گرتوه و خوداش، تیمه ی له گهل یه کتر ناشت کرده و نیستا که دۆستی یه کترین... به هه مان شیوه کوپمی خوم توش ناشتی له گهل خودا بکه و چاره سه ری ده دوزیه وه))

کوپمی میری سه ری راته کاندو به زه مزه مه وه گوتی: ((وابزاتم به م ساده گیوه چاره سه ری نادوزمه وه)) بیده نگ مایه وه و خاخم هیچی نه گوت: هه ردو کیان به توندی هه ناسه یان هه لکیشا. گه نجه که له کاتی کدا له جیوه هه لسا یه وه، گوتی: ((نازاتم له کوپوه دهست پیبکه م؟ هیچ کات دهست پیبکه م، من زور شهرم ده که م!))

به لام خاخم بازووی گه نجه که ی به توندی گرت و نه یه یشت هه لسیته وه به ته مرکرنه وه گوتی: قیت مه به وه، نهروی، شهرمیش وه سه سه ییکه به سه ریدا زال به، بوه سته، ده مه وی چه ند پرسیا ری له تو بکه م، من پرسیا ر ده که م تو به حه وسه له وه وه لایمان ده دهره یته وه، بو هاتویه دیره وه؟

- تا خوم نه جات بدهم

تا خوت نه جات بدهی؟ له دهست چ شتی؟ له دهست چ که سی؟

- له دهست خودا

خاخم به په ری شانیه وه پرسی - له دهست خودا؟

- ته و هه میشه به دوامه وه بووه، په نجه کانی خوی له سه رم، له دلیم، له دهر ووم بردوته خواره وه... هه ولده دا پالم پیوه بنی...

- بو کوی؟

- بو ته لان

- کام ته لان

- ته لانی خۆی، پیم ده لانی که راپهروم بلیم، به لām نایا من ده توانم چی بلیم؟ هاوارم کرده سهری ((به حالی خۆم لیمگه پری هیچم نییه بۆ وتن))، به لām سه ریچی کرد پیمگوت ((هاها... سه ریچی ده که ی؟ زۆر چاکه منیش نیشانت ده ده م، کار ی ده که م که له من بیزار بیت، شه کاته وازم لی دینی))، له بهر شه مه که وتومه ته ناو گه رداوی ته واری گونا هه کانه وه.

- خاхам هاواری کرد ((گه رداوی ته واری گونا هه کانی که ده کری...))؟

به لām کوپه گه نجه که نه بییست، توو ره پیی و بازار له دونیا و شه شتانه ی که تیا به تی شه ی بی خه بهر کرد بوو.

- بۆ منی هه ل بژارد؟ نایا شه په رده ی سه ر سینه م هه ل ناگریت، تا له رازی ده روونم وه ناگابیتته وه؟ ته واری ماره کانی دونیا له و ی به سه ماو کیفه کیفه وه که پکه یان کرد، ته واری گونا هه کان و... به رزتر له هه موو... قسه له گه رووی گیری خوارد، له گوتن وه ستا، ئاره قه له کونه موی سه ری هه وه هه ل ده ر ژا.

خاхам به نه رمی پرس ی ((وو... بالتر له هه موو...))؟

کریست له کاتی کدا سه ری بلن د کرد بۆ وه گوتی: ((مه جده لیه، مه جده لیه)).

- په نگ له روو خساری خاхам په ری بوو.

- هه مووی خه تای من بوو که شه راکینش رایه نیو شه ریگه یه وه، کاتی که زیاتر له منالیکی بچوک نه بووم، چووم بۆ لای، له ززه تی له ش رینمای ی کردم - به لئی دانی پیاده نیتم، خاхам شه گه ر ده ته و ی وه حشه ت وجودت دا بگریت، گو ی بگره، شه کاته ره نگه له سی سال زیاترم نه بووم، له و کاته که س له مال نه ده بوو من به دزیه وه ده چوومه شه و ی، ده ستی مه جده لیه م ده گرت، جلیم له بهر داده که ند، به سه ر زه ویه وه راده کشاین، له کاتی کا چا چی روو تمان به سه ری هه که وه دا ده چه سپاند، چه ند به له ززه ت بوو، چ گونا هیکی له ززه ت به خش بوو، له و زه مانه وه به دوا مه جده لیه گو مرابوو، ئیدی نه یده توانی به بی پیاوینک، به بی پیاوه کان بژیت.

سه یری خا خامی په ری کرد، به لām خا خام سه ری له میان ی شه ژنۆکانی نابوو قسه ی نه ده کرد، کو ری می ری که سینه ی ده کوتایه وه هاواری کرد ((خه تای منه خه تای منه!)) دوا ی ساتی به رده وام بوو له قسه و گوتی: ((شه ی کاش هه ر شه بوایه، خا خام، له کاتی منالیه وه تا ئیستا نه ته نها دیوی زینام له قولایی بووندا شار دۆته وه، به لکو دیوی غروویش، هه تا له کاتی که زۆر بچووک بووم به زه حه ت ده متوانی ری که وم، به سه ر دیواردا ده رۆیشتم بۆ شه و ی نه که وم خۆم به وه وه ده نو ساند، هه تا شه کاته ش هاوارم ده کرد - شاخ چ جه ساره تیک بوو... جه ساره ت، خودایه)) خودایه بکه به خودا... بکه به خودا)) رۆژیکیان هی شو یکی گه وره ی تری م له ده ست بوو ژنیکی قه ره ج تیده په ری هاته لای من، ده سته و شه ژنۆ دانیشتم ده ستی گرتم گوتی: ((شه ترییه بده به من تا سه یری به ختت که م)) تری که م به ودا لار بۆ وه ناو له پی بینی، هاواری کرد ((شاخ شاخ خاچ ده بینم... خاچ و شه ستیره)) شه کاته پی که نی و پید اچوو: تۆ ده بیته پاشای یه هود)) و رۆیشتم.

به لām من با وه رپم به قسه ی شه و کرد پر بووم له بای غرور، له و زه مانه وه تا ئیستا مامه شمعون، ته واو دۆراوم، تۆ یه که مین که سی که ناگاداری رازی من ده بیت، تا ئیستا لای هیچ که س دانم پیانه ناوه له و رۆژه وه به دوا من هه موو شه تیکم له ده ست دا)) بۆ ساتی بی ده نگ ماوه، شه کات هاواری کرد: ((من لوسی قه رم)).

خا خام سه ری له میان ی شه ژنۆکانی خۆی به رز کرد وه وه ده ستی له سه ر ده می گه نجه که دانا و به شه مر کرد نه وه گوتی: ((بی ده نگ به!))

گه نجه که به داگیر سانه وه گوتی: ((نه من بی ده نگ نام، ئیستا ده ستم پیکرد وه، به لām زۆر درهنگی به سه ردا چووه، من بی ده نگ نام، من درۆژیکی مونافیقم، له سی به ری خۆشم ده ترسم، هیچکات راستی ناخه مه سه ر زمانم شه هامه تی شه وه م نییه، کاتی که ژنی ده بینم سوور هه ل ده گه رپیم و سه رم له به ر خۆم ده نیم، به لām چا وه کاتم تژی ده بن له هه وه س، هیچکاتی ده ستم بۆ تالان و کوشتن به رز نا که مه وه... نه ک له بهر شه و ی که نامه و ی، به لکو له بهر شه ویه که ده ترسم، ده مه و ی له به رابه ر دایکم و یوزباشی و خودا سه ریچی بکه م... به لām ده ترسم... به لئی ده ترسم، شه گه ر سه یری ده روونم که ی ترس

دەبىنى، بەلنى كەرويشكىكى لەرزىو لە دەروونى داكەوتوو، ترس نەك شتىكى دىكە، باوك و دايك خودام ترسه)).

خاخام دەستى گەنجەكە لە دەستى خۆى گرت تا ئارامى كاتەو، بەلام جەستەى كرىست لەبەر گرولگپە دەلەرزى، خاخام گوتى: ((كورم، مەترسه، ھەرچەند دىوى دەروونمان زۆتر بى بە ھەمان ئەندازە شەنسمان دەبى ئەگەر بيانگۆرىنەو بەفريشته، فريشته ناويكە كە دەبەخشينە ئەو دىوانەى تۆبە دەكەن، لەبەر ئەو باوەرت ھەبى... وەلى ھەزم لىيە تەنھا يەك پرسیارت لى بكەم كە ئايا تا ئىستا لەگەل ژنى نووستوى؟

گەنجەكە بە ئارامىو ھەوتى: ((نەخىر))

ھىچ مەيلنكىشت بۆ ئەم كارە نىيە؟

گەنجەكە سوور ھەلگەرا ((مەيلم ھەيە)) ئەو قەسەيەى ئەوئەندە لەسەر خۆ كرد كە خاخام نەبىيىست، بەلام يەكسەر راجفرى، وەك بلىي تازە بىدار بوو بۆو ھەو ھاواری كرد ((نەخىر مەيلم نىيە.. مەيلم نىيە)).

خاخام كە چارەسەرىكى دىكەى بۆ گەنجەكە نەدۆزىو، گوتى: ((بۆ نە؟)) ئەو بە ئازموون فىر بوو ئەوانەى كە جنۆكە دەستيان لى دەو شىنى، بەجوين ھاوارو دەست لەسەر دەمەو بۆ لای ئەو دەھاتن و شكايەتيان ھەبوو لەو ھەو دۇنيا بۆ ئەوان زۆر بچوكە، ھەركە ژنيان دەھينا دۇنيا بۆ ئەوان بچوك نەبوو، دەبوونە خواو ن مالو ئارام دەبوونەو.

گەنجەكە بە ئاوازيكى دلئايىو ھەوتى: ((بۆ من بەس نىيە، شتىكى گەرەترم گەرەكە، خاخام بەسەرسامىو ھەوتى: ((بۆ تۆ بەس نىيە؟ كەواتە چىت دەوى؟ مەجدەليەى خۆويست و كەفەل بەرز لەبەرامبەر زەينى ئەودا رەتبوو، سىنەى روت و قوت بوو، چاوو لىو گۆناكانى شەلالى سوورو سپا بوو، پىدەكەنى و ددانەكانى لەبەر نورى خۆرەتاو دەبريقانەو، بەلام وەك چۆن كە لەبەرابەريا، دەسوورايەو، گۆرا.. زۆر بوو، كورپى مېرئ ئەوسا دەرياچەيىكى بىنى كە لە دەرياچەى گنسارت

دەچوو لە دەوريا ھەزاران ژن وميردو ھەزاران مەجدەليە خۆيان و رووخسارى شاديان بەرزبوونەو ھەسما، خۆرەتاو لەوانى دەداو ئەوان دەدرەوشانەو، بەلام نا خۆرەتاو نەبوو، خودى ئەو بوو كرىستى ناصرى، بەسەرو رووخسارى ئەواندا لاربو، تۆى شكۆو جىلوەى كردبوون، ئەو جىلوەى رووخسارى خۆشحالى بوو، ئارەزوو يار رزگارى؟ نەيدەتونی دەست نيشانى بكات، بەلام ھەرچيەك بووبى، شكۆو جىلوە بوو..

خاخام پرسى ((بىر لە چى دەكەيتەو؟ بۆ وەلام نەدەيتەو...؟

بىاو گەنجەكە، لەناكاو پەريە ناو قەسەكانى خاخام و پرسى

((مامە شەمعون تۆ باوەرت بەخەون ھەيە؟ من كە خۆم باوەرم ھەيە، باوەرم بەشتىكى دىكە نىيە، شەوى لە خەونم بىنى كە دوزمناى ناديار منيان لە سەرونيازيكى وشك بەستايەو، چەند تىرىكى رەنگ سوورى درىژ لە تەواو لەشدا چوو بوو خوارەو و خوين بازرقەى دەكرد. تاجىكى لە دركيان لەسەر سەرمەو دانابوو، لە ميانى دركەكان چەند وشەيىكى ئاگرين نەخشان بەستابوو ((كافرى پىرۆز)) مامە شەمعون من كافرى پىرۆز؟ لەبەر ئەمە باشتر وايە شتىكى دىكە لە من نەپرسى دەنا دەست بە كفرگۆيى دەكەم)).

خاخام لەكاتىكا دووبارەدەستى ئەوى گرتبوو بەئارامى گوتى: ((ياللا فەرزەندە دەست پىبەكە، كفر گۆيىت دەست پىبەكەو خۆت رزگار كە.

دىوى لە دەروغدايە ھاوار دەكات ((تۆ كورپى نەچارنىت، تۆ كورپى داود شای تۆ مرۆف نىت تۆ ھەمان- كورپى مرۆف- يىت كە دانيال پىشبينى كردبوو، لەو ھەش زياتر، تۆ كورپى خودايت.. لەو ھەش زياتر.. خودى خوداى !

خاخام گۆيى رادەگرت.. لاربو ھەو لەرزە كەوتە جەستەى لەرولاوازى، لىوى قاش قاشى گەنجەكە ئالودەى كەف بوو، زمان بە مەلاشوى نووسابوو.. نەيدەتوانى ئىدى قەسە بكات، دەيتوانى ئىدى چيە بە خودا بلى؟ ئەو ھەو شتىكى گوتبوو، ھەستى دەكرد دلئ وشك بۆتەو لە كاتىكا دەستى لە ناو دەستى خاخام دەھينا... ھەلسايەو،

ئەوکاتە بەرەو لای پیرەمێرد گەرایەو بەتەوسەو پرسی ((پرسیاری دیکەت نییە؟ پیرەمێردکەهەستی کرد تەواوی هێزی ئەو لە لەشی دا هەلپژاوەتە سەر زەویەو لە ناو چوو، وەلامی دایەو: ((نەخێر) بەدریژایی ژيانی دێویکی زۆری لە دەمی خەلکان هینابوو دەروە، ئەوانەیی کە جنۆکە دەستی لی وەشاننبوون لەوپەڕی دونیاو دەهاتن تا چاکیان بکاتەو، بەلام دێوی ئەوان بچووک بوو بەدەست نەدەگیران، دێوی مەرگ، دێوی توورەیی، دێوی نەخۆشی .. بەلام ئیستا چۆن دەیتوانی لەگەڵ دێویکی وادا دەست و پەنجە نەرم بکات؟

لەدەروەدا بای یەهوە هیشتا لاجانگی دەرگای دەکتیەو هەولێدەدا بێتە ژوورەو، نەچەقەلی بەسەر زەویەو بوو، نەقەلی بە ناسمانەو، تەواوی بوونەوەرە زیندەکان لە ترسان سەری خۆیان لەبن بالیان بردبوو خوارەو لە چاوەروانیدا وەرکەوتبوون تا خەشی خودا بەرز بێتەو.

بەشی یازدەم

کۆری مێرێ پشتی بەدیوارداو چاوەکانی داخست، زەینی وەکو ژەهر تال بوو، خاخام کە جاریکی دیکە سەری نابوو ناو ئەژنۆکانی، غەرقی بێکردنەو بوو لە بارەیی دۆزەخو دێوو دلی مرۆق... نەخێر دۆزەخ لەگەڵ دێوکانی لە قولاوی زەویدا نەبوون، دۆزەخ لەسینەیی مرۆقدا، لەسینەدایە، لەگەڵ خوداپەرستترین و راستترین خەلکان، خودا گەرداویکی بەهێماکراو، مرۆقیش، خاخامی پیر زاتی نەدەکرد دەرگای دلی بکاتەو تا ببینی کەچی لە ناخدا شاردراو تەو.

بۆماو بەک قسەیی نەکرد، بێدەنگییکی قوول فەرمانێرەو، هەتا هەردوو سەگە رەشەکەش چوونە خەو، لەپرسەدا ماندوو بوون، لەپریکا دەنگی کیفەکیکی دلنەواز لە هەوشەدا بەرگویی کەوت، (یەربوکامی) نیو دێوانە بوو لە شادیان هەلدەبەزێو، یەکەمین کەسی بوو کە گویی لە دەنگەکە بوو، بای یەهوەش لەگەڵ دەنگی کیفەکیکە هاورێ بوو، رەبەنی دێوانە هەر کاتی ئەم دەنگەیی بەرگویی کەوتبا، لەخۆشالیان هەلدەبەزێو، خۆرەتاو لە کاری ئاوابووندا بوو، بەلام تەواوی هەوشەکە هیشتا غەرقی رۆشنایی بوو، رەبەنەکە بەسەر بەردفەرشی نزیک بیرەئاو و شەکەو چاوی بەماریکی نەخشەدار کەوتبوو، نەخشییکی رەش و زەرد، کەمەلی بەرز کردەو و زمانی دەخسە لەرزەو دەیکیفاند، (یەربوکام) لەژيانی دا هیچ کاتی نەواییکی فریو دەرتی لەو ششالە نەببستوو، جارناجار لەرژانی هاوین دا ئەو کاتەیی کە خەوی بەژنیکەو دەبینی، واهاتە بەرچاوی وەکو ئەو ماره دەهات کەبەسەر ئەو حەسیرەیی ئەو بەسەریا خەوتبوو زمانی لەگویی دەناو کیفەکیکی بوو....

ئەمەشەو جارێکی دی یەربوکام لەژووری خۆی دەریهێری بوو، بە حەپس کردنی هەناسە لەسینەدا لە مار نزیك بۆوه، مار شمشالی لێدەداوو سەیری دەکرد، ئەویش دەستی کرد بە شمشال ژنی و هەستی کرد کە گەرماي و جودی مار بە لەشی ئەودا رەت بوو، ئەو کاتە لەسەر خۆ مارهکانی دیکە لە بیرە ئاوی وشک و یا لە دەوروبەری کاکتوسەکانەوه دەخزینە دەهوه، یەکیکیان بە کلاویکی شین و یەکیک بە کلاوی سەوزو دووشاخەو ئەوانی دیکە بە کلاوی زەردو خالخال و رەش بە خێرايی وەك ئاو بۆ پیشەوه دەخزین، گەیشتنە یەكەمین مارو بەیەكەوه نووسان، خۆیان لە یەكتر هەلئوسوی. . یەکتریان دەلستەوه، هیشو تریی لە چەشنی مار لە ناوەندی حەوشەوه هەلئوسرابوو، (یەربوکام) دەمی کردەوه باویشکی دا، لەبەر خۆ کەوتە ئەندێشەوه ((ئەوهیان پەیهەندی سیکیسیه ژنو میرد بەمجۆره ئاوێزان دەبن، لەبەر هەندێیە کە خودا نییە لە بەهەشت دەرکرد)).

خاخام چەند دەنگێکی فریویازی بیست، سەری خۆی بەرز کردەوه و گۆیی هەلخست و لەبەر خۆیا گوتی: بای ئاگراوی خودا هەلئەکا، لە میانی شەڕی وادا، مارهکان جووت دەبن... خودا هەناسە هەلئەکیشتی و دەیهوی دنیا لە مەشخەلی هەناسەکانی خۆیهوه بکا بە خۆلەمیشت، سەیری مارهکانیش بکە بۆ ئەشقبازی هاتوونەتە دەهوه، بۆ ساتی زەینی پیره میرد تووشی وەسوسە بوو بەسەر گەردانی مایهوه. بەلام لە پڕیكا لەبەر خۆ لەرزى و کەوتە ئەندێشەوه ((هەموو شتی لە ئانی خودایه، هەموو شتی دوو مانای هەیه: یەکیان ئاشکرا و ئەویتر پەنهان، خەلکی رەشۆک تەنھا دەرک بە مانا ئاشکراکە دەکات، دەلێن: ((ئەوه ماریکە)) و زەینیان دوورتر لەو ناروات، بەلام زەینی کە غەرقی خودایه، دەچیته پشستی بەرەهەستەکانەوه و مانای نادیار دەدۆزیتەوه، ئەو مارانە کە ئەمڕۆکە لە بەردەم دەرگای ئەم حوجرەیهدا دەریهێرن، دروست دواي دان پانانەکانی کورپی میړی دەستیان بەکیفە کیف کرد، بەدلتیاییهوه دەلێم هەلگری مانای قول و شاراون. . دەبی ئەو مانایه چی بی؟ خۆی بەلولدراوی هاویشتە سەر زەوی و لاجانگەکانی دەکووتایهوه، دەبی ئەو مانایه چی بی؟ ئارەقەییکی سارد بەسەر رووخساری هەتاوه سووتی هاتە خوارەوه، جار جارە بەتیلەي

چاوی سەیریکی دەکرده گەنجەکەو، جارێکیش بە دەمی بەش و چاوانی داخراوهوه بە دیقەت گۆیی لە مارهکان دەگرت، ئەوه چ مانایێکی هەبوو.

ئەو زمانی پەرەندەکانی لە گەورە جادوگەر و رابەری پیشتریی خۆی (یوزاپت) فیڕ بووبوو، لەکاتی کە ئەو هاتبووه دێرەوه عایید لەوی بووه و بینیویهتی، دەیتوانی زمانی پەرەسێلکەو کۆترو بازەکان راقە بکات، یوزاپت قسەي پێدابوو کە زمانی مارهکانیشی فیڕی ئەو بکات، بەلام ئەجەل مۆلەتی پی نەدابوو، بەمەرگی خۆی ئەم رازەي بردبووه گۆرەوه، بیگومان ئەو مارانە ئەمشەو هەلگری پەيامێک بوون، بەلام ئەو پەيامە چی بی؟ خاخام دووبارە دانیشت سەری لەناو دەستەکانی دانا، میشتکی کاس بوو پیچی دەخوارد ئاخی هەلئەکیشتا هەستی دەکرد هەورە تریشقیهییکی سپی و رەش ی دەروونی هەور ریشمەي زەینی رادەکیشتی، ئەو مانایه چی بوو؟ ئەو پەيامە چی بوو؟ لەپڕیكا هاواری لە دەروونی هەستا، لەسەر زەوی قیت بۆوه، گۆپالی عاییدی لە دەست گرت و خۆی بەسەر دادا.

بەدەنگیکی کز گوتی: کریست دلت چۆنە؟

بەلام گەنجەکە نەیبیست، ئەو نوقمی جەزبەییکی وا بوو کە وەسف نەدەکرا، ئیمشەو دواي ئەو هەموو ساله، شەوی کە بریاری دابوو دانی پیاوبنی و رازی دل بختە سەر زمان، بۆ یەكەمین جار بوو کە بویرێ سەیری رەشیتی دلی بکات و ئەو مارانە یەك دەست نیشان بکات کە لە دەروونیا دەیانکیفاند. هەرمارەو ناویکی پیبەخشین، بەم ناونانە وا بەدیار دەکەوت کە لەدەروونیا دەردەهاتن و نازادیان دەکرد.

پیره میرد دووبارە پرسى ((کریست دلت چۆنە؟)) خۆ ئیستا ئارامی گرتووه؟)) لاریبۆوه دەستی ئەوی گرتە دەست بەنەمەي گوتی: ((وهره)) ئەنگوستی لەسەر لیو داناو دەرگای کردەوه، دەستی کریستی گرتبوو، لەگەل یەك بە ئاستانەي دەرگادا رەت بوون، مارهکان بی شەرمانە بەیەكەوه نووسابوون، لە میانی گەرداوی ئاگرین ی لیمو و چەو بەرزبوویونەوه سەر کلک و سەمایان دەکرد. جار جارە لەبەر زۆر ماندوو بوون لەجیوه بیجیوله دەههستا. کورپی میړی بە بینینی ئەوان پاشەکشەي کرد، بەلام خاخام دەستی ئەوی کوشی و گۆپالی بەرز کردەوه دەستی لە لیوی هیشتو مارشیوهکەي دا،

له کاتیگا گه نجه که سهیری ده کرد بزهی ده هاتی، به ئارامی گوتی: ((ببینه، رایانکرد))

((بزانه هست ناکه ی باری دلت سووک بووه؟ نهوانه له ناو دلی تووه رایانکرد)).

کوری میترئ به چاوانی له خانه ده ریه پوی یه که مجار سهیری خاخی کرد که بزهی بوو نهوه ده کردو پاشان سهیری ماره کانی کرد که به سه ماوه به رهو بیره ئاوه وشکه که وه ده پویشتن، دهستی دانایه سهر دلی و هستی کرد کوتری دلی له خویشانا بالده گری.

خاخام که دووباره دهستی نهوی له دهست گرتبوو، گوتی: ((باشوايه بگه پینه وه)) نهوه کاته سهیری کوری میترئ ی کرد دوو چاری شله ژان بوو، له بهر خو گوتی: ((نهوه په رجویکه، ژيانی نهوه کوپه که ئیستا رووبه پرووم وه ستاوه جگه له په رجویکه هیچی دیکه نییه)). بوو ساتی ویستی دهست له سهر سهیری کریست دانی و پیروزی بکات، ساتیکی تریش بریاریده ده لاریته وه پییه کانی ماچ بکات، به لام دانی به خو یا گرت، تا ئیستا خودا چه ندین جارو جار فریوی دابوو، هه رکات ده بییست که په یامبه ری له کیوه وه سه رهو ژورر بوته وه یا له بیابان هاتوه ده یگوت ((نهوه ئیدی ده بی کریستیانو بی))، به لام خودا هه موو جارئ نهوی فریو ده داو دلی خاخام که ناماده ی په روپو بوو په ژمورده ده بوو و خونچه ی نه ده کرد، بویه ده په نگایه وه، له گه ل خو یه وه گوتی: ((ده بی یه که مجار نهوه تا قی بکه مه وه، نهوه مارانه که خه ریکی قووتدانی بوون، ئیستا رایان کردوه، وجودی نهویان له ژهنگی پیسی پاک کردۆته وه، ئیستا توانای نهوه ی هه یه که هه لسیته وه سه ری و له گه ل خه لکان قسه بکات.. نهوه کاته پیده که وم ده رگا کرایه وه (یه ربوکام) خو ی و سینیی تیشتن که بوو دوو میوان بوو، بریتی بوو له نانی جوو زه یتوون و شیر هاته ژورر وه، رووی له کریست کردو گوتی: ((ته مشه و چیگاییکم له ژورریکی دیکه راخستوه تا هاوده مت هه بی، به لام زه ینی میوانه کان له م دنیا یه نه بوو، ناگایان له قسه ی (یه ربوکام) نه بوو، دهنگی ماره کان له بنی بیره وه دووباره به رگو ی که وت، نهوان شم شالیان ده ژهنی و له هه له هیان بوو.

په نه کان به خنده بیکی لوس گوتیان ((وا زه ماوه ند ده کهن، بای خودا هه لده کا نهوه به لا به گیان گرتوانه واهیمه بیکیان نییه و زه ماوه ند ده کهن)) سهیری پیره میردی کردو

چاویکی هه لته کاند، به لام پیره میرد لوقمه ی برده ده می و دهستی به جوین کرد، نهوه ده یه ویست گیانی و به ریبت به گو پینه وه ی نان و زه یتوون و شیر به هوش بتوانیبت قسه له گه ل میترئ بکات.

بابه قه مبور سهیری نهوانی ده کردو هه سه له ی له سهر نه ماو نه ویی جیه یشت.

نه م دووه رووبه پرووی یه کتر دنیشتبوون و له بیده نگیدا خوار دنیان ده خوارد، حوچه تاریک بوو بوو، چوار پایه و شوینی عابیدو دار کتیب له گه ل کتیبی کراوه ی دانیال پیغه مبه ر به سه ری وه بوو له تاریکیدا ده دره وشایه وه، فه زای حوچه هیشتا بوونی دلاویزی بخوری ده دا، له ده روه دا با ئارامی گرتبوو. له هه مان کاتدا خاخام گوتی: بایه که دابه زیوه نه ماوه

گه نجه که وه لامی نه دایه وه له بهر خو گوتی: ((نهوان رویشتون، نهوان رویشتون، ماره کان له ده رووندا رایان کرد، رهنگه نهوه دروست خواستی خودایی، رهنگه به هه مان به لگه بووی که خودا منی هینا بیته بیابان تا شفام بدات نهوه هه لیکرد، ماره کان گوئیان له دهنگی بوو، له ده رووندا خزین و رایان کرد سوپاس بو خودا)). دوا ی سهر فی خو راک، خاخام دهستی به رز کرد وه شو کری خودای کردو نهوه کاته رووی له هاوده مه که ی کرد، ((زه ینت له کو ییه کریست؟ من خاخامی ناصیره م، دهنگم ده بیستی؟))

گه نجه که به راجفرینی که وه له دنیای جه زبه هاته وه ده ره وه گوتی: ((به لئ مامه شه معون))

- زه مانئ موژده هین هاتوه، رو لئ م .. ناماده ی؟

کریست له بهر خو له رزی و پرسئ ((ناماده؟ ناماده بوچی؟

- خو ت باشده زانی، بو له من ده پرسئ؟ ناماده یی بو هه لسانه وه قسه کردن.

- له گه ل کی

- له گه ل مرؤف

- چی بلیتم؟

- نیگه ران مه به، تو ته نهها ده مت بکه ره وه، خودا هیچی دیکه ی له تو ناوی. مرۆقت خوڤ ده وی؟

- نازانم خه لک ده بینم دلّم بۆیان ده سووتی ته نهها نه وه

- نه وه به سه کورم، به سه، رابه وه له گه لّ نه وان قسه بکه وه نه وه کاته له وانیه ئازاری تو زیاد بی به لام ئازاری نه وان هیور ده بیته وه

- په نگه هه ر بۆ نه وه بی که خودا منی بۆ جیهان نارده وه باوکه تو له کی ده زانی؟

- نازانم، که س شتیکی به من نه گوتوه، به لام وپرای نه وه هه موو حاله ته هه، ده کری، من نیشانم بینیه، نه وه کات که منال بووی، که می خو لّت هه لگرت و مه لیکت دروست کرد، له به هه مان کاتدا که ده تلاوانده وه وه قسه ت له گه لّ ده کرد، وه ک بلیتی بالی ده کرد به راکردن له ده ستی تو دا که وته فرین، له وانیه که نه وه مه له قورینه رۆچی مرۆق بی، به لّی کورم کریست- رۆچی مرۆق له ده ستی تو یه .

- گه نجه که له چی هه لّسایه وه ده رگای به دیکه ت کرده وه، سه ری برده دره وه گوئی راگرت، عاقیبه ت ماره کان بیده نگ بوو بوون، به خوڤ حالیه وه به ره وه لای خاخام گه رایه وه ((باوکه پیرۆزم بکه وه شتیکی دیکه م پی مه لّی، هه موو شتیکت گوت، زیاتر له مه به رگه ی بیستن ناگرم، دوا ی وه ستانیکی کورت له سه ر قسه کانی رۆشیت و گوتی: ((مامه شه معون، من ماندووم ده مه وی بچمه سه ر جیگا وه، هه ندی جار خودا به شه وه دیت رودا وه کانی رۆژ یه کالاً ده کاته وه .. مامه شه معون به چاکی بجه وه)) خانه خوی له ده ره وه چاوه روان بوو، گوتی: ((با برۆین بیت نیشان بده م که شوینی تو م له کوی راخستوه .. کوره گیان ناوت چیه ؟

- کورپی نه جار

- ناوی من (یه ربوکام) ه به من ده لّین برای بی می شک و قه مبور به لام ته قه ی سه رم دی، من هه واسم لای به ردا شه وه وه کو مشک نه وه په لکه وشکه ی که خودا به منی دا وه ده جورم.

- کام په لکی وشک...؟

- قه مبور به خه نده وه گوتی: گه لۆر گیان، تینا گه ی؟ رۆحم، له گه لّ ته واو بوونی کارم ((راستی شه وه به خیز، خه وی خوڤ خوڤ ببینی- ئیزرائیل دی و ده ست به جوینی من ده کات)) تو زی وه ستا، ده رگا فسقلیه کورتیله که ی کرده وه ((سوچی دوا وه ی لاچه پ جیگای تو یه ؟)) له حالیکدا قاقا پیده که نی و نه وی پالدا یه ناو ژورر ((باش بجه وه، کوره گیان، خه وی خوڤ خوڤ ببینه، هه راسان مه به، خه ون به ژنه وه ده بینی، هه وای دی ر وای ده وی)) له کاتیکی له به ر زۆر پیکه نین خه ریک بوو شه قی ده برد، ده رگه ی به ده نگینی بروسک ئاسا داخست.

کورپی می ری له شوینی خوی بزمار کوت بوو، تاریکه، سه ره تا هیه شتیکی جیاوازی هه ست پینه کرد، به لام هی دی هی دی دیواره کانی نیوه پروون که به سپیای قسل سپی بوو بووه، به دیار که وت، شه ربه یی له قه لّه شتی دیوار ده ره وشایه وه، دوو چاری کلپه دار له سوچی که وه له ودا دوو رابوو، له سه رخۆ کورمال بۆ پیشه وه ده چوو پی پی له هه سیری لولنه دراو گیر کردو وه ستا، له هه مان کاتدا دوو چاو تاقیبیان ده کرد، کورپی می ری سه لاوی له هاوده می کردو به لام که سی وه لامی نه دایه وه.

یه هودا خوی وابه دیار خست که لولی خوارده وه، له کاتیکی چه نه گه ی هاویشتبوه سه ر نه ژنۆکانی، ده نگه ی هه ناسه ی سه نگینی نه وه له حو جره دا ده نگه ی ده دایه وه، پشتی به دیوار دابوو سهیری کورپی می ری ده کرد، له ده روونی خوی زه مزه مه ی ده کرد ((وه ره ... وه ره ... وه ره ... وه ره، خه نجه ری له ناو مشتی خویا ده کوشی، له به رخۆ بی ری ده کرده وه نزیک بوونه وه ی کورپی می ری ده پێواندو زه مزه مه ی (وه ره .. وه ره .. وه ره) ی ده کردو نه وی راده کیشایه سه ر ته له وه، زهینی نه وه گه رایه وه زادگا و دیی -خریوت- که له ده رو به ری نه دو میه بوو، شیوه ی به ته له وه کردنی کریست نه وی ده خسته وه یادی شیوه ی به ته له وه کردنی چه قه ل و که رویشک و که وه له لایه ن مامه جادو گه ره که ی، مامی

به سهر زه مینه وه راده کیشا، چاوی ده گیرساوی ده بپیه نیچیره وه دهنگی هیسه هیسی پر له تاسوق و پارانه وه ده ستووری سهر ددها (وه ره، وه ره، وه ره) ناژده که به کسه ر گیزده بو به سهری که چو هه ناسه سواریه وه به ره لای شه و ده مهی که هیسه هیسی بوو دهستی ده کرد به خزین...

له پریکا یه هودا دهستی به هیسه هیس کرد. سهره تا ئارام و نه رم پاشان له پریکا به هیترترو وه حشیانه و هه راسانکه تر بوو.

کوری میړی که سهری به سهر سهرینی هه سانه وه کردبوو، به وه حشه ته وه له جیوه راپه ری، کی له ته که شه وه بوو؟ کی بوو هیسه هیسی بوو؟ عه تری هه ناسه ی ناژه لئیکی له فه زادا به رلوت که وت و تیگه یشت، به ئارامی پرسى:

- یه هودا براکه م شه وه توی؟

یه هودا له کاتیکا به توورپه یی پی له زهوی ده کوتا و نه راندى ((هه ی له خاچ ده ر!)) که نه که قسه ی خو ی دووباره کرده وه ((برام یه هودا، له خاچده ر زیاتر له خاچدراو نازار ده کیشی))

ردین سوور که له توورپه یی اندا ده پیچراپه وه ناوخوی هاواری کرد ((بو براپانم و گیان بازه کان و دایکانی له خاچ درا و سویندم خواردوه که تو بکوژم، به خیری پی سه لیب ساز، هیسه هیسم کردو تو هاتی)) قیت بووه سهر پییه کانی و ده رگای جووت کردو که راپه وه سوچه که وه، دووباره خو ی هه لکورمانده وه، رووی له کریست کردو گوتی:

- گویت لی بوو چیم گوت؟ دای به غه ریم مه زانه و خو ت ناماده که.

- من ناماده م

- هاوار مه که یاللا زووبه، تا هه وا تاریکه و ده مه وی برۆم.

- براکه م یه هودا خو شحالم به دیدارت، من ناماده م، شه وه تو نه بووی که هیسه هیست بوو، خودابوو- و من ناماده م شه وه به میهره بانى خو یه وه هه موو شتیکی ته رتیب

کرده، تو دروست له کاتی خو ی هاتی، برام یه هودا.. هه میشه دلتم سوک و بی بیسییه، ئیستا ده توانم له پیشگای خودایی حازر بم، ماندوو بووم له ده ست و په نه که نه رم کردن له گه ل شه، هه روا له ژیانیش، که رده نم له به ر دهستی تو داده نیم.. یه هودا من ناماده م، ناسنگه ر نه پراندى و برۆکانی ویک نایه وه، شه و نه سلهن هه ر خو شی به راستی نه فره تی هه بوو، نه گه ر ده ست بو لای که ردى دریتز بکات، که وه که گه رده نی به رخ وایه، بی داکوکی، سارد بووبووه، شه و داکوکی و شه ری ته نه ته نی ده ویست، له م حالته دا دوا ی به جو ش هاتنی خوین.

کوشتن ئاوه ها سزاواری مرۆقسى واقیعی و پاداشتی به ویژدانانه یه بو زۆرانبازی، له کو تایی داده هات. کوری میړی هیشتا خو ی و ملی دریتز کردوو ناماده بوو، به لام ناسنگه ر به دهستی زلو زه به للاحی خو یه وه، شه وی پالی پیوه نا و نه راندى: ((بو داکوکی ناکه ییت؟ تو چ جو ر مرۆقیکی؟ قیت به وه زۆرانبازی بکه))

برام یه هودا، من ئاره زویکی وام نییه، بو داکوکی بکه م، خواستی تو خواستی منه، دلنیا به که خواستی خوداشه، له هه مان شه و ساته ی که من هاتمه شه و دیره وه تو ش هاتی، من گه یشتمه دیر دلتم له پیسی و پوخلی پاک بووه، خو م ناماده ی کوژران کرد، تو خه نه رت ده ست داوه تی و له م سوچه په نه هانبوو خو ت ناماده ی کوشتن کرده، ده رگا کراوه من هاتمه ژوورده و، چ نیشانه ییکی تر ت ده وی برام یه هودا).

به لام ناسنگه ر لیوی له لیو نه کرده وه، سیمله کانی خو ی له ری شیتایه تیه وه ده قرتاند، خوین به ری چاوی گرتبوو، میشکی ده جو ش، عاقیبه ت نه پراندى ((بو خاچ دروست ده که ی؟)) جوانه رده که سهری له به رخو نا، شه وه رازی شه و بوو، چو ن ده توانی بیدرکینی و ناشکرای بکات؟ ناسنگه ر چو ن ده ی توانی باوه ر به و خه ونانه بکات که خودا بو شه و جه وانمه رده ی دابه زانده بوو، یا به و ده نگانه ی که له خه لو ه تی خویدا ده ییست، یا به و په نه جانه ی له سهری قولاب ده بوون ئاره زووی شه و ه یان هه بوو بو ئاسمانی هه لکیشن.

ئاخر چۆن موقاوەمەتی خۆی لە بەرابەر هەلکەشانی بۆ ئاسمان، لە یەھودا بگەییەتی؟
لەرۆی ناو میڤدیەو گوناھی مانەوێ کردبوو بەسەر زەوی، بە پەشیمانیهو گوتی:
(برام یەھودا، ناتوانم بۆت روون کەمەو بەبۆرە ناتوانم))

ئاسنگەر جیعی خۆی گوێری تا بتوانی رووخساری گەنجە کە لە تاریکیدا باشتر دەست
نیشان بکات، بەمکۆریبەو سەیری رووخساری دەکرد، ئەو کاتە لەسەر خۆی بۆ داوای
گەپرایەو، دووبارە پشتی بەدیواردا، لە خۆی پرسى ((ئەو ئیدی چ جۆرە مرۆڤیکە؟
تۆ ناگەم، سەیرم پێی دێ هەر ماس رینمایى دەکات یا خودا؟ لە هەردوو حالەتدا
بەخاترجەمى رینمایى دەکەن، ئەو موقاوەمەت ناکات، کە ئەو خۆی گەورەترین
موقاوەمەتە، من ناتوانم بەرخ بکوژم.. مرۆڤ ئا، بەلام بەرخ نا، هاواری کرد ((تۆ
ترسۆکی ..هەى بیچارەى بەلەنگاز، هەى سەگ سەرو بچمت بخوات. کۆری میترى بە
زەمەمەو گوتى: ((خودا دەتوانى)) ئاسنگەر خەنجەرى لە مشت وەرسووراندر
لەپیارداندا ساردبوو دەستەوستان بوو، بۆ ساتى خەپالى کرد، کە تریفەییکی
نورانی لە تاریکیدا بەسەر رووی سوورفلهو بووی گەنجە کەدا دەجریوینى، وەحشەت
سەراپای داگرتو بەندى دەستى شل بۆ، بە کۆری میترى گوت ((لەوانەیه من
مرۆڤیکى کەرکەلەم، بەلام تیدەگەم، قسەبکە تۆ کوپى؟ چیت دەوى. خەلکى
کپى؟ ئەو داستانانەى کە لە هەموو شوینى دەبارەى تۆ دەگێرنەو، گۆپالى شکۆفە
کردو، کلپەى هەورە تریفە، ئەو هیرشەنەى کینە کە لە کاتى بەپێدارۆیشتن دپنە
سۆراغت، ئەو دەنگانەى کە لە تاریکی دەبیستى.. پیم بلێ رازی تۆ چیه؟

بۆ کى؟ بەزەبیت بەکیدا دیتەو؟ بەخۆت، بە هەژاری و فەلاکەتى خۆت؟ یا رەنگە
دلت بە حالى سראییل بسووتى؟ یا ئاللا بلێ، بۆ سראییلە؟ دەمەوى هەمان ئەوە بلێى؟
هەمان ئەو، ئەک شتیکی دیکە؟ ئایا ئەوە ئازاری سראییلە کەوتۆتە گیانتەو..

- ئازاری مرۆڤ.. برام یەھودا..

مرۆڤ فەرامۆش کە، یۆنانیەکان کە ئەو هەموو سالە کوشتاری ئیمە دەکەن..
مرۆڤ.. نەفرەتیان لیبی.. رومیەکانیش مرۆڤن! ئیستەش کوشتاری ئیمە دەکەن و
پەرستگا و خوداکانمان پیس دەکەن.

لەوانە گەپى، دەبى بۆ سראییل بى، جگە لەوێ هەموو شتى دوور فریڤە.

- بەلام من بۆ چەقەلەکان، برام یەھودا بۆ پەرەسێلکەکان و گیاش هەست بە
میهرەبانى دەکەم

- ها...ها بۆ میترۆلەکان؟

- بەلێ بۆ میترۆلەکانیش هەموو شتى لە ئانى خودادایە، کاتى بەسەر میترۆلەیهک
لاردەمەو، لە دیدگای رەش و بریقەداریان، رووخساری خودا دەبینم

- لەم حالەتەدا ئەى من چی کۆری دارتاش؟

- لەویش لە قولایى دا رووخساری خودا دەبینم.

- لە مەرگ ناترسى

- بۆ بترسم برام یەھودا؟ مەرگ درەگایى نیه داخرى، مەرگ درەگایى کە دەکریتەو،
دەکریتەو و مرۆڤ دەچیتە ژوورەو.

- بۆ کۆی؟

- بۆ ناوسینەى خودا.

یەھودا لە رووی شلەزانەو، ئاخىکی هەلکەش، لەبەر خۆ گوتى: ((هیچ لەگەل ئەو
مرۆڤە ناکرى، چونکە ترسى لە مەرگ نییه)) چەنەگەى نایە ناو لەپى و سەیری
کریستى کردو هەولێ دا بگاتە بریاری، لە ئەنجامدا گوتى:

- ئەگەر تۆ نەکوژم دەتەوى چ بکەى؟

- نازانم. هەرچەک خودا بیەوى.. مەیلەم هەیه راپەرم و لەگەل مرۆڤ قسە بکەم.

- چیمان پێ دەئێتى؟

- برام یەھودا، چۆن پێشبینى ئەو لە من دەکەى کە بزاتم؟ من دەمم دەکەمەو
خودا قسە دەکات. تریفەى رۆشنایى بەسەر گەردى سەرى گەنجەکەو نورانیتر دەبوو،

رووخساری خه‌مگین و نازارچه‌شته‌ی وه‌ک چۆن هه‌وره‌تریشقه دهرده‌وشایه‌وه، چاوانی درشت و ره‌شی شه‌و به‌ جوانییکی وه‌س‌ف نه‌کردنی یه‌هودای ده‌خسته شه‌فسونه‌وه.. ردین سوور هه‌ستی به‌شله‌ژان کردو چاوانی هینایه‌ خواره‌وه، له‌به‌رخۆ گوتی: شه‌گه‌ر دلنیا‌بم که هاتۆته‌ سوورای س‌راییلیه‌کان و به‌قسه‌کانی دلنی شه‌وان ده‌داته‌وه هیرش بکه‌نه س‌ر رۆمیه‌کان شه‌وا نایکوژم))

که‌نجه‌که پرس‌ی: ب‌رام یه‌هودا، مات‌ه‌لی چیت؟ ره‌نگه‌ خودا تۆی بو کوشتنی من ناردی؟، ره‌نگه‌ ئیراده‌ی خودا په‌یوه‌ندی به‌شتی‌کی دیکه‌وه هه‌بی، شتی که بو تۆش ره‌وان نییه، تۆ سه‌یری من ده‌که‌ی وه‌ه‌ول ده‌ده‌ی بزانی چ شتی‌که؟ من ناماده‌م بکوژیم و هه‌رواش ناماده‌ی زیندوو‌مانه‌وه‌م، ب‌ریاربه‌))

یه‌هودا به‌دل‌م‌دییه‌وه وه‌لامی دایه‌وه: ((په‌له به‌ خه‌رج مه‌ده، شه‌و درێژه، ئیمه‌ کاتمان زۆره)) به‌لام دوا‌ی وه‌ستانییکی که‌م به‌قینییکی شیت‌امیزه‌وه هاواری کرد ((مرؤف بی شه‌وی خۆی بجاته دهرده‌سه‌ریه‌وه ناتوانی هه‌تا قسه‌ش له‌گه‌ل تۆ بکات، من شتی ده‌پ‌رسم تۆ شتی‌کی دیکه وه‌لام ده‌ده‌یته‌وه، سه‌رم له‌ کارت دهرناچی، پیتش شه‌وی تۆ ببینم و گۆی له‌ تۆ رابگرم.. دل و زه‌ینم له‌ ئیستا دلنیا‌تر بوو سه‌رت بو لایه‌که‌ی تر وه‌رسوورینه‌و بجه‌وه، ده‌مه‌وی ته‌نها‌بم تاب‌توانم شه‌و هه‌مه‌وه هه‌رس بکه‌م و بزاتم چی ده‌که‌م؟ دوا‌ی گوتنی شه‌و وشانه به‌ شپ‌رزه‌ییه‌وه بۆلای دیوار گه‌ریه‌وه.

کوری می‌ری به‌سه‌ر حه‌س‌یره‌وه به‌ نارامی راکشاو ده‌سته‌کانی وه‌ک خا‌ج به‌سه‌ریه‌که‌وه دانا له‌به‌رخۆ که‌وته شه‌ندیشه‌وه ((هه‌ر شه‌وی که خودا ده‌یه‌وی، هه‌ره‌مان ده‌بی)) به‌دلنیا‌یه‌وه چاوانی به‌سه‌ر یه‌که‌وه نا، له‌کونی تاویره‌به‌ردی که پ‌وبه‌پ‌رووی شه‌و بوو، کونده‌په‌پ‌وی هاته دهره‌وه، هه‌رکه بی‌نی تۆزوبای خودا ته‌واو‌بوو به‌بی هه‌روا‌هۆریا بو پیتش و پاشه‌وه هه‌لق‌ری، شه‌و کاته به‌هه‌وه‌وه هاوجوتی خۆی بانگ کرد.. ((شه‌زیم وه‌ره، خودا رۆیش‌تووه، ئیمه‌ جارێکی دی به‌سه‌لامه‌تی هه‌لساینه‌وه)) له‌وانه‌ی سه‌ره‌ده‌دا، له‌ ترۆپکی کلاو‌رۆژنه‌ی حوجره‌که‌وه شه‌ستیره‌باران بوو، کوری می‌ری چاوه‌کانی کرده‌وه به‌ دیتنی شه‌وان شادبوو، شه‌وان له‌سه‌رخۆ ده‌جولان و ون بوون و شه‌ستیره‌کانی دیکه هه‌لده‌هاتن .. چه‌ندین سه‌عات به‌دوا‌ی یه‌کدا راده‌بردن یه‌هودا که

هیش‌تا به‌سه‌ر حه‌س‌یره‌وه چوارمی‌چکی لینی دانیش‌ت‌بوو خۆی وه‌رده‌سووراند، جارنا‌جار به‌ هه‌ناسه‌پ‌رکیۆ زه‌مزه‌مه‌وه هه‌لده‌ستا‌یه‌وه تا ده‌می ده‌رگا ده‌رۆیش‌ت و دووباره ده‌گه‌پ‌ایه‌وه، کوری می‌ری، به‌چاوانی نیوه داخراوی سه‌یری ده‌کردو له‌ چاوه‌پ‌وانیدا مایه‌وه، له‌به‌رخۆ گوتی:

((هه‌ر شه‌وی که خودا ده‌یه‌وی هه‌مانه‌ که ده‌بی)) له‌ چاوه‌روانی مایه‌وه، چه‌ندین سه‌عات راب‌ردن، وش‌تره‌می‌ینه‌ک له‌ ته‌ویله‌ی نزیک حوجره‌که‌ی شه‌واندا ده‌بجیلاند، ره‌نگه‌ خه‌ونی به‌ گورگی یا شیرێ بینبی، شه‌ستیره‌ گه‌وره و تازه‌ده‌رکه‌وتوو‌ه‌کانی ئاسمانی خۆره‌لات، به‌توور‌ه‌یی و خۆشه‌وه سه‌ره‌لده‌گه‌ران و وه‌کو له‌ش‌کرێک ریکه‌وتبوون. له‌پ‌رێکا که‌له‌شیر له‌ قولایی تاریکی‌دا خویندی، یه‌هودا له‌ جیوه، هه‌ستاوه به‌ هه‌نگاویکی درێژ خۆی گه‌یاند ده‌رگاوه.

ده‌رگای به‌ زب‌ریه‌وه کرده‌وه، له‌ دوا‌ی خۆی دا‌بخ‌سته‌وه، ده‌نگی پی‌ی په‌تی که به‌ قورسی ده‌کو‌ترایه‌ سه‌ر به‌رد‌پ‌رێژه‌کانه‌وه گه‌یش‌ته گۆی شه‌وکاته کوری می‌ری سه‌ری وه‌رسووراند و هاوسه‌فه‌ری وه‌فاداری خۆی بی‌نی که له‌ناو تاریکی‌دا به‌ هوشیارییکی ته‌واوه له‌ سوچی‌که‌وه راست وه‌ستاوه به‌وی گوت: لی‌م ببوره.. خوش‌کم زه‌مانی موژده‌هین هیش‌تا نه‌هاتوو.

شوشتنی پێیه مووینه کانی خۆیان بوون و خۆیان ئاماده ده کرد بچنه ناو راوکه کهوه و تری بکوتنهوه. ههتا تهوانه ی باخیان بچووک بوو، ههلبهته بهشه شهراپی خۆیان وهلادنا، ههموو سالی دهیانبرده مالی زوبه دی تا له کارتهی بدهن و دهستهقی که به سوود وەرگرتن له راووک وهریدهگرت، گۆزهو جلیکانه کانی شهراپی پر ده کرد له ههمان کاتدا به سههه سه کۆی بهرزوه داده نیشت، داریکی گهوره و قهله مبریکی له دهست دهگرت، ژماره ی سهبهته کانی به سههه داره کهوه نیشان ده کرد، بهلام باخهوانه کانیش له زهینی خۆیان ئاگاداری ژماره ی سهبهته کان ده بوون، تا نه بادا دوا ی دوو رۆژ فیلیان لی بکری چونکه زوبه دی پیر مرۆقیکی فیل باز بوو، هیچ کس پشتی پی نه ده بهستا، ههموو چوارچاو چاودێریان ده کرد. په نجهره ی ژووره وه ی مالی که ده پروانیه ههوشه وه، کرابه وه، سالومه ی پیره خانی مال به سههه ته ختیکی کورتیله وه راکشابوو، به مجۆره دهردی ته ژنۆو جومگه کانی دیکه ی خۆی فه رامۆش کردبوو، ههلبهته له گه نییتیدا زۆر جوان و به دلۆداو بوو، خۆی و ئیسقانی وردو بالای زراف و پیستی زهیتونی و چاوانی درشتی - له نه ژادیکی خۆش جسن بوو - سی دیهاتی کفرناحوم و مه جدل و - بیت سه دا - که وتبووه مملانیوه ..

سی داخواییکه له ههرسی تهو دیهاتانه وه و له یهه کاتدا هاتبوونه سو راغی باوکیه وه، که کهشتیداریکی ده وله مهنه ند بوو، له گه له دۆستایکی زۆر باری وشتر و سه به ته ی پیره وه چوو بوون، پیره میردی حیسابگر له زهینی خۆیدا جهسته و رۆح و سه روسامانی هه ریهه له وانی سووک و سه نگین کردبوو زوبه دی ههلبه ژاردبوو، سالومه ش هه رچۆنی بی به زوبه دی رازی بوو، به لام ئیستاکه تهو که چه منالکاره پیره وه و گهردشی رۆژگار جوانیه که ی له بین بردبوو، جار و ناچار له کاتی جه ژنی گرینگ گرینگدا، میرده بونیات به هیزه که ی که هیشتا هه ر شه هوانی بوو، شه وانه ده چوو ه مالی بیوه ژنان و دهستی به سههه رو گو ییاند.

به لام ته مرۆکه رووخساری سالومه ی پیر له خۆشیاندا ده بریقیتته وه کوره خۆشه ویسته که ی یۆحه ننا، رۆژی پیشت له دیره وه هاتبوو، تهو له راستی دا رهنگیه ریو له رولاواز بووه، په رستن و به رۆژو بوون وردو خاشی کردبوو، له بهرته مه

بهشی دوازدههههه

ته مرۆکه باهۆزیکی گهرو و نمناک ده بووه هۆی ته وه ی که چه ند شه پۆلیکی گهوره له ده ریاجه ی (گنسات) دا ههلبه چی، پاییز هاتنی خۆی را که یاندو زهوی بوئی گه لاه میوو تری ترشه وه بووی لیده هات، ژنان و پیاوان له گزنگی سه هه ره وه له کفرناحومدا هه لپه ژابوونه ده ره وه، رهزه کانی تری نوقمی شکۆو جیلوه بوو بوون، هیسهووی تری به دانه پر ناوه کانی چاوه پروان بوون تری چنه کان بین و بیانچن، کچانی جحیل که تری ناسا دهره وه شان ه وه، هه ریه که یان هیسهووی ته وای ترییان خواردبوو رووخساریان پر شیر بوو بوو، جه وانه ردانی سووتا و له بهر ئاگری شه هوه ت به دزیه وه سه یری تهو ئا فره تانه یان ده کرد که له کاتی رینی تریدا دلیرانه تاویانده دا، دهنگی قاقای پیکه نین له ره زدا ده گه یشته گو ی، کچان هیواش هیواش، له شهه رم که وتبون، مه ته لیان له سههه کوره کان هه لده دا، کوره کانیش ئاگرای تر نزیك ده که وتنه وه، هه رماسی ئاگری بنکا له ناو ره زدا به ههلبه زودا به زینه وه ژنانی نوقرچه ده داو ده وروبه ری پر له قاقا ده کردن.

کوخته ی لادیانه ی قورو فراوانی زوبه دی پیر چوارتاچه والا بوو، وهه لانه ی ههنگ تژی وه زه وزبوو، راوکه که له لای چه پی ههوشه که وه بوو، پیاوانی گه نه ج سه به ته ی پر له ترییان که له ره زدا ده ره ینا هه لیانده رپشته ناویه وه، چووار ئاده می زه به للاح؛ فیلیپ، یا کوب، په ترۆس، ناتانیل ی پینه دۆزی دی که له وشتریکی بیگونا هه ده چوو، خه ریکی

سالومه نهیده هیشت دلی تهنگ بی و نهیده هیشت پروات، شهراپ و خوارکی پیده داو تا دوو باره گیانی و به ریخته وه و لیوی گول بگری، له بهر خو دیگوت: ((خودا باشه و نیمه لی دیپارینه وه، به لی شه چاکه به لام نابی رازی بیت که خوینی کورانی نیمه بخوریت، رژیرو نویش به شیوهییکی مام ناو نندی بو مرؤف باشه بو خوداش، بویه ده بی له گه له یه که به شیوهییکی ناقلا نه بگه نه یه که)) به تاسوقه وه سهیری ده رگای ده کرد، چاوه روانی یزحه ننا بو له ره زدا بگه ریخته وه، یه هودای ردین سوور بی هه رواوه وریا خه ریکی کاری خو بی بو، چه کوشی خو ی هاروشته سه رشان و که ژی به ده وری جلیکانه وه ده ئالاند، که له لای راسته وه له وت ده روانی، ته به شی پرمه کرو عه بوس بو، که له لای چه په وه ش سه یرت ده کرد، ته به شی نارحه ت و خه مگین بو. له و رژیرو که وه که دزی له دیره وه رایکرد بو، چه ند کاتیکی به سه را ره تبسو، له و ماوه یه دا، له دینه که وه بو دینه که چو بوو تا جلیکانه کانی شهراپ راست و ریست بکات، ده چوه ماله کانه وه و کاری ده کرد و گوی له قسان راده گرت و کردار و گو فتاری هه موو که سیکی له زه یینی خویدا تو مار ده کرد تا بیگه یه نیته نه نجومه نی (برایه تی) وه، وه لی شه ریش سوورو که له شی ری جه نگیه له کوی و شه ریش سوورو بیده نگیه له کوی؟ هه ره له و رژیرو دی دیری جیهیشتبوو له و ده سته چو بووه شه و ده سته.

زوبه دی پیر به سه ریا هاواری کرد ((یه هودای نه سخه ریوتی نه فره تی، ده مت بکه وه، له چ بیر کردنه ویه کدای - دوو دوو تا چوارتا - هیشتا شه وت نه کردو ته که لله ته وه؟ ده مت بکه وه، هه ی نالوتی، شتی بلی، نیستا کاتی تری رینه، فشه ی پیناکری، له رژیوژیکی وه کو شه مژدا، هه موو سه رخوشن هه تا بز نه ره شه عه بوسیه کانیش)).

فیلیپ تاویدایه ناو قسه کانی زوبه دی گوتی: ((له ریگه ی لامه ده، چو ته دیره وه، وابه دیارده که وی که جلی ره به نی له بهر ده کات، مه گه ره نه تبیسستوه هه رماس پیرده بی ده بیته ره بن))

یه هودا ئاوری دایه وه و سه یریکی ژه هراوودی کرده فیلیپ به لام هیچی نه گوت، قیزی له بو، شه پیاو نه بو، زانیکی بی کاربو، زوربلیکی به راستی بو، ته وا له هه مان ساتی کو تاییدا له ترسان خو ی پیس کرد بوو سه ریچی کرد بوو له وه ی بجیته

ناو نه نجومه نی برایه تی، به هانه که ی شه بو که ((من بزمن هه یه، چو ن ده توانم به ره لالیان بکه م)). زوبه دی پیر که وته به بنی لیو هیه وه که وته خه نده و گه رایه وه لای ریش سووره که هاواری کرد ((شه ی بیچاره، ئاگات له خو بی، ره به نایه تی نه خو شیکی درمی، ئاگات له خو بی نه په ریته تو وه، کوری خو م من به باریکی مووه وه له ده سته رام کرد، پیره خاتوونی من، که خودایه هه ر زیندوو بی، نه خو ش که وت، کوره به نازه که ی وه ئاگاهات ده وه ی گیا درمانی له ته که عابیده وه ته واو کرد، بویه گه رایه وه ما ل تا دایکی چاره سه ر بکات، چ رژی بو که گو تم ئیدی شه و لیره ناروات، ئاخه بجیته کیته ری؟ خو شیته نیبه له وی له دیما هیدا برسیتی هه یه، تینویتی هه یه و خودا، خودا له هه موو شوینی که وه یه، له بهر شه مه بوچی مرؤف به دوا ی خودا بجیته بیابان؟ یه هودای نه سخه ریوتی تو ده لی چی؟

به لام ریش سوور چه کوشه که ی خو ی ده له رانده وه و وه لامی نه دایه وه، ده تیوانی چی به و بلی؟ هه موو شتی به پی ویستی شه و سه گه پیسه بو، له کی تیته گه یشت که ئازاری که سیکی دیکه چیه؟ هه تا خودا که به یه که تیچاروی هه موو شه وانی دیکه له لاپه ردی رژیگار له ناو ده بات، مؤله تی شه و به راز په نجه زیتر په رسته ی ده دا و نه یده هیشت یه که موی سه ریشی که م بی، له زستاندا وه کو دۆشه گی خوری دایده پوشی و له هاویندا وه که تانی فینک.

بو؟ مه گه رچی له و بینی بو ئایا شه و پیره لوقمه هه رامه له خه می سرا ییل دایه؟ هه تا په نجه ش بو یارمه تیدانی سرا ییل به رز ناکاته وه، شه و تاوان کارانی رومی خو ش ده ویستن، چوونکه پاسداریان له سه روسامانی ده کرد، ده یگوت ((خوا بیان پاریزی، شه و ان ئاسایش ده پارین، شه گه ره شه وانه نه بو نایه، بی سه روپاکان هه لده رژانه سه رمان و ته واوی مولک و شه ملاکیان به تاراج ده بردین)) به لام شه ی هه رام لوقمه ی پیر، له کو تاییدا زه مانی موژده یین هه ر ده گات، هه رچه که که خودا له بیری ده کات و به بی شه نجامی ره های ده کات، گیانبازان له بیریان ده بی و شه نجامی ده دن، یه هودا سه برت

هه‌بێ، لیوت له لیو مه‌که‌وه، سه‌ه‌رت هه‌بێ، رۆژی یه‌هوه‌ی سه‌با‌یوت ده‌گات! چا‌وانی فه‌یرۆزی خۆی هه‌ل‌پ‌ری و سه‌یری زویه‌دی کرد، که له‌ناو را‌و‌وکه‌که‌وه^١ بوو.

وای هاته‌ به‌رچا‌و که شه‌و به‌سه‌ر پشته‌وه مه‌له‌خوینی خۆی ده‌کات و رو‌وخساری غه‌رقی بزه‌بوو.

له هه‌مان کاتدا چ‌و‌وار ئاده‌می زل‌و زه‌به‌لاح پێیه‌کانی خۆیان پاک کرده‌وه په‌رینه‌ ناو را‌و‌وک، له‌کاتی‌کا تا چ‌ۆکیان چ‌و‌بوونه خ‌واره‌وه، چ‌یلکه‌ی تری به‌ر‌دینیان وه‌ده‌نووسا. جار‌جاره ده‌ستیان له‌ناو ده‌ستی یه‌که‌تر ده‌ناو سه‌مایان ده‌کرد، جار‌یکیش هه‌ریه‌که له‌وان ها‌وریان ده‌کرد و به‌ته‌نهایی به‌رز هه‌ل‌ده‌گه‌ران، بۆنی شیله‌ی تری‌ی ناو ده‌ستیان مه‌ستی کرد‌بوون، داستانه‌که له‌هه‌مان شه‌و جێیه‌ کۆتایی ده‌هات. وه‌ک چ‌ۆن سه‌یری لای ده‌رگای ک‌را‌وه‌ی به‌رده‌م ره‌زه‌که‌یان ده‌کرد ک‌چانیان ده‌دیت که بۆ رینی‌ی تری لار‌بوونه‌ته‌وه سم‌تیان ده‌ر‌په‌رپه‌وه مه‌مه‌که‌کانیان وه‌کو هێشوی تری به‌سه‌ر گه‌لا‌ی می‌وه‌وه شه‌ژ‌ده‌بوونه‌وه، تری‌کوشه‌کان تری‌ی شه‌وانیان ده‌دی و خوین له‌ده‌ماره‌کانیان جۆشیده‌دا، ئیره‌ خۆ را‌و‌وک نه‌بوو، زه‌وی و ره‌زیش نه‌بوو، به‌ل‌کو به‌هه‌شت بوو، یه‌هوه‌ی پیریش خۆی و دار‌یک‌ی در‌یژ‌و قه‌ل‌م بر‌په‌که‌ی به‌سه‌ر سه‌کۆوه دانیشتبوو نیشانه‌گوزاری قه‌رده‌کانی سه‌بار‌ه‌ت به‌هه‌ریه‌که له‌وان ده‌کرد، باشه هه‌ر‌که‌سی چ‌ه‌ند سه‌به‌ته‌ تری‌ی هینا‌وه تا بۆ دوسه‌به‌ی که ده‌مری بزائم چ‌ه‌ند گۆزه شه‌ر‌ابی پی‌ی بده‌م چ‌ه‌ند گۆزه شه‌راب، چ‌ه‌ند مه‌نجه‌ل خ‌واردن، چ‌ه‌ند ژن!

په‌ترۆس بی‌ پێشه‌کی گوتی: ((به‌شه‌ره‌فم قه‌سه‌م ته‌گه‌ر خودا له هه‌مان ساتدا ده‌هات و به‌منی ده‌گوت ((ناهای په‌ترۆس په‌ترۆس گ‌چ‌که‌لانه‌که‌ی من شه‌م‌پ‌ژ ته‌واو به‌که‌یفم، شتی له‌ من دا‌وا ب‌که تا نه‌نجامی بده‌م بۆت، چیت ده‌وی؟ ته‌گه‌ر شه‌وه له‌ من ده‌پرسیت، وه‌لام ده‌دایه‌وه: ((کوشینی تری^(*)، شه‌ی خودا کوشینی تری تا هه‌تایه)) زویه‌دی به‌بی شه‌ده‌بیه‌وه پرسى ((خ‌واردنه‌وه‌ی شه‌رابیش وانیه گه‌مه‌ل؟))

^١ را‌و‌وک: شه‌و ته‌شته گه‌وره‌یه‌به که تری‌ی تیدا ده‌کوشن.

* کوشینی تری، هه‌لبه‌ت شه‌وان به‌ پی‌ی ده‌یان‌شێلا، به‌لام من کوشینم له‌جیاتی پێشێل به‌کاره‌یتا‌وه.

—نه له بنی دل‌ه‌وه ده‌لیم ته‌نها کوشینی تری.

په‌ترۆس پێینه‌ده‌که‌نی، رو‌وخساری جیدی بوو، بۆ ساتی ده‌ستی له‌کار کیشایه‌وه وه له‌به‌ر هه‌تا‌و را‌کشا، لای سه‌ره‌وه‌ی رووت بوو، به‌سه‌ر دل‌یه‌وه ماسیه‌کی ره‌شی گه‌وره کو‌ترابوو، هونه‌رمه‌ندی که پێشتر زیندانی بوو، له‌رینگه‌ی سووتانه‌وه وا کارامه‌ ناو سینه‌ی پر‌مو‌وی ئالۆزی په‌ترۆسی کوتی بوو که مرۆف‌ وای خه‌یال ده‌کر کل‌ک ده‌له‌قینی، به‌خۆش‌حالی‌هه سه‌مای ده‌کرد، له سه‌ره‌وه‌ی ماسی له‌نگه‌ر‌گابوو به‌ چ‌و‌وار ده‌ستی یه‌که‌تر‌پ‌رو له هه‌رده‌ستی قولابی هه‌بوو.

به‌لام فیلیپ که‌وته یادی بزنه‌کانی، شه‌و هه‌زی لی نه‌بوو زه‌وی بکیلی و ئاگادری ره‌زی‌ی یا تری بکو‌تیتنه‌وه، به‌ته‌وسه‌وه گوتی: ((په‌ترۆس تو‌خودا کار‌یک‌ی دیکه بۆخۆت په‌یدا ب‌که، کوشینی تری تا‌هه‌تایی چ‌ کار‌یکه؟ ته‌گه‌ر من له جیی تو بوام له خ‌وام ده‌خ‌وازی که ته‌وا‌وی ئاسمان و زه‌وی ب‌کاته مه‌زرایه‌کی سه‌وزی پر له مه‌ر‌وبزن شه‌وکاته مه‌رو بزنه‌کام ده‌دۆشی و شیر‌ی ره‌وانی کو‌یستانیم دروست ده‌کرد، شیر‌ده‌بووه رو‌وباریکی روون و ره‌وان، که ده‌گه‌یشته ده‌شت ده‌ر‌یاچه‌ییکی دروست ده‌کر تا بی‌چاره‌کان بیخۆنه‌وه. هه‌موو شه‌وی هه‌موومان کۆده‌بوینه‌وه، هه‌موو شه‌وانه‌کان له‌گه‌ل خودا، ئاگر‌یک‌مان ده‌کرده‌وه، به‌رخ‌یک‌مان سوور ده‌کرده‌وه ده‌مانگوت مانای به‌هه‌شت هه‌ر شه‌وه‌یه))

یه‌هودا به‌زیماره‌وه گوتی: ((هه‌ی سه‌گ بتخوات، که‌رکه‌لله)) و نیگایینی وه‌حشیانه‌ی دیکه‌ی کرده فیلیپ، نه‌وجه‌وانه‌کان، روت و مو‌ویین، به‌له‌نگ ره‌نگییه‌وه ده‌چ‌وونه حه‌وشه‌و ده‌هاتنه‌ ده‌ره‌وه، شه‌وان به‌ بیستنی شه‌و باس خ‌واسانه‌وه که په‌یوه‌ندیان به‌ یه‌که‌وه نه‌بوو پێده‌که‌نین، له ده‌روونی خۆشیان به‌ هه‌شت‌یک‌یان هه‌بوو، به‌لام دانیان پیا نه‌ده‌نا که شه‌و به‌هه‌شته‌ چ‌ییه، سه‌به‌تی پریان هه‌ل‌ده‌ر‌شته ناو را‌و‌وکه‌وه، هه‌تا خۆت ده‌جولانده‌وه، خۆیان ده‌گه‌یانده‌ ده‌ر‌گاوه تا خۆیان بگه‌یه‌ننه‌ تر‌پ‌رنه‌ زیبارو‌وخساره‌کانه‌وه، زویه‌دی لی‌و‌ه‌کانی لی‌ک‌کرده‌وه تا شه‌کری بشکینی، به‌لام به‌ده‌می ک‌را‌وه‌وه له شوینی خۆیدا مایه‌وه، می‌وانیکی بیگانه له ده‌می ده‌ر‌گادا به‌دیار‌که‌وت، گوپی له قسه‌ی شه‌وان ده‌گرت، جلیکی له پیستی بز له‌به‌ر دا‌بوو، که له‌میلیه‌وه هه‌ل‌واس‌را‌و‌بوو، پێه‌تی بوو، پرچی ئالۆزابوو رو‌وخساری وه‌کو گۆگرد

زهردبوو، چاوه‌کانی درشت و ره‌ش و ناگرین بوو، پیسه‌کانی له کوتانه‌وه وه‌ستان، زوبه‌دی پیر شه‌کره‌که‌ی نه‌شکاند، هه‌موو بۆلای دهرگا گه‌رانه‌وه، شه‌وه جه‌سته‌ی که جولایه‌وه له ناستانه‌ی دهرگادا چ که‌سی بوو؟ پیسه‌نینه‌وه‌ستا، سالومه‌ی پیر له په‌نجهره‌وه به‌دیار که‌وت سه‌یرتیکی کردو له پرتیکا هاواری کرد: ((ناندریاسه..زوبه‌دی هاواری کرد ((خودای گه‌وره، ناندریاس! ته‌ماشبا بچمی بکه‌ن نه‌کا له دونیای مردوانه‌وه بیی؟ ره‌نگه هه‌ر له‌سه‌ره ریت دابی..؟))

په‌ترۆس له ناو راووکه‌که دهرپه‌ری و ده‌ستی براکه‌ی له ده‌ستی خۆی گرت بی شه‌وه‌ی قسه‌یی بکات، به‌ئه‌شوق ترسه‌وه که‌وته سه‌یرکردنی، شاخ خودایه‌وه شه‌وه‌ی ناندریاس بوو، هه‌مان قاره‌مانی جحیل، شه‌وه‌ی که‌له‌کیویه ناوداره‌که له کارو بازیدا پیشینه‌ی له هه‌مووان رفاندبوو، شا شه‌وه هه‌مان شه‌وه‌ی ناندریاس بوو که ده‌ستگیرانی قه‌شه‌نگرین کچی دی-موکتابی-بوو، کچه و پیرای باوکی شه‌وی خودا بایتیکی وه‌حشه‌تناکی هه‌لکردو له دهریاچه غه‌رق بوو بوو، ناندریاس له‌وپه‌ری بی ئومیدییه‌وه دیی به‌جیه‌شتبوو تا خۆی به‌ده‌ست و پی به‌ستراویه‌وه ته‌سلیمی خودا بکات، له‌گه‌ل خۆیا گوتبووی ((که‌س نازانی، شه‌گه‌ر بچمه دواي خوداوه شایه‌ت له‌گه‌ل شه‌ودا بیدۆزه‌وه)) له‌پرودا به‌دواي ده‌ستگیراندا ده‌گه‌را نه‌ک خودا. په‌ترۆس به‌ترسه‌وه له‌وی روانی بوو، شکل و شه‌مایلی شه‌وه‌ی وه‌بیره‌تبه‌وه که ته‌سلیمی خودای کردبوو، ئیستا سه‌یرکه که خودا شه‌وه‌ی به‌چ سه‌رو پۆته‌لاکینه‌وه بو شه‌وه گه‌رانده‌بوو. زوبه‌دی پیر به‌سه‌ر په‌ترۆسه‌وه هاواری کردبوو، ((ناها نه‌کا به‌دریژایی رۆژ به‌وه‌ی لیتی مورپ بیتنه‌وه؟ لیتی گه‌ری با بیتنه ژووره‌وه، له‌وی له‌وانه‌یه بائی هه‌لکاوه بیکاته نه‌خشی زه‌وی، وه‌ره ژووره‌وه کورم، کورم ناندریاس خۆت لارکه‌وه تری هه‌لگه‌وه بیخۆ، سوپاس بۆخوا نانیشمان هه‌یه، بچۆ تاکه‌می ره‌نگت بیتنه‌وه به‌ر. چونکه شه‌گه‌ر پیره باوکی بیچاره‌ت تۆ به‌هه‌مان سه‌روپۆته‌لاکه‌وه ببینی له‌به‌ر نازاری گیانی دووباره خۆی له‌ناو سکی ماسیدا ده‌شاریتنه‌وه. به‌لام ناندریاس بازووی ئیسقانی خۆی به‌رزکرده‌وه هاواری کرده سه‌ریان ((تیوه شه‌رم له‌خۆتان ناکه‌نه‌وه؟ له‌خودا ناترسن؟ وا دونیا خراپ ده‌بی تیوه‌ش لیتره تری ده‌کوشن و پیده‌که‌ن؟)). زوبه‌دی پیر به‌زه‌مه‌مه کردنه‌وه گوتی: ((خودا مانپاریزی، شه‌وا یه‌کینی دیکه‌ش هاتوه به‌سه‌رمانه‌وه گران ده‌فرۆشی)) به‌تووهره‌یه‌وه

رووی له شه‌ندریاس کردو گوتی: ((تۆش ده‌ست له ئیمه هه‌لناگری؟ باشه ئیدی ته‌واو گویمان له فه‌رمایشته‌کانی تۆ بوو، فه‌رمایشتی تۆ هه‌مان شه‌وه‌یه که په‌یامبه‌ره ئاوه‌مۆرکراوه‌کان زۆرباشن باشتر وایه به‌وان بلیتی ئاهه‌نگیکی تر ساز بکه‌ن. شه‌وان ده‌فه‌رموون کۆتایی دونیا گه‌یشته‌وه، گۆره‌کان، دهروونیا ده‌که‌نه‌وه، مردوووه‌کان دینه‌ دهره‌وه، ده‌فه‌رموون که خودا داده‌به‌زی.

- (به‌ده‌رکه‌وتنی دووه‌م) - تا بگاته حیسابکاریه‌کان، شه‌وه کاته وای له ئیمه، هه‌مووی درۆیه.. درۆ! گوئی لی رامه‌گرن کورپینه بگه‌رپینه‌وه سه‌ر کارتانه‌وه تری بکوشن، کورپی یونس نه‌پرانندی ((تۆیه بکه‌ن، تۆیه بکه‌ن!)) خۆی له‌باوه‌شی براکه‌ی دهره‌یینه‌وه له ناوه‌ندی حه‌وشدا راست رووبه‌رووی زوبه‌دی وه‌ستا شه‌نگه‌ستی به‌لای ناسماندا به‌رزکرده‌وه کرد. زوبه‌دی گوتی: ((ناندریاس به‌خاتری سه‌لامه‌تی خۆت دانیشه، بچۆ، که‌می شه‌راب بنۆشه، وه‌روه سه‌ر شه‌قل، گچکه‌لانه‌که، بزانه چۆن برسیه‌تی تۆی به‌رپی شیتایه‌تی دا بردوه)). کورپی یونس وه‌لامی دایه‌وه: ((زوبه‌دی ژیانیتیکی خۆش تۆی به‌رپی دیوانه‌گی دابردوه، به‌لام زه‌وی له‌ژیر پیتدا دم ده‌کاته‌وه، خودا زه‌مین له‌رزه‌بیتکه، شه‌وه شه‌قه، که‌شیتیه‌کان و خۆشت شه‌وه ورگه‌ستووهرت قورت ده‌دات!)) شه‌وه ناگری گرتبوو، چاوانی ده‌سووراندن و به‌سه‌یرکردنه یه‌ک یه‌کی شه‌وان هاواری ده‌کرد، ((به‌ر له‌وه‌ی شیله‌ی تری بیسته شه‌راب دونیا کۆتایی دیت، که‌زه‌کانتان درۆکه‌ن، خۆله‌میش به‌سه‌رتانا که‌ن، سینه‌تان بکوته‌وه هاوار بکه‌ن ((من گوناهم کردوه)). زه‌وی یه‌ک دره‌خته‌وه رزی بووه کریستیانو واخه‌ریکه به‌ خۆی و ته‌وره‌که‌ی دیت ^(□).

یه‌هودا له چه‌کوش لی‌دان وه‌ستا، لیتی سه‌ره‌وه‌ی بۆ دواوه چوو بوو، ددانه تیژه‌کانی له نووری خۆره‌تاودا ده‌بریقانه‌وه، به‌لام زوبه‌دی ئیدی نه‌یتوانی دان به‌ خۆیا بگری و هاواری کرد ((په‌ترۆس له‌راهی خودا لییگه‌ری و لییره‌ی به‌ره‌ ده‌ره‌وه، ئیمه کارو ژیمان هه‌یه ((وادئ وادی)) جاری ناگری له ده‌ستدایه، جاری ده‌فته‌ری و ئیستا- پاشان چی؟ یه‌ک ته‌پشو، بۆ ده‌ست له ئیمه هه‌لناگرن، شه‌ی فیلبازان، فه‌ریودهرانی مرۆفد؟ شه‌وه

[□] تیشه به مانای ته‌پشو دیت، به‌لام پیموایه مه‌به‌ستی ته‌وره.

دونیایه هیچ عهیبی نییه، هه‌مانه که من ده‌یلیم، کورینه تریکان بکوشن، خه‌یالتان ته‌خت بی). په‌ترۆس به نهرمی شانەکانی براكه‌ی لاوانده‌وه و ئارامی کرده‌وه، به‌نهرمی به‌وی گوت: ((ئارام به‌ره‌وه، ئارام به‌ره‌وه، هاوار مه‌که برا، هاوارمه‌که، سه‌فه‌ر ماندووی کردوی، با بچینه مال تۆزۆ بجه‌سیته‌وه و باوکیشم به دیتنی تۆ دلّی ئارام ده‌گرێ)) ده‌ستی براكه‌ی گرتو له‌سه‌رخۆ به‌دیقه‌ت ری پی نیشاندا، وه‌ک بلّی نابینایی، ئه‌وان له‌کوچه‌یه‌کی ته‌نگ دا سه‌ره‌له‌گه‌ران و وونبون. زوبه‌دی پیر بزه‌ییکی به‌بنی لیویه‌وه ده‌کرد ((ئاخ یونس ی به‌له‌نگاز.. په‌یامبه‌ر-ئهی پیره ماسیه بیچاره‌که‌ی من! ته‌گه‌ر ته‌واوی دویا به‌من بدن، ئاماده‌نیم بیه جی تۆ)).

وه‌لّ ئیستا نۆبه‌تی سالومه‌ی پیر بوو ده‌م بکاته‌وه. ئه‌و هیشتا هه‌ستی ده‌کرد که چاوانی درشتی ئاندیریاس به‌گیانیا هه‌لوا سراوه‌وه ده‌یسوتینی، له‌کاتی‌کدا که‌زی سپی خۆی راته‌کاند گوتی: ((زوبه‌دی ئاگاداری قسه‌کانت به‌ئهی گوناهاکاری پیر، فریشته‌یی به‌سه‌ر سه‌رمانه‌وه‌یه‌وه نامه‌ی کاری ئیمه‌ ده‌نوسیت، سزای تانه‌ لیدانه‌کانت ده‌چیژی)) یا‌کوب که‌ تا ئیستا ده‌می لیکنه‌کردبووه، گوتی: ((هه‌ق لای دایکه‌، تۆش به‌خاتری یۆحه‌ننا له‌ئازار دابووی، به‌رای من هیشتا له‌مه‌ترسیدای رزگارت نه‌بووه، سه‌به‌تداره‌کان به‌منیان گوتووه له‌رینی تریدا کۆمه‌کی ناکات، له‌گه‌ل ژنان دانیشتووه ده‌رباره‌ی خوداو رۆژو رۆحی جاویدانی قسه‌ ده‌کات، باوکه‌ ته‌گه‌ر ته‌واوی دویا به‌من بدن، منیش ئاماده‌نیم له‌جی تۆ م)). به‌شکیه‌وه پیکه‌نی، نه‌یده‌توانی برای ته‌مه‌له‌و نازنازی ئه‌و هه‌رس بکات، به‌تووره‌یه‌وه ده‌ستی کرد به‌تری کوشین، خوین هیشی کردبووه ناو که‌له‌ی زلی زوبه‌دیوه، به‌نۆبه‌ی خۆی ئه‌ویش نه‌یده‌توانی له‌کوپی گه‌وره‌ی بگات- زۆربه‌یه‌که‌ ده‌چوون، ته‌گه‌ر دروست له‌هه‌مان ساتدا، می‌ری ژنی یوسف ی ناصری، که‌ پشتی به‌ بازووی یۆحه‌ننا دابوو، له‌ده‌می ده‌رگا به‌ده‌ر نه‌ده‌که‌وت، هه‌له‌ب‌ت شه‌رپکی سه‌خت روویده‌دا. پیه‌ وردیله‌کانی له‌به‌ر کاریگه‌ریتی سه‌فه‌ری دووردریژی خویناوی و گه‌ردالوود بوو، ئیستا چه‌ند رۆژی بوو که‌ مال و کاشانه‌ی جیه‌یشتبوو، به‌گریه‌ و نالینه‌وه له‌گوندی بۆ گوندی، به‌دوای کوپی به‌دبه‌ختی که‌وتبووه گه‌ران و سوورانه‌وه. خودا ئه‌قلی کوپی ئه‌وی دزیبوو، له‌رتی مرۆف دوورکه‌وتبووه، دایکه‌ به‌ئاخ هه‌لکیشانه‌وه سه‌روودی مه‌رگی ئه‌وی که

هیشتا زیندوو بوو سه‌ردابوو، ده‌گه‌یشته هه‌رکویه‌که‌وه، سو‌راغی ئه‌وی ده‌کرد، ((ئه‌و بالا‌به‌رزو پی په‌تی بوو، کراسیکی شینی له‌به‌ردا بوو که‌مه‌ربه‌ندیکی چه‌رمینی ره‌شی له‌که‌مه‌ردابوو، که‌سیکی وات نه‌بینیوه؟)) که‌سی ئه‌وی نه‌دیوه، ئه‌وه کوپی بچووی زوبه‌دی بوو که‌ ناوینشانی کریستی دابوو می‌ری‌وه: ((غه‌رگه‌ییکی سپی پۆشیوه له‌حالی سوژده‌ دایه)). یۆحه‌ننا که‌ دلّی به‌ژنه سووتا بوو، هه‌موو شتیکی ئاشکرا کردبوو، ئیستا له‌کاتی‌کا که‌ ته‌کیه‌ی به‌بازووی ئه‌ودا بوو، چووه ناو هه‌وشه‌ی زوبه‌دیوه تا به‌ر له‌رۆیشتن بۆ بیابان هه‌ندی بجه‌سیته‌وه. سالومه‌ی پیر به‌جیلوه‌وه هه‌لسایه‌وه گوتی: ((می‌ری نازیز به‌خیری .. فه‌رموو وه‌ره ژووره‌وه))

می‌ری چه‌فیه‌که‌ی خۆی هه‌لکیشایه سه‌ر برۆکانی و سه‌ری له‌به‌رخۆنا به‌چاوانی که‌ ده‌یروانیه سه‌ر زوبه‌وه به‌هه‌وشه‌دا رته‌ بوو، ده‌سته‌کانی دۆسته‌که‌ی که‌زی سپی ئه‌وی له‌ده‌ست گرتبوو که‌وته گریانه‌وه.

سالومه‌ی پیر گوتی: ((کچم گریان بۆتۆ گوناهاکی گه‌وره‌یه)) می‌ری به‌سه‌ر ته‌خته‌وه دانیشاندو خۆشی له‌که‌ناریا دانیشت. ((کوهره‌که‌ت ئیستا که‌ له‌من و ته‌مانه، ئه‌و له‌ژیر بنمیچی پیرزادایه)) می‌ری به‌ناخیکه‌وه وه‌لامی دایه‌وه ((سالومه‌ ده‌ردی دایک سه‌نگینه هه‌مووی یه‌ک کوپی به‌من به‌خشی ئه‌ویشی کوپی که‌ مایه‌ی نه‌نگیه)).

زوبه‌دی پیر گله‌یی و زاری می‌ری بیست ((ته‌گه‌ر نه‌بووتایه به‌ره‌سه‌تی به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانی پیاویکی خراب نه‌بوو))

به‌سه‌ر سه‌کۆه هاته‌ خواره‌وه تا دلّی بداته‌وه و گوتی: ((می‌ری له‌به‌ر خاتری گه‌نجیته‌ی، هه‌ر بیریشی لی مه‌که‌وه، به‌سه‌رده‌چی، گه‌نجیته‌ی خودا به‌ره‌که‌تی پیدات وه‌کو شه‌رابه، وه‌لّ مه‌ستی شه‌راب هه‌ر زوو له‌سه‌رمان ده‌په‌ری، به‌بۆ جوتکه‌ هاویشتنی زیاد ده‌که‌وینه ژیر کۆپه‌رانه‌وه، می‌ری مه‌ستی له‌سه‌ری کوپی تۆش ده‌په‌ری، هه‌مان ئه‌و کوپی خۆم که‌ هه‌ر ئیستا له‌به‌رده‌مت وه‌ستاه، له‌به‌ر چا و بگه‌ر، وا خه‌ریکه‌ مه‌ستی له‌سه‌ری ده‌په‌ری)) یۆحه‌ننا ره‌نگاوهرنگ هه‌لگه‌را، به‌لام قسه‌ییکی نه‌خسته سه‌ر زمان، چووه ژووره‌وه تا جامی ئاوی ساردو بری هه‌نجیری گه‌ییو بۆ میوان به‌ینی، دوو ژن له‌که‌ناری یه‌ک دانیشتبوون و سه‌ریان له‌به‌ریه‌که‌ نابوو،

قسه‌یان له‌بارهی کورده‌که‌یه‌وه ده‌کرد که رفاندبووی، ئەوان به‌چریه قسه‌یان ده‌کرد، نه‌بادا پیاوان گویان لیبی و ئەوانیش بینه ناوه‌وه له‌ززه‌تی قوولتی ژنانه که دهرده به‌وانی به‌خشی بوو له ده‌ست بدن.

—سالومه، کورده‌که‌ت به‌منی گوت که ئەو هه‌میشه نوێژ ده‌کات و ئەوه‌نده ده‌چیتته سوژده‌وه ده‌ست و ئەژنۆکانی غاراوه، هه‌روا یۆحه‌ننا ده‌لێت که ئەو خواردن ناخوات و خه‌ریکه ده‌تاوتیه‌وه، هه‌روه‌ها ئالوده‌ی بآلی بووه به‌ ئاسمانه‌وه، مه‌علومه هه‌تا له خواردنه‌وه‌ی ئاویش خۆپاریزی ده‌کات تا فریشته‌کان ببینی، سالومه ئەو ئازاره به‌کوی ده‌گات؟ هه‌تا خاخامی مامیشی نه‌یتوانی چاره‌سه‌ری بکات، بیری لی بکه‌وه تاوه‌کو ئیستا خاخام چه‌ندین که‌سی چاک کردۆته‌وه که جنۆکه ده‌ستی لی وه‌شاندوون، سالومه بۆ خودا نه‌فره‌تی له‌من کردوه، مه‌گه‌ر چیم له‌و کردوه؟ سه‌ری کرده سه‌ر ئەژنۆی دۆسته پیره‌که‌ی و که‌وته گریانه‌وه. یۆحه‌ننا خۆی و جامی پر له‌ ئاوو پینج شه‌ش دانه هه‌نجیر به‌سه‌ر گه‌لا هه‌نجیره‌وه به‌دیارکه‌وت، له‌ کاتی‌کا هه‌نجیره‌کانی داده‌نایه‌ کۆشی ئەوه‌وه گوتی: ((مه‌گری، نوریکی پیروژ به‌ده‌وری رووخساری کورده‌که‌ته‌وه شه‌پۆلده‌دا، هه‌موو که‌سی ناتوانی ئەم نوره‌ ببینی، به‌لام من شه‌ویکیان بینیم. دیتم ئەوی ده‌لسته‌وه‌وه ده‌بخوارد، هه‌راسان بووم، دوا‌ی مه‌رگی عایید باوکه هه‌به‌کوک هه‌موو شه‌وی ئەوی له‌ خه‌وندا ده‌دیت، ده‌لێت هه‌موو شه‌وی ده‌ستی کورده‌که‌ت ده‌گری و له‌ ژووری بۆ ژووریکی تری ده‌بات و به‌ ئەنگوست هیما بۆ ئەو ده‌کات، قسه‌ییکی نه‌کرد، به‌لام بزه‌ی ده‌هاتی و به‌ ئەنگوست هیما بۆ ده‌کرد، له‌ ئەجمادا باوکه هه‌به‌کوک به‌ترسه‌وه له‌ناو نوێن ده‌رپه‌ری بوو ره‌به‌نه‌کانی بێدار کردبووه، ئەوان به‌یه‌که‌وه هه‌ولیاندا که رازی ئەو خه‌ونه بکه‌نه‌وه: عایید چی ده‌ویست به‌وان بلێت، بۆ ئەو هیما بۆ میوانی تازه‌ی ئەوان ده‌کرد؟ له‌ پریکا پیروی ئەو رۆژه‌ی که ئەویم جیه‌یشت، خودا زه‌ینی ره‌به‌نه‌کانی روناک کردوه‌وه په‌رده‌یان له‌سه‌ رازی ئەو خه‌ونه هه‌لگرت.

کابرای مردوو به‌وانی ده‌گوت که کورپی تۆ بکه‌نه‌ عایید، ته‌واوی ره‌به‌نه‌کان به‌بی له‌ ده‌ستدانی کات چوونه سۆراغی کورده‌که‌ت و دۆزیانه‌وه، که‌وتنه سه‌ره‌پیکانی ئەو

هاواریان کرد که ((ویستی خودا له سه‌ر ئەوه‌یه تۆ بیته عاییدی ئەم دیره‌))، به‌لام کورده‌که‌ت ره‌تی کرده‌وه ((نه‌..نه‌ ئەو ریگه‌ی من نبیه، من شایسته‌ی ئەوه‌ه‌نیم، لی‌ره ده‌پرۆم)) ده‌نگی سه‌ره‌پیکی کردنی ئەوم له‌ کاتی نیوه‌پۆ دروست هه‌مان ساتی که دێرم جیه‌یشت ده‌بیست، ره‌به‌نه‌کان هه‌ره‌شه‌یان ده‌کرد که ئەو له‌ حوچه‌ زیندانی ده‌که‌ن، پاسه‌وانی له‌به‌ر ده‌رگا داده‌نێن تا نه‌هیلن رابکات.

سالومه‌ی پیر که رووخساری چوورچ و لۆچی بریقه‌ی ده‌دایه‌وه گوتی: ((میری، پیروژه، ئە‌ی دایکی خۆشبه‌خت، خوداوه‌ند به‌سه‌ر ره‌جمی تۆوه هه‌لیکردوه تۆ هه‌تا ئەوه‌ش ده‌ست نیشان ناکه‌یت!)) ژنی که خودا خۆشیویستوه، سه‌ری خۆی که هه‌رگیز هیور نه‌ده‌بووه راته‌کاندو به‌بنی لیویه‌وه گوتی: ((نامه‌وی کورم پیروژ بی، حه‌زم لییه وه‌کو هه‌موو خه‌لکی تربی، حه‌زم لییه ژن به‌ینی و بیته‌ خاوه‌نی نه‌وه، ریگه‌ی خودا ئەوه‌یه)).

یۆحه‌ننا وه‌ک بلێی شه‌رمی له‌ سکا‌لاکردن ده‌کرد به‌نه‌رمی گوتی: ((ئوه‌وه ریگه‌ی مرۆقه‌ شه‌ویتر ریگه‌ی خودایه، هه‌مان ئەو رییه‌ی که کورپی تۆ به‌دوا‌ی که‌وتوه)) ده‌نگی منه‌منه‌وه خه‌نده له‌ لای ره‌زه‌کانه‌وه گه‌یشته گوی، دوو نه‌فه‌ر له‌ سه‌به‌تداره گه‌نجه‌کان، به‌ هه‌لچوونه‌وه هاتنه‌ حه‌وشه‌وه، له‌ کاتی‌کا له‌به‌ر زۆری پیکه‌نین خه‌ریک بوو شه‌قیان ده‌بردو هاواریان کرد ((ئه‌ربابینه خه‌به‌ریکی خراپ، به‌راستی یاخی بوونی له‌ مه‌جده‌لیه به‌ریابووه، خه‌لک به‌ردی هه‌لگرتوه‌وه که‌وتونه‌ته دوا‌ی په‌ری ده‌ریایی خۆیان و به‌ر‌دبارانی ده‌که‌ن)).

تری‌چنه‌کان دووباره له‌ سه‌ما که‌وتن و هاواریان کرد ((کورپینه کام په‌ری ده‌ریایی؟ مه‌جده‌لیه؟))

—به‌لێ مه‌جده‌لیه که خودا به‌ره‌که‌تی پی ببه‌خشی، دوو وراغ سوار که به‌وی رته‌ده‌بوون خه‌به‌ریان هینابوو.

ئەوان گوتیان باراباسی سه‌رکرده‌ی دزان، هه‌موو خه‌لکی ترساندوه و خستۆته له‌رزه‌وه، دوتنی ناصیره‌ی جیه‌یشتوه که شه‌مه‌یه مه‌جده‌لی ئابلۆقه داوه، زوبه‌دی به‌نه‌راندنه‌وه

گوتی: ((ئەو شەشمان یەکیکی دیکە، دەلیت جاننازەو سەراپیل نەجات دەدات، بەلێ لەسەر و بچمت رادیارە! حەرەم لوقمە ی پۆخل! ئومیدەوارم لە ئاگری دۆزەخ دا سوور ببیتەو، باشە پاشان؟

پاشان دەمە دەمی رۆژاوا دەچیتە لای مائی مەجدەلیەو دەبینی حەوشە پەر لە خەلکە، ژنکۆکە دەرکراوە کە رۆژی شەممەش کارو کاسبی دەکرد، ئەو هەموو بی پەر واییە بۆ باراباس گران بوو، خەنجەری لە ژێر کراس دەریناوە و هێرش دەکاتە ژوورەو، بازرگانان شمشیر هەلدەکیشتن و هاوسەیکانیش هەلدەپژێنە هەمان شوین و دەکەونە ناو یەکتەری، لە جەنگە کە سەر دەکەون دوو نەفەر لە خەلکی ئیمە بریندار دەبن، بازرگانان سواری و شتر دەبن و تێدەتەقینن و رادەکەن، باراباس دەرگا دەشکینێ تا مەجدەلیە بگەیهنیتە سزای کارو کردەو کانی خۆی، بەلام دەبینی مەلە کە لە قەفەز فریو، هەموو خەلکی دێ بۆ بەدوا کەوتنی ئەو دەبنە هەرەز کارو بەلام هەرزوو هەوا تاریک دادی و شانسی دۆزینەو هەی لەبێن دەچی، رۆژی درایی هەموو لە لایێ کۆدەبنەو دەست دەکەن بە گەرەن و سووران، لە ئەنجامدا شوونی هەلدەگرن، دیارە بەسەر لیمەو بەدوای شوین پێی ئەو دەگەرێن تێدەگەن کە بۆلای کفرناحوم چوو.

فیلیپ لە کاتی کدا زمانی بەسەر لچی شوێرەو بووی بز ناسایدا دەردەهینا گوتی: ((کۆرپنە ئەگەر ئەو بێت، نور عەلا نوردەبی، هەمان ئەو یە کە مان کە مەبوو کە بەهەشتە کە مان کەم ل بێت، حەرەم مان فەرەمۆش کردبوو، دلتیام کە بە بینینی ئەو خۆش حال دەبین)) ناتانیلی ساویلکە کە رۆینی هەلدەپشافت گوتی: ((شەموانیش ئاشە کە هەر دەگەرێ)) وەبیری دەهاتەو کە چۆن جارێکیان لە شەممەدا حەمامی کردبوو، جلی نوێی پۆشی بوو سەروریشی خۆی چاک کردبوو، ئەو کاتە وەسەسە خۆشوتنی هاتبوو سۆراغی و دەستی ئەو لە دەست گرتبوو، لەگەڵ یەک چوو بوون و تەوافی مەجدەلیەیان کردبوو، زستان بوو وەزعی کاسبیش کە ساد بوو، ناتانیلیش تەوای شەممە خۆی تەنھا لە ئاش مابوو و گەمی لێدەکرد، بزهییکی رازی بوون بەسەر لێو کانییدا نەخشی بەستا. راستیت بوو، گوناھییکی گەرەبوو، بەلێ گوناھییکی گەرەبوو، بەلام باشە ئیمە پشت بەخودا دەبەستین و خۆشی عەفو دەبەخشی، ئارام،

هەژارو بیچارە یە ژنی نەهیناوە، ناتانیلی بەسەر بانەو تە شام دادەنیشیت، بۆ گوندینان دەست بەندو بۆ شوانان کلاشی دروستدەکرد چ دەورانیکی لەزەتەخش بوو! یە کجار بەدریژایی ژبانی بەسەر هەر شتی کەو سێ چوار تە کبیری لێدابوو وەکو پیای بۆ خۆی کەیفی کردبوو، شەممەش بوو پالەوان، بە هەمان شیو کە گوتمان، خوداوەند خۆشی لەو جۆرە کارانە دەگات و دەبوری. بەلام زوبەدی پیر سەگرمە کانی تیکچەر ئاندو بەزیمارەو گوتی: ((دەردەسەر... دەردەسەر، ئەوان هەمیشە دەیانەوی شەر و دەعوای خۆیان بەیننە ئێرەو، یە کە بچار پەیا مەرەکان، پاشان بەدەکان، یا ماسیگرە عوریانەکان و ئیستاش باراباس - بەینی من و خودا بێتام بوو - رووی لە تریژنەکان کردو گوتی: ((ئێو کۆرە باشەکان ناگاتان لە کاری خۆتان بی)).

لەناو مالتیدا سالومە ی پیر و میڕی ژنی یوسف گوتیان لە هەوالە کە بوو، سەیری یە کتریان کرد بی ئەو ی قسەیی بکەن، سەریان هینایە خوارەو، یە هودا چە کوشی خۆی دانایە سەر زەوی، بەلای دەروازە داچوو، پشتی بە چوارچێو دەرگادا، هەموو شتیکی بیست بوو لە میشکی خۆی داگرتبوو، لە کاتی رۆیشتن بۆ لای دەروازە کە سەیریکی وەحشیانە ی کردە زوبەدی. یە هودا لە دەرگادا وەستاو گوتی رادیرا، چەند دەنگییکی بیست و چەرە گەرەلوو لێکی بینی کە هەلێ کردبوو، پیوان رایان دەکرد، ژنان بە قیژەو هواریان دەکرد، ((بیگرن... بیگرن)) بەر لەو ی کە زوبەدی هەلێ بۆ پرەخسی لەسە کۆدا بێتە خوارەو یا پیاو کانی بتوانن لە راووکدا بێنە دەرەو، مەجدەلیە بەجلی پارە پارە زمانی شوێرەو بووی هاتە حەوشەو بەر بۆو سەر پییە کانی سالومە ی پیر، هاواری کرد ((کۆمەگ... کۆمەگ.. وادین)) سالومە ی پیر سگی بەحالی ئەو مرۆقە گوناھکارە سووتا، لە جێو بەرزبۆو، پەنجەرە ی داخست بە کۆرە کە ی گوت، دەرگای جوت گالە دەو گوتی: ((بەسەر زەویەو درێژبەو خۆت حەشاردە)) میڕی، ژنی یوسف، بۆ پی شەو لار بۆو، بەهاو دلی و هەراسانیەو سەیری ئەو ژنە گومرایی کرد، کەسی جگە لە ژنانی پاک نازانی کە پاکی چەند خۆکە، بەلام لە هەمان کاتدا میڕی ئەسەفی بۆ حالی ئەو خوار، وای هاتە بەرچاو ئەو بەدەنە گوناهاوی و جانەو رییکی وەحشی و مووین و مەترسیدارە، ئەو کاتە ی کە کۆرە کە ی بیست سالەبوو، ئەو جانەو رە کەم مابوو بیری، بەلام ئەو لە مەوای

موئیکهوه رایکردبوو، میړئ څاخیکي هه لکیشاو له بهر څو گوتی: ((به لئې نه و له دست
نه و ژنه رایکرد .. ښه چوڼ له چنگي خودا...؟)) سالومه ی پیر دهستی له سهر رووی
گهرم و سوتینه ری مه جده لیه داناو به میهره بانیه وه پرسی: (کچم بؤ ده گرت؟).

مه جده لیه وه لآمی دایه وه: ((نامه وئ بمرم .. حزم له ژبانه .. نامه وئ بمرم))

ژنی یوسف دهستی دریژکرد، نیدی له و نه د ترساو رقی لینه ده بؤوه، له کاتیکه دهستی
له و دده گوتی: ((مه جده لیه خودا پاریزگاری له تۆ ده کات.. تۆ نامری، مه جده لیه به
بروسکې له چوانیه وه پرسی ((میړئ تۆ له کوی ده زانی؟))

دایکی کریست به دلتیا بیه وه وه لآمی دایه وه:

مه جده لیه .. خودا وند مؤلته تی تۆ به ی به نیمه داوه.

به لآم له هه مان کاتدا که هم سی ژنه قسه بیان ده کردو څا زارو دهر د ښوانی
یه کده خست، هاواره کانی ((وادین .. وادین .. ښوان گیشتن!)) له رزدا پیچی
خوارده وه، بهر له وهی زوبه دی هه لی ښوهی بؤ پره خسی له سه کوزه دابه زئ، پیاوه زلو
زه به للاحه هه لچوه کان له بهر دهر گادا به دیار که وتن و باراباس، شه لآلی څاره قه
به نه پرته وه له بهر دهرگا هه نگاوی نا، ((ناهای زوبه دی به مؤلته یا بی مؤلته نیمه
وه ژورور ده که وین - به ناوی خودای سراپیل)). به گوتنی هم ووشانه بهر له وهی که
خاوه نمالی پیر بتوانی دهم بکاته وه باراباس به ته کانی دهرگای له جیوه هه لکه ندر
که زی مه جده لیه ی گرتنه چنگ. له کاتیکه ښوهی به لای دهرگادا راده کیشا، به نه پرته وه
گوتی: ((په تیاره بؤ دهره وه)) له هه مان ښوه کاته دا خه لکی مه جده ل گیشتن،
مه جده لیه یان گرت، به رزیان کرده وه، له میانی راکیش و ډاکیش و پیکه نین هی نایانه
چالیکي نریک دهریاچه و هاویشتیانه ناویه وه ښوه کاته ژن و پیاو پهرش بوون و کوشیان
پر له بهر د کرد، له هه مان هم سه یین و بهینه دا سالومه ی پیر سه ره پای څا زاری
گیانکیشی څوی که هه یبوو، به سهر میزه وه هه لسا یه وه به پراکیش راکیش څوی
که یانده حوشه که وه تا سه رکونه ی میړده که ی بکات و هاواری کرد ((تۆ ده بی

له شهران بتاویته وه، چوڼ لیده گهرې کومه لئې بی سه روپا پی بنیته ماله که ت و ژنی
که داوای به زه یی له تۆ کرد له دهستی تۆ دهر به یین)).

سالومه ښوه کاته رووی له لای یاکوب ی کورې کرد که به درو دلپه وه له ناو نندی
حوشه که دا وه ستابوو.

-تۆش هه مان کوی باوکتی شهرم ناکه ی؟ ده ته وئ څوت چاکه یته وه؟ تۆ ده ته وئ
هه موو کاره کان به خودا بسپیږی؟ یاللا زوبه دی بپړ ښوه ژنه بیاریزه، ته واوی دی
هه لپژاونه ته سه ری و ده یانه وئ بی کوژن، به لئې ته واوی دی، شه رمیان به څوی.
کورده که ی وه لآمی دایه وه: ((نارام به دایه هه ر ښیستا ده چم)). ښوه له ته واوی دنیادا
له هیچ که سی نه د ترسا جگه له دایکی، هه ر کاتی که دایکی به توره یی وه هی رشی
ده کرده سه ری وه ترس ته واوی وجودی ښوهی داگرت، چوونکه هه سستی ده کرد ښوه
دهنگه وه حشیه دهنگی ښوه نییه، به لکو دهنگی کونینه و پر توندوتولتی قهومی
سراییله. یاکوب گه رایه وه، به هیمای سه ری گوتیه هاوړیکانی - فیلیپ، ناتانیل -
((بابرین)) به دهرانده وری جه لیکانه کانی شه راب به دوا ی یه هودا گه را به لآم څا سنگر
ون بوو بوو...

مه جده لیه قیژه و هاواری بوو، خویناوی و مالین که و تبه ووه سوچیکی چاله وه
بازووه کانی دانا بووه سه سه ری وه تا به ردی پی نه که وئ، ژنان و پیاوان کاری څویان
راها کردبوو به دهری چاله که وه ښه لقه یان دابوو...

پیده که نین سه به تداروتری چنه کان، له ته واوی ره زه کانی دهر به ردا ده ستیان له کار
هه لگرتبوو خه ریک بوو ده گیشتن، کورپان به تاسوقی دیتنی حالته تی خویناوی و
نیوه روتی ښوه له شه ناوداره وه بوون و کچانیش به خاتری ښوهی که نه فره تیان له و ژنه
بوو ښه دیان پی دهر د، بؤ، چوونکه مه زه ی هه موو پیاوانی ده چشت و ښوانیش له
بیبه شبوونیکي ته واودا بوون، باراباس به هیمای وه ستان دهستی بؤ سه ره وه برد،
ده یه ویست برپاره که جیه جی بکات و به ردباران ده ست پی بکات، له هه مان ساتدا
یاکوب ناماده بوو ده ستیکرد به پیشره وی کردن بؤ لای جانبازی سه رۆکی دزان، به لآم
فیلیپ به توندی بازووی گرت و گوتی: ((بؤ کوی دهری؟ نیمه شه به مجوره بچین؟ نیمه

که له په نجهی دهست زیتر نین، له بهرامبهر ته وای خه لگی دی ده توانین چی بکهین؟ به لām دهنگی وه حشی دایک له گوئیکانی یاکوب دا دهنگیده دایه وه، هاواری کرد: ((ناهای باراباس، شهی مرۆقکۆژ، دیاره هاتویته دیکه ی ئیمه مرۆق بکوژی، زۆر باشه، واز له ژن بهیینه، ئیمه خۆمان دهرباره ی شه وه وه حوکم ددهین، ریش سپیانی مه جدله و کفرناحوم ههروه ها خاخامی ناصیره دین و دهرباره ی شه و بریارده دن شه وه یاسایه .

زوبه دی پیر که به خۆی و خوترمه ی سه نگینی گه یشتبوو، هاته ناوقسه کانی کورده که ی و گوئی: ((هه ق به کورپی منه، دروست ده لیت، یاسا ناوه هایه، باراباس له شی قه به و زبه للاحی خستنه جو له وه و راسته وخۆ له به رابه ریان وه ستا هاواری کرد ((ریش سپیه کانی دی به رتیل بن و زوبه دیش هه روا، پشت به وان نابه ستم، یاسا منم، نه گه ر که سی له ئیوه زات ده کات با بیته مه میدان و هیزی خۆی تاقی بکاته وه. خه لگی مه جدله و کفرناحوم له ژن و پیاو به ده وری باراباس ئاپۆره یان کرد، خوین به رچاوی گرتبوو، یه ک فه وچ کورپ که هه موویان چه کداربوون به به رده قانی گه یشتبوونه شه ویکه وه. فیلیپ بازووی ناتانیل ی گرت و بۆ دواوی کیشاوه، بۆ لای یاکوب گه رایه وه گوئی: ((کورپی زوبه دی، نه گه ر مه ردی خۆت برۆ پیشه وه، ئیمه له شوینی خۆمان ناجولین مه گه ر لیمان تیکچوه؟))

- ترسنۆکینه .. شهرم ناکهن.

- ناوه لالا خۆت برۆ.

یاکوب رووی له لای باوکی کرد، به لām شه و کۆخی و گوئی: ((من پیره میردیکم)) باراباس له کاتیکا قاقا پیده که نی گوئی: ((ها چی بو؟)) سالومه ی پیر که خۆی دابوو بهر بازووی کورپه بچوو که که یه وه گه یشت، له دواوی شه وان میردی ژنی یوسف، به چاوانی به فرمیسه که وه ده هات، یاکوب گه رایه وه و دایکی بینی که وته له رزه وه، مرۆقکۆژیکی ترسناکیان له بهر ده میابوو، ههروه ها ئاپۆره ی تووره هه لگه پراوی گوندینیان بوون و له دوا ییشه وه دایکی بوو، وه حشی و خامۆش. باراباس که قۆلی بۆ سهروه برد دوباره که وته نه عه رته وه ((چی بو؟)) کورپی زوبه دی له به رخۆ که وته

زه مزه مه وه ((سه ریان شۆر ناکه م)) چوو ه پیشه وه و باراباسیش به کسه ر بۆ لای هات. برای بچووکی که هه ولیده دا بازووی دایکی به ردا تا بجیته کۆمه گیسه وه، گوئی: ((نیستا ده یکوژی)) به لām دایکی شه وی پاشه کسه پی کردو گوئی: ((تۆ ئارام بگه ره ده خاله ت مه که)). به لām دروست له هه مان ساتدا که دوو خنیمه که ده یانویست تیکبالیین له شیرازه ی دهرباره هاواریکی شه فینته نگیز به رگوئی که وت ((خودا وه ند وا خه ریکه دیت)) گه نجیکی هه تا وه سووت له به رده م شه واندا که وته هه لبه زودابه زه وه، به هه ناسه برپکیوه ده ستی راده ته کاندو هاواری ده کرد ((وا خه ریکه خودا دیت)) هه موو به ده وری گه نجیله که شه لقه یان به ستا و هاواریان کرد (کی خه ریکه دی.. کی؟) گه نجیله که وه لāmی دایه وه (خودا وه ند) روی له پشتی خۆی به لای بیاباندا کرد: ((خودا وه ند.. شه وانیش)). هه مو گه رانه وه، خۆره تاو له ناو ابووندا بوو گه رما پاشه کسه ی ده کرد، پیاوی خه ریک بوو له که ناری دهرباچه وه بۆ سه ره وه ده هات، وه کو ره به نی دیری، سه راپای سپی پۆشی بوو، گۆله ژاله کانی که نارشوینی باردانانی دهرباچه غه رقی گۆل بوون، پیاوه کراس سپیه که ده ستی دریش کردو گۆله ژاله ییکی قورمزی چنی نایه نیوان لیوه کانیسه وه، دوومه لی دهربایی که به سه ر تاویره به ردیکه وه ده هاتن و ده چوون، چوونه که ناریکه وه تا شه و بپه ریتسه وه، سالومه ی پیر سه ری سپی پرچی خۆی هه لپری بۆنی هه وای کرد له کورپه که ی پرسی: ((شه وه کییه خه ریکه دیت.. با گۆراوه .

کورپه که ی وه لāmی دایه وه ((دایه ئارام به وه، وا نیستا پیده که وم، وا بیر ده که مه وه که خۆی بی)).

- کی؟

- هه شتی مه لی.

- شه ی شه وانیه ی له دوا یه وه ن کین؟ وای خودای گه وره یه ک فه وچ سه رباز به دوا یه وه راده که ن.

– دایه ئەوانه فەقیرو فوقەرانه که هیشتووی هەلپژاوی باخەکان دەچنن، ئەوانە سەرباز نین مەترسە.

– لەپراستیدا ئەوەبوو کۆنە پۆشیکی زۆر بەدوای ئەوەوە بوون، لەفەوجی سەرباز دەچوون، ئەوان یەكسەر لەژنو و پیاوو مندال خۆیان بە کیسە و سەبەتەو پەرشوبلاوی رەزە رنراوەکان بووون و کەوتبوونە گەپان و سوورانهو، هەموو سالی لە کاتی هەلگرتنەوێ بەرەمی رەزەکانی تری و زەیتوون و جۆخینەکان، ژمارەییکی زۆر لە گەدا برسێهەکان لە تەواوی شوینەکانی –جەلیل– وەکو کۆمەسکە هەلگەرتن، گەم و تری و زەیتونی که خاوەن زەویەکانی بەحوکمی شەریعەتی موسا بو هەزارەکانی جی دێلن کۆدەبنەو. پیاو سەپپۆشە که لەپریکا لەجیتی خۆی وەستا، دیداری ئاپۆرە که هەراسانی کردبوو، لەبەر خۆ گوتی: ((دەبی لێرە برۆم، ئەو دنیای مەرقەکانە من دەبی برۆم، دەبی بگەرێمەو بیابان. شوینی که خودا لەوێه)). جارێکی دیکەش سەرنوێشتی بە تالەمۆیک بەستراپۆو، بە کام ریدا بروات بو پیشەو یا پاشەو؟ هەموو ئەوانە که لە دەورووبەری چالە کەو ئەلقەیان بەستابوو، سەیری ئەویان دەکرد، یاکوب و باراباس بە قۆلی بەرزەو بوویان هیشتاکە لەبەر امبەر یە کتری دا وەستابوون، هەتا مەجدەلیەش سەری بەرز کردەو گوتی قولاغ کرد، ئەو بیئەنگیە نیشانە چێ بوو؟ مەرگ یا ژیان؟ بایە که گۆرابوو، لەپریکا لە شوینی خۆی هەلسایەو، بازووەکانی خۆی بەرز کردەو هاواری کرد ((یارمەتی!)) پیاو سەپ پۆشە که گوتی لە دەنگە که بوو ناسیەو و کەوتە لەرزەو، بەزە مەزەمە کردنەو گوتی: ((مەجدەلیە.. مەجدەلیە! دەبی نەجاتی بدەم)) لە کاتی کە بازووەکانی کردبوو بە خیرایی بەرەو لای ئاپۆرە که چوو. هەرچەند زیاتر لە ئاپۆرە که نزیك دەکەوتەو هەستی بەچاوانی توورەو خەشین و شکەنجەبارو تاریکی سەرو پۆتە لاکێ ئەوان دەکرد، دلێ بەجۆشتر دەبوو بوونی سەبارەت بە هاو دلی و ئەقین دەکولا، لەبەر خۆ گوتی: ((خەلکەکان ئەوانەن، هەموو برای یە کترن، بەلام نازانن، لەبەر هەندێتە که ئازار دەکێشن، ئەگەر بیانزانییا چ جەژن و شادیە ک بەرپادەبوو، چۆن یە کتریان لەباوەش دەکردو یە کتریان ماچ دەکرد، چ بەختەو ریبە ک دەبوو!)) لە ئەنجامدا گەیشت، چوو سەر تاوێرە بەردێکەو، بازووەکانی بۆلای چەپ و راست درێژ دەکرد، تەنها یە ک وشە، یە ک وشە شادی

خولقی و پیرۆزمەند لە قولایی گیانیەو هەلبەزێه دەرهو (برایان)) خەلکە که بەسەرسامیەو سەیری یە کتریان دەکرد، کەسی وەلامی نەدایەو هاواری پیرۆزمەند دووبارە دەنگی دایەو (برایان دلخۆشم بە دیداری نیو)). باراباس بە هەلگرتنی گاشە بەردی لەسەر زەویەو وەلامی دایەو ((خاچ دروستکەر ئیمە بە دیداری تۆ دلخۆش نین)). کەسی بەهاواریکی دلبریندارەو گوی (کورم) میترێ بو پیشەو تەویداو کورە کە ی لەباوەشگرت .. پینکەنی و گریا، ئەوی لاواندەو، بەلام ئەو بی ئەوێ قسەیی بکات بازووەکانی دایکی لە دەوری خۆی کردەو بۆلای باراباس چوو پیشەو گوتی: ((باراباس ی برام بە دیداری تۆ خۆشنووم من دۆستیکم و پەیا میکی شادی بەخشم پییە)). باراباس نەپرانندی ((نزیکت مە کەو)) خۆی دایە پیش مەجدەلیە تا لەبەرچاوان وونی بکات، بەلام ئەو دەنگی مەعبودی خۆی بیست و هەلسایەو سەری، قیزانندی ((کریست.. یارمەتی)) کریست بە هەنگاوی خۆی گەیانە چالە کەو، مەجدەلیە چنگی لە تاوێرە بەردەکان گیر کردو بە هۆی پەنجەو نینۆه کەکانی خەریکی سەر هەلگەپان بوو. کریست لاریووەو دەستی درێژ کرد، مەجدەلیە دەستی ئەوی گرت، سەرکەوت و بەخرۆشان و خویناویەو کەوتە سەر زەوی باراباس بو پیشەو تەویداو پینی لەسەر پشتی ئەو دانا، لە کاتی کە بەری دەستی بو سەرەو دەبرد و نەپرانندی ((ئەو هی منەو دەمەوی بیکۆم، حورمەتی شەموانی نەگرتوو، مەرگ بو ئەو!)) خەلکە که دلێان توندبوو بوو تا نەو کە قوربانیه کەیان رابکات بەنۆبە ی خۆیان هاواریان کرد ((مەرگ بو ئەو .. مەرگ بو ئەو)) زوبەدیش بە دیتنی کۆنەپۆشانی زۆرەو که بە دەوری تازە هاتوو کە ئەلقەیان بەستابوو بیگومان کەللە ی خۆیان بە ئەقیدە ی سەد تایە ک قاز پر کردبوو هاواری کرد ((مەرگ بو ئەو!)) وای بە حالی ئیمە ئەگەر گەدا برسێهەکان ریشمەیان پیسی، بەخوترمە کوتینی زەویەو دووبارە هاواری کرد ((مەرگ بو ئەو)) کریست بەری بازووی بەرزەو بووی باراباسی گرت بە دەنگێکی ئارام و خەمگین گوتی: ((باراباس، تۆ خۆت هیچ کاتی یە ک لە فرمایشتەکانی خودات لەژێر پی نەناو؟ لە تەواوی ژیان ت دزیت نە کردو؟ کەسیکت نە کوشتوو، زینات نە کردو، درۆیه کت نە کردو؟))

ئەو كاتە رووی لە ئاپۆرە پەر خۆشەكە كەردو یەك یەك سەیری كەردنی و گوتی: ((لە میانی ئیویدا ئەو كەسە كە گوناھێکی نەكردو بە یەكەمین بەرداوهشی)) ئاپۆرە خەلكەكە لە جێو جێو هەلبەزێو، یەك یەكی ئەوان پێیان لەپاش نا لە هەولتی ئەویدا بوون كە لە شەپۆری ئەو تیژ نیگایە كە قوولایی یادگاری و ئەندامەكانی ئەوانی دەپشكنی رابكەن، پیاوان تەواوی ئەو درۆیانەیان كە بەدریژایی ژيانی خۆیان كەردبوویان هینایەو سەر زمان، تەواوی ئەو ستممانەیان كە لە هەقی ئەوانی دیکەدا ئەنجامیان داووە لەگەڵ ژنانی تر هاوخواش بووون، وەبیرخۆیان هینایەو ئەوان چەفیهەكانی خۆیان هەلكێشایە سەر رووخسارو بەردەكانیان فری دا، زوبەدی كە هەستی دەكرد هەر ئیستا ئەو ئۆباشە لە مەیدانەكەدا سەردەكەو، توورەبوو، جارێکی دیکەش کریست رووی لە میترئ كەردو یەك یەكی ئەوانی سەیر كەرد. نیگایی كە تا قولایی دیدەكانیان دەچوو خوارەو.

– لە نیوان ئیویدا ئەو كەسە كە گوناھی نەكردو بە یەكەمین بەردی خۆی راوهشی! زوبەدی پیر گوتی: ((من.. باراباس بەردێكم بەدەری، ئەوێ كە حیسابی پاكە لە موخاسەبە بێباكە، من یەكەمین بەرد رادەوهشیتم. باراباس خۆشحال بوو، بەردەكەمی بەودا خۆی چوو سوچێكەو، زوبەدی بەسەر سەری مەجدەلیەو وەستا، بەردی گرتە مشت و سوو و سەنگینی دەكرد، تا بەدروستی لەسەری بدات، مەجدەلیە لە كەنار پێی کریست دا خۆی گرمۆلە كەردو بێدەنگ بوو، هەستی دەكرد لێرەو ترسیکی لەمەرگ نییە.

كۆنەپۆشەكان توورەبوون و سەیری زوبەدی پیریان كەردو یەك یەكی ئەوان كە لە هەموویان لاوازتر بوو خۆی هاوئیشته پێشەو، هاواری كەرد ((ئاهای زوبەدی خۆت دەزانێ كە خودایی هەیه، دەستت و شك دەكاتەو.. ناترسیی؟ بێر لە رابردووكەو، بزانه هیچ كاتی هەقی هەژارانت هەلنەقورتاندو؟ هیچ كاتی لە ژياندا نەبووێ هۆی ئەوێ رەزی هەتیوێ بە هەراج بچی؟ هیچ كاتی شەوانە پێت نەناوەتە مائی بێوێ؟ گوناھكاری پیر وەك چۆن كە گویی رادەگرت، هەستی بە كێشی بەردەكە كەرد لە ناو دەستیدا و زۆرترو زۆرتەر گران دەبی بەلام بەسەر خۆیدا نەدەهینا، لە پریكا هاواری

كەردو بازووێ كانی بەبی ویستی خۆی بۆ خوارەو شۆرپوونەو بەبی سوود كەوت، گاشە بەردەكە لە مشتی گلۆریووەو كەوتە سەر پێی و ئەنگوستی شكاند.

كۆنەپۆشەكان هاواری شادیان سەردا ((پەر جو.. پەر جو! مەجدەلیە بی گوناھە)) باراباس لە توورەپێیان شیت بوو، رووخساری خوریکەناسای وەكو ئاگر سووربوو، بۆلای كۆری میترئ باژێكیدا، دەستی بەرز كەردووەو زللهییکی پیاكێشا، بەلام کریست بە ئارامی لایەكەمی دیکەمی رووخساری گرتو گوتی: ((برام باراباس زللهیه كیش لەم لایە بە))

دەستی باراباس شل بوو، چاوانی لە گلێنە دەریهەین، ئەوێ ئیدی چ جۆرە مرۆفێكە.. تارمایی مرۆفە یا هەرماس؟ مات و مەبھوت پێی بۆ پاشەو ناو روانیە کریست.

كۆری میترئ دووبارە ئەوێ خستە شلەژانەو ((برام باراباس زللهیه كیش لە لایەكەمی تری روومەتم بە)) لەم سەین و بەینەدا، یەھودا لەژێر سایە دارەنجیری كە تەواوی ئەو ماوێه وەستا بوو سەیری دەكرد هاتە دەرو، ئەو هەموو شتیکی بینی بوو بەلام قسەمی نەكەردبوو، كوشتنی یا نەكوشتنی مەجدەلیە بۆ ئەو سویدیکی نەبوو، خۆشحال بوو كە دەییست باراباس و كۆنەپۆشەكان رووبەرۆوی زوبەدی وەستا و گوناھەكانی بەروویا هەلنەشاخین، لەو كاتەدا کریستی لە كەنار دەریادا بەجلی سپی بینی بوو، دلێ كەوتبوو خورپەو، بەتیژكەردنی گۆیکانی بەزەمزه كەردنەو گوتبوو: ((ئیستا مەعلوم دەبی ئەو كێیە، كاری چییەو پەيامی چییە؟)) بەلام هەمان سەرەتا.. هەمان وشەمی بەرایی (براكان) خۆش نەبوو لەچەشەیدا، دەم و چاوی گرتبوو، لەبەر خۆ كەوتە زیمارەو ((هیششتاش یەك دەنكە ئەقل نەچۆتە ناو كەللەیهو، نە، ئیمە هەموومان برا نین، سراپیلیەكان و رومیەكان برا نین، هەتا سراپیلیەكانیش لە میانی خۆیاندا برانین، (سەدوقیەكان) كە خودایان دەفرۆشتە رومیەكان، كۆیخوا كە كاری قەیسەری رۆمی دادەپۆشی برابانی ئیمە نین، نە، كۆری نەجار، كاری خۆت بە خراب دەست پێكەردو، ئاگاداریه))، بەلام بەدیتنی کریست كە لایەكەمی تری رووخساری خۆی بەبی توورەپێی و بەمیهرەبانیەكی سەرووی مرۆیی گرتبوو، ترسو جودی داگرت، بەسەر خۆیا هاواری كەرد ((ئەوێ ئیدی چ جۆر مرۆفێكە؟ ئەو.. راگرتنی لایەكەمی

دیکه‌ی رووخساری، تهنه‌ی یه‌ک فریشته ده‌توانی شه‌کاره بکات، تهنه‌ی فریشته، یا...
 یا سه‌گی)) به‌بازی خۆ‌ی گه‌یانده باراباس که خه‌ریکی شالا‌ویردن بوو بۆ سه‌ر
 کوره‌که‌ی می‌رئ، به‌ده‌نگی‌کی کزه‌وه گوتی: ((ده‌ستی لی مه‌ده، یا لالا لی‌ره برۆ))
 باراباس به‌سه‌ر سامیه‌وه سه‌یری یه‌هودای کرد، شه‌وان شه‌ندامی یه‌ک شه‌نجومه‌نی
 برایشه‌تی بوون.. به‌تایه‌ت له‌گه‌ل یه‌کتر چه‌ندین جار چوونه‌ته گونده‌کانه‌وه، شه‌وانه‌یان
 کوشتووه که خه‌یانه‌تیا‌ن له‌ سراپیل کردووه و ئیستا... .

به‌شی سێزده‌هه‌م

به‌زه‌مه‌وه گوتی: ((تۆش یه‌هودا..تۆ؟)) باراباس له‌ جیی خۆ‌ی ته‌کانی خوارد،
 یه‌هودا له‌ شه‌نجومه‌نی برایشه‌تی دا بالا‌ده‌ست بوو، نه‌یده‌توانی سه‌ری‌چی شه‌و بکات،
 به‌لام له‌ لایه‌کی دیکه‌وه عیززه‌تی نه‌فسی نه‌یده‌هیشته له‌جیوه ته‌کان بجات. ردین
 سوور جارێکی دیکه‌ به‌ شه‌مر کردنه‌وه گوتی: ((برۆ)) سه‌رکرده‌ی دزان سه‌ری
 له‌به‌رخۆنا و سه‌ری‌کی وه‌حشیانه‌ی کرده کوری می‌رئ و به‌زه‌مه‌وه له‌ کاتی‌کا مشتی
 خۆ‌ی کردبووه گری گوتی: ((ناتوانی خۆت له‌ چنگم قورتاربه‌کیت، دیسان یه‌کتری
 ده‌بیننه‌وه)). شه‌و کاته به‌لای خه‌لکی ژیر فه‌رمانی خۆیدا گه‌رایه‌وه به‌مه‌یلیکی
 که‌مه‌وه ده‌ستوری پێدان ((یالا با برۆین))

خۆره‌تاو خه‌ریک بوو سه‌ری له‌ یه‌خه‌ی ئاسۆدا ده‌برده خواره‌وه، گه‌رمایی رۆژ دابه‌زی
 بوو با پاشه‌کشی ده‌کرد، ده‌ریاچه به‌ره‌نگی شین و ئالتونی ده‌بریا‌یه‌وه، چه‌ند
 له‌قله‌قی‌ک که تیربوونیان به‌سه‌ر تاویره به‌رده‌کانه‌وه به‌سه‌ر یه‌ک قاچ وه‌ستابوون و
 چاویان بریبووه ئاوی ده‌ریاوه، کۆنه‌پۆشه‌کان چاویان بریبووه کوری می‌رئ‌ه‌وه له
 چاوه‌روانیدا وه‌ستابوون، نه‌یانده‌ویست له‌وی برۆن، ئایا شه‌وان چاوه‌روانی چی بوون؟
 برسیه‌تی و روت و قوتی خۆیان له‌بیر کردبوو، هه‌روه‌ها ناپاکی خاوه‌ن مولکه‌کانیان،
 شه‌وانه‌ی که فه‌رامۆش و سه‌ری‌چیان کردبوو له‌ به‌جیه‌شتنی چه‌ند چیلکه‌ تری‌ی له
 ره‌زه‌کان بۆ ده‌م شیرینکردنی هه‌ژاره‌کان، شه‌وان له‌ سپیده‌وه له‌ ره‌زی بۆ ره‌زی
 چووبوون و سه‌به‌ته‌کانیشیان هه‌ر خالی بوو، هه‌مان شه‌م جه‌ریانه‌ش له‌ دروینه‌ی
 گونده‌کان روویدا‌بوو، له‌ مه‌زرایی بۆ مه‌زرایی چوو بوون و جه‌واله‌کانیشیان خالی بوو،
 هه‌موو شه‌وی مناله‌کانیان به‌ده‌می به‌شه‌وه‌بوویان له‌ چاوه‌روانی شه‌واندا داده‌نیشتن،
 به‌لام ئیستی‌که به‌جی شه‌وی بۆیه‌تی و چۆنیه‌تی و شه‌وه بزنان، وا به‌دیارده‌که‌وی
 سه‌به‌ته‌کانیان پره‌، سه‌یری پیاوه سپی پۆشه‌که‌یان ده‌کرد که له‌ به‌راه‌ریانه‌وه
 وه‌ستابوو نه‌یانده‌توانی دل‌یان له‌ هه‌لکه‌نن و جیی به‌ی‌لن، له‌ چاوه‌روانیدا مابوونه‌وه و
 خۆشیا‌ن نه‌یانده‌زانی له‌ چاوه‌روانی چیدان، کوری می‌رئ به‌نیگای خۆ‌ی وه‌لامی نیگای
 شه‌وانی ده‌دایه‌وه، شه‌ویش له‌ چاوه‌روانیدا راوه‌ستابوو، هه‌ستی ده‌کرد که هه‌موو شه‌
 گیانانه به‌ گه‌رده‌نی شه‌وه‌وه هه‌ل‌واسراون، چیا‌ن له‌ ده‌ویست؟ به‌دوای چ شتی‌که‌وه

بوون؟ ئەو كە هیچی نەبوو، دەیتوانی چ بەوان بدات، سەیری ئەوانی دەکردو دووبارە سەیری دەکردنەوه، بۆ ساتی شەهامەتی خۆی لە دەستداو ویستی دووبارە رابكات، بەلام شەرم ریی لیگرت، بەسەر سەری مەجدەلیهوه كە بە پێیهكانی ئەوهوه نوسابوو، چی روویدا؟ چۆن دەیتوانی ئەو هەموو چاوانەهی كە بەتاسووقهوه دەیانروانییە ئەوهوه، هیور بكاتەوه رەها بكات؟ بەلام بۆ كوی؟ خودا لە هەموو لایە كدا هەیه، رستەهی لوتفی خودایی هاویشترابوو سەر گەردنیهوه، هەر شوینینك كە وویستبای دەبیردە ئەویكەوه، لوتفی ئەو نەك قودرەتی ئەو، قودرەتی هەموو توانای ئەو، كورپی میړی ئیستا كە ئەو خاكە مائی ئەوه، مائیكی دیکەهی نەبوو، هەستی دەکرد ئەو مرۆفانە بیابانی ئەوبوون، بیابانیکى دیکەهی نەبوو. لەكاتیكا سەری خۆی كەچكردبوو، خۆی تەسلیمی عینایەتی خودا كەردبوو بەزەمزه مەوه گوتی: ((خودایە خواست، خواستی تۆیه)) لەمیانی كۆنەپۆشەكان، پیرەمیړدی هەلسایهوه سەری و گوتی: ((كورپی میړی ئیمە برسیمانە، بەلام نامان لە تۆ ناوی، تۆش وەكو ئیمە هەژاری، دەمت بكەوهو وشەییكى خۆشەویست نامیزمان بۆ بلی و ئیمە تیر دەبین)).

پیاویكى گەنج زاتى دایه بەرخۆو گوتی: ((زولم فشاریكى زۆری بۆ هیناوین، دلئى ئیمە زیاتر لەوه توانای بەرگەگرتنى زولمى نییه، تۆ گوتت وشەیهكى مەحەبەت نامیزت هیناوه، ئەو وشەیهمان پى بلی و دادویه كسانیمان بۆ بهینه)). كورپی میړی سەیری خەلكەكەى كرد، گوئی لە دەنگى نازادى و برسەتی بوو ناوی حەقیقى خۆی بۆ یەكەمین جار بیست، كە چەند سال بوو لە چاوه‌پوانى ئەو دەنگەدا رونیشتبوو، هەمان ئەو دەنگەى كە ئیستا بەناو بانگی دەكات، بەبازووی كراوهوه روى لە خەلك كەردو گوتی: ((برایان با برۆین)) یەكجار وەك بلیى ئەوانیش سالاى سالاى لەچاوه‌پوانى ئەم بانگەشەیه‌دا دانیشتبوون و ناوی حەقیقى خۆیان بۆ یەكەمین جار بیست، دلئان پر بوو لە خۆشى و هاواریان كرد: ((بەناوی خودا با برۆین)) كورپی میړی لە پێشەوهو ئەوانەى دیکە لەوینەى یەك لەش بەدواى ئەودا چوون، لە كەنار بەندەرى دەریاچەكەدا، گردۆلكەیهكى چالدار بوو، سەرەپای گەرماى ئاگراوى هاوین كە بەدریژایی رۆژی بەسەریا دادەبارى، هیشتا بە رەنگیكى سەوزەوه رۆشن بوو، ئیستا لە هەواى دلنەوازی ئاوابوندا كە پر لە گۆلە حاجیلەو پوونگی كیوى بوو، بەرزایی

گەردەكە وادهاتە بەرچاو زەمانی پەرستگای بتپەرستان بووه، چوونكە چەند پارچەییكى هەلكەنراوو تاتەكە هیشتا لە شوینی خۆی مابۆوه، ئەو ماسیگرانی شەوانە لە دەریاچەدا ماسیگرییان دەكرد، بەردەوام تارماییكى سەوزیان دەبینى كەبەسەر بەردى مەرپەرەوه دانیشتوو، هەتا یونس شەویکیان بیستبووی كە بەردەكە دەگریت، ئیستا ئەوان بۆلای هەمان ئەو گەردەوه دەرۆن وەك بلیى لە جیهانیكى كپو بیدەنگدا بەرپێدەكەون، كورپی میړی لە پێشەوهو خانەوادهی گەوره هەژارانیش لەدواوه...

سالومەى پیر رووی لە كورپە بچووكترەكەى كردو گوتی: ((دەستی من بگرە، ئیمەش دەپۆین)) پاشان دەستی میړی گرتو گوتی: ((میړی مەگری، مەگەر ئەو نوورپەت لەگەردى رووخسارى كورپەكەت نەبینى؟))

دایكەكە خەريك بوو هۆرپۆر دەگریا وەلامى دایهوه ((من كورم نییه، من كورم نییه، تەواوی ئەو كۆنەپۆشانە كورپیان هەیهو من كورم نییه)) بەگریه و زارەوه بۆ لای گەردەوه كەوتەپرى، ئەو ئیستا كە گومانىكى بۆنەمابوو، كورپەكەى بۆ هەمیشە ئەوى بەجی هیشتبوو، لەو كاتەوه كە تاوی دابوو تا لە باوەشى بگریت تا لەگەل خۆی بۆ مائی بەرپێشەوه، بەسەرسامیهوه سەیری دایكى كەردبوو، وەك بلیى نەیدەناسى، لەو كاتەش گوتبووی: ((من دایكتم بەلام ئەو)) دەستی دەرھینا و ئەوى لەخۆی دوور خستبوو.

زوبەدى پیر ژنەكەى خۆی بینی كە وپرای ئاپۆرەكە بۆلای گەردەكە دەچى، بە پرتەبوولەوه گۆپالەكەى دەست دایى و رووی لە یاكوب و هاوڕیپانی كورپەكەى فیلیپ و ناتانیل كردو هیماى بۆ ئاپۆرە پر لە هەراو هەلچوونەكە كرد:

((ئەوانە گورگی برسین! نەفرەت لە هەموویان بیست، باشتەر وایه بەسەریانا هاوار بكەین، نەوه كە ئیمە لەجی مەر بگرن و قورتمان بدەن، دەكەوینە دواى یەكتریهوه، وەلى فەرامۆش نەكەن، بەلام ئەو كورپەى ناشى باپی میړی هەرچیهكى ویست بەوان بلین، ئیمە ئەو بەتان و تەشەرەوه بانگ دەكەین، گۆیتان لییه؟ نەوه كە لیگەرپین كە دەست هەلینى، یاللا هەموو لەگەل یەك بۆ پێشەوه بچین... پەلەكەن)) بەگوتنى ئەو وشانەوه، بەسستی و لاغیكى شەلهوه، ئەویش دەستی كرد بەسەرھەلگەران بۆ

گرده‌کەوه، دروست له هه‌مان ساتدا، دوو کورپی یونس به‌دیارکەوتن، په‌ترۆس بازووی براکە‌ی گرتبوو به‌نەرمی و ئارامییەوه قسە‌ی له‌گە‌ڵ دە‌کرد، تا نه‌بادا توورپە‌ی بکات، به‌لام ئە‌وه‌ی تر له‌ شە‌ژاندا بوو، چاوی پرپیوو هه‌ خە‌ڵکانە‌ی که‌ وه‌کو کلۆمسکه‌ سه‌ر هه‌ڵده‌گه‌ران و پیاهه‌ سپی پۆشه‌که‌ که‌ سه‌ر قافلە‌یان بوو. په‌ترۆس، له‌یه‌هودای پرسى که‌ هه‌شتا له‌ کوچە‌دا وه‌ستابوو توانای بریارى نه‌بوو ((ئە‌وان کێ‌ن؟ بۆ کوی ده‌چن؟))
 ردین سوور به‌ ئاوازیکی تیز ئامیزه‌وه‌ گوته‌ی: ((کورپی می‌ئێ‌ه))

– و ئە‌وه‌وه‌ی که‌ به‌دواپه‌وه‌ن؟

– هه‌ژاره‌کانن که‌ هه‌شوه‌ تری هه‌لژاوه‌کانی دواى تری‌پرسی کۆده‌که‌نه‌وه، ئە‌وانه‌ به‌یه‌ک نیگه‌ عاشقی سینە‌ی پارە‌پاره‌ی ئە‌وه‌ بووینه، وا بێ‌رده‌که‌مه‌وه‌ ده‌یه‌وی قسه‌ بۆ ئە‌وان بکات))

– ده‌توانی چی بلی؟ ئە‌وه‌ که‌ ناتوانی هه‌تا یه‌ک به‌سته‌ یۆنجه‌ له‌ میانى دووکه‌ر دابه‌ش بکات.

یه‌هودا شانە‌کانی راته‌کاندو به‌زە‌مه‌مه‌ کردنه‌وه‌ گوته‌ی: ((ده‌بینین)) ئە‌وه‌یش ده‌ستی کرد به‌ سه‌ره‌هه‌لگه‌ران به‌ گرده‌کە‌وه، دوو ژنی ره‌ش پیست، ماندوو مردوو، له‌په‌ز ده‌گه‌رانە‌وه، هه‌ریه‌که‌وه‌ سه‌به‌ته‌ییکی گه‌وره‌یان له‌ تری به‌سه‌سه‌ره‌وه‌ بوو، هه‌سوودیان به‌له‌گه‌ڵ یه‌که‌بونی ئە‌وانی دیکه‌دا بردبوو بریاریان دا بۆ کات به‌سه‌ربردن خۆیان بگه‌یه‌ننه‌ ئە‌وانه‌وه، به‌م بریاره‌وه، بۆ دواوه‌ که‌وتنه‌ ریگه‌وه. یونسى پیر، تۆر به‌سه‌ر شانە‌وه، خۆی بۆ‌لای کوخته‌که‌ی ده‌کی‌شایه‌وه، برسى بوو، بۆ گه‌یشتن په‌له‌ی بوو، که‌ کورپه‌کانی و ئاپۆره‌که‌ی بینى به‌سه‌ر گرده‌کە‌وه‌ هه‌ڵده‌گه‌رپین، به‌ده‌می کراوه‌وه‌ وه‌ستا چاوانی خړکه‌له‌و ماسی ناسایی بری‌هه‌ ئە‌وانه‌وه، بیری له‌ هه‌یچ نه‌ده‌کروه، له‌ خۆی نه‌پرسی که‌ کى‌ مردوووه‌ کى‌ زه‌ماوه‌ندی کردوو، یاخود ئە‌وه‌ هه‌موو خە‌ڵکه‌ بۆ کوی ده‌پوات، ئە‌وه‌ بیری له‌ هه‌یچ نه‌ده‌کروه، ئە‌وه‌ ته‌نها به‌ده‌می کراوه‌وه‌ رامابوو، زوبه‌دی بانگی ئە‌وی کرد: ((وه‌ره‌ یونس په‌یامبه‌رى ماسی با برۆین می‌وانداربه‌، وادیاره‌ ..... زه‌ماوه‌ند ده‌کا وه‌ره‌ با برۆین خۆش بگوزه‌ری‌نین)).

یونس لی‌وه‌ قه‌به‌کانی خسته‌ جووله‌، ده‌یویست شه‌کرى بشکێ‌نی، به‌لام رای خۆی گۆپی، بۆ جی‌خۆش‌کردنی کورپی سه‌رپشتی شانە‌کانی راته‌کاند، به‌ هه‌نگاوی سه‌نگین بۆ‌لای کوخته‌که‌ی که‌وته‌پێ، دواى ماوه‌یه‌ک، که‌ له‌ ئە‌نجامدا له‌ کوخته‌که‌یه‌وه‌ نزیک ده‌که‌وته‌وه، زه‌ینی له‌ دواى ده‌ردی زایین له‌ ئە‌نجامدا زه‌ینی باره‌که‌ی داناو‌زا، به‌ زه‌مه‌مه‌کردنه‌وه‌ گوته‌ی: ((زوبه‌دی که‌رکه‌لله‌ برۆ ونبه‌)) ئە‌وه‌ کاته‌ به‌ له‌قه‌ ده‌رگای کرده‌وه. کاتى که‌ زوبه‌دی و هاو‌پێ‌کانی گه‌یشتنه‌ به‌رزایی گرده‌کە‌وه، کریست به‌سه‌ر تاته‌که‌وه‌ چوارمی‌چک لی‌یدانیشت، هه‌شتا ده‌می نه‌کردبووه، وابه‌دیارکە‌وت که‌ چاوه‌پوانی ئە‌وان بوو، گه‌داییکی زۆر رووبه‌رووی بوون، پیاهه‌کان چوارمی‌چک به‌سه‌ر زه‌ویه‌وه‌ دانیشتن، ژنان له‌ پشته‌وه‌ وه‌ستابوون و سه‌یری ئە‌ویان ده‌کرد، خۆره‌تاو دابه‌زی بوو، به‌لام کێ‌وی (هه‌به‌رون) له‌ لای باکوردا هه‌شتا هه‌تاوی له‌ تری‌کی خۆی راگرتبوو مۆله‌تی راکردنی نه‌ده‌دا، کریست، به‌وه‌ ده‌ستانه‌ی که‌ خاچناسا به‌سه‌ر سینە‌ی دانابوون، سه‌یری جه‌نگی نی‌وان نوورو زوله‌تی ده‌کرد، جارناجار له‌سه‌رخۆ نیگه‌ی ده‌کرده‌ لای رووخساره‌ی خە‌ڵکه‌که‌وه، ئە‌وه‌ رووخسارانە‌ی که‌ راسته‌وخۆ به‌ره‌و لای ئە‌وه‌ وه‌رسوو‌رابوون، برسیتی، ئە‌وه‌ رووخساره‌ پێ‌چین و چرکانه‌ خه‌مگین و هه‌لته‌کاو، ئە‌وه‌ چاوانه‌ی که‌ ده‌یان‌وانیسه‌ ئە‌وه‌وه‌ به‌ مه‌لامه‌ت باریه‌وه‌ سه‌یری ده‌کردن، وه‌ک بلی‌سی ئامانجی سه‌رزە‌نشتی ئە‌وه‌بوون.

هه‌ر به‌ دیتنی زوبه‌دی و هاو‌پێ‌کانی هه‌لسایه‌وه‌ گوته‌ی: ((به‌خیرین)) هه‌موو به‌ده‌وری مندا کۆبینه‌وه‌من ده‌نگم ئە‌وه‌نده‌ به‌رزنییه‌، ده‌مه‌وی قسه‌تان بۆ بکه‌م)) زوبه‌دی به‌ناونیشانی ئە‌وه‌ی که‌ ریش سپی دیکه‌ بوو له‌ پێش هه‌مووان که‌وته‌ ری‌وه، خۆی وا کورمانده‌ سه‌ر به‌رزایی به‌ردی‌که‌وه‌ له‌ لای راستیه‌وه‌ هه‌ردوو کورپه‌که‌ی و هه‌روه‌ها فیلیپ و ناتانیل بوون، له‌ لای چه‌پیه‌وه‌ش په‌ترۆس و ئاندریاس، سالومه‌ی پیرو می‌ئێ‌ی ژنی یوسف له‌ پاشتر له‌ میانى ژنه‌کانه‌وه‌ راوه‌ستابوون، می‌ئێ‌ه‌که‌ی دیکه‌.

– می‌ئێ‌ی له‌ که‌نار پی‌یه‌کانی کریستدا که‌وتبوو سه‌ر زه‌ویه‌وه، رووخساری خۆی له‌ میانى ئە‌ژنۆکانی دا شارده‌بووه، یه‌هودا له‌ ژیر دره‌ختی کاژى ئە‌شکه‌نجه‌ چه‌شتوودا که‌ با هه‌لی‌سو‌راندبووه‌ ناویه‌که‌وه‌ بۆ لایه‌ک لاری‌وو بووه، له‌ چاوه‌پوانی دا دانیشتبوو

چاوه شینه کانی له میانی که لینی کاژده که وه هک خه نجه ره له کوری میړی دا ده چونه خواره وه. کریست به نهینیه وه له رزی، له هه ول و ته قه لادابوو بۆ دۆزینه وه ی شه هامت، نه وه ساتی بوو، که ساله های سال له گه یشتنی دترسا، نه وه زمانه تازه گه یشتبوو، خودا سه رکه وتبوو به زۆرو هیزه وه نه وه بۆ شوینی که خوئی ده یخوازی - رووبه رووی مرۆقه کان - هینا بوو، تا ناچاری بکات یان به قسه بۆ بکات، ئیستا نه وه دهیتوانی چی به وان بیژی؟ توژی شادی ژبانی نه وه له زهینیدا دره وشایه وه، نه وه کاته خه مه بی ژمیژه کانی: پيشپرکی له گه لا خودا، ته وای نه وه شتانه ی که له سه رگه ردا نیه کانی بینی بووی، کیوه کان، گول و په رنده کان، نه وه شوانانه ی که مه ریکی په رته وازه یان به سه ر شانه کانی خۆیان وه هه لده گرت، نه وه ماسیگرانه ی که توژی خۆیان بۆ راوکردنی ماسی ده خسته ناوه وه، جوتیارانی که زهویان تو ددها، دروینه یان ده کرد، گه فیان شه نه با ده کرد، نه وسا به ره مه میان بۆ ماله کان یان ده برده وه، ناسمان و زه مین ناوه ناوه له ناو زهینی دا ده کرانه وه و داده خران، هه مووی په رجوی خودا بوون و نه یده زانی کامیان هه لپه یژی، ده یخوازی هه مووان ناشکرا بکات تا نه وانیه که داناسه کنین بیانسه کنینی، نه وه دونیایه ی که بۆ نه و ناشکرا بووو، چیرۆکی په ریه کان خودابوو، پر له شازاده و نه فسانه بوو، دروست وه کو نه و چیرۆکه ی که وا دایه گه وره ی بۆ ده گپرایه و تا له گریه بکه وی، خودا له هه یوانی ناسمان لاریوه و نه و چیرۆکه ی بۆ مرۆقه کانی ده گپرایه وه. بزه ییکی هاتی و بازوه کانی کرده وه، به ده نگیککی له رزۆک گوتی: ((براکان براکان، له من ده بورن، که به زمان ی نمونه قسه بۆ ئیوه ده کم، من مرۆقیکی ساده و عامی و هه ژارو بچووکم وه کو ئیوه، یه ک سینه قسه م پییه، به لام زهینم هیژی گپرایه وه ی نه وانیه نییه. ده مم ده که مه وه بی نه وه ی خویم به وی، وشه وه کو چیرۆک دره په رپی، برایام له من ده بورن، به لام به زمانی نمونه قسه تان بۆ ده کم خه لک هاواریان کرد ((کوری میړی ئیمه سه راپا گۆیین)) کریست جاریکی دی ده می کرده وه:

- جوتیار بۆ تو دانی زهوی چوه دره وه، چوونکه زهوی تو ددها، دانه یه ک له م تو وه که که وه ته سه ر زهوی بالنده کان هاتن و خواردیان، دانه ییکی دیکه له م تو وه که وه ته سه ر به رده لانه وه هیچ خاکیکی نه دۆزیه وه تا به سه ریا نه شوفا بکات و وشک هه لگه را، دانه ی سیه م له میانی درک و دال دا رژاو درک و دال شین بوون و نه ویان شارده وه، له

نه بخامدا دانه یه کی دیکه که وه ته سه ر خاکیکی میه ره بان، ره گو رپیشه ی گرت و گه لا و به ره مه می هاویشت و په روپی کرد و گه نم بووه دادو قوتی مرۆق، هه ریه که له میانی ئیوه که گوئی راده گری با بیبستی.

هه موو بیده نگ بوون به واق و پرماوی سهیری یه کتریان ده کرد، به لام زوبه دی پیر که بۆ به هانه یه ک ده گه را تا جاروجه بخال بخاته ئاراوه، گوتی: ((به داخه وه م، به لام تینه گه یشتم، سوپاس بۆ خوا من گویم هه یه ده بیستم، به لام تیناگه م، ده ته وی چی بلیی؟ ناتوانی ناشکراتر مه به سته که ت پییکی؟ خه نده ییکی گالته ئامیزی کرد و به غروره وه ده سستی به رپیشی سپی خوئی داهینا و پاشان گوتی: ((یا نه کا هه ر خو ت به سوتفه نه و جوتیاره بیت؟))

کریست به فروته نیه وه وه لامی دایه وه ((به لئ من جوتیارم)) زوبه دی پیر به گۆپال کو تکردنی زهوی به ده ریخت: ((خوا بمانپاریزی، هه لبه ت دیاره ئیمه ش به ردودرک و مه زراین، که تو تووی تیا بلا و ده که یته وه، ها؟)).

کوری میړی به ده ده نگیککی نه رم وه لامی دایه وه ((به هه مان شیوه)) ئاندریاس گوئی تیژکردبوو گوئی قولاغ کرد، به هه مان شیوه که سهیری کریستی ده کرد دلئ وه کو ئاژه لئیکی وه حشی به دیواری سینیه ده که وت، له یه که مین دیداری یه حیای پاکشوردا له که ناری ئوردن تووشی هه مان حال بوو، یه حیا پیستی ئاژه لانی له خوئی وه ریپچاو خۆره تاو ئازاری ددها، نوئیژ، شه ونوئیژی، برسیه تی و که وتبووه گیانیه وه که له ودا جگه له دووچاوی هیولا، دوو کلپه ی داگیرساو - گه روئی که هاواری ده کرد ((تۆبه بکه ن... تۆبه بکه ن)) هیچی دیکه ی نه مابوو، له و کاته ی که هاواری ده کرد: شه پۆلئیکی مه زن و گه وره له ئوردنه وه هه لده ستا، کاروان ده وه ستا، وشتره کان توانای به ره و پیشه وه چوونیان نه ده ما، ئیستاش له رووبه رووی نه و نه وه که ی دی بوو که بزه ی ده کرد و ده نگی ئارام و شه پۆلئین بوو، مه لئیکی مه به وت بوو بۆ یه که مین جار بوو ده یه ویست بکه ویته چه چه وه، دلئ نه ندریاس له میانی کریست و یه حیادا بۆ پیش و پاش ده چوو بالیده گرت و ته واو واقعی و پرما بوو.

هیدی هیدی، یۆحهنا له تهك باوكی دوور ده كهوته وه له کریست نزیك ده بووه چه ند ههنگاوێك له گهڵ کریستی نیوان نه بوو، كه زوبه دی شهوی بینی بو زیاتر له جارن توورپه تروو، شهو له دهست په یامبه ره درۆزنه كان، دلێ پر خۆین بوو بوو، په یامبه ره تازه كان، هه موو رۆژیکی سال، به سه ره زهویه وه ده جۆشان باری زهویان ده هاویشه سه رپشت و هه ریه ك له وان وه ك بلێی به له یه ك گه شتنتیكی پیشتر دروست كرا و تاویان ده دایه سه رخواهن مولك و كاهین و پادشاکان، شهوی كه له م دونیا توندو تۆل و باش بوایه گه ره کیان بوو بی بونیاتی كه ن، شهو ئیستاش چاوم روون كورپی پی په تی میړی!

زوبه دی له بهر خو گوتی: ((باشتر وایه هه ر ئیستا كه گه نچ و ته رده سه ته گه رده نی بشكێتم)) بو هه لسه نه وه به نیشه نه ی هاندان گه راپه وه تا بزانی شه وانێ دیکه چی ده لێن. یاكوبی كورپه گه وه ره خۆی بینی كه سه گرمه كانی خۆی تیکچرژاندوه، به لام نه یده زانی ئایا له بهر په ریشه نه ی یاتوو رپه ی، ژنه كه ی خۆی بینی كه ئیستا هاتۆته پیشه وه و چاره كانی له شهك ده سه رپه وه، نیه گای خۆی هاویشه ته لای كۆنه پۆشان، به بینینی شه وان زهنده قی چوو، شهو هه موو گه دابرسیانه به ده می كراوه وه كو بیچوو مه له كان كه دایکیان خۆراکیان پینه دا چاویان بریوووه كری میړی وه، له بهر خو كه وته زه مزه مه كرنه وه ((هه ی سه گ هه رچی گه دا برسیه كانه بخوات)) شه و كاته به خۆی گوت ((باشتر وایه بیده نگ بم شه گینا ده كه ومه درده سه ریه وه)) ده نگێكی نه رم و خه مه نگیز به رگۆی كه وت، كه سی كه له بهر پی ی کریستدا رو نیشه تبوو، ده ستی به قه سه كردن كرده بوو، شه وان هه ی كه له دواوه دانیشه تبوون، هه لسه نه وه تا ببینن كییه، كورپی بچووکی زوبه دی بوو، هیدی هیدی بو لای پییه كانی کریست خزی بوو، ئیستا وا شه قسه ده كات.

- تۆ جوتیاری و ئیمه شه به رده كان، درك و دال و مه زراكان، به لام چ تۆویكت له ده ست دایه؟ رووخساری تازه موو لیهاتوو گری گرتبوو، چاوانی ره شو بادامی شه و نازارمه ندانه ده پروانیه شه وه، به ده نی سپی و خزینی به هه لچوونه وه سه ره له گه رابوو له چاوه روانیدا مابوو، کریست به مه به سه تی بیسه تی قسه ی شه و لاریوو، وه ك چۆن

گویی دابوو ده لێ خۆی له هه ولێ شه وه ی كه قسه ییكی له بار بدۆزیتشه وه، قسه ییكی ساده و ئاسایی و ناودار، چه ند دانیه ییكی ئاره قه ی سپی به سه ره چه هه ریه وه هه لیشه تبوو، كورپی زوبه دی به هه لچوونه وه پرسسیاری خۆی دووباره كرده وه، ((چ تۆویكت له ده ست دایه؟)) کریست به یه كجار شیواو شه ق و ره ق وه ستا و بازوووه كانی كرده وه بو لای ئاپۆره كه لاریوووه هاواری له قولایی گیانیدا په روپۆی كرد ((یه كتریتان خو ش بوی- یه كتریتان خو ش بوی)).

به گوتنی شه قسه یه هه ستی كرد كه له پرێكا دلێ خالی بوو، به خه سه ته روپی كه وته سه ر تاته كه وه رازونیاز كه وته سه رپێ، خه لکی كه وته زه ناوه، زۆرانیك له وان سه ریان راته كاندو هه ندیک پیكه یین، په ره میړدی كه گویی گران بوو گوتی: ((چی گوت))

- گوتی: ده بی یه كتریمان خو ش بوی؟ په ره میړد كه خه ریه بوو توورپه بی گوتی: ((ناتوانی، شه و كه سه ی له برسان خه ریه كه شه ف ده بی، ناتوانی كه سیكی و رگ پرێ خو شبو، شه وان هه ی قوربانی ده دن ناتوانن جه نلادیان خو ش بو، ناكړی باشتر وایه بچیته ماله وه)). یه هودا په شتی به داركاژدا بوو به توورپه ییه وه ده ستی به ردیینی قورمزی خۆی داده یینا به زه مزه مه كرنه وه گوتی: ((ئاوا كورپی نه جار؟ شهو هه مان شه و شته یه كه هاتوو به ئیمه ی بلێی؟ شهو هه مان په یامی سه رسامه یینه كه بو ئیمه ت هینه وه؟ داوا له ئیمه ده كه ی كه رۆمیه كانمان خو شبو، وابیرت كرده وه ئیمه به هه مان شیوه كه لایه كه ی تری رووخسارت راده گری، گه ردمان ده گرین و ده لێین: برای نازیز لوتفه ن من بكۆزه؟!.

کریست شه و زه مزه مه یه ی بیست، رووخساریکی عه بوس و چاوانی سه ریکی بی ره نگی بینی و تیگه یشت، ته لخی تاوی دایه رووخساریه وه، به وه به ره یینانی ته واوی هیزی خۆیه وه هه لسه یه وه به ده نگێکی مكوړانه و پارانه وه ئامیژ دووباره ی كرده وه (یه كتریتان خو ش بو، یه كتریتان خو ش بو، خودا مه حه به ته، منیش وام بیرده كرده وه كه شه و وه حشییه، منیش وام بیرده كرده وه كه كپوه كان به هیما ی ده ستی شه و ده بن به دوو كه ل و مرۆقه كان له بی ن ده چن، له دیردا خو م په نهان كرد تا رابكه م، كه وتمه سوژده وه له چاوه روانی دا مامه وه، به خو م ده گوت ((ئیستا كه شه و دی، ئیستا شه و وه كو هه وه ره تریشه داده به زی)). رۆژیکیان سه پیده شه و هات وه ك چۆن شه نه ییكی فینك به سه ره

مندا هه‌لیکرد و گوتی: ((کورم هه‌لسه‌وه)) من هه‌لسامه‌وه. من هاتووم وا لی‌هرم)). ده‌سته‌کانی خاچناسا به‌سه‌ریه‌که‌وه دانا تا که‌مه‌ری لاریبۆوه، وه‌ک بلێتی رێرو نه‌وازش له‌وانه‌ی رووبه‌رووی ده‌نی، زوبه‌دی پیر له‌ کاتی‌کا گۆپاله‌که‌ی له‌ ده‌ستیدا ده‌کوشی، کۆخه‌ییکی کردو تفیکی ه‌اویشت، به‌ توورپه‌ییه‌وه که‌وته زه‌مه‌مه‌وه. ((خودا هه‌روه‌ک شنه‌ییکی فینک! چابولوس برۆ بۆ دۆزه‌خ)) کورپی می‌ری له‌سه‌ر قسه‌ی خۆی به‌رده‌وام بوو، ئەو ئیستاکه‌ له‌سه‌ر به‌رده‌که‌وه دابه‌زی بوو، چووه ناو خه‌لکه‌که‌وه، به‌ پارانه‌وه‌و ئامیژه‌وه سه‌یری به‌که‌یه‌که‌ی ئەوانی ده‌کرد، ده‌چووه خواره‌وه‌و ده‌هاته سه‌ره‌وه‌و بازووه‌کانی بۆ ئاسمان ده‌کرده‌وه، ده‌یگوت ((ئهو باوکی ئیمه‌بوو، ئەو هیچ ده‌ردێک بێ چاره‌سه‌ری و برینی‌ک به‌ بێ تیمار ره‌ها ناکات، به‌و ئەندازه‌ی که‌ له‌ دنیادا ئازارو برسیه‌تی بکیشین، به‌هه‌مان ئەندازه‌و زیاتریش له‌به‌هه‌شت تیر ده‌بین)) ماندوو بوو، گه‌رایه‌وه لای سه‌رتاته‌که‌و دانیش.

هاواری هه‌ستا ((وه‌ختی که‌ من مردم بوون و نه‌بوونی به‌هه‌شت وه‌ک به‌که‌))، به‌لام کریست له‌ خودا غه‌رق بوو بوو، نه‌ییست.

ئیتستا ئەو هاواری کرد ((خۆزگه‌م به‌ ئەوانه‌ی که‌ برسی و تینووی عه‌داله‌تن)) له‌ ناو برسیه‌ زۆره‌کانه‌وه یه‌کێ تاویدایه‌ ناو قسه‌کانی ئەوو گوتی: ((عه‌داله‌ت به‌س نییه‌.. ئیمه‌ ئامان ده‌وی)). کریست به‌ هه‌لکیشانی ناخیکه‌وه گوتی: ((نایش.. نایش، خۆزگه‌ به‌و که‌سانه‌ی که‌ برسی و تینووی عه‌داله‌تن، چونکه‌ ئەوان تیرده‌بن، خۆزگه‌م به‌ خه‌مگینه‌کان، چونکه‌ ئەوان به‌هێز ده‌بن، خۆزگه‌ بۆ هه‌زاران، مه‌زلۆمان، بۆ ئەوانه، بۆ ئیویه، ئیوه ئەی هه‌زارو خودان سه‌برو مه‌زلومه‌کان که‌ خودا مه‌له‌کوئی ئاسمانی ئاماده‌کرده‌وه)).

دوو ژنی پێستره‌ش که‌ هیشتا سه‌به‌ته‌کانی خۆیان به‌سه‌ر سه‌ریانه‌وه بوو، به‌خیرایی سه‌یری یه‌کتریان کرد، بێ ئەوه‌ی وشه‌یی بجه‌نه‌ سه‌ر زمان، سه‌به‌ته‌کانیان هینایه‌ خواره‌وه، یه‌کیان له‌ لای چه‌پ و ئەویتر له‌لای راست ده‌ستیان کرد به‌دابه‌شکردنی تری به‌ناو هه‌زاره‌کاندا، مه‌جده‌لیه‌ که‌له‌به‌ر پیتی کریست که‌وتبوو، هیشتا جورته‌تی

نه‌ده‌کرد سه‌ری به‌رزکاته‌وه، به‌لام جارجاره‌ به‌شپۆه‌ییکی نه‌ینی پێه‌کانی مامۆستای ماچ ده‌کرد که‌ له‌ قژی نوقوم بیوون.

کاسه‌ی سه‌بری یاکوب پربووبوو، که‌وته سه‌رپۆ و شه‌وی ی جیه‌یشت، ئاندریاس توورپه‌بوو، خۆی له‌ چه‌نگی براکه‌ی ره‌ها کردو رویشتو به‌ره‌و روی کریست وه‌ستا. هاواری کرد ((هه‌مان ئیستاکێ له‌ رووباری ئوردون، له‌ یه‌هودا دیمه‌وه، له‌وی په‌یامبه‌ری بانگه‌شه‌ی ئەوه ده‌کات که‌ ((مرۆف ئاگره‌زه‌نه‌و منیش ئاگر، من هاتووم تا زه‌وی له‌ پۆخلی بتاشم و روچی مرۆف له‌ ژه‌نگه‌و ژال پاک که‌مه‌وه تا کریستیانو بیٔ)).

تۆ ئەی کورپی نه‌جار تۆش وه‌عزی ئەشق ده‌ده‌ی! بۆ نیگایی ناکه‌یته‌ ده‌وره‌به‌رت؟ هه‌موو شوینی پره‌ له‌ درۆزن و ئاده‌م کوژو دز، هه‌موو ریاکارن- هه‌زارو دوله‌مه‌ند، زالم و مه‌زلۆم، کاتیبان و فه‌ریسیان- هه‌موو هه‌موو، منیش درۆزنم، منیش ریاکارم براکه‌م په‌ترۆسیش، زوبه‌دی، به‌خۆی و ئەو ورگه‌ گه‌وره‌ی به‌هه‌مان شپۆه، ئەویش گوئی له‌ عه‌شق ده‌بێ، پیر له‌ قایغه‌کان و مرۆقه‌کانی خۆی ده‌کاته‌وه، ئیتستا باشه‌ ئەی چون تا ده‌توانی ئاوی تری له‌ راوک بدزیت)). زوبه‌دی پیر، به‌بیستنی ئەو وشانه‌وه، توورپه‌بوو، پشت مله‌ خه‌پله‌که‌ی وه‌کو ئاگر سوورپۆوه، ده‌ماری هه‌لسا، گۆپاله‌که‌ی به‌رز کرده‌وه هیرشی برده‌ سه‌ر ئاندریاس، به‌لام سالومه‌ بازووی ئەوی له‌ کاتی خۆیا گرت و به‌نه‌رمی پێگوت: ((شه‌رمت به‌خۆی.. شه‌رمت به‌خۆی.. یاللا به‌رێکه‌وه، بۆ ماله‌وه بگه‌رێینه‌وه.

به‌ هاواریکی به‌رز به‌شپۆه‌یه‌ک که‌ هه‌موو بییستت زوبه‌دی گوتی: ((هیچ گه‌داییکی بێ سه‌رو پێ لی‌ره‌ له‌ ناو مولکی من ناتوانی ده‌ست هه‌لبێری)). له‌ کاتی‌کا له‌ توورپه‌یان لی‌وی که‌فی کردبوو، بۆلای کورپی می‌ری گه‌رایه‌وه‌و هاواری کرد ((تۆش کورپی دارتاش تۆ بۆ من ده‌وری کریستی موژده‌هین مه‌نۆینه، وای به‌د به‌حالت بی‌چاره، تۆش له‌ کۆتایییدا وه‌کو ئەوانی دیکه‌ به‌ خاچ هه‌لده‌واسرێ، ئەو جووره‌ گرفتانه‌ت فه‌رامۆش ده‌که‌ی، به‌لام من دل‌م بۆ مرۆقیکی بێ که‌لکی وه‌ک تۆ ناسووتی، دل‌م به‌و دایکه‌ به‌دبه‌خته‌ت ده‌سووتی که‌ تۆ کورپی تاقانه‌ی ئەوی)).

هيمای کرد بۆ لای مـيرئ، که خۆی له زهمین کوتابوو سهري ده کوتایه بهردی. بهلام توورپهیی پیره مـيرد هـيشتا نه نیشبوه، گۆپالی له زهوی ده داو هاواری ده کرد: ((دهم له شه قین وهر ده دا، به لئی هه موو بۆ پيشه وه، ئیوه هه موو بران له بهر ته مه فه رموو هه رچیت ده وئ هه لئگره، مال بئ خاونه، به لام چۆن ده توانین دوژمنی خۆمان خۆش بوئ، مه گهر ده کرى که گه دايبکم خۆشبوئ له دهره وئ مالى مندا دیت و ده چئ و دلی بۆ شکاندن ده رگا و تالانکردنی من لیده دا؟ ده م له شه ق وهر ده دا، توخودا نه که لله پوکه بن به راستی به راستی خودا له باوکی شه و رۆمیان به رۆیت گیره م با کافرین، هه رچیه که بن خۆ نيزاميان ریکخستوه. گوفتاری زوبه دی به ربه رچی برساینیکی زۆری وروژاند، به هاواری توورپه و توند هیرشيان کرده سه ر زوبه دی، یه هودا به یه که هه لئقۆزینه وه له ژیر کاژه وه خۆی گه یانده ئاپۆره که. سالومه ی پیر زهنده قی چوو، دهستی له سه ر ده می مـيرده که ی داناو بیدنگی کرد، شه کاته رووی له لای ئاپۆره که کرد، که وه کو لافاوی خرۆش و ترس تا ده هات نزیکت زوبه ونه وه گوئی: ((رۆله کام قسه ی شه به هه ند هه لمه گرن، له توورپه یان شتیک ده لیت، به لام مه به ستیکی دیکه ی هه یه)) سالومه هه روه ها به هیمای سه ر بانگی کوره که ی کرد که له بهر پیتی کریستدا به ئارامی و خۆشحالیه وه دانیشتبوو گوئی: ((وه ره کورم.. هه وا تاریکه)) کوره که ی وه لامی دایه وه ((دایه ده مه وئ لیره بینه وه)) مـيرئ خۆی به سه ر به رده وه به رز کرده وه، شه کی چاوانی پاک کرده وه به هه نگاوی له رزۆکه وه به ره وه لای کوره که ی چوو تا له گه ل خۆی بۆ مـالیی به ریتسه وه، دایکی به دبه ختی هه م له بهر فیدای مه حبه ته تی هه ژاران له کوره که ی ترسابوو، هه م له بهر هه ره شه کانی ریش سپیه سه ر و تمه نده کان، وه ک چۆن که ده رۆیشت جارئ به م جارئ به وانی ده گوت ((داوای کۆمه کتان ده که م که گوئله قسه ی شه نه گرن، نه خۆشه، نه خۆش.

مه گهر من ناسی؟ من دایکتهم، وه ره براکانت له ناصیره له چاوه روانی تو دانو باوکی پیرت...)). کوره سه ری هه لته کاندو به ئارامی گوئی: ((کام دایک ... کام دایک؟ دایک و براکانت لیره)) له کاتیکدا دهستی هه لپری بوو، هیمای بۆ ئاپۆره ی کۆنه پۆشو ژنه کانیان ده کرد، به توورپه ییه وه سه یری یه هودای قژ سووری ده کرد که به خامۆشی له به رابه ر دره ختی کاژه وه وه ستابوو. ((و.. باوکم)). شه نگوستی بۆ لای ئاسمان به رز کرده وه ((باوکم خودایه)) چاوه کانی شه و قوربانیه به خت ره شه ی هه وه ره تریشه ی خودا پر له فرمیسک بوو ((هیچ دایکی بیچاره تر له من له ته واری دنیادا نییه؟ من یه ک کورم هه بوو، .. یه که شه ویش ئیستا...)).

سالومه ی پیر شه و هاواره دلته زینه ی بیست، مـيرده که ی ره ها کردو گه راپیه وه داوه بۆ لای مـيرئ هات و دهستی گرت، به لام مـيرئ سه رپینچی کردو دووباره رووی له کوره که ی کردو هاواری کرد ((نایهیت؟ شه وه داوه مین جاره که به تو ده لیم وه ره!) له چاوه روانی دا وه ستا، کوره بیده نگ بوو، سه ر له نوئ دیسان روی له لای ده ریاجه کرده وه...

— له نه فره تی دایک ناترسی؟

کوره بی شه وئ ئاوورداته وه وه لامی دایه وه: ((من له هه یچ شتی ناترسم، له هه یچ شتی جگه له خودا)) توورپه ی پهریه رووخساری مـيرئ وه، مشتی خۆی به رز کرده وه هه تا بۆ نه فرین کردن ده می کرده وه، به لام سالومه ی پیر له کاتی خۆی دهستی دانا یه سه ر لئوی و گوئی: ((شه م کاره مه که)) شه کات دهستی نایه که مه ری مـيرئ و به زۆری شه وی راکیشایه دوا ی خۆیه وه ((کچم، مـيرئ، وه ره، وه ره، باپرۆین، ده مه وئ شتی به تۆبلیم)). هه ردوو ژن له گردۆلکه که وه به ره و کفرناحوم سه ره و ژیربونه وه، زوبه دی پیری توورپه له پيشه وه ده رۆیشت، به گۆپاله که ی دهستی سه ری درکه کانی ده په راند، سالومه له گه ل مـيرئ قسه ی ده کرد ((کچم مـيرئ بۆ ده گریت؟ مه گهر شه وانت نه بینی؟)) مـيرئ به سه رسامیه وه سه یری شه وی کرد فرمیسکی خۆی قوتدا، پرسی ((چ شتی؟)) له کاتیکدا شه و قسه ی ده کرد، چه ند بالئیکی شین، هه زاران بالئ شینت له دوا ی شه وه نه بینی؟ مـيرئ سویند ده خۆم که له شکر ی فریشه ته کان بوو، به لام

میرى له رووى ناڼومیدیه وه سهرى خوى ته كانداو به زیماره وه گوتى: ((من هیچم نه بیڼى.. هیچ شتى)). ښه کاته دواى وه ستانیکى کورت دريژه ی به قسه کانی خویداو گوتى: ((سالومه فرشته کانه چ بازاریکى من دهرمان ده کهن؟ من کورپو نه وه م دهوى... کورپو نه وه.. نه که فریشته کانه)). به لام چاوه کانی سالومه ی پیر پر له بالی شین بوو، له کاتیکا ده ستی هیڼابووه پیښه وه، ده ستی دایه سینى میرى و چرپانده گوتی میرى- وه ک بلتی رازیکی گه وړه بو ښه ده لیت- ((میرى تو پیروز بویت)) ((میوه ی ره مى تو بوته موفه رک)) به لام میرى هرگیز دانه ده کوه ت.. سهرى ته كانداو له دواوه دهریشت و ده گریا. له هه مان هم سهرى به نندا، کونه پوښان به توورپیه وه به دهرورى کریست نه لقه یان به ستا، ښه وان هره شه یان ده کردو گویالیان له زوى ده کوتاو سه به ته کانی خالی خویمان له هه وادا ده سووراندا، هاواریان ده کرد ((مه رگ بو سهر وه تمه نندا، قوربانى قسه ت بین، کورپى میرى مه رگ بو ده لمه نندا. کریست به ناڼومیدی بازووه کانی خوى ته كانداو هاواری کرد: ((من نه وه م نه گوت، من نه وه م نه گوت، گوت، گوت، برایان، نه فین))، به لام مسکینه کانه که له بهر کاریگه ریڼى برسیه تى شیت و هاربوو بوون، چوون ده یان توانی گوى بگرن، ښه وان ده خرؤشان: ((هه ق لای ناندریاسه، یه که بچار ناگرو کولینگ پاشان نه شق)) ناندریاس که له که ناری کریست وه ستابوو، ښه وه ی بیست، به لام سهرى له لاکى خوى بردبووه خواره وه وه لامى نه دایه وه، له بهر خو ده بگوت ((هه کاتى ښو ستاد له بیابان قسه ی ده کرد، وشه کانی ښه وه وه کو به رد به سهر سهرى مرؤف ده هاته خواره وه، ښه وانى شه ت و په ت ده کرد، به لام ښه و پیاوه ی له که ناریا وه ستا بوو، وشه کانی وه کونان له میانى خه لک دابه شده کرد. هه ق لای کى بوو؟ کام ریگا، به ریگه ی زورى یاریگه ی موحه به ت کوتایى به رزگارى جیهان دیت؟ ناندریاس له کاتیکا ښه و بېرؤکانه ی له میښکی خویدا کاویژ ده کرد، هه ستى به دوو ده ست کرد به سهر سهرى خویدا، کریست هاته نزیکترو به نه رمى ناو له پى ده سته کانی دانایه سهر سهرى ښه وه وه، نه نگوستى ښاموش ښاسای واکشابوون که له بهر کاریگه ریڼى ویکه وتن به هه رشتى، له باوه شیان ده گرت، ښیستا ښه و په بجان هه لکشابوونه سهر ته وواوى سهرى ناندریاسه وه، ناندریاس ته کانی نه ده خوارد، هه ستى کرد که که لله ی سهرى شه قى بردوه و شه هدئ به پاکى و سافى

هه نگوین له شه قاره کانه وه هه لده ریژتیه ژووره وه له میښکیدا ده چکیته وه ده گاته ده م و گه رده ن و ملیه وه، له ویشه وه بو هه ناری سهره وژیژ ده بیته وه له بنی پیدا گه لاله ده بی، ته وواوى جه ستى تیر ده بی، لیوى نه ده بزوات، چى ده بوو که ښه و ده ستانه هیچ کاتى به سهر سهریه وه لانه چى، ښیستا کى دواى ښه و هه موو هه وله، عاقیبه ت هه ستى به ښاسایش و ښارامى دهر وونى کرد. توژى دوورتر، فیلیپ و ناتانیل، وه ک دوو دوستى که جیابوونه وه یان نیسه. له گه ل یه که له گتوگودا بوون.. پینه دوزى له نده هور ده یگوت: ((نه وم خوښه وى، وشه کانی ده لى شېرى هه نگوینه، سهره نه شتم مه که کاتى که گویم له و راده گرت، له چو لیوى خو م ده لسته وه. شوان رایه کى دیکه ی هه بوو، ((من نه وم خوښ ناوى، گوشتارو کردارى یه که نیسه، هاوار ده کات ((نه فین.. نه فین!)) له و لاشه وه خاچ دروست ده کات و له خاچ ده دات)).

– فیلیپ، لیگه پرې با به تو بلیم که ښى ښه وه ی چوو چوو، ده بی ښه و قوناخه قوناخى خاچ تیپه ریڼى، ښیستا ښه و قوناخه ی تپه رانده و ریى خودای گرتوته بهر فیلیپ پیله ی له سهر قسه ی خوى ده کرد ((من کارم ده وى، بزنه کامن پسه که یان گرتوه. نه گه ر ښه وانى پیروز کردو چاکبوونه وه ښه وه باوه پر به و ده هیتم، دنا خوى و سندوقباره کانی بچنه هه مانجې که خوت ده زانى، بو سهرت راده ته کینى؟ باشه نه گه ر ده یه وى دویا رزگار بکات باشتروایه یه که بچار له بزنه کانی منه وه ده ست پیبکات)).

په رده ی شه و، دهریاچه و ره زو رووخسارى مرؤفه کانی داپوشى، هر سى گه وړه له ښاسمان به دیار که وت، له ښاسوى رؤژه لاتسه وه ته ستیره یى کى سوور هه وړه کو دلؤپه شه رابى له به رزایى بیابانه وه هه لواسرابوو. کریست له پریکا هه ستى به ماندرویى و برسیه تى کرد، گه ره کى بوو ته نه ا بیست، خه لکى که م که م که و ته وه یادی ریى گه رانه وه و ماله کانه و مناله بچوو که کانی خویمان، که له چاوه پروانى ښه واندا بوون. نیگه رانى رؤژانه ی دووباره بووه ښه وان سه نگین هه لگه ر، رووداوى ښیمرؤکه له هه وړه تریشقه یی ده چوو، خویمان سپارده ده ستى ښه م هه وړه تریشقه وه، به لام ښیستا به رزبوته وه و چه رخی پیویستى رؤژانه یان دووباره ښه وانى له چه نگان گرتوه، تاک تاک و له گه ل یه که وه کو په بجان شکینان ده ده په ریڼ.

خه مباری کریستی داگرت، به سهر بهرده مه پهمه پیه که وه راکشا، هیچ که سی دهستی خوی به ناونیشانی خودا حافیزی بۆیه رز نه کرده وه، هیچ که سی دهر باره ی برسیه تی و هه بوونی شوینی بۆ شه وی رۆژی تیا بکه نه وه پرسیار پیکان لی نه کرد، روی له لای زولمه تی شه و کردو له گوپی له چهنده ههنگاو پیکه به په له بوو که داده که وی، شه و کاته ئیدی دهنگی، له پریکا بیده هنگی هه موو شوینیکی داگرت، سهری هه لپری، که سی نه بوو، سهیری دهر و بهری کرد تاریکی بوو، جگه له شه ستیره کانی ئاسمان، له دهر و نیا شتی نه بوو جگه له مانده و بوون و برسیه تی، دهیتوانی بۆ کوئی پروات؟ شه لقه له دهر گای کام کوخته بکوئی؟ دوو باره به سهر زه و به وه چۆه ناو خودی خوی، ههستی به سه رزه نشو ئازار ده کر، له به رخۆ که و ته زه مزه مه وه: ((هه تا ریوه کانی لانه یه کیان هیه تیا یا بجه ون، من لانه شم نییه)) چاوه کانی داخست، سه رما رهنانه و پیرای شه و هاتبوو، ده له رزی، له پریکا له پشت به ردی مه پهمه پیه وه سه دای ناله و پاشان گریانیکی به دزیه وه بیست، به کردنه وه ی چاوه کانی ژنیکی بینی، که له تاریکیدا بۆلای شه و ده خزی، کاتی که گه یشته نزیکه وه، شه لقه ی که زیه کانی کرده وه، پیه کانی که به رد برینداریان کردبوو پاک کرده وه، له بۆنی عه ترده ژنه که ی ناسییه وه. له کاتیکی دهستی له سهر سهری گهرم و عه تراوی شه و داده نا گوئی: ((خوشکم مه جده لیه، خوشکم مه جده لیه، بگه ریوه ماله وه ت، چیتز گونا ه مه که)). مه جده لیه به ماچ کردنی پیه کانی گوئی: ((برام کریست مۆله تم به دری تا ده می مه رگ به دوا ی سیبه ری تۆ بکه وم، ئیستا ده زام که شه فین چ ماناییکی هیه)) کریست قسه ی خوی دوو باره کرده وه ((بگه ریوه کوخته که ت، به هاتنی کاتی مۆزده هین دیمه سۆراغیه وه))

- کورم ده مه وی له به ریپی تۆدا بمر

- مه جده لیه هه سه له ت هه بی، سه عاتی مۆزده هین ده گات، ئیستا نه گه یشتوه، به گه یشتنی دیمه سۆراغت، ئیستا برۆ.

ژنه ده یه ویست په لپ بکری، به لām دوو باره دهنگی شه وی بیست شه و جاره به ته نکیده وه ((برۆ!)) مه جده لیه دهستی کرد به دابه زین به سه رته په وه، سه دای هه نگاوه سوکه کانی شه و بۆ ساتی ده که و ته بهر گوئی، به لām پاشان ورده ورده دهنگه که برآ ئیدی

شتی جگه له بۆنی عه تر له جینی شه وه نه ما، به لām شه نه بای شه و هه لیکردو شه و عه تره شی له گه ل خۆیدا برد، کورپی میبری ئیستا شه و ته نه بایه، له به رزایی شه وه وه خودا بوو، خوی و چه هری شه به نوی شه وی که شه ستیره ی تیا دا په رشو بلا و کرد بۆ وه. کریست گوئی کانی خوی قولاغ کرد، وه ک بلینی ده یه ویست دهنگیکی گوئی لیبی له م زولمه ته ئاوتیه به شه ستیره کانه وه، چاوی له ری ماوه، هیچ دهنگی نه بوو، ویستی زمانی بکاته وه و له و نادیاریه پیرسی ((شه ی په ره رده گار تیا له من رازیت؟ به لām زاتی نه کرد، گه ره کی بوو قسه ی زۆر له گه ل خودای نابینراو بکات، به لām زاتی نه کرد، له و سکوته له نکاوه دا که شه وی گرتبه خۆیه وه ترسابوو.

له کاتیکی له به رخۆ ده له رزی به خوی گوئی ((هه لبه ته خودا له من رازی نییه، به لām په ره رده گارا چ که سی موسته حقی سه رزه نشته؟ چه ندین جار به تۆم گوته من ناتوام قسه بکه م، به لām تۆ منت زیاتر زیاتر بۆ پیشه وه رادا، جاری به خه نده جاری به توو ری، شه مرۆ به یانیش له دیردا، شه و کاته ی که ره به نه کان به دوا وه م بوون تا بکه نه عابید- هه رچه نده که شایان نیم- و ته واری ده رگا کانیان کلۆم دابوو تار ی له را کردنم بگرن تۆ ده رگاییکی دا پۆشراوی بچووکت نیشاندام، په نجه کانت حسته ناو قژم و منت هاوی شته ئیره و به رده م شه و ئاپۆریه، فرمانت به مندا ((قسه بکه! زه مانی مۆزده به خش گه یشتوه)). به لām من به توندی لیوه کام خسته سه ری هه و شتیکم نه گوئی، تۆ هاوارت کردو من شتیکم نه گوئی عاقیبه ت کاسه ی سه برت پرپوو، تاوت دایه پیشه وه و ده مت کردمه وه، من ده مم نه کرده وه، تۆ به زۆری کردته وه، ده مم به و شیوه ی که شیوه ی تۆ له گه ل په یامبه رانه نه که له گه ل پشکوکی سوتینه ر که به هه نگوینی پیروژت کرد من قسه م کرد، دلّم تووره بوو منت ناچار کرد هاوار بکه م ((خودا ناگره)) به لی دروست وه کو په یامبه ری پاکشۆرت.

- ((خودا ناگره .. شه وادیت. شه ی مرۆقانی بی یاسا، بی عه داله ت، بی نه جابه ت خۆتان له کوئی ده شارنه وه؟ شه و دیت)). به لی دلّم منی ناچار کرد، که وا هاوارم بکه م ((عه شق عه شق)) به زه مزه مه وه گوئی: ((خودایه، خودا وه ند، ناتوام له گه ل تۆدا ده ستو به خه م، شه مشه و چه کم داده نیم، خواستی تۆیه)).

به گوتنی ئەو ووشانە هەستی بە ئارامی کرد، وەك پەرەندەییکی خەوالۆ سەری لەبەر پەری بالەکانی نا، چاوەکانی داخست و خەوت، هەرزوو بیدرەنگ وای هاتە بەرچاو کە سیوی لە ژیر کراسی دا هاتە دەرەوە، دولەتی کرد، ناوکه کەمی لی دەرھینان لە بەرامبەر خۆیدا چاندی، یەكسەر پشکوت، لە میانی زویدا سەری دەرھینا، قەدی گرت لقو پۆی کردو گۆلی دا پاشان گۆلەکان بوون بە میووە سەدان سیوی سوور...

بەشی چوار دەم

بەردەکان بەیەك کەوتن، دەنگی پێی پیاوی کەوتە بەر گوی، خەو لەسەری کریست پەری، پیلۆکانی کردەو، بیینی نەفەری لەبەردەمیا وەستاو، خۆشحال بوو کە ئیدی بەتەنھا نییە، بە ئارامی و بە زمانی بی زمانی بەخیرھاتنیکی گەرمی ئامادەبوونی ئەو پیاوی کرد، میوانی شەوگەر هاتە پیش و چۆکی دا گوتی: ((هەلبەت برسیتە، بۆ تۆ نان و هەنگوینم هیناوە)).

برام تۆکیی؟

- ئاندریاس کوری یونس.

- ئەوان هەموویان منیان جی هیشت، بەلێ دروستە کە من برسیم، چۆنە برام، کەتۆ کەوتیە یادی منەو و نان و هەنگوین و ماسیت بۆ هیناوم - نیعمەتەکانی خودا؟ هیچ کەموکوڕیەك جگە لە قسەییکی میهرەبان شتیکی دیکە نییە.

ئاندریاس گوتی: ((ئەویشت بۆ دەهینم)).

تاریکی هیزی بەدلی ئەو دەدا، کریست ئاگای لە دەستی لەرزانی گەنجە کە نەبوو، هەرەھا ئەو دوو دلۆپە فرمیسکە سەر گۆنا بێرەنگەکانی ئەوی نەبیینی، کریست لە کاتیکی دەستی بەلای ئەودا گرتبوو پێدەکەنی و گوتی: ((یەكەمی ئەو، یەكەم قسەمی میهرەبان))

کوری یونس بەزەمزەمە کردنەو گوتی:

((ئەم ئوستادی رەببانی من)). لاریۆو و پێیەکانی ئەوی ماچ کرد.

زمان نە لە مەزرایی دەچی تا بتوانین بەدار ئەندازە بگرین و نە لە دەریایی دەچیت تا بتوانین رووبەرە کە بە مەتر بیوین، زمان خورپەمی دلە، ئەو دەستگیرانییە چەند درێژە کیشا، رۆژان و مانگان و سالان؟ کوری میری، سەرخۆش و میهرەبان بوو، بەقسەمی باشی سەرزمانی لە گوندیکەووە بۆ گوندی، لە کیتی بۆ کوی یا بە قایغ لە کەناری دەریاچەیی بۆ کەناری دەریاچەییکی دیکە دەچوو، وەکو زاوا، جلیکی سپی لەبەر دابوو، هەرکە پێی هەلەدەگرت و هەر زەمینی کە بەسەریدا چوو بوو گۆلباران دەبوو، لەوکاتانەمی کەسەیری درەختەکانی دەکرد، پەر لە شکۆفە دەبوون، لەو ساتەمی کە پێی دەنایە ناو کەشتییکی ماسیگری بایتیکی لەبار چارۆگەمی پەر دەکرد، خەلک گویی لی رادەگرت و گللی وجودیان دەبوو بەبال، لەتەواوی ئەو ماوەیەمی کە ئەو دەستگیرانییە درێژەمی دەکیشا، ئەگەر بەردیکت هەلەدەگرت خودات لەژیریا دەدزێو، ئەگەر ئەلقەیهکت لە دەرگا کوتابا، خودا ئەوی بە رووتا دەکردەو، ئەگەر سەیری چاوانی دۆست یا دۆزمنت دەکرد خودات دەبیینی کە لە گلینەمی چاو دانیشتوو و بەرووتا پێدەکەنی. فەریسیەکان بە تورپەمی سەریان رادەتەکاند، چاویان لە چاوی ئەو دەناو بەسەرزەنشست کردنەو دەیانگوت ((یەحیای پاکشۆر رۆژو دەگریت و دەگریت، ئەو دەترسینی و پێناکەنی، بەلام تۆ لە هەرکوی کە زەماوەند هەیه، پیشی هەموو خەلک ئامادە دەبی، لەگەل ئەوانی ترا دەخۆی و دەخۆیتەو و پێدەکەنی هەمان چەند کاتی لەمەوبەر لە مەراسیمی زەماوەندی لە کانا شەرمەت نەدەکرد لەگەل کچە جاحیلەکان پێدەکەنی، کی بیستویەتی پیغەمبەر پێکەنی و

سه ما بکات؟))، به لām ئەو به بزەیینکەوه دەیگوت: بایام فەریسیه کان من په یامبه (نیم، من زاوام)). فەریسیه کان کفری دەبوون و له کاتیکی خەریکی هەیتوهوتی دادپارانی یه خەمی خۆیان دەبوون دەیانگوت ((زاوا؟!))

- به ئی بایام زاوام، ببورن له من، به لām رینگاییکی دیکەم بۆ روونکردنەوه نییه بۆ ئیوه.

کریست ئەو کاتە رووی له هاورپیکانی یۆحەننا، ئاندریاس، یه هوداو ماسیگرو رینجبه ره کان ده کرد، که شیته و شهیدای رووخساری دولبهری ئەو بوو بوون، کاری خۆیان به په له جیده هیشت، هاتبوون تا گوێ بدنه قسه کانی ئەو وه، ژنانی که خۆیان و منالی شیرەخۆری باوهشیانەوه هاتبوون، به دیارده کهوت و به ئەوانی ده گوت:

((مادامه کێ زاوا له میانێ ئیوهیه، شادی و هه لپه رکێ بکهن. روژانی دی که ئیوه هه تیوه بیوه دەبن، به لām پشتتان به باوک به ستن، سهیری مه لی ئاسمانان بکهن، چاو بخره سه ره گو له کانی سه ره زهوی، ئەوانه نه ده پێسن و نه ده چنن، به لām کاک شاهێ ده توانی خۆی به شکۆمه ندی و گه وره بییه وه به وان بپازینیته وه؟ ئەندیسه ی له شی خۆی ده کات که چ بخرات و چ بخراته وه چ له بهر بکات، جهسته ی ئیوه خاکه و ده گه پێته وه بۆ خاک، دیقته تی خۆتان بدنه مه له کوتی ئاسمان و روچی جاویدانی خۆتان)). یه هودا گوئی له و راده گرت و سه گر مه کانی تیکده چرژان، ئەو له قهیدی مه له کوتی ئاسمان نه بوو، هۆش و فیکری په یوه ست بوو به مه له کوتی زهوی، ئەویش نه ک ته وای زهوی، به لکو ته نه ا سه ره زه مینی سراپیل، که له مرۆقو به رد دروست کرابوو، نه له روژو هه ور، رو میه کان ئەو رو میه به ره ره کافرانه، ئەو سه ره زه مینه یان پیلاته کوت کرد بوو، سه ره تا ده بوایه ئەوانه ده رکړینه ده ره وه، ئەو کاته ده توانین نیگه رانی مه له کوتی ئاسمان بین. کریست له تو وره یی یه هودا به خه بهر بوو، له لۆچه کانی تو یلی بیرۆکه ی په نهانی ئەوی ده خوینده وه، به پیکه نینه وه به وی ده گوت:

((برام یه هودا، برام، ئاسمان و زه مین یه کن، به ردو هه وریش، مه له کوتی ئاسمان له هه وا نییه له ده روونی ئیمه دایه، ده روونی دلمان، من ده رباره ی ئەو قسه ده که م، ده رباره ی دل، دلته بگۆرۆه ئاسمان و زهوی یه کتر له باوهش ده کهن، سراپیلیه کان و رومیه کان یه کتر له باوهش ده کهن و ده بن به یه ک))، به لām ردین سوور تو وره یی خۆی له دلدا راده گرت،

ده رباره ی ئەوه راده ماو خۆی ناچار ده کرد که سه بور بیته و له چاوه پروانیدا بپینیتسه وه، له به ره خۆ زه مزه مه ی ده کرد ((ئەو نازانی ده رباره ی چی قسه ده کات، ئەو له دونیای خه یالی خۆیدا ده ژیت، بچو و کترین هاگایی له رو داوه کانی ده وره ی خۆی نییه، دلتم له حالیکه ده گۆرێ که جیهانی ده وره به رم بگۆرێ، ته نه ا له حالته ی ئارامیم وه به ردیت که رو میه کان له سه ره زهوی سراپیل ده خزن، روژتیکان کورێ جحیلتری زوبه دی، رووی له کریست کردو گوتی: ((مه ولām لیم ببوره، به لām به وه گه یشتم که ناتوانم یه هودام خۆش بوێ، هه رکاتی له و نزیک ده مه وه هیزی تاریکی له به ده نیا وه کو هه زاران سوژنی ورد ده ره په رن و بریندارم ده کهن، چه ند روژی له مه به ره، له کاتی خۆرا و ابووندا، فریشته ییکی ره شم بینێ که شتیکی ده چرپانده گوئی ئەو وه، ده زانی چی ده گوت، کریست به هه لکیشانی ناخ گوتی: ((ده توانم ته خه مینی بکه م که ئەو چی ده گوت)).

- تو خدا چی ده گوت. من ده ترسم.

- له کاتی خۆی تیده گه ی، هیشتا خۆشم به دروستی نازانم.

- بۆ ئەو له گه ل خۆت ده به ی؟ بۆ مۆلته ده ده ی که شه ورۆژ به دوا ی تو وه بی؟، بۆ هه رکاتی که قسه له گه ل ئەو ده که ی، ده نگت میه ره بانتره له و کاته ی له گه ل ئیمه قسه ده که یته؟

- یۆحەننا برام، ده بی وای، ئەو پتویستی زیاتری به مه حبه ته هیه. ئاندریاس دلێ به ئوستادی نوێ به ستایه وه، روژ به روژ بۆ ئەو دنیا ده گۆرا، دلته وازتر ده بوو: دنیا نا.. ئیدی دلێ ئەو. خواردن و پیکه نین گونا ه نه بوو، زهوی له ژیر پییه کانیدا توندتر ده بوو، ئاسمان وه ک باوکی به سه ریدا لاریۆوه، روژی خودا ئیدی روژی تو وره بوون و قامچی نه بوو، به لکو روژی خه رمان هه لگرتنه وه و تر پچنی و زه ما وه ندو هه لپه رکێ بوو: رابوونه وه ی هه میشه یی پاکیزه یی زهوی بوو، هه مو سپیده یه ک نه وازشی بوو، له هه رد ره که وتنیکی خۆره تا وادا خودا وه ند واده ی خۆی به سه ره بنه مای راگرتنی دنیا له ناو له پی قودسی خۆیا نوێ ده کرده وه، به رابردنی روژان، ئاندریاس ئارامی ده بووه، واده ی خۆشه ویستی له گه ل خه ندو خۆراک ده به ستاو گۆناکانی سوور ده بووه، شه وان له کاتی نیوه رو، که له ژیر دره خته وه خۆراکی لم ده دا، یا له و کاتانه ی

که هاوړپیکانی داوہ تیان دہ کردو کریست به شیوہیہ کی ناسایی نانہ کی پیروژ دہ کردو دابہ شی دہ کرد، ناندریاس شو نانہی دہ خواردو دہ زگای ہہرس کردنیشی یہ کسہر دہیکردہ عہشقو خہندہ، بہ لآم جاروناجار لہوکاتہی کہدہکوتہوہ یادی خانہوادہو ہاوړپیکانی، ناخی ہلڈہ کیشا، روژپیکیان لہ کاتیکا چاوہکانی بو دوور ہہتہر کردبو، لہ کریستی پرسی ((چی بہسہر یونسو زوبہدی دیت؟)) وہک بلئی شوہم دوو پیرہمپردہ لہوپہری دونیا دابن ((شوہی یاکوبو پترؤس چوون؟ شوہان لہ کین، لہ چ دہوروبہریکہوہ ئیستی نازار دہکیشن؟)) کریست بہ بزہییکہوہ ولآمی دابہوہ ((ہہموویان دہدوژینہوہ، ہہریہک لہوانیش بہدوای ئیمہدا دہگہرین، ناندریاس خہمگین مہبہ، حوشہی باوک شوہندہ فراوانہ کہ ہہموو جییان تیا دہبیتہوہ)) روژپیکیان عہسر کریست چوہ ناو (بیٹ صیدا) منالان لقہکانی زہیتوونو گہلآی خورمایان بہدہست گرتبو بہراکردنہوہ دہچوونہ پیشوازی، دہرگاگان کرانہوہ، ژنان ہاتنہ دہرہوہ، کاری خویمان بہرہلا کردبو کہوتنہ دوای شوہوہ، تا قسہی چاکیان گوئی لی بی، کورپان، دایک باوکی نہخوشی خویمان لہ پشتی دہکردن نہوہکان دہستی باوہ گہورہی کوپری خویمان دہگرت، پیوانی زلبازوو جنوکہ لیدراوہکانیان بہدوای خویمان رادہکیشا بہدوای شوہدا رایان دہکرد تا دہست بہسہری شوہان دابہینسی و شہفایان پی بہخشی. شوہ قہزا شوہ روژہ ریکہوتی کاتی بو کہ کوہاسی دیوہرہ بہ ناو دیہاتہکانہوہ دہستی بہ گہرانو سووران کردبو، لہ حالیکا لہ ژیر باری غریلہو، شانہو کہل وپہلی نارایش، بازنی پروژنی، گوارہی نوقرہی بہلادادہات، کہرہنای خوئی دہژہنی و کہلو پہلی خوئی جار دہدا، کریست شوہی بینی، لہ پریکا باییک بہسہر توہاسدا ہہلیکرد، ئیدی توہاس بیورہ ہہمان شوہ توہاسہ چوچاوہنبوو، یہک تہرازوی دارتاشی لہدہست گرتبو لہکیشوہری دوورہوہ خہلکی دہورہیانداہوو، کارگہران بہردو چیمہنتویان دہکیشاہوہ، بناغہی پہرستگاییکی گہورہیان دادہرشت، ستوونہکانی لہمہرہرپوو، بہناونیشانی کارفہرما خوئی و ترازوہکانی بو شوہملو شوہلا رایدہکرد کاری شوہانی دہرخاند، کریست چاوی و ہرسوراند، توہاسیش لہ پریکا خوئی لہگہل شوہانی دیکہو کہلو پہلہکانیہوہ لہبہرابہر کریست دوژیہوہ، چاوہ وردو لہوچہکانی خوئی ہہلسوراند. کریست دہستی لہسہر سہری داناو گوئی: ((توہاس

وہرہ لہگہل من کہلوپہلی دیکہت پیدہم، زپرو زیوہری روخ: شوہکاتہ دہچیہ دہوری دونیاو کہلو پہلی تازہی خوئی جار دہدہی و لہ میانی مروژدا دابہشیان دہکہیت.

- دیوہری حیسابگر بہخہندہوہ گوئی: ((وای بہ چاکدہزام یہکہمجار شوہانہ بفرؤشم، پاشان نارام دہگرم بزنام چ دیتہ پیش، دہنگی خوئی بہرزکردہوہ دووجار دہستی کرد بہ جار دانی، شانہ، غریلہو کہلوپہلی رازاندنہوہ، یہکی لہ ردین سپیہ دہولہمہندہکانی دی کہ ستہمکارو نانہجیب بوو، لہ دہرگای مالی خوئی و ہستاو بہ بزوزی و ہشتاوی دہپروانہ شوہو ٹاپوڑیہی کہ نزیک دہبوہ، منالیکی زور لہ پیشہوہ رایاندہکردو گہلآی خورماو لقی زہیتوونیان لہ دہست دابوو لہ ہہوادا رایاندہتہکاند، لہ دہرگاگانیان دہداو ہاوریان دہکرد ((وادیت.. وادیت کوری داود وادیت)). لہ پشتیانہوہ پیای دہہات جلیکی سپی لہبہردابوو، قزی شوڑ بووہوہ سہرشانی، بہ نارامی و بزہوہ دہستہکانی بہراست و چہپ درپژ دہکرد، وہک بلئی مالہکانی پیروژ دہکرد، مہردان و ژنانی کہ لہ پشت شوہوہ رایاندہکرد بو شوہی دہستی خویمان بگہیہنہ دہستی شوہ، لہگہل یہکتریدا پیشپرکییان بوو، تا قودرہت و پیروزی و دہدہست بہینن، توژی دوورتر، گروہی نابیناکان و نہخوشہکان دہہاتن، دہرگا بہردہوام دہکرانہوہوہ خہلکی تازہ دہگہیشتن، ریش سپی دیکہ کہوتہ شلہژانہوہ، لہ کاتیکا دہستہکانی توند گرتبوہوہ دوولای دہرگاواہ تا نہبادا ٹاپوڑی خہلک برژینہ مالہکہیہوہوہ سہروسامانی بہ تاراج بہن. پرسی: ((ئیدی شوہ کیبہ؟))

- یہکی وہستاو ولآمی شوہی دابہوہ ((پہیامبہری تازہیہ، شوہانیا، شوہ سپی پوہشی کہبہرہو روی خوئی دہبینی، ژیان لہدہستیک و مہرگی لہ دہستیکدایہ، ہەرچونی گہرک بی دابہشیان دہکات، کہسیکی کہسہ ئہلفیکی بہسہ، شوہانیا، باش خوئی لہگہلیا ریکخہ)).

- شوہانیا پی لہ بیستنی شوہ قسہیہ ترسا، نازاریکی زور روخی سہنگین دہکرد، زور جارن لہ خہو رادہپہری و ہہول و ہہراسان بی تاکہتی دہکرد، لہ کابوسہکانی خویدا وا بہدیاردہکہوت تا گہردہنی لہ مہشخہلی دوزخ چوٹہ خواروہوہ سوور دہبیتہوہ، رہنگہ شوہ پیواہ ببیتہ شوہی چاکبوونہوہی، لہبہر خو گوئی: ((شوہ جیہانہ

لهسەر بناغەى جادوووسىحر دامەزراوە، ئەو پىاوەش جادوگەرئىكە، واباشە دەستورى راخستنى سفرە بىدەم، واچاكە ماىه گوزارىهك بكەم بۆ ئەوئى خواردىنى بىدەمئى، لهوانەىه پەرچوبهك بكات.

-بەم پرپيارە، چووہ ناو رىنگاو دەستى بە نىشانەى سلاو دانايە سەر دلى، گوتى: ((كۆرى داوود، من ئەنانايى پىرم، گوناھكارئى، تۆ مرۆقئىكى پىرۆزى، بىستەم دەتەوئى پى بنىتە ئەم دئىه، دەستورمدا سفرە راخەن تا لە مالى مندا شام بچۆيت، تكا دەكەم، بفرموو پىت لەسەرچاوى من دانئى، وەك چۆن كە بۆ ھەمووان مەعلومە، پىاوە پىرۆزەكان بۆ خاترى ئىمەى گوناھكاران دئىنە ئەم دۇنيايە، مالى منىش تىنورى پىرۆزكردنە)).

-كرىست وەستا ((ئەنانيا گوفتارى تۆ ماىهى خۆشئوودى منە خۆشحال دەبم كە لە خزمەتى تۆ دابم)). چووہناو مالى دەولەمەندى دئىهكەو، كۆيلەكان سفرەيان لەھەوشەدا پان كردهوہ و سەرىنيان ھىنا، كرىست دانىشت لە ھەردوو لای ئەودا يوھەنناو ئاندرىاس و يەھودا و تۆماسىش كە بەخاترى خواردن خۆيان بەناونىشانى يەكئى لە حىوارىەكان لەقەلەم دابوو دانىشتن، خاوەن مالى پىر رووبەرورى ئەوان دانىشت، ئەو لەو بىرۆكەىە دابوو كە بە نەرمە فىل بابەتى قسە بگۆرئىتەوہ سەر خەونە ئاشوفتەكانىەوہ و داوا لە جادوگەربكات كابوسەكانى پىرئىنى، خواردن و دوو قەرابە شەرابى ھىنابوو، خەلك لە دەرەوئى دەرگاوە وەستابوون، سەيرى خواردن و قسەكردنى ئەوانيان دەكرد لە بارەى خودا و ئاوو ھەوا و رەزەكان، بەتەواوبوونى خواردن و شەراب كۆيلەكان مەسىنەو لەگەنيان ھىنا، ميوانەكان دەستيان شويشت و ئامادەى ھەلسان بوون، لئىرەبوو كاسەى سەبرى ئەنانيا پىرئى، لەبەرئۆ گوتى: ((خەرجى شامم لەسەر دەستى خۆمدا تا ئەو پىاوانى واكىرەش بچۆن و بىخۆنەوہ، ئىستا دەبئى ھەقى ئەوانە بدات.

- گوتى: ((ئوستاد من كابوسم ھەىە تۆش جادوگەرئىكى گەورەى من ھەرچىم لە دەست ھات بۆ ئىوہم كرد. ئىستا نۆبەتى تۆىە جەنابى پىرۆز كە كارئىكم بۆ بكەيت رەھمئى بەمن بكەو كابوسەكانم لئى بەدوورخەرەوہ، دەلئىن تۆ بەزمانى نمونە قسە

دەكەيت و جادووئى دەكەيت، لەبەر ئەمە، مەسەلئىكم بۆ بئىژە. ماناي شاراوہى مەسەل تئىدەگەم و چاك دەبەوہ، دۇنيا لەسەر بناغەى سىحر و جادووہ، لەم حالەتدا كارى سىحركارىت دەست پئىكە، كرىست بزەبئىكى ھاتئى و روانىە چاوەكانى پىرەمئىرد، يەكەمجار نەبوو كە شەويلاكى درنەدە لە پشت گەردنى خەپلەو چاوانى دودوزەنى و رگنەكان دەبىنى، بەدئىنى ئەوان دەلەرزى، ئەوانە تالانىان دەكرد، سەمايان دەكرد، ئەجندە بازىان دەكرد قەت لەو ئەندىشە نەبوون كەوا خەرىكە لە دۆزەخ دەسووتئىن، تەنھا لە چەند كاتئىكى كەمدا لە خەو كە چاويان دەكردەوہ دەيانىنى، كرىست سەيرى كابراى پىرى و رگنى كرد: سەيرى لەشى، چاوانى ترساو جارئىكى دى حەقىقەتى وجودى ئەو پىاوە بوو بە چىرۆك گوتى: ئەنانيا گوئىكانت بكەوہ پەنجەرەى دلت بكەوہ دەمەوئى قسە بكەم))

- گوئىكانم كردهوہ، پەنجەرەى دلت كردهوہ، سوپاس بۆ خودا گوئى دەگرم.

- ئەنانيا، كەسئىكى دەولەمەندبوو، زالم و نانەجىب بوو، دەبىخوارد و دەخواردەوہ ئەرغەوان و كەتانى لەبەر دەكرد، ھەتا بە قەد گەلاىەكى سەوزىشى نەدەداىە ئەلىعازرى ھاوسئى كە لەسەرمان دەلەرزى، ئەلىعازر بە دەچوو تا بەو پارچەو پورچەى كە لە خوانى ئەو دەولەمەندە ھەلدەرژا خۆى تئىربكات، بەلام كۆيلەكان فرئىيان دەداىە دەرەوہ، لەبەردەرگا دادەنىشت سەگەكان دەھاتن برىنى ئەويان دەلستەوہ، ئەوكاتە ئەجەلى وادەھات و ھەردوو كيان مردن. يەكيان كەوتە ناو ئاگرى دۆزەخ ئەوئىترىان جئى خۆى لە باوہشى ئىبراھىم گرت. رۆژئىكيان پىاوە دەولەمەندەكە سەرى بەرز كردهوہ ئەلىعازرى ھاوسئى يىنى كە بە تاسوق و خەندەوہ لە باوہشى ئىبراھىم جئى ھەىە، ئەوكاتە بە بانگئىكى بەرز گوتى: ((ئەى باوكى من ئىبراھىم، ئەلىعازر بنئىرە خوارەوہ تا بەسەرى ئەنگوستى تەرى خۆى زمانى من فئىنك كاتەوہ چوونكە من لەناو ئەو ئاگرە وا دەبە كەباب))، بەلام ئىبراھىم وەلامئى داىەوہ ((ئەو رۆژانە وەبىرخۆت بەئىنەوہ كە دەتخوارد و دەتخواردەوہ لەزەتت لە خوانى سەرزەمىن وەردەگرت، لە كاتئىكا ئەو برسى و سەرمای بوو، ئايا شتئىكت

به قەد گەلای سەوزیش بەو دەدا؟ ئیستا نۆبەتی ئەو، کە لەزەت وەرگری و تۆش تا هەتا لە ناگر بسووتی.

کریست ئاخیکی هەلکیشاو بێدەنگ بوو، ئەنانیای پیر بە دەمی کراوی دووبارە وەستاو چاوەروانی پاشاوەی مەسەلە کە بوو، لێو کانی وشک و گەروی قاش قاش بووبوو، بە چاوانی پارانە و نامیز روانیە کریست بە دەنگیکی لەرزبوو پرسی: ((تەواو بوو پاشاوەی نییە))

یەهودا بە خەندەو گوتی: (سزای خۆی بوو، هەر کەسی لەم دونیایەدا زیاد بخاوە زیاد بنۆشی، لە دۆزەخدا هەمووی دەهینیتەو، بەلام کورە گەنجترە کە زوێدی بەسەر سینە ی کریستو لاریووە بە ئارامی گوتی: مەولای من، ئیمەت فێرکردووە کە دژمانمان ببەخشین، بە ئیمەت گوتووە، کە دۆژمنی خۆمان خۆشبوو، لە کاتی کە هەفت سەد و هەفتا و هەفت جار خراپە ی لە گەل ئیمە کردووە، هەفت سەد و هەفتا و هەفت جار لە گەل ئەو چاکەمان کردووە، ئیو گوتتان کە ئەو تەنھا رێگایێکە بتوانین بەم هۆیەو نەفرەت لە جیهان بکەین، بەلام ئیستا .. ئایا خوداوەند توانایی لیبوردنی نییە؟

ردین سوور لە کاتی کە نینگایێکی تیز نامیزی کردە ئەنانیای پیر و گوتی:

- خودا عادیلە.

یۆحەننا بە پەلپ گرتنەو گوتی: خوداوەند چاکەییکی رەهایە، خاوەن مائی پیر تەتەلە ی زمانەو گوتی: وانا هیچ ئومیدی نییە؟ ئایا مەسەل تەواو بوو.

تۆماس لە جیو هەلسایەو هەنگاویکی بو پێش ناو وەستاو بە تیز نامیزووە گوتی: ((نەخیر ئەرباب هیشتا تەواو نەبوو.

- رۆلە، قسە بکە .. دوعات بو دەکەم.

- تۆماس گوتی: ناوی ئەو مەسەلە ئەنانیایە بەستە ی کە لوپەلە کانی هەلگرت و خۆی گەیانە کوچەو لە گەل هاوسێکانی کەوتە خەندەو. خۆین هیرشی کردە سەر لاجانگە کانی ریش سپی دی، چاوە کانی، وەکو هەتاو لە حالەتی ئاوابووندا

تاریک هەلگەرا، کریست دەستی بەرز کردووە بە قەژی ئالۆزی یاوەرە خۆشەویستە کە ی داهینا: یۆحەننا، هەموو گۆییان هەیه و بیستیان، هەموو هۆشیان هەیه و قەزاوەتیان کرد: ئەوان گۆتیان خودا عادیلە و نەیاتوانی دوورتر لەوە بپۆن، بەلام تۆش دلت هەیه و گوتت ئەو دروستە کە خودا عادیلە، بەلام ئەمە بەس نییە، ئەو چاکەییکی رەهاشە. ((ئەو مەسەلە یە وە ک چۆن کە هەیه تەواو نییە دەبی پایانیکی دیکە ی هەبی)).

- گەنجە کە گوتی: مەولای من لە من ببورە، بەلام دلی منیش بە هەمان شیو گەواهییدا، بە خۆم گوت ((وامرۆ قە خەلک عەفو دەکات مەگەردەبی خودا عەفونە کات، نا هەرگیز ناکری، ئەو مەسەلە یە کوفریکی گەورە یە و ناتوانی وە ک چۆن هەیه و ابی، دەبی پایانیکی دیکە ی هەبی.

کریست بە بزەو گوتی: ((یۆحەننا ی خۆشەویست، پایانیکی دیکە ی هەیه، ئەنانی گوی بگرە دلت پر دەبی لە دلتیایەو گوی بگرن، تۆکە لە حەوشەیت و تۆو هاوسێکان کە لە کوچەدا خەریکی خەندە ی، خودانە ک تەنھا عادیلە و هەرواش کە چاکە بە تەنھا چاک نییە باوکیشە، لەوکاتەدا ئیلیازر گوفتاری ئیبراهیمت بیست ئاخیکی هەلکیشا، لەزەینی خۆیدا خودای بەرەو پووی گوتاری کردووە: ((خوداوەندا مەروفت چۆن دەتوانی لە بەهەشت بە ختەو ریبی لە کاتی کە دەزانی کە نەفری هەیه تاهەتایە لە ناگر دەسووتی خودایا... نەویش شادکە، تا منیش شادبم، لە عەزابی رەهاکە تا منیش لە عەزاب رەها بم، دەنا منیش هەست بە مەشخەلی ناگر دەکەم))، خودا گوتی لە بیرۆکە ی ئەو بوو شادومان بوو فەرموی ((ئیلیازری خۆشەویست، بپۆ خوارووە دەستی ئەو تینوو بەگرە کانی کانی من هەرگیز وشک نابنەو، ئەو بەینە ئیروە تاخۆی شاد کات و خۆت بەو شادکەیت)).

ئیلیازر پرسی: ((تاهەتایە؟ خودا وەلامی دایەو ((بەلێ تاهەتایە)) کریست بی ئەو ی قسەییکی دیکە بکات، هەلسایەو سەری، شەو زەوی گرتبوو، خەلکی پەرشو بلاو بوو بوونەو، پیاوان و ژنان بە پارانەو گەرانەو کوختە کە ی ویرانی خۆیان دلیان تیربوو بوو لە خۆیان دەپرسی: ((ئایا وشە دەتوانی مەروفت تیر بکات؟)) بەلێ دەتوانی ئەو کاتە ی کە قسە باش بی، کریست دەستی بو خودا حافیزی بەرەو خاوەن

مالی پیر درێژکرد، بەلام ئەنانیا کەوتە سەرپێی و بەزەمزەمەکردنەوه گوتی: ((مەولای من لێم ببورە)) و کەوتە گریانەوه.

هەمان شەو لەژێر دار زەیتونەکاندا کە بۆ خەو ئاسوودە بوو بوون یەهودا چوو سۆراغی کورپی میڕی، نەیدەتوانی خۆی ئارام کاتەوه، دەبواوە ئەو ببینی و قسەیی لەگەڵ بکات، تا لەکاتی قسە هەردوو دەستیان بکردایەوه و شتیکیان بۆ یەکتە تەواو رۆشن بکردایە. لەو کاتەیی کە لە مالی ئەو ئەنانیای جانیدا، خۆشحال بوو بە عەزایی ئەو دەولەمەندە لە دۆزەخ هاواری کردبوو ((سزای خۆی بوو)) کریست بە دزیەوه بەتیلەیی چاری بۆ ماوەییکی درێژ سەیری ئەوی کرد بوو، وەک بلییی سەرزەنشستی دەکات، ئەو نیگایە هیشتاش ئەو ئازاردەدا، لەبەرئەوه واجیب بوو حیساباتی خۆیان لەگەڵ یەک تەسفیە بکەن، یەهودا حەزی لە گوفتاری نیوئەپەزو نیگا بە دزی کردبوو.

کریست گوتی: ((بەخێرپێی چاوەروانت بووم))

ردین سوور بۆ پێشەکی گوتی: ((کورپی میڕی، من لەگەڵ ئەوانی دیکە جورنام، من پاکیزەیی و خۆشەویستی.. یۆحەننام نییە، وەکو ئاندریا خەیاڵیکی ئاشوفته نیم تا زەینم وەکو هەلکردنی با بگۆرم، من جانەوهرێکی وەحشی و قبولی خۆبەدەستەوه دان ناکەم، دایکم بەرلەوهی کە بکەوێتە قەبەلی نیکاحی کەسی منی هینایە دونیاو فریسی دایە بیابانەوه، لەو جێیە کە شیری گورگم خوارد، من زەبرو نەجیب بووم هەرگیز وەرئەچەر خام، هەر کەسیکم خۆش بوی دەبە خاکی ژێرپێی، لە هەر کەسیکیش بیزار بێم دەیکوژم)).

یەهودا کە قسەیی دەکرد دەنگی دپتر دەبوو، چاوەکانی لە تاریکییدا بریقەیی دەدایەوه، کریست دەستی بەسەر سەری ئەودا هینا تا ئازامی بکاتەوه، بەلام ئەو دەستە ئارامبەخشەیی رادا، لە حالیکدا وشەکانی خۆی سوکو و سەنگین* دەکرد، بەمۆرە بەردەوامی بەقسەداو هەتا کەسیکم کەخۆشەوهی لەحاله تیکا بیینم لە ریگەیی راست لایداوه، دەتوانم بیکوژم..

* هەلەدەسەنگان

-برام یەهودا ریگەیی راست کامەیه؟

-رزگار بوونی سراپیل.

-کریست چاوەکانی داخست و وەلامی نەدایەوه، ئەو دوو مەشخەلەیی کە لە تاریکییدا بەو کەوتبوو، دەیسوتاند، هەر واش وشەکانی یەهودا؟ بۆ تەنھا سراپیل؟ مەگەر هەموو ئێمە برانین؟ ردین سوور لە چاوەروانی وەلامدا مایەوه، بەلام کورپی میڕی لێوی بۆ قسە نەکردەوه، یەهودا بازووی ئەوی گرت و رایتەکاند، وەک بلییی دەیهوی بیداری بکاتەوه.. پرسی ((تێدەگەیی چیم گوت؟))

-کریست وەلامی دایەوه ((بەلێ تێگەیشتم)) و چاوەکانی کردەوه.

-من ركو راست و بۆ پێچ و پەنا لەگەڵ تۆ قسە دەکەم چونکە دەمەوی بزانی کە من کیتم و چیم دەوی، تاتۆش بتوانی وەلامی من بدەیتەوه، مەیلت لێیە لەگەڵ تۆ بێم یانە؟ دەمەوی ئەمە بزاتم..

-یەهودا برام لەتۆم دەوی کە لەگەڵ من بییت.

- و.. تۆش دەبی لینگەرپی من ئازادانە قسەبکەم و پەلپ بگرم؟

کاتی کە دەلێی بەلێ، من بلێم، نە، لینگەرپی هەموو شتی بلێم، تا دوو دلێهە لە زەینتدا نەمینی، لەوانەییە هەرکەسکی دی بەدەمیکی کراوهوه گوی لە تۆراگریت، بەلام من یەکیکی وەهانیم من کۆیلەنیم.. مرۆقیکی ئازادم

- بەلام یەهودا ئازادی هەمان ئەو شتەییە کە من دەمەوی.

یەهودا بەتوورەبییەوه دەستی لە شانی کریست کیشایەوه، مشتێکی کوتایە قەدی درەختی زەیتونەکە، لە کاتیکا رووبەرپرووی کریست وەستاو بەنەفرەتەوه سەیری ئەوی دەکرد بەزەمزەمەکردنەوه گوتی: لە هەمان ئەو شوێنەدا ریگەیی ئێمە لێک دەبیتهوه، یەکەم جار دەبی جەستە لە دەستی رۆمیەکان رزگاری بیت پاشان رۆح لە گوناه، ریگە ئەوهیە، دەتوانی ئەو بەگریته بەر؟ خانە لە سەقفەوه بۆ خواری دروست نابێ لە بناغەوه بۆ سەرەوه دروست دەبییت.

- یه هودا بناغه رۆحه.

- بناغه جهسته یه، دهبی لیره دهست پیبکهی کورپی میړی، ناگادار به جاریکم گوتووو دوهم جارو دهیلیمه وه ناگادار به. شه ریگه یه من دهیلیم تو بیگره بهر، بو وایر ده که یته وه که من له گهل تو دیم؟ باشتر وایه بزانی بوته وه یه که ریت نیشاننده دم.

- ئاندریاس له بن دارزهیتونه که ی ته کیان بوو، له خه ودا گفتوگۆ که ی بیست و بیدار بووه، به دیقته گویی راگرت، که وته هاگایی له قسه ی ئوستاد و دهنگه که ی تر که زیرو پر له تو وره یی بوو وهک چون ئاسکیکی تر ساو که وته له رزه وه، نه کا خه لکی درهنگه شه وان هاتین و ئازاری ئوستاد بدن، ئاندریاس دهیزانی که شه بو هه رکوی رۆیشتا له دوای نه وان هه وه پیاوان و ژنانیکی زورو بوری موسکیته کان به دوای داده هاتن که خویشیان دهویست، به هه مان نه نده زهش ردین سپی و دهوله مه ندان که رقیان لی ده بووه و هه زیان ده کرد بروخی، نه کا شه تاوانکارانه و ژماره یی شه و باش و خوترمه به دهستیان بو ئازاردانی شه و ناردی؟ له تاریکیدا بو هه رچوار لای دهنگه کان خزی، به لام ردین سوور دهنگی خزیسی که وته بهرگویی و به سه ر شه ژنوکانی بهرز بووه و بانگی کرد ((کی لیره یه؟)).

- ئاندریاس وه لامی دهنگه که ی دایه وه ((یه هودا منم ئاندریاس))

- کورپی یونس بگه رتیه، بگه رتیه سه رجیت ئیمه کاری تایبه تیمان هه یه.

- کریستش گوتی: (ئاندریاس رۆله پرۆبجه وه)

ئیسنا یه هودا دهنگی کز کرده وه، کریست هه ناسه ی سه نگینی شه ی له رووخساری خوی هه ست پیکرد. وه بیرخوت بهیته وه که له بیاباندا شه رازم بو ئاشکرا کردی که شه نجومه نی برایه تی منیان کردوته مه ئموری کوشتنی تو، به لام له دوا ساتدا باوه ری خۆم گۆری، خه نه رم نایه وه ناو کالان، وهک دزی سپیده سه حهر له دیر رامکرد.

- یه هودا برام، بو باوه رت گۆری؟ من ئاماده بووم

- ویستم چاوه ری بکه م

- چاوه پروانی بوچی؟

یه هودا بو ساتی بیدهنگ مایه وه، شه وکاته له پریکا گوتی: ((بو شه وه ی بزائم که تو هه مان که سی که سراییل چاوه پروانیه تی؟)) کریست له بهر خو له رزی، پشتی دایه قه دی درختی زهیتونه وه، ته واری به دهنی ده له رزی.

یه هودا له کاتیکا برۆکانی له هیکرا ئاره قه ی لی نیشته، پاکی ده کرده وه، هاوای کرد ((نامه وی له م کاره په له بکه م ورزگار کهر بکوژم نه شه وم ناوی)) وهک بلیسی که سی قرتقرتوکی گرتبی و بیخنکیسی، قیژاندی ((تیده گه ی؟ .. له وه ده گه ی؟)) هه ناسه ییکی هه لکیشا و به رده وام بو ((به خۆم گوت رهنگه شه و خۆشی شه و نازانی چاکتر وایه سه بر بگرم و لیگه ریم چه ند سپیده ییکی دیکه بمینمه وه، لیگه ریم زیندوو بمینیتسه وه تا بزائم چی ده کاو چی ده لی، له حاله تیکا شه و که سه نه بی که چاوه پروانی ده که ین هه میسه کاتیکی ته واه هه یه بو رزگار بوون له شه ریبه وه، شه و شتی که بو که به خۆم گوت، له بهر هه ندی لیگه رام به زیندوو ی بمینیتسه وه، خوین به ری چاوی گرتبوو به نه نگوستی گه وره خو لی له پیسی ده کرده وه، له پریکا بازووی کریستی گرت، دهنگی درونائومیدانه بو: ((نازائم ناو له تو بنیم چی؟ کورپی میړی؟ کورپی نه جار؟ ده زانی که هیشتا نازائم تو کیسی؟ خۆشت نازانی، هه ر دوو کمان ده بی شه وه لامه که شف بکه ین و ئارامی وه ده ست بهینین، شه سوورگومیه ناتوانی به رده وام بیته، چاوه پروانی تر مه که شه وان مه رتاسا به دوات ده که ون، به و ژنانه غه رپا مه به که هه یچ کاریک شه نجام ناده ن جگه له فرمیسک رژاندن و ستایشی تو. هه رچیبه ک بن شه وانه ژنن، دلیمان هه یه، شه قلیان نییه، له بهر شه وه شه وان به که لکی ئیمه نایه ن شه وه ئیمه دوونه فه رین ده بی که شفی بکه ین که تو کیسی، شه وه ی که شه و کلپه یه ته له گیانی به ربووه، خودای سراییله یا هه رماس، ده بی شه و کاره بکه ین.. ده بی)). ته واری به دهنی کریست که وتبوو له رزه وه ((برام یه هودا، ده بی چ بکری؟ چون ده توانین وه لام بدوزینه وه؟ یارمه تیم بده))

- ریگایی هه یه

- چون؟

- بچینه سۆزراغی یه حیای پاکشۆز شه و ده توانی پیمان بلیت، هاوار ده کات ((شه و خه ریکه دیت!)) که تۆ ده بینه به وه ده که وی که تایا تۆ شه ویت یا خود نا، چاکتر وایه برۆم، هم ده ماره کانی تۆ نارام ده بنه وه، منیش شه وهی ده مه وی رونه که مه وه.

کریست چوو ده ریای نه ندیشه بیکی قول شه وه، چه ند جار شه م دلتوندییه که و تبه و گیانی شه وه، به ده مه کیف کرد و یه وه بی شله ژان سه ری نابوو ناستانه ی خودا وه، له و حاله تانه دا خه لکی وایان ده هاته بهر زهین که شه و خووی گرتوو وه یا خود له سه ریدراوه و به وه حشه ته وه راده کات، به لآم شه و له ناسانی شه و ته م بوو، زهینی له ته خته به ندی له ش ره ها بو بو و عرو جی کرده شه لقه ی له ده رگای خودا کوتی وه پرسیبووی ((من کیم؟ بۆ له دایک بووم؟ بۆ نه جاتدانی دونیا ده بی چی بکه م؟ کورتترینی شه م رییه کامه یه ؟ له وانه یه مه رگی من بیت؟))

سه ری بلند کرد، یه هود به سه ریا لاریزه گو تی: ((برام یه هودا له که نار مندا راکشی، خودا وه ند له هه یته تی خه ون دیت و نیمه ده بات)) خوا یاری بی به یانی سپیده ده که وینه ری و ده چینه سۆزراغی په یام به ری یه هودیه، هه رچییه که خواستی خودابی هه ر شه وه ده بی، من ناماده م))

یه هوا گو تی: ((منیش ناماده م)) له که ناریه کدا راکشان له روودا هه ردوو کیان زۆر ماندوو بوون، چونکه یه کسه ر که و تنه خه وه وه، سپیده ری زۆری دوایی، ناندریاس که زووتر له هه موویان بی دار بو بو وه، شه وانی له وه با وه ش یه کتری بینه که چونه ته خه ویکی قول شه وه.

***

خۆره تاو که و ته سه ر ده ریا چه وه، جهانی رۆشن کرده وه، ریش سوور که و ته پی شه وه وه کریست له گه ل هاو ری یانی وه فاداری خۆی، یۆحه نناو ناندریاسیش، له دوای شه وه وه، تۆماس که هیشتا که لپه لی فرۆشتنی پی بوو، له دی مایه وه، شه و دیوه ره رهند که هه ولیده دا هه ردوولای مه سه له که به چاکی هه لسه نگیتی له به رخۆ گو تی: ((حه زم له قسه ی کوپی می ری، باشه هه ژاران کاتی که ریقی ره حه مت هه لده قۆرپنن تا هه تابه

ده خۆن و ده خۆنه وه. تا ئیره مه سه له که باشه به لآم له هه مان کاتدا، سه ریکه له و دونیا به دا چیمان به سه ردی، شه ی تۆماسی ده سته پاچه، هه واست کۆکه ره وه، خۆت به هیچ یه که له م دوو جییه پابه ند مه که، بۆ دلنیا کردنی خاتر باشت وایه سه به تی خۆت به دوو جۆر شت پرکه یته وه: به سه ر سه به تی شان وه که لپه لی رازانده وه، له ژیر ژیری ژیره وه، مه له کوتی ناسمان بۆ موشته رییه کانی تاکی بالا.

خه نده بیکی مه رای بی کرد، به سته که ی دوو باره نایه وه کۆلی سپیده که له شه ی بانگدان ی که ره نای خۆی لیدا و له ناو کوچو کۆلانه کانی - بیث سهیدا - که و ته جار دانه وه.

له هه مان کاتدا له کفرناحوم، په ترۆس و یاکوب یش بی دار بو بو ونه وه تا تۆره کان بجه نه ناو قایغه کانه وه، تۆره کان له به رماسی په نگا وهی بوو، دوو ماسیگر له و کاته ی که تۆرپیان پر له ماسی ده بوو، هه ستیان به شادومانی ده کرد، به لآم شه مپۆکه هه واسیان له جیگاییکی دیکه بوو قسه یان نه ده کرد، شه وانه له پروودا نارام بوو بوون، به لآم له ناو ده روونیان هه راوزه نا بوو، جاری له گه ل سه رنویشته ده جه نگین که نه وه له دوای نه وه شه وانی پایه ندی شه و ده ریا چه یه کرد بوو، جاری له گه ل زهینی خۆیان، ده که و تنه قۆچانی و که حیسابگر بوو نه یده هیشت دل یان په رپال بگری، شه وان له به رخۆ بانگه شه یان ده کرد ((ئاخر شه و ژیانه چ جۆره ژینیکه! هه ر تۆر باوی، ماسی بگره، بخۆ، بجه وه، هه موو رۆژیکی خودا دوو باره شه و ژیانه مرداره به ره سه ر - هه موو رۆژی هه موو سالی، ته و اوای ته مه ن، ئاخر تاکه ی .. تاکه ی؟ به مجۆره ده مانه وی برین؟)) شه وان تا ئیستا له مباره وه نه ندیشه ی هیچیان نه کرد بوو، دل یان هه میشه بی ده غده غه بوو ریگه ی سووننه تی خۆیان بیگله یی گرتبو وه بهر، باوانیان، باوه گه وره کان و شه سلافه کانیان پشتا و پشت ناوه ها ژیا بوون له ده رو به ری هه مان ده ریا چه و له گه ل ماسیدا ده ست و په نجه یان نه رم کرد بوو، پاشان رۆژیکیان ده سته قه به ی خۆیان له سه ر یه که داده ناو ده مردن، منال و شه وهی شه وان به هه مان ری دا ده ریشتن، شه و دوونه فه ره په ترۆس و یاکوب، تا ئیستا به بی گله یی و گازانده له گه ل جۆری ژیان خۆیان باش راهات بوون، به لآم له پرپکا له م دواییانده ده رو به ریان ته نگ بو بو وه، خه ریک بوو ده خنکان. ئیستاک ی روویان له ناسوییکی دوور بوو، له پشتی شه م ده ریا چه وه، به لآم

بۆكۆي؟ بەرەو لای چ شتی؟ خۆشیا نەیان دەزانای، تەنھا ئەو هیان دەزانای کە واخەریکە دەخنکین.

وەك بلیتی ئەو هەموو ئازارە بەس نەبی، هەموو رۆژی رییواران خۆیان و هەوالی تازە دەهاتن، مردووەکان زیندوو دەبوونەو، ئیفلجەکان بەرپیدا دەڕۆیشتن، کوێرەکان دەیانبینی، رییواران لەم دوو ماسیگرەیان دەپرسی ((ئەو پەيامبەرە کێیە؟ براهە کە تۆیان لەگەڵدایە، کەواتە تۆ دەبی بزانی، خەبەرمان هەیه کە ئەو کورپی نەجاری ناصیرە نییە، کورپی داوود، تۆبە راست دەزانای؟)) بەلام پەتروۆس و یاکوب شانیا ن هەلئەتەکاندو دووبارە لار دەبوونەو سەر تۆرەکانیا ن، حەزیا ن دەکرد بگرن تا ئارام ببنەو، جارێ دوا ی رۆیشتنی رییوارکان پەتروۆس رووی لە هاوئە کە ی کردو پرسى ((یاکوب تۆ باوەر بەم پەرچوانە دەکە ی؟)) کورپە چەنە بازە کە ی زوبەدی وەلامی دایەو (تۆرەکان راکیشەو هەناسە بر بی)) بە تەکانی تۆرە کە ی پی نزیکتەر کردەو، ئەمپروۆ سپیدە پەیتونەوانی بە هەوالی کە ی تازە بەتەك ئەوانەو وە رەت دەبوو ((دەلین پەيامبەری تازە لە (بیث صەیدا) دا لە مالى ئەنانيا ئەو پیرە لەئیمە نانی خواردو، هەرکە لیبوونەتەو و دەستیان شوشتوو بەناو ئاوی کە کۆیلەکان دەیاننەتەن لە ئەنانيا نزیك دەبیتهو و شتیکی دەچرپینیتە گوپی و یە کسەر پیرە میرد جیبە جی دەبی و دەکەوێتە گریانەو و دەستدەکات بەدابەشکردنی سەر و سامانی لەمیانی هەژاراندا. پەتروۆس کە جارێکی دیکە لە پشتی ئاسۆ دوورەکانەو و ن بوو بوو پرسى ((چی چرپانده گوپی؟))

پەیتونەوانە کە بەخەندەو گوتی: ((ئاخ ئەگەر دەمزانی وەکو چە کوش دەمکو تاییە گوپی پولدارەکان تا هەژارەکان هەلی هەناسە هەلکیشانیان هەبی)) پاشان بەرپیکەوتوو هاواری کرد ((خودا حافیز سەرکەوتووین))

پەتروۆس رووی لە هاوئە کە ی کرد تا شتی بلی، بەلام یە کسەر برپوای گوپی، ئاخ دەیتوانی چی بلی؟ دیسان قسە؟ دەبوا یە چەندێک قسە بگات؟ لەسەری خۆیدا تا کاری خۆی رەها بکا و بۆ هەمیشە لیروە بەدوورکەوێتەو بەلێ دەبوا یە ئەم کارە بکات! کوختە کە ی یونس ئیستاکێ بۆ ئەو تەنگ بوو، ئەو گومیکلە ئاوە، دەریاچە ی گنسارت، لەبەر خۆ کەوتە زەمزەمەو (ئەو هەمان نەکرده ژیا ن، لیروە دەرۆم).

یاکوب بەرەو لای ئەو گەراپەو، پرسى ((سەبارەت بەچی منەمن دەکە ی؟ دا کە سی))

پەتروۆس ولامی دایەو: هیچ بابە، بەتوورە پەییەو دەستی کرد بە راکیشانی تۆرە کەو. لە هەمان ساتدا قەلاقەتی یەهو دا بەسەر بەرزایی گردۆلکە سەوزە کەو بە دیارکەوت کە کریست بۆ یە کەمین جار لەو قسە ی لەگەڵ خەلک کردبوو، گۆیالیکی کە چ وقەرەجی لە دەست دابوو، کە لەسەر رینگادا لە داربەرۆیکی کێوی کردبوو، لە کاتی کە ریی دەبری، سی هاوپی دیکە لە پشت ئەو بە دیارکەوتن، بەهەناسە برکێو، بۆ ساتی بەسەر گردۆلکەو وەستا تا سەیری بکاتە دونیای ژیر پییەو، دەریاچە بەخۆش حالێو دەرهوشاییو، خۆرەتاو دەیلان دەو و ئەو پییدە کەنی، قایغەکانی ماسیگری و پەروانە ی سووروسپی لەناو ئاودابوون، لەسەرەو ی ئەواندا چەند ماسیگریکی بالدارو مەلی دەریایی لە فرین دابوون، لەوان دوورەو، کفرناحوم و زەوزە ی بوو، خۆرەتاو سەر هەلگەراپوو، رۆژ لەو پەری جیلو ی خۆی دابوو،

ئاندریاس لە کاتی کە هیما ی بۆ کەناری دەریا دەکرد بۆ ئەو شوینە ی کە برا کە ی تۆری لی رادە کیشا گوتی: ((سەیرکە پەتروۆس لەو پییە. یۆحەننا ئاخیکە هەلکیشا و گوتی: ((یاکوبیش، ئەوان هیشتاکەش ناتوانن دل لە دونیای هەلکەن و دەست لە دونیای بەردەن)) کریست بەزەو گوتی: ((هاوسە فەری خۆشەو بیست، ئاخ هەلمە کیشە هەموو لیروە راکشین و بەسینەو، من دەچمە خواریو و دەیاننیم)). پاشان بەهەنگاوی خیراو چاپوک دەستی کرد بەدابەزین لە گردۆلکە کەو، یۆحەننا لە کاتی کە ستایشی ئەو ی دەکرد لەبەر خۆ گوتی: ((لە فریشتە پیی دەچیت، شتی جگە لە دووبال هیچ لە فریشتە کە مەتر نییە، کریست بە پی هەلئانی بەسەر بەردی کەو بۆ بەردی کە ی دی بۆ خواریو دەچوو، کاتی گەیشتە کەنار هەنگاوەکانی خۆی سست کرد، لەو ماسیگرانی کە بەسەر تۆرەو لاریبوونەو نزیك کەوتەو، لەدوا ی ئەوانەو وەستا، بۆ ماوە پی بی ئەو ی تەکانی بخوات کەوتە روانینی ئەوانەو، سەیری ئەوانی دەکرد زەینی خالی بوو لە ئەندیشە بەلام هەستی دەکرد دەروونی وشک بۆتەو، هیژیک لە دەروونی ئەو دا خەریکی راکردنە، هەموو شتی سوکەلە بوو پیا سە ی لە هەوا کرد، وەك هەو ری بەسەر دەریاچەو مەلەوانی دەکردو پیا سە ی لە هەو دا دەکرد. دوو ماسیگرە کەش

سوکه له بوون و له هه وادا پیاسه یان ده کرد تۆریش له گه له شه و شتانه ی که تیای بوو ماهیه تی گۆرا: ئیدی شه و تۆره نه بوو، شه وان ئیدی ماسی نه بوون به لکو هه زاران مرۆقی خوشحال و بوون له پرێکا دوو ماسیگره که به سه سه ره خویان ههستیان به شه ریوی و دلنه وازیك کرد، له جیوه قیت بوونه وه به ترسه وه گه رانه وه، له پشت شه وانه وه، کریست به ئارامی و بی جووله وه ستابوو ته ماشای ده کردن، په ترۆس هاواریکی به رزی کرد ((مه ولای لیمان ببوره)).

- یۆ په ترۆس؟ مه گه ر چیت کردوه که لیت ببورم

په ترۆس به زه مزه مه کردنه وه گوتی: ((هیچ شتی)) و له پرێکا هاته به ره گوتی: ((ئاخر شه وه ش ناوی ژیا نه؟ پییه وه تهوشی نه زۆکی بووه!))

یاکوب گوتی: ((منیش هه روا))، تۆری به زه وی دادا.

کریست دهستی بۆلای شه وان درێژکرد و گوتی: ((وهرن وهرن ئیوه ده که مه شه وان مرۆقه کان)). دهستی هه ریبه کی له وان مرۆقه ده ست و له ناوه ندیان قه راری گرت ((چاکترایه برۆین)).

په ترۆس که که وتبووه یادی یونسی پیر پرسی ((خودا حافیزی له باو کم نه که م؟))

- په ترۆس شه سلنه سه یری دو او مه که، ئیمه کاتمان نییه، چاکترایه برۆین.

- یاکوب وه ستاو گوتی: ((بۆکوی؟))

- بۆده پرسی؟ پرسیا ریکی بی پرسیا ر. وه ره یاکوب!

یونسی پیر له هه مان کاتدا خه ریکی چیش لێنان بوو، به سه ره مه قه له که وه لاریزه وه، چاره روانی په ترۆسی کورپی بوو، تابه لکو له سه ره ریگه وه بگات و دانیشن و له گه له یه ک نان بخۆن، ئیستا ته نها یه ک کور که خودا بیپاریزی بۆ شه و ما بۆوه، په ترۆس کورپیکی ئاقل و کارگی ره کی باش بوو، پیره میرد فاتیه ه ی بۆ شه ویتری ئاندریاس - خویندبوو، شه و به دوا ی شه و فیلبازو شه و فیلباز ده که وت و باو کی ته مه ندراری خۆی جیده هیشت تا خۆی و تۆره کان چاک کاته وه و رو به روی باو قایغ بیته وه و چیش لێنی و ئاگای له مال

بیت، هه ره له و کاته وه ی که ژنی مردبوو، له گه له شه و هه ره ماسه ی مالدا له جه نگو جیدال دابوو، یونس له به ره خۆ که وته شه ندیشه وه. ((به لام په ترۆس که دوعای خیری من رینمای شه و بی پشتی به پشتی منداوه هیزی دلیم پیده به خشی)) چیشته که ی تام کرد، ئاماده بوو بوو، سه ریکی کرده خۆره تاو، ده مه ده می نیوه برۆبوو، له به ره خۆ گوتی: ((برسیمه به لام ناخۆم تا شه و دیتته وه))

دهسته کانی نایه سه ریبه ک و چاو له ری مایه وه. تۆزی دوورتر ده رگای مالی زویه دی کرابۆوه، هه وشه پر له سه به ت و گۆزه بوو، ده زگای عه ره قساز ی له سوچیکی هه وشه که وه بوو، شه وان رۆژان کاتی دروست کردنی عه ره ق بوو له پیستی تری و شه و چیلکانه ی که له ناو راوو کدا ده مایه وه، ده رده هیترایه ده ره وه، له به ره شه مه مال بۆنی شه لکۆلی لیده هات، زویه دی پیرو ژنه که ی خه ری ک بوون له ژیر دارمیو شامیان ده خوارد، زویه دی پیر به پدووی بی ددانی تا شه و شوینه ی که ده پتوانی خۆراکی ورد ده کرد و قسه ی له باره ی فراوان کردنی کاروباری خۆی ده کرد، ماوه یه ک بوو چاوی برپیوه کوخته که ی ناومی هاوسی پی دیوار به دیواری خۆی، قه ردار ی شه و بوو نه یده توانی قه رده که ی بداته وه، به فه زلی خودا له هه فته ی ئاینده دا زویه دی خانوه که ی ده خسته هه رپاچه وه، سه له هابوو که شه ره زووی بوو دیواری نیوان دوو خانوه که خراب بکات و هه وشه که فراوان بکات، راوکیکی هه بوو به لام ده یه ویست ده سگایینی کوشینی زهیتوونیشی هه بی تا ته واوی دی بۆ گرتنی رۆنی زهیتوون بی نه لای شه و و بتوانی ده سته هق وه رگری و گۆزه کانی به درێژایی سال پر له رۆنی زهیتوون بیت، به لام راوکه که ی له کی داده نا؟ به هه رنرخ ی بوایه ده بو خانوه که له ده ست ناوم ده ره یینی.

سالومه ی پیر گوفتاری شه وی بیست، به لام زهینی که وته سه ره یۆحه ننا ی کوره خۆشه ویسته که ی، تابزانی ئیستا که له کوی یه و شه و هه نگوینه چ بووه له لپه کانی په یامبه ره تازه که ده چکایه وه؟ هه زی ده کرد جاریکی دی شه وی بینیا و قسه کانی بیستی، جاریکی دی خودای ده خسته ناو دلای مرۆقه وه، له به ره خۆ که وته شه ندیشه وه ((کورم کاریکی چاکی کرد، شه و ریگایینی دروستی گرت به ره من دوعای خیری بۆ ده که م)) که وته یادی خه ونه که ی چه ند رۆژی له مه وه به ره، که ده رگای کرده وه و

له‌دوای خۆی دا‌بخسته‌وه، ته‌واوی راووك و سه‌ندوقه پره‌كاني به‌ره‌لاكردو تا بكه‌وتته
دوای په‌يامبه‌ره تازه‌كه‌وه له‌به‌رخۆ گوتی: ((به پيپه‌تی و برسپه‌تیه‌وه‌به‌دوايه‌وه رام‌کرد
بۆ يه‌كه‌مین جاره له‌ ته‌مه‌نم ده‌ركم به‌مانای خۆشبه‌ختی كرد)) زوبه‌دی پير كه
داكه‌وتنی چاره‌كاني ژنه‌كه‌ی خۆی دی، گوتی: ((گویت له‌ منه؟ حه‌واست له‌ كوێه؟))

سالومه وه‌لامی دایه‌وه: ((خه‌ریكه‌ گوێ ده‌گرم)). وا روانیه‌ شه‌وه‌وه وه‌ك بلیتی پيشتی
نه‌یدیتبی، له‌ هه‌مان كاتدا چه‌ند ده‌نگی‌کی ناشنای به‌رگوێ كه‌وت و سه‌ری به‌رز
كرده‌وه‌و هاواری ((شه‌وانن)) به‌دیتنی كا‌برای سپپيۆش كه‌دوو كورپی شه‌وه‌ له‌ كه‌لیا
رۆيشته‌بون رای‌كرد ده‌رگای مال‌و پاروشی له‌ده‌میدا بوو، هاواری كرد ((ناهای
كورپینه، ئۆغر به‌خیر؟ ئا وا به‌ده‌رگای مالتی مندا رت ده‌بن؟ بوه‌ستن، په‌ترۆس له
كاتیكا له‌كه‌ل شه‌وانی دیکه‌ بۆ پيپه‌شه‌وه ده‌چوو وه‌لامی دایه‌وه ((زوبه‌دی به‌دوای
كارێكدا ده‌چین))

- چ كاری؟

په‌ترۆس گوتی: ((كارێکی زۆر ناديارو خه‌ريك كار)) كه‌وته‌ خه‌نده‌وه.

چاره‌كاني پیره‌می‌رد له‌ گلینه‌ ده‌رپه‌رین له‌ كاتیکا لوقمه‌كه‌ی بی جویین قورتدا هاواری
هه‌لسا ((تۆش ياكوب))؟ به‌گه‌روی تلۆقیوی چوو ده‌وره‌وه‌و كه‌وته‌ روانینی
ژنه‌كه‌یه‌وه، ژنه‌كه‌ی سه‌ری راته‌كاندو گوتی: ((زوبه‌د مالاوایی له‌ كورپه‌كانت بکه، شه‌وه
شه‌وانی له‌ ئیمه‌ سه‌نده‌وه)) پیره‌می‌رد كه‌ مه‌نگ بووبوو گوتی: ((ياكویش))؟ به‌لام شه‌وه
زه‌ر ته‌قلیکی له‌ می‌شك دابووناكري))؟ سالومه قسه‌ی كرد. ئاخ‌ر ده‌یتوانی چی به‌وه
بلیت؟

شه‌وه كه‌ شعوری نه‌بوو، له‌ سه‌ر سه‌فره‌ هه‌لساو له‌ ده‌رگا وه‌ستا. شه‌وه كۆمه‌له
به‌خته‌وه‌ره‌ی بینی كه‌ شه‌وه شارپی هه‌مایونیان گرتوه‌ته‌به‌ر كه‌ له‌ ئوردنه‌وه به
ئورشه‌ليم كۆتایی دیت، ده‌ستی پیری خۆی به‌رز كرده‌وه به‌ ئارامی به‌شپه‌وه‌یی كه
می‌رده‌كه‌ی نه‌یبیسی گوتی: ((دوعای خیری من رینمای ریتان بی))

هاوسه‌فه‌ره‌كان له‌ ریی چوونه‌ ده‌ره‌وه‌ی دی دا رووبه‌رووی فیلیپ بوونه‌وه كه
مه‌ره‌كاني له‌ كه‌ناریکی ده‌ریاچه‌وه ده‌له‌وه‌رانند. شه‌وه چووبوو سه‌ره‌به‌ردیكه‌وه خۆی
هاویشته‌بوو سه‌ر گۆپاله‌كه‌ی، بۆ پيپه‌شه‌وه لاربووبۆوه تاسپه‌ری خۆی كه‌ شه‌پۆلیکی
ره‌ش بوو به‌سه‌ر ئاوی شین و سه‌وزی ده‌ریاچه‌وه ستایش بكات، به‌ بیستنی
سه‌روسه‌دای تلوه‌به‌رده‌كاني رینگا قامه‌تی خۆی قیت كرده‌وه ریبواره‌كاني ناسی و
هاواری كرد: ((ناهای من لی‌ره‌م ئۆغر به‌خیر؟ ئاندریاس وه‌لامی دایه‌وه: ((ده‌چینه
مه‌له‌كوتی ئاسمان تۆ دیی؟ ئاندریاس ته‌ماشابکه‌ وه‌كو مرۆف قسه‌ بکه‌ شه‌گه‌ر بۆ
زه‌ماوه‌ند ده‌چیته‌ مه‌جده‌ل منیش له‌گه‌لتا دیم ئاخ‌ر ناتانیل داوه‌تی كردووم بۆ
بrazake‌ی ژنده‌هیتی. ياكوب بانگی لی هه‌لسا ((له‌ مه‌جده‌ل دوورتر ناچیت؟)) فیلیپ
وه‌لامی دایه‌وه ((من مه‌رم هه‌یه، ده‌توانم له‌ كوێیان به‌ره‌لاكه‌م؟))

كريست بی شه‌وه‌ی بگه‌رپه‌ته‌وه گوتی: ((له‌ناو ده‌سته‌كاني خودا)

-ده‌بنه‌ خۆراکی گورگ

یۆحنا به‌هاواریکی به‌رز گوتی: ((لی‌گه‌ری باوایان لی بی، شوانه‌ به‌خۆی گوت ((وای
خودای میه‌ره‌بان شه‌وه خه‌لكه‌ ته‌واو شیت بوینه‌وه)). بۆ كۆكردنه‌وه‌ی می‌گه‌له‌كه‌ی
فیکه‌ییکی لیدا.

هاوسه‌فه‌ره‌كان بۆ پيپه‌شه‌وه ده‌چوون، یه‌هوداخۆی و گۆپالی خواروخچی له‌ پيپه‌شه‌وه
ده‌رپيشت بۆ گه‌یشتن په‌له‌ی بوو، شه‌وانی دی شادبوو، هه‌روه‌ك تبه‌ شیشه‌ فیکه‌یان
لیده‌دا شه‌وه كه‌ بۆ پيپه‌شه‌وه ده‌چوون، پیده‌كه‌نی و له‌ پيپه‌شه‌وه‌دا ده‌جولا نیگه‌رانی گه‌یشتن
بوو)).

په‌ترۆس به‌ ئارامی لیی پرسی ((یه‌هود به‌من بلی شه‌وه بۆ كوی ده‌چین، خه‌یالم ره‌حه‌ت
بکه)).

نیوه‌ی رووخساری ردین سوور پیکه‌نیناوی بوو ((مه‌له‌كوتی ئاسمان))
- بۆخاتری خوا ده‌ست له‌ شوخی هه‌لگه‌ر بلی بۆ كوی ده‌چین، ده‌ترسیم له‌ ئوستاد

بپرسم

په تروس دەستی به موی خۆله میشی خۆی داهیناوتی: ((ئا..هه، سی رۆژ پیاده رۆیی! ته گهر ده مزانی سۆله کهم و گۆپاله کهم لوقمه یی نان و مه تاره کهی شه رام له گه ل خۆم هه لده گرت)).

به شی بازدهم

ئه و جاره ته وای چه هره دی ر دین سوور پیکه نیناوی بوو گوتی: ((ئاخ په ترۆسی بیچاره ئیستا تۆپه که له سووراندایه ناتوانی رایگری و مالاوایی بکهی له سۆله و نان و شه راب و گۆپاله کهت، په ترۆس مه گهر نازانی دونیامان رها کرده. زه وی و ده ریامان به رلا کرده و ده چینه ئاسمان)). پاشان سه ری له گوئی په ترۆس ناو پیداچوو گوتی: ((هیشتاش هه ل ماوه بگه رپۆه)). په ترۆس گوتی: ((ئیستا چۆن ده توانم بگه رپیمه وه، بازوه کانی کرده وه هه لیسوورانده هه ر چوواراوه، وه ک بلیی چه پس بووه و تووشی خه فه قان بووه، هیمای کرده ده ریاچه و قایغ و ماسیگره کانی کفرناحوم گوتی: ((هه موو ته وانه ئیستاکی له به رچاومدا بی جیلوه)).

ر دین سوور به راته کاندنی سه ری زلیه وه وه لامی دایه وه ((رزیام، باشه له م حاله ته دا خۆت مه گر خینه و لیگه ری با برۆین)).

سه ره تا سه گه کانی دی بۆنیان کردو ده ستیان به چه چه پ کرد، ته وه نده ی نه برد منالان به جار دانه وه رایان کرده مه جدله، ((ته و وادیت.. خه ریکه وادیت))

- دانیشتوانی دی به کردنه وه ی ده رگاوه پرسیان ((منالینه، کی؟))

- په یامبه ری تازه

ژنه جحیل و پیره کان رژانه ئاستانه ی ده رگاوه، پیوان کاریان رها کردو نه خۆشه کان له خۆش حالیان خه نی بوون و خۆیان ئاماده ده کرد بینه ده ره وه تا ده ست بگه یه ننه ته وه وه، ته و پیشتری له ده رووبه ری ده ریاچه ی گنسارت ناوبانگیکی ده ر کردبوو، به هره و هیزی ته و له لایه ن نابیناکان و ئیفلیجه کان که له سه رده ستی ته و چاک ببوونه وه دی به دی بلا و ببۆه.

- ده ستی به چاوه تاریکه کانم داهیناوتی روژناویم بینی.

هه رکه پیی گوتم دارده ستی ژیر هه نگلم فریده م دهستم به سه ما کرد.

- یه ک ئۆردو هه رماس وجودیان ده خواردم، ته و ده ستی خۆی به رز کرده وه و فه رمانی پیدان: ((ونین و برۆنه ناو جه ستی به رازه کانه وه)) ته وان بی دره نگ و به جووتکه هاویشتنه وه له ده روونم هاتنه ده ره وه و چوونه ناو به رازه کان که له که ناردا ده له وه ران، به رازه کان شیت بوون، سواری سه رملی یه کترده بوون و خۆیان ده هاویشته ناو ئاو ده خنکان. مه جدله یه به بیستنی خه به ری خۆش له کوخته که ی هاته ده ره وه، له و رۆژه وه ی که کوری میری فه رمانی پیدا بوو بگه رپیتسه وه ماله که ی و چیت گونا ه نه کات، ده م ده رگا هه تاوی لینه دابوو، ته و گریابوو ژهنگی رۆحی خۆی به ته شک سپی کردبووه،

ههولئى دابوو بۆشهوى رابردوو له پانتايى زهينى خۆيدا پاك بکاتهوه، هه مووشتى - شهرم، شادوماني، شهوويدارى بسپيرتته دهسى فهرامۆشى و جهستهيهكى پاکيزه ديكه له داىک بيبى. چهند روژى يه کهم سهرى له زهوى کوتابوو دهينالاند، بهلام جارجاره که نارام دهبووه، نازارى نه دهما کابووسه کانى ون دهبوون. ئيستاکى هه مووشهوى کريستى له خهون دهيينى که هاتوه، وهکو پياوى ده رگاي ماله کهى ئهو دهکاتهوه له هوشه دا له ژير دارى پر شکوفه هه ناردا داده نيشى، له ريگه يئىكى دووره ههاتبوو، ماندوو توژاوى بوو، مرؤف نازاريان دابوو، هه مووشه سران مهجده ليه ئاوى گهرم دهکردو پييه موقه دهسه کانى ئهوى ده شوشت، پاشان به په خشان کردنى قژى خۆى ئهوى وشک دهکردهوه، ئهو دهحه سايهوه، بزى دههاتى و گهپى له گهله مهجده ليه دهکرد، هيچ کاتى گوفتارى ئهوى له بير نه دهما، بهلام کاتى که بهيانى له خه و راده بوو، به شادى و سهرخۆشيهوه دههاتو دهچوو. له چهند روژانئىكى دواييدا به دهنگيى نزم و ردهوه به شيويهى که هاوسى کانى ئاگايان لى نه بى، وهکو درهنگه شهويان دهستى دهکرد به گورانى چرپى، ئيستاکى که به هوى سهروسه داي منالان ئاگادارى هاتنى ئهو بوو، ههلبه زيهوه ههواو چه فیه کهى به شيويه يئى که به ستا که رووخسارى ماچاوى داپوشى، ته نهها دوو چاوى درشت و رهشى دياربوو، ده رگاي گاله دا په لى کرد له پيشواى کردنى.

- ته مرؤکه عه سر ههراو زه نايى له دى به ربابوو، کچه جيئه له کان زيرو زيوى خويان له بهر کردبوو، خهريکى ناماده کردنى مه شخه له بوون بۆ جهژنى زه ماوه نند، زه ماوه ندى برازى ناتانيل بوو، ئه ویش وهکو مامى پينه دۆز بوو، مرؤف يئى خه پله و رهنگ قاوه بى بوو، لؤقيى خوترمه ئاسۆ هه بوو، منالئى تازه پيگه ييوو بوو، بوو که که له ژير په رده يئى ئه ستووور دابوو، ته نهها چاوه کانى و گواره گه وره و نوقره يه کانى له ژيره وه دياربوو، به سهر کورسيه کى به رزه له مالى خۆى دانيشتوو، چاوه روانى جه نايى ميوانه کان و کچه کانى دى بوو خويان و مه شخه له کانين، ئهو به هه مان شيوه چاوى له رى گريه سته که بوو تا کتیبى پيرۆز بکاته وه و گريه سته ماره کردن دهست پيى بکات، له لايه کى ديكه شه وه چاوه روانى ئه وه بوو هه مووشه برون، ئهو له گهله ميئرده خوترمه لوته کهى ميئيتته وه.

ناتانيل هاوارى کرد ((واخهريکه ديت)) گوتى له مناله کان بوو ده رپه رپه دهروه تا دۆسته کانى داوه تى مه راسيى زه ماوه نند بکات، ئهوانى له که نار بيره وه له ده روزه هاتنه ژووره وه ديكه دۆزیه وه، که بۆ شکاندى تينه تيان ئاويان ده خوارده وه. مهجده ليه له که نار کريست چۆكى دا، پييه کانى ئهوى شوشت، ئيستا به قژى وشكى ده کردنه وه، ناتانيل گوتى: ((ئه مشه و زه ماوه ندى برازامه، گه وره مان بکه و ته شريف بيته بۆ زه ماوه نند، به يه که وه ئهو شه رابه ده خۆينه وه که تر يکه يم له هاوينى ئه مسالدا له مالى زوبه دى کوشيوه.

له کاتيى رووى له کريست ده کرد پيئاچوو گوتى: ((كوپى ميئرى)) زۆرمان سه باره ت به ته قديسى تووه بيستوه ئهو شانازيه مان پى به خشه، زاوى تازه پيرۆز که تا بۆ گه وره بى سراييل مندالئان ده سه که وى.

کريست له جيوه هه لسا يه وه وه لامى دايه وه ((شادى مرؤفه کانى ئيمه خۆش حال دهکا، هاوسه فه ران با برۆين)) دهستى مهجده ليه گرت و به رزى کرده وه گوتى: ((ميئرى به دوامان که وه)) کريست به شادى و سهرخۆشى بۆ پيشه وه دهچوو، ئهو حه زى له جه ژنو شادى بوو، عاشقى رووخسارى بريقه دارو گه شاره مرؤف بوو، که يفى به ديتنى زه ماوه ندى جه وانان و گه ش راگرتنى سوپه مالى دههات، له کاتيى به ره وه مه راسيى زه ماوه نند دهچوو، له به رخۆ که وته ئه نديشه وه ((گياکان، سوسکه کان، مه له کان، ئاژه له کان، مرؤفه کان، هه موويان پيرۆزن، هه موو تافه ريدهى خودان، ژيانى ئه وان چ به هره يه کيان هه يه جگه له وهى بۆ ته کريمى خودا وه نند نه بى؟ که واته ليگه رى دوعا بکه م که تا خودا خودا يه تى دهکات به زيندووبى ميئمه وه)). ئهو کچانه ي که تازه له گه رماو هاتبوونه دهروه، له پيشه وه به جلى سپيان له دهروه ي ده رگاي داخراوو رازا وه وه وه ستابوون، ئه وان مه شخه لئان له دهست گرتبوو، ئاوازي ديري نهى جه ژنى زه ماوه نديان ده چرپى، ئهو ئاوازه له ستايشى بووک بوو، زاويان مه ته له باران ده کرد. له خواى ده خوازي که پى بيئته ئه م جه ژنه و ره گه له ئهوانى ديكه بکه ويئ، جه ژنى زه ماوه ندى له شه ره ف ئه نجام دابوو، سراييليه ک زه ماوه ندى ده کرد، دوو که س که ئه مشه وه ده که وته با وه شى يه کتريه وه له وان هه بوو تووى کريستيانو گريساز که ن. کچان بۆ کوشتنى کات گۆرانيان ده چرپى، زاوا دوا که وتبوو، ئه وان چاوه روانى ئه و بوون تا ده رگابکاته وه و

مه‌راسیم ده‌ست پیٚبکات، به‌لام له هه‌مان کاتدا که شه‌وان گۆزانیان ده‌گوت، کریستو داروده‌سته‌که‌ی ئاماده‌بوون، پاکیزه‌کان گه‌رانه‌وه، به‌دیتنی مه‌جده‌لیه ئاوازیان یه‌کجاری بری و شه‌وان به‌ره‌نگو رووی سووتای خۆیان پاشه‌کشه‌یان کرد، له‌ناو ئاپۆره‌ی پاکیزه‌کان چ ده‌کات؟ کیتخوای پی‌یری دی له کوی بوو تا ری له‌و بگری؟ جه‌ژنی زه‌ماوه‌ند بی حورمه‌ت بوو! ژنانی شوو کردوش گه‌رانه‌وه‌و به‌توورپی سه‌یری شه‌ویان کرد، له‌میانی ئاپۆره‌ی میوانانی سه‌پسکه‌ر که خانه‌داری به‌پیز بوو له‌ده‌ره‌وه‌ی ده‌رگای داخراو شه‌وانیش له‌ چاوه‌روانیدا وه‌ستابوون، جونبوو جۆش که‌وتسه ئاراوه، به‌لام مه‌جده‌لیه چه‌شنی مه‌شخه‌لیکی داگیرساو له‌ دره‌وشانه‌وه‌دابوو، له‌ ته‌ک کریستوه وه‌ستا هه‌ستی ده‌کرد که‌رۆحی دووباره پاک بۆته‌وه‌و لیوه‌کانی ماچ نه‌کراوه، له‌ پرٚکا ئاپۆره‌که‌ ریی کرده‌وه کیتخوای دی که‌ پیره‌میردیک‌ی وردیله‌و نه‌ندام وشکیله‌بوو، وه‌کو بورجی زه‌هره‌مار به‌ره‌و مه‌جده‌لیه ده‌هات، به‌ گۆپاله‌که‌ی له‌ویداو به‌ هیمای سه‌ر داوای لی‌کرد شه‌وی جیبه‌لی. کریست ته‌ماشای ژه‌هراوی خه‌لکی به‌سه‌ر ده‌ست و رووخسارو سینهی خۆی هه‌ستپی‌کرد، جه‌سته‌ی ئاگری گرت، وه‌ک بلیی هه‌زاران هه‌زار درکی تیده‌چی. سه‌یری کویخای پیرو خانمانی به‌پیزو پی‌اوانی روو ترشو و پاکیزه‌ پهریشه‌کانی کردو ئاخ‌ی هه‌لکیشا: تاکه‌ی چاوی مرۆقه‌کان به‌نابینایی ده‌می‌نیتته‌وه‌و نازانن که هه‌موویان برای یه‌کن؟))

زه‌مه‌مه‌که زیادبوو بوو، یه‌که‌مین هه‌ره‌شه له‌ تاریکیدا ده‌نگی دایه‌وه، ناتانیل به‌ره‌و کریست چوو قسه‌ی له‌گه‌لدا بکات، به‌لام ئوستاد به‌ ئارامی شه‌وی وه‌لاناو له‌ میانی ئاپۆره‌که‌دا ریی خۆی کرده‌وه هیشتا له‌ که‌چه‌کان نزیک که‌وتسه‌وه، مه‌شخه‌له‌کان که‌وتنه‌وه داگیرسان، ری بۆ تپیه‌رینی شه‌و کرایه‌وه، له‌ ناوه‌ندی شه‌واندا وه‌ستاو ده‌ستی به‌رز کرده‌وه ((خوشکه‌کام شه‌ی پاکیزه‌کان، خوداوه‌ند ده‌ستی دایه‌ لیوه‌کام و قسه‌ییکی خۆشه‌ویستی ئامیزی دانایه سه‌ریانه‌وه، له‌و شه‌وه‌ پیرۆزه‌ی زه‌ماوه‌ند ده‌یکه‌م به‌دیاری بۆتیوه، خوشکام شه‌ی پاکیزه‌کان گوٚکانتان بکه‌نه‌وه په‌نجه‌ره‌ی دل‌تان بکه‌نه‌وه و تیوه‌ش براکام ئارام بن که‌ من ده‌مه‌وی قسه‌تان له‌گه‌ل بکه‌م. هه‌موو به‌ناپه‌حه‌تی گه‌رانه‌وه، له‌ ده‌نگی شه‌وه‌و پی‌که‌وتن که‌ تووریه‌و ژنان گومانیان کرد که‌ خه‌مگینه هه‌یچ که‌س قسه‌ی نه‌ده‌کرد، له‌حه‌وشه‌ی مال‌دا ده‌نگی به‌ریتمی مؤسیقا زانانی کوٚر ده‌گه‌یشته

گوٚی، کریست ده‌ستی به‌رز کرده‌وه ((خوشکام شه‌ی پاکیزه‌کان، ده‌زانن ئاسمان له‌چی ده‌چی؟ وه‌کو جه‌ژنی زه‌ماوه‌ند وایه خودا زاوایه‌و رۆحی مرۆفیش بووک، له‌ ئاسماندا جه‌ژنی زه‌ماوه‌ند به‌ریاده‌یی و ته‌واوی مرۆقه‌کان داوه‌ت ده‌کرین، برایام لی‌م بیرون، به‌لام خوداوه‌ند به‌مجۆره قسه‌ له‌گه‌ل من ده‌کات، به‌ مه‌سه‌له‌یه ئیستاکی قسه‌ له‌گه‌ل من ده‌کات))

-بریار بوو له‌دی دا جه‌ژنی زه‌ماوه‌ند به‌ریابی، ده‌ پاکیزه مه‌شخه‌لی خۆیان بۆ پی‌شوازی زاوا هه‌لگیرساندو چوونه ده‌ره‌وه، پی‌نج له‌وان دانا بوون، به‌قاپی خۆیان رۆنیان له‌گه‌ل خۆیاندا برد، پی‌نجی تر نادان بوون رۆنی زیادیان له‌گه‌ل خۆیان نه‌برد بوو، شه‌وان له‌ ده‌ره‌وه‌ی مالتی زاوا وه‌ستان و چاویان له‌ری بوو، به‌لام هاتنی زاوا دوکه‌وت، شه‌وان خه‌والبوون و خه‌وتن، نیوه‌شه‌و بانگی به‌رزپۆه ((ئیستا زاوا دیت خیراکه‌ن له‌ پی‌شوازیکردنی)) ته‌واوی پاکیزه‌کان له‌جی وه‌ هه‌لسان تا زه‌یت له‌چرایان بکه‌ن، چونکه‌ چراکان له‌مالتی خامۆشی بووندا بوون. به‌لام پی‌نج پاکیزه‌ی نادان رۆنیان نه‌بوو به‌پی‌نج پاکیزه‌ داناکانیان گوت (خوشکان که‌می روون به‌ ئیمه‌ بدەن واخه‌ریکه مه‌شخه‌لی ئیمه‌ خامۆش ده‌بی)) به‌لام دانایان له‌ وه‌لامدا گوتیان ئیمه بۆ ئیوه رۆمان هه‌لته‌گرتوه، برۆن بری په‌یدا بکه‌ن)) له‌ کاتیکا پاکیزه‌ نادانه‌کان بۆ دۆزینه‌وه‌ی رۆن په‌له‌یان ده‌کرد، زاوا گه‌یشت پاکیزه‌ داناکان له‌گه‌ل شه‌ودا چوونه ژووره‌وه‌و ده‌رگا داخرا، پاش ماوه‌یه‌ک شه‌و پاکیزه‌ نادانایانه گه‌رانه‌وه، مه‌شخه‌له‌کانیان هیشتا هه‌رگه‌ش بوو، له‌ ده‌رگیان داو هاواریان کردو پارانه‌وه ((ده‌رگامان لی بکه‌نه‌وه)) به‌لام له‌ ژووره‌وه، پاکیزه‌ داناکان پی‌ده‌که‌ن و وه‌لامی شه‌وانیان دایه‌وه ((سزای ئیوه هه‌ر شه‌وه‌یه، ئیستا ده‌رگا داخراوه و برۆن!))، به‌لام شه‌وان فرمی‌سکیان هه‌لده‌رشت و گریه‌و زاریان ده‌کرد ((ده‌رگا بکه‌نه‌وه، ده‌رگا بکه‌نه‌وه)). پاشان کریست له‌ قسه‌کردن وه‌ستا، جاریکی دیکه‌ش کویخوای پیرو میوانان و کابانه به‌پیزه‌کان و پاکیزه مه‌شخه‌ل به‌ده‌سته‌کانی به‌سه‌ر کرده‌وه و بزهیکی کرد. ناتانیل که‌ به‌ده‌می کراوه‌وه گوٚی ده‌گرت و گوٚی: ((پاشان؟)) زه‌ینی ساده‌و ته‌مبه‌لی شه‌و که‌وتبووه جونبوشه‌وه ((شه‌ی پاشان، شه‌نجام چی بوو؟ کریست له‌ کاتیکا چاوانی درشت و ته‌فسونای خۆی بریوه شه‌وه‌وه، پرسی ((ناتانیل شه‌گه‌ر تو له‌ جینی زاوا بوای، چیت ده‌کرد؟)) ناتانیل بی‌ده‌نگ مایه‌وه، له‌ زه‌ینی خۆیدا هیشتا نه‌ندیشه‌ییکی

دروست له وهی که ده بو چی بکات نه بو، بۆساتی بیری کرده وه لییده دان، چوونکه بهیه قینی دهرگا داخرابوو، یاسا وای پیویست کرده، به لآم بۆ ساتیکی دیکه دلئی به حالی ئه وان ده سوواتاو له به رخۆ دهیگوت ((مۆله تی به وان ده دا تا بینه ژوروه وه)) کریست دووباره پرسى ((ناتانیل ئه گهر تۆ له جیی زاوا بواى چیت ده کرد؟)) هیدی هیدی و به رده وام چاوانی پارانه وه نامیزو رووخساری بى غه لوغه شى پینه دۆزی ده لاوانده وه. ناتانیل به دهنگیکی کپ به شیوه یی که کوئخای دى ناگای لی نه بی وه لآمی دایه وه ((دهرگام ده کرده وه)) ئه و ئیدی توانای رووبه روو بوونه وه له گهل چاوانی کورى میترئى له ده ست دابوو، کریست به خو شحالی گوتى: ((ناتانیل پیروزیایی له تۆ ده که م)) ده ستی بۆ پیشه وه درێژ کرد وه ک بلئی پیروزی بکات.

له هه مان ساتدا، هه رچه ند که هیشتا زیندوو، ده چیه به هه شت، زاوا دروست به هه مان شیوه یی که گوتت، وابکه، نۆکه رانی بانگ کرد تا دهرگا بکه نه وه، بانگی سه ردا ((ئه وه زه ماوه نده لیگه رپین با هه موو بخۆن، بخۆنه وه و دلیان شاد بى، دهرگا بۆ پاکیزه ناداناکان بکه نه وه، که زۆریان را کرده وه)). ئه شک له چاوانی مه جده لیه دا ریچکه ی به ستا ((ئاخ چی ده بوو ئه گهر ده متوانی ده می که ئه و وشانه ی لی ده چکیته وه، ماچباران بکه م!)) ناتانیل قه ندی له دل ده تاوا وه وه ک بلئی پیشتی چۆته به هه شت، به لآم کوئخای دى ئه و بورجه زه هره ماره گوچانی خو ی به رز کرده وه، دهنگیکی گوئکاسکه ر له هه وادا دهنگی دایه وه ((کورى میترئ تۆ به پیچه وانیه شه ریعه ت کارده که ی)) کریست به ئارامی وه لآمی دایه وه ((شه ریعه ت به پیچه وانیه دلئ من کار ده کات)) کریست هیشتا خه ریک بوو قسه ی ده کرد که زاواى حه مام کرده و عه تراوی به باقه گوئیکی سه وزی سه رفزی گلوازه ی هاته ژوروه وه، به چه ند گلاسى که یفی کۆک کرد بوو، لووتی ده بریقابه وه، به زه ربه یی دهرگه ی کرده وه، میوانان له دواى ئه وه وه رژانه ژوروه وه، کریستش له کاتیکا ده ستی مه جده لیه ی گرتبوو هاته ژوروه وه، په ترۆس به دهنگیکی کپ له یۆحه نای پرسى ((پاکیزه نادانه کان کامه یان و پاکیزه داناکان کامه ن؟ چی له و مه سه له یه تیگه یشتی؟

کورى زوبه دی وه لآمی دایه وه ((ئه وه یه که خودا باوکی ئیمه یه)) گریبه ندساز گه یشت مه راسیمی ماره کردنی جیبه جی کرد، دواى ئه مه زاوا هاته ناوه ندی حه وشه که وه و

میوانه کان سه فیان به ست، ماچیان کردو ئاره زووئى ئه وه یان کرد کورپیکیان ببی که سراپیل له کۆلیتی رزگار بکات، به یه که وه که وتنه گۆرانی، میوانه کان که وتنه نۆش و هه لپه رکپوه، کریست و هاوړپیکانی به شداری ئه و کاره یان کرد، چه ند سه عاتیکی تیپه ری به هه لکشانی مانگ، سه فه ریان ده ست پیکرد، ئیستاکی پاییزه به لآم گه رمای رۆژ دانه به زیوو، سه فه رکردن له فینکایی غناکی شه ی دلدا چه سپ بووو .

رووخساریان به ره و سراپیل بوو بۆ پیشه وه ده چون، ئه وان مه ست بوو بوون و هه موو شتی جیلوه ییکی گوړاوی هه بوو، چاوه کانیان وه کو رۆح سوکبال بوو بوون، به پیی بالداره وه به رپیدا ده رۆیشتن: ئوردن له لای چه بیان بوو، له لای راستیان ده ستایی (زبولون) که له ژیر مانگدا به هه رمینی به ره هه م و خاکه را خه وتبوو، دواى به جیه یانی وه زیفه یی که خودا وه ند چه ندین سه ده کرد بووه ئه مانه تی ئه ستۆی ئه وه وه که گه م به به رزایی مرۆف سه ره له گه رپینی و دره ختی میوه له گه ل تری و دره ختی زه بتوون له گه ل زه بتون بگوئینی، ئه مسالیش ماندوو رازی بوو، ئیستا ئه و وه ک چۆن دایکی که تازه منالی بووی ماندوو رازی و ئاسوده بووو، په ترۆس چه ندین جار دهیگوت ((برایان چه ند مایه ی خو شحالیه)) شادی ئه و له و ریگایه داو شه وانه و سه فای پیکه وه بوون بى کۆتایی بوو ((نایا ئه وه راستی هه یه؟ نه کا جادوو مان لیکرایی؟ به و حاله ته یی که ئیستا تیاام، غه ربی گۆرانی گوتتم کرده دهنه شه ق ده به م. کریست بانگی کرد ((هه مو به یه که وه)) له پیشه وه ی ئه وان ده رۆیشت سه ری به رز کرده وه و پیشتی هه مووان ده ستی پیکرد، دهنگی کزبوو، به لآم دلنه وازو پر له هه ست بوو، لای راست و چه پی ئه و سه دای ئه هه نگ نامیزو ئارامی یۆحه ننا و ئاندریاس بوو، بۆ ماوه یه ک ئه م سى سه دا به رزه ی میلۆدی دلخۆشکه ری خو یان له فه زا ره ها ده کرد، دهنگه کان ئه وه نده پر له هه نگوین بوون که دلئ خالی ده بوو، له به ره خو ده تگوت ((ناتوانن وابه رده وام بن ئه و هه موو شه هده به یه قین ئه وان گیژو نا په حه ت ده کات)) به لآم دهنگه کان له کانیکى قوله وه ده جۆشایه بالاوه، هه رکاتی کۆتایی دهنگه که داد به زى دووباره ده ستیان پی ده کرده وه، هه ر له پرپیکاچ له ززه تی چ قودره تی! زیل و به می دهنگی په ترۆس و یاکوب یه هودا، سه نگی و پیروزمه ندو پرله قودره ت هه وای ده له رزانده هه موو به یه که وه، هه ربه که و به

و بهر هیئانی هیژی دهنگی خۆی، هاواری زهبور- زهبورى تهرهه به نهنگیزی سفری پروژ
یان بهره و گومهزی فهلهك سهردا:

وای که هیچ شتی چاکتر و بهسهفاتر نییه

لهسهفهه براین لهگهله که یه کتریدا

له رۆنیککی موقهدهس دهچیت

که له ریشی هاروون دهچکیتتهوه

وهکو شهونگی-حهرمون-ه

که بهسهه کیتی سههیوندا دهباری

تا لهوی خودا تاههتایی بهرهکهت و زیندهگی خۆی دهنیری

چهند سهعاتیک رته بوو، نهستییهکان ون بوون، خۆرهتاو بهرزبۆوه به جیهیشتنی خاکی
(جهلیل) چوونه ناو سامیرای خاکی رهشهوه، یههودا له جوله وهستا، پینشینیازی کرد:
باشتر وایه ئاقارمان بگۆرین، ئیره سهرزهمینی ئیلحدادو نهفرته لیکراوه، باشتر وایه که له
پردی ئوردن بهرینهوهوه به که ناریکی دیکه دا برۆین، په یوهندی دروست کردن لهگهله
خهلکانی که شه ریعت دهخه نه ژیر پینان گوناوه، خودای ئهوان پیسه، نان و ناویشیان،
دایکم به منی گوت: لوقمه ییکی نانی سامیرا لوقمه ی گۆشتی بهرازه، باشتر وایه
ئاقارمان بگۆرین)). به لأم کریست به ئارامی دهستی یه هودای گرت و پیکه وه
به رده و امیان بهریدا، پیی گوت ((برام یه هودا لهو کاته ی که مرۆقی پاک دهست دهاته
دهستی مرۆقی ناپاک، ئه و مرۆقه شه پاک ده بیته وه، په لپ مه گره، ئیمه بو خاتری
ئهوان، بو خاتری گوناکاران هاتووین، زاهیدی پینشیان، چ پیوستیان به ئیمه هه یه؟
لیره له سامیرا قسه ییکی گهرم له وانه یه مرۆقی نه جات بدات، یه هودا، قسه ی گهرم،
کرداری باش، بزهی که به پرووی سامیراییک که تیده په ری. تیده گه ی؟)) یه هودا
نیگاییکی به دزی کرده دهور بهر تا دلنیابی که ئهوانی دیکه ناییسن، له سه ره خو گوتی:
((رپگه ی دورست ئه وه نیسه، به لأم سهیر ده کهم تا بگه مه زاهیدی وه حشی، ئه وه فه تو
دهدات، کۆن بوو، تا ئه و کاته بۆه ره جیهه که ده رۆی برۆ، هه ره جیهه که هه زت لییه بیکه،
تۆ ئازاد ناکه م)) گۆپاله که ی نایه سه ره کۆل و خۆی به ته نهها که وته ریگاوه.

ئهوانی دیکه، که بهریدا ده رۆیشتن له گهله یه که قسه یان ده کرد، کریست بو ئهوان ده رباری
عیشق و باوک و مه له کوتی ئاسمان قسه ی ده کرد، ئه و روونی ده کرده وه که پاکیزه
نادانه کان کامانه و پاکیزه داناکان کامانه، مه شخه له کان چ بوون، رۆنه که چ شتی،
زاوا چ که سیکه و بۆچی پاکیزه نادانه کان نه هه ره به ته نهها وه کو دانایان چوونه
ناو ماله که، به لکو ته نهها که سانی بوون که پیی ماندووی خۆیان له لایه ن نۆکه رانه وه
شوشته بو، کاتی که چوار هاو ده مانی گویان راگرتبو، زهینیان فراوان ده بو،
له ته وای قسه کان ده گه یشت و دلنیاده بوو نیستا گوناوه بو ئهوان له پاکیزه نادانه کان
ده چوو، که به مه شخه لی خامۆشه وه وه ستان و له به رابه ره ده رگای خودا دا ئه شک ده رپژن و
ده پارینه وه. ئهوان وه که چۆن رییان ته ی ده کرد ئاسمان له به رزایی سه ری ئه وانسه وه
هه وراوی هه لگه را زه ی تارو تیره بو، هه روا بوئی بارانی لیده هات، له بناری گیزیم-
ی کیوی پروژی باوانیان گه یشته یه که مین دی، له بنه ی ده رازه ی چوونه ژووره وه ی دی
بیری دیرینه ی یاکویی لی بوو که به دارخورما و قامیشه لآن دوره درابوو، له هه مان ئه و
جیهه دابوو که هه مان ئه و سالاری هۆزه، خۆی و مه ره کانی هاتبو بو ئاوه له کیشان، له
که نار به ردی که وه بیره که و ئه و گوریه سه دیرینه ی که نه وه له دوای نه وه ده ستیان پییدا
هیئابوو رزی بوو بوو، کریست هه ستی به ماندو بوون کرد، به رده کان پییان بری بوو
خوینیان لی هه لده فیچقا، گوتی: ((من هه ره لییره ده میئمه وه، نیوه برۆنه ژووره وه له
ده رگاکان بدنه، مرۆقیکی باش په ییاده بی که لوقمه یی نان وه کو سه ده قه بدات به
ئیوه، ژنیکیش بو لای بیره که دی و بو ئیمه ئا و هه لده کیشتی تا بیخۆینه وه، پشت
به خودا و مرۆقیش به ست. هه ره پینج نه فه ره به ریکه وتن، به لأم له میان رییدا یه هودا
باوه ری خۆی گۆری و گوتی: ((من نایمه ناو دی پیس، لیوم له نانی پیس نادهم،
هه ره لییره له ژیره وه داره هه جیره ده میئمه وه و چاره روانی ئیوه ده م)).

له هه مان کاتدا کریست له سیبه ری قامیشه لانه کاندرا کشا، تینوو بوو، به لأم بریکی
قوول بوو، چۆن ده ی توانی ئا و بخواته وه؟ سه ری لار کرده وه زهینی خۆی سپارده دهستی
ئه ندیشه کانه وه. له به رده می ئه ودا هیچ گرفتیی له میان نه بوو، چاوی کزیوو،
ماندو و ده بوو، ئه ژنۆکانی ده چه مینه وه توانای کیشتانی رۆحی نه بوو، بیچاره ده بوو، به لأم
بیدره نگ خودا شنه بیکی فیئک و نه رمی هه لکرد، دووباره چاره کانی گروتینیان

تیکهوت، هه‌لده‌ستایه‌وه به‌رده‌وامی به ریی خۆی ددها، تاکه‌ی؟ تاده‌می مه‌رگ؟ تا نه‌و لای مه‌رگ؟ له‌کاتیکا ده‌رباره‌ی خودای گه‌وره‌و مرۆڤ له‌ئەندێ‌شە دابوو، قامیشه‌لانه‌کان که‌وتنه‌ بزواته‌وه، ژنیکی گه‌نج که‌ گواره‌ی له‌ گوێدابوو وگۆزه‌بیکی له‌ سه‌سه‌ربوو نزیك بیر که‌وته‌وه‌و گۆزه‌که‌ی نایه‌ سه‌ر لیوی بیر، کریست له‌میانی قامیشه‌لانه‌وه‌ بینیی که‌ نه‌و گوریسیکی له‌ده‌ستدایه‌وه‌ له‌ ده‌ولکی به‌ستاو ره‌وانه‌ی ناویری کرد، ئاوی هه‌لکیشاو گۆزه‌که‌ی پر کرد، تینویه‌تی کریست زیادی کرد، له‌کاتیکا له‌نیوان قامیشه‌لان هاته‌ ده‌ره‌وه‌ گوتی: ((ئه‌ی ژن که‌می ئاوم بده‌ری)) ژنه‌ هه‌راسان بوو کریست گوتی: ((مه‌ترسه‌ من مرۆڤیکی شه‌ره‌فمه‌ندم تینوو مه‌، که‌می ئاوم بده‌ری)).

ژنه‌ گه‌جکه‌ وه‌لامی دایه‌وه‌ ((چۆن که‌ تو خه‌لکی جه‌لیلی به‌م شیوه‌ که‌ له‌جالت به‌دیار ده‌که‌وی، داوای ئاو له‌ منی سامیرایی ده‌که‌ی؟

- نه‌گه‌ر ده‌زانی که‌ چ که‌سی به‌تۆ ده‌لێت - ئه‌ی ژن توژی ئاوم بده‌ری- ده‌که‌ویته‌ سه‌ر پییه‌کانی و داوات لێده‌کرد که‌ هه‌تاهه‌تاییت پی به‌خشی بۆ ئاو خواردنه‌وه‌ی. ژنه‌ هاروه‌هاج بووبوو، ((تۆ گوریسو ده‌ولکت پی نییه‌و بیریش قووله‌، چۆن ده‌توانی ئاو هه‌لکیشی و بیده‌یته‌ من بۆ خواردنه‌وه‌، کریست وه‌لامی دایه‌وه‌ ((نه‌و که‌سه‌ی که‌ ئاوی ئه‌م بیره‌ ده‌خواته‌وه‌، دووباره‌ تینوو ده‌بیته‌وه‌، به‌لام که‌سی که‌ نه‌و ئاوه‌ی من به‌وی ده‌ده‌م تا بینۆشی ئه‌به‌د تینوی نابێ ئه‌وکاته‌ ژنه‌ گوتی: ((ئه‌ی ئاغا له‌م ئاوه‌م پی به‌خشه‌ تا بۆ ئه‌به‌د تینوم نه‌بی ئیدی هه‌موو رۆژی بۆ هیئانی ئاو بیمه‌ ئیروکانه‌وه‌.

کریست گوتی: ((برۆ می‌رده‌که‌ت بانگکه‌)).

قوربان من می‌ردم نییه‌.

- که‌ ده‌لێی ((من می‌ردم نییه‌)) راسته‌ چوونکه‌ تا ئیستا پینج می‌ردت هه‌بووه‌، ئه‌وه‌که‌سه‌ی که‌ حالێ حازر له‌گه‌ل تۆدایه‌ می‌ردت نییه‌. ژنه‌که‌ له‌ستایشدا بوو پرسی ((ئاغا تۆ په‌یامبه‌ری؟ ئاگات له‌ هه‌مووشتی هه‌یه‌؟ کریست بزهیکی هاتی)) (ته‌گه‌ر مه‌یلت هه‌یه‌ شتی له‌من بپرسی ئازادانه‌ قسه‌بکه‌))

- به‌لی ئاغا شتی هه‌یه‌ که‌ مه‌یلم هه‌یه‌ وه‌لامی نه‌وم پی بلێی، تا ئیستا باوکانی ئیمه‌ له‌وه‌کیوه‌ پیرۆزه‌ی -گی‌رزیم- خودایان په‌رستوه‌، ئیستا ئیوه‌ په‌یامبه‌ران ده‌لێن که‌ ئیمه‌ ده‌بی ته‌نها له‌ ئورشه‌لیم خودا بپه‌رستین، کامیان راسته‌؟ له‌کوی خودا ده‌دۆزێته‌وه‌؟ بۆ من روونی که‌وه‌.

- کریست سه‌ری خۆی هیئایه‌ خواره‌وه‌و شتیکی نه‌گوت، نه‌و ژنه‌ گوناهاکه‌ره‌ که‌ به‌دوای خودا ده‌گه‌ری و ئازاری ددها، له‌ ناخه‌وه‌ را کاری کرده‌ سه‌ردلی کریست، له‌به‌ر خاتری نه‌و له‌گه‌ل خۆی که‌وته‌ گه‌توگۆوه‌، تا چه‌ند وشه‌بیکی له‌بار بۆ ئارام کردنی نه‌و بدۆزێته‌وه‌، له‌په‌رینکا سه‌ری به‌رزکرده‌وه‌ رووخساری دره‌خشایه‌وه‌. ئه‌ی ژن نه‌وه‌ی که‌ ده‌یلیم جیی له‌ قولایی گیانت بکه‌وه‌، رۆژی دی پیشتر نه‌و رۆژه‌ گه‌یشته‌وه‌، که‌ مرۆڤ نه‌له‌م کیوه‌ نه‌له‌ ئورشه‌لیم ستایشی خودا ناکات، خودا رۆحه‌، رۆحیش ده‌بی ته‌نها له‌ رۆحدا ستایش بکری.

ژنه‌ هی‌دمه‌ی گرت، بۆ پیشه‌وه‌ لاریۆوه‌ له‌پرووی نیگه‌رانیه‌وه‌ رووی کرده‌ کریستوه‌، له‌سه‌رخۆ به‌ده‌نگیکی له‌رزیه‌وه‌ پرسی ((نه‌کاتو... نه‌کا تۆ هه‌مان که‌سی بیت که‌ له‌ چاره‌پروانی ئه‌وداین؟))

-له‌ چاره‌پروانی چ که‌سیکدان؟

- تۆ خۆت ده‌زانی، بۆ له‌منت ده‌وی که‌ ناوی بینمه‌ سه‌رزمان، لێوه‌کانی من گوناهاکارن.

کریست سه‌ری له‌یه‌خه‌ی برده‌ خواره‌وه‌، وه‌ک بلێی گوێ له‌دلی راده‌گری و له‌ چاره‌پروانی دایه‌، بۆ نه‌وه‌ی وه‌لام له‌ دلی وه‌ریگری، ژنه‌ به‌لاریبونه‌وه‌ به‌سه‌ریا به‌تاسوقه‌وه‌ چاره‌پروانی ده‌کرد، به‌لام له‌ هه‌مان حالدا که‌ ئه‌م دووه‌ به‌په‌ریشانی له‌ناو بیده‌نگیدا له‌ جیوه‌ وه‌ستاوبون، چه‌ند ده‌نگیکی خوشحال ده‌بیسترا، هه‌واریه‌کان، له‌کاتیکا سه‌ره‌که‌وتوانه‌ نانیان له‌ هه‌وادا راده‌ته‌کاند به‌دیارکه‌وتن، کاتی که‌ ئوستادیان له‌گه‌ل ژنیکی نه‌ناس دیت وه‌ستان، کریست به‌ دیتنی ئه‌وان شادومان بوو، بۆ؟ چوونکه‌ له‌وه‌لامدانه‌وه‌ی پرسیا سهرسوره‌یه‌نه‌ری نه‌و ژنه‌ رزگاری بوو، به‌ هیئامی سه‌ر داوای له‌ هاورپیکانی کرد نزیك ببنه‌وه‌، بانگی کرد. ((وه‌رن نه‌و ژنه‌ باشه‌ هاتوه‌، خوا نه‌وی ناردوه‌ تا ئاومان بۆ هه‌لکیشی، به‌لام یه‌هودا چوه‌ سووچیکه‌وه‌ تا له‌شه‌ری پیس بوون

بهو ژنه سامیراییه له ناماندایی، ژنه گۆزه‌که‌ی لارکرده‌وهو تینوه‌کان ناویان خواردوه، دووباره گۆزه‌که‌ی پرکردو به کارامه‌یی داینایه سه‌ری و به‌بیرکردنه‌وهو نارامیییه‌وه به‌رهو لای گونده‌که که‌وته‌پری.

په‌ترۆس پرسى ((مه‌ولای من شهو ژنه کی بوو؟ وا له‌گه‌ل یه‌کتر قسه‌تان ده‌کرد وه‌ک بلایی ساله‌های ساله‌یه‌کتر ده‌ناسن)).

کریست له وه‌لامدا گوتی: ((شهو یه‌کی له خوشکه‌کانم بوو، داوای تاوم لیکرد، چوونکه تینوو بوومو تینویتی شهو بوو که نه‌ما.

په‌ترۆس له کاتی‌کا که‌لله‌ی زلی خۆی ده‌خوراند گوتی: - تیناگه‌م - کریست به‌لواندنه‌وه‌ی قزی خۆله‌میشینی دۆسته‌که‌ی وه‌لامی دایه‌وه:

- چ قه‌یدیه، په‌له‌مه‌که، له‌کاتی خۆی تیده‌گه‌ی، هیوا هیواش له‌حالی حازر برسیم، باشتروایه شتی بخۆین)).

- شهوان له‌ژیر دارخورمادا خه‌وتن، ناندریاس ده‌ستی کرد به‌گپانه‌وه‌ی داستانی چوونه ناو گوندو داواکردنی سه‌ده‌قه ((له‌ده‌رگای ماله‌کانمان ده‌دا، به‌لام هۆیه‌هایان لیده‌کردین و سه‌ریان له‌دوو ده‌ناین، له‌ته‌نجامدا له‌به‌ره‌ی دیدا، پیره‌ژنیکسی وردیله‌ده‌رگای نیوه‌کرده‌وه، خواره‌وه‌وه سه‌ره‌وه‌ی کوچه‌ی به‌دقیقه‌ت ته‌ماشاکرد، هیچ که‌سیک دیارنه‌بوو، له‌درزی ده‌رگاوه نانیکی به‌ئیمه‌داو یه‌کسه‌ر ده‌رگای داخست، نانه‌که‌مان قه‌پاندو یه‌کسه‌ر تیمان ته‌قاند)).

- په‌ترۆس گوتی: ((شه‌رمه‌زاریه که‌ناوی شهو پیره‌ژنه نازانین، له‌خودا ده‌خوایین که‌له‌بیری نه‌کات)).

کریست پینکه‌نی و گوتی: ((په‌ترۆس نیگه‌ران مه‌به، خوداوه‌ند ناوی شهو ده‌زانئ)). شه‌وکاته نانی له‌ده‌ست گرت، پیروزی کرد، سوپاس بو خوا شه‌وژنه‌ی مه‌ئموکرد تا نان بگه‌یه‌نیتته شه‌وانه‌وه، شه‌وکاته نانیان بو شه‌ش پارچه‌ی گه‌وره به‌ژماره‌ی هه‌ریه‌کیکیان دابه‌شکرد، به‌لام یه‌هودا به‌شی خۆی به‌گۆپاله‌که‌ی فریدا پشته‌وه، رووی وه‌رگپراو گوتی: من نانی سامیرا ناخۆم. من گۆشتی به‌راز ناخۆم. کریست له‌گه‌لیا بلای و مه‌لی نه‌کرد، ده‌یزانی دلای یه‌هودا سه‌خته‌وه نه‌رم کردنی پیویستی به‌زمان هه‌یه، زمانی

مه‌هاره‌ت و خۆشه‌ویستی مرۆف، به‌وانی دیکه‌ی گوت ((باخه‌ریکی خواردن بین، نانی سامیرا وه‌کو هه‌موو نانه‌کانی تر خۆشه‌زه بوو، شه‌وان به‌ته‌واوی هه‌زه‌وه خواردیان، چوونکه ماندوو‌بوون خه‌وتن، به‌لام یه‌هودا به‌بیداری مایه‌وه، به‌گۆپاله‌که‌ی ده‌ستی کرد به‌کوئینه‌وه‌ی زه‌وی، له‌به‌رخۆ که‌وته شه‌ندیشه ((برسیتی باشتره له‌شه‌رم)). شه‌م شه‌ندیشه‌یه نارامی کرده‌وه.

یه‌که‌مین دلۆپه‌ی باران دای به‌سه‌ر قامیشه‌لانه‌کانه‌وه، شه‌وانه‌ی چوو‌بوونه خه‌و هه‌لسانه‌وه، به‌لام له‌کاتی‌کا که شه‌وان خه‌ریکی دۆزینه‌وه‌ی شه‌شکه‌وتیک بوون تا خۆیان لی‌په‌ناده‌ن باییک به‌لای باکووره‌وه هه‌لساو هه‌وره‌کانی رادا. ئاسمان روژن بووه، شه‌وان رییان گرت به‌ر.

شه‌و هه‌غیرانه‌ی که‌به‌سه‌ر دره‌خته‌کانه‌وه ما‌بوون، له‌هه‌وای شیداردا بریقه‌یان ده‌دایه‌وه، دره‌ختی هه‌نار پرله‌میوه بوو، هاوسه‌فه‌ره‌کان گه‌یشتن، بری هه‌ناریان رنی و چه‌شه‌ی خۆیان گۆری، جوتیاران سه‌ری خۆیان له‌زه‌وی قیت کرده‌وه به‌سه‌رسامیه‌وه: - شه‌وه چیان ده‌کرد؟ بو خۆیان له‌خه‌لکی سامیرا داوه؟

نانیان ده‌خۆن و میوه له‌دره‌خته‌کانیان ده‌چنن؟ باشتروایه هه‌رچه‌ند زووتری چاره‌یان بزکهن! پیره‌می‌ردی نه‌یتوانی به‌رگه‌ی شه‌م بابه‌ته بگری.

له‌باخه‌که‌ی خۆی هاته‌وه‌وه‌وه به‌ره‌و رووی شه‌وان وه‌ستا، هاواری کرد، ((ناه‌ای جه‌لیله‌کان، شه‌ریعه‌تی چه‌رامی ئیوه، له‌وسه‌ر زه‌ویه پیروژه که ئیستاک ئیوه به‌سه‌ریا داده‌پۆن، بی حورمه‌تی له‌گه‌ل ده‌کات، له‌م حاله‌ته‌دا ئیوه به‌سه‌ر خاکی ئیمه‌وه چی ده‌کهن؟

په‌ترۆس وه‌لامی دایه‌وه ((ئیمه‌ ئاره‌زوی زیاره‌تکردنی ئورشه‌لیمان هه‌یه)) و رووبه‌رووی پیره‌می‌رد وه‌ستا و سینه‌تی خۆی کرده‌ سپه‌ر.

پیره‌می‌رد نه‌پراندی ((کافرینه، ئیوه ده‌بی شه‌مان شه‌و جیه‌ی زیاره‌ت بکهن، هه‌مان کیوی -گیزیم- که خودا پیی پیا‌ناوه، مه‌گه‌ر کتیبی ئاسمانیتان نه‌خویندۆته‌وه؟ هه‌مان شه‌و جیه‌ی له‌بناری -گیزیم- له‌ژیر دره‌خته‌کانی به‌پروودا، که خودا بو ئیبراهیمی ئاشکرا کرد، کیوو ده‌شتاییه‌کان له‌م سه‌ره‌وه بو شه‌وسه‌ر، هه‌رله‌ کیوی-حبرون- وه‌ تا -

ئەدومىيە - و سەرزەھى - (مىدىيەن) ى نىشان دابوو گوتى: ((ئىستا ئەو سەرزەھىيە موزدەھىنە، سەرزەھىيە كە شەھىد شىرى لى دەتكى، وادەم دابوو كە بىكەم بە دىارى بۆتۆ پابەندەم بە وادەى خۆم)) ئەوان دەستىيان نايە ناودەستى يەكتر پەمانيان ئىمزا كرد، گویتان لىيە، جەللىيەكان؟ كىيى تاسمان ئاوەھا دەلئىت، لەبەر ئەمە، ھەركەسى ئارەزوى زىارەتى ھەيە دەبى زيارەتكارى ئەم سەر زەمىنە پىرۆزە بىت ئەك ئورشەلیم كە پەيامبەرانى دەكوشت!))

كرىست بە دەنگىكى ئارام گوتى: ((پىرەمىرد ھەموو سەرزەھىيە پىرۆزە، خودا لە ھەموو شوپىنى ھەيەو ئىمە ھەموو براين)).

پىرەمىرد لەرووى سەرسامىيەو ھەپرايەو ھە (سامىرايى و جەللىيە كانىش؟)

بەللى سامىرايى و جەللىيە كانىش و خەلكى يەھودىيەش .. ھەموويان!

پىرەمىرد لە كاتىكا دەستى بەرىشى خۆى داھىنا و نوقمى دەرياي قوللى ئەندىشە بوو كرىستى بەسەر دەكردەو ھە پرسى ((خودا ھەرماسىش؟))

ئەو بەدەنگىكى ورد قسەى دەكرد، نەبادا ھىزى ناديار بىيىستن.

وہحشەت كرىستى داگرت، ھىچكاتى بەدريزايى ژيانى، رووبەرووى ئەم پرسىيارە نەبووبۆو، كە ئايا رەھمەتى خوداوەند ئەوئەند گشتگىرە كە ھەتا لىبورردەيى (لوسيفر) یش بگرتتەو ھە دووبارە لەمەلەكوتى تاسماندا پىشوازی لى بكرىت؟

وہلامى دايەو ھە ((پىرەمىرد نازانم... نازانم، من مرۆقىيەم و روم لە مرۆقە، ئەولاي مرۆقە پەيوەندى بە قودرەتى خوداوەيە))

پىرەمىرد شتىكى نەگوت، لە كاتىكا ھىشتا دەستى بەرىشى خۆيا دادەھىنئىت ھەر مەلەى لە دەرياي ئەندىشەدا دەكرد.

سەيرى پىشپەھى ئەو دوونەفەرە غەربىيەى دەكرد كە لە ژىر درەختەكانەو ھە ونبوون.

شەوپاشكا، بايىكى سارد ھەللىكرد، ئەوان ئەشكەوتىكيان دۆزىھەو كرىيان بە پەناگەو بەمەبەستى گەرم بوونەو سەريان لە دلى يەكتر بردە خوارەو، نىوہى نانپان خوارد، رىش سوور چووە دەرەو، دارى كۆكردەو ھە ئاگرىكى داگىرساند، ھاوسەفەرەكانى

گيانيان و بەرھاتەو، ئەلقەوار لە كاتىكا سەيرى مەشخەلىيان دەكرد و نانى خۆيان دەخوارد.

فیکەى با، لورەى چەقلان، دەنگى ھەورە تریشقى دەور، دەگەيشتە گوئیان، لە قەلەشتى ناو ئەشكەوتدا، ئەستىرەبى خەرىك بوو لە تاسماندا دەبىنرا، بەلام ھەرزوو ھەورەكان گەيشتن و داپۆشپن، ھاوسەفەران، چاوانيان داخست، سەرى خۆيان بەسەر شانى يەكترىھەو نا، يۆھننا بەدزى خەركەى پەشمىنى خۆى بە كرىست دادا ھەموو سەريان لەبەردلى يەكتر ناو وەك ئەو بالئەنەى بەشەو دەفەرن چوونە خەوہو.

رۆژى دوايى چوونە ناو يەھودىيەو، ئەوان ئاگادارى گۆرانى وردەوردەى درەختەكان بوون، ئىستاكى ئەسپىندارەكان بە گەلانى زەردەو ھەپراگەو سەفیان بەستابوو، كەبەرى پىر لەمىوہو دارى سەرووى كۆنەسالىش، زەوى چەقىن بەيارو زىر بوو، ھەتا ئەو جوتيارانەى كەلە ئاستانەى دەرگا نەوى و تارىكەكان و دەدەردەكەوتن لەبەردە چەخماخ ھىوین بووون، جارناجار، گوئىكى كىسوى شىن بە خاكەپايى و يقارەو ھەمىيانى بەردەكاندا بەدياردەكەوتن، جارجارەش لەتەنيايى پىر بىدەنگىدا، لەناو دۆلىكى قولدا كەوى دەپخویند، كرىست بە بىستنى دەنگى كەو لەبەرخۆ گوتى: ((حەتمەن قومە ئاويكى دۆزىوہتەو ھە بۆ خوارنەو ھە)) ھەستى بەسپىنەى ئەو مەلەكرد لەناو دەستەكانىدا، شادومان بوو.

بەزىكتر كەوتنەو لە ئورشەلیم، ئەو سەرزەھىيە درىندەخوتر دەبوو، خوداش دەگۆرا، لەوجى زەويە وەك چۆن لە جەللىل پىنەدەكەنى و خودا خۆشى وەك چۆن دىھاتىەكان و خەلكان لەبەردى چەخماخ دروست بووون.

لە سامىرادا تاسمان لانى كەم بۆ ساتى ھەولیدابوو تا بارانى بنىرئ و زەوى تىراو بكات، لىر ئاسن داغ بوو، لەو دۆلە قولەدا ھاوسەفەرەكان بە ھانكە ھانك دەپرىشتن.

بەھاتنى شەو، چەند رىزە گۆزىكى گەورەيان بىنى كەلەناو بەردەكان ھەلكەنرابوون، لەتەواوى رەشىتى خۆيان دەبرىقانەو، ھەزاران تەن لەباوانيان لەناو ئەم گۆرانەو ھەلەكتردا ون بوون و سەر لەنوى ببوونەو بەرد، ئەوان لەناو گۆرە خالىەكاندا پەنپان داو راکشان و زووتر خەوتن تا رۆژى دواى (كوبراك) بچنە ناو شارى پىرۆزەو.

کریست تهنه نه فهری بوو که خه و نه چوهه چاوانیه وه، نهوله ناو گۆره کانه وه کهوته گهردش و گوی قولاغی شه و کرد، دلئی ناارام بوو، له ناخیا چهنده دهنگیکی لالو شیوه نیکی گه وه هه بوو، وه ک بلئی هه زاران مرۆف تووشی به لا بوینه و هاوارده کهن، له ده مه ده می نیوه شه ودا با راوه ستاو شه و ئارامی گرت، شه کاته له و تاریکیه دا دهنگیکی دلته زین هه وای شه ق کرد، سه ره تا بیرى کرده وه که چه قه لئى برسیه تی، به لام دواى به ترسه وه پیکه وت که دلئى خوئیه تی، له به رخۆ که وته زه مزه مه وه:

((خودای میهره بان، شه وه کییه له ده روغم دا هاوار ده کات؟ شه وه کییه ده گریته؟))

ماندوو مردوو شه ویش چوهه ناو گۆرپیکه وه، ده سته کانی خاچاسا نایه سه ریه ک و خوئى سپارده ده سته ره همه تی خودا وه ندیه وه،

له کاتی سه هه ردا خه ونیکی بینى، وا دیاریده دا که له گه ل ..... دایه وه هه ر دوو کیان ئارام و بیده نگ به سه ر شارپکی گه وه وه به سه ر بانه کانه وه هه لده فرن، به گه یشتنه که ناری شار، دوا ده رگا ده کرایه وه وه پیره میردیکى زله سته به دیارده که وت، ریشپکی دریشی هه بوو، چاوه شینه کانی وه ک شه ستیره ده بریقانه وه، قۆله کانی به رز کرده وه بازووه کانی به قور داپۆشرا بوو، که سه ری به رز کرده وه، شه وانى به سه ر سه ری خوئیه وه له فریندا ده بینى، هاوار ده کات ((بوه ستن، ده مه وئى شتیکتان پئى بلیم)). شه وان ده وه ستن.

- پیره میرد بلئى .. ئیمه گوی ده گرین.

- کریستیانو که سیکه که عاشقی ته وای دنیایه، کریستیانو که سیکه که ده مریت، چونکه عاشقی هه موو جیهانه.

مه جده لیه ده پرسى: (هه مان پیره میرد؟) به تووره ییه وه هاوار ده کات: ((شه وه بو تو بهس نییه؟)) مه جده لیه ده پرسى ((مۆله تمان پیده دهیت بیینه ناو کارگه ی تووه؟))

- نه مه گه ر نایینی ده سته کانی من به قور داپۆشرا وه؟ له ناو کارگه دا خه ریکی دروست کردنى کریستیانوم.

کریست راجفری و بیدار بووه، جه سته ی به راستی بیکیش بوو، هه سته ده کرد له فریندایه، رۆژ ده رکه وت، هاوسه فه ره کان پیشتری هه لسا بوون و له ریگه ی ئورشه لیم دا چاوه کانیا ن له به ردیکه وه هه لده به زیه وه سه ر به ردی، ته یار بوون و نیگه رانی گه یشتن بوون، شه وان

رییان تهیده کرد، به لام کینوی رو به پرویان وابه دیارده که وت که دوورتر ده بیته وه ری دوورتر دوورتر ده بیته وه.

په ترۆس به ناو میدی گوتی: ((وا بیرده که مه وه که قهت ناگه ینه ئورشه لیم، چیمان به سه رها تووه؟ مه گه ر نایینی شار دوورتر دوورتر ده بیته وه، کریست وه لامی شه ی دایه وه ((نزیکترو نزیکترو ده بیته وه، په ترۆس ئازا به، بو دۆزینه وه ی ئورشه لیم ئیمه یه ههنگاو هه لده گرین و شه ویش ههنگاوی بو دۆزینه وه ی ئیمه، وه ک چۆن کریستیانو))

یه هودا له پرپیکا ئاوری دایه وه وه پرسى - کریستیانو؟- کریست به ده دهنگیکی قول گوتی: ((کریستیانو و اخه ریکه دیت، برام یه هودا، تو ده بی بزانی که ئایا ئیمه له کۆرپه و پکی دروست داین بو دۆزینه وه ی شه و یانا؟ شه گه ر کرداری باش و گه وه هیمه ت له ئیمه سه ره له بندا، شه گه ر قسه ی خو شه ویست ئامییر به سه ر زماناندا بیست، کریست ههنگاوی خیراتر هه لدیئى و نزیکترو ده بیته وه. چونکه شه گه ر دروستکار نه بین و مایه ی شه ر بین و له هه موو شتی بترسین، کریستیانو پشتمان تیده کاو دوورتر ده بیته وه، برایان، کریستیانوی ئورشه لیمى له حالته تی بزواتن دایه، ئورشه لیم به په له یه و ئیمه ش وه رن خیراتر جووله بکه یین و بی دۆزینه وه، پشت به ستن به خودا و رۆحی جاویدانه ی مرۆف، به م دلگه رمیه وه، ههنگاوه کانی خیراتر کرد، یه هودا دووباره بو پیشه وه ده چوو، ئیستا ته وای روو خساری خو شحال بوو، به خوئى ده گوت ((شه و چاک قسه ده کات، هه ق لای کورى میرىه، خاخامی پریش شه وه ی له به ر گویمان ده خوئند: ((رزگاری په یوه سته به خودی ئیمه وه، شه گه ر ده ست له سه ر ده ست دابنپین سه ر زه مینی ئسرائیل ئازاد ناییت شه گه ر هه موو چه ک هه لگرین ئازاد ده بین)) له برۆ ئاگراویه کانیدا که شوپشوپ ئاره قه ی هه لده رشت، رهنگه ته وای خه لک بی؟ یه که مین جار بوو که شه م بیرۆکه یه هاتبووه زه یینییه وه هه سته به شله ژان کرد چه ن دین جارو جار له خوئى پرسى بوو: ((ئایا کریستیانو ده توانی ته وای خه لک بیست؟ باشه له م حالته دا چ پیویستییه کمان هه یه به م هه موو په یامبه ره درۆزانه؟ بو ده بی ناخی شه شکه نجه دارمان کویر کویرانه به دواى کریستا بگه ری؟ دۆزیه وه، خه لک کریستیانون، من، تو، هه ریه ک له ئیمه تهنه کاری که ده بی بیکه یین شه وه یه چه ک هه لگرین))

دووباره بهردهوام بوو له پيشرهوى كردندا، گۆپالهكهى له ههوادا ههلههسووراند، له حالئيكدا بهم فيكره تازهه ههروهكو گۆپالهكهى يارى دهكرد، له پريكهاواارى دهكرد، له رووبهروويا ئورشهليمى پيرۆز، جوان وسپيى و مهغروور بهسهركيوى دوو لوتكهوه بريقهى دهدايهوه، به هاوسهفهرهكانى ديكهى كه لهدواى شهوهوه دههاتن نهگوت، دهيويست تا شهوشويتهى كه دهكرى خووى به تهنهاى لهززهت لهم ديمه نه وهگرى، تهلاهكان، بورجهكان، دهركاكانى تهلاه له بيليلهى چاوهشينهكانيدا دهدهوشانهوه له ناوهندي له ناو باوهشى پاراستنى خودا، پهستگايى بوو، ههموو زيپرو درهختى سهرونيانيازوو مهرمهپ.

پهترۆس به خووش ناوازيهوه پيشنيارى كرد:

((وهرن تا بهيهكهوه سرودى (جوانى خاتوونهكانمان) بچرين، نامادهبن ئيستا بهيهكهوه))

ههه پينچ نهفهه لهبهه گهردى كريست دهستيان كرد به سهماكردن كه بى جوله له سهنتهردا وهستاوو، سرودى پيرۆزيان دهست پيكرد.

شهوكاتهى كه بانگيان كردم:

((رابه تا بچينه مالى خوا))

بهخههه بووم

ئيستا شهى ئورشهليم هاتومهته پيشگاهت

شهى ئورشهليم كه قهلايهكى سهخت و ستوورت ههيه

با لهناو بورجه بههيزهكانت سولج و سهفا

بهرقهراز بى

بهختهوهريش لهناو تهلاهكانت

بو خاترى براو هاوسهفهرهكام

با ههه له ئاشتى و ئاراميدا بيت شهى ئورشهليم.

هه وشه ی فراوانی په رستگا پراو پړبوو له خوین، هه موو روژی چهن دین مینگه ل ده کرانه نه زرو ده کوژرانه وه، شاری پیرۆز بونی گه نیوی گوشت و سه رگین و قشپیلی لیده هات، دهنگی که په نا له هه وای پیرۆزدا دهنگی ده دایه وه، خه لکی زوریان ده خواردو زوریان ده خوارده وه و روچیان سه نگین ده بوو، روژی یه کهم به خویندنه وهی مه زامیرو په رستن و پارانه وه به سه ر ده چوو، یه هوه که نه ده بینرا به شادومانی پیپی ده نایه ناو خیمه کانه وه. ده که وته جیژن و خو شیه وه، له گه ل مه یخانه چیه کانی مه یخانه ی جیلوه داری خو ی له نزیك ده روزه ی داود دیخواردو ده یخوارده وه، شایسته ی شه وه نیه که لیوی تهر نه کات و دهستی به پریش دانه هیئی، به لام به ده ست پیگردنی روژی دوهم و سییه می خواردنی گوشت و شه راب خو شخوبی خه لک به رزده بووه، ئیدی شوخی بی تام خه نده ی بیهوده دهستی پیگرد، پیوان و ژنان به وه قاحت له روژی رو شندا له گه ل یه ک جوت ده بوون: سه ر هتا له ناو خیمه کان و پاشان له ریگا کان و به سه ر سه وزه زاره کانه وه، سوژانیه ته رو خاسه کانی ئور شه لیم به حوت جور سووراو و سپیاو شه لال به رو نی عه تراوی به دیار که وتن، جوتیاران و ماسیگرانی ساده دل که له وپه ری سه رزه وی که نعه انه وه ده هاتن تا پیرۆزترین پیرۆز به رستین و ستایشی بکهین، ده که وتنه ناو باو هشی به شه زمون و سه رسام ده بوون، شه وان له خه ویشا نه یانینی بوو که ماچی ده توانی هونه ریکی واو مه زه بیکی وا بگریته خو.

کریست به حه بسکردنی هه ناسه له سینه ی خویدا به په له پړۆزی و تووره به ناو شه قامه کان، که مهسته نا ئاقله کان به سه ر زه ویه وه ده خزین و گلور ده بوونه وه، بونی گه نیو و پوخلی و پیکه نینی کریست تووشی هیلنجی ده کرد، هیپی ده کرده هاوسه فهره کانی ((زووتر... زووتر)) و به بازوی راستی له که مه ری یو حه نناو بازوی چه پی له که مه ری ئاندریاس ده چوه پی شه وه، به لام په ترۆس ده مبه دم ده وه ستا، چاوی ده که وت به زیاره تکه رانی جه لیل و شه وانیش پیاله یی شه راب و پارچه گوشت پیکیان پی شکه ش ده کرد، له گه ل یه ک خه ریکی خو شی و باشی ده بوون، یه هو دای بانگ ده کرد و یاکو بیس ده هات، شه وان نه یانده ویست هیچ به هانه بیك بو گلوه گازانده کردن بده نه ده ست دۆسته کانیان، به لام سی نه فهر له پی شه وه له په له دابوون و ده مبه دم هاواریان ده کرده شه وانیه ی دواکه وتبوون و ناچار یان ده کردن که بکه ونه ریگا وه.

به شی شانزه هم

له ئور شه لیمی سه وزیو شدا، له شه قام و سه ریان و هه وشه مهیدانه کانیدا جه ژنیکی گه وره ی پاییزی بوو، خه لکی ئور شه لیم هه زاران خیمه یان له گه لای زهیتون و میو دارخورماو کاژو دره ختی سه رونیاز هه لدا بوو به پیپی فه رمانی خوی سرا بیل و به یادی شه وه ی که چل سالیك باوانیان له ژیر خیمه دا له بیاباندا ژیانیان به سه ر بر دیوو.

کاتی خه رمان هه لگر تنه وه و تریچنی ته و او بوو، دیماهی سال بوو خه لکی ته واری گونا هه کانی خو یان به ده وری گه رده نی نی ری قه له وه هه لواسی بوو به به رد باران کردنه وه سه ریان ره دووی نابو له بیابان به ره لایان کرد بوو،

ئیستا هه ستیان به ئارامی بیکی مه زن ده کرد، روچیان پاک بوو بووه و سالی تازه دهستی پیگرد بوو، خودا وه ند ده فته ری شه عمالی تازه ی کرد بووه، بو ماوه ی هه شت روژ له ژیر خیمه کاند سه وزه یان ده خواردو ده یخوارده وه و ستایشی خودای سرا بیلیان ده کرد که به ره که تی داوه به به ره هم و ره زه کانیان، هه روه ها نیره بزنیکی شی ده نارد بو شه وه ی گه رده نیان له گونا هه کانیان نازاد بکات گوژانیان ده چری.

شه ویش هه ر کریستی نیر دراو بوو له لایه ن خودا وه، باری گونا هه کانی خه لکی ده گرت ه شه ستو، له بیابان له برسان له بیین ده چوو له گه ل شه ویشا گونا هی خه لک له بیین ده چوو.

په ترۆس که که یفی خوۆش بوو، دهسهنگرایهوه ((سوپاش بو خوداتان ناهیلن وه کو مرۆق هه ناسه ییکی ره حهت هه لیکیشین، ته ماشاکه خو مان هاویشتوتته ناو چ در دهسه رییکه وه؟))

یه هودا به راته کاندنی سه ری ده یگوت: ((په ترۆسی بیچاره ی من، ته واوی نه و ماوه یه له کوئی بووی؟ خه یال ده که ی بو خوۆشگوزهرانی هاتینه ئیره؟ واخه یال ده که ی بو زه ماوه ند بچین؟))

به لام له کاتیکا نه وان به په له رییان ده بری دهنگیکی زیریان له یه که ی له خیمه کانه وه بیست ((ناهای په ترۆس ی کوپی یونس نه ی جه لیلی بی مه عریفهت، ری و ره سمی هاو رییه تی نه وه یه؟ مه گه ره له مه رگی نیمه بیزاری؟ یاللا و ره لیوت ته رکه)).

په ترۆس دهنگه که ی ناسیه وه وه دستا ((هیسی سیمونی که یه ره وانی ی پیس و پوخل خو شحالم که ده تبینم)).

په ترۆس رووی له هه ر دوو هاو رییکانی خو ی ده کاو ده لیت ((کو ری نه نه مجاره ناتوانم قورتارم باشتر وایه بوهستم و لیوم ته رکه م، سیمون ئاره ق خو ریکی قه هاره، مه یخانه چی مه یخانه ی جیلوه داری نزیک ده روازه ی داوده ده بی له دار بدری، هه قیه تی، به لام مرۆقیکی نازه ی نه ده بی گه ره ی بکه ین و شانازی پیوه بکه ین))

راستی کاره که و ابو که سیمون مرۆقیکی پو شته بوو، له کاتی که نجیتیدا له که یه وان هاتوتته ده ره وه مه یخانه ییکی کردوتته وه، هه رکاتی په ترۆس ده هاته ئور شه لیم یه کسه ره دچوه مالی نه وه، دوو نه فه ره ده یانخوار دوو ده یانخوار ده وه، فشه و گالته یان ده کرد، جار ی گر یان ده گرت و جار ی شه ریان ده کرد، دوو باره ناشت ده بو نه وه وه که میکی تر شه رایبان ده خوار ده وه، نه و کاته په ترۆس خو ی له لیفیکی نه ستور دا و ده پیچا و به سه ره میزی که وه راده کشا و ده نووست، ئیستا سیمون له ژیر خیمه که یدا که له گه لای میو دروست کرابوو، دانیشتوه قه رابه ییکی له ژیر بازوو پیاله ییکی مسینیشی له ده ست دایه، بو خو ی خه ریک بوو مه شروبی ده خوار ده وه.

دوو دۆسته که یه کتریان له باوه ش کوشی، هه ر دوو کیان نیوه مه ست بوون و هه رییه که بو نه وه ی دیکه و ا رایان ده په رموه یه کتری که چاویان پر له نه شک ده بوو، دوای کو تاهاتنی نه حوال پرسی و چاکو چۆنی سه ره تایی و به سه لامه تی سه ره له به رییه که نان، سیمون دهستی به پیکه نین کرد و گوتی ((مه رج ده که م بو دۆزینه وه ی ته عمید که وتو یته ری، کار یکی راست و دروست ده که ی، دو عای خیر بو هه مووتان ده که م، چه ند روژی له مه و به ره خو م ئاوه مو ر (ته عمید)*) کرد و په شیمانیش نیم ته وا و ره زا یه تبه خشه وه، یه هودا ده بخوارد، به لام مه شروبی نه ده خوار ده وه و گوتی ((ئاگات لییه باشتر بووی؟ نه و دسته و یه خه ی شله ژانیکی گه ره بوو

- و له لا دۆستی من چ بلیم؟ سالاتیکه له ئا و دور که وتومه ته وه، په یوه ندیکی باشم نییه له گه ل ئا و، بو شه راب دروست بوویم، ئا و تاییه ته به بو قه کان، به لام چه ند روژی له مه به ره به خو م گوت: ((چ پیوست ده کات، با برۆین بو پاکشوری، هه مو واده چن، هه لیه ته که له میانی نه وان هه ی که به هۆی پاکشوری دوو باره له دایک ده بنه وه، چه ند نه فه ریکیش هه یه شه راب ده خو نه وه، خو هه موویان ناتوانن که رین، له به ره مه ده ستوانم، له گه ل چه ند نه فه ری ئاشنایه تی بکه م و بیانکه مه مو شته ری تو پر، هه موویان مه یخانه ی من له ده روازه ی داود ده ناسن)).

سه رتان نه یه شیتم، سه ره نجام رویشتم، په یام به ره جان هه ریکی وه حشییه، چو ن بو تان بگی رمه وه؟ مه شخه لی ئا گر له لو تی ده ره ده یینی، خودایا خو ت ره حم بکه ی، جار یکیان گه رده نی گر تم منی قه پانده نا و ئا و، من قیژاندم، نه و له خودا بی خه به ره، که م ما بوو بمخنکی نی، وه لی هه رچو نی بی زیندو ومام، له ئا و هاتمه ده ره وه و ئیستاش له خزمه تی ئیوه. یه هودا قسه ی خو ی دوو باره کرده وه ((ئاگات لییه باشتر بووی))

- به و شه رابه قه سه م مه رگ به راستی حالی هینامه وه جی، هه ستم به ئارامی کرد، پاکشور ده لیت له ده ست گونا هه کام ئاسو وده م، به لام به ینی خو مان بی ت واخه یال

* ته عمید: ناوه مۆز کردن، نه م وشه یه م له ئیژدییه کان و ده رگرتوه، که منالیان ده بی له ناوی هه لده کیشن و ده لین مۆزی ده که ین.

دهكهم لهدهست چرك و چهوری لهشم رزگاریم بوو، چونكه كه لهئاو هاتمه دهرهوه به نهاندازهی نهنگوستی رۆنی بهسهروهوه بوو، بهژیر لیوهیهوه پیکهنی، پیالهکهای پرکردو نوشی، پهترۆس و یاکویش نۆشیان، دروباره پیالهکهای پر کرد روى له یههودا کرد: ((تۆی ناسنگەر، مهشروب ناخۆیتهوه؟)) گه مژهل گیان، نهوه شهرا به نهك ناو))

ردین سوور به بو داوهردنی پیالهک وهلامی دایهوه: ((من هیچ کاتی شهرا ناخۆمهوه)).

چاوانی سیمون دهرپهری و بهدهنگیکى نهرم گوتی: ((تۆش یهکی لهوانی؟))

یههودا گوتی ((بهلی یهکی لهوام))

دوو ژن روویان ههنگرتبوو رهتبوون، ساتی وهستان و چاویان لهوان ههتهکاند، سیمون بهسهرسامیهوه گوتی: ((ژینش نا؟)) یههودا به ناوازیکی وشك گوتی: ((نا))

سیمون كه ئیدی نهیده توانی بهرگهی نهو بگریت، هاواری کرد ((بیچاره، باشه تۆ چ کار دهکهی؟ ده توانی به من بلیی خودا بو شهرا و ژنی دروست کردوه؟ له بهر خاتری خۆی بو یا ئیمه؟

له هه مان ساتدا ناندریاس به راکه پراک هات و هاواری کرد: یا ئالا زووبن، ئوستاد په له یه تی

مه یخانه چی پرسی: کام ئوستاد؟ هه مان نهوهی که سپی پۆش بوو، هه مان پیپه تیه که؟

به لام سی هاوسه فهره که پیشتری رۆیشتبون، سیمون مات و مه بهوت له دهرهوهی خیمه کهای وهستابوو، پیاله ییکی خالی له دهست بوو قهرا بهی له ژیر ههنگل دابوو سهیری نهوانی ده کردو سهری راده تهکاند، ((نه وهش ده بی پاکشۆریکی دیکه بیت، شیت و ویتیکی دیکه که تازه وه کو قارچک ده وین. چاکترایه به سه لامه تی نهو بخۆینه وه، هیوادارم خودا زهره ته قلیکی پیدات، له هه مان نه م سهین و بهینه دا بوو کریست و هاوسه فهره کانی گهیشتبونه گومه زی گهره ی په رستگا وهستابوو، دهست و پی و ده می خۆیان شوشت تا بو زیاره تکردن بچنه ژوره وه، نیگاییکی خیرایان کرده

ژوره وه، ریزه ی کورسیه کان یهک له دوا ی یهک پرپوو له خه لک و ئاژه ل و - ستونی سپی و شینی مه رمه ری که میوو تریی زی پینی گرتبووه خو له هه موولایه ک، سایه بان، خیمه، چه رخ، دارتاش، شهرا فرۆش، قه ساب، دهنگی هاوار، جوین و خنده له فهزا پیچی ده خوارده وه مالی خودا بۆنی گه نیوی عهره قو پیسی و پۆخلی ده دا، کریست دهستی نایه سه ر لووت و ده میه وه، سهیری دهره وه ری خۆی کرد، به لام خودا له شوینی نه بوو، ((بیز له جه ژنی ئیوه ده که مه وه، بیزم له بۆنی گه نیوی گولکه قه له وه کانی بۆم ده کوژنه وه ده بیته وه، هیلنجم دیتی شه ری قال و قیلی سرود و که م که نه وه له سه رم)) نه وه ئیدی نه په یامبه رو نه خودا به لکو دلای کریست بوو که تیکچرژا بوو بانگی ده کرد، له پرینکا سه ری گیتبوو، هه موو شتی ون بوو، ئاسمانه کان کرانه وه، فریشته ییکی قژ ئاگرین هاتمه خواره وه، به مه شخه ل و دوو که لی که له قژی سه ری هه لده سا، به سه ر به رزایی به ردیکی ره ش له ناوه ندی سه حن دا قه راری گرت، نووکی شمشیری کرده لای په رستگای مه غرووو گومه زی زی پینی.

کریست به ملاو به ولادا هات، خۆی به بازووی ئاندریاس گرتوه، که چاوی کرده وه په رستگا و خه لکی پر بگره وه رده ی بینی، فریشته خۆی له بهر رۆشناییکی مه زن هشاردابوو، کریست دهستی خۆی بۆلای هاوسه فهره کانی درپژ کردو هاواری کرد: ((لیم ببورن، به لام ناتوانم هیزم وه به ربی، له خۆ ده چم و باشترا یه بچمه دهره وه)).

یاکوب گوتی ((بی زیاره تکردن))

کریست له وه لامدا گوتی ((یاکوب ئیمه له ناو دهروونی خۆماندا زیاره ت ده که یین، به دهنی هه ریبه ک له ئیمه په رستگایه)). نه ویتیان به جی هیشت، یه هودا له پیشه وه ده رۆیششت و گۆپاله کهای له زهوی ده دا، خه ریک بوو له بهر خۆ ده یگوت: ((نهو بهرگهی پۆخلی و خوین و هاوار ناگری، نهو کریستیانویی)).

فه ریسییکی وه حشی به سه ر دوا په یژه ی په رستگا وه که وته سوژده وه، به مکوری وتاسوقه وه مه رمه ری ماچده کرد و فیغانی ده کرد، چه ند نووشته ییکی به ئایاتی وه حشه تناکی ته وراته وه به به نیکی ته ستور هاویشتبوه دهری گه رده ن و بازووه کانی، له بهر کاریگه ریتی سوژده کردنی به رده واما نه ژنۆکانی وه کو نه ژنۆی وشتر غارا بوون،

رووخسارو گهردهنو سینهنی به برینی سهرکراوه و ناسوور داپۆشراپوو: هه موو کاتی که تۆفانی خودا له زهوی دهدا، چهند بهردیکی تیژی هه لده گرت و ده که وته گیانی خۆیه وه، ئاندریاس و یۆحه ننا به خیرایی پیئشی کریستیان گرت تا ئه و فهریسییه نه بیئێ، په ترۆس بۆلای یاکوب هات و سه ری له گوئی نا ((دهیناسی؟ یاکوب، کورپی گه وره ی یوسفی نه جار، ته له سم و نوشته دهرۆشی، هه موو دهقیقه یه که رۆحی هه رماسی دپته سۆراغیه وه و خۆی به زهوی داده و تا سه رحه دی مه رگ له سه رو سینهنی خۆی دهدا)).

یاکوب پرسى ((ئه وه هه مان که سی نییه که به دواى ئوستاد دا ده گهری؟

- چۆن؟ ده لیت که گوايه ئه و مایه ی نهنگی خانه واده ی خۆیه تی.

ئه وان له ده رگای زیریئیی په رستگادا چونه وه دره وه، به نیوان دۆلی - سیدرون - دا تیپه رپین، به ره ولای ده ریای مردوو - که وتنه ریگه وه، له لای راستدا، ئه وان به که نارى باغو زهیتونستانى - گیتسمانى - داپهت بوون، ئاسمان له سه ره وه ی سه ریاندا سپی و ئاگرناک بوو، گه بيشتنه کیوی زهیتونه وه، هه وا که مینک دلخۆشکه ربوو، له گه لائی دره خته کانی زهیتوندا نوور ده چکایه وه، ره وه ی قه لان سه ریان له دواى یه که نابوو، به ره و لای ئورشه لیم له جولە دابوون، ئاندریاس دهستی له که مه ری کریستدا وه رینتاو ده رباره ی ئوستادی پیشتری خۆی - پاکشور - قسه ی ده کرد.

- ئه و ئه لیاسیکی به راستی بوو، له کیوی که رمل دابه زی تا رۆحی مرۆ جاریکی دی به ئاگر چاره ساز بکات، شه ویکیان به چاوی خۆم بینیم که داشقه ی ئاگرین به ده وری سه ریا ده سوورایه وه، شه ویکی دیکه قه لیکم بینى که ره ژویکی داگیرسای به ده نووکی خۆی گرتبوو، بۆ ئه وى ده هیئا، رۆژیکیان زاتم هیئا به ره رخوا پرسیم ((تۆ کریستیانو نیت؟)) وا راجفری وه که بلئی پیی له مار نابێ، به ئاخى وه لامى دایه وه: ((نا من گاییکم که هه و جار راده کیئشی، کریستیانو توخم و تۆیه ..

- ئاندریاس بۆ جیت هیشتن؟

- ده محوازی تۆ وه که بدۆزمه وه.

- دۆزیته وه؟

- ئاندریاس دهستی کریستی له سه ر دلی خۆی دانا و سوور هه لگه را، وه لامى دایه وه (به لئی) به لام وا هییدی قسه ی ده کرد که کریست نه بییستی.

به هه ناسه برکیوه، هیئاش هیئاش به ره و ده ریای مردوو داده به زین، خۆره تاو ئاگرى هه لده پرشته سه ر سه ری ئه وان هه وه، له به ره و رووی ئه وان کیوه کانی - موئاب - بوو . که واته له پشتی ئه وان هه وه کیوه سپیه کانی ئه دو میه بوو، جاده لۆفه ی ده کردو زیاترو زیاتر داده به زین، ده چونه ناو چالیکی قووله وه، هه موو هه ناسه یان له سینه راگرت، له به رخوا ده یانگوت: ((ئیمه به دۆزه خدا ده چینه خواره وه)) بۆنی قیرو گوگرد به ر لووتیان ده که وت.

رونایی نابینای کردبوون، به پیی بریندارو چاوانی سووتایان کویرانه بۆ پیئشه وه ده رۆیشتن، سه دای زهنگۆله یان ده هاته به رگوئی، دوو وشتر رهت بوون، وشتر نه که ئه و سه رابانه ی که له گه رمایی سووتینه ردا ونده بن و نامینن.

کورپی جیحیل تری زویه دی به زه مزه مه کردنه وه گوتی: ((من ده ترسم ئیره دۆزه خه)).

ئاندریاس وه لامى ئه وى دایه وه ((نازابه مه گه ر نه تبیستوه به هه شت له ناو دلی دۆزه خدایه؟

- به هه شت؟

- هه ر زوو ده بیینی

- عاقیبهت خۆره تاو سه ری خۆی برده چالذانی مه غریبه وه. کیوه کانی موئاب، ره نگ ئه رخه وانى وتیره هه لگه ران، کیوه کانی ئه دو میه بۆربوون، بوونه مایه ی ئارامی چاوانی خه لکه که، له پرینکا له پیئچی جاده وه جه سته و نیگیان شادبوو، وه که بلئی پییان نایه ئاویکی فینکه وه، ئه و چه مه نانه ی که به شیوه ییکی چاوه روانه کراو له به ر چاویان له میانی زیخو لیمدا فراوان بوو بوونه وه، ئه و ئاوانه ی که خوهره و قاقایان بوو ئه و داره نارانه و ئه و خانوه سپیانه سایه داری چی بوون؟ له پرینکا؟ هه وا پر بوو له بۆنی گولی سوورو یا سه میندا.

ئاندىن ئارىس بەخۇشچالى ھاۋارى كرد: ((ئەرچا)) شىرىنترىن خورماي دونىا و
 دلئەوازترىن گولئى سوورى ھەيە، ئەو گولئە ھەركاتى كەسىس دەبن تەنھا كارى
 كەدەبى بىرى ئەو ھەيە لەناو ئاويان بەيىنە خوارەو و دووبارە گەش دەبنەو، شەوئىكى
 ناگەھانى دامەنى خوى كوردەو يەكەمىن مەشخەل داگىرسابوو، كرىست كە بۆ لەزەت
 وەرگرتن لەم ساتە پىرۆزەدا وەستابوو گوتى ((سەفەرگەردن، دانىشتن بۆ سەپىرگەردنى
 شەو، لەكاتى بالكىشاندا، گەيشتن بەدى، يەكەمىن مەشخەل داگىرساۋەكان و شتى
 بۆخواردن و نەبوونى شوئىنى بۆ خەوتن و ھەموو شتى لە دەستى كەرەمى خودا و بەباش
 زانىنى مرۆقەكان- بەراي من يەكەكە لە گەورەترىن و نىابەترىن لەزەتى دونىا.
 بۆنى غەربىيەكان بەرلووتى سەگەكانى دى كەوت و كەوتنە وەپىنەو، دەرگاكان
 كرانەو، ھاوسەفەرەكان بۆلاي دەرگاكان چوون لەدەرگاكاندا بە رووخوشىيەو لىرە
 لوقمەنانىك و ھەنارى، لەوى مەشتى تىرى يا زەيتونى تازە درا بەوان، تەواوى ئەو
 سەدەقانە لەلايەن خودا و مرۆقەو پىشوازيان لىكرا، خزىنە گۆشەي باخىكەو و
 خوارديان و بى چەندو چوون خەو وەو، شەو ھەموو شەوئى لەخەونىاندا دەنگى
 وەرچەرخاوى بىابانىان دەبىست، كە وەكو دەريا لايلايەي بۆ دەگردن.

بەلام كرىست لەخەوى خۇيدا گوتى لە دەنگى ئەو كەرەنایانە دەبوو كە ديوارەكانى
 ئەرچاىان دەرۇخاندا.

***

دەمەدەمى نىوەرۆبوو، ھاوسەفەرەكان بەرەنگ و رووى پەپىو وە زمانى شوپرەو ھەبويان
 گەيشتنە دەرياي مروودى نەفەرت لىكرا، ئەو ماسىيانەي كەبە ھەلرزانى زىي
 ئوردون دەھاتن ھەر كە دەگەيشتنە دەرياي مروود لەبىن دەچون، تەك و توك چەند
 دەرختىكى كورتىلە لە كەنارىيەو لەو ئىسكانە دەچون كە بەسەرىپو وەستاون، ئا،
 خۆلەمىشى و توندو بى جوولە، ئەگەر زاھىد بوای بەسەر پا لار دەبوويەو، دەتتوانى
 ھەردو سۆزانييە رزىيەكەي سەدوم ئەمورە بىنى كە لە قولايى رەشى دەريادا
 يەكترىان لە باوھش گرتو، كرىست بەسەر بەرزايى بەردىكەو وەستار چاوى برپە
 دوورەو، داكشانىكى رەھابوو، زەمىن دەسووتا، كىوەكان دەتاوانەو، بازووى

ئەندىياسى گرت وپرسى ((بەھىاي پاكشور لە كوئىيە؟ من كەسى نايىنم .. ھىچ كەس
 ))

ئاندىياس وەلامى دايەو ((لەوى لەپىشت قامىشەلئەو، رووبار ئارام و ھىور
 دەبىتەو، ئا لە گولئى دەكات و پەيامبەر ئاۋەمۆر دەكات با بچىن بىدۆزىنەو، من
 رىيەكە شارەزام)).

- ئاندىياس تۆ ماندووى لاي ئەوانى دىكەبە من خۆم دەرۆم.

- ئاخ ئەو وەحشىيە، لەگەلت دىم.

- ئاندىياس دەمەوى خۆم برۆم لىرەبە.

كرىست لە كاتىكا دلئى بەتوندى لىيدەدا، بەرەو قامىشەلان كەوتەپرى، دەستى لەسەر
 دلئى خوى دانو لاواندىيەو، تا ئارام بگىرت، رەوبەكى تازەي قەلەكان لەبىباندا بەديار
 كەوتن، كە بە پەلە بەرەو ئورشەلیم ھەلدەفرىن لەپىرىكا دەنگى پىپەلئانى چەند
 كەسىكى لەدواي خۆيەو بىست، گەراپەو، يەھودابوو. ردىن سوور بە تىزخەندەبى
 گوتى ((لەبىرت چوو بانگم بكەي ئەو بەگىچەلترىن كاتە كە من دەمەوى لەگەلت
 داچم)).

كرىست گوتى "وەرە"

كرىست لە پىش و يەھودا لەپاش، بە ئارامى بۆ پىشەو دەچون، ئەوان قامىشەلانىان
 بەرکەنار دەگرد و پىپەكانى خۇيان لە زەنەك و زەنوئىدا دەبردە خورەو، لەپىرىكا
 ماريكى سىپى بەسەر بەرزايى بەردىكەو ھەلخزى و سەرگەردەنى بەرزكردەو،
 بەچاوانى وردىلە و ئەفسونگەرى خۆيەو سەپىرى ئەوانى كردو كەوتە ھىسەھىسەو
 نىوہى لەشى چەسپايە سەر بەردو نىوہكەي دى رەق و تەق وەستابوو، كرىست بۆ
 ساتى لەشوئىنى خۇيدا مايەو، دەستى خوى بەمىيەرەباني بۆ مارەكە تەكاند، وەك
 بلئى بەخىرەتەنى دەكات، يەھودا گۆپالەكەي بەرزكردەو، بەلام كرىست نەپەشت و
 گوتى ((برام يەھودا ئازارى پى مەگەيەنە، ئەوئىش وەزىفەي خوى ئەنجام دەدات، -
 بەپىوہدان)).

گهرما دادویتادی بوو، بای باشور که له لای -دهریای مردوو- دا هه لیکرد، بۆنی لاشه ی گهنیوی له گه ل خۆیدا دههینا، کریست ئیستا دهیتوانی دهنگی درو وه حشی بیستی، جارناجار، چهند وشه ییکی ده ناسیه وه ((ئاگر...تهور، درهختی مهزن)). شه کاته به دهنگیکی بهر زتره وه: تۆبه بکه ن...ایه کسه ر ئاپریکی مهزن که وتنه هاوارو فیغانه وه.

کریست له سه رخۆتر به فیله وه بۆ پيشه وه ده رۆیشت، وه ک بلایی له شه که وتی جانه وه ریکی وه حشی نزیک ده بوو، قامیشه لانه کانی وه لانا، هه مه مه مه زیاده بوو، له پریکا بۆ ریگرتن له هاوار، لیوه کانی خۆی گهسته وه، بۆ شه له وییه، پیی نایه سه ر بهردیکه وه وهستا، که وته سه ر ناوه کانی ئوردن، شه مرۆقیک بوو له گه ل کلۆیه ک، فریشته ییکی برسی بوو یا فریشته ییکی تۆله ستین؟ مرۆقه نه عه رت لیده ره کان به سه ر بهرده کانه وه شه پۆلیان ده دا: حه به شیه کان به نینۆک و پیلوی رهنگراویان، کلدانیه کان به ئه لقه ی درشتی مسینی لووتیان، سرایلیه کان به خه تی ردینی چه وریان، پاکشۆر ده می که فی کردبوو، له کاتیکا بای باشور شه وی ده له رزاند، هاواری ده کرد ((تۆبه بکه ن... تۆبه بکه ن! یه هوه ی سه بایوت گوتیه تی ((له م رۆژه دا فه رمان به خۆره تاو ده دم، که تا نیوه رۆ ئاوابی، نوکه کانی هیلالی مانگ ده چنم)) و تۆوی تاریکی به ئاسمان و زمین وه رده که م، پیکه نینتنان ده که مه گریان و گۆرانیه کانتان ده که م به سه ردولکه، من هه لده که م و ده ست و پی و لووت و گو ی و پرچی سه ری ئیوه هه لده رۆژینه سه ر زه ویه وه))

یه هودا پییه کی بۆ پیش ناو بازووی کریستی گرت ((گویت لییه؟ سه یرکه کریستیانو به مجۆره قسه ده کات! شه کریستیانویه؟))

کریست وه لایمی دایه وه ((نه یه هودا برام! شه که سه ی که ته وری هه لگرتوه شه وه ری بۆ کریست ده کاته وه، واقسه ده کات، به لام کریستیانو نییه، خودی کریستیانو واقسه ناکا)). لاربۆوه، گه لاییکی سه وزی لی کرده وه و نایه ناو ددانه کانی.

ردین سوور به زمه زمه کردنه وه گوتی: شه که سه ی که ری ده کاته وه کریستیانویه)) کریستی پال پیوه نا تا له میانی قامیشه لانه کان بیته ده ره وه و خۆی نیشان بدات،

شه کاته فه رمانده رانه گوتی: ((یاللا برۆ پيشه وه)) لیگه ری بابتبینی، شه قه زاوه ت ده کات)) کریست هاته پيشه وه، به دوودلیه وه دوو هه نگاهی هه لئینا، ساتمه ی کرد، وه ستاو چاوانی بریه په یامبه ر ته واری رۆحی بووبوه نیگا، که په یامبه ری به سه ر ده کرده وه، خزیه سه ر پییه کانی و سه ری ئاگرینی شه پاشان بالاتر، ته واری جه سته ی خسته ژیر نیگاوه، له پشت پاکشۆردا سوورایه وه، هه سته ی کرد که ته واری به ده نی له به رانه ر نیگای سوتینه ردا رووت ده بیته وه، تووره بوو، بۆ ده وروبه ر سووراو چاوه کانی خړو شاهین ئاسای نیوه داخستبوو تا باشتر بینی، شه گه نجه بیده نگ و بی جوله که به جلی سپی کییه واسه یری شه ده کات شه وی له شوینی دی بوو، به لام که ی و له کو ی؟ هه ولیدا وه یر خۆی به ییتیه وه نه کا له خه ودا بیته؟ زۆر جارن خه وی به سپی پۆشه کان ده دی.

خه وی ده بینی، شه وان هیچکات قسه یان له گه ل نه ده کرد، ته نها ده یانروانییه شه وو ده ستیان راده ته کاند، وه ک بلایی سه لامی لیده کهن و مالاوایی لیده کهن، شه کاته که له شی ری سه حه ر ده یخویندو ده بوونه رۆشنایی و ون ده بوون.

له پریکا پاکشۆر که هیشتا رووی له لای شه و بوو هاواری کرد، وه یری هاتبۆوه که رۆژی دروست له کاتی نیوه رۆدا له که نار رووباریکدا راکشابوو، کتیبی شه شعیا په یامبه ری که به سه ر پیستی بزنه وه نوو سرا بوو ده خوینده وه، یه کسه ر به ردو تاوو خه لک و قامیشه لان و رووبار نه مان، هه وار پر له ئاگر بوو وشه کانی شه شعیا پیغه مبه ر وه ک چون ده رگا کرایه وه، کریستیانو پیی نایه ده ره وه، وه یری هاته وه که شه جلی سپی له به ره وه جه سته ییکی ئیسقانی و سووتاو و پیخواست بوو، له هه مان کاتدا گه لاییکی سه وزی به ددان گرتبوو، چاوه کانی زاهید پر بوو له شه کی شه وق و خۆشحالی، له سه ر تاویره به رده که هاته خواره وه، له کاتیکا گه رده نی که چی خۆی بۆ پيشه وه هیئاوو، نزیک بۆوه، به ده نگی سامناکی خۆیه وه که ده له رزی پرسی ((تۆ کینی؟))

کریست بهر له دانانی پییه ک گوتی ((من نانسای؟) خۆشی دهنگی ده له رزی، ده یزانی سه ر نویشتی شه په یوه سته به م وه لامه ی شه .

پاکشور له بهر خو دهیگوت: ((خوځه تی)) دلنی به تووړه بیسه وه لیسی دده او نهیده توانی، زاتی نه ده کرد، پر یارب دات، جار یکی دی گه رده نی هیڼایه وه پیشه وه ((تو کیی؟))

کریست به ده نگیکی دلنه واز به لام گلہی نی نامیز وه ک بلینی سهر زه نشتی نه وه دکات ولامی دایه وه ((مه گهر کتیبی په یامبه رانت نه خویندو ته وه؟ نه شعیا چی ده لیت؟ نهی پیشه ننگ وه بورت نایه ته وه؟))

زاهید به راز وه وه لامی دایه وه و گوتی: نه وه تو، تو؟ دهسته کانی له سهر شانی کریستدا داناو چاوه کانی نه وه ده پیشکنی، کریست به دوو دلپه وه گوتی: ((من هاتووم)). نه وکاته له توانای هه ناسه دانی نه ماو نه یوانی به رده وام بی له قسه کردن، دووباره وهستا، وه ک بلینی خه ریکی بو پیش بردنی پی بی له هه ولو ته قه لا دابوو بزانی که نایا ده توانی، بی نه وهی بکه ویتته سهر زه ویه وه هه نگاویکی دیکه هه لگرت، په یامبه ری کیوی به سهر یا لاریووه به خاموشی به سهریده کرده وه، تا نیستا وشه ی سهرسام نه نگیزترو سهر سووړه ینتری له و وشانه ی که به سهر زمانی کریستدا دهات بهر گوی نه که وتووه.

کور میړی دووباره گوتی ((من هاتووم)). وا به نارامی قسه ی ده کرد هه تا یه هودا که له دوا ی نه وانه وه گوی قولاغ وهستا بوو نه ییست، نه و جار په یامبه راجفری، تیگه یی بوو، گوتی: ((چی؟)) مووی له شی زیت بووه.

قه لی به سهر یانه وه ره تبوو، هاواریکی زبر وه هاواری غه رق بو ی که تانه له شتی بدا یا پیده که نی سهر دا، پاکشور تووړه بوو، لاریووه تابه ردی هه لگری و بولای نه وهی باوی، قه له که په ری هه لکیشا بوو رو یی بوو، به لام نه وه هیشتان به دوایدا ده گه را، خو شحالبو به لایردنی زه مان، بو، چونکه بهم هویسه وه که م که م زهینی نارامی ده گرت.. له کاتیکا له جیوه هه لده ستایه وه به نارامی گوتی: ((به خیر بی)) سهری کریستی کرد، به لام چاوه کانی پر له موحیبت بوو.

دلنی کریست دارما، نایا گویچکه کانی زه نگیان ده ژه نی یا له حقیقه تدا په یامبه ر به خیر اتنی نه وهی کرد بوو؟ نه گهر نه وه حقیقه تی هه یه چه ند سهر سام له زهت به خشو چه ند ترسناک بوو پاکشور سهری ده ورو به ری خو ی کرد، چاوه کانی هه لسوورانده لای رووباری نوردن و قامیشه لان و خه لکه که وه، که به ناو زیلا قه وه نه ژنویان دابوو دانیان به گونا هه کانی خو یان دنا. باوه شی به قه له مروه ی خو ی کردو به په له مالاوایی کرد، نه وکاته رووی له کریست کردو گوتی ((نیستا کی ده توانم برؤم)) کریست به ده نگی که لنیاو مکورانه بوو وه لامی دایه وه ((نه ی پیشه ننگ نیستا کی نا یه که مجار ده بی من ناوه مؤر بکه ی ت)).

- من؟ نهی خودا وه ند، تو که ده بی ناوه مؤری من بکه ی ت.

- نه وه نده بهرز قسه مه که، له وانه یه گویتان له قسه ی نیمه بی، زه مانی ده رکه وتنی من هیشتا نه گه یشتووه، باشتر وایه برؤین.

یه هودا هه رچه ند هه ولپه ددا بیستی، هیچی جگه له رازی سه ماو شادی نه نگیز نه بیست که وه ک بلینی له به یه ک په یوه ستی دوو رووبار هه لده ستا.

نه و نا پوړه ی که هاتن له که ناردا ریبان کرده وه، به به دیار خستنی جلی سپی خو ی، نیستا که، نه وهی که ته نی نه وهی داپوشی بوو هه تاو بوو، چ که سی بوو؟ نه و پیاهوی که به بی دانپیانان به گونا هه کانی خو ی به مجوره جیلوه و دلنیایه وه پی ده نیته ناو، چ که سی بوو؟ له گه ل پاکشور دا که له پیشه وه بوو، ری بی خو یان له ناو هه لپژانی شیندا کرده وه، پاکشور چووه سهر نه وه به رده ی که سهری له ناو ده ری نابوو، کریست له کاتیکا ناو به دهنی تا ژیر چه نه ی گرت بوو، به سهر رو خانه ی زیخو لیمی رووباردا له ته ک نه ودا وهستا له ساتیکا پاکشور ده ستی بو هه لپژانی ناو و نه دای پیوژر کردن به سهر رووخساری کریستدا به رز کرد بووه، خه لک هاواریان ده کرد، رووباری نوردن له پرپیکا له هه لپژان وهستا بوو، ده ستی ماسی رننگو رننگ له هه موو لایه کا به بالائی ناو هه لده گه ران، به ده وران ده وری کریسته وه ده ستیان به سه ما کرد، نه وان باله کانیان ده کرده وه داده خست و کلکیان راده ته کاند، مارماسی کی مووین له هه یته تی پیره میردی به لاولاوه و نه لالا بوو

له بنی رووباره وه هه لساویه وه و پشتی به قامیشه لآن داو به ده می کراوه و چاوانی ده په پریوی له بهر شادی و ترس روانیه شه وهی که له بهر هورپووی شه ودا ده گوزه را، خه لکی به دیتنی شه و سه سامییه، وشک هه لگه رابوون، زۆر له وان بۆ دا پۆشینی چاویان به سه ره که ناره وه خۆیان هاویشته بووه سه ره رووخساریان. شه وان هه که له جیتی خۆیان ما بوونه وه له گه رمای زۆر به تیندا ده له رزین، یه کۆ له وان به دیتنی وه دره که وتنی په ره میردی- لا و لا و پۆش له قولایی ده ریا هاواری کرد (رۆحی ئوردن)) و له خۆچوو.

پاکشۆر، سه ده فی- چالئی- ی پر ئاو کرد و به دهستی له رزیویه وه دهستی کرد به هه لپشتنی ئاو به سه ره رووخساری کریسته وه، ((به نه دی خودا ئاوه مۆر کرا)) له دووباره کردنه وه وه ستا، نه یه ده زانی چ ناویکی لی بنی، گه راره تا له کریست پرسی به لام له کاتیکا خه لکی به سه ره پاژنه ی پییه کانی خۆیاندا وه ستا بوون و له چاوه روانی بیستنی نا بوون، دهنگی چه ند بالئی که له ئاسمان هاتنه خواره وه گه یشته گوئی، مه لیکی سپی بال- مه ل یا یه کۆ له سه رافیمه کانی^{*} یه هوه؟ به هه لفرینه وه هات و به سه ره سه ری پاکشۆردا قه راری گرت، بۆ چه ند ساتی بی جوله مایه وه، شه و کاته له پریکا سی جار له به رزایی سه ری شه ودا سوورایه وه، سی باقه نوور له هه وادا دره وشایه وه وه مه له که هاواری کرد، وه ک بلئی تاوی نه پینی ئامیزی شه که به ره له مه هیه کاتی نه بیسترا بوو بانگه شه ده کا وابه دیار ده که وت که ئاسمانه کان وه لامی پرسیری خامۆشی پاکشۆر ده ده نه وه.

هه روزه نا له ناو ئاپۆره ی خه لکدا پیچی خواره وه وه جیبه جی بوو.

دهنگی ویک که وتنی باله کان وشه یان ده گه لدا بوو، دهنگی خودا؟ دهنگی مه ل؟ په رجوو پیکی عه جیب بوو کریست به هه موو گیانیه وه گوئی راگرت بوو تا بیستی، دلئی گه واهی ده دا که ناوی حه قیقی شه و ده خویندریته وه، به لام نه یه ده توانی بیگریت و بزانی چیه، شه وهی که ده بیست دهنگی هه لپژانی شه پۆل و بال، وشه

* سه رافیم: فریشته یه که گوایه بالی هه یه و سیمبولی سروشه.

تاله کانی ده روونی بوو، سه ری هه لپری مه له که له و په ری به رزایی ئاسمانه وه بالی کرده وه نوور له ناو نوور بوو. پاکشۆر که مانه وه ی دیری نی له بیابان و گه رمه سیری سته مگه ردا ئاشنای خودای کرد بوو ته نها که سی بوو که تیگه یشت، له کاتیکا ده له رزی له به ر خۆ زه مزه مه ی ده کرد ((شه مرۆ به نه دی خودا، کوپی خودا ئومیدی مرۆ قایه تی ئاوه مۆر کرا)) شه و کاته به سه ری شه نگوستی خۆی فه رمانی به ئاوی ئوردندا دووباره هه لپژئی. رپۆره سی پیروژ کردن دیماهی هات بوو.

پرسی: ((مه‌گەر ئەقین بەس نبییه))

پاکشۆر بەتوورەبییه‌وه وەلامی دایه‌وه: ((نە، درەخت رزی بوو، خوداوەند منی بانگ کردو تەوڕیکی دادەستم و منیش وەرماگرت و لەکەنار ریشەکانی درەختی ئەوم داناو وەزێفەم بەئەنجام گەیاندا، ئیستا تۆ وەزێفە خۆت ئەنجام بدە، تەوڕ هەلگرەو بیویشینە)).

- ئەگەر ئاگر دەبووم، دەمستواند، ئەگەر دارشکێن بووم تەوڕم دەوێشاندا، بەلام من دلێکم و عاشقاتی دەکەم.

- منیش خاوەن دلێکم، بۆیە ستم و قەباحەت و نەنگیم گەرەک نبییه، چۆن دەتوانی ستمەمگەر و قەبیح و نەنگیە کانت خۆشبووی؟ زەر بەی خۆت بوەشینی، یەکی لەگەرەترین ئەرکی مەزۆف توورەبییه. کریست بەدلێکی پەلپینەوه گوتی: ((توورەبی؟ مەگەر هەموو برا نین؟)) پاکشۆر بەتانه‌وه وەلامی دایه‌وه: ((برام؟ وا بێر دەکەیتەوه که ئەشق رێگەیی خودایه، ئەشق؟ بیینه)).

دەستی موویین و ئیسقان ئاسای درێژکردو هیمای کردە دەریای مردوو، که بۆنی لاشەیی گەنیووی دەداو گوتی: ((تۆ قەت بە رووی ئەو دەریایەدا توورە بووی تا ئەو دوو سۆزانییه - سەدوم و ئەموره - له قولاییه‌کهیدا ببینی؟ خودا توورەبوو، ئاگری هاویشت، زەوی سەرەوژوور کرد، خاک و شک هەلگەر پابوو بوو بەدەریا و سەدوم و ئەمورهی قووت دا، رێگەیی خودا ئەوێهه، بەدوای دابچۆ، پەيامبەرەن چ دەلێن؟ ((لەرۆژی خودادا خوین لەدار هەلده‌رژێ، بەردی بناغه زیندوودەبنه‌وه و رادەبن و خاوەن مالا لەناو دەبن،)) رۆژی خودا له رێگەییەو خەریکه دەگات، من یەكەمین کەس بووم ئاگادار بوومەوه. هاواریکم کرد، تەوڕم دەست دایێ، لەکەناری دونیام داناو بانگی تۆم کرد، بانگم کردی که بییت، هاتی و ئیستا من کۆچ دەکەم)).

دەستی کریستی گرتو وەك بلێنی تەوڕیکی سەنگینی لەناو دەستی ئەو دادەنا، کریست ترساو پاشەکشەیی کردو گوتی:

بەشی هەق دەهەم

خۆرەتاو وەکو شێرێ لە بیابان هاتە دەرەوه، دەستی کرد بە کوتانەوهی دەرگای ماله‌کانی سראییل، لەتەك تەکی ماله‌کانی یەهودیان، نوێژی سپێدان بەرەو خودای گەردەن کەشی کەلیمیان پەرۆبالی خۆی هەلکشاند،

((ئەو خودای ئیمه و خودای باوانی ئیمه، سوپاسی تۆ دەکەین، ئەو ئەو کەسەیی زالو گەرەو بەسەر هەموو شتیکیا، تەنها تۆی یارو یارو ئیمه، تۆ جاویدانی، سوپاسی تۆ دەکەین که پشیتیوانی ئیبراهیمی، چ کەسی له قودرەتدا دەتوانی لەگەڵ تۆ بۆ رکابەریتی رابیت، تۆ که مەزۆف دەمرینی و دووبارە زیندووی دەکەیتەوه و ره‌هایی دەبەخشی؟ ئەو ره‌هابەخشی سראییل، سوپاس بۆ تۆ، مادامەکی زیندووین پەله بکه و دوژمنانمان پەراگەندە بکه و هەلگره لەمیاندا)). لەکاتی دەرکەوتنی خۆر، کریست و یەحیای پاکشۆر بەسەر بەردی که له‌ناو چالاییکی سەرووی ئوردنەوه دانیشتبون، ئەو شەوه و هەموو شەوی دونیایان لەناو دەستی خۆیاندا دەرگرت و لەکاری بەیەکەوه مەشورەتیان دەکرد، که چی لیبکەن، جاری یەکی له دەستی دەرگرت و جاری ئەویتر، رووخساری یەکیکیان دەر موکری بوو، بازووه‌کانی وابۆسەرەو خوارەوه دەبرد دەتگوت له راستیدا تەوڕیکی له دەست گرتووه و دایدەبەزینی، رووخساری ئەویتر ئارام و دوودل بوو چاوه‌کانی پڕ له بەزەیی.

- تەمەننا لە تۆ دەكەم كە كەمىكى دىكە سەبر بگەيت، پەلە مەكە، من دەچمەوە
بىبابان تا لەگەل خودا قسە بكەم، دەنگى ئەو لەوى رونتەر دەبىستى.

- ھەرودە ھاش دەنگى ۋە سەسە، ئاگادارىبە ھەرماس بەنەزمىكى تەواوى ھىزەوہ
لەكەمىندا رونىشتووہ، ئەو بەچاكى ئاگادارە كە تۆ ئارەزووى گىيانى ئەوت ھەيە، ئەو
بەتەواوى ۋە حەشىگەرى ۋە تەواوى نەرم ۋە نىيانىيەوہ دەكەوېتە رووبەرۆوى تۆوہ، ئاگادارىبە
بىبابان تۆى دەنگى نەرمى ۋە مەرگە.

- دۆستى من دەنگى نەرم ۋە مەرگ ناتوانى فرىوم بدات، پشت بە من بېستە.

- دلتيام لەتۆ، واوہيلا ئەگەر دلتيام نەبم لەتۆ، بېرۆ لەگەل ھەرماس قسە بكە، لەگەل
خوداش، بېرارىبەدە، ئەگەر تۆ ئەو كەسەى كە لە چاوەروانى ئەودا بووم، خوداوەند
پېشتەر بېرارى داوہ ناتوانى رابكەيت، ئەگەر ئەو پېش نەبى، باكم بە فەناى تۆ چىيە؟
بېرۆ پېشەوہ تا بزائم چ دەكەى، بەلام زووبە، ناتوانم دۇنيا بەحالى خۆى لىگەرېم.

- ئەو كۆترە كۆلەكەيەى كە لەكاتى ئاوەمۆر كەردندا، بەسەر سەرمەوہ بالى لىكەدەدا
چى دەگوت؟

- كۆترە كۆلەكە نەبوو، ئەو رۆژە دەگات كە قسەيان بىستى، بەلام تا ئەو زەمانە،
ئەو وشانە ۋەك شمشىرى ھەلئاسراو بەسەر سەرتەوہ دەبى.

كرىست ھەلسايەوہ دەستى بۆ پېشەوہ برد، لەكاتىكا دەنگى دەلەرزى و گوتى :
(ئەى پېشەنگى خۆشەويست، خودا حافىز، رەنگە بۆ ھەمىشە بىت)) پاكشۆر
لېوہەكانى خۆى فشاردايە سەر لېوہەكانى كرىست، دەمى پشكۆيەكى سووتىنەرىو
لېوہەكانى كرىستى سووتاند، لەكاتىكا دەستە زەرىفەكانى كرىستى توند دەگوشى
گوتى: ((ئەو تۆى كە عاقىبەت رۆحى خۆمى پى دەسپېرم، ئەگەر تۆ ئەو كەسەى كە
لە چاوەروانى دابووم، داوہەمىن رىنمايى من بىستە: ((چونكە گومانەكەم، ھىچ
كاتىكى دىكە تۆبەسەر ئەم سەر زەمىنەوہ نايىنەوہ)). كرىست بەلەرزىنەوہ كەوتە
زەمەمەوہ ((سەراپام گوتىيە، ئەو رىنمايىانە چىن؟)).

- حالەتەكە بگۆرە، بازووہكانت بەھىزكە، دلتيام بگە پۆلايىن، بارى ژيانى تۆ
سەنگىنە، خويىن ۋە دىك لەتۆيلى تۆدا دەبىنم، بىرام، مەولام... بەرگە بگرە، ئازابە،
دو رىگە بەرپوتتا كراوہتەوہ: رىگەى مرۆفە كە ھەمووارەو رىگەى خودا كە
رۆدەچى ۋە دادەتەپى، رىگەى بەگرفت ھەلېزىرە، مالاوا! لە فىراقدا خەمگىن مەبە،
ۋە زىفەى تۆ فرمىسك رشت نىە، ۋە زىفەى تۆ ۋە شاندىنە، بىوہشېنە دەستت نەلەرزى،
لەبىر نەكەى كە ھەردوو رىگا، كچانى خودان، بەلام لەسەرتادا ئاگر لەدايك بوو، ئەو
كاتە ئەشق، لەبەر ئەمە باشترە بەئاگر دەست پىكەين، بۆ پىشەوہ، سەركەوتن يارو
ياوہرت بى.

خۆرەتاو سوورھەلگەراپو، لەبىبابانى عەرەبىستاندا كاروانى وشتر بەدىار كەوت،
پېشەرەوان زيارەتكەرى تازەبوون ۋە دەسالى رەنگاۋرەنگىيان لەسەرى تاشراويان پىچاۋبو،
ھەندىكىيان تەلسمى كەوان ۋە وىنەيان پىوہبوو، كە لە ددانى بەراز دروست كرابو
بەملىيان شۆرپوۋو، ھەندىكىيان خوداى برونزى بچوۋكىيان ھەبوو ھەندىكى دىكەيان
گەردەنبەندى بەرگەردەنيان ھەبوو، كە لە ددانى دۆزمنەكانى خۆيان دروستيان
كردبوو، ئەوانە جانەوہرى ۋە حەشى خۆرەلەت بوون، بۆ دۆزىنەوہى پاكشۆر ھاتبوون،
پاكشۆر بەدىتنى ئەوانەوہ ھاوارىكى دل ورشېنەرى سەرداۋ بەسەر تاۋىرە بەردەكەوہ
بازى داىە خوارەوہ، وشترەكان بەسەر لىتاۋى روۋبارى ئوردندا چۆكىاندەو دەنگى بىبابان
بەدەنگدانەوہيىكى بى بەزەبىيانە دەگەيشتە بەرگوى: ((تۆبە بكەن، تۆبە بكەن، رۆژى
خودا گەيشتوہ)). لەھەمان كاتدا كرىست ھاوسەفەرەكانى خۆى دۆزىنەوہ، ئەوان بە
خاموشى ۋە خەمزەدەوہ بەسەر كەنارى روۋبارەوہ دانىشتبوون. چاۋەرۋانى ئەويان
دەكرد، سى رۆژو سى شەو بوو ھەوالى لەوہوہ نەبوو، ئەو رۆژو شەوانەى كە پاكشۆر
دەستى لە كارى ئاۋەمۆر كەردندا ھەلگرتبوو تا لەگەل ئەو قسە بكات، ھەردەيگوت ۋە
دەيگوتەوہ كرىستىش بەسەرى لارەوہبووى گوتى دەدەبى، ئەوہى كە دەيگوت، ۋەكو
خەرتەل دادەبەزىيە سەر گىيانى كرىستەوہ، ئەرى بەراستى بۆ يەككىيان ئەوہندە كۆي
بوو ئەويتەر ئەوہندە خەمگىن؟ يەھودا توورپو توند، بۆ سەرەوہ خوارەوہ دەھاتودەچوو،
ئەو دوو سەريان لە بن گوتى يەكتر ناو قسەيان دەكرد، يەھودا گوتىكانى قولاغ
دەكرد، بەلام تەنھا دەنگى زەمەمە، زەمەمەيىكى توندى دەبىست كە لە ھەلرژانى

ئاو دەچوو، ردین سوور، شیتانه بەسەر بەردەكەوه هەلەدەخزی و جارێکی دیکە لەتاریکیدا ریگەیی تەبی دەکرد، لەبەرخۆ دەكەوتە زیمارەوه ((شەرمەزاری بۆمن، شەرمەزاری، كە ئەوانە رەها بکەم تا لە غیابی منەوه دەربارە سەراپیل بپار بەدەن، پاكشۆر دەبوايە سەنگینی رازی خۆی بەاویتە سەر ئەستۆی منەوه و تەورەكەیی بەمن بەخشیبا، من تەنها كەسێکم كە هەست بە ئازاری سەراپیل دەكەم، منم كە توانای بەكارهێنانی تەورم هەیە، ئەو سەرەپۆیە، بە وەقاحەتەوه بانگ رادەدێری كە ئێمە هەموو براین، زالم و مەزلوم، سەراپیلیەكان و رۆمیەكان و یۆنانیەكان، هەیی سەگ (هەموویان بخوات))^{*}. یەهو دا لەپای بەردێك دور لە هەوسەفەرەكانی دانیشتبوو، دەیخوازی سەری تەنی ئەوان نەبێ، بۆ ساتی چوو خەوهوه، وای هاتەبەرچاو كە دەنگی پاكشۆر چەند وشەییکی پەراگەندەو تێكچەرژاوی گوی لێدەبێ، ((ناگر)) ((سەدوم و ئەموردە)) ((داوەشپنە)) لەخەو راپەری، بەلام بە بیداربوونەوه شتیکی نەبیست، جگە لە دەنگی مەل و شەوگەردو چەقلو زەمەمەیی رووباری ئوردن لەمیانی قامیشەلانەكانەوه، بەرەو رووبارەكە چوو، سەری مەشخەلدارێ خۆی لە ئاو بردەخوارەوه تا ناگرەكە دامرکینیتەوه، بەزەمەمەکردنەوه گوتی ((حەتمەن بەسەر بەردەكەوه دادەبەزی و ئەوكاتە سەرەپای مەیلی ئەو پەیی بەرازی دەبەم.

لەبەرئەمە كە کریست نزیك كەوتەوه، وەكو هەوسەفەرەكانی دیکە لەجێو هەلبەزێهوه، ئەوان بە شادومانیەوه پەلەیان كرده پیشوازی كردنی، دەستیان دانایە سەرشان و پشیتی و لاواندیانهوه، چاوانی یۆحەننا پەر لە فرمیسك بوو، ئیستاكی ناوەندی تویلی ئوستاد لۆچیکێ قوولی تیکەوتبوو.

پەترۆس نەیتوانی خۆی راگریت، گوتی ((مەولای من بۆچی پاكشۆر شەوو رۆژ قسەیی لەگەڵ تۆدا دەکرد، چی بەتۆگوت؟ كە ئاوا خەمبار بوویت. رووخسارت گۆراوه؟ کریست وەلامی داپەوه ((كە ئەو كاتیکی زۆری نییە، هەموو ئێوه لای ئەو بمیننەوهوه خۆتان مۆر بکەن، من دەپۆم)).

* لە دەقه فارسییەكەدا دەلیت: مردووشۆر بیانبات، بەلام لە كوردەواریدا دەلین: سەگ بیانخوات.

كۆرە گەنجترەكەیی زوبەدی دامەنی کریستی گرت هاواری كرد ((مەولای من بۆ كوی دەپۆی؟ ئێمەش لەگەڵ تۆدا دێین)).

- خۆم بەتەنها دەچم بۆ بیابان، شوینیکە پێویستی بەهەوسەفەر نییە، دەچمە ئەویكەوه تا لەگەڵ خودا گفتۆگۆ بکەم.

پەترۆس بە داپۆشینی دەم و چاوی خۆی گوتی: ((لەگەڵ خودا؟ كەواتە لەم حالەتەدا تۆ هیچكاتی ناگەریتەوه!))

کریست بە هەلکێشانی ئاخێ گوتی ((من دەگەرپێمەوه، دەبێ بگەرپێمەوه، دونیا بەتالەمویكەوه بەستراوتەوه، خوداوەند رینماییم دەكات و دەگەرپێمەوه)). هەواریەكان لە كاتیكا دەستیان بە دامینێ ئەوهوه گرتبوو رەهایان نەدەكرد، هاواریان كرد ((چەند وەخت؟ دیسان چەند وەختی دیکە ون دەبێ؟

بەلام کریست خۆی لەوان دوورخستەوه، بەخامۆشی و سەرزەنشت نامپێزەوه سەیری ئەوانی كردو لەبەرخۆ گوتی ((مەرەكان.. مەرەكان.. سوپاسی خواي سەراپیل دەكەم كە من گورگم)).

- براین، ئەوكاتەیی كە خودا بیهویت دەگەرپێمەوه، مالاوا، لێرە چاوەروانی من بکەن، خوا ناگادارتان بیست)). براكان بەمات و مەبهوتی لەجێو وەستان، هییدی هییدی رویشت و ئەوانیش سەیری بیابانیان دەکرد.

ئەو ئیدی لەكاتی رویشتندا وەك بلێی هەلەدەفری، وەك جارێ بەرپیدا نەدەپۆشیت، وەك چۆن بەسەنگینی و بێرکردنەوه ریی تەبی دەکرد، لقه قامیشیکی چنی، تا تەکیەیی پێبەدات، بەسەر پرده كەوانەییەكەوه داچوو، لەناوەندی وەستاو كەوتە روانینی خوارەوه، لەهەموو لایەكدا زیارەتکەرانی دی، كە لە هەلپۆرانی قوڕاوی رووباردا چوبوونە خوارەوه، رووخساری هەتاوەسووتیان لەشادیان بریقەیی دەدایەوه، لەبەرئەمە ئەوانەوه لە كەنار، ئەوانی دیکە هیشتا سینهی خۆیان دەكوتایەوه، دانیان بە گوناھەكانی خۆیان دەناو چاوانی مەشخەلداریان پریوووه پاكشۆرەوه، تا نۆبەیان بگات و هیتمایان بۆ بکات بچنە ناخی ئاوی پیرۆزەوه، زاھیدی کیوی، لەكاتیكا تا

که مه‌ر له‌ئاودا چووبوو خواره‌وه، می‌گه‌لی خه‌لکی شه‌ست و شوده‌دا، ئاوه‌مۆری ده‌کردن، ئه‌و کاته توورپه‌و بی سۆز رایده‌دانه که‌نارو می‌گه‌لی دیکه ده‌هاتنه پێش، ردینی ره‌ش و نوک تیژو پرچی تیره‌ی که هیچکاتی مقه‌ستی به‌خۆه نه‌بینی بوو، له‌هه‌تاودا بریق‌ه‌ی ده‌دایه‌وه له‌ده‌می گه‌وره‌و هه‌میشه کراوه‌یدا هاواری به‌رده‌وام به‌رزده‌بۆه، کریست چاوی له‌خه‌لک و رووبارو ئه‌و ده‌وربه‌ره‌و ده‌ریای مردو و کینه‌کانی عه‌ره‌به‌ستان و هه‌رسووران‌دو بو پێشه‌وه لاریبۆه، سیبه‌ری خۆی بینی که به هه‌ل‌پزانی ئا و شه‌پۆلی ده‌دا بۆلای ده‌ریای مردو ده‌چوو، له‌به‌رخۆ گوتی: ((دانیشتن له‌که‌ناری رووبارو ته‌ماشاکردنی هه‌لبه‌زینه‌وه‌ی ئا و به‌ره‌و ده‌ریا له‌گه‌ل دره‌خت و مه‌لو هه‌وا و شه‌وانه له‌کاتی گه‌شانه‌وه‌ی ئه‌ستیره‌کاندا له‌ ناخی ده‌ریادا ره‌نگده‌ده‌نه‌وه‌و هه‌ل‌ده‌پزین چ خه‌سه‌له‌تیکی هه‌یه! چه‌ند باش بوو ئه‌گه‌ر ده‌متوانی منیش هه‌ل‌پزیم و نیگه‌رانیم بۆ ئه‌م دونیایه‌ وه‌کو خوره نه‌ده‌که‌وته گیانم)). به‌لام ئه‌و بیروکانه‌ی له‌خۆدا دوورکرده‌وه‌و وه‌سوه‌سه‌ی له‌خۆدا په‌راند، به‌هه‌نگاوی خیرا له‌ پرده‌که دابه‌زی و له‌پشت به‌رده‌کانه‌وه ون بوو.

***

ردین سوور له‌ که‌ناریکه‌وه وه‌ستابوو ئه‌وی خه‌ستبووه ژیر نیگای خۆیه‌وه، به‌ ونبوونی، قۆلی خۆی هه‌ل‌پری و به‌دوای که‌وت، دروست له‌و ساته‌ی که ئه‌و ده‌یویست بچپته‌ ناو ده‌ریای بی پایانی زیخ و لمی بیابانه‌وه خۆی گه‌یانده ئه‌وو، بانگی کرد ((کوری داود بوه‌سته بۆچی وا ره‌هام ده‌که‌ی؟))

کریست گه‌پرایه‌وه‌و به‌خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دانه‌وه گوتی: ((برام یه‌هودا زیاتر له‌وه مه‌یه‌ پێشه‌وه ده‌بی ته‌نها بم)).

یه‌هودا که بۆ پێشه‌وه‌تر ده‌رپۆشت گوتی: (ده‌مه‌وی له‌پازی تۆ خه‌به‌ردار بم)

- په‌له‌مه‌که له‌کاتی خۆی خه‌به‌ردارده‌بی، به‌لام هه‌مان ئه‌و قه‌ده‌ره که پیت ده‌لیم: خۆش‌حالبه هه‌موو شتی به‌پیتی ویست و خواسته.

- ئه‌وه بۆمن کافی نییه، برسیه‌تی گورگه به وشه نارده‌وتته‌وه، له‌وانه‌یه تۆ ئه‌وه نه‌زانی، به‌لام من ده‌زانم

- ئه‌گه‌ره منت خۆشده‌وی، ده‌بی سه‌یر بکه‌یت، سه‌یری دره‌خته‌کان بکه‌یت ئه‌وان هیچ په‌له‌یه‌کیان بۆ گه‌بینی میوه‌کانیان نییه؟

ریش سوور له‌کاتیکیا نزیکتر ده‌که‌وته‌وه، به‌په‌له‌په‌وه گوتی:

((من دره‌خت نیم، من مرۆقم، واته شتی که په‌له‌یه‌تی، من پابه‌ندی یاسا‌کانی خۆم.

- یه‌هودا، یاسای خودا بۆ دره‌خت و مرۆق و ده‌کو یه‌که.

ریش سوور ددانی قه‌مسانه‌ سه‌ریه‌که‌و به‌ تانه‌وه پرسی: ((فه‌رموو ناوی ئه‌و یاسایه چییه؟))

- زه‌مان

یه‌هودا ئارامی گرت و مшти خۆی کووشی، به‌لام ئه‌و یاسایه‌ی قبول نه‌ده‌کرد، ئه‌و یاسایه زیاد له‌ ئه‌ندازه‌ سسته، له‌ حالێ ئه‌وه‌ی که ئه‌و هیچ هه‌لیکی تایبه‌تی نه‌بوو تا له‌ ده‌ستی بدات، قولا‌یی و جودی ئه‌و یاسایکی دیکه‌ی له‌خۆدا شارده‌بۆه که تایبه‌ت به‌خودی ئه‌و بوو جیاوازیبوو له‌گه‌ل یاسای زه‌مان، هاواری کرد: ((خودا سا‌له‌های سا‌ل به‌زیندوویی ده‌مینیتته‌وه، ئه‌و جاویدانه‌یه له‌ به‌رته‌مه ده‌توانی سه‌بر بکات و له‌چا‌وروانیدا مینیتته‌وه، به‌لام من مرۆقم شتیکم له‌ په‌له‌دایه، به‌ر له‌دیتنی ئه‌و شته‌ی که ته‌نها ئیستا له‌زه‌ینم دایه، نامه‌و‌یت بم، نه‌که ته‌نها ده‌بی ئه‌و شته‌ ببنم، به‌لکو ده‌بی ده‌ستیشی لێبده‌م)).

کریست به‌ ته‌کاندنی ده‌ستی بۆ ئارام کردنه‌وه‌ی ئه‌و وه‌لامی دایه‌وه: ((ده‌بینی برام یه‌هودا ده‌بینی، ئه‌و ده‌بینی و ده‌ستیشی لێبده‌ده‌ی با‌وه‌رت بی، خودا‌حافیز، خودا له‌بیاباندا چا‌وه‌روانیم ده‌کا))

- من له‌گه‌ل تۆدا دیم

پدین سوور نه‌پراندی وه‌کو سه‌گ ی می‌گه‌ل که دهنگی خاوه‌نی خۆی بیستی، که‌لبه‌ی دهر‌خست و سه‌ری لار‌کرده‌وه و گه‌رایه‌وه، له‌کاتی‌کا له‌گه‌ل خۆی قسه‌ی ده‌کرد به‌هه‌نگاوی گران به‌سه‌ر پرده‌وه که‌وته‌رپ، ئه‌و زه‌مانه‌ی وه‌بیر‌خۆی هینایه‌وه که باراباس و خودا بیپاریزی - و شو‌ر‌ش‌گیره‌گانی دیکه له‌کی‌وه‌کان ده‌گه‌ران. چ فه‌زایه‌کی پر‌تووره‌یی و ئازادی بوو خودای سراپیل چ رابه‌ریکی شکۆمه‌ندبوو بۆ شو‌ر‌ش‌گی‌ران، ئه‌و پتویستی به‌ رابه‌ریکی وابوو، بۆ به‌دوای ئه‌و سه‌ره‌ر‌دیه‌ که‌وتوه که له‌خوین ده‌ترسی و وه‌کو که‌چیکی جیحیل هاوار ده‌کات: ((ئه‌ش‌ق.. ئه‌ش‌ق؟))، یه‌هودا له‌گه‌ل خۆی که‌وته ئه‌ندیشه‌وه ((چاکتر وایه سه‌بر بکه‌م و بزائم له‌ بیاباندا چ شاکاریک له‌گه‌ل خۆیدا ده‌هینی؟))

کریست ئیستاکی چۆته بیابانه‌وه، هه‌رچه‌ند زیاتر بۆ پێش ده‌چوو، زیاتر هه‌ستی ده‌کرد که ده‌چیته ناو بی‌شهی شی‌ره‌وه، له‌رز ی به‌لام ئه‌و له‌رزه‌ ترس نه‌بوو، به‌ل‌کو له‌ززه‌تیکی نادیار و وه‌سف نه‌کراو بوو، خۆش‌حال بوو، به‌لام نه‌یده‌زانی بۆ؟ له‌پریکا له‌ خه‌ونی‌کا هاواری کرد که له‌کاتی مندالی‌دا له‌و کاته‌ی به‌زه‌مه‌ت ده‌یتوانی ریبکه‌وی بینسی بووی، وا به‌دیارد ده‌که‌وت که به‌ر له‌ هه‌زار سال ئه‌م خه‌ونه‌ی بینسه‌وه، ریی که‌وتبوو ناو ئه‌شکه‌وتیکه‌وه له‌وی شی‌ریکی مینه‌ی دژی‌بووه که بی‌چووی هه‌لینابوو شیر ی ده‌دایه بی‌چوه‌گانی، به‌بینینی ئه‌وه برسی بوو، راکشاو له‌گه‌ل به‌چکه‌شیره‌کان ده‌ستی به‌مژین کرد، وا به‌ دیارد ده‌که‌وت که پاشان هه‌موو چونه‌ ده‌وه‌وه چونه‌ ناو چه‌مه‌نیکه‌وه له‌ژیر هه‌تاودا ده‌ستیان به‌یاری کرد، به‌لام له‌هه‌مان کاتدا می‌رئی دایکی له‌خه‌ونه‌که به‌دیارد که‌وت، کاتی‌ک ئه‌وی ده‌گه‌ل شی‌ره‌کان بینسی، هاواری کرد، ئه‌و بیدار‌بووه به‌توره‌یی به‌سه‌ردایکیه‌وه که له‌که‌ناریا خه‌وتبوو هاواری کردبوو، ((بۆ بیدارت کردمه‌وه؟ له‌گه‌ل براو دایکه‌دا بووم!)) له‌به‌رخۆ که‌وته ئه‌ندیشه‌وه، ((ئیستا ده‌زائم بۆ خۆش‌حالم، ده‌چمه‌ لای دایکه‌م و لانه‌ی شی‌رو ئه‌شکه‌وتی ته‌نه‌ایی)). کیفه‌کیفی نارامنه‌گرتوی مارانی بیست و بای گه‌رم و رۆحه‌ نادیاره‌کانی بیابان هاتوهاواریان بوو.

کریست لاری‌بووه و قسه‌ی له‌گه‌ل رۆحی خۆی کرد: ((ئه‌ی رۆحی من لیره‌ نیشانی ده‌ده‌ی که تۆ جاویدانی یا نا)) به‌بیسستنی دهنگی پیی پشت خۆی گویکانی قولاغ کرد، گویی له‌ دهنگی ویککه‌وته‌نی ورد به‌رد بوو، که‌سی ئارام و دلنیا به‌ره‌و لای ئه‌و له‌جوله‌دابوو، له‌کاتی‌کا ده‌له‌رز ی به‌خۆی گوت (ئه‌وم فه‌رامۆش کردبوو، ئه‌و منی فه‌رامۆش نه‌کردوه، له‌گه‌ل مندا دیت، دایکه‌م له‌گه‌ل مندا دیت)). ئه‌و باش ده‌یزانی که ئه‌وه نه‌فهرت بوو، به‌لام ئیستا ماوه‌یه‌ک بوو ناوی ئه‌وی جیه‌یشته‌بوو.

به‌رده‌وامی به‌رپیداو بیریشی له‌ شوینیکی دیکه بوو، کۆتره‌ کی‌وییه‌که‌ی وه‌بیر خۆی هینایه‌وه، وا به‌دیارد ده‌که‌وت ئه‌و مه‌له‌ کی‌وییه‌ی له‌ ناخیدا زیندانی کراوه، نه‌کا رۆحی ئه‌وبی، هه‌وای راگرتنی هه‌بوو؟ له‌وانه‌یه‌ رایکردبی، رهنکه‌ ئه‌و کۆتره‌ کی‌وییه‌ که له‌ته‌وای ماوه‌ی ئاوه‌مۆربوونی ئه‌ودا به‌ده‌وری سه‌ری ئه‌ودا سوورابووه، رۆحی بووبی و نه‌ک په‌رهنده‌یی یا فریشته‌یی، به‌ل‌کو رۆحی خۆی.

وه‌لامی هه‌ر ئه‌وه‌بوو، دووباره‌ به‌ ئارامی که‌وته رپوه، گویی له‌ دهنگی هه‌نگاوه‌کان ده‌بوو که له‌دوایه‌وه به‌سه‌ر زخه‌وه هه‌ل‌ده‌نران، به‌لام ئیستاکی دل ئارام بوو، لانی که‌م ده‌یتوانی به‌ویقاره‌وه به‌رگه‌ی هه‌موو شتی بگریت له‌به‌رخۆ که‌وته ئه‌ندیشه‌وه.

((رۆحی مرفق هه‌مووی توانایه‌وه، ده‌توانی به‌ هه‌ر شی‌وه‌یی که‌ بیه‌وی وابیتته‌ به‌ر، له‌وساته‌دا مه‌لیک هات به‌سه‌ر به‌رزایی سه‌رمه‌وه که‌وته فرین)). به‌لام له‌ کاتی‌کا که به‌ ئارامی ریی ته‌ی ده‌کرد، له‌ هیکه‌وه هاواریکی کرد و وه‌ستا، زه‌ینی واخوره‌ی کردبوو که له‌وانه‌یه‌ کۆتره‌که له‌زه‌نکردن یاخود هه‌مه‌یه‌ی یا چه‌رخه‌له‌ی بایی زیاتر نه‌بووبی، چونکه‌ وه‌بیری هاته‌وه چۆن چۆنی به‌ده‌نی وه‌ک رۆحی‌کی نوورانی به‌رز که‌وتبوو دره‌وشانه‌وه، چۆن چۆنی هه‌رچییه‌ک ویستبای گویی لیبی ده‌بیست، ته‌لاره‌کان له‌ ئاسمان دروست کرابوون، زه‌مه‌مه‌ی کرد ((خودایا خودایا ئیستا که ته‌نه‌ا ده‌م حقیقه‌تم پی بلی، فریوم مه‌ده‌ماندوو بووم ئه‌وه‌نده‌ی دهنکه‌کانی فه‌زا بیستم)). ئه‌و بۆ پێش‌ه‌وه ده‌چوو خۆره‌تاویش له‌گه‌ل ئه‌ودا، عاقیبه‌ت خۆره‌تاو گه‌یشته‌تۆقه‌له‌ی ئاسمان راسته‌وخۆ به‌سه‌ر سه‌ریه‌وه، پێیه‌کانی له‌ زیخ و لمی بیاباندا داغ ده‌بوو، سه‌یریکی ده‌روبه‌ری خۆی کرد تا سیبه‌ری بدۆزیتته‌وه، گویی له‌ دهنگی

چەند بالى بوو بەسەرسەريەو، رەدەقەلىكى بىنى كە بە پەلە بەرەو چالى دەچون كە چەند شتىكى رەش و گەنيو لەبەر هەتاو لەبەريەك ترازابوونى تياوو.

بەگرتنى لووتى خۆى نزيك كەوتەو، قەلەكان كەوتبونە سەر لاشەكەو خەريكى خواردى بوون، بەدەنگى نزيك كەوتنەو پىى مرۆقى، هەريەكەو خۆى و پارچەگۆشتى لە دەنووكيان بەتوورەيى ترسان و رايانكر، لەهەوادا دەسوورانەو بانگى نەهيشتنى شەپرى ئەم سەربارەيان دەكر، كرىست لارىو، وركى پارچە پارچە و پىستى رەش و قۆچى خالىچى و كورت و بەنى تەلەسى بەدەورى گەردەنى گەنيو كە بىنى لەبەر خۆ گوتى (بزن، بزنى پىرۆز كە گوناھەكانى خەلكى گرتۆتە ئەستۆ، دى بەدى و كىو بەكىو عاقىبەت تا بيايان بەدوای كەوتن و لىرە لەبىن چوو)

لارىو تە شويەى كە دەيتوانى، ناخى بيايانى هەلكەندو لاشەكەى داپۆشى گوتى (برام تۆ وەكو هەموو ناژەلىك بى گوناھو پاك بووى، بەلام مرۆقەكان ترسنۆكانە گوناھەكانى خۆيان هاويشته گەردەنى تۆ تۆيان كوشت، لە ناراميدا بونى خۆت فرپىدە، كىنە لە دل مەگرە لەوان، مرۆقەكان، ئەو مەخلوقاتە بى دەسلەلتانە، شەھامەتى ئەوەيان نەبوو تا خۆيان سزاي گوناھەكانى خۆيان وەرگرن، بارى گوناھەكانى خۆيان داوينە سەر بىگوناھان، برام تاوانى گوناھەكانيان وەپاشدە، مالاوا) رىى خۆى گرت، بەلام دواى كەمى، بەشلەژانەو لەرۆيشتندا وەستا، لە كاتىكا دەستى رادەتەكاند بانگى كرد (تا ئەو كاتەى كە دووبارە يەكترە دەبىنەو) قەلەكان دىوانەئاسا سەريان لەدونا، ئەو ئەوانى لەلاشەى خۆشەزە بىبەش كرد و ئىستا وەدواى دەكەوتن و چاوەروانى ئەوەبوون كە ئەو كەسەى دەبىتە لاشەو وركى پارچە پارچە بكەن و بىخۆن، چ هەقى ئەوەى هەبوو كە ئەو سەتەمە بەوان رەوا ببىنى؟ مەگەر خودا قەلەكانى بوخواردنى لاشە خەلق نەكردوو؟ لەبەر ئەو دەبى ئەو تۆلەكەى بداتەو.

ئەن ئاخىرى شەو لەحالى هاتن دابوو، ماندوو مردوو، بەسەر بەردىكەو وەكو خپرى گەرهى بەرداشىك بوو دەستەوئەژنۆ دانىشت كە لە گەرهى و خپرى وەكو بەرداشى

بوو بەچپەو گوتى: (ئىدى زياتر لەو بو پيشەو ناپۆم، ئەلپە بەسەر ئەم بەردەو سەنگەر دەگرم و خەبات دەكەم).

لەپرىكا لە ئاساندا تارىكى بو خوارەو هەلخى، لەخاك هەلساو زەمىنى داپۆشى، لەگەل تارىكىدا، پاى شەوئم كرايەو، ددانەكان لە بەر سەرما وىكدەكەوتن، خۆى لەكراسە سىپىيەكەى پىچاو چاوانى داخست، بەلام بەداخستنى چاوى ترس لىيدا، قەلەكانى وەبەرھاتەو، لورەى چەقەلە برسىيەكان لە هەموو لايەك دەبىسترا، هەستى كرد كە بيايان وەك جانەوهرىكى وەحشى لە دەروبەرى ئەودا لەگەراندايە بەدواى نىچىر، چاوەكانى دووبارەكردەو، ئاسمان ئەستىرەباران بوو، هەستى بە نارامى كرد لەبەر خۆ گوتى ((فرىشتهكان هاتونەتە دەروە تا هاوړپىيەتيم بكەن، ئەوان چەند نوورىكى شەش بالى كە لە دەرووبەرى تەختى خودادا سروودو گۆرانى دەچرن. بەلام ئەوئەندە دوورن ناتوانم گويم لە دەنگيان بى)). رووناكى زەينى ئەوى ئەستىرەباران كرد، برسەتى و سەرماى لەبىر كرد، ئەويش بوونەوهرىكى زىندوو بوو، شەھايىكى تىژ لەتارىكىدا سروودى بو خودا دەچرى، رۆحى ئەو فانۆسىكى بچوك بوو خوشكى بچوك كۆنەپۆشى فرىشتهكان بوو، بىرى بەردەوامى دۆزىنەو خودا ئەوى دلنياكرد، رۆحى خۆى بىنى كە دەگەل فرىشتهكان لە دەورانەورى تەختى خودا وەستاو، ئەو كاتە نارام بى ترس، چاوى خستە سەريەك و خەوت.

كە بىداربوو، رووى لە رۆژەلەلات كرد و هەتاوى بىنى: كورەبىكى سوورەوەبووى بەرووتى بىنى كە لەبەرزايى بەردەلەئەكانەو دەھات، لەبەر خۆ كەوتە ئەندىشەو (رووخسارى خودايە) دەستى نايە سەرچاوى تا نەپروانیتى، بەچپەو گوتى (خودايە من جگە لە دەنگە زىخى هىچى دىكە نىم دەتوانى لەم بيابانەدا من ببىنى؟ دەنگە زىخىكم كە قسە دەكات و هەناسە هەلەكەيشى و عەشق لەگەل تۆ دەكات. عاشقى تۆيە و (باوكە) بانگت دەكات، جگە لە ئەشق چەكىم پى نىيە، بەھەمان چەك هاتومەتە جەنگەو، يارمەتيم بدە. هەلسايەو بە قامىشەكەى دەستى بازنەبىكى بەدەورى ئەو بەردە كىشا كە بەسەريەو خەوتبوو، ئەوكاتە بەدەنگىكى بەرز بەشپۆهەى كە هيزە ناديارەكان لە كەمىنى ئەودابن گوتى: (ئەو جۆخىنە جى ناهىلم تا گويم لە

دەنگی خودا نەبێ، وەلێ دەبێ بەرۆشنی ببیستم، نەك بەزیماری ناپایەدار یا چەهچەهە یا بەگەوالە رازی نا، داوای لێدەكەم كە بە رۆن و ناشكرا، لەگەڵ مندا قسە بكات و بە زمانی مەزۆك لەگەڵم بدوێ و پێم بلێ كە چی لە من دەوێ و من چیم لە دەست دێ، تەنھا ئەو كاتە ئەو جۆخینە جێدەهێلم و دەگەرێتمەو لە مەزۆك، ئەگەر فەرمانی وایە یا ئەگەر خواستی ئەو یەكە من بمرم دەمەرم، گەردەم كە چ دەكەم بۆ خواستی ئەو، بەلام دەبێ تاگام لە چۆنیەتی ئەو بەی، یا هەق! بەرووخساری روو لەهەتاو، بەرەو بیابانی مەزن، بەسەر بەردەو چۆكیدا، چاوانی داخست، ئەو بیروكانەیی كە لە ناصیرەو مەجدەل كفرنناحوم، دۆلی یاكوب و رووباری ئوردن لەزەینیدا دەچكایەو، خۆی سەنتەرەیتز كردو كەرەستەیی جەنگی پێدان، بۆ نەبەرد خۆی نامادە دەكرد. بەمەلی درێژكردو چاوانی داخراو، لەخۆیا رۆچوو، دەنگی خورپەیی ئاو، خەشە خەشی قامیشە لائەكان و نالەیی ژنان دەگەیشتە گۆی، لەرووباری ئوردنەو شەپۆل شەپۆل هاواری وەحشەت و ئومێدەكانی خەون و خەیاڵی دووردیژ بەرز دەبۆو، لەزەینیدا سەرەتا ئەو سێ شەوێ كە بەسەر تاوێرە بەردەكەو لەگەڵ زاهیدی وەحشی بەسەری بردبوو قەدی قیت كردەو، ئەوان شەوان، بە غەرقی چەكەو هێرشیی كردە بیابان تا لە كەناری ئەودا بێتە ناو جەنگەو. یەكەمین شەو، وەك چۆن كەلۆیكی هەیولا بەچاوان و بالی زەردو ستەم و پێشەو كلكی وەك كلكی دەریای مردوو پیتی سەوزی سەرپشتی بەسەر ئەوا هەلبەزێهەو، بالەكانی بەتوورەیی پەردەیی هەوای هەلەدەری، كریست هاواریكی كردو ئاویری دایەو، پاكشۆر بەبازووی ئیسقان ئاسای كە لە تاریكییكی شەو زەنگدا بەرەو ئورشەلیم هیماي دەكرد لەكەناریا وەستا.

– سەیری بكە چی دەبینی؟

– هیچ شتی!

– هیچ شتی؟ لەخوار رووی تۆو ئورشەلیمی پیرۆز، ئەو سۆزانییە نایینی؟ بەسەر ئەژنۆی قەلەوی رۆمەو دانیشتووە پێدەكەنی، خودا هاوار دەكات ((ئەوم ناوی)) ئایا ژنی ئەو ژنی منە؟ ئەوم ناوی))، منیش، وەك سەگێ لەبەر پیتی خودا، دەهەم:

((ئەوم ناوی)). لە دەرووبەری بۆرج و دیوارەكاندا دەپۆم و پیتی دەهەم: دۆلچە.. دۆلچە!))

قەلائی ئەو چوار دەروازی هەبوو كە لە كەنار دەروازی یەكەمدا برسێهەتی دانیشتو، لەكەنار دووهمدا ترس، لەكەنار سێهەمدا ستەم و كەناری چوارەمیش دەروازی باكور... نەنگی..... دەچمە ژوورەو، لە شەقامەكانیدا دەچمە سەرو خوارەو، دەگەمە دانیشتوانەكانی و بەسەریان دەكەمەو. رووخساریان ببینە: سێ رووخساری خروخەپان زیاتر لە ئەندازە تێرە، سێ هەزار رووخسار لە برسێهەتی تەكاو، مەگەر دۆنیایەك چۆن و نەبوو، جاریكی دیکە سەیری رووخساریان بكە، ترس بەسەر رووخسارەكاندا هەلێشستو، پەڕەیی لووتیان دەلەرزێ بۆنی رۆژی خودا دەكەن، سەیری ژنان بكە هەتا نەجیبتزینیان بەنەهێنییەو سەیری كۆیلەتی خۆیان دەكەن، زمان لە دەم دەگێرن و هیما بۆ ئەو دەكات كە ((وەرە)) بنمیچی تەلارەكانیانم هەلگرت، سەیركە، پاشا، ژنی براكەیی بەسەر ئەژنۆو داناو دەست بەسەر بەدەنی رووتی ئەودا دەهینێ، كتیبێ پیرۆز چی دەلی؟ ((ئەو كەسەیی سەیری جەستەیی رووتی ژنی برای بكات – مەرگا!)) ئەو زیناكارە پاشا نییە، بەلكو ئەو منم منی زاهید كە دەبێ بكوژرێم. بۆ؟ چونكە رۆژی خودا گەیشتووە!

كریست بەدریژایی ئەو شەو لەكەنار پێهەكانی پاكشۆردا دانیشت و سەیری برسێهەتی و ترس و ستەمی دەكرد، كە لە چوار دەروازی كراوەی سارییدا دەهاتوودەچوو، بەسەر بەرزایی سۆزانیی پیرۆزدا وەكو هەوریكی پڕ لە توورەیی و تەرزەو گەلە دەبوون.

دووهمین شەو، پاكشۆر جاریكی دی دەستی لاوازی خۆی درێژ كردو زەمان و مەكانی بەیەك هیما لەنووردا ببینی،

– گۆی بگرە... چی دەبیستی

– هیچ شتی ناییستم

– هیچ شتی؟ دەنگی تەبەهكاری هەمان ئەو ژنە بەدكارە كە بەو قاحەت چۆتە ئاسمان و لەكەنار دەرگای مائی خودا دەهەپێ، ناییستی؟ مەگەر نەچوو یە ناو

ئورشلەيم؟ مەگەر كاهىنە واقواقىيەكان، كاهىنە گەورەكان، كاتبو فەرىسيەكانت نەبىنى كە پەرستگايان ئابلۇقە دابوو؟ ئىدى خودا تەمبەلى زەمىنى ناوى، ئەو ھەستاوتەتە، لە دامىنى كىوھكانەو سەرەوژىرپوتەو، دىت. لەپىش ئەودا توورپى ھەيە، لەپىشت و پىشى ئەودا بەدكارى ئاسمان: ئاگر، جوزام و شىتى، ئەو پەرستگايە لە كوئىيە؟ ياخود ستونە مەغرور و زىر نىشانەكان كەبەرز دەبوونەو ھاواری جاويدانى سەردا: دەبا بىتتە خۆلەمىش پەرستگايان، با بىتتە خۆلەمىش كاهىنەكانيان، كاهىنە گەورەكانى، كاتبو فەرىسيەكان.

دەبا بىتتە خۆلەمىش تەلىسى پىرۇزىيان و كۆنە ئاورىشمىيەكانيان و ئەلقەى زىرپىيان، ئورشلەيم لە كوئىيە؟ چىرايىكى رۇشنىم ھەلگرتو، لە كىوھكانى لەتارىكىدا دەگەرپم و دەسوورپم، ھاوار دەكەم ((ئورشلەيم ئورشلەيم!)) بەلام بەتەواری جىھىلراو، ھەتا قەلىكىش وەلام ناداتەو، قەلەكان خواردويانەو رۇشىتون، ھەتا ئەنۇنۇكام دەچمە ناو كەللەسەرو ئىسقاھەكان، فرمىسكەم لەچاودىن، بەلام ئىسقاھەكان بەرگەناردەكەم و رەھايان دەكەم و پىدەكەم، لاردەبەو، درىژترىن ئىسقاھەكان دەگرمەدەست شمشال دروست دەكەم و سرورودى جىلووھەلالى خودا دەژەم بەدرىژاى شەوى دووم پاكشور لەتارىكى خودا وەستا، پىدەكەنى و جوزام و شىتى ستايش دەكرد، كرىست چۆكى پەيامبەرى گرت و پرسى ((ئايا ناتوانى رزگارى لەرىگەى ئەشق و شادى و مېھرەو بەدىارى بۆ دۇنيا بەپىرىت؟)) پاكشور بى ئەو بۆ سەرىكردنى ئاور بداتەو، وەلامى دابوو: مەگەر كىبى پەيامبەرانت نەخوئىندۆتەو؟ رزگار كەر كەمەريان دەشكىنى، ددانەكانمان دەشكىنى، ئاگر پەرش دەكات و مەرزەكان دەسووتىنى، ھەموو ئەوھش بۆيە ئەنجام دەدات تا زەوى تۆ بدات، درك و دال و گەلاو گەزە لەرىشەو دەردەھىنى چۈنكە ئەگەر درۆزان و ستەمگەران و ناپاكان لەناونەبەيت چۈن دەتوانى درۆ نەنگى و ستەم لەسەر زەويدا لەناوبەرى؟ زەوى دەبى پالودە بىت، دەبى رەھمى پى بىرى، دەبى پالودە بىت و بۆ پەرشكردنى تۆوى تازە شۆبدرىتەو.

دوومەين شەو رابرد كرىست ھىچى نەگوتبو، چاوەروانى شەوى سىھەم بوو: رەنگە ئاوازی پەيامبەر شىرىن بىت.

سىھەم شەو پاكشور بەشلەژانەو بەسەر بەردەو خۆى ھەلگىپرو وەرگىر كرد، بەبى پىكەنەن و گەت و گۆ، كرىستى لەرووى نىگەرانبەو بەسەر دەكردەو، بازوو دەست و شانەكانى ئەوى بەروان دەپشكىنى، ئەوكاتە سەرى تەكاندو بىدەنگ ماىەو ھەوای بۆن دەكرد. لەپرتەوى نوورى مانگدا، لە چاوانى دەرپەرىويدا دەتوانى ئەو بىنىت، كە زەمان جارى سەوزو جارى زەرد دەردەوشىتەو و خويىنى تىكەل بەنارەقەى لە توئىلى ھەتاودا بازرقەى دەدا، عاقىبەت سىپىدەدەمان رۇشناى سىپى سەھەريان بەسەردا ھەلائىبو دەستى كرىستى گرت، سەبرى چاوانى ئەوى كردد و رووخسارى تىكچىزاندا ((سەرەتا كە تۆم بىنى لەنىوان قامىشەلەكاندا ھاتىە دەردەو راستەوخۇ بۆلى من ھاتى، دلم وەك دلى گۆرەكەبى گەنج دەستى بەخورپە كرد، بىنىنى ساموئىل بەبىر خۆت بەپىنەو، كە داودى شوان چۈن بەدىتنى قىزى سووروو رووخسارى بى موى ئەو دلى لەخۇشياندا بالىگرت، منىش بەدىتنى تۆ ھەمان حالە ھەبو، بەلام دل گۆشتە و گۆشتى خۇشەو مىن باوهرم بەدل نى، دوپىنى تۆم بەسەر كرددەو، تۆم بۆن كرد وەك بلىنى بۆيەكەمىن جارە دەتېنىم، بەلام نەمتوانى بگەمە ئارامى، سەبرى دەستەكانتەم كرد، ئەو دەستە دارشكىتەنە دەستى فرىادەرس نەبوون، زۆر بەلووتف و مېھرەبان بوون، چۈن دەتوانن تەور بھەنە جىوھەو، سەبرى چاوەكانتەم كرد: پىر لە ھاودەردى مەزن، لەچاوانى فرىادەرس نەدەچون، ھەستامەو ھاخ ھەلگىشا بەزەمەكردنەو گۆم ((خودايە ئىمە سەر لەكارى تۆ دەرنەكەين تۆ تواناى ئەوھت ھەيە كۆترى بىرى تا دۇنيا بسووتىنى و بىكات بە خۆلەمىش، ئىمە سەبرى ئاسمان دەكەين لە چاوەروانى ھەورەترىشقىي، بازى، قەلى داين، بەلام تۆ كۆترى سىپىمان دەدەيتى، پرسىيار كردد و موكر بوون چ سوودى ھەيە؟ بەبەشمان رازىن)) ئەو كاتە بەكردنەو ھى بازووەكانى و لە باوھش كرددنى كرىست شانى راست و چەپى ئەوى ماچكرد و گوتبوى ((ئەگەر تۆ ئەو كەسە بى كە لە چاوەروانى ئەو دابووم، بەو شىوھەي كە ئەندىشەم دەكرد و نەھاتى. كەواتە ئەو تەور ھەلنەگرتەم و دانانى لەكەنار رىشەى درەخت ھەمووى بېھودەبوو؟ ناكە ئەشقىش تواناى ھەلگرتنى تەورى ھەبى؟ بۆ ساتى لەگەل خۆى كەوتە ئەندىشەو، لە ئەنجامدا بەبى لىوھەو گوتى ((ناتوانم قەزاوھت بكەم، بى ئەوھى شاھىدى ئەنجامى كارم، سەرم دەخەمە ژىر

روبهندی خاک، به لآم باکم به چیه سهرنویشتی من ئەمەیه : سهرنویشتیکی سەخت،
هەزم لێبەتی)).

دەستی کریستی کوشی بوو: ((خودات لەگەڵ بۆ، بۆ لە بیابان لەگەڵ خودا قسەبکە،
بە لآم هەرچەند دەتوانی زووتر بگەرێت، تا دنیا وەکو خۆی نەمیتیتەوه)) کریست
چاوه کانی کردەوه، رووباری ئوردن، پاکشۆرو مۆرکراوه کان، وشتره کان و نالەهێ خەلک،
هەموو وەک پونگ چوونە هەوا و ن بوون، ئیستا بیابان بەرەو رووی ئەو کراوه بوو،
خوڕه تاو سوور هەلگە پابوو دەیسوتاند، تاو پێرە بەرەدە کان وەکو نان هەلەمیان لێ
هەلەدەستا، هەستی کرد کە برسێتی چەنگ لە دەروونی دەگرێ، بەسەر کردنیکی
بەردەکان بە بنی لێوێهەوه گوتی ((برسیمه، برسیمه)) ئەو نانەهێ کەوتەوه یاد کە
پیرێزە سامیراییه کە دابووی پێیان، چەند بەتام بوو، لە شیرینی هەنگوینی دەکرد،
کەوتە یادی هەنگوین، زەیتون و خورماوه، کە هەرکاتی بە گوندیکدا رادەبرد بەویان
دەدا، ئەو تیشته پیرۆزه نالێی کە لەگەڵ هاورپییانی خۆی لە کەنار دەریاچەیی -
گنسات- دا خواریان؟ ماسیە کان، کە بەسەر ئاگرەوه هەلەدەگیران چەند خۆشبوو!
پاشان تری و هەنجیرو هەناری هاتە زەین و زیاتر ئازاریدا. گەرۆوی وشک بوو تینویتی
قاش قاشی کردبوو، ئەری بەراستی چەند رووبار بە دنیا دا هەلەدەپێژن! تەواوی ئەو
ئاوانە لە بەردیکەوه بۆ بەردی لە سوچیکی خاکی سارییەوه بۆ سوچیکی دیکە
هەلەدەخزین و دەچنە ناو دەریای مردو و ن دەبن، ئەو هەتا دلوپیکیشی بۆ خواریدەوه
نییه، بێرۆکەهێ ئەو ئاوانە تینویتی ئەوی زیاتر کرد، هەستی بەسەرگێژی کرد،
چاوه کانی هەلەدەزۆقینەوه، هەرماسی مەکرباز لە شیوەی دوو کەرۆشکی گەنج
لە ناخی زیخ و لیمی سووتینەردا هاتنە دەرەوه، بەسەر پاژنەهێ پێهەکانیان وەستان،
دەستیان کرد بە سەما، گەرانەوه، بەبینینی ئەمە تەرککەری دنیا هاورپیکی
خۆشحالی سەرداو بەرەو لای ئەو بۆ پیشەوه چوو. بەسەر ئەژنۆکانیدا هەلگە پاران و
چوونە سەرشانێ و هەلبەزینەوه، یەکیان وەک ئاوی فینک بوو ئەو وێتر وەک نانی
عەتراوی، بە لآم لە هەمان حالدا کە ئەو بەتاسوقەوه دەستی درێژکرد تا بیانگری،
بە هەلبەزینیکەوه لە میاندا و ن بوون، چاوه کانی داخست کەوتە جەم و جوورکردنی
بیرۆکەکانی، کە برسێتی و تینویتی پەرش و بلاوی کردبوون، خودای خۆی هینایەوه

یاد، ئیدی برسی و تینووی نەبوو، کەوتە ئەندێشەهێ رزگاری دنیا: ((چ دەبوو ئەگەر
رۆژی خودا لەگەڵ عەشقدادەگەیشت! مەگەر خودا هەمووی تواناییکی نییه؟ کەواتە
دەست لە پەرچوو ناداو لاواندەوهی دلی مۆشک نایانپشکوینی، سەیرکە چۆن هەموو
سالی لە جەژنی - پوسج- دا قەدی وشکی درەختەکان، چەمەن و درکودالەکان
بەنازی پەنجەکانی ئەو سەوز دەبن، چ دەبوو کە رۆژی مۆشک چاوی بکاتەوه و خودی
خۆی بەشکۆفە کردوویی ببینیت؟)) بزەیی بەسەر لێوێهەکانی نەخشی بەستا، دنیا لە
ئاوینەهێ خەیلی گولباران بوو، پادشای زیناکارت مۆرکراوو رۆحی پاک بوو،
هرویدیای ژنی براکەهێ بۆلای میردی خۆی روان کردبوو، کاهینە گەرەکان و
ورگەکان دەرگای سندوقچەکانی خۆیان کردبوو کالاکانی ناویان بەسەر هەزارەکاندا
دابەش کردبوو، هەزارەکانیش نازادانە هەناسەیان هەلەدەکێشا و دلیان لەبەر نەفەت و
حەسوودی ترس پاک کردبوو، کریست سەیری دەستەکانی خۆی کرد، ئەو تەرەهێ کە
پیشەنگ لە دەستی ئەوی نابوو، شکۆفەهێ کردبوو، ئیستاکێ لقیکی بادامی پیر
لەمیوهی لە دەست دابوو.

رۆژی بەو هەستەوه بەتارامی بەسەربرد، بەسەر بەردەوه راکشاو چووه خەوهوه، شەو،
تەواوی شەو دەنگی ئاوی هەلپژاو سەمای کەرۆشکە بچووکەکانی دەبیست، دوو
لووتی فمناک کە بۆنی ئەویان دەکرد، دەمەدەمی نیوێهە و اهاتە بەرچاوی کە
چەقەلێکی برسی هاتتە بالائی سەریهوه بۆنی دەکات، ئایا ئەو لاشەیی نەبوو؟
جانەوهرە کە بۆ ساتی دوو دل وەستا، کریست لە خەودا میهری بەو کرد، دلی دەپخوازی
کە سینەهێ بکاتەوه و خۆراکی پێیدا، بە لآم نەیکرد، گۆشتی خۆی بۆ مۆشک داناوو،
بەرلە سەحەر بێداربوو، تۆرێ لە ئەستێرە گەرەکان ئاسمانیان داپۆشی بوو، هەوا
کورکن و شین بوو، لەبەر خۆ کەوتە ئەندێشەوه ((لەم کاتەدا، کە لە شێرەکان
بێداردەبنەوه، دێیه کان چاویان دەکەنەوه، پیاوان چاویان دەکەنەوه لە کلاو پۆژنەهێ
بنمێچدا سەیری پرتەوی نوور دەکەن، منالە شێرەخۆرەکان بەنۆیەهێ خۆیان بێدار
دەبنەوه و دەزریکێن، دایکیان دین و مەمکە پیر شێرەکانی خۆیان لە دەمیان دەنێن)).
بۆ ساتی دنیا، هەموو خەلک، مائەکان، کە لە شێرەکان، منالان و دایکان، بەسەر
بیابانەوه شەپۆلیان دەدا، هەمووی لەشەوفی سوبجەگاھان و شەبادا سروشتە بوو،

به لآم تىستاكى به هه لاتنى خۆر هه موويان هه لده مژين وازهينى دونيا، خالى ده بوو له دلى خۆيا گوتى چ ده بوو ته گهر ده متوانى تهو شه وغه بكه م به جاويدانى، به لآم زهينى خودا گهر داويكى مه رموزه ته شقى تهو ته لآتيكى سامناك، دروست لهو كاتهى كه ميوه ده دن، دارميوه كانى دونيا نيشانده داو له مياندا هه لئانده گريو دارميويكى دى پيشانده دا، وشه كانى پاكشۆرى هاته وه يادو كه سى چ ده زانى، له وان هيه ته شق ته ورى له گه لدا بى)). له به رخۆ له زى، رهنگى سوورى وه حشى ژير خۆره تاو كه به ته وره بى به تريفه بى له تۆقان سه ره له گه رابوو ده بچريواند، با هه ليكرد، بۆنى قىرو گوگردى به رلوت كه وت، سه دوم ته مورده ته لاره كان، نمايشى ماله كان، فريوه كان، سۆزان هيه كانيان كه له قىر چوو بوونه خواره وه، كه وته بهر زهينى. ئىبراهيم هاوارى كرد بوو ((خودايا ره حم بكه، ته وان هه سه ووتينه، مه گهر تۆ خىرى ره ها نيت؟ له بهر ته مه ميه ره بانبه ده ره ق به وان هه دروستت كردون)) خودا له وه لآمى ئىبراهيمدا گوتبوو ((من عاديلم ته واوى ته وان هه سه ووتينم))

كه واته رييازى خودا وايه؟ له م حاله ته دا چ جه سوور يىكى، گه وه يه بو دڻ، تهو پارچه نه رم و ليتاوه كه راپه رتته سه رپى و هاوار بكات ((به س كه!)). له خۆى پرسى ((وه زيفه چيه؟)) وه زيفه مان ته وه يه كه چاومان له خاك بدوورين و له سه ره زهوى به داوى شوينپاي خودا بگه رين، بى خالى بكه ين، من چاو له خاك ده دوورم شوين پى خودا له سه دوم ته مورده دا به و به چاكى ده بينم، ده رباى مردو شوين پى خودا به هه لگرتنى پى خۆى ته لاره كان، نمايشى ماله كان، گونده كان، ته واوى سه دوم ته مورده غه رق بوون، جار يىكى ديكه پى خۆى داده نى و ئىدى ته واوى زهوى به پادشاكانو كاهينه گه وره كان و فريسيه كان و سه دوقيه كان ده خزينه بنى ده ربا وه)) كرىست بى ته وهى خۆى ئاگاي لى بى ده ستى به هاوار كردن كرد، ته وره بى تىكه وتبوو، غافل بوو له بى تواناي ته ژنۆكانى خۆى، هه وليدا هه لستتته وه، پى نايه شوين پى خودا، به لآم به هه ناسه بر كپوه به سه ره زه ويه وه هه لخزى، به هه لپرينى سه ره بو ئاسان هاوارى كرد: ((من ناتوام مه گهر نايينى؟ من ناتوام، بوچى من هه لده بژيرى؟ من خۆم له بهر ده رده هينم)) له كاتىكا كه هاوارى ده كرد ئاپۆره بىكى ره شى به سه ره زىخه وه له رووبه رووى خۆيا بينى، بزنىكى وا بوو كه به دڻ و ريخۆلهى هه لژاويه وه وه پهل لى له

هه وا دا بوو، به بىرى هاته وه كه به سه ره بزنىكه وه لاربۆزه و رووخسارى خۆى له چاوانى خۆله ميشى ته وا بينى بوو، به بنى لىويه وه گوتى ((من تهو بز نه م، خودا تهوى نارده سه ر رى من تا نيشانم بدات من كيم و مه به ستم چيه؟))

له پر يكا كه وته گريه ((حه زم لى نييه، حه زم لى نييه، حه زم لى نييه به ته نها بم كۆمه گى بكه!)) تهو كاته له هه مان حالدا كه تهو سه رى نابووه يه خه وه وه ده گريا، شنه بى ده ستى به هه لكردن كرد، بۆنى گه نيوى قىرو لاشه ي له بين چوو عه تر يىكى دلا ويز په رشى دونيا بوو، دهنگى ئاوو خه نده و خرنگه ي بازانى له دووره وه بيست، نزيك له پيلوه كان و ژير هه نكل و گه رووى هه ستى به شادى كرد، چاوه كانى كرده وه، به سه ره به رديكه وه له به رابه ربا، مارى چاوو مه مكه كانى هه ره كو ژن بوو، زمانى خۆى به سه ره لىوه كانى داده هيناو سه يرى تهوى ده كرد، ته وهى دونياى ته رك كرد بوو به تر سه وه پاشه كشه ي كرد، ماريو، ژن بوو، يا هه رماسى حيله بازى بيا بان؟ ماريكى وا خۆى به ده ورى دره ختى قه ده غه كرا وه وه پى چابوو يه كه مين پى اوو ژنى رى به ده ر كرد بوو، به ئاويزان بوونى ته وان گونا هه لدايك بوو، سه داى خه نده وه هاوارى شيرينى ژنى كه وته به رگوئى ((كوپى مئىرى، دل م به حالت سووتا)) ((حه زم لى نييه ته نها بم كۆمه كم بكه)) ره حه تم بو تۆ هيناو هاتم، ده توانم چى بكه م؟

- من تۆم ناوى، بانگت نه كردم، تۆ كىي؟

- رۆحى تۆم

- كرىست گوتى ((رۆحى من؟)) چاوه كانى له ترسان داخست

- به لى رۆحى تۆم، تۆ له ته نهايى ده ترسى، ئاده مى باپيره گه وره شت هه مان ترسى هه بوو، تهو هاوارى كرد، جه سته و رۆحى به يه كگه يشتن، ژنه له ئىسقانى پشت هاته ده ره وه بوو به هاوده مى.

- من تۆم ناوى، تهو سپۆه ي كه به ئاده مت به خشى له بىر مه هه ره ها ته و فريشته شمشير به ده سته كه شم له بيره.

- هه مان ئه و يادوهره يه ده بېتته هۆي دهر دو هاوارتو ده بېتته مايه ي گومرا بوونت، ريگه ت پي نيشانده دم ده ستت بده من، مه گه پيوه بو رابردوو، هيچ شتي بانگ مه كه وه، بكه وه دواي كوږه وي مه كه كاڼم، جووتى من ئه وان به ته واوي شاره زاي ريگه ن.

- تو ده ته وي به گوناھي له ززه تبارو دوژه خيش ري نمايم بكه ي، من نايه م، ريگه ي من ريگه ينيكي دي كه يه، مار به خنده ينيكي تيز ناميزه وه ددانه تيزو ژه راويه كاني نيشاندا، ((ئهي كرم تو ده ته وي شوين پيي خودا بكه وي، شويني پيي باز، تو كوري نه جار، ئاره زوو مه ندي كه باري گوناھه كاني نه وه يي بگريته ته ستو، گوناھه كاني خو ت به س نيبه ؟ بيري ته وه ي كه وه زيفه ي تو نه جاتداني دونيايه، ته وه هه زار مايه ي جه سووري ده وي!!))

كريست له كاتيكا ده له رزي و له به رخو گوتي: (هه ق لاي ته وه .. هه ق لاي ته وه، ئاره زوي نه جاتداني دونيا جه سووري و دليرييه)).

ماره كه چاره كاني بريقه ي ده داويه وه به ئاوازيكي پر له كريس مه و نازه وه گوتي ((كوري مي روي ئازيز، ده مه وي رازيكت پي بليم)). وه كو ئا و به سه ر به رده وه بو خواره وه هه لخرزي به زه رق و به رقه وه بو لاي ته و چوه پيش، گه يشته كه نار پييه كاني ته وه وه، به نه ژنويدا سه ره له گه را، خو ي جه مكر دو به هه له بزي ني له ران و كه مه رو سينه يه وه سه ره له گه را و ته كيه ي به شانيدا، كريست، سه ره را ي مه يلي خو ي سه ري لار كرده وه تا قسه ي مار بيست، مار به زماني خو ي گويي كريستي لسته وه، ده نكي رزي ني دين و دل بو له دووره ده هات: له جه ليل، له كه نار ده رياچه ي گنسارت.

- مه جده ليه .... مه جده ليه ..... مه جده ليه ....

كريست به له رزي ني نه ندا مه كانيه وه گوتي ((چي ؟ چ په يوه ندي به مه جده ليه وه هيه ؟))

مار فه رمانده رانه گوتي ((ته وه مه جده ليه يه كه ده بي نه جاتي بده ي، نه ك دونيا، دونيا له بير بكه، ته وه مه جده ليه يه كه ده بي نه جاتي بده ي)). كريست هه وليدا

ماره كه له خو ي به دوور كاته وه، به لام ته و سه ري بو پيشه وه هينا و به زمان گويي كريستي ده لسته وه ((جه سته ي ته و جوانه، فينك و نه زمونداره ته واوي ميلله تان به سه ر جه سته ي ته ودا رت بووينه، به لان گريبه ندي تو يان له ئاسمان به ستاوه، ته و بگره، خودا ژنو مي ردي دروست كرده وه تا وه كليل و قفل له گه ل يه ك جو ر بن، بيكه ره وه، منالاي تو له ده رووني ته ودا بي هه ست سه ريان له به رد لي خو يان ناوه، له چاره رواني تو دا دانيشتون تا بي هه سته ي ته وان نه هيلي و بتوانن رابن و له هه تا ودا پي هه لگرن... گويت له گو فتار مه ؟ سه ره له پره و هيما يي كم پي بده، ته زيزم، ته نها سه رت ته كان بده و هه مان ئيستا ژنه كه ت به سه ر ته خته خه ويكي نه ره مه بو ده هينم...

- ژني من؟

- به لي ژني تو، سه ير كه خودا چو ن چو ني ئور شه ليمي سو زاني هينا، ميلله تان به سه ر ته ودا رت بووينه، به لام خودا زه ما وه ندي له گه ل كرو نه جاتي دا، سه ير كه يه شو ع ي په يام به ر چو ن له گه ل (گومه ري) به دي كچي (دوباليم) زه ما وه ندي كرد، به هه مان ته م ره وشه خوا فه رمانت پي ده دا تا له گه ل ژنت - ..... ها و با وه ش بيت و نه جاتي بده يت.

ئيستاك ي ماره كه سينه ي رووت و فينكي و گه رده ني خو ي به سه ر سينه ي كريستدا فشار ده دا، به هه لخرزي له سه رخو و حيله بازي خو يه وه به ده وريا لوولده خوا، ره نكي روو خساري كريست په ري، چاواني خو ي داخست و ..... ي بيني كه به كه فه لي به رزه وه له كه نار ده رياچه ي گنسارت نازوفيز ده كات، ته وي بيني كه ده پرواني ته رووباري ئوردن و ئاخ هه لده كي شي، مه جده ليه ده سته ي دي ژر كرد و به داويدا ده گه را، مناله كاني مه مكيان گرت بوو، يه ك هيما ي چا و به س بوو، كه ته وه هه مو و به خته وه ريه ي له به ر پييدا هه لپي ژي، ده گورا، خو ش به خت ده بوو، مرؤيه كي ترده بوو... ري ته وه بوو، ته وه! ده گه رايه وه ناصيره، ده گه رايه وه مالي دا يكي و له گه ل برا كانيدا ئاشتي ده كرد، نه جاتداني دونيا ي خه لك بو مرؤ قايه تي شتي نه بوو، جگه له گه مژله لي گه نجيتي و شيتي، له سا يه ي عينا يه تي ..... چاك ده بووه، ده گه رايه وه كار گه ي خو ي و جاريكي دي كه پيشه ي خو شه ويستي خو ي ده گرت وه ده ست، هه و جا رو

له‌لوگو تراری دروست ده‌کرد، منالی ده‌بوو، ده‌بوو به‌گه‌وره‌ی مانی، جووتیاران ریژیان ده‌گرت، له‌کاتی رابردنی دا له‌به‌رده‌می هه‌لده‌ستانه‌وه، ته‌واوی هه‌فته‌کاری ده‌کردو رۆژانی شه‌مه به‌جلیکی خاوین که‌مه‌جده‌لیه له‌که‌تانو ئاوریشم بۆی دروست ده‌کردو به‌ده‌سمالی گرانبه‌هاو نه‌لقه‌ی زیڕینی نه‌نگوستی ده‌چووه که‌نیسه‌وه، له‌گه‌ل‌ردین سپیان له‌شوینی داده‌نیشت، به‌ته‌واوی ئارامیه‌وه، به‌بی‌جاوازی گویی له‌کاتبو فهریسیه‌کانی نیوه‌شیت راده‌گرت، که‌چۆن به‌جۆش و خرۆش و ته‌بو له‌رزوه له‌کاری شیکردنه‌وه و راقه‌کردنی کتیبی پیروژدا بوون. ژه‌هره‌خه‌نده‌ییکی ده‌کردو به‌هاودلیه‌وه سه‌یری ئه‌وانی ده‌کرد: خودایه‌ کاری ئه‌و خوداییانه ده‌گاته‌کوی؟ له‌سه‌ره‌خۆ کتیبی پیروزی شی ده‌کرده‌وه و راقه‌ی ده‌کرد به‌یه‌قین ده‌گه‌نه ژن هیئان و منال هه‌بوون و دروست کردنی لانکو له‌لوگو ترار. کریست چاوه‌کانی کرده‌وه و بیابانی دیت، خه‌به‌ری له‌رۆژ نه‌بوو خۆره‌تاو ئیدی جاریکی دی بۆ لای ئاسۆ لار بوووه، مار له‌چاوه‌روانی دابوو، ئارام و فریودهر کیفه‌کیفی بوو، لایلاه‌یه‌ییکی نه‌رم و خه‌مبار هه‌لده‌پژایه‌ هه‌وا‌ی عه‌سرانه‌وه، ته‌واوی بیابان وه‌ک دایکی لانکی ده‌ژهنی و ده‌بجوولانده‌وه.

مار به‌عیشه‌وه کیفه‌کیفی کرد ((من چاوه‌روانم.. من چاوه‌روانم شه‌و نیمه‌ی داگرتوه، سه‌رمامه، بریاربده، هیما‌ییکم به‌ری، ده‌رگا‌کانی به‌هه‌شت به‌رووتا ده‌کرینه‌وه، نه‌زیم بریاربده مه‌جده‌لیه چاوه‌روانه)).

کریستی وازه‌ینهر له‌دوینا هه‌ستی کرد له‌ترسان ئیفیلیج بووه، له‌کاتییکا ده‌می ده‌کرده‌وه تا وشه‌ی (به‌لی) ئه‌داکا، هه‌ستی کرد یه‌کی له‌سه‌ره‌وه ده‌یگری، به‌ترسه‌وه سه‌ری هه‌لپری و دوو چاوی له‌فه‌زا بینی، ته‌نها دوو چاوی، وه‌ک ره‌شی شه‌وو دوو ئه‌برۆی سپی که‌هه‌لده‌ته‌کین و هیما بۆ ئه‌وه‌که‌ن ((نا..نا..نا!)) دل‌ی کریست له‌خورپه‌ که‌وت، به‌نیگاییکی پارانه‌وه‌ئامیز سه‌یری به‌رزایی کرد، وه‌ک بل‌ی گه‌ره‌کی بوو هاوار بکات ((من بسپیتره‌ حال‌ی خۆم و مۆله‌تم بده‌و تووره‌ مه‌به‌))، به‌لام چاوه‌کان تووره‌ ده‌بوون و ئه‌برۆکان هه‌ره‌شه‌ئامیز بۆ سه‌ره‌وه و خواره‌وه ده‌چوون، ئه‌و کاته کریست هاواری کرد ((نا..نا..نا)) دوو دل‌ۆپ فرمی‌سک له‌چاوه‌کانیدا هاتنه‌ خواره‌وه،

یه‌کسه‌ر مار خۆی پیچایه‌وه و خۆی له‌و جیاکرده‌وه و به‌هاواریکی خامۆش شه‌قی برد، بۆنی گه‌نیو له‌هه‌وادا پیچی خواره‌وه

– کریست به‌سه‌ر رووخساریا که‌وته سه‌رخاک، ده‌م و لووت و چاوی پرله‌خۆل بوون، زه‌ینی خالی بوو، به‌فه‌رامۆش کردنی برسیتی و تینسویتی وه‌ک بل‌ی ژن و رۆله‌کانی مردبن و ژیانی تووشی فه‌نابوو، له‌کاتییکا گازی له‌زیخ و چه‌و ده‌گرت به‌زه‌مه‌کردنه‌وه گوتی: خودایه، خوداوه‌ند، ئه‌ی باوکه‌ مه‌گه‌ر تو ره‌حمت نییه؟ خواست خواستی تۆیه، چه‌ند جار تا ئیستا ئه‌م قسه‌یه‌م گوتوه، چه‌ند جاری دی ده‌لیمه‌وه؟ به‌دریژی عومری خۆم به‌له‌رزو موکریه‌وه ده‌لیمه‌وه- خواست خواستی تۆیه))

به‌م حاله‌ته‌وه چووه خه‌وه‌وه، وه‌ک چۆن چاوانی جه‌سته‌ی چووه خه‌وه‌وه، چاوانی رۆحیشی کرایه‌وه، تارمایی ماریکی گه‌وره‌ی وه‌ک جه‌سته‌ی مرۆقی بینی که‌له‌مه‌ری شه‌وه‌وه تا ئه‌و مه‌ری شه‌و به‌سه‌ر زبخه‌وه درپژ بۆوه، له‌کاتییکا ده‌می قورمزی رۆشنی ئه‌و له‌که‌نار کریستدا بوو، راکشابوو، له‌به‌را به‌ر ئه‌م ده‌مه‌ که‌ویکی له‌رزوو خۆش خه‌ت و خالی بیه‌وده هه‌ولیده‌دا تا باله‌کانی بکاته‌وه و رابکات، بۆ پیشه‌وه هه‌لده‌خزی و هاواری کزو کورتی سه‌ردا، له‌ترسان په‌ره‌کانی قیت بووونه‌وه، مار به‌بی‌جووله‌ به‌ده‌می کراوه‌ چاوی بریبوو ئه‌وه‌وه، په‌له‌ی نه‌بوو دل‌نیابوو له‌داینکردنی خۆراکی خۆی، که‌وه‌که‌ له‌سه‌رخۆ به‌ره‌وه ده‌می کراوه‌ی مار ده‌هاته‌ پیش، کریست له‌کاتییکا وه‌کو که‌وه‌ ده‌له‌رزو، بیده‌نگ وه‌ستابوو سه‌یری ده‌کرد، وه‌ک بل‌ی داوای کۆمه‌گی ده‌کرد، ئه‌وکاته‌ له‌پریکا ملی درپژکردو چووه ژووره‌وه، ده‌م داخرا، کریست ده‌یتوانی که‌وه‌که‌ بیننی تۆپ ئاسا په‌رو گوشت، پنی یاقوتی هیندی هیندی هه‌لده‌خزیه‌ ناو ورگی ئه‌م درنده‌یه‌وه به‌ترسه‌وه له‌جیوه هه‌لبه‌زیه‌وه، بیابان که‌له‌که‌ییکی بوو له‌شه‌پۆلی پف کردوو گوڵه‌نگ، خۆره‌تاو له‌حالی سه‌ره‌لگه‌پان دابوو، کریست که‌ جه‌سته‌ی ده‌له‌رزو به‌زه‌مه‌کردنه‌وه گوتی:

((ئه‌و ئه‌ژدیهايه‌ خودایه‌و ئه‌م که‌وه‌ش...))

دەنگ لە گەر وویدا شکستی خوارد، توانای تەواوکردنی ئەندێشەیی نەبوو، بەلام لە دەروونی خۆیا گوتی: ((رۆحی مەرۆق... ئەو کەو رۆحی مەرۆقە)) چەندین سەعات بەنوقم بوون لەو ئەندێشەییەدا لە جیسی خۆیدا مایەو، خۆرتاوە بەرزبۆو و ئاگری لەزێخو چەو بەردا، پێستی سەری کریستی کون کردو چوو ژوورەو، مێشک و گەر و سینە قاش قاش کرد، گەدەو هەناوی وەک هێشوو هەلژاوی تری چینی پاییزی بەهەلئاسراوی مایەو، نووکی ئەنگۆستەکانی شین هەلگەرابوون، لەناخیا زمان وەکو خورپەیی دڵ بچووک بوو بۆو و وەکو مەرگی گەر و ئیدی برسی و تینووی نەبوو، ئیدی ئارەزووی ژن و مندالی نەبوو، تەواوی رۆحی لە چاوانیدا لوللی خواردبوو، ئەوی دەدی، تەنها ئەو، بەلام دروست لەکاتی نیوەرۆدا نیگای تاریک بوو، دنیا مەحوو بوو دەمی گەر و جیگایی لە بوونیدا کرایەو، کە شەویلاگی خوارەو زەمین و شەویلاگی سەرەو ئاسمان بوو، بەلەرزینەو خۆی بۆلای دەمی کراوەو پەلکیش کرد، ملی بۆ پێشەو بەردبوو....

رۆژان و شەوان وەکو درەوشانەوێ رەش و سپی هەرەتریشقە بەسەر دەچوو، نیوەشەوێ شیری هات و لەبەرەبەریا وەستا، بەغرورەو کەلکی رادەتەکاند، دەنگی وەکو دەنگی مەرۆق و ابوو، ((بەخیری بۆ لانی من، ئەو زاهیدی پیرۆزمەند، من دروود دەنێرم بۆ مەرۆقی کە بەسەر کەمینەیی فەزێلەت و شادی و لەزەتی بچووک زال دەبی. ئیمەش شتی سانامان خۆشناوی، ئیمە چاوەرپێنە شتی سەختەو، مەجدەلیە بۆ ئیمە بەس نییە، دەمانەوێ تەواوی زەمین بەژن بگڕین ئەو زاوا، بووک ئاخی هەلکێشاو، مەشخەلی ئاسمان رۆشن بۆو، میوانان گەیشتن بابرۆین

- تۆ کینی ...

- خۆت: شیری برسی ناو دڵ و دەروونی تۆ، کە شەوان لەکەنار ئاخووری مەرپان و مەلەکوئی ئەم دنیایە پیاسە دەکات و لەناو ئەم مەلەکوئەدا بازدان و خواردن سوکو و سەنگینی دەکات، بەپەلە لەبابل بۆ ئورشەلیم، لە ئەسکەندەریە بۆ رۆما دەچم و هاوار دەکەم:

- ((من برسیم هەموو شتی هی منە)) سپێد دووبارە دیمەوێ ناو سینەت و لەوێ هەلگەتۆقیتم، شیری درێندە دەبیتە بەرخێک، رۆلی زاهید دەبینم، کە هەموویان مەیلی هێچیان نییە و بەدەنگە گەمی رازین، قومە ئاویکی خودایی و پاک و خۆش و ئامادە بەناوی ((باوک)) دەکەم بەلایلیە. بەلام لە پەناوی ناخی دلمدا شەرمەزارم، توورە دەم بەتاسووقەو لە چاوەرپێنەو پانتایی شەو دا روودەنیشم، زەمانی کە بتوانم جلی مەرپا کەم جاریکی دی بگورپێنم و پانتایی شەو تەو بکەم و پێشە کەم بکوتم بەسەر بابل و ئەسکەندەریە و رۆم و ئورشەلیم.

- من تۆ ناسم، من هیچ کاتی ئارەزووی مەلەکوئی ئەم جیهانەم نەبوو مەلەکوئی ئاسمان بۆ من بەسە.

- وانییە دۆستی من، تۆ خۆت فریودەدە، بەس نییە، زاتی ئەوەت نییە سەیری ناخی قوولایی دلت بکە تەواو بدۆزیتەو... بۆ حەپ حەپ تەماشام دەکەو دەربارەو من فیکری خراب دەکەو؟ وابێر دەکەیتەو کە من وەسوەسەم و نێراوی - خەناس - م هاتووم تا گومرات بکەم؟ ئەو کەسەو گۆشەگیریت هەلبێژاردووە مێشک بۆش، چ قودرەتی دەتوانی وەسوەسەو دەرەکی هەبی؟ تەنها لە دەرووندا قەلای گرتووە، من قوولترین دەنگی خودی خۆمی تۆم، من شیری دەروونت، تۆ خۆت لە پێستی بەرخی وەرپێچاوە تا خەلکی بەرەو لای خۆت پەلکێشکەو هەلیاندەری، بەیتر دی لە کاتی مندالی سێحریازە کلدانیە کە سەیری ناو لەپی کردی و گوتی ((چەندین ئەستێرە و خاچ بی ژمێر دەبینم، تۆ دەبیتە پاشا)) بۆ وا خۆت لە گیلی داو؟ تۆ شەو رۆژ ئەم بابەتە وەبیر خۆت دینیتەو. ئەو کورپی داو، رابە بچۆرە ناو مەلەکووت.

کریست بەسەری لارەو گویی راگرتبوو، کەم کەم دەنگە کەو ناسیەو، هیدی هیدی وەبیری دەهاتەو کە زەمانیک ئەو دەنگەو لە خەوندا بیستبوو: جاریکیان لە رۆژانی منالی کە یەهو دا لێی داوو، جاریکی دیکەش کە مایلی جی هیشتبوو چەندین شەو و رۆژ بە چەنگالی برسیەتی ناوکیانییەو چوو بوو ناو مەزرار ئەو کاتە بەشەرمەزاری گەرابۆو مەلەو براکانی، سیمونی شەل و یاکوبی زوهدپێشە کە لە

دەرگا وهستا بوون و ئهويان بهستايه وه، ئهوكاته بوو كه بهراستی دهنگی نهپرپه ی شيریکی له دهروونی خۆیدا بیستبوو، هه مان چه ند رۆژی پیشتریش لهوکاته ی که خاچی بۆ له دارانی ئه و جانبازه هه لگرتبوو، به ره و رووی ئاپۆره که تیده په پری و ئه وان به نه فرته وه سه یریان ده کردی و له سه ر ری به دوور ده که وتنه وه، شیریکی دهروونی به هیزیکی وا هه لبه زیبۆوه که ئه و ی کرده نه خشی سه ر زه و ی. ئیستاکۆ سه یری ئه م شه وه درێژه بکه که وه کو نه پرپه شیر ناخی هاتۆته ده ره وه و رووبه پرووی بۆته وه! خۆی له وه هه لده سووی، ون ده بوو دووباره به دیارده که وته وه، وه ک بلی له دهروونی ئه و ده چیته ژووو دیته ده ره وه، کلکی له و ده دا، کریست هه ستی ده کرد که وا دلای زیاتر زیاتر تووره ده بی، له به رخۆ گوتی ((هه ق لای شیره، ئیدی بۆ حه فت پشتم به سه، له برسیبوون و خاکه رایی و نمایشی لایه که ی دی رووخسارم بۆ زیلله لیدان بیزار بووه، ئیدی له ستایشی ئه و خودایه ئاده مۆره و ناوه ی نانی به باوکه باوکه تا میهره بانتر بیت ته نگه تاو بووم. له نه فرینی براکام، گریانی دایکم، خه نده ی خه لگ ماندوو بووم، به پیپه تی رۆیشتن و نه بوونی شتی بۆ کرینی شه هه و شه راب و ژن که له بازاردا ده یانینم، دۆزینه وه ی شه هه مته ته نها له کاتی خه ودا، ناچار کردنی خودا بۆ هی نانی ئه وانه بۆ من تا بتوانم هه وای خالی به چاوو باوه ش بگرم تولخامه وه، تووشی نه زۆکی بووم، ده مه وی خواستی خۆم به ششیری باوانم پرازی نه مه وه.. مه گه ر من کوری داود نیم؟ ده چه ناو مه له کوته وه ش، هه ق لای شیره، خواحافیزی بکه له ئه ندیشه وه هه ورو ئاسمان به ردو خاک و له ش و مه له کوته منه)) هه لسه یه وه، له شوینیکی وجودیدا قودره تی دۆزیبۆوه تا هه لبه زی و خۆی به ششیریکی نادیار به هیز بکات و وه ک شیر به نه یینی.

هاتبوو، هاواری کرد ((بۆ پیشه وه)) به لām شیر ون بوو، قاقای خه نده ییکی له به رزایی سه ری هه بیست، ده نگی که ده یگوت ((سه یرکه)) هه وره تریشه یی شه و ی شه ق کردو چه سپاوو بی جو له وه ستا، ژیر تاقی ئاسمان شاریک بوو، به بورج و بارو خانه و ری و مه یدان و خه لگ بوو ده ورو به ریشی ده ستایی و کیوو ده ریا، بابل له لای راست بوو، ئورشه لیم و ئه سه که نده ری هه ل له لای چه پ، به دریزی روبرایش رۆم، جاریکی دیش ده نگه که ی بیست ((سه یرکه)) کریست سه ری به رز کرده وه فریشه ییکی بال زه رد

به سه ر له ئاسمان که وته خواره وه، سه دای شیوه ن ده هاته به رگویی، له چاریکی دانیشتنان خه لکی ده ستیان بۆ ئاسمان به رز کردبۆوه، به لām ده ستیان که وت: جوزام ئه وانی خواره وو لیوانیان کرده وه تا هاواری کۆمه ک بکه ن. لیوانی جوزام خواره وویان که وته خواره وه، شه قامه کان پرپوون له ده ست و لووت و دم.

له هه مان کاتدا کریست به ده سه ته به رزه کانیه وه هاواری کرد ((خودا وه ند ره حم به به شه ری هه بکه!)) فریشه یی دووم به بالی ره نگاو ره نگ به سه ر دووی و گه رده نی له ئاسمان برده خواره وه، به یه کجار ده نگی خه نده له سه راسه ری زه ویدا پیی خواره وه، جوزام گرتوه کان، شیته و هار به ملاو به ولادا رایانده کردو ئه وانه ش که مابوونه وه له به ر زۆر پیکه نین شه قیان ده برد:

کریست له کاتی که ده له رزی، گوپی خۆی گرت تا نه بیستی، ئه و کاته فریشه یی سیپه می بال قورمزی وه ک شه هابی له ئاسمان که وته خواره وه، چوار چاوی ئاگرو چوار ستونی دوو که له هه لسا، ئه ستیره کان له به ر نه بوونی هه و خامۆش هه لگه ران، باینیکی سووک هه لی کردو دوو که له کانی په رش و بلاو کرده وه، کریست سه یری کرد، زه و ی بوو به چوار خۆله می ش. ده نگ جاریکی دی ده نگی دایه وه: ئه ی فه له کزه ده، مه له کوته دونه یا، که ئاره زووی به مولگ کردنی هه یه، ئه وان ئه و سی فریشه خۆشه و بیسته ی من، جوزام و شیته ی و ئاگرن، رۆژی خودا گه یشتوه - رۆژی من! رۆژی خۆم)) هه وره تریشه به دوا گو پرپه ی گه واله ون بوو، سه حه ر، به رووخساری رووچووی له زیخه وه، وابه دیار ده که وت که شه و کاتی که به ردی گلۆر کردبۆوه، های های و گریه ی کردبوو، چونکه چاوه کانی سووتابۆوه هه لسه ابوو، سه یری ده ورو به ری خۆی کرد، نه کا ئه و زیخ و له بی کۆتاییه رۆحی ئه و بی؟ بیابان خه ریک بوو ده گۆراو گیانی وه به ر ده هات، ده نگی هاواری توند، خه نده ی تیز ئامیزو گریه ده هاته گو ی، ئازه لی بچووک و وه کو که رویشک و سمۆره و راسو به چاوی وه ک یاقوتیان ه وه بۆ لای ئه و هه لده به زینه وه، له به رخۆ گوتی: ((ئه وه شیته یه که ئاره زووی گیانی هه یه)) هاواریکی کردو ئازه له کان ون بوون، فریشه یی که مانگی هیلالی به گه رده نه وه هه لئواسرابوو، ئه ستیره ییکی

شادانی نیوان ئەبرۆکانی پیش چاوی ئەو دانیشته سەر زهوی و باله سهوزه کانی کردهوه.

کریست له بهرام بهر نووردا به پوانینه وه دهسته کانی خسته سەر چاره کانی وه، به پاره وه گوتی: ((ئهی فریشته ئهی فریشته)) فریشته که باله کانی خۆی کرده وه و بزهیکی هاتی ((من ناناسی؟ منت به بیرنایه ته وه؟))

- نا.. نا تۆ کیتی؟ ئهی فریشته بۆ دواتر برۆ، نووری تۆ نابینای کردوم.

- له بیرته له رۆژانی منالیدا ئەو کاته که هیشتا نه تده توانی برۆی، خۆت به ده ده رگای مالو دامه نی دایکت هه لده واسی تا نه که ویته سەر زهوی، له ناخه وه هاوارت ده کرد ((خودایا، من بکه به خودا، خودایه بکه به خوا، خودایه بکه به خوا))

- ئەو کفره پیسه ت له بیره؟

- ئەو دهنگه ده روو نیه من بووم که ئەو کاته هاوارم ده کردو ئیستاش هاوار ده کم، به لām تۆ دهرسیی خۆت له که پری ده دهی، به لām ئیستا به وهی یا نه ته وهی، ده بی گوی له من بگری، زه مانى موژده هین گه یشتوه، بهر له وهی که له دایک بی تۆم له میانى ته واوی به شه ریته هه لپژاردوه، من له ناو ده روونی تۆ کار ده کم و ده دره وشیمه وه، تا گادارت ده که مه وه که نه که ویته داوی که مینه ی فه زیله ت و شادی و خۆشیه بچو که کانه وه، ئەو بیابانه ی تۆم په لکیشی ناوی کردوه، بیینه چۆن ئەو ژنه م ده کرد، هاتن، ئەوانیشم ده کرد، ئەو من کردم نه ک تۆ، من تۆم بۆ سه رو نیشتیکی گرنگترو مه ترسیدارتر راگرتوه.

- گرنگترو مه ترسیدارتر؟

- له کاتی مندالی ناره زووی چیت ده کرد؟ بوون به خودا، که ده بیه خودا

- من من

- خۆت وه پاش مه ده، گریه و زاری مه که، تۆ پیشتر بوویته خودا، تۆ بیر له وه ده که یته وه که ئەو کۆتره کیتییه له رووباری ئوردن چی به تۆ گوت؟

- پیم بلێ ... بۆمن بلێ.

- تۆ کوری منی، تۆ کوری منی، ئەو په یامی بوو که کۆتری کیتی بوئی هینابوو، به لām ئەم کۆتره کیتی نه بوو جویرائیل بوو، له بهر ئەمه سه لام له تۆ ده کهم ئەی کور، ئەی ته نها کوری خودا.

دووبال له سینهی کریستدا که وتنه شریخه وه، ههستی به گه شانه وهی ئەستیره ییکی سیحری سه ریچکار کرد له میانى ئەبرۆکانیدا، هاواری له ده روونی هه لسا ((ئه دنیا.. منى مرۆق، فریشته، به ندهی تۆ نیم، من کوری تۆم، من به سهر ته خته وه داده نیشم تا داوه ری مردوو زیندوو ده کام بکه م، گۆی دنیا ده گرمه دهستی راستم یاری پیده که م، جیتی من بکه وه تا دانیشم)). سه دای قاقای خه نده ییکی له فه زا بیست، کریست راجفری، فریشته ون بوو، هاواریکی جگه رسۆزی سه ردا- لوسیفر که وته سەر زیخه وه.

به دهنگیکی تیزا میزه وه گوتی ((دووباره به خزمهت ده گم، رۆژی دووباره یه کتری ده بینینه وه.. هه زوو)).

کریست به روو خساری روو چووی له زیخدا هاواری کرد ((ئهی هه رماس هیچ کاتی.. هیچ کاتی... یه کتری نابینینه وه)).

دهنگه که دووباره گوتی ((هه زوو.. له هه مان جه زنی پوسح دا ئەی فه له کزه ده)) کریست دهستی کرد به شین و زاری فرمیسه کانی به دلۆپی گهرم ده که وته سەر زیخ و چه وه وه ژهنگی رۆحی خۆی شوست و پاک کرده وه، ده مه ده می عه سر بایه کی فینک هه لیکرد، خۆره تاویکی نه رم و بۆر هه لپژایه سه ر کپوه کان، ئەو کاته کریست فه رمانیکی میه ره بانى گوی لیبوو دهستیکی نادیار به سه ر شانیه وه و قه راری گرت.

- رابه رۆژی خودا گه یشتوه، په له که ئەم په یامه بگه یه نه مرۆقه کان ((من به دیار ده که وم))

یهك، سهريان له‌دوای نهو نابوو تا رینمایي بکه‌ن به‌رهو مرۆفـ، له ناخی گل و لیت‌ه‌دا بازیده‌داو پییه‌کانی له ره‌گورپیشه و لقی دار گیرده‌بوو، ریگی خوی له چاله‌کانه‌وه لاده‌داو له رۆشنایی هه‌وره‌تریشقه هه‌ناریکی لیکرده‌وه، دهستی پر له یاقوت بوو گه‌رووی تازه‌بووه، یه‌کیکی دیکه‌ی رنی و دیسان یه‌کیکی دی و خواردی، ده‌ستخوشی لهو ده‌سته کرد که چاندبووی، به هیزیکي تازه دووباره که‌وته ری، هه‌وا تاریک بوو، رۆژ بوو یا شه‌و؟ پییه‌کانی له‌به‌ر گل سه‌نگین بوو، وا به‌دیار ده‌که‌وت که له‌گه‌ل هه‌ر پییه‌کدا ته‌واوی دونیا هه‌لده‌گرئ، ناگه‌هان له دره‌وشانه‌وه‌ی هه‌وره‌تریشقه‌یی، دپییه‌کی بچووکی به‌سه‌ر به‌رزایی گردۆلکه‌ییکه‌وه بیني، ماله سپیه‌کانی ئاگر تیبه‌رده‌داو دووباره خامۆش ده‌کرده‌وه، دللی له به‌رشۆق که‌وته خورپه، مرۆفـ له‌ومالانه دانیشتبوو- برایان- و نه‌و به تاسوقی ساوی دهستی مرۆفـ بوو، هه‌ناسه هه‌لکیشان له هه‌وا‌ی مرۆفـ و خواردنی نان و خواردنه‌وه‌ی شه‌راب و گه‌توگۆ که چه‌ندین سال بوو له تاسوقی ته‌نهایی، کیوو مه‌زراکانی ده‌نایه ژیر پی و له‌گه‌ل مه‌ل و ئاژه‌له کیویه‌کان قسه‌ی کردبوو خۆی له دیتنی مرۆفـ به‌دووور گرتبوو به‌لام ئیستا چه‌ند خۆش بوو نه‌گه‌ر ده‌ست ساو داته دهستی مرۆفـه‌کان، پییه‌کانی توندکردو دهستی کرد به سه‌ره‌ه‌لده‌گه‌را هه‌وره‌کان نه‌رم بوون و پارچه‌یه‌ک له ئاسمان به‌دیارکه‌وت، کاتیکی سه‌ره‌ه‌لده‌گه‌را هه‌وره‌کان نه‌رم بوون و پارچه‌یه‌ک له ئاسمان به‌دیارکه‌وت، خۆره‌تاو به‌هه‌مانجالی که ئاوا ده‌بوو، له ئاسمان به‌دیارکه‌وت، ده‌نگی که‌له‌شیری گوند، وه‌پینی سه‌گه‌کان و نه‌و ژنانه‌ی که به‌سه‌ریانه‌کانیانه‌وه بانگی یه‌کتریان ده‌کرد بیست ، له دووکه‌لکیشه‌کانه‌وه دووکه‌لکی شین به‌رزبووه ئاسمان، بوونی داری کرد که له حاله‌تی سووتاندا بوو.

له کاتیکی به‌که‌ناری یه‌که‌مین ماله‌ی دیکه‌دا رته‌ ده‌بوو، به بیستنی گه‌توگۆی مرۆفـه‌کان، به‌بنی لیویه‌وه گوتی ((پیرۆز بیت تۆی مرۆفـ))

به‌ردو ئاوو ماله‌کان بریقه‌یان ده‌دایه‌وه، چی ده‌لیم! پیده‌که‌نین، زه‌وی شه‌قی بردبوو، تیئسویتی خۆی شکاندبوو، تۆفان مرۆفـ و ئاژه‌لی زهنده‌ق بردبوو، به‌لام شه‌وکاته هه‌وره‌کان به‌په‌رش و بلا‌بوونه‌وه‌ی خۆیان ئاسمانیان شین کردو خۆره‌تاو که ون بوو

به‌شی هه‌ژده‌هه‌م

وای که کریست به چ خیراییه‌ک بیابانی له‌ دوای خۆیه‌وه‌ی جیه‌یشت! گه‌یشته‌ ده‌ریای مردوو، به‌ده‌وریا سوورایه‌وه، دووباره پیی نایه سه‌ر زه‌وی کینراو و نه‌و هه‌وا پیسه‌ی هاته‌ ناو هه‌ناسه‌ی مرۆفـه‌وه .. به‌بی یارو یاره‌ری ته‌ی نه‌ده‌کرد، ئاخ‌ له‌کوی ده‌یتوانی نه‌و توانایه‌ بدۆزیته‌وه؟ دوو دهستی نادیار بن بالی ئه‌ویان گرتبوو، هه‌ورپکی ناسک به‌سه‌ر بیابانه‌وه وه‌دیاره‌که‌وتبوو، گه‌وره‌بوو، ره‌ش داگه‌پا و ئاسمانی داپۆشی، ده‌نگی گورپه‌ی گه‌واله‌ ده‌گه‌یشته‌ گوی، له‌دوای نه‌وه‌وه یه‌که‌مین دلۆپه‌ باران که‌وته سه‌ر زه‌وی، زه‌وی ره‌ش داگه‌پا، ریگا‌کان ون بوون، له هیکه‌وه تا‌فگه‌کانی ئاسمان هه‌لرژان، کریست ناوله‌پی خۆی کرده‌ پیاله‌و پر ئاو بوو خواردیه‌وه، وه‌ستا نه‌یده‌زانی به‌کام ری‌دا بروات، هه‌وره‌تریشقه هه‌وا‌ی شه‌ق کرد، بو ساتی رووخساری زه‌وی به‌ره‌نگی شینی زه‌ردی که‌م ره‌نگه‌وه که‌وته دره‌وشانه‌وه، به‌لام دووباره ره‌ش بووه، ری‌ی ئورشه‌لیم کامه‌یان بوو، کام ری بو لای یه‌حیای پاکشۆر بوو؟ هاوسه‌فه‌ره‌کانی که له‌ناو قامیشه‌لاندا له‌ که‌نار رووباره‌وه چاره‌پیی ئه‌ویان ده‌کرد چییان به‌سه‌ر هات؟ به رازو پارانه‌وه گوتی ((خودایه، هه‌وره‌تریشقه‌یی بنیره‌ خواره‌وه، ریم پی نیشان بدات)) له کاتیکی قسه‌ی ده‌کرد له‌به‌ره‌و رووی نه‌ودا مه‌شخه‌لی له ئاسمان هه‌لسا، خودا نیشانه‌ییکی به‌و دا‌بوو، نه‌و به‌دلنیا‌یه‌وه به‌هه‌مان لادا بو پیشه‌وه ده‌چوو سیلاوی باران هه‌لده‌رژا، ئاوی نی‌ری ئاسمان هه‌لده‌رژانه‌ خواره‌وه، له‌گه‌ل رووبارو ده‌ریاچه، ئاوی میینه‌ی زه‌وی په‌یوه‌ست ده‌بوون، زه‌مین و ئاسمان و باران بوونه

جاریکی دیکه گه پرایه وه، مهیدانی ئاسمان دئیاییان ده کرده دیاری بۆ دنیا، کریست خۆش حال و سهرتاپا تهر، به کوچه باریکه کانه وه ده گه ل شوهره شوروی ئاو بازی ده دا، کچیکی گهنج وه دیار کهوت، بزنیکی گوان گه وه دی بۆله وه پرگا راده کیشا، کریست به بزهی لیویه وه گوتی ((ناوی ئەم گونده چیه؟))

- بیت ئینیا.

- بۆ دۆزینه وهی شوینیکی باش ده توانم له کام ده رگا بدهم، من لیره غه ریبم

کچه که به خنده وه لآمی دایه وه ((له ههر شوینی که ده رگاییکی کراوه ت دۆزیه وه برۆ ژوره وه)). له ههر جیگایی ده رگای کراوه ت بینیی برۆ ژوره وه، کریست له به رخۆ کهوته ئەندیشه وه ((مرۆقی ئەم دینیه میهره بان و میوان دۆستن))

بۆ پیشه وه چوو تا ده رگاییکی کراوه بدۆزیته وه. کولانه کان ببونه رووباریکی بچووک، به لآم به رده زله کان سه ریان له ئاو ده رهینابوو، ده رگا کان له بهر بازارن رهش بوو بوون و داخرا بوون، له یه که مین سووچدا سوورایه وه ده رگاییکی بچووک تاقدار بوو رهنگی نیلی بوو، کراوه بوو، ژنیکی کورته بالائی چوارشانه ی غه بغه به داری لیو ته ستور له ده رگای مآل وه ستابوو، ژنیکی گهنجی دیکه، له ناو مآلدا که نووریکی که مرهنگی لیده هاته ده ره وه، له که نار کارگه ی چنن دانیشتبوو، کاری چنینی ده کردو به نه رمۆکه بی گۆرانی ده چری، کریست نزیک کهوته وه له ئاستانه ی ده رگا وه ستاو ده ستی به نیشانه ی سه لآم به رز کرده وه داینا به سه ر دلئو گوتی غه ربیه م و خه لکی جه لیلیم سه رمامه و برسیمه، شوینیکی شمش بۆ خه وتن نییه، من مرۆقیکی شه ره فمه ندیم مۆله ت ده ره رموی که ته مشه وه له مآلی ئیوه بم، ده رگام کراوه بینیی و هاته ژوره وه له من ببورن)).

ژنه جیله که گه پرایه وه دهسته کانی پر له دانه ویله ی په له وه ر بوو، به ئارامی نه وی به سه ر کرده وه، بزهیکی هاتی و گوتی ((بۆ خزمه تگوزاری حازرین، پییت له سه رچاوان، فه رموو)) جۆلا که ده ستی له کار کیشایه وه له حه وشه دا به دیار کهوت، ئیسقانیکی وردیله ی هه بوو رهنگی په ری بوو، کهزی رهشی خۆی به کلکی که رویشک

به ستابۆوه، چاوه کانی گه وره وه خه مناک بوو، گه رده نبه ندیکی پرۆزه یی به ده وه ری گه رده نی لاوازی وه کرد بوو به نیشانه ی نه زری قوربانی، سهیری میوانی کردو رووخساری سووربۆوه گوتی ((ئیمه ته نهاین ئیلیازی برامان لیره نییه چۆته ئوردن تا خۆی ئاوه مۆر بکات))

ئه ویتر گوتی ((چ فه رقی هه یه خۆ ئیمه ناخوات، ئاغای ئازیز فه رموو وه ره ژوره وه گوئی مه ده ره ئه و، ئه و له سیبه ری خۆشی ده ترسی، خه لکی دی بانگ ده کهین تا بینه هاوسوجه ت و ریش سپیه کانیش بۆ به خیره اتن کردن و چاک و چۆنی، که واته لووتف بکه و وه ره ناو مآلی بچووکی ئیمه وه؟ چیت به سه ره اته وه؟ سه رماته؟

- کریست وه لآمی دایه وه گوتی ((سه رمامه و برسیمه و خه الووشم))

ژنه گوتی ((ئه وه هه رسیکیان چاره سه ریان هه یه، ترس له خۆت بار مه که ئیستا ده مه وی بزانی که ناوی من (مارتا) یه، ئه وه شیان خوشکم، ناوی میهری، ناوی تۆ چیه؟

- کریستی ناصیره یی.

مارتا پیکه نی و له کاتیکی ده ستی بۆلای ئه و ره وانه ده کردو گوتی ((ئاده میکی باشی؟

کریست به سه روپۆته لاکینی جیدی گوتی ((به لئو خوجه مارتا باش باش تا هدی تواناییم))

چوو ناو کوخته که وه، میهری مه شخه لکی داگیرساند، ژوره که به ده ره و دیواری سپیه وه پر له نوور بوو، له ناو مآله که دا دوو سندوقی دره ختی سه رو نیازی لیبوو، چهند دانه بی چواربایه، به راستایی دیوار سه کۆییکی دارین هه بوو دۆشه ک و سه رینی به سه ره وه بوو، ده سگای چنن له سووچیکه وه بوو، له سووچه که ی دی چهند شه ره بیکی گلینی تایبه ت به زهیتون و رۆن، شه به ریکی ئاوی فیئک له لای راست بوو له که ناریا پارچه که تانیکی درپژ به بزمار هه لواسرابوو، مآله که بۆنی دره ختی سه رو نیازو به هیی لیده هات، به شی ئاگردان ژوره که به پان و تاریکی مابۆوه،

که رهستهی چیششت لیمان لهو دهوروبه رهدا هه لواسرابوو. مارتا هات و گوتی ((دانیسه ئیستا سوپا بو هه لده کهم تا جله کانت وشک بیته وه)) شه و کاته ته ختیکی بو هیناو له که نار سوپاکه داینا، پاشا چوو هه وشه یه ک باو هه دارمیوی هینا، گه لای دارغارو دوو چله زهیتونی هینا، دهسته و یه خه دانیشت ناگرو دوو که ی وه ک کوخته بیکی بچوک لیکردو ئاگری تیبه ردا. کریست له کاتیکی خوی هه لگورماندبوو سه ری له میانی دوو دهست نابوو، ئانیشکی نابوو سه ر شه ژنو کانی، سهیری ده کردو له به رخو نه ندیشه ی ده کرد ((ری و ره سیکی چه ند پیروژه کو کردنه وه ی دارو ده ون و داگرساندنیان له رژی ساردا، مه شخه ل وه ک خوشکیکی میهره بان بو لای تو دیت تا گهرمت کاته وه، چوو نه ناو مایکی غه ریب، به برسیه تی و تینویتی و بینینی دوو خوشکی غه ریبی دیکه که دین وه سیله ی هه سانه وه ی تو ریکده ده نه وه))، چاوه کانی پرله شه ک بوو.

مارتا هه لسا یه وه و چوو له یه خدانه که وه، نازو هه نگوین و په یانه ی شه رابی هیناو له بهر پیکی غه ریبه که ی دانا گوتی ((بو شه وه ی تامی ده مت بگوری له مانه بخو، ئیستا که مه نه جله دینمه سه ر ئاگروه تا خوراکیکی گهرم بخوی و گیانت وه به ربیته وه، ده بی له ریگه بیکی دوو ره هه تاجی))

کریست وه لاهی دایه وه ((له سه ری زهویه وه هاتوم)) به تاسو وقه وه لاربوو سه ر نانو زهیتون و هه نگوین، وای که له ززه تبه خه شو، خودا به سه خاوه ته وه ته وای شه نعه تانه بو مرؤقه ده نیی، خواردی و سوپاسی خوی کرد. میرو له ته وای شه ماوه یه دا له که نار جیگای مه شخه له وه به خاموشی وه ستابوو، سه ره تا سهیری ئاگری ده کرد. پاشان سهیری میوانی نه ناسراوی ده کرد، پاشان سهیری خوشکی ده کرد که چۆنی به هه بوونی پیاویک له ماو میوانداری په ربالی لی هاتبوونه دهر.

کریست پیاله ی شه رابی هه لگرت و سهیری شه دوو ژنه ی کردو گوتی ((خوشکه کام میرو و مارتا هه قه من بیستوتانه که له زه مانی نوح توفان هات، خه لکی هه مووی گونا هکار بوون و هه موویان غه رق بوون، ته نها شه چه ند که سه کارپاستانه ی که له ناو که شتی بوون رزگایان بوو، میرو و مارتا سویند ده خوم که شه گهر توفانیکی دیکه هه لسی و من سه رپشک بم له داوه ت کردنی ئیوه بو ناو که شتی نه ناسیاوی کۆنه پوش و

پی په تی که له که نار ده رگای مالی ئیوه به دیار که وه ت و ئیوه ئاگرتان بو کرده وه و گهرم بووه، خواردنتان پیدا و تیروو، به قسه ی موحیبه ت ئامیز قسه تان له گه ل شه و کرد شه وه ئیوه هه لده بو ژیرم، مه له کوتی ئاسمان دابه زی و چوو ده لیه وه، خوشکام، به سه لامه تی ئیوه ده خومه وه، به دیتنی ئیوه خو شحالم.

میرو نزیک که وه ته وه له به ریپی کریست دانیشت، به روو خسار پیکی شه رمنی گول گوناوه گوتی: ((شه ی غه ریبه ده نگی تو نایبستم تو قسه مان زیاتر بو بکه)).

– مارتا چیشتی هیناو سفره ی راخست و ئاوی ساردی له بیری ناو هه وشه که وه هه لکیشا، شه و کاته هاوسییه کی جاحیلی نارد تا خه بهر بداته ریش سپی دی که مه رحه مه ت به فرموونه مالی شه و ته شریف بهینن، چونکه شه وو خوشکه که ی میوانیکیان بو هاتوو.

میرو که کریستی بینی بیده نگه، گوتی ((زورتر قسه مان بو بکه))

کریست پرسى ((میرو چه زت له چیه بو ت بلیم؟)) به ئارامی دهستی به سه ر که زی ره شی شه و داهینا ((بیده نگی جوان و به سه د زمان قسه ده کات))

– بیده نگی ژنان رازی ناکات، ژن وه ک مندالان پیوستیان به وشه ی شه قین ئامیزه وه هه یه.

– مارتا که له بهر خاتری شه ونشینی زهینی له مه شخه له کان بوو، قسه ی میرو ی بری و گوتی ((گوی مه دهره قسه ی شه، هه تا قسه ی موحیبه ت ئامیزیش ژنان رازی ناکات)).

– به لی قسه ی موحیبه ت ئامیزیش ژن رازی ناکات، ژن دهیه وی گویی له ده نگی پی میرده که ی بی، که مالی خستوته له رزه وه، دهیه وی شیر بدات به منال تا مه مکه کانی ئارام بگرن، شه ی کریستی جه لیلی، ژن زور شتی ده وی، به لام پیاوان چ له و بابه تانه ده گهن؟))

- مارتا ههولیدا بجهنی، بهلام نهیتوانی، سی سال عومری بوو کهچی شوی نه کردبوو، شهوان بیدهنگ بوون، گوئیان له ئاگر راگرت که داری زهیتونی قوتدهدا و نیلهی ده کرده سهرقاپی دارینی خوراک که ئاوه کهی جوشیده دا، چارانی ههرسیکیان له مه شخه لدا گوم بوو بوون. عاقیبت میترئ بیدهنگی شکاند: ((چ ده بوو ئه گهر ته نهها ده ترانی که ژن له کاتی که دانیشتووو کاری چنن ده کات چی به ده روونی دا تیپه پری، کریستی ناصری ئه گهر ده زانی دلت به حالی ئه و ده سوتا))

کریست به بزهییکه وه گوتی ((ده زانم، منیش زه مانئ، له ژیانیکی ترا، ژن بووم کاری چننم ده کرد))

- بیرت له چی ده کرده وه؟

- به خودا بیرم له هیچ شتیکی دیکه، جگه له خودا نه ده کرده وه مه ریم، ئه ی تو چۆن؟

میترئ وه لامی نه دایه وه، به لام سینهی به رزبۆوه، مارتا گفتوگۆی شهوانی بیست و ئاخی هه لکیشا، به لام هیچی نه گوت، له شه نجامدا نهیتوانی خۆی راگری، به ده نگیکی زبره وه گوتی: ((مه ترسه جانم، میترئ و من و ته واوی ژنانی بی میترد له گه ل خودا قسه ده کهین، ئه و وه کو میترئ به سه ر ئه ژنۆی خۆمانه وه داده نیشین))

کریست سه ری هینایه خواره وه وه هیچی نه گوت، مارتا مه نجه لئ به سه ر ئاگره وه هه لگرت، شام ئاماده بوو، به ره و لای یه خدان چوو تا کاسه به ینی و خوراکي تیکا، میترئ له کاتیکا به چریه وه قسه ی ده کرد تا خوشکه که ی گوتی له قسه ی ئه و نه بیته گوتی: ((ده مه وئ شتی به تو بلیم که جاری له جاران له کاتی چننکاری دا هاته زهینم، منیش ئه و رۆژه بیرم له خودا کرده وه له گه لیا قسه م ده کرد، ده مگوت: ((خودایا... ئه گهر کاتی به هاته ناو کوخته بچوو که که ی ئیمه وه و منه تیکمان له سه ر بکهیت، تو ده بیه خاوه و ئیمه ش میوان و ئیستاکي)). قسه له گه روی شکاو خامۆش بوو: کریست سه ری هینایه پی شه وه تا بیستی: ئیستاکي؟ مارتا خۆی و کاسه که ی گه یشته.

میترئ به زه مزه مه کردنه وه گوتی ((هیچ)) و له جیوه هه لسا یه وه.

مارتا گوتی ((وه رن بخۆن، ئیستا سه روسه کوتی ریش سپیه کان به دیارده که وئ، نه وه کا ئیمه له کاتی خواردن بیسین)) هه رسی نه فسه ر دانیشتن، کریست نانی گرت و به رزی کرده وه ریوره سمی پیروز کردنی وا به گه رمی و پر هه سته وه ئه دا کرد که ئه و دوو خوشکه سه رسام بوون و سهیری شهویان ده کرد، به دیتنی ئه و ترسان، چونکه روو خساری نوورانی هه لگه راو فه زای دواوه هه لگه رساو جریوه ی ده هات.

میترئ ده ستی هینایه پیش و هاواری کرد ((ئهی په ره ردا گار تو خاوه نی مائی و ئیمه میوان، فه رماغان پییده)) کریست سه ری هینایه خواره وه تا شه وان ئاگیان له شله ژانی ئه و نه بی، ئه وه یه که مین هاوار بوو، یه که مین جار بوو که نه فه ری په ی به و برد بوو.

به تاریک بوونی ده رگای مال و وه دیار که وتنی پی ره میردیکی زه به لاج له ئاستانه ی ده رگادا شه وان له سه ر سفره هه لسانه وه، پی ره میرده که ریشیکی په رشوبلاوی هه بوو، پیاویکی ئیسقاندار، بازوویکی توند و تۆل و سینهییکی به موری هه بوو له سینهی به رانیکی شاخدار ده چوو، گۆپالینیکی خواری دریتژی له ده ست دابوو، بۆ ئه وه ی خۆی به سه ردا بدا، به کاری نه ده هینا، به لام بۆ پاراستنی نه زمی گونده که سوودی لی و ده رده گرت.

هه ردوو ژن به عیززه ت و ریژه وه به ویان گوت ((باوکه مه له ک یه سدوق پیی خیرت نایه کولیه ی بچوکی ئیمه وه))

پی ره میرد هاته ژووره وه له دوای شه وه وه پی ره میردیکی دی له ده رگا به دیار که وت، ئه وه ی دوا بیان وردیله بوو سه ریکی دریتژی ئه سپینی بی ددانی هه بوو، چاوه ورده کانی مه شخه لیان لی به رزه ده بووه، که نه تده توانی زۆر ته ماشای بکه ی، دیار بوو ژه هری ماری له پشت چاودا هه بوو، پی ره میردی پشتی چاری ئاگر بوو، له پشتی ئه و ئاگره وه زهینیکی به دو پۆخل هه بوو. ژنه کان حورمه تیان له ویش گرت و ئه ویش هاته ژووره وه له دوای ئه ویش پی ره میردی سیه هم که کورپکی خه پله و قه لله و بوو به دیار که وت.

گۆپالەكەى دەنایە پەيش، چاوه كانى گۆپال رینمایى ئەویان دەکردو نهیانده هیشت بکه ویتته خوارهوو پیاویکی باش بوو، هەزی له شتی بهتام بوو هەموو کاتی که له دادوهری سهبارەت به دپهاتیهکان دههاتهوه، دلێ نهدههات کهس تهنبی بکات.

دهیگوت: ((من خودا نیم، کهسی که بۆ دادوهری دادهنیشی، خوشی ههردەبی جیگهی دادوهری کردن بیست، رۆله کام خۆتان بهدوور بگرن له شهرو گپچهل تا له دونیای دی تووشی دهردهسهری نهین)).

ههندی جار پارهى دادوهری له بهرکی خۆی ددها، ههندی جاریش بۆ نهجاتی سهپینچیکار خۆی دهچوه زیندانهوه، ههندی ئەویان به گهخۆ دهزانی و ههندیکیش به پیروژ له قهله میاندهدا، مهلهك یه سدوقی پیر گه رهکی بوو خۆی لهو بهدوور بگری، بهلام ئەو دهیتوانی چی بکات، سهروکاری له گهله کهسی بوو که له پشتی رهوحانی هارون بوو، یهکی بوو له مولکداره ملهستورهکانی دی، مهلهك یه سدوق که گۆچانه کهى دهگهیشه قسپی بنمیچ گوتی ((مارتا کوا ئەو غهریبهی هاتۆته ناو ئیمهوه؟ کریست له کهناری دووکه لکیشه کهوه مابۆوه و سهیری ئاگری دهکرد، ههلسایهوه، بهروانین و بهسهرکردنهوهی ئەو گوتی تۆی؟)) کریست گوتی ((بهلی منم خهلكی ناصیره))

پیره میردی دووه گوتی ((خهلكی جهلیل؟ قهت شتیکی باش له ناصیرهوه بهدهرناکهوی، کتیبی پهيامبهران وادهلێت. ریش سپیه نابیناکه تاویدایه ناوقسهکانو گوتی ((باوکه ساموئیل، تانه لهو مهده، دروسته که جهلیلیهکان خهلكی چه نه بازو گیل و سه ره پۆن، بهلام خهلكی باشن، ئەو میوانهی ئیمهش له قسهی را دیاره باشه)). پاشان رووی له کریست کردو گوتی ((به خیر بیست رۆلم)) مهلهك یه سدوق پرسى ((بازرگانی؟ چی دهفرۆشی؟))

له هه مان کاتدا که ریش سپیه کان گفتوگۆیان دهکرد، ملهستورانی دی و زه ویدارانى ناودار دههاتنه ژورهوه، خه بهر داربووبون له هاتنی غهریبه که، خۆیان تاس و لووس (نونوار) دا بوو به مه بهستی کات به سه برردن و بۆ به خیره ئینان و پرسیارو چۆنی و چاکی، ئەوان هاتنه ژورهوه و له دواى ریش سپیه کانهوه دانیشتن.

کریست گوتی ((من هیچ شتی نافرۆشم، رۆژی له پۆزان نه جار بووم، بهلام کاری خۆم جیهیشت، مالى دایکم جیهیشت و خۆم وه قفی خودا کرد))

پیاوه نابیناکه گوتی ((کوړم کاریکی باشت کرد که دونیات تهرک کردوه))

بهلام ناگاداربه، چونکه ئیستا خۆت له گهله ههرماسیکی بهد، له گهله ئەم خودایه قاتی کردوه، دهتهوی له جهنگی ئەودا راکهیت؟)) کهوته خهندهوه.

مهلهك یه سدوقی پیر به بیستنی ئەم قسهیه، خهريك بوو شق بهری له تووره بیان، بهلام بیدهنگ بوو، ریش سپی دووه به تیز پیکردن منه منیکی کرد ((ئهی ره بهن؟ تۆش یه کی له (لاویان) ی؟ جانبازی؟ په یام بهریکی درۆزن؟

کریست به شله ژانهوه گوتی ((نه خیر... نه خیر باوکه

- ئەی چکاره ی؟

خامانی گونده که ئەوکاته به زپرو زیوی خۆیان هاتنه ژورهوه تا غهریبه بیینن و خۆشیان نیشان بدن، تا بزنان ئەو غهریبه پیره یا گه نهج و خۆش سیمایه چی دهفرۆشیت، له وانه شه بۆ خوازینی ماراتا یا میری یه کی لهو دوو خوشکه جوانه هاتبی، بهلام کچی مالى بوو، چه ندين سهده بوو ئەو منالانه کهسیان له باوهش نه کردبوو، ئاخیری باشتروایه برۆین و بیینین، ئەوان خۆیان تاس و لووس و شیک کردو هاتن، ئیستاکى هه مو وبه یه کهوه له یهک ریزدا له پشت پیاوان وه ستابوون.

پیره میردی دهروون پیس جاریکی دی پرسى ((کهواته چکاره ی؟))

کریست له پریکا ههستی به سهرما کردو دهستی برده بهرناگر، جهلکانی ئەو که هیشتا ته بربون، هه لمیان لی هه لده سا، بۆ ماوه یه که به بیدهنگی و بیرکردنهوه له جیوه مایه وه، له بهر خۆ گوتی ((ئوهو باشتترین ساته بۆ قسه کردن، باشتترین ساته بۆ ناشکرکردنی رازی که خودا وه ند بۆ منی ئاشکرا کردوه، تا خودای خه وتوو له دهروونی ئەم ژنو پیاوانه که به دواى په یوه ندی بیهوده ی خۆیان ته باهیان ده کرد، بیدار بکاته وه. له من ده پرسن که چی دهفرۆشم، وهلام دهده مه وه: مه له کوتی ئاسمان، رزگاری رۆح، ژییانی

جاويدانیی)) لیگه پئی با بۆ کرینی ئەو ((مرواریه گه وره یه)) جلی به ریشیان
 بفرۆشن)). به خیرایی سهیری ده و رو به هری کرد رووخساره کانی له نووری مه شخه لئی
 رۆشنایی ناگادار بینیی، ((هه موو درنده خوو حیل به باز، فه رسوده له پرپوچی رۆژانه
 که وه کو خوریکه به گیانیان وه ربوو وه له ترسان و پرپویننه ره جمی به حالئێ ئه وان کردو
 ویستی هه لستیتته وه قسه بکات. به لām ئه مشه وه زۆر ماندوو بوو، ئیستاکئێ چه ندین
 رۆژیوو که له مالتئێ مرۆقتئێ نه حه ساوه ته وه سه ری به سه رین نه کردوو، به خه والئویی وه
 پشتی به دیواری دوکه لاوی داو چاوه کانی داخست.

میرئێ تاوی دایه ناو قسه کانو به نیگاییکی پارانه وه نامیز سهیری پیره میترده کانی کردو
 گوئی ((سه رهران، ئەو ماندوو بووه نازاری مه دن))

مه له ک یه سدوق به بنی لیویه وه گوئی ((راست ده بیژئ)) به ته کیه دان به سه ر
 گۆچانه که یه وه ناماده ی هه لسانه وه رویشتن بوو ((میرئێ هه ق ته واو به تۆیه،
 به شیویه بی قسه له گه ل ئه وه ده که بین وه ک بلئیی مه حکه مه ی ده که بین، له بیر ده که بین)).
 رووی له ریش سپی دووم کرد ((له بیر ده که ی باوکه ساموئیل که فریشته کان
 زۆربه یان به جلی هه ژاریه وه دینه زهویه وه... به کراسئیک ساده بی گۆچان و جانتاو
 پیتلاو، دروست وه کو ئه و پیاوه، له بهر ئه مه، چاکترایه ناگادارین با له گه ل نه م
 غه ریه یه به جوړئێ بیینه رایئێ وه فریشته بیئێ، ته نها ئه وه دووربینیه))

ریش سپیه ناییناکه به خه نده وه گوئی ((که رایه تیه، وا دیته بهرچاو که ده بی هه موو
 مرۆقتئێ به فریشته دابنئین، به لئێ هه موو مرۆقت هه تا ساموئیلی پیریش)).

پیره میترد ژه هرا لود بوو له توور په بیان شیئت و هار بوو، خه ریک بوو ده می بکاته وه
 په شیمان بۆوه، ئەو شاهینه پیره ده وله مه ند بوو، ره نگه رۆژئێ پیویستی به وه ده بیئێ،
 چاکترایه مرۆقت خۆئێ له بیده نگگی بدات. ئەوه ش هه ر دوربینیه.

مه شخه لئێ دلنه وازی ئاگر که وته سه ر قژو رووخساری ماندوو سینه ی کراوه ی کریست،
 تیشکی شین که وته سه ر ردینئێ ره ش و ئالۆزیه وه خانمانئێ دئییه که ده یانچه رپانده گوئی
 یه کترئێ ده یانگوت ((هه رچه نده هه ژاره، به لām دل ده رفینئێ، چاوه کانی دیت؟ سه رنج

راکیشترین چاون که تائینستا دیومانه، هه تا له چاوه کانی میتردیشم که من له باوه ش
 ده کات. سه رنج راکیشتره)).

یه کیکی دی تاوی دایه ناو قسانو گوئی ((تا کریست که سیکی وا کیویم نه بینیه
 هه مووی ترسو وه حشه ته، مرۆقت هه ست ده کات که هه موو شتی به ره لالا ده کاو
 تیده ته قینتته گردۆلکه کانه وه)).

– خانم جان، دیتت که مارتا چۆن به چاوه کانی خه ریک بوو ئه وی ده خوارد،
 فه رازه یئیکئێ تر گوئی ((به لām به تیله ی چاو سهیری میترئێ ده کرد، له منت گوئی لئێ بیئ
 که ئه ودوو خوشکه ئه مشه وه ده که ونه گیانی یه کتریه وه، من هاوسی یانم گویم
 له سه ر سه دایان ده بیئ)).

مه له ک یه سدوق ی پیر فه رمانده رانه گوئی ((باشترایه برۆین به خۆرایی زه جمه تی
 هاتنمان کیشا، میوان خه والوه، هه ستن ریش سپیه کان با پرۆین)) به گۆچانه که ی ژنو
 پیاوه کانی راداره تابتوانئێ تپیه پئێ، به لām هه رکه گه یشته ده رگا، سه دای شه قاوی
 به په له ی له حه وشه به رگوئێ که وت، پیاویکی ره نگ په رپو هاته ژووره خۆئێ
 له به رامبه ر ئاگر هه لکورماند، به هه ناسه برکینوه دوو خوشکه که به ترسه وه له باوه شیان
 کردو هاواریان کرد:

– برام چیت به سه رهاتوو هه؟ کی سه ری له دونای؟

مه له ک یه سدوق که تازه هاتبۆه به گۆچانه که ی خۆئێ ده ستئێ به قسه کرد: ئیلیازر کوری
 مه ناکیم، ئه گه ر خه به ریکی خراپت پئییه تا ژنان ژوور به جیبه یلن و پیاوان میننه وه تا
 بییست، ئیلیازر به یه ک هه ناسه هاواری کرد: ((پاشا یه حیای پاکشۆری ده ستگیر کردو
 سه ریان له له ش کرده وه)) له کاتی کا ده له رزی، هه لسا یه وه

ئه و مرۆقتئیکئێ زردنبو بوو، به ره نگگی خاک، گۆناکانئێ هه لته کابوو شو ربوو وه،
 چاوه کانی سه وزو ره نگ په رپو له به رده م ئاگر دا مایه وه وه کو چاوی پشیله یئیکئێ
 وه حشی بریقه ی ده دایه وه

ریش سپی نابینا به رازی بوونهوه گوتی ((ئهن ئاخیری ئەمشهومان خراب نهبوو، ههه لهوکاتهوهی که بیداربووینهوه تا ئیستا، که دهمانهوی برۆین و بجهوین، له ئەنجامدا شتیکی روویدا، دونیا تهکانی خوارد، لهم حالتهدا باشت وایه بهسهه تهختهکانهوه دانیشین و گوی بگرین، من ههزم لهو ههوالهیه ههچهند که خراپیش بی)). بۆ لای ئیلیاز لاربووه گوتی ((دۆستی من لووتف بکه قسهمان بۆ بکه، پیمان بلای که نه موسیبهته چۆنهو بۆ روویدا، ریک لهسهههتاوه بۆمان بگیڕهوهو پهلهش مهکه، شهوچهههییکی باشه، ههناسهه تازهکهوه، ئیجه ههموو لهشمان گوئییه؟))

کریست به راجفرینهوه لهشوینی خوئی ههلسایهوهو سهیری ئیلیازری کرد، نهوهیان نیشانهییکی تازهبوو که خودا بۆی رهوانه کردبوو، پیشهنگ مالوایی کردووو ئیدی پیویستی بهو نییه، ری ههمووار کردووو کۆچی کردووو، ئهرکه کهی نهنجامی ههبووه، کریست له کاتیکی دهلهززی، لهبهرخۆ گوتی ((زهمانی من هاتوو، زهمانی من هاتوو))، بهلام بیدهنگ له شوینی خویدا مایهوهو چاوی بریه لیوی سهوزو رهنگ پهپوی ئیلیازرهوه. مهلهک یهسدوقی پیر که بهتورپهیهوه گۆچانی بهزهویدا دهکوتا گوتی ((ئاوا کهواته ئهویان کوشته؟! سهیرکه کار گهیشتهوه کۆیکهوه کهزیناکارانی بهدکار پڕۆزهکان دهکوژن و بهدکاران زاهیدهکان دهکوژن.. دونیا گهیشتهوه کۆتایی. وهحشته زال بوو بهسهه ژنهکان و قیژاندیان و وهپیکهوتن، ریش سپی نابینا دلای بهوان سووتاو گوتی:

– مهلهک یهسدوق زیدهپۆیی دهکهی دونیا بهسهه پیکانیهوه توندو قورس وهستاوه، خانمهکان مهترسن، ئیلیازر که وهکو سیلاوی بارانی فرمیسکی ههلهدهپرشته به هۆقه هۆقو گریانهوه گوتی: گهرووی دونیا براره، سهدای بیابان خامۆش بووه، ئیستا چ کهسی بۆ خاتری ئیجهی گوناهاکاران، خودا بانگ دهکات؟ دونیا بی باوک بووه)).

ریش سپی دووهم بهپسهپسهوه گوتی ((مرۆقه نابی دهست بهپرووی دهسهلاتداران بهرزکاتهوه، جاو بهسهه کارهکانیان داخه و سهیرکه، چونکه خودا سهیر دهکات، نهو پاکشۆره لهو فزولیانه نهدههشایهوه، سزای کاری ههه تهویه)) مهلهک یهسدوق

قیراندی ((مهگهه ئیجه دیلین؟ بهمن بلای مهگهه خودا بۆ دهستی داوه به مرۆقه؟ من دهلیم بۆ، بۆ تهوهی که بهپرووی زۆرداراندا بهرزیان بکهینهوه))

ریش سپیهه نابینایهکه گوتی ((باوکان بیدهنگ بن لیگهپۆین بزاین نهو شهههه چۆن روویداوه.. ئیلیازر قسه بکه))

ئیلیازر دهستی پیکرد ((من لهگهه لهوانی دیکه چووبوین خۆمان ئاوهمۆر بکهین، ئومیدهوار بووم که نهو کاره بۆ چاک بووم کاریگههه، وهه چۆن دهزانن، دواپیش حالیکه دروست و ریکم نهبوو، راستیه کهی نهوهبوو روژ بهروژ حالتم خراتر دهبوو، سههه گێژدهبوو، چاوهکام ههلهدهمسان و گورچیهکام...)).

ریش سپیهه نابینایهکه به تیزبههههه گوتی ((زۆر باشه زۆرباشه ههموو نهوه دهزانین، وهه ناو تهسلی باسهکهوه)).

– گهیشتمه ئوردن و لهکهنار پردی دووهم که خهلهک بۆ ئاوهمۆر دههاتن و کۆدهبوونهوه، گویم له دهنگی هاوارو گریهه زاری بوو، بهخۆم گوت ((شتی نییه، لهوانهیه خهلهک بهفرمیسک و ئاخهوه دان بهگوناههکانیان بنین)) کهمی بۆ پیشهوه چووم ژنانم بینیی که بهسهه رووخساریانهوه کهوتبوونه سهه قورپو لیتاوی رووبارهوه شپهه دهکهن، پرسیم ((براکان چی روویداوه؟ بۆ دهگرین؟))

– پهپامبهه کوزراوه!

– کی ئەم کاره کردوو؟

– نهو تاوانکاره.. نهو خهتاکاره -هیرودیس-

– چۆن کهی؟

– نهو مهست بووهو سالومهی ناکچی سوورتکی رووت و قووت لهبههدهم تهودا سهمای کردوو، جوانی نهو کهچۆلهیه هۆش لهسههه تهو بهدکاره پیره رفاندوووه بهسهه نهژنۆکانی خویهوهی دادهنیشنی و دهپرسی که چ داواپهکی ههیه، نیوهی قهلهمههوهی؟ کهچهش دهلی نه، کهواته چ داواکاریی؟ تهویش خوازیاری سههه یههیی

پاکشۆر بووه، پێی ده‌لێ ((ئێستا خواستی تۆ ده‌هینمه دی)) و ده‌ستور ده‌دات و سه‌ری یه‌حیا له‌ناو قازانیکی نووهریی بۆ کچه‌ ده‌هینن. قسه‌کردن ئیلیازری هیلک کردو دووباره‌ که‌وته سه‌ر زه‌مینه‌وه، هه‌یج که‌سی قسه‌ی نه‌ده‌کرد، مه‌شخه‌ل که‌تبه‌وه پرته‌پرته‌وه، نزیك بوو خامۆش بێ که‌ مارتا هه‌لسایه‌وه دووباره‌ پرپی کرده‌وه له‌ زه‌یت و رووناکی گرتوه.

- مه‌له‌ک یه‌سدوقی پیر دوا‌ی وه‌ستانیکی دوورو درێژ دووباره‌ به‌ده‌رکه‌وت و گوتی ((دوونیا گه‌یشته‌ته‌ ئاخیری)) له‌ ته‌واوی شه‌م ماوه‌یه‌دا، ده‌ستی به‌ردێنیدا ده‌هیناو ته‌باکاری و فه‌زاحه‌تی دوونیای هه‌لده‌سه‌نگاند، رێک و به‌رده‌وام هه‌واڵ له‌ ئورشه‌لیمه‌وه ده‌هات که‌ بتپه‌رستان په‌رستگای پیروژ پیس ده‌که‌ن، هه‌موو رۆژی به‌یانیان کاهینه‌کان گاییک و دوو بزنی ده‌که‌نه‌ قوربانی، به‌لام نه‌ک بۆ خوای سراپیل، به‌لکو بۆ ئیمپراتۆری بێ خودا و نه‌فره‌تی رۆم... ده‌وله‌مه‌نده‌کان هه‌موو رۆژی به‌کردنه‌وه‌ی ده‌رگای ماڵه‌کانی خۆیان به‌سه‌ر په‌یژه‌کانه‌وه‌ خه‌لکێکیان ده‌دی که‌ شه‌و له‌کاتی برسپه‌تیدا مردبوون، به‌لام شه‌وان که‌وای ناوریشمینی خۆیان هه‌لده‌ته‌کانده‌ به‌سه‌ر جه‌نازه‌کانه‌وه‌ راده‌بردن و به‌دریژایی هه‌یوانه‌کانی ده‌وری په‌رستگا نازوفیزیان ده‌کرد.

مه‌له‌ک یه‌سدوق هه‌موو شتیکی له‌زه‌ینی خۆیدا هه‌لده‌سه‌نگاند، گه‌یشته‌ شه‌و برپاره‌ که‌ به‌راستی دوونیا کۆتایی هاتوه‌. روه‌ی له‌ کریست کردو گوتی ((رای تۆ چیه‌؟ کریست به‌ده‌نگیکی وا قوول و له‌ناکاویدا که‌ هه‌موویان گه‌رانه‌وه‌ و سه‌یری شه‌ویان کرد: وه‌لامی دایه‌وه‌ و گوتی ((من له‌ بیابانیکه‌وه‌ دیم که‌ شه‌وانم بینی، به‌لێ سی فریشته‌ پێشتر له‌ ئاسمانه‌وه‌ هاتبوون، تا بکه‌ونه‌ سه‌ر شه‌م زه‌ویه‌وه، به‌چاوانی خۆم شه‌وانم بینی که‌ له‌ شیرازه‌ی ئاسمان را دیاربوون، شه‌وان وا خه‌ریکه‌ دین، یه‌که‌مین فریشته‌ جوژامه‌ و دووه‌میان شیتی و سه‌یه‌میان، میه‌ره‌بانترینی شه‌وان ئاگره‌، هه‌روه‌ها ده‌نگیکم بیست گوتی ((کۆری نه‌جاری که‌شتیه‌ک دروست بکه‌، به‌هه‌ر شه‌نازه‌یی مرۆقی چاکه‌ خوازت دۆزیه‌وه‌ جیی تیا بکه‌ره‌وه‌، به‌لام به‌خیرایی)) رۆژی خودا گه‌یشته‌وه‌.. رۆژی من.. من به‌دیارده‌که‌وم و خۆم ئاشکرا ده‌که‌م...

سی رۆین سپیه‌که‌ هاواریان کرد، شه‌وانی دیکه‌ که‌ به‌سه‌ر زه‌ویه‌وه‌ دانیشته‌بوون هه‌لسانه‌وه‌، ددانه‌کانیان لێک ده‌قمرساند، ژنان به‌گێژو ویشی هاتنه‌ لای ده‌رگاوه‌، میرو و مارتا له‌ که‌ناری کریستدا جیی خۆیان گرت، وه‌ک بلیتی به‌دوا‌ی پاراستنی شه‌و ده‌گه‌ران، مه‌گه‌ر شه‌و سویندی نه‌خواردبوو که‌ شه‌وان به‌که‌شتیی ده‌بات؟

زه‌مانه‌که‌ هاتبوو.

مه‌له‌ک یه‌سدوقی پیر رووخساری خۆی سپیه‌وه‌ هاواری کرد

((شه‌و غه‌ریبه‌یه‌ حه‌قیقه‌تی هینایه‌ سه‌ر زمان، برابیان گوی له‌م په‌رجوویه‌ بگرن، شه‌مپۆ له‌ کاتی ده‌رکه‌وتنی سپیده‌وه‌ هه‌لسامه‌وه‌، کتیبی پیروژم وه‌ک عاده‌تی کرده‌وه‌، وشه‌کانی یوئیلی په‌یامبه‌ر هات ((که‌ره‌نای سه‌هه‌یۆن لیره‌ تا کیوی پیروژ ده‌نگ بداته‌وه‌، هه‌موو شه‌وانه‌ی که‌ له‌ سه‌ر زه‌وی ده‌ژین به‌ره‌زین، چونکه‌ رۆژی خوداوه‌ند هاتوه‌، رۆژی هه‌ورو تاریکی، له‌به‌رده‌می شه‌و ئاگره‌ له‌ پاش و پێشه‌وه‌شدا مه‌شخه‌له‌کانی که‌ وه‌ک شه‌سپه‌کان تاو ده‌ده‌ن، وه‌کو په‌یتونی جه‌نگی به‌سه‌ر کیوه‌کانه‌وه‌ هه‌لده‌به‌زنه‌وه‌، به‌سه‌ر ترۆیکی کیوه‌کان، شه‌و مه‌شخه‌لانه‌ ده‌نگی ته‌قینه‌وه‌ به‌ره‌م دینی و له‌م کاته‌دا که‌ ده‌گه‌نه‌ قایمه‌سه‌لانه‌کانه‌وه‌ ده‌یانسوئین.. رۆژی خودا وایه‌)). شه‌و هه‌واڵه‌ ترسناکه‌م دوو سی جار خۆیندنه‌وه‌، به‌ پێخواستی له‌حه‌وشه‌دا که‌وتمه‌ خۆیندنه‌وه‌ی، شه‌و کاته‌ که‌وتمه‌ سوژده‌و هاوارم کرد: شه‌گه‌ر ئاره‌زووته‌ وا زوو بییت، نیشه‌نییکم بۆ بنیره‌ ده‌بی خۆم ئاماده‌که‌م، ده‌بی میه‌ره‌بانی بۆ شه‌ژاران به‌یئیم و ده‌رگای سندوقچه‌کانم بکه‌مه‌وه‌ سزای گوناغه‌کانم بده‌م، هه‌وره‌تریشه‌ییک بنیره‌، ده‌نگی یا مرۆقی که‌ ئاگادارم کاته‌وه‌ له‌ واده‌ی خۆیدا خۆم ئاماده‌ بکه‌م)).

شه‌وکاته‌ روه‌ی له‌ کریست کردو پیداجوو ((تۆ شه‌م نیشه‌نه‌یه‌ی که‌، خوداوه‌ند تو‌ی ناردوه‌، ئایا هه‌لیک بۆ من ماوه‌ته‌وه‌، رۆله‌م؟ ده‌رگای ئاسمان که‌ی ده‌کریشه‌وه‌...؟))

کریست وه‌لامی دایه‌وه‌ ((باوکه‌ هه‌ر سانیه‌یی که‌ رته‌ ده‌بی، ئاسمان ئاماده‌ی بوونه‌وه‌یه‌، به‌ به‌سه‌ر چوونی هه‌ر ساتی جوژام و شیتی و ئاگر پێیه‌ک دینه‌ پێشه‌وه‌، باله‌کانیان له‌ په‌رچم ده‌ده‌ن)).

ئیلیازر که چاوانی سهوز رهنگو په پریوی خوئی کرده و ه روانیه کریست، به دوودلیه وه ههنگاو یکی نا پرسى ((نه کا تو کریستی ناصیری بیت، دلین که جه لاد ساتوری خوئی گرت تاسه ری پاکشور له له شی جیا کاته وه، په یامبهر دهستی بۆلای بیابان دریز کردو هاواری کرد ((ئهی کریستی ناصیره یی بیابان به جیهیلله بگه ریوه بۆلای مرؤقت، وهره دونیا بگره دهست)) ئیستا نه گهر تو کریستی ناصیره یی بیت، نه زهویه که تو ههنگاو به سه ریا دهنی ده بیته موفه رك، مالى من پرؤز بووه، من ئاوه مؤر کراوم و چاک بوومه ته وه، خووم داویمه سه رزهوی و ستایشی تو ده که م)) به گوتنی نه م وشانه که وته سوژده تا پی شین هه لگه راوی کریست ماچ بکات.

به لام سامواییلی پیر به خیرایی خوئی له به ریه که هه لکیشا، بۆ ساتی تووشی نه فسون بوو، به لام خوئی جه م و جوړ کردبوو، له به رخو که وته نه ندیشه وه ((خواستی دلی خووم له بوونی په یامبهراندا ده دؤز مه وه، له یه که لاپه رده خودا وه ند، له دست ئوممه تی خوئی تا سه رجه دی شی تی تووره بووه، ده یه ویت له ناویان به ریت، له لاپه ره بیکی دی خودا هه مووی شه هه دو شیره، په یامبهریتی به دروستی له به رامبهر حالی سپیده یی خوومان ده بینین له بهر نه مه سه باره ت به م بابه ته وه خه و له خووم حه رام نه که م)) سه ری نه سپتاسای راته کاندو تیز به بیکی کرد، به لام هیچی نه گوت ((چاکتر وایه خه لک بترسی، به سهوودی نه وانه، به بی ترس ژماره ی هه ژاران رو له زیاد بووندا یه و ملیان نه ستوورتر ده بیت، نه و کاته فاتیه ی ئیمه یان خویندو وه))

له بهر نه مه، بیده نگه هه لبژاردو به قیزه ونه وه سه یری ئیلیازری ده کرد که پی میوانی خوئی ماچه کردو له گه لیا قسه ی ده کرد.

– مه ولای من، نه گه رنه وه جه لیلیانه ی که له ئوردندا بینیانم، حه واریه کان توین، په یامیکیان بۆ تو هیه، نه وان گوتیان که له وی دهرؤن له ئورشه لیم دا له ده م دهرواجهی داوود، له مه یخانه ی- سیمۆنی قه یره وانی، له چاره وروانی تو دا ده میننه وه، کوشتنی په یامبهر دیار بوو نه وانی تووشی وه حشته کردبوو و رایان کرد تا خویمان بشارنه وه. کوشتار دهستی پیکردو وه.

له هه مان نه وه که ینوبه یینه دا بوو، ژنان به مه بهستی رژیشتن، نو قرجه یان له میده کانیان ده داو له هه موو شت گه یشتبوون، له به رخو ده یانگوت: ((چاوی نه م غه ریبه یه له مار ده کات، به نیگایی هؤشت له سه ر ده رفیتی، قسه ده کات و پایه ی دونیا ده روخینی، چاکت روایه ده ره پین!))

ریش سپیه نابینا که دلی پی سووتان، هاواری کرد ((رؤله کانی من ئازابن، شتی وه حشه تناک ده بیستم، به لام مه ترسن، ده بینین که چوون هه موو شتی جار یکی دی رووبه پروو ده بی، دونیا سه نگین و توندو توله، بناغه ییکی چاکی هیه تا خودا خودایی خوئی ده کات نه ویش پیی له جیی خوئا ده مینیتته وه، گوئی له قسه ی نه وانه ی که ده یان بینین نه گرن، گوئی بده نه قسه کانی نابینا که سه ره رای نابینایی خوئی چاکتر له ئیوه ده بینی، نه ژادی سرا ییل جاویدانییه، له گه ل خودا ریکه وتنی مؤر کردو وه، خودا وه ند مۆری کردو وه له گه لیا ته وای زهوی به ئیمه دراوه، له بهر نه مه مه ترسن، نزیک نیوه شه وه، چاکتر وایه بچینه سه ر جیه ی خه وتنه وه گوچانی خوئی بۆ پیش برد تا ده م دهرگا بۆ خوئی بکاته وه. سی ریش سپیه که بهر له هه موویان نه ویان جیه یشت نه وکاته پیاوه کانی دی و له وای هه مووشیانه وه ژنه کان چونه وه ماله کیه یان خالی کرد.

دوو خوشکه که جیی خه وتنی میوانانیا به سه ر سه کۆی دارینه وه دانا، میری چووه سه ر سندو قچه ی خویه وه، کلافه کانی ئاوریشمی و که تانی خوئی هی نایه دهره وه که بۆ شه وی بوکینی خوئی ناماده ی کردبوو مارتاش لیفی نه تله سی خوئی هی نا که چه ندین سال بوو به ده ست لینه دراوی له جیی خویدا مابووه به و ئومیده ی که زه مانی بی به سه رخوئی و هاوسه ره که ی دابدات، هه روه ها بری ریحان و نه عناع ی له ناو سه رینی کریستدا دانا. مارتا ئاخیکی هه لکیشا و گوتی ((نه و نه مشه و وه کو زاوا ده خه وی)). میرییش ئاخیکی هه لکیشا و به لام هیچی نه گوت، له به رخو که وته زه مزه مه وه ((خودایه، گوئی راگره، سه ره رای ئاخه کانی من دونیا هه رباشه، به لئی، به لام من له ته نهایی ده ترسم نه و میوانه م زیاد له نه ندازه خو شده وی)).

((ئەشق، ئەشق، ئەشق)) سۆفیلکەکان دەلێن ((لەمیانی تەواوی مەلەکان تەنھا من
گۆرانی دەچرم لەناو گەورەترین دلۆپی شەوئەدا بەگەرمی دەمینمەوه))

پەرەسیلکە دەلێت ((ئەگەر بەخاتری من نەبوا، هیچ کاتێ درەختەکان شکۆفەیان
نەدەدا)).

کەلەشیر دەلێت ((ئەگەر بەخاتری من نەبوا سێپێدە هەرگیز گزنگی نەدەدا)). هەوێردە
دەلێ ((بەیانیان کە بەئاسماندا دەفرم تا نەغمە سەریدەم خۆم و منائەکانم مالاوایی
لێک دەکەین، چونکە نازام کە ئایا لەو نەغمەچرینە دووبارە زیندوو دەبەوه یا نا؟))

بولبول دەلێت ((حال و روژی ئیستاکیم مەبینە کە جلی هەژارەکانم لەبەرە، منیش
بالی گەرەو درەوشاووم هەبوو، بەلام هەموویانم کردە نەغمەوه)).

کلک تەقینە دەنووک درێژەکان دین خۆیان بەشانی یەکەمین مەرۆکی ئافەریدەبوو
هەلدەواسن و سەریان لەبەن گویی دەنێن و بە ئارامی لەگەڵیا قسە دەکەن، وەک بلایی
نەهێنێکی گەرەو دەخەنە میانەوه ((دەرگاکی بەهەشت و دۆزەخ لەتەک یەکتەرن و
هەردووکیان یەکسانن، سەوزو جوان، ئەی ئادەم ئاگاداریه، ئاگاداریه!!))

دروست لەم کاتەدا لەکاتی سەحەر بەنەغمە سۆفیلکەکان زەینی کریست بیدار بۆوه.

بەشی نۆزەدهەم

لەو کاتەدا کە خودا پەیوەست دەبێ بە مەرۆق، رووداوی گەرەو روودەدا، بەبێ
مەرۆق، خوداوەند هیچ زەینێکی بەسەر ئەم زەویەوه نەدەبوو تا بەشیوەییکی ماقول
خولقاوەکانی خۆی ئەندێشە بکات، بەترسناکی و لەهەمان کات جەسوورانە هەموو
تواناییکی ئەو ئەزمون بکات، هیچ دلێکی لەسەر زەمین نەدەبوو تا بۆ نیگەرانی
ئەوان میهرەبانی بنوێنێ، لەهەمان کاتدا لە هەولێ لەدایک بوون چاکە و پەیوەندیی
کە خودا ئارەزووی لێنەبوو یا فەرامۆشی کردبوو یا دەرترسا، تا ئەوان بجاتە
بەرەقەلەمی خولقانەن، رۆحی خۆی خستە ناو جەستە ئادەمەوه قودرەت و جەسارەتی
پیدا تا خولقاوەکانی خۆی بەردەوام بن، بەلام مەرۆق بەبێ خودا چونکە بێ چەک
لەدایک دەبێ لە برسێتی و ترسو سەرما فەنا دەبوو، ئەگەر لە دەستی ئەواندا گیانی
بەسەلامەتی دەرپهینێ وەک سەدەف لە شوێنی لەمیانی شیرو پیشکەدا قەراری
دەگرت، لە کاتیکی بە هەول و تەقەلای بێ وەستان بۆ ئەوێ بەرز بنیشی بەسەر
پاژنە پێیەکانیدا هیچ کاتێ توانای نییە تا لە باوەشی تەنگ و گەرمی میهرەبانی
دایکی پێرۆزمەندانە رابکات، کریست بە ئەندێشە کردنەوه سەبارەت بەو بابەتە
قۆلتر لە هەمیشە و زیاتر لە جاران هەستی دەکرد کە خودا مەرۆق دەتوانن ببەنێهە.

سێپێدە زوو کریست رەهسپاری ئورشەلیم بوو، خودا لەلای راست و چەپی ئەو بوو، بە
بازووکانی دەیتوانی دەست لە خودا بدات، ئەوان هاوسەفەر بوون و نیگەرانی

ههردووکیان یه کسان بوو، دونیا گومرپابوو، له جیاتی رژیشتن بۆ بههشت بهرهو دۆزهخ دهچوو خواروه، ههردووکیان له گهه له یهك (خوداو فهرزهندهی خودا) ده بوايه ههولبدن دونیا بجهنه سهر ریگهه راستهوه، له بهرتهوه بوو كه کریست وا پهله بوو، بههنگای دریتژ شهقامی تهی دهکرد، خولیای دیداری هاوسه فهره کانی بوو، تابوانی به کۆمه کی ئهوان دهست به نه بهردی بکات، خۆزه تاو له ده ریاچهی مردوودا به ده رکهوت، مه له کان به نه غمه سه رایی له ژیر تیغه ی نووو گه لای له ریوهی دره خته کان و شه قامی سپی که تا دیواره کانی ئور شه لیم هه لده خزی و شه وی به دوا ی خویا په لکیش ده کرد، هه ره مووی بۆ ئه و بانگیان سه رده دا: په له که .. په له که وا نابود ده بین.

کریست وه لایمی ده دایه وه ((ده زام... ده زام... ده زام و اخه ریکه دیم))

له هه مان سپی ده دا دروست دوا ی ده رکه وتنی سه حهر به په له به که ناری کوچه و کۆلانه جیهیلراوه کانی ئور شه لیمدا ره تده بوون، هه مو له گه له یه که نه ده بزاون، به لکو دوو دوو ده رژیشتن، یاکوب و یۆحه نناو ئاندریاس و په ترۆس به یه که وه و یه هو دا به ته نه نا به ری که وتبوو، ئه وان به ترس و له رزه وه رایان ده کرد، به گۆشه ی چاو سه یریان ده کرد تا دلنیا بن له لایه ن که سه ی که وه تاقیب نا کریین، ده روزه ی قه لای داود به ره و روویان بوو، سه ری به رز کرد بووه، یه که مین کۆلانی ده سه ته راستیان گرت و به دزی که وه چونه ناو مه یخانه ی سیمۆنی قه یره وانی. مه یخانه چی قه له و چوارشانه، هیشتا نیوه خه والو بوو، تازه له ناو بالینگانی کاوه هه لسا بوو، چاوه کان و لووتی سوور هه لگه رابوو، چونکه به دریتژیایی شه و ده گه له پیره عاده تیه که ی به رابواردن و گۆرانی و هه رزه گۆیی شه و زۆر دره نگ چوو بووه ناو جیگاوه.

ئیسنا بی حان و عه بو سه انه خوانی له به رماوه ی جه ژن پاک ده کرد وه هه رچه ند که به سه ر پییه کانی هه وه وه ستابوو، به لام هیشتا بی دار نه بووبۆه، خه ریکی کاربوو، وابه دیار ده که وت که له خه ودا ده ستی کرد بوو به پاک کردنه وه. به لام له کاتی که له میانی خه و و بیداریدا خه ریکی کار بوو، سه دای هه ناسه ی توندی چه ند که سه یکی بیست ده هاتنه ناو مه یخانه که وه، گه رایه وه و چاوه کانی هیشتا هه لسا وه ده می تال بوو،

سه رو ریسی پرپوو له تو یکلای تو کودی. گه رایه وه، گوتی ((کیسه؟ سوپاس بۆ موسیبه تتان، لیم گه پرین، به و سپی ده وه هاتون که بچۆن و بنۆشن.. ها؟ من که حالی شه و م نییه، یا لالا له خۆتان هه لده ن!))، به لام که م که م له سه دای هاواری خۆیدا بیدار بووه، هیدی هیدی دۆستی کۆنینه ی په ترۆس و جه لیلیه کانی تر هاتنه پی شه وه، به دیقه ت به سه ری کردنه وه تییان راماو دایه قاقای پینکه نین: به ه.. به ه چاوم روون، جه لیلیه ئازاده کان، مه گه ر ئیوه غروورتان نییه؟))

په ترۆس به دانانی ده ستی خۆی به سه ر ده می سیمۆنه وه وه لایمی دایه وه ((بۆ خاتری خوا سیمۆن با هاوارت دونیا نه خاته ناو ناشویه وه، ده رگا داخه، پاشا یه حیای پاکشۆری کوشتوه، هیشتا له وه نه گه یشتوو؟ سه ری بری و داینا یه ناو ته شه وه)).

- کاریکی باشی لیکردوه، پاکشۆر به مه سه له ی براژنه که ی، می شکی خوارد به ئیمه چی! ئه و پاشایه لیگه ری هه ر کاری که دلای ده خوازی با بی کات، به ئیمه چی! پاشانیش به ینی خۆمان بی، به هات و هاواری (تۆبه بکه ن تۆبه بکه ن) خۆشی می شکی ئیمه ی خوارد، ته حا، من ده مه وی به حالی خۆم م)).

- وه لی ئیمه بیستوومه که ئه و ده یه ویت، ته وای ئاوه مۆرکراوه کان بخته به ر ده می تیغه وه، ئیمه ش ئاوه مۆرکراوین تی ناگه ی؟

- کی به ئیوه ی که لله پوکی گوتوه خۆتان ئاوه مۆر که ن؟ باشه هه قتانه! په ترۆس به تانه وه گوتی ((هه ی کونده ی شه راب تۆش ئاوه مۆرکراوی مه گه ر خۆت به ئیمه ت نه گوتوه، ئیسنا بۆچی به سه ر سه ری ئیمه وه هاوار ده که ی؟))

- ماسی فرۆشی سنگ ده ره پرین مالی من جیاواز بوو، من ئاوه مۆر نه کراوم، ناو له وه ده نیی ئاوه مۆر، من به هه مان جۆر بده به ری چومه ناو ئاو هه رچی به که ئه و په یام به ره قولاییه ده یگوت، به م گو ییم داده هات و له وی دیکه ی ترم ده چوه ده ره وه، هه رکه سی یه که زه رپه ئه قلی له ناو که لله دابی، ده بی هه مان شه وه بکات، به لام چی به ئیوه، ئیوه ی که لله پوک بلیم، شه و لاقرتانه به ئیوه ده لاین که ده توانن له ته گه بزنی ش شیر بدۆشن، ئیوه یه که مین که سانیکن که باوه ر ده که ن، فه رمان به ئیوه ده دن که

خۆتان فریدنه ناو ئاوهوه، ئیوهش - بئی چه ندوچون ده چنه ناویهوه و ده ردی بئی
 درماني سيل ده گرن، به ئیوه ده لئین روژی شه مه، ئه سپیی له شتان درمه هینن،
 سه رانه مه ده ن، باشه ئیوهش نایده ن و سه رتان به با ده دن، هه قتانه، ئیستا وهرن
 دانیشن، با قومی شه راب فرکه یین بۆ ئیوهش هه ر پئویسته، ئیوه بۆ ئه وهی هیزتان
 بیته وه به رو منیش تا بیدار بمه وه دوو جه لیکانی قه بهی شه راب له سن دو قخانه ی
 مه یخانه ره شه ده چونه وه، به سه ر به کی له وه جه لیکانه که له شیریکێ قورمزی و به سه ر
 ئه ویتروه به رازیکێ خۆله میشی نه خشینرا بوو، سیمۆن قه رابه ییکێ له جلیکانی
 که له شیرنیشان پرکرد، شهش دانه پیاله ی هه لگرت و بۆ ئه وهی پاکی بکاته وه
 له ته شتی ئاوی پۆخلی برده خواره وه، که بۆنی شه راب له لو تیدا بیدار بۆوه.

نابینایی له مه یخانه دا به دیار که وت، به دانانی گۆچانی له میانی پییه کاتی دهستی کرد
 به ژه نینی سیتارو ئاههنگی کونینه وه که ناوی - ئیلیاکم - بوو له جیلیدا وشترانی
 ده کرد، به لām روژیکان نیوه رۆ که له بیابان گه رابۆوه، له ژیر دره خته وه ئافره تی له ناو
 چاله ئاوی ده بینی که خه ریکێ خۆشوشتنه له جیاتی ئه وهی رووی وهر سوورینیی، چوار
 چاو ده که ویتته سه هیرکردنی ژنه جوانه که وه، له به ختبه دی ئه وه وه میتردی ژنه
 بیابان نشینه که له پشت به ردیکه وه دانیشتوو وه بۆ چیشتلینان خه ریکێ ئاگر کردنه وه
 بوو، که ده بینیی ئه و وشتره وانه له ژنه که ی نزیك ده بیته وه وه ئه ندامی رووتی ئه و
 به نیگاکانی ده خوا به دوو که لبه ره ژووی داگیر ساوه وه بۆ لای ئه و هیرشی کرد تا له
 چاوه کانی دا خامۆشیان بکات، له و روژه وه به دوا - ئیلیاکیم - ی نگون به خت خۆی
 ده خاته باوه شیی سروود و گۆرانی، سیتاری خۆی هه لده گری و به ریدا ده رواو ده چیتته
 مه یخانه کان و ماله کانی سرا ییل، جاری سروودی میهره بانێ خودا سه رده داو
 زه مانیکیش سه باره ت به وه سف کردنی رووتی ژنه که وه گۆرانی ده لیت، پارچه نانیکێ
 وشک مشتی خورما دوو دانه زه یتون به ده ست ده هینیی، ئیستا سیتاری خۆی خۆش
 ده کاو سینهی ساف ده کاو دهنگی به رز ده کاته وه وه ده که ویتته وه ئه و سرووده ی که جی
 په یه ندی ئه وه: به میهره بانێ فراوانی خۆت خودایه .. میهرم پیی به خشه، به
 به خشنیدی گه وره ی خۆت سه باره ت به شه راره تی من قه له میکی پیابکیشه.

له هه مان ساتدا مه یخانه چی به قه رابه و پیاله ی شه رابه وه ده رکه وت به بیستنی سروود
 وه کو بۆمبێ ته قیه وه: ((باشه باشه! تۆش به کی له وانه ی که میشکم ده خۆی، هه میشه
 خواداش به ئاههنگ ((میهرم پیی ببخشه، میهرم پیی ببخشه)) یاللا له خۆت هه لده،
 ئاخه مه گه ر من بووم گوناهم کرد؟ من بووم سه رم به رز کرده وه تا سه یری ئه و ژنه
 نامه حه مه بکه م؟ خودا بۆ ئه وه چاوی به ئیمه به خشیوه که دایاخه یین؟ له وه ناگه ی؟
 باشه هه قته، ئیستا بارتان هه لگرن و برۆن میشکی به کتر بخۆن)).

نابینایی گۆچانه که ی له میانی پییه کانی خۆی ده رهینا، سیتاری له ژیر هه نگلی نا بئی
 ئه وه ی شتی بلی رویشت. مه یخانه چی به ته وره یی ئه دای نابینای درده هینا و ده یگوت
 ((خودایه ره حه مان پیی بکه)) و گوتی ((داود سه یری ژنی خه لکان ده کات، ئه و گه مژه
 بئی چاوه ش هه مان کاری کرده وه - ئه و کاته ده بیی ئیمه عه زابی ئه و بکیشین.. خودایه
 من ده مه وی به حالی خۆم م)). عاقیبه ت پیاله یان پرکرد و نۆشیان، پیاله ی خۆی
 دووباره پر کرده وه وه هه لیدا.

- ئیستا به یارمه تی ئیوه من ده رۆم، که لله سه ری به رخیکتان بۆ بجه مه ته نوور، دایک
 ئه وه له ده می به چکه ی خۆی ده فرینیی. به په له چوه حه وشه که وه، ته نووریکێ
 بچووکێ لیبوو، که خۆی ته نها دروستی کردبوو، بری لقو گه لای میوی هه لپشته
 ته نوورو رویشنی کرده وه، که لله به رخیکی نایه ناو مه نجه ل و داینایه وه ته نوورو به ره
 لای هاوه له کانی گه راپیه وه، دلئ شوری شه راب و سوچه ت بوو، به لām هاوسه فه ره کانی
 دل و ده ماغیان نه بوو، له که نار ئاگر دا هه لگورما بوون، به بی حه وسه له یی چه ند
 وشه ییکان ده هینایه سه ر زمان و دووباره خامۆش ده بوونه وه، وه ک بلیی به سه ر
 ره ژووی داگیر ساودا ده ویشتن، چاویان بریبوو ده رگا وه نیگه ران بووبوون، یه هودا له
 جیه هه لسا یه وه، چوو له ده روازه ی ده رگا دا وه ستا، له ته مه شا کردنی ئه و ترسنۆکانه
 که له ترسان نه ده حه وانه وه، ده هری بوو بوو، سه هیرکه چۆن چۆنی رایان کردبوو به چ
 شیوه یه ک خۆیان له ئورده وه گیانده بوو ئورشه لیم، سه هیرکه له حالیکه که خۆنیان له
 دلدا نه ما بوو، خۆیان له مه مه یخانه درده ستته وه شارده وه، ئیستا وه کو که رویشک
 گۆییان قولاغ کرده وه، ده له رزن و به سه ر په نجه ی پییانه وه وه ستاون و ئاماده ی راکردن،

هه‌ی سه‌گ بتاغوات، خودای سراپیل من سوپاسی تو ده‌که‌م که منت ووه‌کو نه‌وان دروست نه‌کروه، من له دایک بووی بیابانم، له‌به‌ردی خاری ده‌شت، نه‌خاکی نه‌رم و ته‌ری جه‌لیل، سروشته بویمه، هه‌ریه‌ک له ئیوه مه‌رای بی بۆ شه‌و ده‌کات، به‌سویندو ماچ شو‌پشتان به‌ریاکردبوو، که‌چی ئیستا ده‌تانه‌وی خۆتان نه‌جات بدن، به‌لام منی وه‌حشی و هه‌رماسکوژ شه‌و جی ناهیلیم، له هه‌مان جیدا ده‌مینمه‌وه تا شه‌و له بیابانی ئوردن بگه‌رپه‌ته‌وه تا بزائم چ قسه‌ییکی هه‌یه بۆ گوتن، شه‌وکاته به‌ریاری خۆم ده‌ده‌م، من بۆخۆم ته‌قعه‌ی سه‌رم دی ته‌نها شتی عه‌زام ده‌دات شه‌ویش نازاری سراپیله.

له‌ناو مه‌یخانه‌دا ده‌نگیکی کزی ده‌مه‌قالتی بیست گه‌رایه‌وه. په‌ترۆس ده‌یگوت ((من ده‌لیم که ده‌بی بچمه جه‌لیله‌وه، له‌وی ئارامی به‌رقه‌راره، کورپینه ده‌ریاچه‌ی خۆمان له‌بیر نه‌که‌ین)).

به‌م قسه‌یه‌وه ئاخیکی هه‌لکیشا، قایگی سه‌وزی خۆی ده‌بینی که‌به‌سه‌ر شه‌پۆلی شینه‌وه بۆ پیش ده‌چوو، دلی توندبوو، تاویره به‌ردو ژاله‌ی ده‌بینی و تو‌ری پر له ماسی ده‌بینی، فرمیسک هاته‌ چاوه‌کانی ((یاللا کورپینه با پرۆین)).

ئاندریاس به‌په‌لپ گرتنه‌وه گوتی ((نه... نه‌چۆن ده‌توانین شه‌و له‌م شاره‌ وه‌حشیه به‌ره‌للا که‌ین؟ هه‌رلی‌ره چاوه‌رانی روودانی ده‌بین، یا‌کوب گوتی ((ئیمه‌ قه‌ولی مه‌ردانه‌مان به‌و داوه له‌و مه‌یخانه‌دا له‌ چاوه‌رانی شه‌ودا ده‌مینینه‌وه، ده‌بی وه‌فامان هه‌بی بۆ قه‌ولێ خۆمان)) په‌ترۆس هاته‌به‌رو گوتی ((ده‌توانین مه‌سه‌له‌که‌ ریکه‌هین، شه‌م سیمۆنی قه‌یراوینه‌ حالی ده‌که‌ین که‌ شه‌گه‌ر شه‌و هات پیی بلیت. ئاندریاس به‌په‌لپ گرتنه‌وه گوتی ((نه... نه، چۆن ده‌توانین شه‌و له‌م شاره‌ وه‌حشیه به‌ره‌للا که‌ین... هه‌رلی‌ره له‌ چاوه‌روانی‌دا ده‌مینینه‌وه.

په‌ترۆس به‌سه‌سه‌ختی دووباره گوتی ((من ده‌لیم ده‌بی بگه‌رپه‌ینه‌وه جه‌لیل)). یۆحه‌ننا ده‌سته‌و دامینی شه‌وان بوو به‌پارانه‌وه گوتی ((برایان دوا وشه‌کانی پاکشو‌ر وه‌بیر خۆتان به‌ینه‌وه، له ژیر شمشی‌ری جه‌للاد بازووه‌کانی خۆی به‌رزکردوه‌و هاواری کرد ((کریستی ناصیره‌یی بیابان ره‌هاکه‌ من کوچ ده‌که‌م به‌ره‌و مرۆق بگه‌رپه‌وه، وه‌ره... دونیا به‌ته‌نها جی مه‌هیله،)) دۆستان شه‌م وشانه‌ بایه‌خیکی قولیان هه‌یه،

خوداوه‌ند ئیمه‌ شه‌به‌خشی شه‌گه‌ر کفری بجه‌ینه سه‌ر زمانه‌وه)) وه‌لی دلی وه‌ستا ئاندریاس ده‌ستی شه‌وی توند گوت (یۆحه‌ننا قسه‌ بکه‌ دلته‌ گه‌واهی چ رازیکی وه‌حشه‌ت‌ناک گه‌واهی ده‌دا که‌ جو‌رته‌تی ناشکرا کردیت نییه‌؟

- وه‌لی شه‌گه‌ر ئوستادی ئیمه... بی..

- چی بی؟

ده‌نگی یۆحه‌ننا نه‌رم و له‌رزوو تژی وه‌حشه‌ت بوو (کریستیانو!) له‌رزه‌ به‌سه‌ر جه‌سته‌ی شه‌واندا ژالبوو.. کریستیانو! شه‌وان ماوه‌ییکی دوورو دریتژ له‌گه‌ل شه‌ودا بوون، به‌لام وه‌ک بلیی قه‌ت ختوره‌ی نه‌کرد بووه‌ زه‌ینیان، سه‌ره‌تا شه‌ویان به‌نیشانه‌ی پیاوچاکی گرتبوو، وه‌ک پیروزی که‌ شه‌قی بۆ دونیا ده‌هینا! ئیستا شه‌ویان به‌ ناویشانی په‌یامبه‌ری گرتوه‌وه نه‌ک وه‌کو په‌یامبه‌رانی پشوو وه‌حشی، به‌لکو شادو شه‌نگول شه‌هلی بوو، شه‌و مه‌له‌کوتی ئاسمانی بۆ زه‌وی ده‌هینا، بۆ بیانوویکی دی، شه‌و عه‌داله‌ت و شیوه‌ ژیانیکی رازسازی ده‌هینا، شه‌و ئابا شه‌ژدادی سراپیل به‌ (باوک) بانگ ده‌کرد.

هینده‌ی نه‌برد که‌ یه‌هوه‌ی زبرو سه‌سه‌خت نه‌رم ده‌بوو هه‌موو ده‌بونه‌ فه‌رزنده‌ی شه‌و... به‌لام ئیستا شه‌وه‌ چ قسه‌یی بوو که‌ له‌ ده‌می یۆحه‌ننا ده‌ره‌په‌رینه‌ ده‌ره‌وه: کریستیانو به‌ گوزارشتیکی دیکه‌، یانی شمشی‌ری داود، مالیکی ره‌ققابی سراپیل، جه‌نگ! شه‌وان، واته‌ هه‌واریه‌کان، یه‌که‌مین موریده‌کان، شه‌ریابه‌ گه‌وره‌کان، حاکم و مه‌شایخی له‌ ده‌ورو به‌ری ته‌ختی شاه‌ی شه‌و کو‌ده‌بوونه‌وه، وه‌ک چۆن خوداوه‌ند فریشته‌و مه‌لایه‌کی نزیکی خۆی هه‌یه هه‌رواش هه‌واریون و سه‌رۆکی هیزه‌کان و مه‌شایخی سه‌ر زه‌مین، چاوه‌کانیان ده‌وشانه‌وه، په‌ترۆس که‌ رووخساری وه‌ک گول لی هاتبوو به‌ده‌ریخست ((کورپینه من قسه‌کانی خۆم ده‌کیشمه‌وه‌و هه‌یچکاتی شه‌و جیناهیلیم)).

- منیش

- منیش

- منیش

یه هودا به توورده بییه وه تفی روکرده سهر زهوی به ممشت له ده رگای کوتی به سه ریا نا هاواری کرد: ((هه ی نه فیه تینه، مادام که خه یالتان ده کرد که شه و بی تواناو ره نجوره، ده تانویست تیتته قینن، که چی ئیستا که بۆنی گه وره بیتان بهر لوت که وتوو ده لئین ((من هیچکاتی شه و جی ناهیل)) شه و تان له لای من پیتی که رۆزی تاک تاکی ئیوه شه و به ته نه جی ده هیللی، ته نه منم که ناپاکی له و ناکه م، سیمۆنی قهیره وانی تو شایه دم به)).

مه یخانه چی گوئی خوئی سپارد بووه شه وانه وه، له ژیر سیمله وه به وان پیده که نی، نیگای له گه ل نیگای یه هودا یه کیان گرتوه.

- توخوا سه ریا نا که شه وانه ده یانه وئی دونیا رزگار بکه ن به لام بۆنی له ته نووره وه که وته بهر لوتی، هاواری کرد ((وا که لله ده سووتی)) به بازئی خوئی گه یانده هه وشه که وه.

هاوسه فه ره کان به سه رسامی سه یری یه کتریا نا ده کرد په ترۆس له حالیکدا دهستی به نیو چاوانی داده هینا گوئی ((که واته بو شه و بوو که پاکشور به دیتنی له جیوه بزمار کوت بی)).

که ده ستیا نا پیکرد لووتیا نا پر بابوو.

- به راستی کاتی که شه و بوو ده کرد شه و کۆتره ی له به رزایی سه ریه وه بی نی؟

- کۆتر نه بوو، تیشکی هه و ره تریشقه بوو.

- نا..... نا کۆتر بوو خه ریکی گمه گم بوو

- گمه گمی بوو، خه ریک بوو قسه ی ده کرد، به گوئی خو م بیستم که ده تگوت ((پیرۆز، پیرۆز، پیرۆز)) په ترۆس که چاوه کانی پر بوو بوو له بالی زێرین گوئی ((رۆحی قودس بوو، رۆحی قودس که له ئاسمان هاته خواره وه هه موویان بوون به بهرد، مه گه ر وه بیرتان نایه ته وه؟ ده مویت پی هه لگرم نزیکتر بچم، به لام پییه کانی بیته ست بوون ده مویت هاوار بکه م به لام لیوه کام لیک نه ده بوونه وه، بایه کان ئارامیا نا گرتبوو،

قامیشه لانه کان، خه لکان، مه لان، هه ریه ک له وان له ترسا نا هیدمه یان گرتبوو، ده سته کانی پاکشور ته نه شتی بوو که له جوله دا بوون، ئارام ئارام شه و بوو ده کرد)).

- یه هودا به توورده بییه وه گوئی ((من نه هیچم بی نی و نه هیچم بیست، چاوه کان و گوئی کانی ئیوه مه ست بوون)) په ترۆس به لۆمه کردنه وه پی گوئی ((ردین سوور تو نه تدی چونکه نه تویت بی نی)).

- وه هه زه ته تو، ئاغای ریش سوور دیتت چۆن ویستت بی نی، هه وه سی دیتنی رۆحی قودست کردبوو، شه وه رۆحی قودس بوو که بی نیست، له کوئی دیتت؟ ئیستا ده ته وئی شه و میشک سوو کانه ش ناچار کهیت که شه وانیش بی بینن، ده بی شه نجامه که شی بجهیته گه رده نی خو ته وه؟

یاکوب له ته وای شه و ماوه یه دا نینۆکه کانی ده قرتان دو بی شه و ی قسه ی بکات گوئی ده گرت، ئیستی ئیدی کاسه ی سه بری پر بوو گوئی ((کو پینه سه بر بکه ن وه کو باروت مه ته قنه وه، وه رن تا به شیوه ی بکی ماقولانه سه باره ت به م بابه ته قسه بکه ی، ئیدی به راستی وایرده که نه وه که پاکشور بهر له وه ی که سه ری له له شی جیا بیته وه شه و وشانه ی گوئی: زۆر دوور دیتته بهر چاوم، یه که مینی هه مووان کی له ئیمه له وئی بووین تا بیستین؟ پاشان گریمان شه و وشانه هیچ کاتی نابی که به به رزی شه دای بکات، له بهر شه و ده یزانی که ده گاته گوئی پاشا بۆیه سیخوری ده نارد تا سه رده رکا له کاری شه و مرۆقه (کریستی کوپی می رێ). شه ویان ده گرت و ده گه یشتنه خزمه تی شه ویشه وه، به قسه ی باو کم دوو دووتا چوارتا له بهر شه مه باشتر وایه مؤلته نه ده ین شه ونده که لله مان پر با بکات)).

به لام په ترۆس تووره بوو (به باوه ری من دوو دووتا چوارده تا، لینگه ری مه نتیق و میشکی ئیمه هه ر هه لیه ی دلایان ده خوازی بکه ن، ئاندریا س شتی کمان پییده بیخوین، زه یمنان غه رق ده که ین تا دیدگا کانا نا رۆشن بکه ین))

پیاوه دريژو له پړولواواژ نه دنامه که به گونای که وتوو پيی په تيبه وه که پارچه ييکی سپی له دوری که مری به ستابوو ته لسميکيشی به گهرده نيه وه هه لواسيبيو، به په له چووه ناو مه بخانه و دهستی به نيشانه ی سه لام نايه سهر سينه يه وه ((برايان خود احافيز من به ره و لای خودا ده چم هيچ کاريکیان نييه به منی بسپيرن؟)) بی نه وهی چاوه پروانی وه لام بی به په له دهر په ريه دهر وهی مه بخانه و چووه مه بخانه ييکی دی.

له هه مان کاتدا مه بخانه چی به خووی و سينيی خوراک دهر که وتو و بونيکی به تام فه زای ژووری گرته خو، چاوی که وت به ديوانه ی له نده هورو هاواری کرد ((سه فهر سه لامه ت، سه لامی خالیسانه ی من بگه يه نه)) پاشان به خنده وه گوتی (ته وهش يه کيکی دیکه، به ه! راسته دونيا گه يشتوته ناخیری! تیره پر له ديوانه بووه، نه وه که يان ده لی دوو شه بهر له وکاته ی بؤ ريژتنی گولاو بجيته دهر وه خودای دیوه، له هه مان نه وساته به دوا ئیدی ژيانی کؤت کردوه، هه تا خواردينش ناخوات و ده لیت: ((من داوه تی به هشت کراوم، له وی خوراک ده خوم)) نه و شپته ی که ده بيینی کفنی له بهر کردوه و به په له سهر له هه موو مالی ددات ههر ئيشی پيی بسپیری قه بول دهر کات و خود احافيزی ده کاو دهر وات.

ده بيینی که مرؤف کاتی له خودا نزيك ده که ويته وه چی روود دات! کورپنه بؤ خاتری خؤتان پيتان ده ليم، هه واستان هه بی، نه وه نده لی نزيك مه که ونه وه، من ستایشی نه وه ده که به لام له دوروه)). سینی خؤراکی له ناوه ندی میز دانا، لیوو چاوو گویي پیده که نی. بانگی کرد ((که لله ييکی تازم هه يه، که لله ی يه حیا ی پاکشؤر! بخؤ نوشی گیانت بی))

يوحه ننا دوو چاری هیلنج هات و پاشه کشه ی کرد، ناندریاس که دهستی بؤ پيشه وه بردو له هه وای راگرت، که لله به چاوانی بی جول هه وای کرابؤوه سه يری ته که ته کی نه وانی ده کرد. په ترؤس هاته میان و گوتی ((سيمونی به دفیتره ت، ناخیری کاريکی و ده که ی که نه توانين له پرووی بیزاريه وه دهستی لی بدین! ئیستا من چؤن نه م چاوانه دهر به يسنم؟ بؤ وروژاندي حه ز بی هاوتان، به لام خواردينان وه که نه وه يه که مرؤف چاوانی پاکشؤر بخوات)).

مه بخانه چی قاقا که وته خنده وه و گوتی ((په ترؤسی نازیم خؤم ده يا نخؤم به لام يه که مجار نه و زمانه به تامه ده خؤم که قهره بووی بکه مه وه، هاواری کرد ((تؤبه بکه ن. . تؤبه بکه ن! پایانی دونيا گه يشتوه)) به دبه ختانه يه که م جار خؤی کؤتایي هات. . سه بیلؤ که...)) چه قویيکی هینايه دهر وه، زمانی بهر خه که ی بری به يه که لوقمه کؤتایي پته ينا، پاشان پيال ييکی بری يه کسهر هه لؤواندو ئیدی له ناو قسه کاندای جه ليکانه کانی شه رابی خؤی هه لده دا.

- زؤر چاکه کورپنه فه رامؤشی که ن، به داخه وه م بؤ ئیوه، باسه که ده گؤرم تا که لله ی پاکشؤر له زه ينتان به ينه دهر وه و بتوانن که لله بهر خ بخؤن. . باشه، ده توانن هه لینن که چ که سی نه وه که له شپرو به رازه رازاوه ی به سهر نه م جه ليکانه وه نه خشانده وه؟ به مؤلته ی ئیوه نه و میوانداره گه وره يه ی ئیوه به ده سته کانی خؤی نه خشانده، ئیستا ده زانن هه لینن که بؤ که له شپرو به راز؟ من سهر م له ئیوه ی جه ليکانه گه مژده لکه کان سورده ميینی که ناتوانن هه لینن؟ له بهر نه مه ده بی خؤم نه م رازه بؤ ئیوه ناشرکرا بکه م، په رته وی له نورر به اوژنه ناو میشکی بی نيه يه تی وردی خؤتانه وه، په ترؤس نيگاييکی کرده که لله که وه ده می پر له ناو بوو، به لام هيشتا زاتی نه وه ی نه کرد که بؤ دهر هینانی چاوی که لله که دهستی دريژ بکات، هه ميشه پاکشؤری ده هاته بهر چاو، چاوه کانی نه و وه کو چاوه کانی بهر خ دهر په بری بوون!

مه بخانه چی به رده وام بوو له سهر قسه ی خؤی:

- باشه گوی بگرن وه ک چؤن گوتم، رؤشناييی باويينه ناو میشکی بی ديماهی ورديله تان، کاتی خودا وه ند له دروستکردنی دونيا بؤوه (نازائم نه و که سه پيرؤزه بؤوا خؤی هاويشته ناو نه م دهر ده سه ريه وه) و دهستی به قورپی خؤی شوشت، ته وای نه و نافه ريده تازه له دايک بووانه ی بانگ کرد و به غروره وه لیانی پرسى ((مه له کان، بله وده کان، بلین بزائم که نه م دونيا دروست کراوه ی من چؤن دیته بهر چاوتان؟ هيچ که مو کورپيکی تیدا ده دؤزنه وه؟ بی درهنگ هه موو ده ستیان کرد به باعه باع و عه ره و بؤرين و میاوه میاوو چه هچه هه وه گوتیان:

((نه خیر... نه خیر... نه خیر))

خوداوه‌ند گوتی ((تافهرین بۆ ئیوه! خودای منیش هیچ کهموکوپیه‌کی تیدا نادۆزمه‌وه، به‌راستی ده‌ستم نه‌یه‌شی، به‌لام که شیرو به‌راز به‌سه‌ری شوپروه‌بوویان لیویان نه‌جولانده‌وه، سه‌رنجی خویان راکیشا، هاواری کرد ((تاهای به‌رازه‌کان، تۆ جه‌نابی که‌له‌شیر ئیوه بۆ شتی ناییزن؟ له‌وانه‌یه‌ ئهم دونیا دروستکراوه‌ی من تامی خوش نه‌بی له‌ ده‌می ئیوه؟ ره‌نگه‌ شتی له‌قه‌لم که‌وتبی، به‌لام ئه‌وان دیسان هیچیان نه‌گوت، خه‌یالتان جه‌مکه‌ن هه‌رماس شتیکی له‌ گوتی ئه‌وان خویندوه‌وه: ((به‌و بلین که له راستیدا شتی له‌ قه‌لم که‌وتۆته خواره‌وه، دره‌ختیکی کورته‌بالا که تری دده‌ات و به کوشینیان نایه‌نه ناو جه‌لیکانه‌کانه‌وه، ده‌بیته شه‌راب)) خوداوه‌ند به‌ به‌رزکردنه‌وه‌ی ده‌سته زه‌به‌للاحه‌کان هاواری کرد ((تاهای جانه‌وه‌ره‌کان که‌واته بۆ شتی نالین؟))

ئهو کاته له‌ دیاهیدا هه‌ردووکیان، که هه‌رماس زاتی پیدابوون، سه‌ری به‌رزکرده‌وه: ((ئه‌ی دروستکه‌ری به‌توانا، چی به‌سه‌ر زمانی ئیمه‌دا دیت؟ ده‌ستخۆش، ئه‌گه‌ر دونیای تۆ به‌ته‌خته‌وه‌که‌هین قه‌شه‌نگه، به‌لام دره‌ختیکی کورته‌بالا که‌مه که تری بدات و به کوشینیان له‌ ناو جلیکانه‌ی دابنیز و بو‌بیته شه‌راب!! خوداوه‌ند به‌توورپه‌یه‌وه گوتی: ((ئاوا؟ ئیستاکی به‌ ئیوه‌ی به‌د‌فیره‌ت نیشان دده‌م که ئیوه شه‌راب و مه‌ستی و شه‌رو رشانه‌وتان له‌من ده‌ویت؟ باوایی، قۆله‌کانی هه‌لپری و قوری هه‌لگرت دارمیویکی دروست کرد و له‌زه‌ویدا بر‌دیه خواره‌وه‌وه گوتی ((گۆیتان له‌ نه‌فره‌نیم بیته هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌ خواردنه‌وه‌ی شه‌راب زی‌ده‌پۆیی ده‌که‌ن، هیوادارم می‌شکی که‌له‌شیر پۆزی به‌رازی پیوه بیته)).

هاوسه‌فه‌ره‌کان که‌وتنه‌ خه‌نده‌وه، پاکشوریان له‌بیرکردو که‌وتنه گیانی که‌له‌ی برژاوه‌وه به‌رخه‌وه یه‌هودا به‌رله‌هه‌موویان ده‌ستی پیکرد، جو‌جومه‌که‌ی له‌ت کرد ده‌ستی پرکرد له‌ می‌شک، مه‌یخانه‌چی که‌ ئه‌و تاراچه‌ی بینی تووشی وه‌حشەت بوو، له‌به‌رخۆ گوتی ((به‌ک ئیسقانیس بۆ من ناهیلن)) هاواری کرد ((ده‌لیم کوپینه خواردن و خواردنه‌وه‌ی ئیوه له‌ شوینی خۆی، به‌لام یه‌حیای پاکشور خواعافوی کات له‌بیرنه‌که‌ن، ئاخ بۆ که‌له‌ی هه‌ژاری ئه‌و!)) له‌کاتی‌که‌ هه‌ر هه‌موویان به‌شی خۆیان له‌ناو ده‌ست بوو، تووشی هیدمه‌ بوون، په‌ترۆس که‌ چاوه‌کانی ده‌جووی و له‌حالی قورت دانی بوو له‌ گه‌رویدا

رایگرت، قورت دانی مایه‌ی هیلنج بوو تف کردنه‌وه‌شی مایه‌ی داخ بوو، ده‌بوایه چی بکات؟ ئه‌وه یه‌هودا بوو که ته‌قه‌ی سه‌ری ده‌هات، مه‌یخانه‌چی پیاڵه‌ی پرکرد.

- دوعا بکه‌هین که ناوی ئه‌و جاویدانه بیته و له‌یادمانا پیروژ بیته، ئه‌فسوس بۆ ئه‌و که‌له‌ هه‌ژارو بر‌اوه‌ی، به‌لام کوپینه به‌سه‌لامه‌تی ئیوه ده‌خۆینه‌وه. په‌ترۆس له‌کاتی‌که‌ پیکه‌که‌ی قورت دده‌ات گوتی ((به‌سه‌لامه‌تی تۆ ئه‌ی پیره‌پۆی)).

مه‌یخانه‌چی وه‌لامی دایه‌وه ((نیگه‌ران مه‌به، من یه‌که زه‌رپه ترسم نییه، من ده‌ست ناخه‌مه کاری خوداوه بۆ رزگارکردنی دونیاش ته‌قه‌ی سه‌رم دیت، په‌یوه‌ندی به‌ منه‌وه چییه. من خاوه‌ن مه‌یخانه‌یی‌کم و وه‌کو هه‌زه‌رتی عالی فریشته یا مه‌لائیکه‌ی موقه‌ررپه‌ب نیم، لانی که‌م خۆم له‌م سه‌رنویشته درۆینیه‌وه نه‌جات داوه)) به‌گوتنی ئه‌و وشانه‌وه، هه‌رچی‌که‌ له‌ که‌له‌که‌دا مابوو هه‌لیکی‌شا په‌ترۆس ده‌می کرده‌وه، به‌لام له‌ پریکا هه‌ناسه‌ی بری، پیاویکی نه‌ناسیاو رووخسار وه‌حشی گه‌مژه‌ل له‌ ئاستانه‌ی ده‌رگادا به‌دیارکه‌وت، سه‌یری ژووره‌وه‌ی ده‌کرد، هاوسه‌فه‌ره‌کان چونه سوچی‌که‌وه.

په‌ترۆس خۆی له‌پشت شانه‌پانه‌کانی یاکوب قایم کرد.

یه‌هودا که‌وته زه‌مه‌مه ((باراباس!)) له‌ حالیکه‌ روی ترش بوو‌بوو گوتی ((وه‌ره ژووره‌وه))

باراباس گه‌رده‌نی قه‌به‌ی لار کردبۆوه و له‌په‌رته‌وه‌ی رۆشنایی نیوه‌ره‌نگدا حیواریه‌کانی بینی، رووخساری ناشیرینی ئه‌و خه‌نده‌ییکی تانه‌تامیزی به‌خۆه گرت ((به‌رخه‌کانی من به‌دۆزینه‌وه‌ی ئیوه خۆشحالم له‌ گه‌ران و سووران به‌دوای ئیوه تا ئه‌وسه‌ری دنیا چوم)).

مه‌یخانه‌چی به‌بۆله‌بۆله‌وه پیاڵه‌ییکی بۆ ئه‌و هیئاو به‌زیماره‌وه گوتی: ((باراباس پاله‌وان ته‌نها تۆمان که‌م بوو)) سه‌باره‌ت به‌ باراباس کینه‌ی له‌ دل بوو، چونکه ئه‌و هه‌رکاته‌ی که ده‌هاته مه‌یخانه مه‌ست ده‌بوو، توانجی له‌سه‌ربازانی رۆمی دده‌ا که به‌ویدا تیده‌په‌رین ئه‌وه مه‌یخانه‌چی بوو که ده‌که‌وته ده‌ده‌سه‌ریه‌وه، ((به‌ریاکه دووباره چروچه‌نجان به‌ریا نه‌که‌ی، هه‌ی که‌له‌شیری جه‌نگی))

- گوئی بگره، مادامه کئی که دزه کان پی دهنینه سهر خاکی سراپیل مشتم بهرزده که مهوه، له بهر نه مه، هه موو بیژ که بیکی دیکه له که للهت بهینه دهروه، خوراک بهینه، هه خویه زلزانی پوخل)). مه یخانه چی سینی خوراک برده پیش ((بخو، ددانی سهگت هه یه که ئیسقان دهشکینن)) باراباس گلاسه که خوی بهیه که فر سهردا، سینی بادا و روی له هه سه فوره کان کرد: ((باشه بهرخه کانم ئه شوانی نازهنین له کوئیه. ورده حسابیکم له گهل ئه ودا هه یه که ده بی پاکه بکه مه وه)). ئاگری له چاو دهباری.

یه هودا به توندی پینی گوت ((تو مه شرویت نه خوار دۆته وه مهستی، ئه وه دهسته گولانه ی پیشتر به ئاوت دادا وه بهسه، ده رده سه ریت بو ئیمه دروست کردوه)).

یوخه ننا زاتی وه بهرخو هینا و پرسی مه گهر چ خراپه کت له و دیوه؟ ئه و مرۆقیکی پیروژه کاتی به پیدایا دهروات، سهیری زهوی دهکات تا پی له میرو له نه نیت مه بهستت ئه وه یه که میرو له پی له و دهنی، ئه و دهترسی، پیشی ده لین پیساو، یا کوب شه هه مه ته ئه م قسه ی بینی و گوتی ((ئه و مه جده لیه ی له چنگی تو نه جات داو ئیستاش به سه ر شیری رژا ودا دهگری؟))

باراباس که چاوه کانی تاری بو بوون ((ئه و خیا نه ته ی له من کرد به لئ فیلی له من کرد، سزا که ی و هره گر ئه وه)).

به لām یه هودا بازووی ئه وی توند گرت و رایکی شایه گۆشه ییکه وه، نه رم و به په له و تووره قسه ی له گهل ئه ودا کرد ((تو لیتره چی ده که ی؟ بو کیوه کانی جه لیلت جیه یشتوو ه؟ ئه نجومه نی برایه تی، ئه و کیوانه ی به ناوی هه شار که ی تو هه لبار دوه، ئه وانی دیکه بو ئور شه لیم ده ستنیشان کراون)).

باراباس به تووره ییه وه په لپی گرت ((بزائم، ئیمه بو ئازادی ده جه نگین یا نا؟ ئه گهر که بو ئازادی ده جه نگین، من ئازادم له وه ی که هه ر کاتی بیته زه ینم ئه نجامی بدهم، من بو خۆم هاتووم تا ئه و پاکشوره به نیشانه ی سه رسوور هینه رو گه وره یی ببینم، به خۆم گوت ((شایه ده هه مان کهس بی که له چاوه روانی ئه و دابوون، ئه گهر وایه لیگه ری با بی هه یج دوا که وتنیکی دی بیته و بجیته پینشه وه ده ست به کوشته و کوشتهار بکات، به لām

زور درهنگ گه یشتیم، گۆشا و گۆش سه ریان بری بوو، کو رابه ری منی چ ده ستوریک ده دهیت؟))

- من ده ستورت پی ده ده م که هه لسی و لیتره برۆو خۆت له کاری ئه وانی دیکه هه لمه قورتینه)).

- تو به راستیته ده لییت ئیره جی به یلم و لیتره برۆم؟ من بو خاتری پاکشور هاتووم و کوری نه جار هاته سه ر ریم چه ندین ساله به دوا یه وه م ئیستا که خودا ئه وی له چه ند پییه که له نزیك من دانا وه تو ده لینی ده بی ده ست له و هه لگرم.

- یه هودا فه رمانده رانه ئه مری کرد ((لیتره برۆ ئه و کاره له ئه ستوی منه تو خۆتی تی هه لمه قورتینه)).

- مه به ستت چیه؟ هه ر بو ئاگاداریت ئه نجومه نی برایه تی ده یه ویت بیکو ژیت، چونکه مه ئموری رۆمیه کانه؟ ئه و ئه رکه یان خستۆته سه رشانی که ده رباره ی مه له کوتی ناسمان هاوار بکات تا خه لکی رهنگ بگرن و زهوی و کویلیتی خویان فه رامۆش بکه ن، به لām تو ئیستا مه به ستت چیه؟

- هه یج، من ده بی حیساباتی خۆم پاک بکه م یاللا له خۆت هه لده؟ باراباس گه راپیه وه، بو دوا جار نیگاییکی کرده ئه وانه وه که گوئی خویان قولاغ کردبوو، به زۆلی به سه ریا نا نه راندی. ((به رخه کانی من، هه ر زو و پیکه ده گه ینه وه هه یج که سی به م سادیه یه وه له ده ست باراباس رزگاری ناییت. ئیستا ده بینن که دووباره سه باره ت به م مه سه له یه قسه ده که ین)). له لای ده روازه ی داد ون بوو.

مه یخانه چی چاویکی له په ترۆس هه لته کاندو به گوئی چرپاندی ((ده ستورانی خۆی به و داوه، ناوی لی بنی ئه نجومه تی برایه تی، ئه وان یه که رۆمی ده کوژن، رۆمیه کان ده سراپیلی ده کوژن، نه ده کهس، پا زده کهس، کورینه ئاگادارین!)) پاشان سه ری برده بن گوئی په ترۆس و گوتی: ((گوئی بگره پشت به یه هودای ئه سخه ریوتی مه به سته، ئه و ریش سوورانه)). به لām قسه ی خۆی خوار دوه چونکه له هه مان کاتدا ریش سوور هات و به سه ر ته خته وه دانیشته.

یۆحه‌نا له حاله‌تی شله‌ژاندا بوو، له جیۆه قیت بۆوه، له دهم ده‌رگادا وه‌ستا، سه‌یری سه‌ره‌وه‌و خواره‌وه‌ی ده‌کرد، ئوستاد به‌دیاره‌که‌وت، رۆژ ده‌ستی پیکردبوو، شه‌قامه‌کان پهبوون له ئاپۆره‌ی خه‌لک، ئه‌وبه‌ری ده‌روازه‌ی داود ته‌واو دا‌بر‌ا بوو، هه‌رچییه‌که‌ هه‌بوو تاویره‌به‌ردو خۆله‌میش بوو، گه‌لایه‌کی سه‌وزیش نه‌بوو، جگه‌ له به‌ردی سپی کینه‌کان هیچی دیکه‌ به‌رچاو نه‌ده‌که‌وت، هه‌وا بۆنی گه‌نیوی لاشه‌ی سه‌گو و شتری ده‌دا، ئه‌و هه‌موو وه‌حشیگه‌رییه‌ یۆحه‌نای خستبووه‌ وه‌حشه‌ته‌وه، لیره‌ هه‌موو شتی به‌ردبوو:

رووخساری مرۆقه‌کان، دل‌ه‌کانیان، ئه‌و خردایه‌ی ده‌یانپه‌رست، هه‌مووی له‌به‌رد بوو، ئه‌دی ئه‌و خردایه‌ میه‌ره‌بانه‌ له‌ کوی بوو که‌ ئوستادی بۆ ئه‌وان ناردبوو؟ باشه‌ چ وه‌ختی ئوستادی خۆشه‌ویست وه‌دیارد ده‌که‌وی تا له‌گه‌ڵ یه‌که‌ بگه‌رینه‌وه‌ بۆ جه‌لیل!؟

په‌ترۆس هه‌لسایه‌وه، ئیدی جله‌وی سه‌بری له‌ده‌ست دا‌بوو (برایان چاکتر وایه‌ برۆین... ئه‌و نایه‌ت). یۆحه‌نا به‌ترسو له‌رزه‌وه، به‌بنی لیوه‌یه‌وه‌ گوتی ((ده‌نگی نزیک بوونه‌وه‌ی ده‌بیستم)).

یاکوب که‌ بۆ وه‌همی خه‌یالی براکه‌ی ته‌قه‌ی سه‌ری ده‌هات گوتی ((له‌ کوی ده‌نگی ده‌بیستی... سه‌ره‌پۆ؟)) ئه‌ویش وه‌کو په‌ترۆس بۆ جارێکی دی دۆزینه‌وه‌ی ده‌ریاچه‌و قایغه‌کانی بۆ تا‌قه‌ت بووبوو. ((له‌ کوی گویت له‌ ده‌نگی ده‌بی؟ ده‌کرێ بفره‌مووی پیمان بلی؟))

برا جحیل تره‌که‌ وه‌لامی دایه‌وه‌ ((له‌ ناخی دل‌م، هه‌میشه‌ دل‌ه‌ که‌ ده‌بیستی و پاشان ده‌بینی)).

یاکوب و په‌ترۆس شان‌ه‌کانیان هه‌لته‌کاند، به‌لام مه‌بخانه‌چی هاته‌به‌رو گوتی: تیزبازی وه‌لانی، ئه‌و کوره‌ راست ده‌بیژی، بیستومه‌ که‌...

— سه‌یر که‌ن، ئه‌و شته‌ی که‌ پێی ده‌لین که‌شتی نوح، ئیوه‌ بیرده‌که‌نه‌وه‌ چی بی‌ت؟ هه‌لبه‌ته‌ دل‌ی مرۆقه‌! خودا خۆی ته‌واوی ئافه‌ریده‌کانی له‌ناویا داده‌نیشی، هه‌موو شتی غه‌رق ده‌بی و ده‌چیته‌ قولایی ته‌نها ئه‌وه‌ که‌ به‌ که‌ژاوه‌ی خۆی به‌سه‌ر ئاوه‌وه‌ ده‌چیته‌ پێشه‌وه، دل‌ی مرۆقه‌ ناگای له‌ هه‌موو شتی هه‌یه، به‌لێ پینه‌که‌نی، هه‌موو شتی ده‌زانێ. که‌ره‌ناکان که‌وتنه‌ ده‌نگه‌وه‌ تۆزه‌بایی هه‌لساو خه‌لکی ریی کرده‌وه،

هاوسه‌فه‌ره‌کان دوودل بوون و بۆلای ده‌رگا رایانکرد، چه‌ند نه‌وجه‌وانیکی ته‌پوتازه‌ که‌ژاوه‌ییکی رازاوه‌و به‌رپزریان هه‌لگرتبوو، له‌ناو که‌ژاوه‌دا ردین سپییکی خه‌په‌و چه‌وریه‌ به‌جلیکی ئاریششی و ته‌لقه‌ی زپرو رووخساری نازیه‌ره‌وری نیعمه‌ت، به‌ ئارامی دانیشتبوو ده‌ستی به‌ریش داده‌هینا.

مه‌بخانه‌چی گوتی ((گۆ بزنی گه‌وره، کورینه‌ لووتتان بگرن ماسی سه‌ره‌تا له‌سه‌ره‌وه‌ بۆگه‌ن ده‌کات)). خۆی لووتی گرت و تفسی رووکرد ((دووباره‌ ده‌چیته‌ سه‌یری باخ و باخاته‌وه‌ تا بخواو بنۆشی له‌گه‌ڵ ژنان و کوره‌ جوانه‌کانی خۆی یاری بکات، نه‌گه‌ر له‌جیی خودا ده‌بووم... دونیا به‌تاله‌ مویکه‌وه‌ به‌ستراوه، ئه‌و تاله‌ مووه‌م ده‌چنی، به‌لێ به‌ شه‌راجم قه‌سه‌م که‌ ده‌مچنی و دونیام ره‌وانه‌ی ته‌سه‌فه‌له‌ سافلین ده‌کرد. په‌ترۆس دووباره‌ گوتی: چاکتر وایه‌ برۆین لیره‌ ئاسایش نییه‌ دل‌ی من، هه‌م چاوو هه‌م گوتی هه‌یه‌ هاوار ده‌کات ((برۆن... هه‌مووتان برۆن، ئه‌ی بوونه‌وه‌ره‌ مه‌فلوجه‌کان))

قسه‌ی ئه‌و بوو که‌ به‌راستیش ده‌نگی دل‌ی بیست، به‌ترسه‌وه‌ له‌جیوه‌ هه‌لسا خۆی که‌یانده‌ گۆچانی که‌ له‌ گۆشه‌ییکه‌وه‌ بوو گرتیه‌ ده‌ست، ئه‌وانی دیش به‌ دیتنی ئه‌و، له‌جیوه‌ قیت بوونه‌وه، ترسی په‌ترۆس درمی بوو، په‌ترۆس سیمۆنی راسپارد و گوتی ((ئه‌و ده‌ناسی، ئه‌گه‌ر هات پێی بلی حونه‌ جه‌لیل))

مه‌بخانه‌چی به‌نیگه‌رانیه‌وه‌ گوتی ((ته‌ی کی گه‌ره‌کیه‌تی که‌ پاره‌ی که‌له‌وه‌ شه‌راب بدات؟ په‌ترۆس پرسى ((سیمۆنی قه‌یره‌وانی باوه‌رت به‌و دونیای دیکه‌ هه‌یه‌؟))

باشه‌ واده‌ی مه‌ردانه‌ به‌تۆ ده‌ده‌م که‌له‌م دونیا بتده‌مه‌وه، ئه‌گه‌ر بشته‌وی ئه‌وا له‌ نامه‌ی کاری خۆمدا ده‌ینوسم.

مه‌بخانه‌چی سه‌ری خۆی خوراند

په‌ترۆس به‌توندی گوتی ((تینه‌گه‌یشتم مه‌گه‌ر باوه‌رت به‌م دونیا نییه‌؟

— په‌ترۆس... باوه‌رم پێ هه‌یه. به‌لێ بابه، به‌لام ئه‌وه‌نده‌ نا.

بەتورپەبەھە گوتەى خۆى دووبارە كردهوه ((لێرە دەپۆشتن، پەترۆس قسە بكە!))

پەترۆس بە دەنگىكى نادلنیا وهلامى داىهوه ((ئەى مەولای من، یۆحەننا دەنگى تۆى
لە دلى خۆیدا بیست و ئیمە مەبەستمان بوو پێشوازیت لى بكەین)).

كریست رووخسارى تىكچرژاند، تالى و توورپەبەھەى و جووودى داگرت، بەلام دانى بەخۆیا
گرت، لە كاتىكا بەرەو لای دەرگا وەردهسوورا گوتى:

- یاللا برۆین....!))

یەھودای بینى لەكەناریا وەستاوه و چاوەشینەكانى بەتوندى برپوهتە ئەو، لى پرسی
((یەھودا تۆش دىیت؟))

- تادەمى مەرگ لەگەڵ تۆم.... ئەو دەزانى

- بەس نبییه، گویت لىیه؟ بەس نبییه، تا ئەوپەرى مەرگ! یاللا برۆین مەبخانەچى
لەمیانی تونگەى شەرابەوه دەرپەرى بانگى كرد ((كوپینە بەخت و زگارى یارو
یاوهرتان بى، جەلیلەكان ئارەزووى سەفەرىكى خۆشان بۆ دەكەم و ئومیدەوارم
بەگەیشتنى رۆژىكى بەختەو بەخش كە دەچنە بەهەشتەوه، بەخاترى شەراب و كەللە
بەرخ من لەبیرنەكەن)).

پەترۆس بە سەرپۆتەلاكىكى جیدى و لەهەمانكاتدا شەكەت وهلامى داىهوه ((وادە
بەتۆ دەدەم) لەبەرئەوهى لەترسان درۆى كردبوو هەستى بەشەرم دەكرد، رووخسارى
توورپە و ترشپوى كریست نیشانى دەدا كە رووبەرووى درۆتەوه، بەدەنگىكى لەسەر
كەوتە سەرزەنشتى خۆیهوه ((پەترۆس ئەى ترسنۆكى درۆزن، ناپاك! كەى دەتەوى ببییه
پیاو؟ كەى دەتەوى زال بى بەسەر ترس؟ كەى دەست لە تەلەكەبازى هەلەندەگرى؟ لە
دەرگای هاتنە ژوورەوهى مەبخانە وەستاوو چاوەروان بوو ببینى ئوستاد بەكام لا
دەپوات، بەلام كریست بى جولە، بەگوى قولاغى خۆیهوه گوتى سپاردبووه ئاهەنگى
ئال و یەكنەواوه، كە بە تەواوى بەرزو شكستەوه لەولای دەروازەى داوودەوه دەهاتن،
جوزامیەكان بوون، ئەوان خۆیان هاویشتنبووه سەر خاك و بازووهكانى خۆیان روو لە
رێبواران كەردبووه، سررودى شكۆمەندى داودو رەحمەتى خوداوەندیان سەردەدا كە

بەشى بیستمە

لەوكاتەدا كە ئەوان خەرىكى گەتوگۆ بوون، لە پرىكا سىبەرىكى شین كەوتە سەر
ئاستانەى دەرگاوه، پاشەكشەیان كرد، كریست بە پى خۆینین و جلى تۆزاوى
رووخسارى كە دەستنیشان نەدەكرا، لەدەم دەرگادا وەستاوو، ئەو كى بوو، ئایا
ئوستادی میهەبان بوو یا پاكشۆر؟ بۆكەى تىكناڵۆزاوى كەوتبووه سەر شانەكانى،
پىستى ئىستاكى هەتاوهسووت و زىر هەلگەراوو، گۆناكانى كەوتبوون و چاوهكانى لەبەر
درشتى تەواوى رووخساریان داگرتبوو، مشتى گرمۆلە كردبوو، پرچ و گۆنا و چاوهكانى
و كۆهى پاكشۆر و ابوون، حیواریهكان، بە دەمى كراوه لەسەر سامیان، بەخامۆشى
سەبرى ئەویان دەكرد، نەكا ئەو دوو پیاوه تىكەل بەیەك بووبن و بووبنە یەك.

یەھودا، لەكاتىكا كە دەچوو كەنارەوه ئەو ریفینگە تازە هاتوو بى ئۆقرە تىپەپى،
لەبەرخۆ گوتى ((ئەو پاكشۆرى كوشت، ئەو... ئەو)). دەپروانىیه كریست كە بەسەختى
لە دەروازەى دەرگادا رەت دەبوو، هەروا دەپروانىیه یەك یەكى ئەوان و گەستنى لىیان،
یەھودا لەبەرخۆ گوتى ((هەموو شتىكى لەو وەرگرتوو، جەستەى ئەوى بە تاراج
بردوو، بەلام رۆحى ئەو وشە وەحشىهكانى چۆن؟ ئىستا كە قسە بكات دەیبینین)). بۆ
ماوئەهەك خامۆش بوون، فەزای مەبخانە گۆرا، مەبخانەچى لە گۆشەیهكەوه مات بوو،
سەبرى كریستى دەكرد كە لىوهكانى خۆى دەگەست و لەسەرخۆ بۆ پىشەوه دەهات،
دەمارەكانى لاجانگى هەلمسابوون، لە پرىكا سەداى زىرو وەحشى ئەویان بەرگوى
كەوت، لەرزە كەوتە جەستەى هاوسەفەرەكان، چونكە ئەم دەنگە، دەنگى ئەو نەبوو،
بەلكو دەنگى - پەيامبەرى ترسناك - یەحیای پاكشۆر بوو.

- ئەو لێرە دەپۆشتن؟

هیچ كەسى وهلامى نەداىهوه.

جوزامی داوه بهوان تا سزای گوناوه کانی خۆیان له سهر دونیا وه رگرنو له رۆژی په سنانیشت رووخساریان وه کو خۆره تاو جاویدانه بدرهوشیتته وه، کریست خه مناک بوو، بهرهو شار گه پرایه وه، مه غازه کان، کارگاو مه پخانه کان کرابونه وه، شه قامه کان پر له خه لک بوون، سهیرکه چۆن راده کهن، هاوار ده کهن و ناره قه له جهسته یان هه لده رژی! نه عره ته ییکی ترسناکی بهرگویی ده کهن، شاری پیروژ وه کانه وه ریکی ترسناک ده هاته بهرچاو که بیماره و گه ده وه ناوی پر ده بوو له جوزامو شیتی و مهرگ.

سه دای نه عره ته زیتر ده بوو، له ملا و له ملا را کردنی خه لک بوو، کریست له خۆی پرسى ((ئهو په لیه به بۆ چیه؟ بۆ راده کهن و بۆ کوئ ده چن؟)) ناخیکی هه لکیشا و به بنی لیویه وه گوتی ((هه موو.. هه موو ره وانه ی دۆزه خ ده بن)) کریست له شله ژاندا بوو، ئایا نه رکى بوو که له م شاره ئاده مۆردها بمینیتته وه، بچیتته مناره ی پرستگا وه و هاوار بکات ((تۆبه بکه، رۆژی خودا هاتوه؟)) ئهو خه لکه به ده بخته که به هه ناسه برکیوه له راکه راکدا بوون، پیوستیان به تۆبه و ئارامی زۆرتری ماسیگران و زهوی کیله رانی ئارام و کپی جه لیل بوو، کریست له بهر خۆ گوتی: هه ر لیتره ده مینمه وه، لیتره یه که ده به بانگه شه کاری نه مانی دونیا و مۆژده هیتنی مه له کوتی ئاسمان.

ئاندریاس نه ییتوانی خه می خۆی په نهان کات خۆی گه یانده کریست و گوتی: ((مه ولای من پاکشۆر ده ستگیرکرا و کوشتیان))

کریست به ئارامی وه لامی دایه وه ((رێ له هیچ ناگرێ، پاکشۆر بۆ ته نجامدانی وه زیفه ی خۆی هه لیکی ته واری هه بوو ئاندریاس، ئیمه ش ئومید وه ارین که بۆ ته نجامدانی وه زیفه مان هه لیکی ته و او مان بۆ پره خسی)). به بینینی چاوانی ته شکباری ئاندریاسی بۆ هه واری پیشوو پیشه نگ گوتی ((ئاندریاس خه مگین مه به ئهو نه مردوو، مردوان که سانیکن که بۆ جاویدانه یی زۆر دره نگ ده گهن، ئهو زۆر دره نگ نه گه یشت خودا وه ند هه لی به و به خشی))

به گوتنی ئهم وشانه زهینی کریست رۆشن بۆوه، حه قیقه ت هه مان ئهو یه که هه موو شتی له دونیا په یوه سه ته به هه ل، هه ل مایه ی پوخته یی هه موو شتی که، ئه گه ر مۆژف

هه لی بدۆزیتته وه له گۆرینی لیتاوی بوونی خۆیدا رۆحی سه رکه وتن به ده سه ت ده هینی، ئهو کاته ئیدی نا که ویتته هه راسانی مه رگه وه و مۆژف له ناو ده چیت.

کریست به ده نگیکی له سه ره خۆ داوای له خوا کرد که هه لی پێبه خشی، هه مان ئهو هه ل به خشینه .. هه سستی ده کرد هیتشتا بوونی له لیتا و پاک نه بۆته وه، هیتشتا هه ر له وانه یه تووشی تووره یی و ترس و ئیره یی بی، هه ر کاتی بیری له مه جده لیه ده کرده وه، چاره کانی گهردیان ده گرت، هه مان دۆینی شه و له کاتی که به نه یینه وه سه یری میری خۆشکی ئیلیازری ده کرد، له شه رمان رووخساری وه ک گول سوور ده بۆه بۆیه یه کسه ر بریاریدا ئهو شاره به جیه یلی، زه مانی مه رگی هیتشتا نه گه یشتبوو، هیتشتا ئاماده نه بوو، دووباره داوای له خودا کرد که هه لی بۆ پره خسیتی، هیما ی بۆ هاوسه فه ره کانی خۆی کرد ((پارانی من، وه رن به ناوی خودا ده گه رپینه وه بۆ جه لیل)).

هاوسه فه ره کانی وه کو ئه سپیکی بی تاقه ت و برسی که ده گه رپینه وه ئاخوړی خۆشه ویستی خۆیان، به ره و ده ریاچه ی گنسارت شو پوونه وه. یه هو دای ردین سوور دووباره که وته پیش، فیکه ی لیده دا، چه ندین سال بوو هه سستی به دلکی واخۆش و رازی نه کرده بوو، رووخسارو سه دای زیڕینی ئوستاد هه ر له و کاته ی له بیابان گه رابۆوه مایه ی خۆشدلی له وه سف به ده ری ئهو بوو، چه ندین جار و جار به خۆی ده گوت. ((پاکشۆری کوشتوه، ئهو ی له گه ل خۆی برد، به رخ و شیر په یوه سه ت بوون و بوونه یه ک؟ به فیکه و چاره و روانییه وه بۆ پیشه وه ده چوو، له به رخۆ که وته ئه ندیشه وه ((ئهو بیده نگیه ناتوانی ئه وه نده بجایه نی یه کی له هه مان ئهو شه وانه به ر له گه یشتن به ده ریاچه ده می ده کاته وه و قسه ده کات، رازی خۆی که له بیابان چی کرده وه ئایا خودای سرا ییلی دیوه یا نه ییدیه، گفتوگۆ میانی خۆی و خودای سرا ییل به دایکی ده لی، ئهو کاته قه زاوه ت ده کم. یه که مین شه و به سه رچوو، کریست بی ئهو ی قسه یی بکات سه یری ئه ستیره کان و ده ور به ری ده کرد، هاوسه فه ره کان ماندوو بوون و خه و تبون، به لām چاره شینه کانی یه هو دا له تاریکیدا بریقه ی ده دایه وه، ئهو و کریست به درێژایی شه و رووبه رووی یه کتر به بی داری مانه وه، به لām وشه ییک له ده میان درنه چوو.

له کاتی سه حهردا دووباره کهوتنه وه ری، گاشه بهردی یه هودییه یان له دوای خۆیان جیهیشت، گهیشتنه خاکه سپی سامیرا، بیره ئاوی یاکوب جیهیلرا بوو، ههتا ژنیکیشت، نه هات تا ئاویان بو هه لکیشتی، به خیرایی ئه وه خاکه به کوفر پیسبووه یان جیهیشت، ئه وه کاته چاویان به جوانی کیتوه خۆشه ویسته کانی هه رمۆنی ده سمال به فراوی، تابوری نازوفیز، که رملی پیروز روشن بووه.

روژ تاریک داهاات، ئه وان له ژیر دره ختی سه رو نیاز نازی پر لقو گه لاوه ئارامیان گرتو سهیری خۆراوایان کرد، یۆحه ننا دوعای خۆراوایوونی کرد ((په روهر دگارا ده رگا کانت به پرووی ئیمه دا بکه وه روژ کوتایی دیت، خۆره تاو ئاوا ده بی، خۆره تاو ون ده بی، په روهر دگارا ده رگا کانت به پرووی ئیمه دا بکه وه وه هاتووینه ته ده رگات، ده رگابه رومان بکه وه، ئه ی جاویدانی، به پارانه وه له تۆمان ده وی، که لیمان ببووری، ئه ی جاویدانه یی، به دهسته پاچه یی له تۆمان ده وی که ره حه تمان بو بهیسی، ئه ی جاویدانیی، ئیمه نه جات بده)).

هه وا رهنگی شین بوو، ئاسمان خۆره تاوی له دهست دابوو هیشتان ئه ستیره کانی نه دۆزیبووه، به بی زیروزیو که وتبوو سه ر زه وی، دهسته نه رم به رزه کان ئه نگوستی کریستیان به سه ر زه ویه وه فشار ده دا له نیوه رهنگی دوو دلای خۆراو دره وشانه وه ییکی سپی هه بوو، دوعای خۆراوایوون هیشتا له ده ماره کانی دا ده گه را، دهنگی کوتانه وه ی دهسته له رزۆکه کانی مرۆقه ده گه یشه ده رگا کانی خودا، به لام ده رگا کان نه ده بوونه وه، مرۆقه کان له ده رگایان ده دا و هاواریان ده کرد، هاواری چیان ده کرد؟

کریست چاوه کانی داخست تا ئاشکراتر بیستی، مه له کانی روژ گه راپوونه وه هیلانه وه مه لانی شه وه هیشتا چاویان نه کردبووه، هه تا هیلانه ی مرۆقه مه ودا ییکی زۆری هه بوو. نه دهنگی قیلو قالی مرۆقه هه بوو نه وه رینی سه گه کان، هاوسه فه ره کانی دوعای خۆراوایان به بنی لیوه وه کرد، به لام له وی که خه والوو بوون، وشه کانی قودسیان به بی ده نگدانه وه له ده رووندا هه لنیشت، به لام کریست له ناو دلای خۆیدا سه دای ئه لقه کوتانه وه ی ده رگای مالانی بیست که مرۆقه ده ی کوتایه وه، ئه وان به دلای گه رم مرۆیی ده یان کوتایه وه وه هاواریان ده کرد ((ده رگا بکه ره وه، بکه ره وه، نه جاتمان

بده)) کریست چنگی له سینهی خۆی گیر کرد وه ک بلینی خۆی ئه لقه ی ده رگای دلای خۆی ده کوتیته وه، دهسته پاچه ده بیست بکریته وه.

له حالیکه هه ول و ته قه لایان بوو بیری ده کرده وه که خۆی ته نه یه ههستی کرد که سی له دواره سهیری ده کات، گه راپیه وه، چاوانی سادو بریقه داری یه هودا له و دابرا بوو، کریست له رزی، ئه وه ریش سووره جانه وه ریکی مه غرووره وه هه رگیز ئارام نایته وه، له میانی هه موو هاوسه فه ره کانی ئه وی له هه مووان نزیکتر له خۆی و له هه مان کاتدا دوور هه ست پیده کرد، وابه دیار ده که وت که بو ئه وان ی دیکه پیویست به روونکردنه وه نییه، به لام بو ئه و چۆن، دهستی راستی بو پیشه وه بردو گوتی (برام یه هودا چیم له دهست دیت؟)

یه هودا له نیوه رهنگی روژشایی خۆراوادا، گه رده نی که چ کرد تا ببینی، وه لامی دایه وه ((هیچ شتی... من هیچ شتی نابینم)). کریست به بزهییکه وه گوتی ((به زووی ئه وه ده بینی))

- ئاندریاس گوتی: مه له کوتی ئاسمان.

یۆحه ننا گوتی ((تۆو، مه ولای من، له بیرته که یه که مین جار لیوانت کرده وه له گه ل ئیمه قسه ت کرد چیت گوت؟))، ((تۆده ر هاتوو تا تۆوی خۆی پیوه رکا))
کریست پرسی ((په ترۆس تۆچی ده لینی؟))

- ئوستاد چی بلیم به چاوه کانم بلیم گه واه ی بده ن، هیچ شتی، دلیم به شاهید بگرم به هه موو شتی، سه یرکه له میانی ئه م زه نیم وه کو تۆپ ده له ریته وه دیت و ده چی))

- یاکوب؟

- هیچ شتی مه ولای من لیم ببوره، به لام تۆ هیچ شتیکت له ده ستدا نیه.

کریست گوتی (سه یرکه ن) بازووه کانی تووره ییه وه بو سه ره وه برد، کاتی که بازووی خۆی بو سه ره وه بردو به هیژ هینایه خواره وه هاوسه فه ره کان که وتنه وه حشه ت، یه هودا ئه وه نده خۆش حال بوو شاگه شه که بوو ته واوی روو خساری بریقه ی دایه وه، دهستی

کریستی گرت و ماچی کردو هاواری کرد (مهولای من بینیم... من بینیم، تۆ تهوره کهی پاکشورت له دهست دایه)) به لآم بیدرنگ شه رمه زارو توورپه بوو، چونکه نهیتوانی شادی خۆی بخواتهوه، دووباره پاشه کشتهی کرد پشتی به قهه دره ختدا سه دای کریست به ئارامی و ریزه وه بیستراو ئه و تهوری بۆ من هینا له که نار دره خته کالبۆه کانی دانا، به لگه ی هاتنه دونیای ئه و هه ره ئه وه بوو: هینای ته ور بۆ من، نه زۆر نه که م، من هاتم، لاریبوومه وه ته وره که م هه لگرت، به لگه ی هاتنه دونیای من هه ره ئه وه یه، ئیستاکۆ وه زیفه ی خودی من ده ست پیده کا رماندنی دره ختی رزی، بیرم ده کرده وه من زاوام و لقو پۆپی پر له گوئی بادام له ده ست گرتوه، به لآم له ته واوی ئه و ماوه یه زیاتر له دارشکیینی هیچی دیکه م نه بوو، وه بیرت دیته وه که چۆن چۆنی له جه لیل سه مام ده کرده و ده ستمان ده کرد به پیاسه ی ناو گولان، جیهانمان جوان ده کرده یه کیه تی ئاسمان و زه مین و کردنه وه ی ده رگای به هه شت که ده چووینه ناویه وه؟ هه موو ئه وه له خه ون و خه یال زیاتر نه بوو.. ئیستاکۆ بیدار بوینه وه)). په ترۆس به ترسه وه هاواری کرد ((که واته مه له کوتی ئاسمان بوونی نییه؟))

چۆن په ترۆس چۆن، به لآم له ناو دلّمان، مه له کوتی ئاسمان له ده روونی ئیمه یه، مه له کوتی هه رماس له ده ره وه ی ئیمه یه، ئه م دوو مه له کوته له گه ل یه کدا له مملانیین، جهنگ جهنگ! یه که مین وه زیفه ی ئیمه لیدانی هه رماسه به م ته وره.

– کام هه رماس؟

– هه مان ئه و دونیایه ی ده ور به رمان، هاوپییان ئازابن من ئیوه م بۆ جه نگو بۆ میوانی داوت کرده وه، چونکه من خۆم نه ناسیوه، به لآم لینگه پین له میانی ئیوه ئه وه ی له بیرى ژنو منالۆ خۆشبه ختییه بابرووات ناچاری له کاردا نییه، لینگه ری با رابیۆ له سه رخۆ مالاوایی له ئیمه بکات و ئیمه ش دوغای خیریان بۆ ده کهین، هیشتا هه ل ماوه، کریست بیده نگ بوو.

– سهیری هاوسه فه ره کانی خۆی کرد، هیچ که سی له جیوه نه بزاقت، ئه ستیره ی رۆژاوا وه ک دلۆپه بیکی گه وه ی ئاو، له پشت لقو پۆپی سه روی نازدا هه لده خزی، مه له کانی شه و باله ره شه کانیان هه لده ته کاندو بیدار ده بوونه وه، شه نه بیکی فینک له کۆسارانوه

هه لیده کرد، له پریکا له شیرینی خه وی شه وان په ترۆس بۆ پی شه وه هه لبه زیه وه و هاواری کرد، ((مهولای من، له م جهنگه دا تا کاتی مه رگ له گه ل تۆدا ده بین)).

– په ترۆس ئه وه فشه گوتنه من میانه بیکی خۆشم له گه ل ئه وه نییه، ئیمه له کۆرپه ویکی دژوار داین، په ترۆس مرۆقـ رووبه پرومان ده بنه وه، چونکه چ که سی ئاره زووی نه جاتیانی هه یه؟، کام وهخت په یامبه ری بۆ نه جاتی خه لک رابووه و خه رلکی به ردارانیان نه کرده وه؟ ئیمه له کۆرپه ویکی دژوار داین، رۆحی خۆتان بچه سپین په ترۆس تا رانه کات، جهسته لاوازه، پشتی پی مه به سه... گویت لییه؟ له گه ل تۆ قسه ده که م په ترۆس له پریکا فرمی سک له چاوه کانی په ترۆس ئه لقه ی به ست، به بنی لیویه گوئی ((مهولای من مه گه ر متمانه ت به من نییه، رۆژی گیانی فیدای پی تۆ ده کات))

– کریست دهستی به سه ر ئه ژنۆکانی په ترۆسدا هینا و به بنی لیویه گوئی ((له وانیه ... له وانیه)) په ترۆس نازیز لیم ببوره))

– کریست ئه و کاته رووی له وانی دیکه کردو گوئی ((یه حیای پاکشۆر خه لکی ئاوه مۆری ده کرد، ئه ویان کوشت، من به ئاگر ئه مشه و ده مه وی ئه وه تان بۆ رۆشن که مه وه تا بزائن و شکایه ت له و رۆژانه مه که ن که تووشی رۆژانی ره شی هاتین گله بی مه که ن هه تا به ره له وه ی ده ست به کاریبین به ئیوه ده لیم ئاره زووه کان له کوین: مه رگ، پاش مه رگ، جاویدانی، مه به ست ئه وه یه ئاماده ن؟

– هاوسه فه ره کان بسی هه ست و خوست بووبوون، ئه و ده نگه ته وره بوو، ئیدی هه لبه زودابه زی نه بوو، پیته ده که نی، ئه وانی بۆ هه لگرتنی چه ک داوت ده کرد، له به ر ئه مه بۆ چوونه ناو مه له کوتی ئاسمان ده بوایه به ده راوی مه رگدا برۆن؟ ریگاییکی دیکه له میاندا نه بوو؟ ئه وان خه لکی ساده، هه ژار، کارگه ربوون، دونیا پر نیعمه ت و قودره ت بوو، چۆن ده یانتوانی له به رابه ر ئه و ده ست بۆ چه ک به ن؟ مه گه ر فریشته کان له ئاسمان دابه زن بیته یاری ئه وانسه وه، به لآم هیچه که له هه واریه کان تا ئیستا فریشته بیکیان نه دیوه که به سه ر زه ویسه وه هه نگاو هه لپنن یا وه ری هه ژارو بیچاره کان

بکەن، لەبەر ئەمە بێدەنگ مانەوه، بەنەپتێهوه کهوتنە پێوانەوه دووبارە پێوانەکردنی مەترسی، یەهودا بەتیلە چاوی سەیری دەکردن دلی له غرووریان کریشمە ی دەکرد.

تەنها ئەو بوو که حیساب و کتابی نەدەکرد، بەنەفرەتەوه لەمەرگ دەچوو بۆ شەری مەرگ و بایەخی بەجەستەو رۆحی نەدەدا، ئەو جگە له یەك سەودای گەورە سەوداییکی دیکە نەبوو، فیداکردنی سەرو گیانی لەپێی ئەو سەودایەدا لەزەتییکی بالائی هەبوو. پەترۆس له دیمایدا دەمی کردەوه: مەولای من، ئایا فریشتەکان بۆ یاری کردنمان له ئاسمان دێنە خوارەوه؟

کریست وەلامی دایەوه ((پەترۆس ئیمە فریشتەکانی خوداین بەسەر زەویەوه، هیچ فریشتەییکی دیکە له میاندا نییه)).

یاکوب پرسى ((ئوستاد تاخر به تەنهایی. چ کارێکمان لە دەست دیت؟))

کریست هەلسایەوه پەڕە ی لووتی دەلەرزى هاواری کرد ((بۆن من جیبهیلن!))

یۆحەننا هاواری کرد ((من تۆ جیناهیلم تا دەمی مەرگ له گەل تۆدام))

ئاندریاس بە دەریخست ((مەولای من، منیش هەروا)). ئەژنۆکانی ئوستادی لەباوێش کردو دلیپە فرمیسیکی درشت لەگۆناکانی پەترۆس هەلنخزی، بەلام قسەییکی نەکردو یاکوب که نەوجەوانی زیاتر نەبوو لەشەرمان سەری لەبەر خۆنا. کریست که ئاگاداریبۆوه له نیگای خامۆش و وحشی ریش سوورەکه لەوانی پرسى ((تۆ چۆنى برام یەهودا))

یەهودا به هاوارەوه گوتى ((من میانەم نییه له گەل قسە وەکو پەترۆسیش ناسک و نارنج نیم، مادامەکی تەورت لە دەست بی له گەل تۆم، ئەگەر تەورەکه دانئیی، له کەنارتا نامینم، بەهەمان شیوه که خۆت باش دەزانی من پەپەرەوی لەتۆ ناکەم، من پەپەرەوی له تەور دەکەم)).

پەترۆس گوتى ((شەرم ناکەى بەمجۆرە قسە له گەل ئوستاد دەکەى؟)) بەلام کریست خۆشحالی بوو گوتى ((هەق لای یەهودایە، دۆستان من خۆشم پەپەرەوی له تەور دەکەم)).

ئەوان بەسەر زەوی راکشان و پشتیان بەسەرونیازکرد، له ئاسمان ئەستێرەییکی زۆریان بینى کریست گوتى ((لەم ساتەوه بەدوا بەیداخی خودا دەخەینە شەکینەوه دەست بەکاری جەنگ دەبین، ئەستێرەو خاچ بەسەر بەیداخی خوداوەند دەزووچنى کراوه، خوداوەند مەدەدکارمان بێت!))

هەموویان بێدەنگ بوون، ئەوان پریاری خۆیان دابوو، دلێان بوویوو به جەنگاوەر. کریست بەهاوسەفەرەکانی خۆی که له دیمایدا غەرقى تاریکی بوون گوت: جارێکی دی بەزمانی مەسەل قسەدەکەم، دواوەمین مەسەل، بەر لەچوون بۆ جەنگ.... بزانی که زەمین بەسەر حەوت ستونەوه قەراری گرتووه، ستونەکان بەسەر ئاو، ئاو بەسەر هەورو، هەور بەسەر باو با بەسەر تۆفان و تۆفان بەسەر هەورەتریشقەو هەورەتریشقەش لەبەریی خودا قەراری گرتووه.

یۆحەننا که وەك گول سوور هەلگەراپوو گوتى ((من تیناگەم)) کریست له کاتیکی قزى حەواریه خۆشەویستەکهی خۆی دەلاواندەوه وەلامی دایەوه ((یۆحەننا، کورپی هەورە تریشقە، لەوکاتەى که پێردەبی و دەچی تا لەدورگەیی بییت بەزاهیدو ئاسمانەکانی سەرت دەکریتەوه، زەینت ئاگر دەگرى و تپدەگەى)).

کریست بێدەنگ بوو، یەکەمین جار بوو که ئاوا بەناشکرایى بینى، که هەورەتریشقەى خودا چییە: تەورێکی ئاگرین له کەنار بەر پێی خودا، لەوتیشەدا، تۆفان با، هەورو با، واتە تەواوی زەوی وەکو دانەکانی تەسبیح هەلئاسرا بوون، هەرچەند که سالیهای سال بوو له گەل مەرفۆو کتییی پیرۆز ژیاپوو، هیچ کهسى ئەو رازە سەرسوورمێنەى بۆ ئەو نەکردبۆوه، ئەو رازە ئەو بوو که ئەو هەورەتریشقەى کورپی خودا. کریستیانیوه، ئەوه کریستیانو بوو که ئارەزووی پاک کردنەوهی جیهانی هەبوو، گوتى (یارانی من - و پەترۆس بینى که دوومەشخەل وەکو شاخ لەپڕیکا له توێلی ئەو هاتنە دەرهوه - بەم شیۆهی که خەبەرتان هەیه، من چوومه بیابان.

تادیداری خودا بکه، برسی و تینو بووم له گهرمای هه لقرچینه ردا به سهه تاویره بهردیکه وه هه لکورمام و خودام بانگ کرد تا بۆمن ئاشکرا بیست، شه پۆل شه پۆلی ههرماس هه لده پزانسهه سهرم و هاواریان ده کرد، شکستیان خوارد، پاشان هه لسهو پزانسهه ده و روبه ره پاشه کشته بیان کرد، یه که بهار ههرماسی جهسته و پاشان ههرماسی زهین، له دواى هه موویان ههرماسی قودره ته ندى دل، به لām من خودام کرده زریپۆشی خۆم و زیخو لیمی ده و روبه رم پر بوو له چهنگ و ددان و شه پیوور:

ئه و کاته دهنگیکى بلیمه تم به سهه سهه رمه وه بیست (زابه ئه و ته و ره ی که له لایه ن پیشه نکه وه بۆتۆ هاتبوو، هه لیگره و رایو وه شیئه))

په ترۆس هاواری کرد ((تایا هیچ که سی نه جاتی نابى؟))

به لām کریست نه بییست ((یه که سهه بازو وه کانم سهه نگین بوو، وه ک بلینی که سی ته وری نایه دهستم، ویستم له جیوه هه لسته مه وه، جاریکى دی سهه دا کهم بیست ((کوپی نه جار تۆفانیکی تازه هه لدهستی، به لām ته مجاره له ئا و نا، به لکو ئاگر، که شتیکی تازه دروست بکه پیروزه کان هه لبه ژیره و له ناو که شتیان دانى)).

دۆست هه لبه ژاردن دهستی پیکردوه، که شتی ناماده یه، ده رگا هه مووی کراوه یه، بچه ناویه وه).

هه موو که و تنه هه له داوان له کاتیکا بۆ پیش ده چوون به ده وری کریست گردبوونه وه وه ک بلین ئه و که شتی بی و ته وانیش هه ولیان ده دا بچه ناویه وه.

دووباره دهنگه کهم بیست ((کوپی داود هه رکه مه شه له کان نیشته وه وه که شتی له ئورشه لیمی تازه دا له نگره ی گرت به سهه ته ختی باوانی خۆت دانیشه فه رمانه واییتی مرۆقهایه تی بکه، زه مینی کۆن له ناوچووه، ناسمانی کۆنینه نه ماوه، ناسمان و چاوی مرۆق ههوت جارن تیشکدارتر له پیشو ده دره وشینه وه. په ترۆس دووباره هاواری کرد: ((مه ولای من هه موو ئیمه که له ته ک تۆدا جه نگیوین. تا ئه و زه مانه نابى برین له راست و چه پی ته ختی تۆدا دا بنیشین.

به لām کریست نه بییست، غه رقی سه روشی ئاگرینی بیابان بوو بوو به رده وام بوو له سهه ر قسه ی خۆی ((بو دوا جار دهنگه کهم به سهه به رزایی سه رمه وه بیست ((کوپی خودا پیروژ کردنی من وه رگره!))

هه ریه که له وان له به رخۆ بانگیان ده کرد ((کوپی خودا، کوپی خودا)) به لām هیچ یه کیان زاتی کردنه وه ی لیویان نه بوو. ته واری ته ستیره کان ئیستاکى هه لاتبوون و ته مشه و له خواره وه له نیوه ری نیوانی ناسمان و مرۆق هه لاسرا بوون.

ئاندریاس پرسى ((مه ولای من ئیستاکى ژییانی نیزامی خۆمان له کوپه دهست پیده کهین؟))

کریست وه لāmی دایه وه ((خودا وه ند بۆ دروست کردنی جهسته ی من خاکی ناصیره ی گرته دهست بۆیه وه زیفه ی من ته وه یه که له ناصیره دا دهست به جهنگ بکه م، له و ییه که جهسته ی من ده بی کارى گۆرانى خۆی بۆ رۆح دهست پیکتات)).

یاکوب گوتی ((پاشان ده چینه کفرناحوم تا دایک و باوکم نه جات بدهم))

ئاندریاس پیشنیازی کرد: ((پاشانیش ده چینه مه جدل، تا مه جدله ی بینه و بجه یه ناو که شتی وه)).

یۆحه ننا به هیما بۆ رۆژهه لات و رۆژناوا هاواری کرد ((پاشان بۆ ته واری دنیا!))

په ترۆس گوفتاری ته وانی بیست و پیکه نی، گوتی ((من له پرسه ی ورگم دام له ناو که شتی چ بخۆین؟ پیشنیاز ده کهم که ته نها ئه و ئاژه لانه ی گۆشتیان هه لاله له گه ل خۆماندا بیبهین، ئاخه قوربانی رووخساری مانگ ئاساتان بم شیرو پیشکه به چ که لکیکی ئیمه دین؟))

ئه و برسی بوو بیرو زهینی لای خۆراک بوو، ته وانی دیکه هه موویان پیکه نین.

یاکوب به تانه وه گوتی ((تۆ ته نها له بیرو ورگدا، ئیمه لیره ده رباره ی رزگار کردنی دنیا قسه ده کهین)).

په ترۆس به په لپ گرتنه وه گوتی ((هه موو ئیوه هه مان بیری منتان هه یه، به لآم دانی بیانین، من هه رچیه که به زه بنمدا تیت، چ باش و چ خراب رک و راست ده لیتیم، زهینی من بۆ هه رلایه. بسوورپه له گه لای ده سوورپیم هه ر له بهر ئه مه یه ((پیم ده لیتن ناش، مه ولای من دروست ده لیتیم یا نا؟))

خه نده ییک له روو خساری کریستدا پشکووت، چیرۆکیکی کۆنینه ی هاته وه زهین ((هه بوو نه بوو، خاخامی هه بوو که هه زی لی بوو نه فه ری په یایی که ره نای وا کارامه و بهرز بجاته سه داوه که باوه رداران بیستنو بیینه کلێساوه. بانگی رادیرا که هه موو که ره ناژنه کان بۆ تاقیکردنه وه ئاماده بن، خاخام خۆی باشترینیان هه لده بژیر، پینج نه فه ر که شاره زاترینی شه پیورژهنانی شاربوون، کاتی که تاقیکردنه وه ته واه بوو، خاخام یه که یه کی نه وانی خسته بهر پرس: ((رۆله که شه پیور ده ژهنی بیر له چی ده که یه وه؟))

یه که میان گوتی ((بیر له خودا ده که مه وه))

دوه میان: (بیر له رزگار کردنی سراپیل ده که مه وه)

سپه مین (بیر له هه ژارانی برسی ده که مه وه)

چواره میان (بیر له بی باوک و بیوه کان ده که مه وه)

ته نها یه که نه فه ر کۆنه پۆشترین نه وان بوو، له گۆشه یی له دوا ی نه وانی دیکه دانیشتیبوو قسه ی نه ده کرد، خاخام لپی برسی تۆ رۆله که شه پیور ده ژهنی بیر له چی ده که یه وه؟))

ئه و له حالیکه سوور هه لگه رابوو وه لآمی دایه وه

((باوکه من مرۆقیکی هه ژارو بیسه وادم، خاوه نی چوار کچم ناتوانم جه هیژ بۆئه و مندالانه په ییدا کهم، تا نه وانش وه کو هه ریه کیکی دی زه ماوه نند بکه ن له بهر ئه وه کاتی که شه پیور ده ژهنم به خۆم ده لیتیم (خودا تۆ شایه تی که چۆن بۆ خاتری تۆ گیانم هه لده ته کیتم لووتف بهر موو چوار میرد بۆ کچه کانم بگه یه نه)) خاخام گوتی ((دوعای خیرت بۆ ده که م من تۆ هه لده بژیرم))

کریست رووی له په ترۆس کردو پیکه نی ((په ترۆس دوعای خیری من بۆتۆ بی))

تۆ هه لده بژیرم، تۆ خۆراکت له زهیندایه و ده رباره ی خۆراک قسه ده که ی؟ هه رکاتی خودات له زهیندا بیت سه باره ت به خودا قسه ده که ی، نافه رین بۆ تۆ، له بهر ئه مه یه که تۆ به (ناش) بانگ ده که ن، من تۆ هه لده بژیرم، تۆ ناشیکه که گه نم ده کا به ئاردو ده یکا به نان تا مرۆف بیخۆن.

ئه وان پارچه نانیکیان پیبوو، کریست دابه شی کرد، به شی هه ریه که یان لوقمه یی زیاتر نه بوو، به لآم چونکه ئوستاد ته به رووکی کردبوو تیروون، دوا ی ئه مه خۆیان به شانی یه کداو خه وتن.

له کاتی شه ودا هه موو شتی ده خه وی، ده حه سیته وه وه گه شه ده کا هه تا به رده کان و ئاوو رۆح، ئه وکاته هاوسه فه ره کان له گه ل سپیده ی به یاندا له خه و هه لسان، رۆحیان لقو پۆی دابوو زه رپه زه رپه و جودی ئه وی داگرتبوو، تژی دلنیا یی و شادی کردبوون.

به ر له سه حه ر ریسه پار بوون، ئه مرۆکه هه وای فینک بوو، هه وره کان له ئاسمان گه لآه ده بوون، ئاسمان پاییزی بوو، ماسیگره دره نگ گه شته کان له فریندابوون، په ره سیلکه کان ریسه پاری باشوور بوون، هه واریه کان به دلنیا یه وه ریسان ته ی ده کرد، ئاسمان و زه وی له دلاندا په یوه ست بوو بوون، هه تا ماترین به ر دو پر له خودا وه بریقه ی ده دایه وه، کریست ته نها له پیشه وه ده رۆشیت، زهینی به سستی پشتی به خودا به ستابوو، ده یزانی که عاقیبه ت ته وای پرده کانی دواوه ی خۆی خرا کردوه و ریگه ی گه رانه وه ی نییه، چاره نووسی ئه و پیشتر له جوله دابوو خۆی به دوا ییدا ده چوو، هه رچیه که که خودا بریاری لیداره هه ر ئه وه رووده ات، چاره نووسی ئه و؟ له پر ییکا دووباره ده نگه ی هه نگاو یکی رازداری بیست که وای بیژهمانه له م ماوه یه دا له دوا ی نه ودا هاتبوو، گوتی قولاغ کردو گوتی دایی، هه نگاوه کان توندو مو حکه م و مو کر بوون، به لآم ئیستا به دوا یه وه نه بوون، له پیش ئه ودا له بزواتن دابوون و رینمایان ده کرد، له بهر خۆ که وته ئه ندیشه وه (واباشتره، باشتر، ئیدی ری ون ناکه م)) به شادمانیه وه هه نگاوه کانی دریتتر هه لدینا، وای ده اته بهر چاو که پییه کان په له یان ده کرد، بۆ پیشه وه ده چوو به بنی لیویه وه به رینمایي نادیا ری ده گوت ((بۆ پیشه وه بۆ پیشه وه)) به سه ر به ر دو

چالەکانەوهە بازی دەداو پەلەهێ دەکرد، لە پڕێکا هاواری کرد، ئازاریکی وەحشەتەناکی لە دەست و پێیدا هەست پێدەکرد، وەك بلیتی بزمار رۆچۆتە جەستەیهوه، کەوتە سەر بەردێکەوه، ئارەقەییکی سارد لەسەر رووخساریدا هەلپژا، بۆ ساتی سەری گێژ بوو، زەمین لە ژێر پێکانی نەماو ئۆقیانووسیکی رەش لەبەرابەر یا پان پۆر بۆوه، لە پانتایی بی سنووری ئەو ئۆقیانووسە شتی جگە لەیەك بەلەمیکی چارۆگەدار هیچی دیکە نەبوو کە بێباکانە بۆ پێشەوه دەچوو، کریست سەیری کردو دووبارە سەیری کردەوه، ئەوکاتە بزەییکی کرد بەبنی لێویەوه گوتی ((دلی منە... دلی من)) سەری ئارامی گرت، ئازارەکان پاشەکشەیان کرد، لەو کاتەدا کە حەواریه کان گەیشتنو ئەویان بەسەر بەردەوه بینی کە بە ئارامی دانیشتو بەزە دەکاو گوتی ((کۆرپنە بۆ پێشەوه... خیرات)) و هەلسایەوه.

بەشی بیست و یەکم

هینایان، شەممە کورپکی نازپەرە بەسەر ئەژنۆکانی خوداوه ئارامی گرتووه، ئاوه کان هەمراهی ئەو ئارام دەگرن، مەلەکان دەست لە دروستکردنی هیلانە هەلدهگرن، مەزۆقەکان کارناکەن، جل دەپۆشن و خۆیان دەپازیننەوهو دەچنە کلێساوه، تا دانیشن و تەماشای خاخام بکەن کە کتیبی پیرۆز، کتابی سوورو رەشی وشەکانی شەریعەتی خودا دەکاتەوه، دەچیتە ناو دووتوی هەر وشەیی، هەر بەشی بە هونەر مەندیکی گەورەبوو ویستی خودا کە شەف دەکاو دەیچرینیتە گۆچکەکی ئەوانەوه.

ئەمڕۆ شەممەیه، لە هەمان ساتدا باوەرداران کلێسای ناصیره جێدەهیلن، چاوه کانیان کە هیشتا لەژێر پەردەیی ئەو سروشانە بوو کە خاخامی پیر بەسەر رووخساریانا قەراری دابوو، لە چاوه کانیاندا نوور زۆر بەهێزە، وەکو نابیناکان هەلدهخزن لەمەیدنی دیدا پەرش و بلاودەبنەوهو لەژێر درەختە بەرزەکانی کاژەوه لەسەر خۆ دەکەونە پیاسەوه تا پارسەنگی خۆیان وەدەست بێننەوه. ئەمڕۆ خاخام کتیبی پیرۆزی خۆی دانابوو کە ریکەوت بێتەوهو بەسەر ناحوم پیغەمبەر کرایەوه دیسان بە ریکەوت پەنجەیی خۆی درێژ کردو بەسەر ئەو ئایەتە پیرۆزەوه قەراری گرتبوو ((تییستا بەسەر بەرزایی کێوه کانهوه دەنگی پێی کەسی دەبیستری کە هەلگری موژدەیه))

خاخامی پیر ئەم وشانە دووبارە دووبارە دەخویندەوه، لە هەولێ دۆزینەوهی مانا شاراوەکاندا بە ئارەقەوه دانیشت و هاواری کرد.

- کریستیانو، ئەو لە حالەتی دەرکەوتندایە، سەیری دەرووبەری خۆتان بکەن، لەناخی خۆتان تەماشای بکەن، نیشانەی هاتنی لە هەموو شوێنیکەوێهە، لە دەروونی ئێمەدا، توورەیی، نەنگ، ئومێدو هاوار ((ئیدی بەسە)) و سەیری دەرووبەری بکە! هەرماس بەسەرتهختی جیهانەووە دانیشتوووە، جەستەیی رزێوی مرۆڤی بەسەر ئەژنۆیەوێهە دەیلایێتێتەووە، بەسەر ئەژنۆکەیی تریشی رۆحی سۆزانی هەلگەراوی مرۆڤ، ئەو سالانەیی کە پەيامبەرەکان پێشبینیان کردبوو، گەیشتون، ئەمە خودایە بە دەمی پەيامبەران قسە دەکات کتیبی پێرۆز بکەو، چی دەلێن؟ هەر لەوکاتەیی کە سراییل لەتهختی خۆی دابەزی و خاکی پێرۆزی ئێمە کەوتبوو بەر لەقەیی وەحشیان دیماهی دوتیا هاتوو)) و دیسان ((دواھەمین پاشا، پاشایێکی خراپکارو بی دین و مولحید دەبی، کورەکانی ناشایستە دەبن و تاجی سراییل دەکەو)) . پاشای خراپکارو بی دین هات: هرو دیس! کاتی کە بۆ چارەسەری خۆی منی بانگ کردە ((نەریجا) بەچاوانی خۆم ئەوم دیت، گیا شفا بەخشەکانم لەگەڵ خۆمدا هەلگرت و چووم و لەو رۆژەووە بەدوا نەمتوانیوە لێو لە گوشت بەدم، چونکە جەستەیی گەنیوی ئەوم بینی، لێوم لە شەراب نەدا چونکە خۆینی کرماوی ئەوم بینی، سی سال دەبی بۆنی گەنیوی ئەوم لە لووت ماوە... ئەو مردو جەستەیی بۆگەنی بوو، کورەکانی هاتن: هەموویان پاشاوەییکی ناشایستەو بیتام بوون، تاجی شاهانەیان لەسەر کەوتەخوار)). لەبەر ئەمە پێشبینیەکان گەیشتنە ئەنجام، کۆتایی دوتیا هاتوو. دەنگی لەکەناری رووباری ئوردن دەنگی دایەووە کە ((ئەو لە حالێ دەرکەوتن دایە)) و سەدایی لە دەرووغان دەنگی دایەووە کە ((ئەو لە حالەتی دەرکەوتن دایە)) من پیر بووم، چاوانم تار بوو و ددانەکانم وەرین و ئەژنۆکانم سست بوون، بەلام پڕ لە شادیم، چونکە خوداوەند وادەیی بەمن داوە و گوتی:

((شەمعون بەر لە دیتنی کریستیانو تۆ دوتیا جیناھێلی)) بەمجۆرە هەر چەند لەمەرگ نزیکتر دەبەووە کریستیانو ئەوەندە نزیکتر دەبیتەووە، رۆلەکانم ئازابن کۆیلەتی بوونی نییە، هەرواش هەرماس و رۆحەکان، تەنھا کریستیانو هەییەو ئەویش لە حالەتی دەرکەوتن دایە. پیاوان چەک بگرنە دەست: ئەووە جەنگە! ژنان مەشخەلەکان داگیرسینن، وا زاوا دەگات! ئێمە سەعات و دەقیقەیی نازانین، رەنگە ئەمەوێ، رەنگە

سبەیی، بیدار بێننەووە، دەنگی دەرپەڕینی بەردی ژێر پێی ئەو دەبیستم، ئەو لە حالەتی دەرکەوتندایە، بپۆزە دەرووبەری، لەوانەییە ئەو بینی. خەلکی چوونە دەرووبەری لەژێر درەختە بلتەکانی خورماوە پەرش و بلاوونەووە. وشەکانی خاخام لەپادەبەدەر نارێک بوون، گوێگرەکانی ئەو لە هەولێ ئەووە دابوون، تا تەواو لە بیری بکەن، تامەگەر مەشخەلە خرۆشاوەکان کزبنەووە و رۆحی ئەوان جارێکی دی بێتە پەییوەندی رۆژانە، لە هەمان حالدا کە ئەوان پیاسەیان دەکرد و بەنیگەرانیەووە چاوەروانی نیوەرۆ بوون تا بگەرێنەووە مائەکانیان و بە قسەو پاسبان و خواردن وشە پێرۆزەکان لەبیر بکەن، سەیرکە یەکسەر کورپی مێرێ بەجلی پارەپارەو پێی پەتی و رووخساری وەک هەورەتریشفە، لەبەر دەم ئەواندا سەوزبوو، چوار کەس لە یاوەرەکان لەدوای ئەووە بوون و لەدوای ئەوانیشەووە یەهودای ریش سوور بوو.

دی نشینەکان سەریان سوورما، ئەو زیل و خاشاگانە هی کین؟ ئەری ئەووەی لە پێشەووە جوله دەکا، کورپی مێرێ نییە؟

- سەیری رێ رۆیشتنی ئەوان بکەن، بازووەکانی دینیتە پێشەووە وەکو بال و بەر هەمووان دەنی، خودا کەللە پڕ لە با کردوووە خەریکە دەفپێ.

- چۆتە سەر بەردیکەووەو هیمايان بۆ دەکا ئارەزووی قسانی هەییە.

- باشتر وایە بپۆزین و خۆمان خەریک بکەین.

لە راستیدا کریست لە ناوەندی مەیدانەکەووە چووبوووە سەر بەردیکەووە، خەلکی بەخەندەووە کۆبوونەووە، بەپەیداوونی ئەو سەرەپۆییە خۆشحال بوون، ئیستا ئەوان توانیان هەبوو کە قسە پڕ هەییەتەکانی خاخام لەبیربکەن، بەوانی گوتبوو ((ئەووە جەنگە، بیدار بێننەووە ئەو لە حالەتی دەرکەوتندایە)).

سالەهای سال بوو ئەو نەغمەییە دەچرپاندە گوتیان ئیدی بیزار بووون ئیستاش سوپاس بۆ خودا، کە کورپی مێرێ بیان دۆزیووەو یارمەتیاندا لە هێمن کردنەووەی زەینیان، کریست بە راتەکاندنی بازووەکانی خۆی هیمای بۆ کردن کە کۆبنەووە، شویتەکە پڕ بوو لە ردین و کلاو و جلی کراوە، هەندی لەوان بۆ فرامۆشکردنی

برسیه‌تی خه‌ریکی خواردنی خورما بوون، هه‌ندیکیان تۆ گۆله‌به‌رۆژه‌یان ده‌قرتاند پیرترین و له‌خودا ترساوترینیان ته‌سییحیان هه‌لده‌سووراند، چه‌ند گریه‌کی وردیان به‌پارچه‌ییکی شین له‌ دانه‌کانی ته‌سییح دابوو که هه‌ریه‌ک له‌و گریه‌یان هه‌لگری نایه‌تیکی کتیبی پیرۆز بوون.

چاوانی کریست بریقعی ده‌دایه‌وه، سه‌ره‌رای شه‌وه‌ی که به‌ره‌و رووی شه‌وه‌موو هه‌شاماته وه‌ستابوو، زه‌رپه‌ییکی ترس له‌دل نه‌بوو، لێوه‌کانی لێک کرده‌وه‌و هاواری کرد (برایان، گوئی‌کانتان بکه‌نه‌وه، په‌نجه‌ره‌ی دل‌تان بکه‌نه‌وه، شه‌و قسانه‌ی که ده‌یخه‌مه سه‌ر زمان بیستت: شه‌عیها هاواری کرد:

رۆحی خودا به‌ناو مندا هه‌لده‌په‌رژێ ئه‌و منی هه‌لبه‌ژاردوه تا بۆ هه‌ژاره‌کان مه‌ژده به‌یتم، شه‌و منی ناردوه تا چاوه‌شی چرینی ئازادی بم بۆ کۆیله‌و نورم بۆ نایناکان)) برایان شه‌و رۆژه‌ موژده به‌خشه هاتوه، خودای سراپیل منی ناردوه تا موژده‌تان پی به‌خشم، شه‌و له‌بیابانی یه‌هودیه منی چه‌ور کردو له‌ویوه‌یه که دیم، رازیکی گه‌وره‌ی نایه سه‌ر شه‌ستۆی منه‌وه، وه‌رمگرتو له‌میانی ده‌شت و کێوه‌کانه‌وه راهاتم- مه‌گه‌ر گویتان له‌ ده‌نگی پیمنه‌بووه به‌سه‌ر گرده‌کانه‌وه؟ په‌له‌م کرده ئیره که زادگای خۆمه تا بۆیه‌که‌مین جار بانگه‌شه‌ی شه‌و خه‌به‌ره خۆشه لیره بکه‌م.. شه‌و خه‌به‌ره خۆشه‌چییه؟

((مه‌له‌کوئی ئاسمان گه‌یشته‌وه!))

پیره‌مێرد که قه‌مبوری دووقوچه‌ی له‌ گردی پشته‌ی وشتر ده‌چوو، ته‌سییحی به‌رز کرده‌وه‌و گوئی ((کوپی نه‌چار شه‌و قسانه‌ی که ده‌یکه‌یت نادیار بی پایه‌ن (مه‌له‌کوئی ئاسمان) (عه‌داله‌ت) و ((کوپی نه‌هرچییه‌ک ده‌گاته‌ ده‌ستتان هه‌لیگرن هه‌مووی بۆ شه‌وه)).. گویم له‌وانه‌ پر بووه، موجیره ... موجیره له‌تۆ ده‌وی که‌لیره‌و هه‌ر ئیستا کاربکه‌ی، په‌رجوویی ده‌رخه‌ تا باوه‌رت پی بکه‌ین ده‌نا ونه‌، کریست وه‌لامی دایه‌وه ((پیره‌مێرد هه‌موو شتی په‌رجوویه‌ چ په‌رجوویه‌کی دیت گه‌ره‌که‌؟)) سه‌یری ژیرییه‌کانت بکه‌ هه‌تا بچوو‌کتین رمه‌گیایی فریشته‌ ئاگاداری ده‌کات وله‌که‌ناریا وه‌ستاوه‌و یارمه‌تی رزگاربوونی ده‌دات، سه‌یری بالایی سه‌رت بکه‌ ئاسمانی پر شه‌ستیره‌ چ په‌رجووییکه‌و دلی ئیمه‌ ئاسمانیکی چه‌ند پر شه‌ستیره‌یه!))

خه‌لکی به‌سه‌ر سامی گه‌رانه‌وه بۆ یه‌کتی و گوئیان له‌قسه‌ی شه‌و راده‌گرت.

- شه‌و کوپی میه‌ی؟ چۆن به‌م قودره‌ته‌وه قسه‌ ده‌کات؟

- شه‌وه هه‌رماسیکه له‌ ده‌می شه‌و قسه‌ ده‌کات، براکان له‌کوین تا ببینن که قه‌پ له‌که‌سی نه‌دا؟

- قسه‌ مه‌که دووباره‌ ده‌می کرده‌وه.

برایان رۆژی خودا هاتوه، ئایا ئاماده‌ن؟ چه‌ند سه‌عاتی زیاتر هه‌لتان بۆ نییه‌؟ هه‌ژاره‌کان بانگ که‌نو شته‌کانی خۆتان دابه‌ش که‌ن، ئیوه‌ چ خه‌میکتان بۆ حالی دنیا هه‌یه‌؟ ئیوه‌ چ خه‌میکتان بۆ حالی دنیا هه‌یه‌؟ وا ئاگرد دیت بۆ سووتاندنی، به‌ر له‌ مه‌له‌کوئی، مه‌له‌کوئی ئاگره له‌ رۆژی خودا، به‌ردی ماله‌کانی ده‌وله‌مه‌ندان له‌ جیوه‌ راده‌بنو هه‌لده‌کوئنه سه‌ر دانیشه‌توانه‌کانی، له‌ سیمی زیتری ناو سنه‌وقچه‌ی ده‌وله‌مه‌ندان عه‌ره‌ق ده‌رده‌هینی و به‌سه‌ر رووی پاره‌ده‌رانی عه‌ره‌قه‌وه خوینی هه‌ژاران هه‌لده‌په‌رژێ، ئاسمان ده‌بیته‌وه، لافاوو ئاگر هه‌لده‌په‌رژیته خواره‌وه‌و که‌شتییه‌کی تازه‌به‌سه‌ر به‌رزایی مه‌شخه‌له‌کانه‌وه مه‌له‌ده‌کات، کلێله‌کان له‌ ده‌ستی منن، ده‌رگای که‌شتی ده‌که‌مه‌وه هه‌لده‌په‌رژیم، برایانی ناصیره‌یی من له‌ ئیوه‌وه ده‌ست پیده‌که‌م، ئیوه‌ یه‌که‌م که‌سانیکن که داوه‌تتان ده‌که‌م، وه‌رن، بچه‌ ناویه‌وه، مه‌شخه‌لی خودا پیشتری دابه‌زینی خۆی ده‌ست پیکردوه‌وه.

ئاپۆره‌که له‌ میانی قافاوه‌ هاواریان کرد ((هی...هی! کوپی میه‌ی بۆ رزگار کردنی ئیمه‌ به‌ده‌رکه‌وتوه!)) چه‌ند نه‌فه‌ری لاریونه‌وه به‌ردیان گرته‌ ده‌ست و له‌ چاوه‌روانی دا مانه‌وه.

له‌ شیرازه‌ی مه‌یداندا سه‌روپۆته‌لاکیتی به‌په‌له‌ به‌دیار که‌وت. فیلیب ی گه‌نج بوو، هه‌رکه‌ خه‌به‌ری هاتنه‌وه‌ی هاواریکانی بیستبوو، به‌غار هاتبوو، چاوه‌کانی وه‌ک بلایی له‌به‌ر کاریگه‌ریتی گریان هه‌لم‌سابوو وه‌کو مه‌شخه‌لی لیه‌هاتبوو، گۆناکانی شو‌رپووبوونه‌وه، دروست هه‌ر له‌و رۆژه‌ی که‌ هاواریکانی ده‌ریاچه‌یان جیه‌شستبوو

خودا حافیزیان کردبوو به خەندەو هەواری کردبوو کە ((من نایەم، من مەرم هەییە، لەکوێ دەتوانم رەهایان بکەم))

دەستە ی دزان لە لوبنان سەرەوژێر بووبوونەو و ئەویان دەستگیر کردبوو، شتی جگە لە شوانی بۆ ئەو نە مابوو، هیشتا گۆچانەکی پاراستبوو لە گوندیکەو بۆ گوندی و لە کیویکەو بۆ کیوی، وەکو پاشاییکی لیخراو دەپۆشت و بەدوای میگەلەکی خۆی دەگەرا، جوینی دەدا و هەرەشە دەکرد، خەنجەری تیژ دەکرد و دەیگوت دەییەو پێت بچیتە لوبنانەو، بەلام شەوانە کە تەنها دەمایەو دەگریا، ئیستا ئەو بەپەلە بوو تا بگاتە دۆستەکانی و ماجهراکە بگێڕیتەو و هەموو بەیەکیەو بچینە لوبنان، دەنگی خەندەو هەراو هۆریای بیست، لەبەر خۆ کەوتە زەمە مەو و ((لەوێ چ خەبەرە؟ بۆ پێدەکەن؟ نزیکتر کەوتەو.

کریست ئیستاکێ توورە بوو، هەواری کرد: ((بە چ پێدەکەن؟ بۆبەرد کۆدەکەنەو، تا لەسەری کورێ مڕۆق بەدەن؟ بۆچی بۆ مائەو تان، زەیتونستان و میوستان خۆتان گەرە دەکەن؟ دەبا بیستە خۆلەمیش.. خۆلەمیش! کورپان و کچانتان ببە خۆلەمیش، مەشخەلی تاراجکەری گەرە گەرە لە کیوکانەو هێرش دەکاتە سەرتان تا مەرە کاتتان برفینن، فیلیپ کە خۆی هاویشتبوو سەر گۆچانەو، بەبنی لیویەو گوتی ((کام تالانکەر.. کام مەر؟)) ئەو مەشخەلانە ئیدی کامیان کە دادەبەزیتە سەر ئیمەو؟ لە کاتیکی کریست قسە دەکرد ئاپۆرە خەلکی رووخسار زەرد و خاراو دەگەیشتن، ئەوان بە وەدیاری کەوتنی پەیا مەری تازە هەژاران خەبەردار بوونەو بە غار هاتبوون، دەگوترا کە لەناو دەستیکیدا ئاگری ناسمانی بۆ سووتاندنی دەوڵە مەندان راگرتبوو لەناو دەستەکی تریشدا تەرازوو هەبوو، تا سەروسامانی ئەوان لەمیانی هەژاران دابەش بکات، ئەو موسای تازەبوو، کە یاساییکی تازەترو عادیلانەتری هینابوو، خەلکی بەسەر سامی وەستابوون و گۆییان لێ پادەگرت، گەیشتبوو گەیشتبوو! مەلە کوتی هەژاران گەیشتبوو!

بەلام لەوکاتەکی کە کریست دووبارە ویستی لێو بۆ قسە بکاتەو چواربازوو کەوتە سەریەو، دەستگیران کردو لەسەر بەرد هینایانە خوارەو بەپەلە لە کندیکی قەبەیان

پێچایەو، کریست گەرایەو و کورپانی یوسفی بینی - برایانی خۆی، سیمونی گۆجەو یاکوبی پارس، ئەوان لە کاتیکی ئەویان بەدوای خۆیان پەلکێش دەکرد هەواریان کرد ((برۆ مائەو یاللا برۆ ژوورەو، هەرماس تۆی تەسخیر کردوو!))

کریست هەواری کرد ((من مائە نییە رەهام کەن، مائی من ئیرەییە، ئەوانە براکامن)) - هیما ی بۆ ئاپۆرە کە کرد.

دینشینەکانیش بە خەندەو هەواریان کرد ((برۆ مائەو برۆ مائەو)) یەکی لەوان بەردەکی دەستی بۆ لای ئەو هاویشتن، بەردە کە بەنیوچەوانی کریست کەوت یە کەمین دلۆپە خوین رزا.

پیرەمێردی قەمبورو بەقیژەو هەواری گوتی ((بامرێ، با مری ئەو ساحیریکی و دەییەو سیحرمان لێ بکات، بانگی ئاگر دەکات تاییت و سوورمان کاتەو و ئاگریش دیت!))

دەنگی (بامرێ.. بامرێ)) لە هەموو لایینکەو دەهات. پەترۆس بۆ پێشەو رایکرد هەواری کرد (شەرم لە خۆمان بکەینەو مەگەر ئەو چی لە ئیو کردوو؟ ئەو بیگوناھە).

گەنجیکی زەبەلاح هێرشێ کردە سەر ((هەبێ و نەبێ تۆ لایەنگیری ئەوی هە؟)) قورقورایگی ئەوی گرت.

پەترۆس لە کاتیکی هەوڵیدەدا تا دەستی زەبەلاح کە لەگەروی بکاتەو قیژاندی (نە... نە من لایەنگیری ئەو نیم، سێ یاوەرەکی دیکە کریست لە ترسان ئەژنویان شل بوو، یاکوب و ئاندریاس لە کەناری وەستابوون و خۆیان بەسەر دەکردەو، چاوانی یۆحەننا پەر لە ئەشک بوو، بەلام یەهودا لەمیان ئاپۆرە کەو ریتی خۆی کردەو، هەردوو باریە توورەکی لەئوستاد دوور کردەو، کندیکی کردەو، هەواری کردە سەریان (یاللا برۆن گوم بن، دەنا لەگەل مندا دەبنە لایەنگیر!))

سیمۆنی گۆج بەقیژەو هەواری کرد (بۆ فەرماندان فەرموو برۆو شارەکی خۆتان)).

یهودا هاته نیوه وه گوتی: له ههر کوپیه که مشتته کۆلهم کاربکات له هه مان جینگادا
 فه مانده ده ده م)) ئه و کاته رووی له چوار یاوه ره که کرد ((شهرم ناکهن که پیشتر نکولتی
 ئه و ده که ن؟ یاللا بۆ پیشه وه، به ده وریا ته لقه یاندا تادهستی که سی نه گاتی!) چوار
 یاوه ره که شهر میان له خو کرده وه، هه ژارو کۆنه پۆشان بۆ پیشه وه هه لبه زین و هاواریان
 کرد: ((برایان ئیمه لایه نگیری ئیوه یین وهرن با بیانکوژین!)) ده نگیککی کپوی هاواری
 کرد ((منیش له گه ل ئیوه م)) فیلیپ گۆچانه که ی له هه وادا راده ه شان و له میانی
 ئاپۆره که دا رتی کرده وه ((منیش وادیم))

پیش سوور وه لامی دایه وه ((فیلیپ به خیر بیی، وهره به گه لمان بکه وه، هه ژارو
 مه زلوومه کان هه موو به یه که وه ن)). لادینشینه کان که ئه و که پرنشینه یان بینی
 له دژی ئه وان شوړش ده که ن له تووره ییان شیت بوو بوون ((کوری نه جار هاتوه تا ئه و
 بیروکانه له زهینی هه ژاران، چی کات تا نه زمی چه سپاوی دنیا تیکه ه لپیشن، مه گهر
 نه تانیست که گوتی یاساییکی تازه ده هی نی؟ (با بری با بری) وه کو ته سپوند بازیان
 ده دایه هه واه، هه ندیکیان به گۆچان و هه ندیکیان به چه قۆوه هه ندیکیان به به رده
 هه ره شه یان ده کرد، پیره میرده کان له که نار وه ستابوون و هانیاننده دان، دۆستانی کریست
 له شیرازه ی مه یدان دا له پشت دارچناره کان سه نگره یان گرت، ئه وانی دیکه هیرشیان
 کرده مه یدان، کریست خو شسی چوه پیش و له میانی دوو گروهی دژ به یه که وه ستا،
 بازووه کانی کرده وه هاواری کرد ((برایان برایان!))، به لام که س گویی پینه ده ده،
 ئیستاککی به رده کان له پووی تووره ییه وه ده هاویشتاران و یه که مین برینداره یان ناله ی
 سه ردا بو،

له کوچه باریکه کاندای ئنی هاته ده ره وه، چه فییه ییکی ئه رخنه وانی ته وای رووخساری
 جگه له نیوه ی ده موچاوی ره شو درشتی که له نه شک غه رق بووبوو داپۆشی بوو،
 به ته وای هیزه وه هاواری کرد ((بۆ خاتری خودا.. نه یکوژن)) خه لکی به بنی لپویانه وه
 گوتیان ((دایکی .. میړی!))، به لام پیره میرده کان له و کاته دا چۆن ده یان توانی ره حم
 به حالی ئه وی دیکه بکه ن، ئه وان هار بووبوون و هاواریان ده کرد ((با بری.. با بری!) ئه و
 هاتوه خه لک وریا بکاته وه شوړشی به ریا بکه ن، تا سه روسامانان له میانی بی

سه روویکان دابهش بکه ن... با بری)) غه نیم به یه که کان ئیستاکه ده سته ویه خه
 بووینه، دوو کوری یوسف به سه ر زه ویه وه هه لده خزین و هاواریان ده کرد، یاکوب
 به ردیکی هه لگرتبوو، سه ری ئه وان شه قی بردبوو، یه هودا به خه نجه ر هه لکی شانه وه
 له به رده م کریست وه ستابوو، مادۆنی که سی نه ده ده له کریست نزیک بیته وه، فیلیپ به
 یاده وه ری مه ره کانی ئیدی نه ی توانی خو ی راگری، کوپرانه گۆچانی به سه ر سه ری
 غه نیمه کاندای ده ده، ده نگکی میړی دووباره بیسترایه وه ((ئه و نه خو شه ئه قلی له ده ست
 داوه، ئیوه خودا ره حمی پیبکه ن)) به لام سه دای ئه و له نیون هه رازنه نادا ون بوو،
 یه هودا ئیستاککی به هیژترین تاکی گروه که ی به سه ر زه ویدا دریتژ کردبوو خه نجه ره که ی
 دانابوو سه ر گه رووی، به لام کریست له کاتی پیویست خو ی گه یانیدی تا پیش له
 یه هودا بگریت: برام یه هودا، خوین... نا... خوین.. خوین.. نا

یه هودا به تووره ییه وه هاواری کرد ((ئهی چی... ئاو؟ له بیرت کرد که ته ورت له ناو
 ده سته؟ زه مانی موژده به خه ش گه یشتوه)) هه تا په ترۆسیش له به ر کاریگه ریتی ئه و
 لیدانه ی که به و که وتبوو، تووره بووبوو به ردیکی گه وه ری ده ست دایی که وته گیانی
 پیره میرده کانه وه، میړی خو ی هاویشته ناوه ندی شه ره که وه له کوره که ی نزیک
 که وته وه، ده ستی ئه وی گرت و گوتی ((رۆلهم چیت به سه ر هاتوه؟ بۆ که وتویته ئه م
 رۆژه وه؟ بگه رپوه ماله و، خو ت بشو جلت بگۆره، سۆله کانت له پی بکه، پۆخلی
 له سه روووخسارت ده باری!))

– من مالم نییه .. من دایکم نییه تۆ کیتی؟

دایکه که وته گریانه وه، گۆناکانی ده رنیه وه و ئیدی قسه ی نه ده کرد. په ترۆس
 به رده که ی هاویشت و به رد به پیی پیره میرده قه مبه ره که که وت، ئاخێ له به ده روونی
 پیره میرد هه لسا به لینگه لینگ له میانی کوچه دای کوچه بۆلای مالی خاخام چوو
 به لام خاخام له هه مان ساتدا له حالیکا هه ناسه برکی بووبوو، گه یشت، ئه و که له ناو
 کلیسادا سه ری بردبووه ناو کتیبی پیروژه وه له هه ولی ئه وه دابوو که ویستی خودا له
 وشه کان ده ره ییتی، به بیستنی هه رازنه له جپوه هه لبه زی بۆوه، به لام له وکاته ی که

له ههراوزه نا ئاگادار بوو بۆوه گۆچانه کهی دهست دایى و به سهراسیمه یی رایکرد تا ببینی چ خه به ره.

له ریتگادا رووبه پرووی چهند که سیکی بریندار بۆوه له هه موو شتی گه یشتبوو، شه ئیستا که ئاپۆره کهی وه لاناو خۆی گه یانده کورپی میړئ هوه، به توورپه یی گوتی:

کریست شه چ به زمیکه داتناوه، شه تۆی هه لنگری عه شق؟ شه شه عه شقه یه، که هیناوته؟ شه رم ناکه ی؟

شه وکاته رووی له لای ئاپۆره ی خه لک کرد گوتی:

((رۆله کام بگه ریتنه وه ماله کانتان، شه برازای منه، مرۆقیکی نه خوش و به دبه خته، ساله هایه نه خوشه، به قسه کانی شه کینه له دل هه لمه گرن، لیتی ببورن، شه شه نییه که قسه ده کات، به لکو که سیکی دیکه یه که به زمانی شه قسه ده کات.

کریست گوتی ((ناخ خودای من!))

خام هاته میان و گوتی ((بیده نگ به)) به سه رزه نشت ئامیزه وه گۆچانیکی لیدا، جاریکی دی رووی له ئاپۆره که کرد ((کورپه کام له و گه رین، رقی لی هه لمگرن چونکه نازانی چی ده لی، هه موو ئیمه له هه ژارو ده و له مه ندان، له پشتی (ئیهراهم)ین، کیشه مه خنه میانی خۆتانه وه، نیوه رۆیه، بگه ریتنه وه ماله کانتان وا من شه مرۆقه به دبه خته چاره سه رده که م)).

پاشان رووی له میړئ کرد ((میړئ بگه رپوه ماله وه من هه ر ئیستا دیم)) دایکه دوا نیگای خۆی کرده کورپه که ی، نیگاییکی پر له تاسوق، وه بلیی بۆ هه میسه مالاوایی ده کات، ناخی هه لکیشا قه پی له چه فیه که ی خۆی گرت و له میانی کۆلانه باریکه کانه وه ون بوو.

له هه مان کاتدا که خه لک خه ریکی یه کتر کوشتن بوون، هه ور ئاسمانی داپۆشی و باران باری و زهوی تیژ کرد.

بایک هه لیده کرد، چلی دوا هه مین گه لای دارچنارو هه نجیر له لقه کان ده بوونه وه، گه لاکان به سه ر زیودا په رش و بلاو ده بوونه وه، مه یدانه که خالی بوو بوو.

کریست به ره و فیلیپ گه راپیه وه دهستی دریتز کرد (برام فیلیپ به خیر بیی) فیلیپ به گوشینی دهستی کریست وه لای دایه وه: ((مه ولای من خۆش حالم به دیدارت، شه وکاته گۆچانی خۆی به وداو گوتی ((شه بگه ر پالی پی بده))

کریست گوتی ((وه رن یارانای من باشتره برۆین، پیتان له تۆز پاک که نه وه مالاوا ناصره!

خامی پی گوتی ((تا شیرازه ی دی له گه ل ئیوه دیم تا که سی یه خه تان نه گری)) دهستی کریستی گرت و له گه ل یه ک بۆ پیشه وه که وتنه ری، خام ههستی کرد که له پی کریست خه ریکه ده سووتیت گوتی: ((کورم شه و نه ده سه ودا ی شه وانی دیکه مه به، له ناو ده چیت)).

باوکه من خۆم سه ودا یکم نییه، که واته لیگه ری با سه ودا ی شه وانی دی فه نام بکه ن.

شه وان ناصره یان له ودا ی خۆیان ه وه جیه یشت، باخه کان و پشتی باخه کان، کیتلگه کان، به دیار که وتن، هه واریه کان له که نار کانی وه ستابوون، تا برینی خۆیان بشۆنه وه، ژماره ییکی زۆر له هه ژارو نه خوشه کان له گه ل شه واند بوون، جگه له دوو نابینا، چه نه بازیان ده کرد و له چاوه روانی دابوون، که په یام به ری تازه دهست بکات به په رجوو کانی. وه ک بلیی له جه نگیکی گه وره ده گه رانه وه، به لام چوار هه واریه که به بیده نگی رتییان ته ی ده کرد، له حاله تی شله ژاندا بوون و په له یان ده کرد بگه ن به کریست و ئارامییان پی به خشی، زادگای ئوستاد ده ریکر دبوون، نه به رده گه وره که سه رتاییکی خوشی نه بوو، له به ر خۆوه ده یانگوت: ((نه گه ر له کاناو کفرنا حوم و هه ر جیگاییکی دی له ده ور به ری ده ریاجه ی گنسارت ده رکر این چیمان به سه ر دیت؟ ده بی بۆ کو ی بچین؟ قسه ی خودا بچر پینینه گویی چ که سی؟ له شوینیک که خه لکی سراییل ئیمه قبول نه که ن ده بی روو له چ که سی بکه یین؟ گاوه کان؟)) چاویان بریه کریسته وه، به لام هیچ یه کتیکان ده میان نه کرده وه، وه لی کریست ترسی له چاوانی

ئەوان خۆپىندەوۋە دەستى پەترۆسى گرت ((ئەى پەترۆسى كەم باوەر، جانەوهرىكى رەش بەپرچىكى رەشى بىرقەدارەو بەسەر گلېنەتەو ەلگورماو ە دلەرزى، ئەو جانەوەرە ترسە، ترس، دەترسى؟

– مەولای من كە لە تۆ دوورم بەلئ دەترسم ەەر بۆيە ھاتوومەتە نىكتەو، لەبەر ئەمەيە كە ئىمە ەموومان ھاتووينەتە نىك، قسەمان بۆ بكو دلئايى بئەخشە دلمانەو.

كرىست پىكەنى و گوتى: كاتئ كە سەرم لە قولايى رۆحم دەبەمە خوارەو، نازاڤم چۆن راستى تىادا بەشىوئى مەسەل بەدىاردەكوئ، لەبەر ئەمە دۆستان جارپكى دىكە بەمەسەل قسەتان بۆ دەكەم:

– كئ لە گەورەكان دەستورىدا تا بۆ زەماوەندى كورەكەى ميوانداریكى مەزن بەرپا بكات، ەەر كە سەرى گاكانيان دەبىرى و سفەريان راخست، غولامانى خۆى ناردە دواى داوەتكراوەكان كە ((ەموو شتئ نامادەيە لووتف بكن و وەرەنە زەماوەندەو)) بەلام ەموويان بەيەك را عوزرخوازيان كرد، يەكەمىن گوتى ((من مەزرايىكم كرىو ەبئى بچم بىينم))

دووم گوتى ((من خۆم تازە زەماوەندم كوردو ە ناتوانم بىم)) سىپەمىان گوتى: من پىنج جووتەگام كرىو ەچم تا سەيريان بكم و تاقيان بكمەو)) غولامەكان گەرانەو بەمەولاي خۆيان گوت ((هېچ يەك لە داوەت كراوەكان ناتوانن بئ و دلئىن گرفتاريمان ەيە)). مەولاي ئەوان توورەبوو گوتى ((يەكسەر پەلەكەنە مەيدان و رىگاكانى ەززارو شەوكوئىر كۆكەنەو مالم پپ لە داوەت نەكراوەكان دەكەم تا لە جەژنى زەماوەندى كورەكەم بۆنەو ە شادى بكن))

كرىست لەقسەكردندا دووبارە ەستا: قسەى خۆى دەستپىكردبوو، بەلام ەەرچەند زياتر قسەى دەكرد، زياتر ئەندىشەى خەلكى ناصىرەو يەھودىيەى دەكرد، توورەبى لەچاوەكانى ەلئەبەزىيەو، ەوارىيەكان بەسەرسامى سەبرى ئەويان دەكرد، پەترۆس كە لە رووى ناتومىدىيەو سەرى دەخوراند گوتى: ((داوەت كراوەكان و داوەت

نەكراوەكان چ كەسانى بوون؟ چ جۆر زمانىكە مەولاي من لىمان ببورە، بەلام ئىمە تىناگەين)).

كرىست گوتى ((تيدەگەى، لەوكاتەى كە داوەتكراوەكان بانگ دەكەم تا بئە ناو كەشتىو ە ئەوان سەرىپچى دەكەن، تيدەگەى، ئەوان دەلئىن كە مەزراو رەزو ژنيان ەيە، چاووگوئ و لىوو لووت و دەستيان پىنج جووت گان كە خەرىكى كىلان دەبن، ((چ شتئ؟ چالئكى قول!)) ئاخىكى ەلئكىشا، لە كاتىكا سەبرى ھاورپىكانى دەكرد ەستى كرد كە چەند تەنھايە بەبنى لىويەو گوتى ((من قسە دەكەم بەلام بۆ كئ؟ بۆ ەوا، خۆم تەنھا كەسىكم كە گوئ دەگرم، كەى بىابان گوئ پەيدا دەكات تا گوئى لەقسەم بئت؟))

پەترۆس دووبارە گوتى: مەولاي من لىمان ببورە، بەلام زەينى ئىمە پپ لە چلك...سەبەرت ەبئ، دەپشكوئ

كرىست گەرايەو ە سەبرى خاخمى كرد، بەلام پپەمىرد چاوى پپىو ەويەو ئەو لەماناى ناديارو ەخشەتناكى مەسەلەكە بە ئاگابو، ئەشك لە چاو ەبئ برژانگەكانى ئەلقەى بەستاو

لەكۆتايى ناصىرەدا لەبەردەم كوختەيىكى دارىنەو ە-باجگر- دانىشتبوو، ناوى مەتى بوو، تەواوى بازرگانانى كە دەھاتنە ناصىرە يا لە ناصىرە دەچوونە دەرەو دەبوايە پارەوپول بەدن بە رۆمىيەكان، مەتى پپاويكى كورتهبالائى چوارشانەو رووخسار زەردبوو، دەستەكانى زەردو نەرم بوون، ئەنگوستەكانى رەنگى و نىنۆكەكانى رەش بوون، گوپچكەيىكى موويىن و دەنگىكى ەك دەنگى خواجهى ەبوو، تەواوى خەلكى ناصىرە رقيان لەو دەبوو، كەس تەوقەى لەگەل ئەو نەدەكردو كە بەكەنار كوختەكەى ئەو رەت دەبوون روويان ەردەسوراند، مەگەر كئىبى پەيامبەران نالئت: ((وەزىفەى ئىمەيە تەنھا باج بەدەين بە خودا نەك مرؤق)) ئەو پپاو ەباجگر بوو، باجگرپى لەخزمەتى قەيسەرى رۆمدا، ئەو شەرىعەتى خوداى نابو ەئىر پئ، پارەى ەرامى دەخوارد، فەزاي دەوروبەرى ئەو تاحەوت فەرسەخ پپس بوو بوو.

په ترۆس گوتی ((کوپرینه خیراتر جولہ بگن، هه ناسه تان بگرن روتان وه درگپرن))

به لآم کریست وهستا، مه تی له کاتیکا له دهره وهی کوخته که وه وهستا بوو، قه له مه می نابوره میانی ددانه کانیه وه، به خیرایی هه ناسه ی هه لده کیشتا وه نه یده زانی چی بکات، له وه دهره سا له دهره وهی دهرگای کوخته که وه بوهستی، به بوونی ته وانیشه وه مه یلی نه بوو بجپته ناو کوخته که وه، چه نندین سا له بوو ئاره زووی دیتنی په یامبه ری تازه ی ده کرد، که بانگه شه ی مرۆقایه تی ده کرد، له نزیکه وه به دیار که وتبوو، مه گهر ته وه نه بوو که روژی ده بگوت ((خودا ته و گونا هکاره ی که تۆبه ده کات زیاتر خوشده وئ له وهی که هه رگیز گونا ه ی نه کردوه؟)) هه مان چه ند روژی پیشتر مه گهر نه یگوتبوو ((من له م دنیا به دا بو پهره یز کاره کان نه هاتوم، به لکو بو گونا هکاران هاتوم)) هه زم لیبه له گه له ته وان دانیشه و خوړاک بخۆم؟)) روژیکی دیکه کاتی پرسیاریان لیکرد:

((مه ولای من ناوی راستی خودا چپیه؟)) وه لآمی دایه وه ((ته شق!)) ئیستا چ روژو شه وانئ بوو که مه تی ته م قسانه ی له دلئ خویدا کاویژ کرد بووه، به ئاهی که وه گوتبووی ((بزانه چ کاتی ته وه ده بینم، چ کاتی ده که وه سه ر پیته کانیه وه؟)) و ئیستا ته وه رو به رووی وه ستا وه، به لآم مه تی، شه رمی له خوژی ده کرده وه که سه ر به رز بکاته وه وه سه یری ته وه بکات، به بی جولہ، به سه ری شوپروه، له شوینی خوژی ما بووه، له چاوه روانی چی دا بوو، ئیستا کی هه مان په یامبه ر له وهی دهرات و بو هه میسه ته وه له ده ست ده دات. کریست هه نگاویکی به ره و لای ته وه هه لگرت، ناوی ته وه ی وا به ئارامی و میهره بانیه وه هی نایه سه ر زمان که با جگر ههستی کرد دلئ ده تا ویتته وه، چاوانی به رز کرده وه، کریست رو به رووی وه ستا وه سه یری کرد، نیگاکانی ته وه نه رم و قودره تمه ند بوو، تا ناخی بوونی با جگر چو وه خواره وه، ئارامی به دل و رو شنی ده به خشیه زه ینیسه وه، ته واوی وجودی له حالی له رزیندا بوو، به لآم خوړه تاوی که وته سه رو گهرمی ده کرده وه، وا ه که چ له زه تیک و دلنایی و دوستایه تی بوو! ته ری دنیا ته وه نده ساده و رزگار بوون ئاوا ئاسان بوو؟

مه تی چو وه ژووره وه، ده فته ری حسابی خوژی داخست، ده فته ر حسابی کی سپی نایه ژیر باخه لئ خوژی، ده واتی نایه به رشالی و قه له می دانیه پشت گوئی، پاشان کیلی له به رشالی دهره یینا و کوخته که ی داخست و کیلی هاویشته ناو باخیکه وه، که کاری ته وا بوو، به ته ژنوی له رزۆکه وه له کریست نزیک بووه وه ستا بجی یا نه چی؟ نایا ئوستاد دهستی له ناو ده ست ده نی، چاوانی هه لپری و سه یری کریستی کرد، وه ک بلئی به دهسته پاچه ییه وه داوا ی لیده کرد که ره حمی پی بکات.

کریست بزهیکی هاتی و ته و قه ی له گه له کرد ((مه تی به خیر بیی له گه له مندا وه ره))
حه واریه کان که وتنه شله ژانه وه و چوونه که ناره وه، خاخامی پیر سه ری له گوئی کریست ناو گوتی ((رو له م با جگر گونا هیکی گه وره یه، تۆ ده بی گوئی له شه ریه تی بگری)).
کریست وه لآمی دایه وه ((با و که من گوئی له دل م ده گرم))

ته وان ناصیره یان جپه یشت، به ره ت بوون له باخه کان گه یشتنه مه زراکانه وه، با ییکی سارد هه لیکرد، کیوی هه رمۆن له وان دهراندا له په رده ی ناسکی یه که مین به فردا دهره خشایه وه.

خاخام دهستی کریستی جاریکی دی گرت هه ست، مه یلی لیبوو به ره له وهی له یه ک جیا بنه وه قسه ی له گه له بکات، به لآم ده یتوانی چی بلئ؟ له کوی ده ست پببکات؟ کریست ده یگوت له بیابانی یه هودیه خودا ئاگری له ده ستیک دایه و تۆویشی له ده سته که ی دیکه دانا وه، ده یگوت ته وه دنیا ده سو تینی و پاشان تۆوی دنیا ییکی دیکه به سه ر ویرانه کانیه وه پیوه ده کا، خاخام به دزیه وه سه یری ته وه کرد، با وه ری پی به ینسی؟ مه گهر کتیبسی په یامبه ران نه یاننده گوت، هه لپژیر دراوی خودا ده بیتته جیی نه فره ت و ته کفری خه لکه کانه وه. وه ک چۆن دره ختیکی په ژمورده له میانی زورگو به رده لانه کانه وه سه رده رده هینی؟
له به ر ته مه له وان هیه ته و پیا وه هه مان که سی بی که ....

خاخام پالی به کریست دا و به ئارامی به شیوه یه ک که ته وان دیکه نه بیستن پرسى: ((تو کیی؟))

- مامه شه معون له ساتی له دایک بوئم تا ئیستا له گهژ مندا بووی هیشتا منت نه ناسیوه؟

دلێ پیره میژد دیسان له جوله وهستا به بنی لیویه وه گوتی

((به دهره له وهی که له زهینمدا جیتی ببیته وه))

مامه شه معون، ئهی دلت چۆن؟

- کورم من گوی له دلیم راناگرم، مرۆف تووشی گێچه ل دهکات

کریست به نینگاییکی هاو دلییه وه به پیره میژدی گوت، تووشی گێچه لی خودا، گێچه لی نه جات بوون)). دوای ساتیک گوتی ((باوکه خهونی دانیال پیغه مبهرت دهربارهی قهومی سراویل له بیر نییه؟ له دیزه مانه وه به سهر تهختی خووی دانیشتبوو، جامه ییکی وه که به فر سپی له بهربوو سهری وه کو سپیتی خوری بهران وابوو، تهخته که ی له مه شخه ل دروستکرابوو رووباری له بلێسه کان له به ریپی هه لده پرژا، دادوهران له چه پو راستی دانیشتبوون، ئه وکاته ئاسمان کراوه، به سهر هه وهره کانه وه باوکه له بیرته چ که سی دابه زی؟))

خاخامی پیر که چه ندین نه وهی یه که له دوای یه کی به مه گوژ کردبوو، وه لایمی دایه وه ((کورپ مرۆف))

ئهو خه ونه ی له شه وانی خوژ بینی بوو..

- کورپ مرۆف کییه باوکه؟

- ئه ژنۆکانی خاخام سست بوو، به وه حشه ته وه سهیری گه نجه که ی کرد، له حالیکه چاری بریبوو له ئه وکانی کریسته وه به بنی لیویه وه گوتی ((کییه؟ کییه؟))

کریست به ئازامی وه لایمی دایه وه ((من)) وه هستی دانییه سه سه ری پیره میژد وه که بلێی پیرۆزی دهکات.

خاخامی پیر خواستی شتی بلی، به لام نه یه توانی ده می بکاته وه. کریست دهستی هیئایه پیژ و گوتی ((باوکه..مالاوا، شه معون تو مرۆقیکی به خته وه ری، چونکه خوادوهند وه فای به واده ی خووی کردو بهر له مه رگ تو ی کرده شایسته ی دیده نی که سی که له ته واری ته مه نی خویدا ناره زووی دیداریت هه بوو.

خاخام به چاوانی که وتووی خویه وه که وته سه ییرکردنی، ئهو تاج و بالانه ی کورپ خودا به سهر هه وهره کانه وه له ده ورو به ری بوون چی بوو؟ خه ونی ده دی؟ ئایا ئهو دانیال پیغه مبهر بوو؟ ئایا ده رگاکانی ئاینده به رووی ئه ودا ده بوونه وه؟ ئه ویا به توانا ده کرد تا نیگایی بکاته ده روونه وه؟

ئهو نه به سهر خاکه وه، به لکو به سهر هه وهره وه وه ستابوو، ئهو پیاوه گه نجه که دهستی درێژ کردبوو پیده که نی، کورپ میژی نه بوو به لکو کورپ مرۆف بوو.

سه ری گێژ بوو، گوچانی خووی له زه وی برده خواره وه وه خووی به سه ردادا تا نه که وی، ئه وکاته سهیری کرد، سهیری کریستی کرد که به گرتنه دهستی گوچانه که ی شوانی خووی به ژیر دره خته کانی پاییزیدا ره تده بی.

جلی خاخامی پیر ته ربوو بوو به له شیه وه نووسا، ئاو له پرچی ده هاته خواره وه، هه رچه ند ده له رزی له ناوه ندی ریدا له شوینی خویدا مایه وه، کریست و هاوسه فه ره کانی له دوای ئهو له پشت دره خته کانه وه ون بوون.

به لام له کاتی که خاخامی پیر له میانی باران و بادا وه ستابوو، شه وانی ده دیت که کۆنه پۆش و پیخواست به ریدا ده رپۆشتن و سه ره له ده گه ران، ده چونه کوی؟ روو له کام لا؟

ئایا ئهو کۆنه پۆش و پی پته ی و بۆره خه لکه ئاگر له دونیا به رده دن؟ نه خشه کانی خودا وه ند گه رداو و مه رموزیکه گه ورن..

به بنی لیویه وه گوتی : ((ئه دۆنیا... ئه دۆنیا)). فرمی سک له چاوه کانی هه لپژانه خواره وه.

خانمەكەى ئەودا ئارامى گرتووه دەلاوئىنئىتەوه، لافى ئەوه لىدەدا كە ((من جاويدانم)) رۆم بەخۆى دەلئىت، چەند شكۆمەندو لەزەتەتەخشە ئەو هەموو توانا و جاويدانىيە، ئەو كاتە بزەيى بەسەر رووخسارى سوورو گۆشتنى نەخشە دەبەستى. بەپازىبوونەوه پىدەخەنى، ئەو پرسىيارە لەبىر دەكات كە رىگاكانى زەمىنى و دەريايى بۆ كى كردۆتەوه؟ هەول و تەقەلاى سەدەكانى خۆى بەمەبەستى ئەوهى ئاساييش بەخشىتە جيهان بۆ كى ئەنجام داوه. هەرگىز نايەتە زەينىهوه كە ئەو فەتى كردوو و ياساى داناوه، دەولەمەندبووه و بەسەر تەواى جيهاندا روونىشتوو، بۆچ كەسى، بۆ كى؟ بۆ مرۆقىكى پىخواس كە لە هەمان ساتدا بە ئاپۆرەى ئەو كۆنەپۆشانەى وەدواى ئەو كەوتون لە شەقامى جىهپلراوى ناصىرە و كانادا بەرەوپىش دەچى، شوئىنى بۆ خەوتن، جلى بۆ لەبەر كردن و شتى بۆ خواردنى نىيە.

تەواى سندوقچەكان و ئەسپ و ئاورىشمى گرانبەهاى ئەو هيشتا لە ئاسمانە، بەلام رىي دابەزىنيان گرتۆتە بەر.

گۆچانىكى لە دەستدایە و لەمىيانى بەردەلانەوه بەپىي خويناوپىهوه رىي تەى دەكرد، جارى دەوەستى و خۆى بەسەر گۆچانەكەى خۆيدا دەدا، بى ئەوهى كە قسەيى بكات، چاوهكانى خۆى بەسەر دامىنى كىوه سپىيەكاندا هەلەدەخات و ئەو كاتە گۆچانەكەى بەرزتر لە كىپۆهكان بۆ نوورو خودا كە بەسەر عەرشەوه دانىشتوو و كردارى مرۆقەكان تەماشادەكات بەرز دەكاتەوه و سەلام لەو دەكات، ئەوكاتە سەفەرى خۆى سەرلەنووى دەست پىدەكاتەوه.

عاقىبەت گەيشتە كانا، لە كەنارى بىردا لەدەرەوهى دىدا ژنىكى زگپرى جىئىلى رەنگ پەرىو بەخۆشحالىيەوه ئاوى هەلەدەكىشا و شەربەكەى پىر دەكرد، ئەويان دەناسى، هەمان ئەو كچە بوو كە لەهاویندا شورى كەردبوو، ئەوكاتە ئارەزووى ئەويان بۆ كەردبوو كە بىتە خاوەن كورپىك.

كرىست لەكاتىكا بزەى دەهاتى پىي گوت ((ئارەزووى ئىمە هاتە دى)) ژنەكە سوورەلگەپرا كەوتە دواى تىنوويەتى ئەوانەوه، ئەوان تىنوونەبون، بۆيە شەربەكەى

بەشى بيست و دوو

رۆم بە بازووى كراوه و قودرەتەندىتى هەرگىز تىرنەبوو، بەسەر عەرشى شارەكان دانىشتوو و كەشتى و كاروانچى و خودايان و كەلوپەلى تەواى دونيا و هەموو دەرياکان داوەتى نامادەبوون دەكات، لەهەمان كاتدا كە باوەرپى بەهيج خودايى نىيە، بى واهىمە و بەپازىبوونىكى تەنزامىزەوه تەواى خوداكان داوەت دەكاتە دەريارى خۆى. لە ئىرانى ئاگرپەرست مېترى كورپى خۆرەتاو كە لە سەرپشتى بەرزى گايىكى پىرۆزدا بەسەر ئاهورامەزداوه هەلەدەت، ئەو گايەى هەر زوو دەكرىنە قوربانى. لەسەر زەمىنى ميسر ئىزىس شىرى نىل كە لە بەهاراندا بەسەر مەزرا پشكووتوو و كاندا لەگەران و سووراندا دەبى بەدواى چوارپارچەى لەشى مېردەكەى، ئىزىسى براكەى، لە سوورپا لەمىيانى شىوهنى دلەزىنى ئەدونىسى پاكىزەدا، لە فرىژىه، ئاتىس كە بەسەر تەختەيىكى رەوانەوه راکشاوه و بە وەنەوشەى چرمساوى هەزار زاواى خودا و هەرماسەكانى ئاسيا و ئەفرىقىا، لە يۆنانى ئۆلیمپى سپى و لووتكەكان و هادىسى رەشدا تەواى خوداكان بە نامادەبوون قەبول دەكات، رىيەكانى كردۆتەوه، دەرياکانى بۆ دزانى دەريايى و زەوى بۆ رىگرەكان رەها كەردوو، ئاشتى و نەزمى بەخشىوه بەدونيا، لەبەرزايى ئەوهوه هىچ كەسى هەتا خوداش بوونى نىيە، لەژىر پاكانىشپهوه هەموو كەسى، خوداوەندو مرۆقەكان هەموويان، هەموو شارنشىنەكان كۆيلەى رۆمن، شوئىن و كات دەفتەرى پىر زىرو زىون كە لە مشتى ئەودا لوولداوه، لەكاتىكا بازى دووسەر كە بە كۆكردنەوهى بالە شەلال بەخوينەكانى خۆى لەبەر پىيەكانى

نايه سهر سهريهوه، بههوه لای دى رۆيشته و ون بوو. پهترۆس بهپراکردن كهوته پيشهوه له ئاستانهى دهركايبكهوه بۆ ئاستانهى دهركايبى دهستی كرد به دهركا ليدان.

مهستیيكي مهرموز ئهوى لهخوى بيخود كردهبوو، بهسهماوه هاوارى دهكرد: ((بكهنهوه، بكهنهوه)) دهركاكان دهبوونهوه ژنان بهدياردهكهوتن، شهو بالى كيشابوو، جووتيارهكان له مهزراكان دهگهرايهوه، بهسهرساميهوه دهيانپرسى ((هاورپى چ خهبره؟ بۆ لهدهركاكان دهدهى؟)) پهترۆس وهلامى دهدايهوه ((پۆژى خودا هاتوه، تۆفانى بهرپويه هاورپى ئيمه كهشتيىكى تازه ههلهدگرين تهواوى باوهپداران دپنه ناويهوه، ئهو ئوستاده كه كليلى لهدهست دايهو ئيستا بهشاديهوه ههنگاو ههلهدينى.

ژنان بهترسهوه، پياوان، نزيكى كريست دهبوونهوه كه ئيستا بهسهر بهردنيكهوه دانيشتوهوه بهگۆچانهكهى خوى خاچ و تهستيره لهخاك دهتراشى. بيمارو گۆچو رهنجكيشهكانى تهواوى دى گردهبوونهوه.

- مهولاي من، دهست له ئيمه بده تا چاك بينهوه، قسهيىكى مهحهبهتتاميز بكه تا له بيري كهين كه نابيناو فهلهج و جوزامين، خاتونيىكى بالابهرزو تهشرافخو لهناو جلى رهشدا هاوارى كرد ((من كورپىكم ههبوو لهخاچياندا، زيندوى كهوه)). ئهو خانمه تهشراييه كى بوو؟ جووتيارهكان بهسهرساميهوه گهرايهوه، هيچ كهسى لهديى تهوان لهخاچ نه دراوه، بهنيگايان كهوتنه دواى شويني دهنگهكهوه، بهلام خانمه پيرهكه لههواى گورگو مييش و خۆلهمييشيدا ون بوو.

كريست لاربۆوه بهسهر خاكهوه خاچيك و تهستيرهيىكى كيشاو گوپى دايه شهبيورى جهنگ، كه له گردۆلكهكانى بهرامبهردا دادهبهزى، گوپى راگرت، دهنگى قهبهو ريكي پييهكانى بهرگوپى كهوت لهپريكا قههنگان و كلاوخودهى برونزى له رۆشنابى خۆرهتاوى خۆراوا بريقيهيان دايهوه، لاديبهيهكان گهرايهوه، رووخساريان تاريك ههلهگهپا.

- شكارچى نهفرهتى، لهتاقيب كردن دهگهرايهوه، دياره دووباره چۆتهدهروه تا شۆرشگيرهكان دهستگير بكات.

- بهو جۆرهى كهخۆى دهگوت، كچه پهككهوتهكهى خۆى هيئابووه دى تا به ههواى پاك چارهسهرى بكات، بهلام خوداى سراييل كتيب و تهرازوى خۆى ههيهو نابوورى، خاكي كانا ئهو كچه لهورگى خۆيدا دهنيژى.

- ئاهاي فتنهكان هاوار نهكهن، وادى.

سى سوار له پيشهوهى ئهواندا رابردن له ناوهندي روفوسى يوزباشى ناصيره بوو، قامچى له ئهسپهكهى دهداو له ئاپۆرهكهى جووتياراندا نزيك كهوتهوه، لهكاتيىكا قامچى بهرز دهكردهوه هاوارى كرد ((بۆ كۆبوونهتهوه؟ ياللا بلاوهى لى بكه)) رووخسارى خهمناك بوو، لهماوهى چهند مانگى پير بووبوو پرچى سپى بووبوو، خه مى تاقه كچهكهى كه سپيدهى رۆژتيكيان لهپريكا خۆى بهسهر تهختى ئيفليجى دۆزيبۆوه، چنگى لهدهروونى گيركردبوو وردوخاشى كردهبوو، لهكاتيىكا دهستوورى بلاولهيكردنى به لاديبهيهكان دهدا رووخسارى رۆشن بۆوه ئهسپى خۆى رهها كردو لهو نزيك بۆوه:

- كورپى نهچار له يههوديهوه بۆ ئيره بهخيريى بهدواى تۆدا دهگهپام؟

ئهوكاته روى له لاديبهيهكان كرد ((قسهيىكم لهگهله ئهوا ههيه بۆيه ئيوه برۆن))

ياوهره كۆنهپۆشهكانى ديت كه له ناصيرهوه كهوتبوونه دواى ئهوهوه ههنديكى لهوان ناسيهوهو رووخسارى تيكچرژا.

- كورپى نهچار تۆ كۆمهكى لهخاچدانى كۆمهليكت كردهوه، ئاگاداربه خۆت لهخاچ نهديى، ئهوهنده خهلكى جۆش مهده، هيچ بيروباوهپى لهمييشكيان مهكه، دهستی من گرانهو رۆم جاويدانيه، كريست بزهى هاتى، ئهو چاك دهيزانى كه رۆم جاويدانى نيه؟، بهلام قسهى نهكرد.

- جووتياران به بلموبۆلهوه پهرش و بلابوونهوه، لهمهوادايىكى دووردا وهستاو سهيرى ئهوى سى كهسه شۆرشگيرهپان دهكرد كه پيرهميژديكى بالابهرز به ردينى وشهكهوهو دوو كورپى لهلايهن سهريازهكانهوه دهستگير كرابوون و ئيستا لهنجير بهسترابوونهوهو بۆ شوينيىكى ديكه دهگوازانهوه، ههر سى نهفر بهسهرى ههلهپريويان سهيرى كلاوى

خودى نيزاميان ده كړدو ههولياندهدا كه ئاپوړه كه بيينن، بهلام شتى نابينن، شتى جگه له خودى سراييل كه بالا بهرزو هه لقرچاو له هه وادا وه ستابوو، نه يانده بينى.

- يه هودا ئهوانى ناسيه وه، بو زه مانىك ته نيشتو ته نيشت له گه له ئهواندا جهنگى بوو، سهرى بو ئهوان راته كاند، بهلام ئهوان كه له جيلوهى خودا نابينا بووون ئهويان نه ديت، يوزباشى كه هيشتا به سهر ته سپه وه بوو، لاربووه و گوتى ((كوپى نه جار خودايانې هه نه بيژيان له ئيمه ده بيتته وه ئيمه ده كوژن، ئه سلن ده يانه وى هه سهر به له شان هه نه بيتت، هينديكى ديكه له راده به دهر ميه ره بانن و نه خوشى فانييه به دبه خته كان چاره سه ده كهن، كوپى نه جار خوداى تو په يوه سته به كام يهك له م گوتانه؟

كريست وه لآمى دايه وه ((يوزباشى ته نها يهك خودا هيه كو فر مه كه)) روفوس به ته كاندانى سه ريه وه گوتى ((من مه به ستم نييه له گه له تو بچمه نا باسى مه زه ه بيه وه، من رقم له يه هوديه كان ده بيتته وه ته گهر بيت ناخوشى نه بى، ده ليم هه موو ئيوه به تيكر خودا به رده دهنه روى هه مووانه وه، ته نها شتى كه ده مويست له تو ي پرسم ته ويه كه ئايا خوداى تو ده توانى)). له قسه كردن ديسان وه ستا، شهرمى ده كرد كه خوى بچوك كاته وه داوا له يه هودى بكات، بهلام به بى درهنگ ته خته خه ويكى باريك بى ئالاييش له زه ينيا نه خشى به ستاو ته ماشاى ته وه ده كاو داواى ليده كات.

غروورى خوى قووتداو به سهر زه ينه وه لاربووه و گوتى ((كوپى نه جار ئايا خوداى ئيوه ده توانيت نه خوش چاك بكاته وه؟ كه كريستى ديت بيده ننگه دو باره پرسى ((ئايا ده توانى؟ كريست له سه رخو به سهر ته وه به رده ي كه به سه ريه وه دانيشت بوو هه لسا يه وه له سواره كه نزيك كه و ته وه ((باوكان تريبى ترشيان خوارد بوو، كوره كانيان ددانبيان كه له ده بوو- ته مه ياساى خوداى ئيمه يه)).

يوزباشى له رزه ييكي كه و ته گيانيه وه وه هاواري كرد ((نه، ته وه بى عداله تيه)). كريست له گه له ته وه يهك نه بوو ((نه ته واو عداله ته كوپو باوك له يهك ره گو رچه له كن، هه ر دوو كيان به يه كه وه ده چنه به هه شتو هه ر دوو به يه كه وه ده كه ونه دوزه خه وه، ته گهر له يه كيان به ديت ته ويكه بريندار ده بى، ته گهر يه كى هه له بكات

هه ر دوو كيان سزا ده درين، ته ي يوزباشى تو به دواى ئيمه ده كه وى و ده مانكوژى، خواى سراييلش كچى تو په ككه و ته وه فه له ج ده كات))

- كوپى نه جار ته وانه وشه ي قورسن، جاري كيان به ري كه وت له ناصيره گويم له قسه ي تو بووه، ته وكاته قسه ت بو چه شه ي روميه ك خوش بوو، ئيستا؟

- ته وكاته مه له كوتى ناسمان قسه ي ده كرد، ئيستا كوتايى دونيا، يوزباشى له و روزه وه كه گويت له قسه م بوو قازى عاديل بوو له سه رته ختى خوى دانيشتووه.

سندوقچه كانى كردو ته وه، بانگى عه داله تى كرد، شمشير به ده سه ته وه هات له كه نار ته ودا وه ستا.

- ئايا خوداى تو ش يه كى له و خودايانه يه كه پى له عه داله ت دريتر ناكات؟ ئايا له هه مان جيدا ده وه ستى؟ ته ي ته وه په يامه تازه يه ي عه شق كه هاوينى رابردو له جه ليل موژده ت بو ددا كوا؟ كچى من پيوستى به داد په روه رى خودا وه نييه پيوستى به عه شقى ته وه، من به دواى خودايى ده گه ريم كه دوورتر له داد په روه رى ده رواو شه فا به كچه كه م ده به خشى. له بهر ته مه ش ته واوى سراييلم به دواى تو وه له ژير پى ناوه ... عه شق؟

گويت لييه؟ ته شق نهك داد په روه رى.

- يوزباشى بى عه شق و بى به زه يى روم چ كه سى ته م وشانه ي له ده مى وه حشى تو ناوه؟ - رهنج و عه شقى من كچه كه م، من به دواى خودايى ده گه ريم كچه كه م چاك بكاته وه و باوه رى پى به ييم.

- خوش به حالى ته و كه سانه ي كه باوه ر به خودا ده يتنن به بى ته وه ي داواى په رجوو بكهن.

- به لى خوش به حالى ته وان، بهلام من مرؤقيكى درم به م ساده گييه وه دانانيشم، من خوداييكي زورم له رومدا بينيووه، هه زاره ها نه فهر له وان له ناو قه فه سداه ئيدى به سمه .

- كچه كهت له كوێیه؟

- هه مان جی له باغی له بهرزترین خالی ته دێیه؟ له باغی كدا له بهرزترین شوینی ته دێیه

- بابڕۆین

یوزباشی خۆی جهه و جورکردو له ته سپ هاته خوارهوه، تهو کریست له پێشهوه ده پڕۆیشتن، له پشت تهوانهوه به مه و دایی، یاوه ره كانو له پاشتری تهوان ئاپۆره ی گوندینیان دههاتن. له هه مان ساتدا ته ماس كه له شادیان جیی له پستی خۆی نه ده بوو. له دوا ی سه ربا زانی لای دوا وه هاته ده ره وه، بو فرۆشتن چوو بوو ته ویکه وه كه لویه لی خۆی به نرخیکی گران بو سه ربا زه كان له قالب دابوو.

هوا ریه كان هاواریان كرد ((ناهای ته ماس ته هیشتا له گه له ته مه نایه ت؟ ته یستا به رجوویی ده بینی و باوه ر ده هینی.

ته ماس وه لامی دایه وه ((یه كه م جار ده بی بینم و ده ستی لیده م))

- چ شتی هه ی دیوه ره ی نه قولا؟

- راستی

- مه گه ر حه قیقه ت جهسته ی هه یه كه لله پوك، ته و قسه یه قسه ییكی قوره بو ده یكه ت؟

- ته ماس به خه نده وه گوتی ((ته گه ر حه قیقه ت جهسته ی نه بی به كه لگی چی دیت؟ من پتویستم به ساوی شته كان هه یه، متمانه م به چاوه گویم نییه، متمانه م به ده سته م))

- تهوان گه یشتنه بهرزترین به شی دیکه وه و چونه مایك كه به (گه چ - دۆغاب*) سپی کرابوو. کچیکی ته مه ن دوا زده سال به سه ر ته خته خه ویکی سپی راکشابوو،

چاوانی سه وزو درشتی کرابوو، به دیتنی باوکی، رووخساری کرایه وه. روخی به زبیره وه ته کانی خواردو هه ولیدا له شی په ککه وته ی بخاته جوله وه، به لام بیه وده بو، شادی له رووخساری نه ما، کریست لاریوووه ده ستی کچه ی گرت ته واوی قودره ت و عه شق و میهره بانی له ناو له پی کۆبووه، بی ته وه ی قسه یی بکات، چاوی پریه دوو چاوی سه وزی و هه ستی کرد كه رو حیش له نووکی په نجه کانی ته وه وه هه لده رژیته ناخی جهسته ی کچه كه وه.. کچه به میهره بانیه وه سه یری ته وی کرد، لیه کانی کرایه وه و بزهی هاتی. یاوه ره كان ورده ورده چوونه ناو ژوو ره كه وه، ته ماس له پێشه وه هه مووان به خۆی و به سته کۆل و كه ره نای به رشالی چوونه ژوو ره وه.

لادییه کانی ناو باغو کووچه ی باغه كان په رش و بلا بوونه وه، هه مو هه ناسه برکی بوون له چاوه روانیدا وه ستابوون، یوزباشی پشتی به دیوار دابوو، سه یری کچه كه ی خۆی ده کردو هه ولیده دا نیگه رانی خۆی به شاریته وه.

گۆناکانی کچه، هیدی هیدی سوور هه لگه ران، سینه ی قیت بووه، هه ستی به خورانیکی دلنه واز کرد كه له ده ست بو دل و له دل بو ژیر پییه کانی ته و ده چوو، سه راسه ری جهسته ی داگرت، ته ندام و جهسته ی ته و وه كه گه لای دره ختی ته سپیندار كه له به رکار یگه ریته یی بایکی نه رم ده وه ری ته کانی ده خوارد، کریست هه ستی کرد ده ستی کچه له ناو ده ستی ته ودا وه دل لیده داو ژیا نی بو ده گه ریته وه، ته نها له وکاته دا بوو كه ده می کرده وه به ئارامی فه رمانی پیدا ((کچم هه لسه وه)) کچه به ئارامی ته کانی خوارد وه ک بلی بی هه ستیه كه ی چاک ده بیته وه، خۆی لیک راکیشاو كه وته سه ری و به یه كه هه لبه زینه وه په ریبه باوه شی باوکیه وه. چاوه سوورا وه کانی ته ماس له کاسه ده ره پرین، ده ستی درێژ کردو ده ستیدا کچه وه كه بلی گه ره کی بو دلنیا یی به ده ست به ینی كه ئاخو ته وه راستیه. یاوه ره كان به هیدمه گرتوویی هه رایان بوو، ئاپۆره كه كه کۆبوونه وه بو ساتی هاواریان کردو ته وکاته به تر ساوی خامۆش هه لگه ران، شتی جگه له ده نگی خه نده ی کچیژکه كه باوکی له باوه شی کرد بوو ماچی ده کرد نه ده گه یشته گوئی.

یه هودا نزیک ی ئوستاد بووه، رووخساری تووره ی هه رماسی بوو.

* دۆغاب: به مانای دۆ دیت، به لام لیره له جیاتی گه چ به کارهاتوو.

- تۆ ھیزی خۆت بۆ گاوران بە ھەدەر دەدە، تۆ یارمەتی دوئمانت دەدە. ئایا ئەو کۆتایی دنیایە کە بۆ ئیمەت ھیناوە؟ ئایا ئەوانە مەشخەلەکان؟

بەلام کریست کە لەوان دووری ئاسمانی تاریکەو دەسووپرایەو، ئەو خۆی زیاتر لەوانی دیکە بە دیتنی کچە کە لەتەختە خەوی ھاتبوو دەردەو، تووشی وەحشەت بوو، یارەوان کە توانای شاردنەو لەزەتە خۆیان نەبوو، ئەلقەییەکیان بە دەوریا ریکخست و خەریکی ھەلپەپین بوون، پاش ئەو ھەموو شتەکانیان رەھا کرد و پەویەندیان بەو کرد بەو ھەوێ کارێکی چاکی ئەنجام دابوو، پەرچووێکی ھینابوو ئاراو، تۆماس لەزەینی خۆی تەرازووێکی دانائو کیشی کرد، کەلوپەلەکانی لەتایێک دانائو لەتاییە کە دیکە مەلەکوئی ئاسمان، تەرازوو بۆ ماوہییەک چوو سەرەو و خوارەو و عاقیبت وەستان، مەلەکوئی ئاسمان سەنگینتر بوو، بەلێ ئەو جوۆرە مەترسیکردنە بێ وینەییە، پینج دەدەم ھەزار وەردەگرم لەبەرئەمە بەناوی خودا بۆ پێشەو.

لە مامۆستا نزیک کەوتەو، گوتی ((مەولای من لەبەرخارتی تۆی ئازیز کەلوپەلەکانم لەمیانی ھەزاراندا دا بەشەدەم. لووتف بکە بەیانی لەکاتی گەیشتنی دەسلاتی ئاسمان لەبیرنەکە من ھەموو شتێ دەکەمە قوربانی تا لەگەل تۆ بێم، چونکە ئەمڕۆکە راستیم دیت و دەستم لێدا، بەلام کریست دیسان لەم دنیایە نەبوو، بیستی، بەلام وەلامی ئەدایەو، دێوەرە پێشوو بەردەوام بوو،

((تەنھا کەرەنام ھەلەدەگرم تا بۆ کۆکردنەو ھەلکە بیژەم، ئیمە کەلوپەلی تازە دەفرۆشین، کەلوپەلی جاویدانی و بەلاش.

یوزباشی لەکاتی کچە کە لەباوہشی بوو، ھاتەلای کریست گوتی ((پیاوی خودا، تۆ کچی منت دووبارە زیندوو کردەو، دەتوانم چ کارێکت بۆ ئەنجام بدەم؟)) کریست وەلامی دایەو ((من کچی تۆم لەزنجیرە ھەرماس رزگارکرد، تۆ ئەو یوزباشی ئەوسێ یاخییە لەزنجیری رۆم رزگار بکە))

پوفوس سەری ھینایە خوارەو و ئاخێکی ھەلکیشا، بەخەمەو کەوتە زەمەمەو: ((من ناتوانم... بەراستی ناتوانم، من بۆ ئیمپراتوری رۆما سویندی وەفاداریم

خواردو، وە ک چۆن تۆ بۆ خودایی کە دەبیرستی سویندی وەفادارایت خواردو. ئایا ئەو دەروستە کە سویندی خۆت بشکینی؟ ھەرشتیکی دیکەت لەمن بوی داوا بکە، دووسەبی دەچمە ئورشەلیم و بەرلە رۆیشتن دەمەوئ ئەم داوا بکە))

کریست وەلامی دایەو ((رۆژێکیان لە کاتیکی دژواردا لە ئورشەلیمی پیروز یەکتەر دەبینن، ئەوکاتە داواکەم لەتۆ دەکەم تا ئەوکاتە سەبر بکە)). دەستی بەسەر پرچی خورمایی کچە ھیناوە بۆ ماوہییکی درێژ رایگرت، چاوانی داخست، گەرماپی پرچی نەرم و شیرینی ژنانە کچە ھەست پیکرد، بەکردنەو ھاوی لەئەنجامدا گوتی: رۆلەم دەمەوئ شتی بەتۆ بلیم کە ھەمیشە لەیادت بیت، دەستی باوکت بگرەو بەرپی راستی دا بەرە.

کیژۆلە پرسی ((ئەو پیاوی خودا، ریتی راستی کامەییە؟))

- ئەشق

یوزباشی دەستووری شامییدا، خۆراک و مەشرۆبیان ھیناوە سفرەیان راخست و بەکریست و یارەکانی گوت ((میوانی من بن، لەم مائەدا بخۆن و بخۆنەو بۆ ژیاپی دووبارە کچم جەژن دەگیڕم، سائەھایە خۆشحال نەبوومی، ئەمشەو دئلم لیوانلیتوی بەختەو ەریە، بەخیریین)).

ئەوکاتە بۆلای کریست چوو لاریبۆو گوتی ((من رەھینە منەتی ئەو خودایەم کە تۆ دەبیرستی، ئەو خودایە بەمن بدە تابتوانم لەگەل خودایەکانی دیکە بۆ رۆمای بنیڕم)).

کریست وەلامی دایەو ((لەکاتی خۆی دەگاتە ئەوێکەو، چوو ھەوشە کەو تا ھەناسە بێ ھەلکیشی.

شەو دامەنی خۆی کردەو، ئەستێرەکان لەسەر ھەلگەرانداندا بوون بۆ ئاسمان، لە خوارەو لەودییە بچووکەدا مەشخەلەکان رۆشن بوونەو و چاوانی خەلک بریقەیان دەدایەو، ئەوشەو قسە ھەریەک لەوان پلەییەک بالاتر رۆیشتبوو، چونکە ھەستی دەکرد کە خودا وەک شیرێکی میھەبان ھاتۆتە گوندەکیانەو. سفرە راخراو کریست

له میانی یاوهره کانی خۆیدا دانیشته و نانی دابهش کرد، بهلام لیبوی بۆ قسه نه کردهوه، ترسی له ناخیدا هیشتاکه بهشپرزهبی بالی لیکدهدا، وهک بلایی تازه له مهترسیییکی گهوره رزگاری بووه یا شاکاریکی گهوره و چاوه پواننه کراوی تهواو کردووه، چهواریه کانیش هیچیان نه گوت،

بهلام دلایان له خۆشیانا داده خورپا، ئەو کۆتایی دونیاو فریشتە ی ئاسمان و خەون و هەلچووینیکی نه بوو بهس، بهلکو راستی بوو، ئەو گەنجە رووخسار رهشە ی که نار دهستیان که وهکو مرۆقـ دهخوات و قسه دهکات و پێدهکه نی و دهخوا، بهراستی نێردراوی خودا بوو، لهوکاته دا که تیشتیان خواردو هه موو بۆ خه و راکشان، مه تی له ژێر مه شخه لدا دانیشته، دهفته ری سپی له کراسی ده رهینا و قه له می پشت گوئی گرت و به سه ر لاپه ره کانه وه لاریبو وه بۆ ماوه ییکی درێژ له بیر کردنه وه دا مایه وه، ده بوايه چۆن ده ست پێکات؟ له کوپوه ده بوا ده ست پێکاک؟ خودا وه ند ئەوی ئەژنۆ به ئەژنۆ له گه ل ئەم پیاوه پیرۆزه دانیشاند بوو، تائه و قسانه ی ئەو ده یکره و ئەو موجیزانه ی که ئەنجامی ده دا به ئەمانه تی ته واوه تۆمار بکات، که له به یین نه چن و نه وه کانی ئاینده بتوان له وانه ناگادارین و به نۆبه تی خۆشی ریگه ی رزگاری هه لبژێری، وهک دیار بوو ئەوه کاری بوو که خودا باری ئەمانه تی خۆی به سه ر شانی ئەوه وه نابوو، ئەو خۆیندن و نووسینی ده زانی، بۆیه به رپرسیار تیه کی سه نگی نی هه بوو: به رپرسیه تی جیگه ر کردنی هه موو ئەو شتانه ی که له بیین ده چون، به قه له می خۆی و جاویدان کردنی به وه سیله ی نووسینه وه یان، لیگه ری با یاران ی کریست له و بیزارین، لیگه ری با روو له و وه ریگه یین، بۆ؟ چونکه زه مانێ با جگر بووه، ئەو به وانی نیشاندده دا که گونا هکاری مرۆقیکی باشتره بۆ کارو هیچ کاتی گونا هه ی ناکات. قه له می نایه ناو ده وای پروزی و زهنگی زه ری چه ند بالی له لای راستی خۆیه وه بیست، وابه دیار ده که وت که فریشته یی هاتو وه و ئیمله له ناو زهینی ده کات، به دلنیا یی و خێراییه وه دهستی کرد به نووسین:

((کتیبی درهختنامه ی کریست کورپی داود کورپی ئیبراهیم، ئیبراهیمی... هیئا)). ئەو نووسی و نووسی تا ئەوکاته له خۆره لاته له روشنایی سیما ئاسا دره وشایه وه و به که مین که له شیر خۆیندی.

ئەو له گه ل تۆماس و که ره ناکه ی له پێشه وه رویشتن، تۆماس که ره نای لیته دا و دی بیدار ده بووه، هاواری ده کرد ((مالاوا.. به تومیدی دیداری هه رچه ند زووتر له ناو مه له کوتی ئاسماندا)). .. دوا ی ئەوانه وه کریست له گه ل یاوه ران و کۆنه پۆشان و فه له جیه کانی ناصیره، که هیشتا له دوا ی ئەو ده رویشتن ژماره شیان به هاتنی خه لکی تازه له زیاد ده بوو، ئەوان چاوه پروان بوون به خۆیان ده گوت ((له وانه یه ئەو ئیمه فه رامۆش نه کات، ئەوکاته پیرۆزه ده گات که بۆ لای ئیمه ش ده گه رپیتسه وه له برسیه تی و نه خۆشی رزگارمان ده کات)). ئەمرۆکه یه هودا له دوا ریز مابوو، ئەو خورجینیکی گه وه ری دۆزیبو وه له به رده م ماله کان ده وه ستا به سه دا ییکی نیوه پارانه وه و نیوه هه ره شه ئامیز له گه ل ژنان قسه ی ده کرد ((له سه رشانی ئیمه یه گیان به خشین تا ئیوه ی مندا ل رزگارتان بی، له سه رشانی ئیوه شه یارمه تیمان بده ن تا له برسان نه مرین. ئەوه بزانی که هه تا پیاوه پیرۆزه کانیش پیوستیان به خۆراک هیه تا گیانیان وه بهر بیته و مرۆقایه تی رزگار بکه ن، نان، په نیر، کشمیش، خورما، مشتی زه یتون، هه رچه یه کی بی، خودا تۆماری ده کات و له روژی په سلانی پاداشتتانه ده داته وه، به یه ک قله زه یتون که ده ییه خشن خودا یه ک زه یتون ستانتان پی ده به خشی)). ئەگه ر ژنی له کردنه وه ی سنه دوقی خۆی سه ریچی کردبا به سه ریا هاواری ده کرد ((بۆ ئەوه ونده ره زیلی خانم؟ سه بی یا دو سه بی یا هه تا ئەمشه و ئاسمانه کان ده کرینه وه و ئاگر دیتته خواره وه له هه موو ئەو شتانه ی که تۆ هه یته جگه له وه ی که به ئیمه ی ده ده یته هیچ شتی نامی پیتسه وه، تۆی مه و جوودی بیچاره ئەگه ر رزگارت بی ئەو رزگاری تۆ قه رزاری ئەو نان و زه یتون و شوشه روونه یه که به منت داوه. ژنه کان به ترسه وه سنه دوقیان ده کرده وه، که یه هودا گه یشته په راویزی دیکه وه، خورجینه که ی پرپوو له سه ده قه، زستان دهستی پیکرد بوو، زه مین ده له رزی، دره خته کان زۆریان که روت بوو بوونه وه و به پروتی ته واوه وه به سه ریپوه وه ستابوون، سه رمایان بوو، دره خته کانی دیکه - زه یتون و دارخورما و سه رو نیاز.. خودا پیرۆزی کرد بوون و له زستان و هاویندا زیرو

زیوهری خۆیان هەر پێوهبوو کەس دەستی پێ نەکەوتبوو. مەژۆه کانی هەر وابوون، تەواوی هەژارەکان، وەك چۆن درەختی رووت سەرمايان بوو.

یۆهنا کۆنەپەشمینی خۆی بەسەر کریستاداداو ئیستا کە لەبەر خۆ دەلەرزى، پەلەى بوو بگاتە - کفرناحوم- و سندوقى دایکە بکاتەوه، سالومەى پیر لەماوهى تەمەنى خۆى زۆر شتى چنى بوو دلێكى گەورهو سهخى هەبوو، جلى گەرمى بەهاوسەفەرەکانى دەبەخشى، بەلام لەو وەختەوه کە زوبەدى پیری پولپەرست پرتەویۆلەى بوو جوینی دەدا ئەو سالومە بوو کە بەسەر سەختی و لەهەمان کاتدا میهرەبانى مالىی بەرپۆه دەبرد.

فیلپیش بەپەلەبوو ئەندێشەى دۆستی گیانی بەگیانی خۆى - ناتانیل - دەکرد، ناتانیل درێژایی رۆژیی لە کفرناحومدا خەرجی پینەکردنى نەعل و سۆله دەکرد، ژيانى ئەو لەم رێهەدا لەناه دەچوو، لەکى دەیتوانى کاتى بدۆزیتەوه تا زەینى خۆى بۆلای خودا هەلبێرى، یا پەيژەى یاکوب هەلواستتە ئاسمان و سەر هەلگى! فیلپ لەبەر خۆ دەگوت ((کەى دەگەمە ئەویکەوه تا نهینى گەورهى بۆ بدرکینم تا ئەویش بى نهوایه رزگارى بى)).

سوورانهوه تەبەریهیان جیهیشت تەبەریه شارێک بوو خودا لى توورە بوو لەگەل حاکمەکەى کە بکوژی پاکشۆربوو بەئاگر مەحکومی کردبوون، مەتى خۆى گەیانده پەترۆس تا ئەو شتانەى لى پیرسى کەلەبیری ماوه دەربارهى رووبارى ئوردون و پاکشۆرو هەروا رووداوه کان تا بەش بەش بیاننوسیتەوه. بەلام پەترۆس خۆى کشاندهوه نەوه کا هەناسەى پیسى باجگرى پى بکەوى.

مەتى دلگیر بوو دەفتەرەکەى نایه ژیر باخەلى، لەوانى دیکە خۆى وەپاشدا، بەدیتنى دوو پەیتونان کە خەلکی تەبەریه بوون و دەچوونه ئەویکەوه، دەربارهى کوشتنى پاکشۆرو روودانى کوشتارهوه پرسىارى لەوان کرد، تا یاداشتى بکات، ئایا راست بوو کە حاکم مەستى بوو زکچەکەى - سالومە - بەرووتى لەبەرچاوى ئەو سەمای کردوه؟ مەتى دەبوايه ئاگادارى ورده کاریه کان بووايه تا به وینه کردنیان جاويدانیان بکات.

لەوکاتەدا ئەوان دەگەیشتنە چالێكى گەورهى دەرهوهى مەجدەل، تارىکیكى کەمپەنگ کەوتە سەر رووى زهوى، بەنى رهشى باران هەلواسراو زهوى و ئاسمانى بەیهکەوه گریدا. مەجدەلیه چاوى خۆى برپه کلاوړۆژنهى مالهکەى و لەرهش بوونى ئاسمان وەناگا هات و لەبەر خۆ کەوتە زەمزه مەوه.

((زستان هاتوه دەبى پەلەکەم)). تەشى سووراندو بەخیرایىكى تازەوه دەستی کرد بە رستنى خورى کەپەيدای کردبوون، لەبەرچاوى بوو کە بۆ مەعبودى خۆى بیچنى تا لەشەرى سەرما بەدووربى، جاروبار سەریكى هەلدهخستە هەوشەکەوه و هەناریكى گەورهى پیر لەوانه ستایش دەکرد و نهیدهپنى، هەمووى نەزرى کریست کردبوو، لەبەر خۆ کەوتە ئەندێشەوه: خوداوەند بەمیهر و دلۆفانه، رۆژى دى کە مەعبودم دووباره بێرەدا رەت دەبى و دامەم پیر هەنار دەکەم و لەبەر پیکانى دادەنیم، ئەویش لاردهبیتەوه بە هەلگرتنى هەناریک گەرووی خۆى تازە دەکاتەوه)). لەکاتێکدا خوربیهکەى دەچنى و دارهه ناری ستایش دەکرد، ژيانى خۆى بەرپێدهکرد، ژيانى ئەو لەگەل کریستى کورپى میرى دەستی پیکردبوو دەگەیشته ئەنجام، تائىستاش چەند ئازارو سەرمەستى چەشتووه! بۆ کریست لەم دوا شەوهدا، سەرەتا خۆى پیشاندا ئەوکاتە وەکو دز رايکردبوو ئەوى جیهیشتبوو. ببینه دەبى ئیستا لەکوى بى؟ ئایا لەجیاتى زهوى کیلان، نەجارى، ماسیگرى، هەلبژاردنى هاوسەر (ئى باشه ژنانیش ئافەریدهى خودابوون) ئیستا لەگەل سیبەرەکان شەر دەکات؟ چ دەبوو ئەگەر یەكجاری تر بەمەجدەلدا تیپەرى تا بەلای ئەودا رابکات و هەنارى لەبەرپێى روو بکات و گەرووی تازە بکاتەوه.

مەجدەلیه لەهەمانخالد لە غەرقى ئەم بیروکانه بوو بەدەستى چاپووک و کارامەى خۆیهوه تەشى دەسووراند، دەنگى هاوارو شەپپور گەیشته گوێى ((مەرج دەکەم کە ئەوه تۆماسى دپۆههیه؟))

ئەوکاتە بیستی کە کەسى هاوار دەکات: ((دەرگای ماله کانتان بکەنەوه دەسەلاتى ئاسمان گەیشتووه)). مەجدەلیه لەجیوه هەلسا، مەلى دلئى لەخۆشیانا هەلدهفپى، (ئەو هاتبوو ئەو هاتبوو) تاو لەرزە بەناو ئەندامەکانیدا تاويدا، بەبى چەفیه رايکرده

دەرەو، خەرمەنی کەزیه کانی بەسەر شانەکانیەو پەرش و بلاؤبۆو، بەهەوشەدا رەت بوو گەیشتە دەروازە، ئەوکاتە خوداوەندی بینی، بەهاوارو خۆشحالیەو کەوتە سەر پیتیەکانی و بەهەناسە برکێو گوتی: ((مەولای من... مەولای من، بەخێر بیی!)) هەنارو نەرزى خۆى فەرامۆش کردبوو، پیتیە پڕۆزەکانی لەباوەش گرت و پرچی شین و رەشی کە هیشتا بۆنى عەترى سەردەمی بەدکاریدەدا پەرش و بلاؤى سەر زەوی بۆو، دووبارە گوتی:

((مەولای من... مەولای من بەخێر بیی)). بەئارامی ئەوی بەرەو کوختەى بچووکى خۆیەو راکێشا، کریست لاریبۆو، دەستی ئەوی گرت و لەسەر زەوی بەرزى کردەو، گۆل ئاسا و سىحراوى کریست لە زاوايىكى بى ئەزمون دەچوو کە دەستی بووکى خۆى لە دەست گرتبى تا ناخى بوونى خۆى غەرقى لەزەت بوو، ئەو مەجدەلیە نەبوو کە ئەو بەسەر زەویەو بەرزى کردبۆو بەلکو رۆحى ئینسان بوو ئەو زاواکەى. مەجدەلیە دەلەرزى، سوور دەبۆو، پرچی خۆى دەهاویشتە سەرشان تا دایبۆشى، هەموو سەرسام بوو بوون و سەیری ئەویان دەکرد، ئۆخ کە چەند سیس بوو رەنگى پەریو! ئەقەى ئەرخەوانى رەنگى دووچاوانى ئەوی داگرتبوو، دەمى سفت و گۆشتنى ئەو، وەکو گۆلێكى بى ئا و پەژمور دەبوو، هەر لەو کاتەى کە مەجدەلیە و کریست قۆل لەناو قۆل بەریدا دەڕۆیشتن خەلکی وایان بێردەکردەو کە خەو دەبینن ئەو دوو بەسەر زەویدا هەنگاویان هەڵدەهینا، بەلکو لە هەوادا مەلەیان دەکرد و بۆ پێشەو دەچوون، ئایا ئەو جەژنى زەماوەند بوو ئەو ئاپۆرەى کۆنەپۆشانیش کە کوچەو کۆلانەکانیان پڕکردەو میوانەکان بوون؟ ئەو دارهەنارە پڕ لەمیویە کە لەناو حەوشەى بینی بوو ئایا رۆحى میهرەبان بوو؟ یا خودای خانەوادە، یا رەنگە ژنیکی خۆشەختەر لەو رۆح و خودایە؟ کە کورپو کچانی هیناوەتە دنیای ئیستا لەناو حەوشى خۆیدا وەستاو و دەبیتە قوربانى و سەدەقیان؟

کریست بەئارامی گوتی ((مەجدەلیە تەواوی گوناھەکانت بەخشاوه، چونکە لەئەندازەبەدەر ئەقینیت کردووه)). مەجدەلیە بە تاسووقیکی لەوەسەف بەدەر بۆ پێشەو لاریبۆو، دەیویست بلى کە ئەو پاکیزەییە، بەلام هیندە تژی لەزەت بوو کە

دەمی کردەو نەیتوانی. بەرەو دارهەنار رایکردو کەوتە گیانیەو، کۆشى خۆى پڕکردو بەرپیتی خۆشەویستەکەى پڕکرد لە هەناری قورمزی.

ئارەزووی دیرینهى دلى هاتەدى، بۆیە کریست لاریبۆو هەناریکی دەست دایى، شەقى کرد دەستی پڕ لەدانە کردو گەرووی خۆى تازە کردەو، ئەوکاتە یاوەرانى هەریەکەو بەنۆبەتى خۆى لاریبۆونەو هەناریکیان دەست دایى و گەرووی خۆیان تازە کردەو.

کریست گوتی ((مەجدەلیە، بۆ وا بەمۆرە بەچاوانى شلەژاوت سەیری من دەکەى، دەلێتى مالاوایم لیدەکەى؟

– ئەى مەعبودی من، هەر لەو زەمانەو کە هاتوومەتە دنیایا، هەمیشە لە هەموو ساتى سەلامم لەتۆ کردو و خواحافیزیم کردووه. ئەوەندە بەئارامى قسەى کرد کە تەنها کریست و یۆحەننا کە نزیکى ئەو بوون، بیستیان، دواى ساتیک بیدەنگى بەردەوام بوو لە قسە ((دەبى سەیری تۆ بکەم، چونکە ژن لەجەستەى پیاو خەلق بوو، هیشتاش ناتوانم لەشى خۆم لە لەشى پیاو جیاکەمەو. بەلام تۆ دەبى سەیری ئاسمان بکەیت، چونکە تۆ پیاوی و پیاویش خودا خەلقى کردووه، لەبەرئەمە کورپم ریم پى بدە تا سەیری تۆ بکەم.

وشەى – کورپ – ی بەدەنگیکی وا هینایە سەر زمان کە هەتا کریستش نەبیست، بەلام مەمکەکانى خودى ئەو پڕبۆو تەکانى خوارد، وەك بلی شیر بە کورپەکەى دەدا.

زەمەمەبى لەمیانی ئاپۆرەکەو هەلسا، لەناکاو نەخۆشى تازە هاتن و حەوشەیان پڕ کرد، پەترۆس گوتی ((مەولای من خەلکی سەریان نەماو کەوتونەتە بلمە و بۆلەو.

– چییان دەوى؟
– قسەییکی موحیبتە ئامیز، پەرجوو سەریان کە.

کریست گەراپەو، لەهەواى شپرزەى رێژنەدا کە هەلەدەرژا سەیری ئاپۆرەکەى کرد کە بەدەمی نیوہ کراوہیان، پرس و تەمەنناو بەچاوانى پڕ لە ئازارو دەرەو سەریان

دەکرد، پیره مێردی له میانى ئاپۆرە کەدا هاتە پێش، ئەو لەبەین چوو بوو، پێلۆه کانی لە دوو بری دەچوون. دە نووشتە بە دەوری گەردەنى ئیسقان ئاسای شوپۆبوو کە هەریەک گوزارشتی لە دەفرمان دەکرد، خۆی دابوو سەر گۆچانە دوو فلیقانه کە لە دەرگای مالدا وەستا بە دەنگێکی پر لە ناچاری و ئازارەو گوتی ((مەولای من... من پیره مێردێکی سەد سالدەم، دە فرمانم بە گەردەنەو هەلۆاسیو هەمیشە لە بەرچاوم بێ، سەرپێچیم لە هیچ یەک لەو فرمانانە نەکردووە، هەموو سالی دەچمە ئورشلیم قۆچێکی قوربانی پێشکەش بە سەبايوتی پیرۆز دەکەم، مۆم دادەگیرسینم و بخور دەسووتینم، شەوانە لە جیبی خەوتن مەزامیرە کانی داود دەخوینمەو، جاری سەیری ئەستێرەکان دەکەم و جاری کێوکان - لە چاوەروانی دابەزینی خوداوەند دەمێنمەو تا دیداری بکەم، ئەو تەنها پاداشتیەکە کە بە داویدا دەگەرێم، ئیستا سالدەهای سالدە کە لە چاوەروانیدا ماومەتەو، بەلام چ چاوەروانیەکی بێهۆدە، پیم لەسەر لیوی گۆرە، بەلام هیشتا ئەوم نەبینیووە، بۆ... بۆ؟! ناچاری من ناچارییەکى گەورەیه، کەى خودا دەبینم؟ کەى ئارام دەبەو)) وەک چۆن قسەى دەکرد دەم بە دەم توورەتر دەبوو، دێژەى نەکیشا کە گۆچانی دووگویی لە زەوی کوتاو هاواری دەکرد. کریست بزەییکی هاتی، وەلامى دایەو ((پیره مێرد یەکی بوو یەکی نەبوو، لە دەروازەى رۆژەلانی شارێکی گرینگ، تەختێکی مەرەپى هەبوو، هەزار پاشا کە چاوی راستیان نابینابوو هەزار پاشای نابیناش لە چاوی چەپیانە بەسەر ئەم تەختەو دانیشتبوون هەموو ئەوانە بانگی خودایان دەکرد کە دەرکەوێ تاییینن، بەلام هەموویان بە حەسرەتەو سەریان بردە ژێر گل، لەو کاتەى کە پاشا مردبوون گەداییکی پێپەتی و برسی هات و بەسەر تەختەکەو دانیشت لە بەرخۆ گوتی ((خوداوەند چاوانی مەرقە ناتوانی راستەوخۆ سەیری خۆرەتاو بکات، چونکە کوێر دەبێ، کەواتە ئەى بەرزو بەتوانا، چۆن دەتوانی راستەوخۆ سەیری تۆ بکەن؟ ئەى پەروردگار مێهرەبانیم پێ بەخشە دەست لە گەورەیی جەبەرپوتی خۆت هەلگرە تا منى هەژارو بێ سەواد بتبینم)) ئەوکاتە - گوێ بگرە پیره مێرد - خوداوەند پارچە نانیك، جامی ئاوی سارد، کراسیکی گەرم، کوختەییکی گەرم و لە بەردەم کوختەکەو ژنی کی شیری دەدا بە منالەکەى نانیکی بۆ نارد، گەدا دەستەکانی درێژ کرد بە خۆشحالیو بەزەییکی کرد بەزەمە کردنەو

گوتی: سوپاسگوزاری تۆم خودایە، تۆ لەبەر خاتری من فرۆتەنیت کردو بووی بە نازو ئاو کراسیکی گەرم و ژنو منالەم، تابتوانم تۆ ببینم من تۆم دیت، من خۆم داویمە سەرخاک جوانی هەزار رووخساری خۆشەویستی تۆ ستایش دەکەم)).

کەس دەنگی لیو نەهات، پیره مێرد وەک گاییکی کیتی ناخی هەلکیتشا بە بۆپێشەو بەردنی گۆچانی دوو فلیقانهی لە میانى ئاپۆرە کەدا ون بوو، دواى ئەو تازە زاویە هاتە پێش، مشتى خۆی بەرز کردەو و هاواری کرد ((دەلێن تۆ ئاگرت لە دەستێکدا گرتووە تا دنیا بسووتینی، مال و منالانی ئیمە بسووتینی، ئایا ئەو یە ئەو عەشقی کە بانگەشەى هیئانی دەکەى بۆ ئیمە؟ ئایا ئەو عەدالەتە: ئاگر؟

چاوانی کریست پر لە ئەشک بوو زگی بەو تازە زاویە سووتا، راستی ئەو عەدالەت بوو کە دەیهینا: ئاگر؟

ئایا رینگاییکی دیکە نەبوو بۆ گەیشتن بەرزگاری؟

دواى ئەم گەنجە، خاوەن مالى لە میانى ئاپۆرە کەو رییى خۆی کردەو تا بۆ بیستن نزیکتر بیست، چونکە گۆیکانی گران بوون هاواری کرد : ((بە روونی بە ئیمە بلێ بۆ رزگار بوون چ بکەین؟))

کریست وەک گەوالە نەواندی ((پەنجەرەى دلێتان بکەنەو سندوقە کانتان بکەنەو، سەرو سامانتان دابەشى سەر هەژاران بکەن، رۆژى خوداوەند هاتوو، ئەو کەسەى کە لە رووی دلێرەشیو پارچە نانێ، گۆزە رونى، یا پارچە زەویی بەیلێتەو لە دواینی تەمەنیدا ئەو نان و رۆن و زەوییەو وەک رستەیی کە گەردەنى خۆی هەلدەواسی بۆ بنی دۆزەخ رادەکێشێ.

خاوەن مال گوتی ((گۆیکانم و زەوز دەکەن ببوو دەپۆم هەست دەکەم سەرم گێژ بوو)). بەتوورەییو بۆلای دەرگای مالى ئەعیانی خۆی راسپاربوو ((تووخودا گوێ بگرن سەرو سامانان لە نیوان هەژارە ئەسپۆنەکان دابەش کەین، ئەو عەدالەتە؟ نەفرەتى خۆی لێ بێ)).

لە کاتی کە لە بەرخۆ قسەى دەکردو جوینى دەدا بەردەوامى بە ربی خۆیدا.

کریست سهیری ئهوی کردو ون بوو، بههلهکیشانی ئاخى گوتى ((دهروازی دۆزهخ کراوهیه و ریگاش کراوه و گولپیتز، بهلام ئه و دهروازهیهی که کۆتایی بهمهله کوتی خودا دی تهنگه و ریگه پر گردو لیژه، له ژياندا دهبوایه ههلبژیرم بۆ که ژيان یانی ئازادی، بهلام کاتی مه‌رگ چه‌ندو چۆنی نییه، هه‌رچییهک بووبی ریی نه‌جات نییه پیاوی به گۆچانی ژیر هه‌نگلیه‌وه هاواری کرد ((ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وی باوه‌ر به‌تۆ بهینین، په‌رجووبی بکه‌و من چاکه‌وه، مه‌گه‌ر ده‌توانم به‌پێیه شه‌له‌کام بچمه‌ناو مه‌له‌کوتی ئاسمانه‌وه؟

– هه‌روه‌ها منی جوزامی

– منی بی بازووش

– منی نابیناش

نه‌خۆشه‌کان به‌یه‌که‌وه بۆ پێشه‌وه‌چون و به‌حاله‌تییکی هه‌ره‌شه ئامیز له‌به‌رده‌م ئه‌ودا وه‌ستان، له‌کاتی‌کدا کارامه‌یی خۆیان له‌ده‌ست دابوو ده‌ستیان کرد به‌ هاوار کردن.

په‌ره‌مێردیکی نابینا گۆچانه‌که‌ی خۆی به‌رز کرده‌وه و هاواری کرد ((چاره‌سه‌رم بکه‌ ده‌نا له‌و دێیه‌ به‌گیانی سه‌لامه‌ته‌وه ناچیته‌ ده‌ره‌وه))

په‌ترۆس گۆچانه‌که‌ی له‌ده‌ست په‌ره‌مێرد ده‌ره‌ینا و گوتی ((به‌م رۆحه‌ی که‌ تۆ هه‌یتت هه‌یچ کاتی رۆشنایی نابینی)) نه‌خۆش و په‌که‌وتوه‌کان و به‌ریه‌ک هاتن و تووره‌بوون. یاوه‌ره‌کانیش به‌نۆبه‌تی خۆیان تووره‌بوون و له‌ته‌ک کریسته‌وه قه‌راریان گرت، مه‌جده‌لیه به‌وه‌حشه‌ته‌وه ده‌ستی درێژکرد تا ده‌رگا داخات. به‌لام کریست نه‌یه‌یشت و گوتی ((خوشکم مه‌جده‌لیه، ئه‌م نه‌وه‌یه، نه‌وه‌یێکی به‌ده‌خته، هه‌موو له‌ش، نه‌ریت، گوناهه‌و چه‌وری رۆحی وردکردون، من گۆشت و تیسقان و به‌ده‌ن و لا ده‌نییم، تا رۆح په‌یدا بکه‌م، به‌لام شتی نادۆزمه‌وه، ئه‌فسوس! وایه‌رده‌که‌مه‌وه که‌ ته‌نها ریگه‌ی چاره‌سازی ئاگره‌)).

ئه‌وکاته به‌چاوانی که‌ ئیستا وشک و بی به‌زه‌بی بووبوون، روه‌ی له‌ ئاپۆره‌که‌ کردو گوتی ((به‌هه‌مان شیوه‌ که‌ ئیمه‌ی جووتیار به‌ر له‌ تۆو پێوه‌کردن مه‌زرا ده‌سووتیین، تا ببینه‌ مایه‌ی تۆویکی ره‌ونه‌قدار، به‌هه‌مان جو‌ر خوداوه‌ند زه‌وی ده‌سووتیینی، ئه‌و

ره‌حم به‌درك و دالو داس و ترخینه‌ ناکات، مانای عه‌داله‌ت ئه‌وه‌یه، مالاوا، تۆماس شه‌پورت بژنه‌.. لی‌ره‌ ده‌رۆین)). گۆچانه‌که‌ی رادایه‌ پێش و خه‌لکه‌ بی هۆشه‌که‌ رییان کرده‌وه به‌نیوانیان ره‌تسوو. مه‌جده‌لیه رایکرده‌ لای ژووره‌که‌ی و چه‌فیه‌که‌ی هه‌لگرت و خوریه‌ نیوه‌رستراوه‌که‌ی داناو قاپه‌ قوراوییه‌که‌ی داناویه‌ ره‌فو مریشکه‌ دان پێنه‌دراوه‌کان له‌حه‌وشه‌و کلیلی فریادیه‌ سه‌ر زه‌وی. ئه‌وکاته بی ئه‌وه‌ی سه‌یری بکاته‌ دواوه‌ به‌خامۆشی له‌کاتی‌کا چه‌فیه‌که‌ی توند ده‌کرد که‌وته‌ دوا‌ی کوری می‌ری‌وه‌ه.

مهجدهليه بهرووخسارى كه وهك گول سوور هه لگه پرابوو وهلامى دابهوه:

((مهولاي من چهند ماوهيهك لهمهويهر ئاويكى جاويدانيت بهمن داوه)). لهكه نار كوختهى ناتانيلدا رته بون، دهركا كراوهبوو، خاوهن مال، لهحهوشهه له ژير دارههنجيردا وهستاوو، بهداسيكي بچوك گه لا مردوو كهانى درهختى جيا ده كردوه، فيليپ بهخترايى خو له گروهى سهفهركارهكان جيا كردهوه و چوه ژورهوه گوتى ((ناتانيل دههوى شتى بهتو بليم لهكوته زاخكردن گه پرى)) بهرهو مال چوو، ناتانيل لهداوى ئه و چوه ژورهوه، مهشخهلى داگيرساند ((مهشخهلو دارههنجيرو مالهوه لهبيركه وهره....))

- بو كوى؟

- بو كوى؟ مهگه هه والته نهبيستوه؟ كوتايى دنيا هاتوه؟ كوتايى دنيا هاتوه، نه مپرو سبهى ئاسمانهكان دهكرينهوه.

دنيا دهبيته خو له مپش، زوو بچولئ تا بچينه ناو كهشتى و زگار ت بي..

- كام كهشتى؟

- باوهشى كورئ ميئري كورئ داود، مهولاي ئيمه له ناصيره، تهوتازه له بيابان هاتوتهوه لهو جيهه كه خوداى ديوه، خودا له گه له وهگفتوگوى كردوه بريارى نابوودى و زگار كردنى دنيايان داوه، خودا وهند دهستى خو له سهه سهه مهولاي ئيمه دناوه گوتيه تى ((برو ئهوانه كه شايستهى زگار بوون هه لبيژيره تو نوحى تازهى ئه و كليله كه شتى بگره تا بتوانى بيكه يته وه دايبخه)). ئه و كاته كليله زيڤينه كهى دابوو به وهوه، كليلى به گهردن هه لواسيوه، به لام چاوانى ئيمهى مرؤف ناتوانن بيبينى)).

- فيليپ روونتر قسه بكه، تهواو سههه لم لئ شيواوه، ئه وه كهى ئه و سههه سههه ريه روويداوه؟

بهشى بيست و سييهم

لهم كاته دا كه گهيشتنه كفرناحوم، شه و تازه پيى نابوو دنيا ريژنه پي به سههه ريانا رته بوو بوو، باى شه مال هه ليكرد بوو، هه وه كهانى به ره و لاي باشوور رادابوو.

هه ردوو كوره كهى زوبه دى گوتيان ((ئه مشه وهه مو له مالى ئيمه ده خه وين، مال گه وهه به نه ندازهى تهواو بو هه مووان جئ هه به له هه مان جي دا بار ده خه وين)).

په ترؤس له كاتيكه پنده كهنى گوتى: ((چ به زوبه دى پير ده ليى؟ ئه و يهك دلؤپه ئا ناداته فريشته ش)).

بو حه نا سوور هه لگه پراو گوتى ((پشت به ئوستاد بههسته هه ناسه هى گه رمى ئه و زوبه دى ده خاته ژير كاريگه رپتى خو يه وه، به لام كريست نه بيست، ئه و له پيشه وه دا رپى تهى ده كرد چاوه كانى تژى نايناو شه لو جوزامى بوو بوو، له به رخو ده يگوت ((چ ده بو ئه گه ده متوانى دزه بكه مه رؤحى مرؤف هه ليم به سهه ريانا هاوار بكه م: بيدار ببنه وه، نه وسا له كاتى بيدار بوونه وه جهسته ده بو به رؤح و چاك ده بو وه)). هه مان ئه و كاتهى چونه ناو بازا رپى گه وهى شار، تو ماس شه پيورى خو ئايه سهه ر ليو تا تپى هه لكا، به لام كريست نه يه يشت و گوتى ((ئه م كاره مه كه من مان دووم)). به پراستيش رووخسارى سپى بوو بوو ده رو بهه رى ده م و چاوى شين هه لگه پرابوو. مهجده ليه له يه كه م ده رگاي مالى دا تا داواى جامئ ئا و بكات، كريست خوارديه وه هيزى وه به ره اته وه، به به زيكه وه گوتى ((مهجده ليه من جامه ئاويكى فينك قه ردارى تو م)) ئه وهى كه له كه نارى بپه ئاوى ياكوبدا به ژنه سامپرايه كهى گوتبوو هاته وه بپرو پيدا چوو گوتى ((به جامه ئاويكى جاويدانى له بهر قه رزى تو ديمه ده رى))

- له من ده بیستی هەر ئیستا له بیابانی ئوردن، پاکشۆز کوژراوه روچی ئهو چۆته ناو جهستهی مهولای ئیمهوه، ئهو گۆراوه و کیوی بووه نوور له دهسته کانیدا دهگهشیتتهوه، هەر ئیستا له کاناډا کچی ئیفلیجی یوزباشی ناصیرهی دهست لیداو کچیژگه یه کسهه له جیوه ههلساوه و دهستی بهسهما کرد، به ئی سویند به دۆستایه تیمان دهخۆم ئیمه نابی ئهو ههله له کیس خۆمان بدهین... وهره.

ناتانیل ئاخیکی هه لکینشا ((بزانه فیلیپ، من تهواو کهوتبوومه ریوه، راسپاردهی زۆرم ههیه.. سهیرکه هه موو ئهو نهعله و پیلاره پیست مامزانه ده بی چاکرینهوه، کهسب و کارم به خیرایی ره نهق وهرده گری ئیستا)).

نیگاییکی له پرووی رمانه وه کرده دهوروبه ری خۆی و سهیری ئهو که ره ستانهی کرد که له گیانی خۆی ئازیزتربوون، سهیری ئهو چوارپایه ی کرد که له سهه ری داده نیشت و پینه دۆزی ده کرد، که ته ره، شوژن، ده زوو، بزما ری سه ریان... و دووباره ئاخیکی هه لکینشا و به بنی لیویه وه گوتی ((ئاخر چۆن ده توانم ده سه به ردا ری ئه وانه بم؟))

- نیگه ران مه ه، له و به رزاییه دا که ره سه ته ی زیپرین وه ده سه ت دینی، سۆله ی زیپرینی فریشتان چاک ده که یته وه، راسپارده ی جاویدانه ی به ده ره له ژماره ت بو دیت، به بی کاری نامینی تییه وه، ته نه ا زوتر جوله بکه و وهره به ئوستاد بلی ((من له گه ل تۆم)). ته نه ا ئه وه ((من له گه ل تۆم بو هه ر شوینی برۆی به دوای تۆ دیم تا ده می مه رگ)) شتی که که ئیمه سویندمان پی خوارده و پینه دۆز به له رزیکه وه له گیانی گوتی ((تاده می مه رگ!)) ئهو له شیکی زل و زبه للاحی هه بوو، به لام دلئی وه ک دلئی بچووکی په روانه واپوو.

شوانه بو ئه وه ی دلئیای بکات گوتی ((کوپیژگه، له ریگه ی قسه وه گوتم ئه وه شتی که سویندمان پی خوارده وه، به لام دلئیکی به هیزت هه بی که ئیمه به ره و گه وره بی ده چین نه ک مه رگ، دۆستی من، ئهو پیاوه مرۆقیکی ئاسایی نییه ئه و کوپی ئینسانه)).

- مه گه ر ئه ئه وه ی که مرۆق و کوپی مرۆق وه ک یه کن؟

- یه کن؟ شه رم له قسه ی خۆت نا که یته وه؟ مه گه ر ه یچ کاتی قسه ی دانیا ل پیغه مبه رت نه بیستوه؟ ((کوپی ئینسان)) واته کریستیانو، به گوزارشتیکی دیکه واته پادشا ئهو هه ر زوو ده یه وی به سه ر ته ختی جیهانه وه دانیشی، ئیمه ش واته هه موو ئه وانه ی له پرووی تیروانینه وه به دوای که وتووین شانازی و نیعه ته کانی دابه ش ده که ین، ئیدی به پیی په تی به ری نا که وی، سۆله ی زیپرین له پی ده که ی و فریشته کان لارده بنه وه و تا قه یتانی پیلاره دا بجه ن، ناتانیل له منت گو ی لی بی، ئه وه مامه له ییکی چاکه لی نه گه ری له ده سه تت بچی، ئیدی زیاتر له وه ده ته وی چیت پی بلیم، تۆماسیش هاته ری زی ئیمه وه، ئهو پیسکه یه له بو نیکی خۆشی به رلووت که وت هه تا کراسه که ی خۆشی دایه هه ژاران و تاویدا، تۆش راکه، ئیستا ئهو له مالی زوبه دیه... یاللا وهره با برۆین!

ناتانیل هیشتا به دوو دلئی له شوینی خۆیدا مایه وه، عاقیبه ت گوتی ((ته ماشاکه فیلیپ، تۆ له ئه نجامی کار به رپرسی من هوشیار ت ده که مه وه که له حاله تی ئه وه ی هه ست به مه ترسی بکه م تی ده ته قینم من بو هه موو شتی ئاماده م ته نه ا له خا جدان نه بی. فیلیپ گوتی ((زۆرباشه... زۆرباشه، له و حاله ته دا هه ر دوو کمان تی ده ته قینن، ئه گه ر وا بیر ده که یته وه که و ته قلم له ده ستدا وه، قه بو له؟ که واته یاللا برۆین)).

- ئیستا که وایه پشت به خودا با برۆین.

ناتانیل ده رگای داخست و کیلی نایه باخه لی دوو نه فه ری قۆل له ناو قۆل چوونه مالی زوبه دی.

کریست و ییا وهرانی له ته ک ئاگر دانیشتن و خۆیان گه رم ده کرده وه، سالومه ی پیر لیوانلیوی له ززه ت بووبوو له هات و چۆدابوو، ته واوی ناخۆشیه کانی نه مابوو، ده هات و ده چوو، سفره ی راده خست و غرووری ئهو به هه موو کوپه کانی و خزمه تکرده ی مرۆقی پیروژ که هاتوو مه له کوتی ئاسمان بوو، وه سف نه ده کرا، یوحه ننا سه ری له بن گو یی دایکی نا چه ییکی کرد، به سه یرکرده ی ییا وهران دایکی ئاگادار کرده وه که چۆن ئه وان به له به رکرده ی جلی که تانی زستانی ده له رزین دایکی پی که نی، چوو ه ژوو ره که ی و سنه دوقی کرده وه جله خورییه کانی ده ره ینا، ئه و کاته به خیرایی به ر له گه رانه وه ی

میڤدی جله کانی له میانی ئەوان دابهش کرد، قه به ترین عه با که له خوری سپی به هادار دروست کرابوو به نارامی به سهر شانی کریستی دادا.

کریست گه پرایه وه بزه بیکی بو کرد و گوتی ((دایه سالومه خودا پاداشتت بداته وه، ته وای هه قو دادپهروه ریبه که مرۆقـ بایه خ به جهسته بدات، جهسته و شتریکه که رۆح سواری ده بی و تا له بیابان به پرتسه وه، له بهر ئەمه بایه خی پی بدە تا توانای بهرگه گرتنت هه بی. زوبه دی پیر هاته ژوروه وه سهیری میوانه نه ناسیاوه کانی کرد، له رووی بی مه یلیه وه سه لامی لی کردن و له سوچی که وه دانیشت، قهت که یفی به و دزانه نه ده هات ((ئهو وای پیده گوتن)) به داوه تی چ که سه ی هاتون و مائی ئه ویان داگیر کردوه؟ ژنه ده ست و دل کراوه که ی پیشتزی سفره بیکی شاهانه ی بو ئەوان راخستبوو، نه فرت له و رۆژی که ئهو موته عه سیبه نو ییه هاتبووه ئاراوه، قهیدی ناکا دوو کوری دزیوه، ئه وه چ فرمایشتیک بوو؟ تازه ده بی هه موو رۆژی له گه ل ئهو گه مژه له ی که لایه نی کوره کانی ده گرت سهر له بهر سهری یه کتر بنین، گه مژه ل خام ده یگوت ئه وان کار یکی چاکیان کروه، ئهو پیاوه په یام به ریکی به راستی بوو که ده بیته پاشا رۆمیه کان دهرده کاو به سهر ته ختی شاهانه داده نیشی پاشان یۆحه ننا له لای راستی و یاکوب له لای چه پی ئه وه وه به سهر ته خت داده نیشی، نه ک به ناو نیشانی دوو ماسیگر له ناو که شتی، به لکو به ناو نیشانی خاوه ن گه وره و بهرز واخه یال ده که ی که ئه وان ده بی ته وای ژیا نیان لی ره له سهر ئاو له ناو به نه؟ ژنیژکه گه مژه له که پی له زه ی ده کوتاو دادو بی دادی ده کرد هه میشه سه ری زوبه دی ده کوتایه وه، زوبه دی جاری جوینی ده داو هه رچه یه ک بکه وتایه بهر ده ستی ده یشکاند، جاری کیش ناچار ده بوو بجیته دهره وه تا که ناری دهریاچه، وه کو دیوانه کان پیاسه بکات، له نه بجامدا خۆی مه ست ده کرد، ته نها یه ک شت که م بوو ئه ویش به هاتی ئهو یاساشکی نانه ته و او ده بوو. ئه وساکه خودی ئه وان نو نه فه ربوون، بهس نه بوو، ئهو په تیاره هه زار زاویه، مه جده لیه شی له گه ل خۆی هی نا بوو، به ده وری سفره دانیشتبوون وه هتا نیگای نیکی شیان نه ده کره ئهو که خاوه ن مال بوو، داوای مادو نیشیان لینه ده کرد، سه یرکه به چ داو عاقیبه تیک گرفتار بوینه، که واته خودی ئهو و باوانی ساله های سال به ختری ئهو مشه خۆرانه گیانیان داوه؟ له بهر زۆر تووره بی شیت بوو، به هه لبه زینه وه له جی خۆی

هاواری کرد ((سه بر بکه ن بزائم، ئهو ماله مائی کییه؟ مائی منه یا ئیوه؟ دوو دووتا چوارتا ده توانن بفرموون پیم بلین؟))

په ترۆس که چه ند پیاله بیکی لینکده داو شه نگول بوو بوو، وه لامی دایه وه (مائی خودایه، مائی خودا، زوبه دی مه گه ر هه وائت نه بیستوه؟ ئیدی هیچ شتی مائی من یا مائی تو نییه هه موو شتی مائی خودایه)) زوبه دی گوتی ((یاسای موسا))، به لام موسا تاوی دایه ناو قسان و گوتی ((ئهو وه چی ده بیستم؟ زوبه دی، یاسای موسا ئیدی فاتیحه ی لی بخوینه، ئهو یاسایه ته و او بووه و چۆته گه ر دشیکی دوورو دپژ ئیدی ناگه رپته وه، ئیستا ئیمه یاسای (کوری ئینسان) مان هه یه تیگه یشتی؟ هه موومان براین دل مان فراوان بووه له گه ل دلیمان یاسا فراوان بووه، ئیستا یاسا ته وای مرۆقـ یه تی ده گریته خۆ، ته وای زه ی، زه ی مرۆقه پیدراو، سنووره کان نه ماون زوبه دی، هه مان ئهو که سه ی من که له بهر ده م خۆم ده بینی تا ده چیته ته وای دویاوه تا بانگه شه ی قسه کانی خودا بکات. ده چه ره رۆما- به لی پیمه که نه- گه رووی ئیمپراتۆر ده گرم به زه ی داد ده دم و خۆم به سهر ته خته وه داده نیشم بۆنا؟ وه ک چۆن ئوستاد گوتی ئیمه ئیدی ئهو جو ره ماسیگره نین که تو ده ته وی، ئیمه راوه ماسی ناکه ی، ئیمه راو چی مرۆقـ، بائه وه ش بلین، شه رابو خۆراکی زۆر مان بو به یته، چونکه رۆژی که به م زووانه ده گات ئیمه ده بینه خاوه نی شکۆ گه وره یی، ئیوه پارچه نانیکی وشک به ئیمه ده ده ن و ئیمه ش له باتی ئەمه له ماوه ی چه ند رۆژی یه ک ته نوور نان به ئیوه ده ده ی، ئینجا چ نانی! هه میشه یی! هه رچه ندی لی بخۆیت ته وایوونی بو نییه.

زوبه دی که دووباره خزایه سوچی که وه، له وه لامدا گوتی، بیچاره من له پیشتدا ده بینم که سه راوین له خاچیان داوی)) به و قسانه ی که له په ترۆسی گوی لی بوو، هی دی هی دی هه ستی به ترس ده کرد، له بهر خۆ گوتی ((باشتر وایه ده رگای ده مم داخه م، مرۆقـ ئاگای له رووداوان نییه، دویا خه ره ده سووری، له وانه یه رۆژی هه مان ئهو شیتانه ... له بهر ئەمه باشتروایه عاقیبه ت بین م،

یاوهره کان چاپلوسیان ده کردو ئه وان ته و او کۆک بوون له سهر ئه وه ی که په ترۆس شننگۆله و شوخیه که ی بو چۆته سهر، به لام هه مان ئهو بیرۆکانه به زه ینی ئه واندا

را ده ببرد، هه رچه نده كه بهم نه نداد زه به مهست نه بوون كه بپرۆكهى خۆيان بجه نه سه ر زمان، مه له كوتى ئاسمان بریتى بوو لهو به رزى و گه وره بیهه، بریتیه له جلی ئاوریشمین، نه لقهى زیرین و خۆراكى زۆرى دونیا كه له ژیر چه كهى یه هوددا ههستیان پیده کرد، زوبه دى پیر پیا له بیكى دیکه ی سه ره له گه پان و دل و زای په یدا کردو گوتی ((ئوستاد تۆ ناتوهی ده مت بکه یته وه؟ هه موو شه و شتانه له ژیر سه رى تۆن و ئیستاش زۆر بى جیا وازی له پشته وه دانیشتی و ئیمهش خه ریکه شوپش ده کهین.. سه یرکه بو خاتری شه و خودایه ی که تۆ ده یبه رستی، ده کرى به من بلیى که بو کاتى ده بینم ده مخنه خاکی ره شه وه نابى لام تاکاق قسه یی بکه م. کریست وه لامى دایه وه ((زوبه دى زه مانى پیا ویکى ده له مه ند هه بوو دروینه ی ده کرد تریى چنى زه یتونى کو کرده وه، گۆزه کانی پر ده کرد، ده بخواردو تیر ده بوو به سه ر رووه وه له حه وشه راده کشا ده یگوت: ((رۆحى من تۆ مال و نيعمه تیکى زۆرت هه یه، بخۆ بنۆشه و سه رخۆش به))، به لام بهم گوتنه ی شه و سه دایى له ئاسمان بیسترا: ((شه ی گه مژله هه مان شه وه رۆحت بو دۆزه خ سه ره و ژیر ده بیته وه، شه و هه موو مال و نيعمه ته ی که دوریتته وه به که لکی چى تۆ دى؟)) زوبه دى تۆ گویت هه یه و شه ی که به تۆ ده لیم ده بیستی، شه قلت هه یه و له مه به ستم ده گه ی، ئومیده وارم که شه م سه دایه ی ئاسمان شه وو رۆژ له بالای سه رت بى)). خاوه ن مالى پیر سه رى هینایه خواره وه هه یچی نه گوت: دروست له هه مان کاتدا ده رگا کرایه وه و فیلپ له ئاستانه ی ده رگا وه دیار که وت، له دوای شه و ناتانیل بوو، له و جیه ی که ناتانیل بریارى دابوو، ئیدی دلئى دوو جوړ سازى نه ده ژهنی، له کریست نزیک بووه، لاریووه و پییه کانی شه ی ماچ کردو گوتی ((مه ولای من، من تاده مى مه رگ له گه ل تۆ دام))

کریست دهستی به سه ر قژی ئالۆزو رهنگ خۆ له میشى شه و داهینا ((ناتانیل به خیر بپی، بو شه وانى دیکه سۆله دروست ده که ی و خۆشت به پیخواستی به پریدا ده پۆی، شه و کاره من زۆر شادومان ده کات. له گه ل مندا وه ره)). شه ی له ته نیشته خۆی دانیشاندو پارچه نانیک، پیا له شه رابیکی به ودا ((شه و لوقمه نانه بخۆو شه م پیا له شه رابه بنۆشه، تا له وجودى تۆدا ببیته جه سته و خوینی من)) ناتانیل نانى خواردو شه رابى نۆشى یه که سه ر هه سته ی کرد که هیز وه به ر رۆح و ئیسقانه کانی دادی، شه راب هه روه کو

خۆزه تاو هه لات زه ینى وه ک گول لیها ت و شه راب و خوین و رۆح بوونه یه ک، شه و به سه ر تا وه بیکی داغدا دانیشتیوو، ده یویست قسه بکات، به لام شه رم شه ی داگرتیوو. ئوستاد پپی گوت : ناتانیل قسه بکه، په نجه ره ی دل ت بکه وه و خۆت ئاسوده بکه)).

– مه ولای من ده مه وی بزانی که من هه میشه مرۆقیکی هه ژار بویمه، به شیوه ی رۆژانه ژیانم به سه ر بر دووه هه یچ کاتى هه لی موتالای شه ریعه تم په یدا نه کردوه، مه ولای من، من کویرم لیم ببووره، ته نها ده مه وی بزانی هه رچه که له دل م بوو گوتم و هه سامه وه.

کریست سه رى لاوانده وه و ده سته ی نایه سه رشانی پان و پۆرى شه م پیا وه تازه بینایه به پیکه نینه وه گوتی ((ناتانیل شاخ هه لمه کیشه دوو ریگا له باوه شی خودادا کو تاییان پی دى، یه کیان ریى شه قله و شه ی دیکه ریگه ی دل، ئیستاکوی بگره له و داستانه، هه ژاریک و ده له مه ندیك و هه رزه یه ک له یه ک رۆژدا مردن و له یه ک سه عاتدا ئاماده ی دۆسه ی دادوه ری خودایى بوون، هه یچیان شه ریعه تیان نه خویندبوو، خودا وه ند برۆکانى تیک چرژاندو له هه ژاره که ی پرسى ((تازیندوو بووی بو شه ریعه ت نه خویند و وه لامى دایه وه ((په ره رداگارا من هه ژارو برسى بووم، شه وو رۆژ گیانم هه لده قرا تا خۆراکی ژن و منالم دابین بکه م و کاتم نه بو)). خودا وه ند به توره یی گوتی ((یانی تۆ له – هه لیلی به نده ی من هه ژار تر بووی؟ شه و پاره ی نه بوو بیدات که ده چوه کلێسا تا گوئی له راقه ی شه ریعه ت بى، له به ر شه م ده چوه سه ربانى کلێسا به سه ر کلا و رۆژنه ی بنمیچدا راده کشا و گوپی راده گرت، به لام به فر ده بارى و وا نقوومى بیستن ده بوو که ئاگای له به فر نه ده ما، سپیده کاتى خاخام ده هاته کلێسا دیتى هه وا تاریکه، سه رى به رز کرده وه و به سه ر کلا و رۆژنه وه له شى مرۆقیکی بینى، چوه سه ربان، به فرى لادا هه لیلی ده ره ینا به سه ر بازووه کانی خۆی داناو هینایه خواره وه، ئاگریکی داگبرساند گه رانده وه ژیان، شه و کاته مۆله تی به و دابوو له مه و دووا به یی پاره بیته ناو کلێسا وه، هه لیل بووه خاخامیکی ناودار که هه موو خه لک ئاگادارن له و، ئیستا چۆن ده توانی خۆت بى گونا هه ریتى.

هه‌زاره‌که به‌بنی لیویه‌وه گوتی ((خودایه ناتوانم)). که‌وته گریه‌وه. خودا رووی له ده‌وله‌مه‌نده‌که کرد ((ئه‌ی تۆ تا زیندوو بووی بۆ شه‌ریعه‌ت نه‌خویند؟))

– من پارو پولم زۆرزۆر بوو، باغو غولام و سه‌ودای زۆرم هه‌بوو، ماوهم نه‌بوو. خوداوهند گوتی ((واته تۆ له ئیلیازری کورپی هارشم، که هه‌زار دێ و هه‌زار کهشتی به‌میرات بۆ ما‌بووه ده‌وله‌مه‌ندتر بووی؟ کاتیگ زانی که هه‌کیمی له‌شوینی راقه‌ی شه‌ریعه‌ت ده‌کا، هه‌موو شتیکی ره‌هاده‌کرد باشه‌ چ پاساوکت بۆ بیگونا‌های خۆت هه‌یه؟ ده‌وله‌مه‌نده‌که‌ش به‌نۆیه‌ی خۆی گوتی ((په‌روه‌ردگارا، هه‌یچ)) و که‌وته گریانه‌وه.

ئه‌وکاته خودا رووی له‌ پیاوه هه‌رزه‌که کرد ((تۆش کورپی قۆز شه‌ریعه‌ت نه‌خویند؟))

– من له‌پاده‌به‌ده‌ر جوان بووم و ژنان ده‌بوورانه‌وه، به‌وه هه‌موو خۆشگۆزه‌رانیه‌وه که هه‌مبوو له‌کی ماوه‌ی وه‌ده‌سته‌هێنانی شه‌ریعه‌ت مه‌په‌یاده‌کرد؟

– خۆ جوانی تۆ له‌ یوسف که ژنی موتیفار گیانی بۆ ده‌دا زیاتر نه‌بوو؟ یوسف ئه‌وه‌نده جوان بوو که به‌ هه‌تاوی ده‌گوت ((ئه‌ی هه‌تا و هه‌لێ تا منیش هه‌لێم)) له‌وکاته که شه‌ریعه‌تی کرده‌وه، وشه‌کانی له‌به‌ر چاوی ده‌بوونه‌وه ماناکان له‌شیوه‌ی نوورو مه‌شخه‌ل ده‌رده‌هاتن.. چیت هه‌یه بیلێی؟

– پیاوه هه‌رزه‌کاره‌که به‌بنی لیویه‌وه گوتی ((خودایه هه‌یچ شتی)) و که‌وته گریه‌.

ئه‌وکاته خودا وشه‌کانی لیکدا هه‌لیل و ئیلیازرو یوسفی بانگ کرده به‌هه‌شت، که‌هاتن گوتی ((ئه‌و پیاوانه دادگایی بکه‌ن که له‌به‌رخاتری هه‌ژاری و سامان و جوانی شه‌ریعه‌تیان نه‌خویند)).

هه‌لیل تۆ هه‌زاره‌که دادگایی بکه‌.

هه‌لیل وه‌لامی دایه‌وه ((خودایه چۆن ده‌توانم مه‌حکومی که‌م کاتیگدا که ده‌زانم به‌ده‌ختی و برسیه‌تی مانای چیه‌، ئه‌و ده‌بی به‌خشری. خودا گوتی: ئیلیازر ئه‌و ده‌وله‌مه‌نده ده‌خه‌مه‌ژیر ده‌ستی تۆ تا دادگایی بکه‌ی؟))

ئیلیازر وه‌لامی دایه‌وه ((خودایه، چۆن ده‌توانم مه‌حکومی بکه‌م له‌حالیگدا ده‌زانم ده‌وله‌مه‌ندبوون چ ماناییکی هه‌یه - مانای مه‌رگ، ئه‌و ده‌بی عه‌فو بکری)).

– تۆ یوسف؟ نۆیه‌تی تۆیه که ئه‌و پیاوه جوان رووخساره دادگایی بکه‌ی؟

– خودایه چۆن ده‌توانم تاوانباری که‌م له‌کاتیگدا ده‌زانم زال بوون به‌سه‌ر جوانی، جه‌نگ و جیدال به‌ریا ده‌کات و چ شه‌هاده‌تیکی وه‌حشه‌تناکه، ده‌بی ئه‌و عه‌فو بکری.

کریست له‌قسه‌کردن وه‌ستا، به‌هه‌یگی هاتی و سه‌یری ناتانیلی کرد، به‌لام پینه‌دۆز له‌ شه‌رزه‌ی بیری خۆیدا پرسی ((باشان خودا چی کرد؟))

کریست به‌خه‌نده‌یی وه‌لامی دایه‌وه ((ئه‌گه‌ر له‌جیبی ئه‌و بای چیت ده‌کرد؟))

پینه‌دۆزی ساده‌دلێش پیکه‌نی ((واته ئه‌وه‌ی که من رزگار بووم)) هه‌ردوو ده‌ستی ئوستادی گرت و له‌ناو ده‌سته‌کانی خۆیا کوشی و هاواری کرد ((مه‌ولای من تیده‌گه‌م، تۆ گوتت دوو ری له‌باوه‌شی خودا کۆتاییان دێ ری ئه‌قل و ری دێ. من ری دێم هه‌لبژارد و تۆم دۆزیه‌وه. کریست له‌جیبه‌ هه‌لساو بۆلای ده‌رگا چوو، بایگی توند هه‌لیکرد و ده‌ریاچه شه‌پۆلی ده‌دا، ئه‌سته‌یژه‌کانی ئاسمان، چه‌ند دانه زه‌یگی نه‌رم و بی ژمار بوون، بیابانی وه‌بیر هاته‌وه‌وه که‌وته له‌رزو ده‌رگه‌ی داخست گوتی ((شه‌و دیاری گه‌وره‌ی خودایه، دایکی مرۆقه‌، له‌سه‌رخۆ نازام ده‌گات تا دایپۆشی، ده‌ستی فینگی له‌سه‌ر توێلی مرۆقه‌وه داده‌نی چهرمه‌سه‌ری رۆژانه جه‌سته‌و رۆح پاک ده‌کاته‌وه، یان کاتی ئه‌وه‌یه که خۆمان بسپیرینه باوه‌شی شه‌وه‌وه))

سالومه‌ی پیر قسه‌ی ئه‌وی بیست و هه‌لسایه سه‌ری، مه‌جده‌لیه‌ش له‌که‌ناری ئاگر له‌ شوینی که سه‌ری لارکردبووه به‌شادومانی گوتی له‌ده‌نگی مه‌عبودی خۆی بوو هه‌لسایه‌وه، ئه‌وان دۆشه‌گ و لیفیان هیناو رایانخست یاکوب چوو هه‌وشه‌و یه‌ک باوه‌ش داری له‌گه‌ل خۆی هیناو له‌ سوپای کرد، کریست به‌ بالابه‌زییه‌وه له‌ ناوه‌ندی هه‌وشه‌که‌وه وه‌ستا، رووی له‌ئورشه‌لیم کردبوو، ده‌سته‌کانی به‌رز کرده‌وه به‌ده‌نگیگی قوول نوێژی پاشیوانی کرد ((خودایه ده‌رگای ره‌حه‌تت بۆ ئیمه بکه‌وه، رۆژ ده‌چیتته خواره‌وه، خۆره‌تاو ده‌که‌وتته خواره‌وه و ن ده‌بی، ئه‌ی په‌روه‌ردگاری جاویدانی ئیمه

په نامان بۆ بهرده رگای تو هیناوه، ئومیدی به جیه پنهانی پاران هوه مان له تو دهوی، بمان به خشه، به زه بیت به ئیمه بیته وه و رزگارمان بکه)).

په ترۆس فه رمووی ((خودا وه ند، خه ون فورسه تیکی چاکه، لیگه پری با له خه وی قایغی سه وزی کۆنینه مه وه، سه ره له نوئی چارۆگه ی قورمزی بیسنم)). زۆری خوار دبۆ وه شاد و شه نگه ل بوو. کریست له نا وه ندی و یا وه رانی شی له ده ره به ریدا خه و تبوون، درپژی و پانی حه وشه گپرابوو، زویه دی و ژنی بیبهش مابوونه وه، له بهر ئه مه چوونه مائی هاوسی وه، مه جده لیهش له گه ل ئه واندا رۆیشت، پیره میرد بۆ له بۆلی ده کرد، بیبهش مابۆ وه له هیمنی، له کاتی کا به تورپییه وه بۆ لای ژنی ده گه راپیه وه، به ده نگیکی به رز که مه جده لیهش بیبستی گوتی ((باشه ئیدی چی؟ له مائی خۆم له لایهن چه ند که سی غه ربیه وه ده رکرام... سه برکه که و تووینه ته چ حال و رۆژیکه وه!))

- به لām خانگی پیر بۆ لای دیوار گه راپیه وه وه لāmی نه دایه وه.

مه تی ئه و شه وه دووباره به بیداری مایه وه، له ژیر نووری مه شخه لدا چوار چمکی دانیشته و دهفته ری یادداشتی خۆی له نا و کراسی ده رهینا، دهستی کرد به نووسین، رووداوی چوونی کریست بۆ کفرناحوم، په یه وندی کردنی مه جده لیه به وانسه وه ئه و مه سه له ی که ئوستاد گپراییه وه هه مووی وینا کرد، به ته و ابوونی نووسین، مه شخه لی خامۆش کردو چووه سه رجیگه ی خه وه وه، جیی خه وی دوورتر له جیی خه وی ئه وانی دیکه بوو، چونکه یا وه ران هیشتا له بۆنی هه ناسه ی ئه و رانه هاتبوون په ترۆس، چاوی له سه ربیه ک داناو چووه خه وه وه، بۆ دره نگ فریشته یی له ئاسمان دابه زی، ده رگا کانی خۆی کرده وه له جلی خه ون و خه یالدا ئه وی برده ژووره وه، وا ده هاته بهرچاو که ئاپۆره بیکی زۆر له که ناری ده ربیا چه دا گردبوو بوونه وه، ئوستادیش له وی بوو، غه رقی ته ماشای قایغی سه وزی تازه دروست کراو به چارۆگه ییکی قورمزی بوو که له نا و ئاوا قه راری گرتبوو، له به شی دا وه ی لووتی قایغه که ماسییکی گه وره نه خشی نرابوو که تاکی هه مان ئه و ماسیه بوو که بهر سه ربینه ی په ترۆسه وه نه خشی نرابوو. کریست پرسى ((ئه و قایغه جوانه هی کییه؟)) و په ترۆس به غرووره وه وه لāmی دایه وه ((هی منه))، کریست گوتی: ((په ترۆس برۆ یا وه ره کانی دیکه به یینه وه له نا وه ندی ده ربیا چه وه

چارۆگه هه لکی شه تا بیسنم بایی چه ندی! په ترۆس گوتی ((مه ولای من به که مائی مه یله وه))

یا وه ران بازیان دایه ناو قایغ و باییکی له بار دهستی به هه لکردن کرد، بایه وان هه لسا و ئه وان به گۆرانی چرینه وه ده گه یشتنه ده ربیای ئازاد، به لām له پریکا تو فانی هه لسا، قایغ به ده وری خۆیدا ده سوورا، ده نگی ده هات و خه ربیکی شه ق بوون بوو، ئا و هه لژایه ناویه وه دهستی کرد به غه رق بوون، یا وه ران به سه ر روویانا که و تبوون ده یان نا لاند، په ترۆس دارچارۆگه ی گرت و هاواری کرد ((مه ولای من مه ولای من، کۆمه گ)). ئه و کاته له تاریکیکی چرپا کریست به جلی سپیه وه بینى که به سه ر ئا وه وه بۆ لای ئه وان دی، یا وه ران سه ربیان هه لپری و ئه ویان بینى به له رزینه وه هاواریان ده کرد ((تارمایی .... تارمایی)) کریست پینی گوتن مه ترسین منم)).

په ترۆس له وه لāmدا گوتی ((خودا وه ندا ئه گه ر به رپاستی ئه وه تو ی فه رمان بده تامنیش به سه ر ئا ودا برۆم و بیمه دیدارته وه)).

کریست فه رمانی پيدا ((وه ره)) په ترۆس له قایغ بازیادا پینی نایه سه ر شه پۆله کان و دهستی کرد به رۆیشتن، به لām به دیتنی ده ربیای که فچه ر، هه موو گیانی پر بوو له ترس دهستی کرد به غه رق بوون و هاواری کرد ((خودایه نه جاتم بده وا غه رق ده بم)) کریست دهستی برده پیش و به رزی کرده وه گوتی ((هه ی مرۆقی که م با وه بر بۆ ده ترسی؟ مه گه ر له من دلنیا نیت؟ سه برکه!)) دهستی به سه ر شه پۆله کانه وه درپژ کرده وه گوتی ((تارام بگرن!) یه کسه ر با کشایه وه ئا وه کان تارام بوونه وه)).

په ترۆس که و ته گریان ه وه ئه مجاره ش رۆحی که و ته ژیر ئه زمونه وه، جاریکی دیکه به رووره شی له ئا و هاته ده ره وه، به هاوار کردنیکی به رز له خه و رابوو، ردینى شه لالی فرمی سک بوو بوو هه ستایه وه دانیشته، پشتی به دیوار دا و ئاخیکی هه لکی شه. مه تی که هیشتا بیدار بوو ده نگی ئه وی بیست و پرسى ((په ترۆس بۆ ئا خت هه لکی شه؟)) په ترۆس بۆ ساتی خۆی له گوره نه برد، راستیت بوی ئه و قسه ی له گه ل با جگه ره کان نه ده کرد، به لām خه ونه که خه ربیک بوو ده یخنکاند، بۆ تارام بوونه وه، ده بویه هه لپریژی، له بهرته وه خۆی کشانده لای مه تی و خه ونی خۆی بۆ گپراییه وه، مه تی به تیرنه بوونه وه،

گوئی راگرتبوو، هه مووی له زینی خۆیدا دهگوتهوه، بهیانی له کاتی ده رکهوتنی سپیده، به ئومیدی خودا هه مووی پاداشت ده کرد.

په ترۆس قسهی خۆی کۆتایی پیهینا، به لام دلی وه کو قایعی خه وناوی هیشتا لولی ده خوارد. له پرینکا راجفری ((نهکا ئوستاد به راستی شه وهنگاوان هاتبی و منی بردیته ده ریای نازاد تا تا قیم بکاتهوه؟ هیه چکاتی له ژیا نم ده ریایینکم بهم گه وره ییه و قایغیکم به مجۆره واقیعی و ترسیکی وام ههست پینه کردوه)).

– مه تی رای تو چیه؟

مه تی وه لامی دایه وه : ((به دلنیا ییه وه ته مه خه ون نه بوو، ته وه په رجوویی بوو به راستی روویدا)). غه رقی ته ندیشه بوو که چۆن بهیانی بیخاته قه له مه وه، ته وه له به رزه خی بریاردانی نیوان خه ون و راستی نه خشکردنی ته وه بوو، وینا کردنی مایه ی گرفتییکی زۆره، هه م خه ون بوو هه م راستی، په رجوه که روویدا بوو، به لام له سه ر زه وییه وه نا به سه ر ده ریاه، له جیگاییکی دیکه – له کوی؟

چاوه کانی داخست تا ده رباره ی ته و شتانه دانیشی و بیران لی بکاته وه، به لام خه و ته وی رفاند.

رۆژی دوایی، باران له گه ل باییکی سه خت دم ناده م ده هاته خواره وه، ماسیگران نه یانتوانی چاره گه هه لده ن، خۆیان له کوخته کانی خۆیاندا زیندانی کرد، تۆره کانی خۆیان چا که ده کرده وه، که وتیونه راقه و گفتوگو ده رباره ی ته و میوانه سه یه ی که له مالی زبه دی دابه زی بوو، وابه دیار ده که وت که یه حیای پاکشۆر دووباره هاتۆته وه ژیان، بی چه ندوچون دوا ی دابه زینی وه شانی جه لداد، پاکشۆر سه ری برای خۆی نایه وه سه رمل و به خیرایی برووسک رۆیشتبوو، به لام به مه به سه ی دووباره ده ستگیر نه کردن و جیا بوونه هیه کی دیکه ی سه ر له له ش له لایه ن هرو دیسه وه، له له شی کوری نه جار دۆناودۆن بووه بوونه ته یه ک.

به سه رسامی له خۆی ده پرسی که تایا ته و یه ک نه فه ر یا دوو نه فه ر، له پروه به پرودا که سه یری بکه ی، وادیته به رچاو که مرۆقیکی ساده یه و بزه ت بو ده کات، به لام

هه رکاتی زه پره یه ک دوورده که ویتته وه، یه کی له چاوه کانی تووره ده بی ده یه وی تو بخوات، چاوه که ی دیکه شی ده تختاه ئاره زووی ته وه ی که نزیکتر بکه ویتته وه، نزیک ده بیه وه سه رت گیش ده بی، ته گه ر دیقه ت بکه ی که چ رووداوی له بوونت رووده دات مال و مندالت جیده هیلی و به دوا ی ده که وی! ماسیگریکی پیر به بیستنی ته م قسانه سه ری راته کاندو گوتی ((ته و رووداوه ده رباره ی که سانی رووده دا که ژنیان نه هینابی، فیکرو زکری ته وان نه جاتدانی دونه یه به قولاب یا گوچان، هینزی له بوونیان ده کولی و له سه ریانده دا، بو خاتری خوا هه موو ئیه ژن به یین و لیگه رین هینزی ئیه له ژنان بگه ری تا منالتان ببی و ئاگرتان ساردیته وه)). یونسی پیر، عه سری رۆژی پیشت له وه خبه ره ئاگادار بوو بووه، له کوخته که ییدا به چاوه پروانی دانیشتبوو له به رخۆ ده یگوت: ته وه نده ناخیه نی، به دلنیا ییه وه کوره کانی دینه سو راغیه وه. تابزانن مردووه یا ماوه، به درینایی شه و چاوه پروان بوو، ئومیده وار بوو پاشان ئومیدی برا، سپیده زوو پۆتینی که شتیرانی خۆی که له کاتی زه ماوه ندی خۆی دوری بووی له کاته گرینگه کاندا له به ری ده کرد، کرده پیی و ته شه که به ری کرده به رو له میانی باراندا بۆلای مالی زبه دی دۆستی خۆی که وته ری، ده رگای کرده وه و چوه ژوره وه، ئاگر داگیرسابوو، ده ور به ری ده پی اوو دوو ژن له به رده م ئاگره که دانیشتبوو، یه کی له ژنه کانی ناسیه وه که سالومه ی پیر بوو، ته ویدی که گه نج بوو، له شوینی ته وی بینی بوو، به لام نه ییده توانی وه پیر خۆی به یینته وه. ژورر نیوه تاریک بوو، دوو کوره که ی، په ترۆس و ئاندریاس که بو ساتی سه ریان وه رسووړاند، له رۆشنایی ئاگردا ناسیانه وه، به لام هیه کس ئاگای لیته بوو که هاته ژوره وه هیه کسه ییش بو دیتنی ته و ئاوری نه دایه وه هه موویان ملیان دریش کردبوو ده میان به ش کردبووه گوئیان دابوه پیای که روبه پروویان بوو، یونسی پیر هه موو له شی بوو به چاوو ده م، گوئی قولاغ کرد تا ئاگای له قسه ی ته و بی، جارنا جار وشه ییکی وه رده گرت،

((عه داله ت، خود، مه له کوتی ئاسمان. دیسانیش هه مان قسه ی دووباره وه هه میشه یی، به م وشانه سه خله ت ده بوو، له جیاتی ته وه ی به تو بلین، چۆن ماسی راوده که ی، چاره گه چاده که یته وه و قایغ ره نگ ده که ی، چۆن خۆت له سه رما ده پاریزی، ته رو برسی نه بی، داده نیشن ده رباره ی ئاسمان مه رده که ن، شوکر بو موسیبه تی، ئاخ

نهیانده توانی قسه یه که له باره ی زهوی و ده ریا بکه ن. یونس ی پیر توور په بوو، کوخی تا له هاتنه ژور وهی و نه و هئاگایین و تاوړ بدنه وه، هیچ کهس تاوړی نه دایه وه، پیی زه به لاجی دریتز کردو پوتینه که ی له زهوی کوتا، به لام سوودی نه بوو، نه وان چوارچاو له ده می قسه که ری رنگ په ریودا مپ دامابوون، سالومه ی پیر ته نها که سی بوو که تاوړی دایه وه، سه ی ریکی کرده نه وه، به لام نه یدیت، له بهر نه مه یونس ی پیر چوو ه پیشه وه بو به رده م سزیا که، دروست له دوا ی کوره کانی چوارمیخه کی دانیشیت، دهستی قبه ی خوی له سه رشانی په ترؤس داناو رایته کاند، په ترؤس وه سووړاو باوکی دیت، نه گوستی خوی به نیشانه ی بیده نگ بوون له سه ر لیوی داناو جاریکی دی روی کرده نه و گه نجه رنگ په ریوه، وه که نه وه ی یونس هر باوکی نه و نه بی، چهند مانگه نه وی نه دیتووه. یونس سه ر هتا دلئی ره نجا نه و کاته توور په بوو، پوتینه کانی ((که پییان ده گرت، داکه لاند تا بو رووخساری ئوستاد رایوه شینی و بیده نگ کی کات، تا بتوانی له گه ل مانا له کانی خوی قسه بکات، پوتینه کانی به رز کرده ده دوری سه ری و هه لیسو وړاند، به لام دهستی له دواوړا نه وی گرت، گه رایه وه و زبه دی پیری دی، زوبه دی به بنی لیوه وه چرپانده گوئی ((یونس ههسته باشتر وایه برؤین قسه له گه ل هیه)). ماسیگری پیر پوتینه کانی له باوهش ناو به دوا ی زوبه دی دا که وته ری، چوونه ژور وهی بنه بانئ، له ته که یه که به سه ر سندوقی سالومه وه دانیشتن.

زوبه دی له بهر نه وهی توور په یی خوی ده خواره ده وه زوری خوار دبوو، به مننه من کردنه وه قسه ی کرد ((یونس دؤستی فه له کزه ده م دوو کوپرت هیه، دهستیان لی بشئ، منیش جووته کوپریکم هیه دهستم لی شوشتون به قسه ی خویان خوا باوکی نه وان له بهر نه مه ده بی ئیمه له خومان هه لده یین، نه وان به جوړی سه یری ئیمه ده که ن وه که بلئی پیرسن ((ردین سپی تو کینی؟))

ئاخیر زه مانه یونس یی چاره ی من.

((سه ر هتا منیش توور په ده بووم، دلیم ده یخوازی خه نجه ره که م بیینم و هه لکوتمه سه ریان، به لام پاشان دیتم که ریگه چاره یه که نیسه، له بهر نه مه سه رم له کاسه ی خوم برده خواره وه و ازم لیته یینان.

ژنه که شم، نه و منالیچکه یه وه که نه وان بیر ده کاته وه، تو باش ده زانی واخه ری که ده خه رفئ، به سه ر نه م راستیه وه به خوم گوت باشتر وایه بیده نگ بم و هه مان شتیش به تو دلئیم، سوودی چیه که سه رمان نایه شی ده سمالی لی بشالئین ((دوتا دوتا چوارتا ئیمه دؤراندمان)).

یونس ی پیر جاریکی دی پوتینه کانی له پی کردو خوی له ناو ته شکه به ری خوی پیچایه وه، نه و کاته چاوی بریه زوبه دی تا بیینی قسه ییکی تری هیه بو گوتن، زوبه دی قسه ییکی دیکه ی نه بوو، له بهر نه مه یونس ده رگای کرده وه، سه ی ریکی ئاسمان و زهوی کرد، وه کو قیر تاریک بوون، باران و سه ر ما بوو، لیوه کانی جولاو به بنی لیویه وه گوتی ((ئیمه دؤراندمان، دؤراندمان)). له نیو گل و لیته دا به ره و کوخته که ی خوی که وته ری. له هه مان حالدا که یونس به توور په ییه وه ریی ته ی ده کرد، کوپی می ری دهستی بؤلای ئاگر دریتز کرد، وه که بلئی دوعا بو روخی خودا ده کا که له ناو مه شخه له کان په نهان بووه و گه رمایی ده به خشی به مرؤف، ده رگای دلئی کرابووه وه، دهسته کانی به رز کرد بووه و قسه ی ده کرد:

– وایر نه که یتسه وه من هاتووم تا شه ریعت و په یامبه ران ره شکه مه وه، من بو دژایه تی فه رموده کانی کون نه هاتووم، به لکو بو نه وه هاتووم تا فراوانی به وان به خشم، له ستوونه کانی موسا هاتووه که ((کوشتر مه که ن))، به لام من به نیوه ده لیم مرؤف هتا نه گه ر له دهستی برا که ی توور په بوو نابئ ده ست به روویا به رز کاته وه یا خود قسه ی ناشیری نی پی بلئ، دنا فری ده دریتته ناخی دؤزه خه وه، له ستوونی موسا هاتووه ((زینا مه که ن))، به لام من به نیوه ده لیم که هتا نه گه ر که سی نیگایییکی شه هودت ئامیز بکاته ژنیکه وه، نه وه له دلئی خویا زینای کردووه، نیگای ناپاک، مرؤف به ره و دؤزه خ ده بات. شه ریعتی کون نیوه فیرده کات که : ((ریزی دایک و باوکتان بگرن)) به لام من ده لیم دلئی خوتان له ناو مالی دایک و باوک زیندانی مه که ن، لیگه ریین دلئان په ر بگری و بجیتته ته وای ماله کان و ته وای سرا ییل – له کیوی حرمونه وه تا بیابانی یه هودی هه تا نه ولاتریش، روژه لات و روژاوا – ته وای جیهان له باوهش بگرن، باوکی ئیمه ئاسمانه و زه ویش دایکمانه، ئیمه نیوه خاک و نیوه

ئاسمانین، ریزی دایک و باوک یانی ریزی ئاسمان و زهوی، سالومهی پیر ئاخیکی
هه لکیشاو گوتی ((مهولای من وشه کانی تو گرانباره، گرانباره بۆ دایک)).

کریست وهلامی دایه وه ((په یقی خوداش گرانباره))

دایکی پیر له حالیکدا دهسته کانی خوئی وه ک خاچ به سه ریه که وه دانا به بنی لیویه وه
گوتی : ((دوو کوپی من بگره ئه وان هی تۆن)). کریست قسه ی دایکه کوپه
له ده ستدا وه که ی بیست و ههستی کرد که ته واوی کوپان و کچانی دونیا به گهرده نی ئه و
هه لئو اسراون، ئه و بزنه ره شه ی وه بیر هاته وه که له بیابان بینی بووی له ته واوی
گوناهه کانی خه لک وه ریچرابوو، نووشته ی شینی به گهرده نی هه لئو اسرابوو، بی ئه وه ی
قسه ی بکات بۆلای سالومه ی پیر که دوو کوپی به ودا بوو لاریبۆ وه به سالومه ی گوت
(ببینه، ئه وه گهرده نم و کوپه کانت باوی دهریبه وه)).

کریست مشتت گه لای زهیتونی هه لپشته سه ر ئاگر، گه لاکانی له نیواندا گرت،
ماوه ییکی درێژ ئاگر که گه لاکانی ده سووتاند که وته روانینه وه، ئه وکاته دووباره رووی
له لای یاوه ره کان کردو گوتی:

– هه رکه سی که دایک و باوکی زیاتر له من خویش ده وی شایسته ی ئه وه نییه له گه ل
مندا بیت، هه رکه سی که کوپو کچی خوئی زیاتر له من خویش ده وی شایسته ی ئه وه نییه
له گه ل مندا بیت، فه رموده کانی کۆن ئیدی فراوانییکی ته واویان نییه بۆ ئه وه ی ئیمه
بگرته خو، عه شقه کانی کۆنیش، بۆ ساتی له قسه کردن وه ستاو پاشان به رده وام بوو:

– مرۆف سَنووریکه، ئه و شوپینه ی که زهوی کۆتایی دیت و ئاسمان ده ست پیده کات،
به لام ئه م سنووره هه رگیز له گۆران و پیتشه ویدا به ره و ئاسمان نا وه ستی فه رموده کانی
خوداش له گه ل ئه و خۆیان ده گۆرن و بۆ پیتشه وه ده چن. من فه رموده کانی خودا له
ستوونه کانی موسا وه رناگرم رایانده خه م، ناچاری پیتشه وویان ده که م

– یوحه ننا به سه رسامی پرسی ((مهولای من، که واته به مجۆره خواستی خودا ده گۆری؟

– یوحه ننا ی نازیز نا، به لام دلی مرۆف فراوان ده بی و توانا و جی بوونه وه ی زۆرتری
خواستی خودا په ییاده کات. په ترۆس له کاتیکا له جیوه راپه ری هاواری کرد ((که واته

بۆ لیره دانیشتووین یاللا با برۆین بانگه شه بۆ فه رمایشته تازه کانی خودا بکهین له
دونیا دا))

تۆماس به تیز ئامیژه وه گوتی ((لیگه ری با باران بوهستی تا ته ر نه یین)) یه هودا
به توره ییه وه سه ری راته کان و گوتی ((سه ره تا ده بی رۆمیه کان دهره پینین، ئیمه ده بی
به ر له ئازاد کردنی رۆحی خۆمان جهسته مان ئازاد بکهین، به نۆبهت، ته لار
له سه ره وهره بۆ خواره وه ده ست پی نه کهین، یه که م جار بناغه له ئارا دایه.

– یه هودا رۆح بناغه یه

– من ده لیم له ش بناغه یه.

– یه هودا ئه گه ر رۆحی ناو دهروونی ئیمه نه گۆری دونیای دهره وه مان هیه کاتی
ناگۆری، دۆژمن له ناو دهروومان دایه، رۆمیه کان له دهروومانان، رزگار بوون له
دهروونه وه ده ستییده کات.

یه هودا وه کو ئه وه ی ئاگری گرتی له جیوه هه لبه زیه وه بۆ ماوه ییکی درێژ، دانی
به خۆیا گرت، گوپی له هه مووان گرت و هه موو شتیکی له سینه یا عه مبار کرد،

به لام ئیدی نه ییوانی زیاتر له مه به رگه بگری و دووباره هاواری کرد ((یه که م جار
رۆمیه کان)).

ناتانیل که که وتبووه شله ژانه وه به تیله دزه ی چاویه وه سهیری دهرگای ده کرد و پرسی
((به لام چۆن دهریان بکهین؟ ئه سخه ریوتی ده کری پیمان بلێی؟))

– شوپش! مه کابیه کان وه بیر خۆت به یینه وه! ئه وان یۆنانیه کانیا ن دهر کرده دهره وه،
ئیتستا نۆبه تی ئیمه یه نۆبه تی مه کابیه تازه کانه که رۆمیه کان دهرکه نه دهره وه، پاشان
هه موو شتی دووباره ده که ویتته دهستی ئیمه وه، ده توانین به حسابی هه ژاری
ده وله مه ندو زالم و مه زلووم رابگه یین.

هیچ کهس قسه ی نه ده کرد یاوه ره کان نه یانده زانی کام یه ک له م دوو ریگییه بگرته به ر،
ئه وان سهیری ئوستادیان ده کرد و چاوه پروان بوون، ئوستاد به ئه ندیشه وه سهیری

مه‌شخه‌له‌كاني ده‌كرد، كه‌ي مرۆڤـ بۆي روون ده‌بیتته‌وه كه‌ ته‌نها يه‌ك شت له‌ دوو جيهانی غه‌يب و بينراودا هه‌يه ته‌ویش — رۆحه!

په‌ترۆس هه‌ستايه‌وه گوتی ((ده‌به‌خشی، به‌لام ته‌م باسانه ئالۆزه من تیناگه‌م با سه‌یر بکه‌ين و بزاین چي دیتته پیش، ئوستاد مۆله‌تمان بده‌ری به‌ته‌نها برۆين تا موژده‌ده‌ری خه‌به‌ری خۆش بين به‌مرۆڤ، له‌کاتی گه‌رانه‌وه دووباره ده‌که‌وینه‌وه سه‌رباسه‌که‌وه))

کریست سه‌ری به‌رز کرده‌وه و سه‌یری یاوه‌رانی کرد، به‌هینمای سه‌ریه‌وه یاکوب و په‌ترۆس هاتنه‌ پیشه‌وه، ده‌ستی خۆي به‌توندی دانایه سه‌ری ته‌وانه‌وه و گوتی ته‌مانه‌تی خودا بن برۆن و بانگه‌شه‌ی هه‌والی خۆش بکه‌ن، هه‌راسان نه‌بن، خوداوه‌ند ئیوه له‌ فه‌نا ده‌پاریژی. به‌بی خواستی ته‌و هیچ گه‌لایی له‌دره‌خت ناکه‌ویتته خواره‌وه، خوداتان له‌ گه‌ل بی، زوو بگه‌رینه‌وه ئومیدده‌وارم به‌هه‌زاران رۆحی به‌گه‌رده‌ن هه‌لواسراوتانه‌وه بگه‌رینه‌وه ئیوه نێردراوی منن، هه‌رسی نێردراو له‌دوای يه‌ك رابردن، هه‌وشه‌ی مائی زوبه‌دی به‌یانیان پرده‌بوو له‌ خه‌لك و عه‌سران خالی ده‌بوو، بیمارو ئیفلیج و ده‌ست لیوه‌شاوه‌کان له‌ هه‌موو لایه‌ك ده‌هاتن، هه‌ندی ده‌گریان، هه‌ندی تووره‌ ده‌بوون و به‌سه‌ر سه‌ری کورپی ئینسان هاواریان ده‌کرد، که‌ په‌رجوویی بکات و شه‌فایان پی ببه‌خشی، مه‌گه‌ر خودا ته‌وی بۆ ته‌وان نه‌ناردبوو؟ که‌واته‌ لینگه‌ری با بیته هه‌وشه‌وه ده‌ست به‌ په‌رجوو بکات. کریست به‌بیستنی گوفتاری ته‌وان خه‌مگین ده‌بوو، ده‌چووه هه‌وشه‌که‌وه و ده‌ستی به‌سه‌ری ته‌واندا ده‌هیناو پیرۆزی ده‌کردن و ده‌بگوت ((برایانم دوو جوړه په‌رجوو هه‌یه: په‌رجووی له‌ش و په‌رجووی رۆح، ته‌نها باوه‌رتان به‌ په‌رجووی رۆح هه‌بی، تۆبه بکه‌ن و رۆحی خۆتان پاک بکه‌نه‌وه. له‌شه‌کانیش پاک ده‌بنه‌وه، رۆح دره‌خته، نه‌خۆشی سه‌لامه‌تی، به‌هه‌شت و دۆزه‌خ میوه‌ی ته‌م دره‌خته‌ن. زۆرانی باوه‌ریان ده‌هینا باوه‌ره‌هینانیکی رووت، هه‌ستیان ده‌کرد که‌ خۆینیان ده‌جمی و له‌شی بی هه‌ستیان پرده‌بی، گوچانی ژیر هه‌نگلیان دوور فری دده‌ا سه‌مایان ده‌کرد، ته‌وانه‌ی که‌ کویر بوون هه‌ر که‌ کریست ده‌ستی به‌سه‌ر چاوی خامۆشی ته‌واندا ده‌هینا هه‌ستیان ده‌کرد له‌ نوکی په‌نجه‌کانیه‌وه نوور ده‌تکیتته ده‌ره‌وه، پیلوی خۆیان به‌رز ده‌کرده‌وه له‌ شادیان هاواریان ده‌کرد، چونکه‌ ته‌وسا دونیایان ده‌دیت. مه‌تی ده‌فته‌رو گویی

به‌کراوه‌یی راده‌گرت، هه‌تا نه‌یده‌هیشته‌ يه‌ك وشه له‌قه‌له‌م بکه‌وی، هه‌مووی کۆده‌کردنه‌وه سه‌ر رووی کاغه‌ز، به‌مجۆره رۆژ به‌رۆژ کتیبی موژده‌ی داده‌نا، ره‌گاژۆ بوو، لق و گه‌لای و به‌به‌ره‌ات، بوو به‌دره‌خت تا ته‌وانه‌ی که‌ هاتوون و ته‌وانه‌یش که‌ دوایی دین له‌میوه‌که‌ی بخۆن، مه‌تی ته‌واوی کتیبه‌کانی په‌یامبه‌رانی پاراستبوو، ته‌و دیدیت که‌ چۆن چۆنی گوفتارو کرداری ئوستاد دروست و ده‌کو راگه‌یاندن پهیامبه‌ره‌کانی پیشوو بوو، ته‌گه‌ر جارناچار به‌سه‌ریه‌که‌وه پیاوه‌ نه‌بوونایه بۆ ته‌وه‌بوو که‌ زه‌ینی مرۆڤ ناتوانی بچیتته بنج و بناوانی کتیبی پیرۆز، قسه‌ی خودا هه‌وت لایه‌نی هه‌بوو، مه‌تی هه‌ولیده‌دا تا بۆی ده‌رکه‌وی که‌ ناهه‌ماهه‌نگی له‌ کام لادا ده‌که‌ویتته‌وه، ته‌گه‌ریش جارجاری، له‌پرووی ناچاریدا ته‌و کاره‌ی ده‌کرد ته‌وه خودا میه‌ره‌بانی دلۆفانانه، نه‌ك به‌ته‌نها ده‌یبه‌خشی که‌ خۆی ده‌یویست، هه‌موو کاتی که‌ مه‌تی قه‌له‌می ده‌گرتته ده‌ست، مه‌گه‌ر ته‌وه فریشته نه‌بوو ده‌هات ده‌یچرپانده گویی که‌ چی بنوسی؟ ته‌مرۆکه‌ يه‌که‌مین جار بوو که‌ مه‌تی به‌ناشکرا بۆی و ده‌درکه‌وت ده‌بی له‌کوی ده‌ست پیتکات و چۆن ژیان و زه‌مانی کریست هه‌لپیتته به‌ر قه‌له‌مه‌وه، ده‌بوايه له‌شوینی له‌دایک بوون و دایک و باوانی هه‌تا چوار نه‌وه ده‌ست پیتکات له‌ناصیره له‌دایک بوو بوو دایک و باوکی هه‌ژار بوون یوسفی نه‌چار و میرو و یه‌واکیم و ئانای کچ، ... مه‌تی قه‌له‌می گرتته ده‌ست و له‌سه‌رخۆ داوای له‌خودا کرد تا زه‌ینی رووناک کاته‌وه و هینزی پی ببه‌خشی و هلی تا هاتنی يه‌که‌مین وشه و به‌خه‌تیکي جوان بنوسیته‌وه په‌نجه‌کانی له‌شوینی خۆیدا مانه‌وه، فریشته ده‌ستی ته‌وی راگرتبوو، ده‌نگی ویک که‌وتنی توورده‌ی باله‌کانی له‌ هه‌وادا بیست و ده‌نگی له‌ناو گوئیکانیدا ده‌نگی دایه‌وه: ((کورپی یوسف نا مه‌گه‌ر نازانی ته‌شعیای په‌یامبه‌ر چی ده‌لی ((ئیستا تۆی له‌په‌جمی پاکیزه‌دا گرتیه‌ست ده‌بی کورپی دیتته دونیاوه، بنوسه میرو پاکیزه‌بوو به‌ر له‌وه‌ی ده‌ستی هه‌یچ پیاوێک بیگاتی جویرایل هاته‌ ماله‌که‌ی و گوتی درود له‌تۆ که‌ ئاوینه‌ی شه‌ره‌فی و خوداوه‌ند له‌گه‌ل تۆدایه)). بی دره‌نگ شیر په‌ریه مه‌مه‌که‌کانی.. گویت لیه‌؟

ته‌وه‌یه که‌ ده‌بی بینوسی.. ناصیره له‌ کوی بوو؟ ته‌و له‌ ناصیره‌دا له‌ دایک نه‌بووه، قسه‌ی مه‌که‌نه‌بی له‌بیرنه‌که‌ی.

((تۆ ئه‌ی بیث له‌حم - هه‌رچه‌نده له‌میان‌ی هه‌زاره‌ها یه‌هودی بچووک‌ی، که‌سی له‌ تۆوه راده‌بی که‌ فه‌رمان‌په‌وای س‌راییل ده‌کات، که‌ ره‌گورپیشه‌ی له‌ دیرۆک و ئه‌زه‌له‌)) له‌به‌ر ئه‌وه کریست له‌ بیث له‌حم له‌ ئاخوړئ له‌ دایک بو، که‌واته ئه‌و سروده‌ی که‌ هه‌رگیز هه‌له‌ قبول ناکا چیه‌ که‌ ده‌لیت ((ئه‌و - خودا - له‌ ته‌ویله‌یی که‌ به‌رخۆله‌کان گوانی دایکیان ده‌مژی هینایه‌ ده‌روه تا بیته‌ شوانی میگه‌له‌کانی یاکوب)) بۆ نانووسی؟ ده‌ستتم ئازاد کردوه بنووسه‌!)).

به‌شی بیست و چواره‌م

رۆژو شه‌و به‌سه‌ر ده‌چوون، مانگی ده‌هات و ده‌رۆیشت، مانگیکی دیکه‌ ده‌هاته‌وه، باران، سه‌رما، ئاگری ناو سوپا، شه‌وه بیدارییه‌کانی له‌ مائی سالومه‌ی پیر، هه‌ژاران و دل به‌نازاری کفرناحوم، هه‌موو عه‌سران دوای کارکردن ده‌هاتن تا گوی له‌ قسه‌ ئارامیه‌خشه‌کانی تازه‌ی ئه‌و بگرن، هه‌ژاران و ئه‌وانه‌ی حه‌وانه‌وه‌یان بۆ نه‌بوو ده‌هاتن و ده‌وله‌مه‌ند و ئارام ده‌گه‌رانه‌وه نیو کوخته‌ ناله‌باره‌کانیان‌ه‌وه. ئه‌و ره‌زو که‌شتی و شادیه‌ی ئه‌وانی له‌زه‌مین‌ه‌وه بۆ ئاسمان ده‌بردو له‌وئ گه‌شه‌ی ده‌کرد، پیتی ده‌گوتن که‌ ئاسمان چه‌ند دلنیاتره‌ له‌ زه‌مین، دلی ئه‌و بیچارانه‌ پرده‌بوو له‌ ئومید، هه‌تا دلی زوبه‌دی کیویش ده‌سته‌مۆ ده‌بوو، هیدی هیدی قسه‌کانی کریست دزه‌یان ده‌کرده‌ ناو ده‌روویه‌وه ئارام ئارام می‌شکیی یاوه‌ر ده‌کرد، ئه‌م دونیا نه‌رم و نیان ده‌بوو، له‌بالای سه‌ری ئه‌وا جیهانیکی تازه‌ی هیوین به‌ ئه‌به‌دیته‌ و سامانیکی هه‌رگیز ته‌واو نه‌بوو پیاسه‌ی ده‌کرد، له‌م دونیایه‌ سه‌رسامه‌ تازه‌یه‌دا زوبه‌دی و دوو کوره‌که‌ی و سالومه‌ی پیر و پینج قایغه‌ و سندوقچه‌ پره‌کان، هه‌تا خودا خودایی خۆی بکات ده‌ژین، له‌به‌ر ئه‌مه، چه‌ند باشتر ده‌بوو نه‌گه‌ر وازی له‌ هه‌رزه‌گۆبی به‌ینایه‌وه به‌دیتنی میوانه‌ داوه‌ت نه‌کراوه‌کان که‌ شه‌وو رۆژ له‌مائی ئه‌و دابوون یا له‌ ته‌ک سه‌فه‌ی ئه‌و دانیشتیوون قسه‌ی نه‌کردبا، پاداشتی ئه‌م هه‌مووه‌ ده‌گات. مه‌لی ده‌سته‌مۆنه‌کراوی تۆفان له‌ ناوه‌پراستی زستانه‌وه گه‌یشت رۆژه‌کان که‌وتنه‌ خواردنه‌وه‌ی خۆره‌تاو، خۆره‌تاو ده‌دره‌وشایه‌وه، ئیسقانی رووتی زه‌وی گه‌رم ده‌کرد و دارباده‌می ناوه‌ندی هه‌وشه‌ی زوبه‌دی چروۆی

به‌لام مه‌تی تووره‌بوو، به‌ره‌و لای با‌له‌ نادیاره‌کانی لای راستی خۆی گه‌پایه‌وه‌و به‌ ئارامی و به‌شیوه‌یی که‌ یاوه‌ران چووبوونه‌ خه‌وه‌و گوییان له‌ ده‌نگی نه‌بی و به‌بنی لیوه‌وه‌ گوتی بنووسم و نامه‌وی بنووسم خه‌نده‌ییکی تیز ئامیز له‌فه‌زا بیستراو ده‌نگی که‌ ده‌یگوت ((تۆ ئه‌ی مشتئ خاک، چ تیده‌گه‌ی که‌ راستی چیه‌؟ راستی هه‌وت لای هیه‌، له‌ حه‌فته‌مین ته‌به‌قه‌، راستی راستی خودایه‌، که‌ زه‌رپه‌یه‌ک له‌ راستی مرۆقه‌کان ناچی به‌سه‌ر ته‌خته‌وه‌ دنیشتوه‌، ئه‌ی مه‌تی موژده‌نووس ئه‌وه‌ راستیه‌که‌ له‌ گویکانتی ده‌خوینم.. بنووسه‌ ((سی موغ به‌ په‌یگیری ئه‌ستیره‌ییکی گه‌وره‌ هاتن تا ئه‌و نه‌وزاده‌ ستایش بکه‌ن. ئاره‌قه‌ له‌ توپلی مه‌تی دا هاته‌ ده‌روه‌، هاواری کرد ((من نانووسم من نانووسم!))، به‌لام ده‌ستی به‌سه‌ر کاغه‌زه‌وه‌ ده‌له‌رزی و ده‌ینووسی، کریست له‌خه‌ودا ئاگاداری کیشه‌کیشه‌ی مه‌تی بوو چاوی کرده‌وه، ئه‌وی بینی که‌ له‌ژیر مه‌شخه‌لدا لاریوته‌وه‌و به‌ هه‌ناسه‌پرکینه‌، تا سه‌رحه‌دی شکان قه‌له‌م به‌سه‌ر کاغه‌زدا تاو پیده‌دا. له‌ سه‌ره‌خۆ پیتی گوت ((برام مه‌تی بۆ دنالینی؟ کی له‌به‌رزایی تۆیه‌؟ مه‌تی له‌هه‌مان حالدا که‌ قه‌له‌می تاو ده‌دایه‌ سه‌ر کاغه‌ز و له‌لامی دایه‌وه‌ ((مه‌ولای من، مه‌پرسه‌ من به‌په‌له‌م.. برۆ بخه‌وه‌)) دلی کریست گه‌واهی ده‌دا که‌ خودا به‌سه‌ر به‌رزایی سه‌ری مه‌تی وه‌ستاوه‌، چاوه‌کانی داخست تا ئه‌و شیتیه‌ پرۆزه‌ ده‌روژتی.

دهکرد، داربادهم وای بهخهیاډ دادههات که بههار هاتووه دهستی دهکرد بهچرۆ کردن، مهله ماسی خۆرهکان دانیشتبوون و چاو لهپتی رۆژانی گهرم و میهرهبان بوون، تا به ئارهزوری خۆیان بهسهر تهخته تاویرهکانهوه کاری هیلکه دانانهوه دهست پێبکه، ئیدی پهرندهکانی خودا له بههاران هیلکه دادهنیسهوه، بهلام ماسی خۆرهکان لهناوهراستی زستان دهست بهم کاره دهکهن، خوداوهند رههتهتی بۆ دهناردن و وادهی دهدا که بۆخاتری نهوان چهند رۆژی لهزستان خۆرهتاو بهگهرمیوه دهردهکهوت، ثم خیاگران دهريا به شادی بهسهر ئاوو بهردهکانی گنسارت ههلهدهفرین، نهغمه ی سوپاسی خۆیان بۆ دهرگای خوداوهند سهردهدا که جارێکی دیکه وادهی خۆی بهجیهناوه، بهدریژایی ثم رۆژه دلنهزانسه، نهو یاهوانه ی که مابوون بهقایعی ماسیگری دهچونه ديهاته نزيکهکانهوه تا نهوانیش بالی خۆیان نهزمون بکه، فیلیپو ناتانیل دهچونه دیتنی دۆستهکانی خۆیان له جووتیارو شوانهکانهوه تا قسهی خۆیانیان پێ رابگهیهن. ئاندریاس و تۆماس بۆ راوی ماسیگرهکان دهچونه دهرياچهوه، یههودای لهمرۆقه ههلاتوو بهتهنها دهکوته کیوان تا توورپیی خۆی ههلهپۆتیه دهروه، پيشتر رهفتارهکانی ئوستاد نهوی شاد دهکرد، بهلام شت گهلیک بوون نهو ههرسی نهدهکرد، جارجار پاکشۆری کیوی له دهمی کریستدا دینهپراند، بهلام جارجارهش هیشتا که ههر کوری نهجار بوو وهکو مهپ باعهباعی عهشقی دهکرد، ئاخ هه ی سههرهپۆ کام نهشق؟ عهشقی چ کهسی دونیا قانقریای ههیه و پێویستی بهچهقۆیه... قسهی من نهویه)). مهتی تهنها کهسی بوو که لهمال دهمایهوه، دلێ نهدههات بجیهته دهروه، چونکه لهوانهبو ئوستاد قسه بکات، مهتی دهباویه نههیلی قسهکانی نهو بهبابچی، لهوانهبو پهرجویی نهجم بدات، مهتی دهباویه بهچاوی خۆی بیانبینی تا بیاخاته بهر قهلهمی خۆیهوه، پاشانیش دهیتوانی بجیهته کیندهریکهوه؟ دهیتوانی لهگهله کی قسهبکات؟ هیچ کهس لهو نزیک نهدهکهوتهوه، بۆ چونکه رۆژی لهروژان باجگریکی پیس بووه، لهبهرتهمه مهتی لهمالهوه دهما بهدزیهوه سهیری کریستی دهکرد کهلهژیر درهختی بادامی چرۆکرددا دانیشتبوو، مهجدهلیه لهبهرپیی کریستدا بوو به ئارامی قسهی بۆ دهکرد، مهتی گوئیکانی قولاغ دهکردتا قسهییك بقوزیتیهوه، بهلام بیهوده بوو، تهنها کاری که

دهیتوانی بکات نهوهبوو که سهیری رووخساری سهخت و شهکهتی ئوستاد و نهو دهستهی که بهناو کهزیهکانی مهجدهلیه دا دهگێرا بکات. رۆژو شهو زیارهتکهرا- جووتیارانی تهبهریه و ماسیگرهکانی گنسارت، شهوانه له کوپستانهکانهوه- سپیده زوو ديهاتیهکانی دوور دههاتن تا گوئیان له قسهکانی پهيامبهری تازهیی لهبارهی بهههشت و دۆزهخ و مرۆقاییهتی بهدبهخت و میهرهبانی خوداوهندهوه، لهو جیهی که ههتاو ههلهدههات و رۆژیککی بهشکو بوو، ئارهزوویان بوو تا نهو لهگهله خۆیان بهنه دامینی سهوزی کیوو بهسهر گیای گهرمهوه راکیشنو. گوئی لهو رابگرن، لهوانهیه بهسهر چهمهنی بههارهوه بچه خهویکی شیرینهوه، لهبهر تهمه له دهروهی دهرگا گردبوونهوه- لهبهر نهوهی دهرگا داخرابوو- هاواریان دهکرد که ئوستاد بیته دهروه.

کریست گوتی ((خوشکم مهجدهلیه گوئی بگره خهلهک هاتون من ببهن) بهلام مهجدهلیه که غهرقی چاوی نهو بوووه هیچی نهیست تهنها لهزهتی له دهنگدانهوهی هاواری وهردهگرت، ثم هاواره ههموو شتیکی بهو دهگوت، نهو پیاو نهبوو بویه پێویستی بهقسه نهبوو، جاریکیان گوتبووی (مهولای من، بۆ دهربارهی ژیانی ئاینده قسه لهگهله من دهکهیت؟ ئیمه پیاو نین که پێویستمان بهژیانی نهبهدی ههبی، ئیمه ژنین لهبهر نهوه نهگهر یهک سات لهگهله پیاویدا بین که عاشقی نهوین بهههشتیکی جاویدانیه، ساتیکی جوداایش دۆزهخکی هه میشهیه، لیره بهسهر هه مان زهویهویه که ئیمه ی ژنان به نهبهدی دهژین)) کریست دووباره گوتی ((خوشکم مهجدهلیه خهلهکی بۆ بردنی من هاتوون، دهبی برۆم)) ههلسایهوه و دهرگای کردهوه، شهقام پری بوو له چاوی پر تاسوق و دهمی بههاوارو نالهی بیماران، که دهستیان دریتو دهکرد. مهجدهلیه لهتهک دهرگا وه دیارکهوت دهستی نایه سهردهمی خۆی تا هاوار نهکات. لهوکاتهی که سهیری نهوی دهکرد به ئارامی له پيشهوه دهروار ئاپۆرهکesh لهودای نهوهوه بهبنی لیویهوه گوتی: ((خهلهکی جانهوهریکی کیوین، جانهوهرانی خۆینخۆری کیوی که تو ههلهدهدهرن)) کریست به ههنگاری دریتو لهسهرخۆ، بهرهولای کیوی که بهسهر بهرزایی دهرياچهوه سهرهلهگهراپوو، کیوی که تهنها یه کهجار بهسهر بهرزاییه که دا بازوووهکانی خۆی بۆ ئاپۆره که کردبووه هاواری عهشقی کردبوو، بۆ پيشهوه دهچوو، بهلام له مهودای نهوی رۆژو نهمرۆکه زهینی زبر

بووبو بيبابان دلتي رهق كردبوو، هيشتا دهامي پاكشوري وهك پولييه ناگر به سهردهامي خوييه وهه هست پييده كرد، پيشينييه كاني تهو روويانده داو خاموش دهوونه وه، هاواري خودايي و نامرديي دووباره زيندودهوونه وه تهو جوزام و شيتي و ناگر - سي كچي خودا - ي دديتن كه ناسمانيان شفق دهكردو دههاتن بهگهيشتن به ترپك دهامي بو قسه كردن كرده وه، پهيامبهره كوئه كان له دهروونيا هه لدهه زينه وه وه هاواري دهكرد ((لهشكريكي ترسناك لهو سهرى دونياوه ديت، ترسناك و خوشبهبز ديت، هيچ يهك له جهنگاوه ره كاني له بهرماندووبوون ناشه لي - خه والونين، هيچ كه مهربه ندي شل نيبه و قهيتاني هيچ پيلاوي پارچه پارچه نه بووه، تيره كان تيزو كه مانه كان به ژيبي كشاويان، سمى نه سپه كان وهك بهرد رهق و سهختن، تايه ي پهيتونه كان گردبان تهو له شكره وهك شيريني ميينه دهنه رپيني ههر كه سيك بگري به ددانه كاني قووتي دهدات كهس ناتواني نه جاتي بدات. پيره ميدي كه مووي سپي به جهسته يا زيت بووبوه هاواري كرد ((تهو كام له شكره؟))

كريست دهستي بو ناسمان بلنكرد ((تهي خه لكي كهرو كويرو گه مژه ده پرسيت ((كام له شكر؟)) لهشكري خودايه ته ي بهدبه ختينه، جهنگاوه راني خودا، له دوروه وه له فريشته دهن، به لام له نزيكه وه مه شخه لي ناگرن، به سهر هه مان تاويره وه كه ئيستا وه ستاوم هاويي رابردو ته وانم له جيني فريشته كان گرتو هاوارم كرد ((عشق... عشق!)) به لام ئيستا خوداي بيبابان چاوي كردمه وه ديتم، تهوان مه شخه لن، خودا وه نند هاواري كرد ((ئيدي ناتوانم بهرگه بگرم دادبه زم!)) تهوكاته دهنكي نالهو شيوه له ئورشه ليم و روم به سهر كييو گوپه كان دهگاته گوي.

زهوي بو روله كاني خوي دهگريا، فريشته كاني خودا دادبه زنه سهر زهوي سووتاو، به مه شخه له كانيان دهگريين و ده سووپين تا بيينن روم له كوي بوو ئورشه ليم له كوي، خوله ميش ده خه نه نيوان په نجه كانيان و وردى ده كه نو بوني ده كه ن، ده لين، ((دهبي)) تهو روم بووي و تهو هس سراييل و خوله ميشه كه به باد ده كه ن.

دايكيني گه نج كه مناله كه ي ده چه سپانده سينه يه وه هاواري كرد ((نايا هيچ ريگه بيك نيبه بو رزگار بووني؟ من تهو پرسيا ره بو خوم ناكم، به لكو بو كوپه كه م ده كه م)).

كريست وه لامي دايه وه: ((بو نا! له هه موو توفاني خودا وه نند بير له كه شتيني ده كاته وه هيوتيني كه مايه ي دونيا ي تاينده يه له ناو تهو كه شتبه داده نيت، من كليلي تهو كه شتبه م پييه)).

بياويكي بير كه شه ويلاكي ژيره وه ي ده له رزي هاواري كرد ((كي رزگاري ده بي؟ كي رزگار ده كه ي؟ نايا ئيمه هه لي رزگار بوونمان هه يه؟))

جيهان به بهرامبهرى مندا رهت ده بي و منيش هه لده بژيرم، له لايينكا زيده مه سره فه كان له خواردن و خوارنده وه و ماچ كردن له لايه كه ي ديكه، نه هامه تي ليدراوه كان و مه زلومه كاني دونيا، ته وانن تهو نه هامه تحالنه و تهو مه زلومانه ن كه هه لياينده بژيرم، ته وانن تهو بهردانه ن كه ئورشه ليمي تازه به هوي ته وانن وه دروست ده كه ينه وه.

- خه لكي به چاواني بريقه داره وه هاواريان كرد ((ئورشه ليمي تازه))

- به لي ئورشه ليمي! تازه خوشم نه مده زاني كه خودا وه نند له بيباباندا رازي خوي بو تاشكرا كردم، عه شق ته نها دواي مه شخه له كان ديت، سهره تا تهو دونيايه ده بيته خوله ميش، تهوكاته رزي تازه ده چيني، هيچ په ييني له خوله ميش باشر نيبه.

دهنگيكي زيرو شادان كه به دهنكي خوي ده چوو، به لام قولتر دهنگيدا يه وه: ((په ييني باشر له خوله ميش نيبه)) كريست گه رايه وه وه يه هوداي له دواي خوي بيني ههستي به ترس كرد، چونكه رووخساري ريش سوور هه وه ره تريشقه ي ده رده دا وهك بليي مه شخه لي موژده يين پيشتر لهو بهر بو بوو. يه هودا بو پيشه وه رايكردو دهستي كريستي گرت، به لووتفيكي چاوه رواننه كراو به بني ليويه وه قسه ي كرد: ((مه ولا... مه ولاي من)). يه هودا به دري ژايي ته مه ني خوي هيچكاتي وا به نهرمي له گه ل كه سي قسه ي نه كردوه، ههستي به شهرم كرد، لاريوه و واخوي پيشاندا كه دهيه وي شتي پرسى، هه رچه نده خوي له ماهيه تي پرسيا ري خويدا بي خه به ربوو، تهوكاته كوليله سوور يكي تازه رسكاوي دوزيه وه له رپشه وه ي هه لكيشا.

عەسر لە کاتی ئەوەوە گەڕایەوە و جارێکی دی بەدانیشتن بەسەر چوارپایەکی خۆیەوە چاوی پرپە ئاگرە، لەپێشەوە هەستی کرد کە خودای ناوەوەی لەپەلەدا بوو، ئیدی چیت مارهێ چاوەروانی بەو نادا توورپەیی و خەم و شەرم زالا بوو بەسەریا، ئەمەرد جارێکی دی قەسە کردبوو مەشخەڵێکی بەسەر سەری خەڵکەوه وەر سوورپاند بوو، ماسیگران و جووتیارانی سادەدل بۆ ساتی زەندەقیان چوو بوو، بەلام یەكسەر دانیان بە خۆدا گرتبوو ئارام بوو بوونەوه، تەواوی ئەم هەرهشانه بەرای ئەوان وەكو چیرۆکی پەریان وادەهاتە بەرچا، ژمارەییکی زۆر لەوان بە لایلایە دەنگی ئەوهوه بەسەر گیای گەرمەوه چوو بوونە خەو. کریست بەتارامی و بەدلیکی پەر لە شەژان سەیری ناگری دەکرد، مەجدەلیه له گۆشەییكەوه وەستابوو سەیری ئەوی دەکرد، حەزی لێ بوو قەسەیی بکات، بەلام زاتی نەدەکرد، جارجاره دەبی کە قەسە زنی پیاو خۆشحال دەکات و زەمانیکیش دەبیتە مایه توورپەیی ئەوهوه، مەجدەلیه لهوه بەناگابوو لەبەر ئەوه قەسە نەدەکرد.

دەنگی ئەتارادا نەبوو، مالا بۆنی ماسی و ئەکلیلی کێوی دەدا، پەنجەرە رووبەرۆوی حەوشە کرابوو، لەو نزیکانەوه درەختی ئەزگیل شکۆفەیان کردبوو، چونکە عەتری دلاوێرو توندی ئەوان، لەگەڵ شەنی خۆراوا دەهاتە مالهوه.

کریست هەلسایهوه و پەنجەرە داخست، تەواوی ئەم عەترە بەهاران هەناسە و هەسەهە بوو، عەترێکی لەبارنەبوو بۆ رۆحی ئەوا، زەمانی ئەوه هاتبوو کەبچێ و هەوای داواکراوی خۆی بدۆزیتەوه خودا بەپەلە بوو. دەرگا کرایهوه یەهودا هاتە ژوورەوه، چاوه شینەکانی بەدەوری ژووردا گێرا، ئوستادی دیت کە چاوی برپوهتە ئاگرەوه، مەجدەلیه له لـمـبـر - قیت و زوبەدی کە چوو بووه خەوه و پرخەیی دەهات و لەژێر رووناکایی مەشخەڵدا خۆشەنوس کە دەینووسی و کاغەزی خۆی بە لەکە پرده کردەوه... سەری راته کاند، ئایا خەباتی گەوره ئەوهبوو؟ ئاوهه دەیانویست بچن بۆ فەتھی دونیا؟ یەك سەرەرۆ، میرازیکی نووسەر، ژنیکی بەدناو چەند ماسیگری، پینەدۆزی، دیوههیی، کە هەموویان لەکفر ناحوم دا کەنگریان خواردوه و لەنگەریان گرتوه، لە سوچیکەوه مات بووینە، سالومە پیر سەفرە راخستبوو. یەهودا

بەزەمەزەمە کردنەوه گوتی ((من برسی نیم، خەوم دیت)) چاوهکانی خۆی داخست تا ئەوانی دیکە نەبینی کە یەكسەر بەسەر سەفری شامهوه دانیشتن، پەپوولەیی لە کلاوژژنەهی دەرگا هاتە ژوورەوه، بەدەوری بلیسە مەشخەڵدا پەرپوالبی لیکدا، بۆ ساتی رۆیشتن و بەسەر سەری کریستەوه پەرپوالبی لیکدا، ئەوکاتە بە دەوری ژووردا دەستی کرد بە هەلفرین...

سالومە پیر گوتی ((میوانیکمان بۆدی هەموومان بەدیتنی ئەو دلخۆش دەبین))

کریست نانی دابەش کرد، پیرۆزی کرد و دەستی کرد بەخواردن، هیچ کەسی قەسە نەدەکرد، زوبەدی پیر کە بۆ شام بیدار بوو بووه. ساحیب مالا خەفەتخان بوو، پیاڵەیی خۆی پرکرد لە شەراب بەیه ک قوم هەلیقوراندو لەبەر خۆ گوتی ((بەرپاستی ئەومیاوانە ژبانی مەرۆق پر لەخەم دەکات، هەست دەکەیی لەگەڵ شێری بەسەر سەفرهوه دانیشتیوی)). بەو بڕۆکەییە کە بەزەینی داهاات یەكسەر زەندەقی چوو هەلسایهوه، لەکاتی ئەوەوە لای دەرگادا دەرپۆیشتن گوتی: من دەرۆم تا یونسی پیر بدۆزمهوه و وەك دوو مەرۆق بەیه کەوه گەپێ بکەین)). بەلام لەهەمان ساتدا چەند دەنگی سۆکی پیتی بەرگۆی کەوت (سالومە پیر کە لە جێوه هەلسا گوتی) (ئەوهش هی میوانمان) هەموو ناوڕێیان دایهوه. لە ناستانەهی دەرگادا خاخمی پیری ناصیره وەستابوو، بەرپاستی چەند پیرۆ شکست بوو بوو! لەودا جگە لە مەشتی ئیسقان و پێستی هەتاوه سووتی کە ئیسقانهکانی لەبنهوه داپۆشی بوو، بەهەر جۆری مایه ئەوهبوون کە رۆح هەلنەفری، هیچی دیکە تی نەما بوو، خاخام لەم دواپههه نەیدەتوانی بچەوی، هەرکاتی جاجار لەکاتی سپیدەدا خەو ئەوی دەرپاند، خەونی عەجیب و غەریبی دەدیت کە ناوهرۆکیان هەمووی یەك بوو ((فریشتەکان، مەشخەڵەکان... ئورشلیم لەشپۆهی جانەوه ریکی بریندار و هاوارکردن. کە بەهەول و تەقەللاوه لەکێوی - سەهیون - دا سەر هەلده گەرا. بەکوتانەوهی سەفرهوه بەمەشتی خۆی گوتی ((کۆرپینە قەسە بکەن مەگەر چی روویداوه؟ نەکا جەستەیی رووبەرۆوی ئیمه ببیتەوه؟ مەگەر نەتانبیستوه هەرکاتی سی یا چوار نەفەر بۆ خواردن دانیشتن ئەگەر دەرپارهی خودا قەسە بکەن، وەك بلیسی لەسەر سەفرەیی خێزانی دانیشتون، خاخمی پیری

ناصره كه خودا سه لامه تي بكات جاريكيان شه قسه ي گوتوه من باشم له بیره، له بیره مه قسه بکه كورې ميړي خودا بهينه خواره وه بۆ مالي من، ده بورې كه به كورې ميړي بانگت ده كه م ناخر هيشتاش نازانم چيت ناوينيم، هندی تو به كورې نه جار بانگ ده كه من، ژماره يي به كورې داود، كورې خودا، كورې نينسان. هه موو قاتيان كرووه به قسه ي خويان دونيا هيشتاش برياري خوي ندهاوه)).

كريست وه لامې دايه وه ((زوبه دي پير له شكريكي بي شوو مار له فريشته كان له ده ورو بيري خودا وه نده هله دفرن هاواريان دهنكي زيرو زيرو ناوي زولالي هه لپژاوه و خودا ده پيرستن، به لام له دور، هيچ فريشته يي زاتي نزيك بوونه وه ينيه، جگه له فريشته يي)). زوبه دي به كرده وي چاوه شهرباب ليدراوه كه ي پرسی ... كي؟

كريست وه لامې دايه وه ((فريشته ي بيده نكي)) خاموش بوو. خاوه ن مال بيده ننگ بوو، پيالهي پر شهرباب كرو وه ليقوراند، له بهر خو گوتي: ((به راستي شه ميوانه ژياني خه لك ناخوش ده كات وه هه ست ده كه ي له گه ل شيري له سه ر سفره دانيشتوي...)) به ختوره كرده ي شه بيرۆ كه يه بۆ زه يني يه كسه ر ترساو هه لسا يه وه، له كاتيكا بۆ لاي ده رگا چو گوتي: ((من ده چم تا يونسي پير بدوزمه وه، كه وه كو دو مرؤفد گالته يي بكه ين به يه كه وه))، به لام له هه مان ساتدا دهنكي چهنده هه نگاويكي سووكي به ر گوي كه وت.

سالومه ي پير له جيوه هه لسا يه وه گوتي: ((شه وه ش له ميوانه كانمان)) هه موو گه رانه وه له ئاستانه ي ده رگادا خاخامي پيري ناصره له ده رگا وه ستابوو، واي چهنده كه نه فت و شكسته بوو، جگه له مشتت نيسقان و پيستيني سووتاو كه نيسقانه كانې دا پوشيبوو به هه ر جوريش بي ماوه بيك بوو بۆ شه وي رۆح هه لته فرې، هيچ شتي له جيگاي خوي نه مابوو، خاخام به م دوايانه نه يده تواني بجه وي، هه ر كاتي كه جار جار له كاتي سه حه ردا خه و رفاند خه ونې سه يرو غه ريبې هه مووي يه ك بوو، فريشته كانې ده ديت، كه ناوه رۆ كه كانيان هه مووي يه ك بوو، فريشته كان به هه ول و ته قه للاوه به سه ر كيو ي سه هيون هه لده گه را)).

چهنده رۆزي پيشوو له كاتي سه حه ردا دووباره هه مان خه وي دي بوو، نيدې كاسه ي سه برې پريوو بوو، به هه لبه زينه وه له شيني خوي مالي جيهيشتتوو گه يشتتوو مه زراو ده شتي - نيسدرلون - ي له دواي خويسه وه جيهيشتتوو، -كه رمول- به شوين پيي خوداوه له به ره و رووي شه ودا سه ري به رز كرده وه، به يه قينه وه شه لياسې په يامبه ر به سه ر ترپيكي كيوه وه وه ستابوو، شه مه بوو كه خاخامي بۆ پيشه وه راده كيشاو تواناي سه ره له گه راني بيده به خشي، به گه يشتنې پيره ميږد بۆ سه ر ترپيكي خوره تاو دابه زي، ده يزاني كي سي تاويږه به ردي سه خت به ناو نيشاني -قوربانگا- به سه ر ترپيكي پيرۆزه وه قيت بوو بوونه وه وه له ده ورو بيريانا نيسقان و قوچي قوربانيه كان هه بوو، به لام كه نزيك بۆ وه سه ري به رز كرده وه، هاوارتيكي كرد، به رده كان تاوانه وه و چو بوونه ناو زه وي! شه مرؤعه سر سي پياوي زه به للاح به سه ر ترپيكيه وه وه ستابوو، جليان وه كه به فرسپي بوو روو خساريان تيكه ل به نوور بوو، كريستي كورې ميړي له ناوه نديان بوو، له لاي چه بي شه ودا شه لياسې په يامبه ر بوو كه موشتي پر له پشكو بوو، له لاي راسته وه ي شه موسابوو به قوچي لوول خواردوو دوو ستوون به پيتي ئاگرين. خاخام كه وته سوژده وه، له كاتيكا ده له رزي به بني ليويسه وه گوتي: ((شه دونيا... شه دونيا)) ده يزاني شه لياس و موسا نه مردبوون و له رۆزي ترسناكي خودادا دووباره به سه ر زه مينه وه ده ركه وتبوون، شه وه ش نيشانه ي ديماهي هاتني دونيا بوو، شه وان به ده ركه وتبوون، له وي بوون و خاخام له ترسان ده له رزي، سه ري به رز كرده وه، سي تاويږه به ردي گه وه كه له تيشكي هه تاوي خورثاوا بووندا ده دره وشانه وه. خاخام ساله هاي سال كتبيي په يامبه راني كرده وه له هه واي يه هودا هه ناسه ي هه لكيشا بوو، فير بوو بوو كه چو ن ماناي شاراوه له پشتي ديارو نادياردا بدوزيته وه، نيستا تيگه يشي، گوچانه كه ي له زه وي هه لگرت- چهنده سه رسام بوو كه شه له شه له رولاوازه شه قوده ته ي هه بوو؟ چووه ناصره و كانا و مه جده ل و كفرناحوم تا به دواي كورې ميړي دا بگه ري، بيستبووي كه له يه هوديه گه راوه ته وه و نيستا به ناوه ندي جه ليلدا ره تده بي و وچو ن جووتياران و ماسيگران ده ستيان كرده بوو به دروست كرده ي شه فسانه ي په يامبه ري تازه: له باره ي په رجوه كانې، شه و قسانه ي كه ده بخسته سه ر زمان و شه به رده ي كه له كاتي قسه كردن دا روو به پرووي ده بۆزه و پاشان له كه نار به رده كه به گول

داده پێشرا.. له پێگه دا رووبه پرووی پیره میردی بۆوه و دهستی به پرسیار کرد، پیره میرد دهستی بۆ ئاسمان بهرز کردوه: ((من کوئیربوم شه و دهستی دایه پیلوه کاهم و بینایی به من به خشی. هه چهند که به منی گوت له مباره وه شتی نه ئیم، به لام له دیهاته کانه د سوور پیمه وه به هه موویان ده ئیم:

- پیره میرد ده توانی به من بلێی که له کوئ ده توانین بیدۆزینه وه؟

- که جیمه پێشت له مالتی زوبه دی بوو له کفرناحوم، خیراتر برۆ تابهر له سه ره له گه پانی بۆ ئاسمان بتوانی بیگه پیتی؟

خاخام خیراتر ههنگاری هه ئینا، شه و شه وی داگرت، مالتی زوبه دی پیری له تاریکیدا دۆزیه وه چوه ژووره وه، سالومه ی پیر له جیوه هه لسا یه وه تا به خیر هاتنی بکات.

خاخام به رابردن له ئاستانه ی ده رگاوه گوتی: ((سالومه ره جمه تی خودا وه ند له م ماله بی و سامانی ئیبراهیم و ئیسحاق هه رزانی خاوه نیان بی)) ئه و کاته ئاو پری دایه وه وه له دیداری کریستدا راما ((مه ئیکێ زۆر به سه ر به رزایی سه رمه وه هه لده فرن و هه وائی تۆم بۆ ده بین، کو پم شه و ریگایه ی گرتۆتته به ر نا هه مووارو له راده به ده ر دوورو درێژه، خودا وه ند هه مپرا هت بی)).

کریست به دهنگیکی پر له و یقاره وه وه لامی دایه وه - نامین.

زوبه دی پیر دهستی نایه سه رسینه ی و سلاوی له میوان کرد و پرسی ((باوک ه شه وه رۆژ له کوئ هه لاتوه؟)) به لام خاخام بی شه وه ی وه لامی بداته وه له که نار ئاگر دانیشته، رهنگه داشنه نیشتبی، سه رمای بوو خه سته و برسی بوو، به لام مه یلی له خواردن نه بوو، دوو یا سی رێ له به رده میا کرابوونه وه نه ییده زانی کام ریگا بگریته به ر، بۆچی هاتبوو؟ هاتبوو تا خه ونه کانی بۆ کریست بگریته وه، به لام شه گه ر شه خه ونه له لایه ن خودا وه بووین، ئه و کاته چۆن؟ خاخام چاک ده یزانی که هه رماس روو خساری خودا ده گریته خۆی تا مرۆقه کان هه لئه تینی، شه گه ر شه وه ی که بین ی بووی بۆ کریستی گێرا بوه وه.

***

له وانه یه که دیوی غروور زال بی به سه ر رۆحیا و گو مپرای بکات، ئه و کاته وه لامی شه وه ده بی که خاخام بیداته وه، ئایا شه و شه رک ی بوو که شه و رازه داخرا وه راگری و به دوای شه و دا بکه وی؟ به لام بۆ خاخامی ناصیره شه وه راست بوو، که شه و وه دوای ئازاترین شۆرشقان و هه موو ئه وان ه ی لاف و گه زافی شه وه لیده دن که شه ر یعه تیکی تازه یان ه یئا وه بکه وی؟ بۆ چونکه کریست شتیکی به پێچه وان ه ی شه ر یعه ت گوتبوو؟ به قسه ی شه وان رۆژی شه ممه ی پیرۆز بۆ دیتنی نه فه ری چۆته مه زرا وه، که خه ر یکی پاک کردنه وی چال و ئاوه رۆی باغی خۆی بووه، گوتبووی:

((بیا وه که شه گه ر ده زانی تۆ چ کار ده که ی، ئومیده وارم که شادی بتگریته خۆ، شه گه ر نازانی نه فره ت له تۆ بی که بۆچی شه ر یعه ت له ژیر پی ده نیی)) به بیستنی شه م خه به ره خاخامی پیر که وته شله ژانه وه وه له به رخۆ که وته نه ندیشه وه ((شه و یاخییه مرۆقیکی تر سناکه، شه معون، ئاگا دار به دنا کفر و نه فره ت بۆ خۆت ده کری.. شه ویش له ته مه نی تۆ دا)).

کریست هات و له که نار یا دانیشته، یه هودا به سه ر زه وی راکشا و چاوه کانی داخستبوو، مه تی چوه شوینی خۆی له ژیر مه شخه لدا قه له می گرت ه ده ست و له چاوه ر وانی دا مایه وه، به لام کریست هیچی نه گوت، سه یری ئاگری ده کرد که چۆن دار ده سوتینی، هه سته ی کرد خاخامی پیر هه ناسه برکیی بووه وه ک بلێی هیشتا له ریگایه. سالومه ی پیر له هه مان شه م سه ین و به ینه دا جیگه ی بۆ خاخامی پیر راخست، خاخام پیره میردی بوو ده بوا یه دژه گو و سه رینی نه رمی هه بی، گۆزه ئاویکیشی له ته ه نوینه که ی دانا تا شه گه ر تینوو بوو بتوانی ئا و بجواته وه، زوبه دی پیر له وه به ئاگا هات که میوانی نوی به خاتری شه و نه هاتوه، گۆچانه که ی ده ست دای و چوه سۆراغی یونسه وه، تا دوو باره له هه واییکی مرۆیانه دا هه ناسه بدا، شیران ماله که یان پر کردبوو، مه جده لیسه و سالومه چوونه ژووره کانیان تا کریست و خاخام به ته نها بمیننه وه، دل یان گه واهی دده که شه م دوو نه فره چه ند رازیکی گرانبار یان پی یه له سه ر یا بکه ونه گفتوگۆ وه.

به لام کریست و خاخام گفتوگۆ یان نه کرد، شه وان دل نیایی ته و اویان هه بوو که هیچ کاتی ناتوانن رازی دل هه لپێژنه ده ره وه و باری سوک بکه ن، شه وان بیده نگیان هه لپێژارد، چه ندین سه عات له دوای یه کتری رابردن، مه تی به ده سته ی به قه له مه وه خه وت، زوبه دی

دوای چه نه بازیکی زۆر گهراپه وه وه له كه نار پیره ژنه كهی راکشا، نیوه شه ویوو، خاхам تژی بیده نگی بوو، هه لساپه وه، به بنی لیویه وه وه گوئی ((کریست ته مشه وه به نه ندازه بیکی ته واو قسه مان کرد، به یانی سپیده دهست پیده کهینه وه)) به شه ژنۆی له رزیوه وه خوئی بۆلای نوینه که په لکیش کرد. خۆره تاو هه لاتوو له ئاسمان به رزیوه وه، ده مه ده می نیوه رژیوو، به لام خاхам چاوی نه کرده وه، کریست چوو بووه که ناری ده ریچه تا له گه ل ماسیگران قسه بکات، چوو نه ناو قایگی یونس تا یارمه تی بدات له ماسی گرتندا، یه هودا ته نها و ته نها وه کو سه گی می گه ل به بی ئامانج له ده ور به ردا ده سو راپه وه.

سالومه ی پیر به سه ر خاхам وه لاریوو تا گوئی له ده نگی هه ناسه ی بی، هه ناسه ی دها به بنی لیویه وه گوئی ((سو پاس بۆ خوا هیشتا زیندوه)) سالومه خه ریکی رۆیشتن بوو که خاхам چاوانی کرده وه، نه وی بیینی به سه ریان لاریوته وه، تیگه یشت و بزیدیکی کرد.

گوئی سالومه هه راسان مه به نه مردووم هیشتا ناتوأم بمرم، سالومه به توندی وه لأمی دایه وه ((هه ر دوو کمان پیر بووین هه ر چه ند زیاترو زیاتر له مرۆق — دوور ده که وینه وه له خودا نزیک ده بیینه وه، هیچ که سی ئاگای له ساتی نه جه لی خوئی نیه، بیر ده که مه وه که گوئی ((هیشتا ناتوأم بمرم)) گونا هه.

خاхам پیله ی کرد له سه ر قسه ی خوئی ((سالومه ی ئازیز هیشتا نه جه لم نه هاتوو ه، خودای سراییل خوئی واده ی به من داوه: شه معون تۆ نامری، مه گه ر ته و کاته ی که کریستیانو بیینی)). به لام له کاتیکا هم قسانه ی ده هیناپه سه ر زمان چاوانی له ترسان ده کرایه وه، نه کا نه و پیشت کریستیانوی بیینی بی؟ ئایا ده بی ته مه خه ونیک بیست که رمول خه ونیکی له لایه ن خودا بۆ من هاتبی؟ نه گه ر وایی ته و نه جه لی هاتوو ه، ساردی نیشته ته واوی له شه ی وه، نه یده زانی شادی ی یا بنالی؟ رۆحی شاد بوو، کریستیانو هاتبوو، به لام جه سته ی له رزۆکی گه ره کی نه بوو بمری، به هه ناسه پر کیوه، هه لساپه وه، بۆلای ده رگا خزی، له ئاستانه ی ده رگا دانیشته تا خۆری به سه ردا هه لیت و غه رقی نه ندیشه بوو. کریست ده ور به ری شه و ماندوو مردوو گه راپه وه،

به در ژایی رۆژ له گه ل یونس ماسیگری کرد بوو، قایغ پرپوو بوو له ماسی و یونس غه رقی شادی بوو بوو ده می به ش کرده وه تا قسه بکات، به لام په شیمان بۆ وه تا نه ژنۆی چوو نه ناو ماسیه کانه وه، نیگاییکی کرد بووه کریست پیکنی بوو.

هه مان شه و یاوه ران له دیهاته نزیکه کانه وه گه راپوونه وه، به ده وری کریستدا چوارمیخه کی دانیشتبووون ده ستیان کرد به گێرانه وه ی هه موو شه وی که بیینی بوویان و نه نجامیان دابوو، له کاتیکا بۆ ترساندن جوتیارو ماسیگران گه روویان که وتبوو گه یشتنی رۆژی خودا وه ندیان پیراگه یان دبوون، گو یگران، به ئارامی به رده و امییان به چا کردنه وی تۆر یا هه لکه ندنی باخی خۆیان دابوو، جارنا جار به سه ر ته کاندنه وه ده یانگوت ((ده بیینی... ده بیینی)) ته و کاته بابه تیان ده گۆرێ.

له هه مان کاتدا یاوه ران سه رگوزشته ی خۆیان ده گێراپه وه له پر پیکا سی نیر دراو گه رانه وه، یه هودا به بی ده نگی به سه ر ده ستیکه وه پال که وتبوو، به دیتنی ته وان نه ی توانی به ر له پیکه نیینی خوئی بگری، هاواری کرد ((ته ی نیر دراوان، ته وه چیتان به سه ر هاتوو ه؟ مناله ورتکه کان خۆ ده بی پاره و پولی باشتان وه ده ست هی نابی!)) و له راستیدا چاوی راستی په ترۆس هه لسا بوو ئاوی لی هه لده ر ژا گۆناکانی یۆحه ننا پر له وروشان و خوین بوو، یا کوب ده له نگی، په ترۆس ئاخیکی هه لکیشا و گوئی ((مه ولای من، قسه ی خودا ده رده سه ریکی گه ور یه، به لی ده رده سه ریکی گه وره!)) هه موو له ژیره وه پیکنه ی، به لام کریست به نه ندیشه وه سه یری ته وانی ده کرد. په ترۆس که په له ی بوو هه موو شتی بلی خوئی هه ساندوه وه به رده وام بوو: ((ته وان به راستی ده خلی خۆیان به ده ست هینا یه که م جار گوتمان هه ر یه که مان بچینه ری جودا، به لام دوایی ترساین هه رسیکمان له گه ل یه که وه تینه ری و ده ستمان کرد به په نه ندیژی، له مه یدان شاردا ده چووینه سه ره ر دیکه وه یا به سه ر دره ختی هه لده گه راین، ده ستمان لیکده دا، یا په نجه مان له ده م ده ناو فیکه مان لی دها و خه لکی کۆده بوونه وه، هه ر کاتی ژنیکی زۆر هاتبا یۆحه ننا قسه ی ده کرد، له به ر ته مه یه که رووخساری وروشاوه، کاتی که زۆرینه پیابووون یا کوب به ده نگی قوولی خوئی قسه ی ده کرد، گوفتاری من ده ق وه کو گوفتاری خۆت بوو، به لام به لیمۆی گه نیوو هه یه و پیشوازیان لیکردین، چونکه

به قسهی خۆیان، ئیمه مالۆیرانی دونیامان به دیاری هیناوه، هه لێژانه سه زمان و ژنان به نینۆک و بیوان به مشت و ئیستا توخوا سهیری پۆته لاکێ ئیمه بکه!!

یه هودا دووباره پیکه نی، به لām کریست گه پرایه وه به نیگاییکێ توند ئهم ده مه بی ئه ده بهی داخست و گوتی ((ده زانم که ئیوه وه کو به رخ ده نیمره ناو گورگان، جه فاتان پیده کهن، به ردتان لیده ده و ئیوه به به دره وشت ناوزه ده کهن، بویه دژی به دره وشتی ده جه ننگن، تۆمهت به ئیوه رهوا ده بینن و ده لێن ئیوه ده تانه وی باوه رو خانه وادهی سه زوی باو کمان هه لوه شیننه وه، چونکه باوه ری ئیمه پاکتره، مالمان فراختر و سه زه وی باو کمان ته واری دونیایه! هاو پیمان که مه ره به ندتان توند به ستن مال اوایی له شادی و ئاسایش بکه ن، ئیمه به ره و جه ننگ ده چین)) ناتانیل گه پرایه وه به نیگه رانی نیگاییکێ کرده فیلیپ، به لām فیلیپ هیما ییکێ بۆ کرد وه ک بلێی ده یگوت ((هه راسان مه به ئهم جوړه قسانه ده کات تا تا قیمان بکاته وه)) خا خامی پیر زۆر ماندوو بوو سه ره له نوی راکشا، به لām زه یینی کراوه بوو، هه ستی به ئارامی ده کرد، سه دایی له ده روونی هه لسا، ئایا سه دای خۆی بووه یا سه دای خودا؟ شایه ده هه ردوو کیان، فه رمانی پیدای ((شه معون هه ر جیه که که ئه و بۆی ده روا به دوای برۆ)) په ترۆس خه ریک بوو دووباره ده می بکاته وه که کریست دهستی هینا پێش و گوتی ((ئیدی به سه))

کریست هه لسا یه وه سه ری، ئور شه لیم له بهر چاوی قه دی هه لێنا: کیوی و تژی خوین و له وه پهری نا ئوم ییدی دابوو، که مه نزلگای ئوم ییده، کفرنا حوم، له گه ل ماسیگرو جووتیارانی سادهدل له بین ده چوو، ده ریاجه ی گنسارت له ده روونیا غه رق ده بوو، مالی زوبه دی ته ننگ بوو: چوار دیواری مال هاتنه به ریه ک و ئه ویان گرت هه خۆ، خه ریک بوو ده خنکا بۆ پێشه وه چوو ده رگای کرده وه، بۆ لیره ما بۆوه؟ ده خواو ده نۆشی، ئاگر بۆ ئه و داده گیرساو نیوه رۆیان و شه وان سفه ریان بۆ ئه و ده کرایه وه، کاتی خۆی بی ئامانج به سه ر ده برد، ئایا به مجۆره بریاری رزگار کردنی دونیای داوه؟ شه رمی له خۆی نه ده کرده وه؟

چوو هه وشه وه، با ییکێ گه رم و بۆنی دره ختانی چرۆ کردوو له گه ل خۆی ده هینا نه ستیره کان بوو بونه رشته ی مرواری به گه رده ن و بازووی شه و، له ژیر پیدای زه وی

موره موری بوو، وه ک بلێی چه ند ده میکی بی ژماره مه مکی ئه و هه لده مژن. رووی له لای باشوور، (ئور شه لیمی پیرۆز) کرد، وابه دیارده که وت به دیقه ت گوی راده گری و له تاریکیدا هه لسه ده تا رووخساری سه ختی تاویره به رده خویناویه کان بنا سیتته وه، له هه مان حالدا که زه یینی تاسوق و نا ئوم ییدی وه ک چۆن رووباری ره وان هه ی ده شت و کیو بوو بوو، خه ریکی دارماندنی شاری پیرۆز بوو. له پریکا هاته به رچاو که له ژیردار بادامی تازه چرۆ کردو دا سیبه ریکی گه وره که وته جول ه، یه کسه ر شتیکی ره ش تاریکتر له خودی شه و هه لسا یه وه، هاوسه فه ری زه به لاهی خۆی بوو. له میان شه وی ئارامدا ده یتوانی سه دای هه ناسه برکیی سه نگی نی ئه و بیستی، به لām نه ترسا، زه مانی بوو عاده تی به هه ناسه ی ئه و گرت بوو، له چاوه روانی ئه و وه ستا، ئه و کاته له سه رخۆو فه رمانه ده رانه، سه داییکێ ئارام له ژیر دره ختی بادامه وه گوتی ((چاکتر وایه برۆین!)) یوحه ننا به شله ژانه وه له تاریکیدا ده نگیکێ بیست و به بنی لیویه وه گوتی ((مه ولای من، له گه ل کی قسه ده که ی؟)) به لām کریست هاته ژووه ره وه، ده ستی دریش کردو گۆچانی شوانی خۆی له سوچی ژووره وه هه لگرت، گوتی ((دۆستان وا من که وته ری، خا خامی پیر له نا نوی هه لسا و که مه ره به ندی توند کردو گۆچانی خۆی ده ستدایی ((کورم من له گه ل تۆ دیم)) یه که مین که س بوو بۆ لای ده رگا چوو. سالومه ی پیر خه ریکی رستنی به ن بوو، ته شی خۆی نایه سه ر سندوق و گوتی ((منیش دیم، زوبه دی کلپه کانت بۆ جیدیلیم خودا حافیز)) کلپه کانی له ده وری که مه ری کرده وه دای به میرده که ی. ئه و کاته خۆی به توندی له له چه کی پێچا، ماله که ی خۆی به سه ر کرده وه به هیما ی سه ر خودا حافیزی لیکرد، له پریکا دلی وه ک دلی کچیکێ بیست ساله ی لیته ات.

مه جده لیه بیده نگو خۆش حال هه لسا یه وه، یا وه ران وروژان، هه لسانه وه که وته سه ییری یه کتریه وه، تۆماس که که ره نای له بهر شالی دهنه گوتی ((تاره زووت کینده ره؟)) ناتانیل گوتی ((له م کاته ی شه ودا؟ بۆ به په له ی؟ مه گه ر نابی سه به ی سپیده ئه م کاره بکه یین؟ وه ک به رخۆله سه ییری فیلیپی کرد، به لām کریست به هه نگاری درێژ له حه وشه دا ریگه ی خۆی به ره و باشوور ده ست پیکرد.

ئورشلیمی خۆی دەکرد، شەقیان برد، کەوتنە جریووە دەستیان کرد بە دارمان سەرەتا ناخی دل، پاشان ناخی زەین، لەلایەکی تر، بەسەر خودی زەویووە، یەهووی بەرز جاریکی دی قاییشی چەرمینی وەستاکاری خۆی بەستا، تەرازوو خەتکیشی خۆی گرتە دەست، دابەزیە سەرزەوی، خودی خۆی بۆ کۆمەك کردنی و پێرانی رابردوو دروستکردنی ئاینده و پێرانی مۆڤقەکان بۆ پێشەووە کەوتەپێ، بەلام بەر لە هەموو شتی دەستی بە پەرستگای یەهودیان کرد لەئورشلیم.

کریست هەموو رۆژی بەسەر بەردرێژکراوە خۆیناویەکاندا دەوێستا بە گرانباری سەیری ئەو پەرستگایە دەکرد و هەستی دەکرد کە ئارەزوو دەکا وەک تەور بکەوێتە رەگورپشەوی ئەو پەرستگایە و وێرانی بکات، بەم بوونەووە پەرستگا هێشتا بەسەرپێووە بوو، لەژێر نووری خۆرەتاویدا وەک گاییکی زیترین و قۆچی ئەلقە گول بەسەرەووە دەدرەوشایەووە، دیوارەکان تا ساپیته، بەمەرمەری سپی و دەماری شینباو جەلاکراوون، وابەدیاردە کەوت کە پەرستگا بەسەر رووی ئۆقیانوسیکی شەپۆلاوی مەلەدەدەکات. لەپێش رووی ئەویدا سێ ریز ژوور یەك بەسەر ئەوی دیکەووە هەلۆاسراوون لە خوارترین و جێدارترین ئەو ژوورانە تاییهت بوو بەت پەرستەکان، ناوەندی تاییهتی خەلکی سراسیل و بەرزترین حوجرە لە بەردەستی خزمەتکارانی پەرستگابوو، ژمارەیان بیست هەزار نەفەربوو، شەوو رۆژ بەحەوت شپۆه بخوریان تیدا دەسووتین، دوو کەل و چەر بوو، کە بزنان لە حەوت فەرسەخ رێو دەپژمێن، کەشتیەکی بچوک کە قەلائی عاسیی ریبازی موسا بوو، هەمان ئەو کەشتیەیی باوو باپیرانی قەومی بەنی سراسیل کە پێشینیانی چادرنشین لەگەل خۆیاندا لە بیابانەووە هینابوویان بەسەر ئەم تروپیکە سەهیۆنە لەنگەری گرتبوو لەخاکدا رەگاژۆ بووبوو، بەداری سەرونیازو زیرو مەرمەر خۆی رازاندبوووە بووبوو بە پەرستگایی، خوداوەندی کێوی بیابان ئارەزووی هەلبێژاردنی بێدەنگی نەبوو لەمال، بەلام وا لە بۆنی درەختی سەرونیازو بخورو گۆشتی قوربانی بەکەیف بووبوو تا رۆژیکیان پێی هەنگرت و چووە ناویەووە.

ئێستا دوو مانگ بەسەر رۆژی کۆچی کریست لە کفرناحومدا بەسەردەچی، هەموو رۆژی دەچوو رووبەرۆوی پەرستگا دەوێستا و سەیری دەکرد، هەموو رۆژی بۆ ئەو

بەشی بیست و پینجەم

بناغەیی دنیا لەرزۆک بوو... چونکە دلی مۆڤق لەرزۆکە، لەژێر هاواری ئەو تۆرەبەردانەیی کە خەلک و ئورشلیمی خۆی بانگ دەکرد، لەژێر هاواری پێشبینییەکان و بەدیارکەوتنی رزگارکەر، رێو رەسمی مەزەهەبی ژێرکۆتی فەریسی و سەدوقیەکان، ئەو دەوڵەمەندانەیی کە دەیاخوار، ئەو هەژارانەیی کە برسی بوون، لەژێر دەستی خوداوەندی یەهووە، کە لە سیمیل و ردینی ئەویدا خۆینی مۆڤقاییهتی، چەندین سەدەو سەدە هەلدەرژاییە دەروونی گەرداوی مەرموز، لەهەموو دەرگایی کە لەگەل ئەو خوداییەدا پێی دەچووێ ژوورەووە، هاواری بەرزەبۆو، ئەگەر قسەییکی ئەفین نامیزت دەکرد، هاواری دەکرد: ((من گۆشتم دەوی)) بەرخ یا یەكەم نۆبەرەت کە بەنیشانەیی قوربانی دەتکرده دیاری، هاواری دەکرد ((من گۆشتم ناوی، جلتان مەدرپین دلتان بەدپین، جەستەیی خۆتان بەرۆح و رۆحتان بەپەرست بگۆرنەووە و بیدەنە دەست با)). دلی مۆڤق لەژێر هاواری شەش سەدو سێزدهووە فەرمانی نووسراوی ریبازی یەهو، جگە لە فەرمانە نەنووسراوەکان وردوخاش ببوو، بەلام خورپەییکی نەبوو، لەژێر ئاوازی سەرەتای پەیداوون سەرەتای لاویان، سەرەتای ژمارە، کتیبی دادوهران، کتیبی پاشایان وردوخاش بووبوو، بەلام دانەدەخوړیا ئەوکاتە لە پریکا لەچاوەرواننەکراوترین ساتەکاندا باییکێ نەرم هەلیکرد نە لە ئاسمان، بەلکو لەزەوی، تەواوی ژووریچکەکانی دلی مۆڤق کەوتە لەرزەووە بۆ درەنگ دادوهران و پادشایان رێو رەسمی مەزەهەبی و فەریسی و سەدوقی و ئەو بەردانەیی کە بانگی مۆڤقەکان و

تازهبوو، وهك بلیئی بۆ یه كه مین جاره ده بیینی، گوایه هه موو رۆژی چاوه پروان ده كات تا به دارماوی به سه ر خاكه وهی بیینی، تا بتوانی له م سه ر بۆ شه سه ر له قه كوتی بكات، ئیدی ئاره زووی دیتنی نه بوو، ترسیكی لی له دلدا نه بوو، پيشترى له ناو دلیاندا ویران بوو بوو، رۆژیکیان كه خاخامی پیر ویستی بزانی هۆی چیه زیاره تی ناکات، به سه ر راوه شان دنیکه وه گوتی: ((ساله های ساله به ده وری شه م په رستگایه سوورامه ته وه، ئیستا كه په رستگا به ده وری مندا ده سوورپه ته وه)). خاخام به شیوه بیینی په لپ ئامپزه وه گوتی ((کریست شه م وشانه کفر ئامپزن تو ناترسی؟))

کریست وه لآمی دایه وه ((کاتی كه ده لیم - من - قسه له وه جه سته یه ناکه م كه خاكه یا كوری میترئ، كه شه ویش هه ر خاكه وه پشكۆییکی زۆر وردی له گه ل تیکه له ... خاخام - من - ی ده م یانی خودا)).

خاخام به دا پۆشینی رووخساری خۆی هاواری كرد ((ئه وه شیان كوفریکی وه حشه تناكه)).

کریست به خه نده بییکه وه وه لآمی دایه وه ((له بیرت بی كه من كوفر گوییکی پیرۆزم))

رۆژیکیان كه یا وه ره كانی به ده می كرا وه ستایشه وه له رووبه پرووی په رستگادا شه ویان دی توو به بوو، به خه نیینیکی تال به وانی گوت: ((وادیاره په رستگا مایه ی سه رسامی ئیوه یه؟ بۆ دروست کردنی شه وه په رستگایه چه ندین سال پتویست بوو. بیست سال و ده هه زار کارگه ر؟ له ما وه ی سی رۆژدا ویرانی ده كه م، بۆ دواجار به تیری ته ماشای بکه ن و مالاوایی لی بکه ن، چونکه به ردیکی له سه ر به ردیکی نامینی. یا وه ران به ترسه وه پاشه کشه یان کرد، نه کا ئوستاد عه قلی له ده ست دابی؟ به م دوا ییه زۆر توندخو بووه، سه یرو سه رسه خت بووه، بایینی غه ریب پیر له جریوه به سه ر به رزایی سه ری شه وه لیده کرد جار جاره رووخساری وه کو خۆزه تاو ده دره وشایه وه هه موو شتی له ده وروبه ری شه ودا ده پشکوت. جاری واش هه بوو نیگای تیروتار بوو چاوه کانی ناو میید.

یۆحه ننا زاتی دایه به رخۆو گوتی ((مه ولای من شه دی حه یف نییه؟))

- له چی؟

- په رستگا، بۆ ده ته وی ویرانی بکه ی؟

- تا بتوانم په رستگایکی نوی دروست بکه م، په رستگاییکی تازه له ما وه ی سی رۆژ دروست ده كه م، به لآم به ر له هه موو شتی ده بی شه م په رستگایه جی چۆل بكات. کریست گۆچانی شوانی خۆی به توندی کوتایه سه ر به ردیژه کانه وه، بایینی توو ره ئیستا كه به سه ر سه ریوه هه لیده کرد، سه یری فه رسیانی کرد كه ده كه وتنه شه ولاو شه ملاوه و خۆیان به دیوار ده گرته وه و بریندار ده بوون، له پرودا له گه وریه یی زۆریوه یی حه دی خودا وه ند نابینا بوو بوون، بانگی کردن ((شه ی ریاکاران شه گه ر خودا چه قۆییکی هه لگرتبا دلتنانی شه ق ده کرد، مارو دوپشک و پیسایی لیده هاته ده وه)) فه رسیه کان بیستیان شیت و هاریبون له توو ره بییان به دزی پریاریاندا تا شه م ده مه نه ترسه لغاو بکه ن.

خاخامی پیر ده ستی له سه ر لیوه کانی کریست دانا تا بیده نگی کات ((مه گه ر له گیانی خۆت تیریوه ی؟)) رۆژیکیشیان له کاتیكا شه شک له چاوه کانی شه لقه ی به ستابوو پرسى: ((مه گه ر نازانی کاتبان و فه رسیان ده ما وده م ده چه نه ده ربارو داوای مه رگی تو ده که ن؟))

کریست وه لآمی دایه وه ((ده زانم باوکه زیاتر له وه شه ده زانم)). له کاتیكا ده ستووری ده دایه په ترۆس كه هه لکاته كه ره ناکه یه وه به سه ر سه کۆی هه میشه یی خۆیدا له ((باره گای سوله یان)) قه رارای ده گرت و جاریکی دی رایگه یاندا ((کاتی هاتوه، رۆژی خودا گه شتوه)) هه موو رۆژی له سه ر یانه وه تاشامگاهان هاواری ده کرد، تا ناسمان ناچار بکات كه ببیته وه وه مه شخه له کانی دارژینی، بۆیه شه ئیستا كه ده یزانی ده نگی مرۆق جادووی هه موو توانییکه، به سه ر ئاگره وه یا شه ونم، دۆزه خ یا به شه شت، هاواری ده کرد ((وه ره)) و ده هات، به هه مان شه م شیوه یه شه ئاگری بانگ ده کرد، ئاگر زه ی ده رازانده وه ریگه ی بۆ عه شق ته خت ده کرد، عه شقیش هه میشه حه زی لی بوو تا به سه ر خۆ له می شه وه هه نگاو هه لینی. رۆیکیان ئاندریاس لیی پرسى ((مه ولای من بۆچی ئیدی پیناکه نی؟ بۆ وه کو پيشان شاد نیت؟ بۆ ده مبه ده م توو ره تر ده بی؟))

به لām کریست وه لāmی نه دایه وه، دهیتوانی چی بلی، دلّی پاکی ناندریاس دهیتوانی چی بدوژیتسه وه؟ له بهرخۆ کهوتنه ئه ندیسه ((ته گهر پریاره که دونیاییکی تازه بچیندری، دهبی ئه و دونیایه له پره گه وه خرا بکری و شیرازی ریبازی کۆن لیکبچپردیت، ئه وه منم که دهبی ئه و شیرازی به بچینم.

ریبازیکی تازه دهبی به سهر له وحی دلّ بتاشری و ئه وه منم دهبی بیتاشم، دهبی ریبازی موسا فراوان بکه م تا دۆست و دوژمن و یه هوه و بت په رستان بگریته خۆ: ((ده فرمان)) شکوفه ده دا! ههر بۆ ئه مه یه که هاتوومه ته ئور شه لیم، له هه مان ئه و جییه ی که ئاسمان ده کریته وه، ئه وه یکه ئاسمان په رجویبکی گه وه یا مه رگ دابه زیتی ئه وه به ده ست ویستی خودایه ، من ناماده م تا بۆ ئاسمان سه رکه وم یا فری德里مه بنه بنی دۆزه خه وه، ئه ی په ره ردا گار بریار بده))

جه ژنی خواردن نزیك ده بوو، ته راتییکی چاوه روانه کراوی به هاری به سهر رووخساری سه ختی یه هودییه ده پیشکوت ... ریگا کانی ده شتایی و ئاو کرابوونه وه و زیاره تکه ران له چوارگۆشه ی دونیای یه هودییه ت ده گه یشتن، سی ریزی حوجره ی په رستگا بۆنی گه نیوی مرۆقو ئازه لئ سهر برارو و سه رگینی لیده هات. ئه مرۆ ژماره یبکی زۆر کۆنه پۆش و شه لّ له ده ره وه ی ((باره گای سوله یان)) گردبوونه وه، به رووخساری رهنگ په ریوو برسی و چاوانی سووتاو به شه راره تی - سه دوکیان - ی خۆش خۆراک و شارنشینانی ده ولّه مه ندو سه رخۆش له گه لّ ژنه کانیا، که به رویازی زێر ده ستی گران ده کردن.

یه کی له وان به بنی لیویه وه گوتی ((خه یالّ ده که ی تا که ی به ره وه امی به پیکه نین ده ده ی؟ به م زوانه گه روتان ده برین ئوستاد خۆی گوتی ((هه ژارو ده ولّه مه نده کان ده کوژی سه رسامانیان دابه ش ده کات)).

پیاویکی رهنگ په ریو به خۆی و چاوان و موی بزنی ئاسایه وه هاته به ره گوتی ((ماناسیس)) تۆ دروستت نه بیستوه، هه ژارو ده ولّه مه ند ئیدی نامینن هه موی ده بنه یه ک، مانای ده سه لاتی ئاسمان ئه وه یه . پیاویکی ریقنه تاوی دایه ناو قسه کانی و گوتی ((ده سه لاتی ئاسمانی مانای ئه وه یه که رۆمیه کان ده رکه ین، ده سه لاتی ئاسمان و رۆمیه کان به یه که وه نابن)). پیاویکی به ریژ، به لیوانی وه ک که رویشک وه لāmی دایه وه

((هارون تۆ ئه سه لهن یه ک وشه له قسه کانی ئوستاد تینه گه یشتووی، سراپیلی و رۆمیه کان، یونانی و کلدانی، بونیان نییه هه موو براین!)) ئه ویتر هاواری کرد ((ئیمه هه موو خۆله میشین به گوپی خۆم بیستم ئوستاد گوتی ((ئاسمان ده بیته وه، یه که مین تۆفان له ناو بوو، ئه و یه که یان له ئاگر ده بی، هه مووان له هه ژارو ده ولّه مه ند بگره تا سراپیلی و رۆمیه کان .. ده بنه خۆله میش))

پیاویک که رهنگی پیستی وه ک سوفالّ کوره گر کراوو چاوانی خپرو له گلینه ده ره په ریو بوو چاوی برپیوه ریگای سپی و پرتۆزو خاکی ((بیث ئنیا)) وه گوتی ((زه ی تونه کان له دره خندا ده ته کی و ده که ون، به لām دوو یا سی دنکه زه ی تون له و به رزییه وه ده می ننه وه و سی چوار ژماره ش به سهر لقه به رزه کانه وه ده می ننه وه ئه وه ئه شعیای په یام به ر گوتیه تی .. کورینه ئازابن ئیمه هه مان ئه و زه ی تونه یین که به سهر دره خته وه ده می ننه وه .

ته نها کاری که ده بی بیکه ین ئه وه یه که ئوستاد راگرین و نه هیلین له ده ستان بچی، ئه مرۆ دواکه وتوه، کورینه ئاگادارین لینه گه رین، له ده ستان بچی، په ره میردی لیو که رویشکی پرسی ((ده توانی بچیته کوئی؟ خودا وه ند به وی گوتوه که له سراپیلدا کارزاری بکات، له هه مان ئیره یه که ئه و جه نگی خۆی ده ست پیده کات)).

خۆزه تاو له ناوه ندی ئاسمان بوو، رووی به رد ریژ هه لمی ده کرد، بۆنی گه نیو له به ره کاریگه ری تی ئاگراویدا زیاتر ده بوو، یاکوبی فه ریسی به بازووی پر له نوشته وه به دیار که وت، له ناو چاکه و که راماتی ئه و نوشته وه هاتو هاواری بوو قسه ی ده کرد: هه ندی چاره به خشی گه مژه و قۆلبغ و بای سوور، هه ندی هه رماسیان ده ره ده کردو به هیژترین و گرانبه هاترین نوشته ده بووه هۆی دوورخستنه وه ی شه ری دوژمن، ئه و ده می ژه راوی به خه باسه ت کرده وه ((نه فره ت له هه رماس)) سی جار بۆ ره تکر نه وه ی شه ری ئه وان تفی رووده کرد، له هه مان حالدا که کۆنه پۆشان خه ریکی ده مه قالی بوون له گه لّ یه ک، هه رییه که یان به له باری خواستی دلّی خۆی قسه ی ئوستادی راقه ده کرد، پیاویکی زه به لاحی به ریژ به گۆچانی دریژ، به ئاره قه هه لّ شتته وه و تۆزاوی له به ره دم ئه واندا قیت بۆوه، رووخساری پان و چروکاوی بریقعه ی ده دایه وه . په ره میردی لیو

كهرويشكى هاوارى كرد ((مهلهك يهسدوق، چ خه بهريكى خوشت له (بيث ئىيا) بو هيناوين))؟ ريش سىي هاوارى كرد ((چهپله ليندهن و سه ما بكنه)) له كاتيكا بهردهوام دهگريا بهك يهكى له باوهش كردن ((مردوو يك زيندوو بوتهوه، به چاوانى خوتم دىتم، له گوڤر هاته دهرهوه كهوتهپرئ، ناويان دايى و خوارديهوه، ناويان دايى و قسهى كرد)). كوڤه پوڤشه كان له كاتيكا هه لڙا بوونه سهر ريش سىي گوتيان: كهى ؟ چ كهسى دووباره زيندوو بوتهوه؟) خه لك له ژيژر رواقه كانى دهوروبهر بيستيان بهراكه پاك هاتن، چه ند نه فهري له خزمه تكارانى په رستگاو فهريسى نزيك كهوتنهوه، باراباس كه بهويڤدا تيڤه په پرى، له م ههراوزه نايه وه ناگاهات و هاته لاي ناپوڤه كهوه.

مهلهك يهسدوق له وهى كه دهيينى ناپوڤه ييكى گهوره چاويان برپوهتهوه ده مى شه وهوه سهگ ساحيبي خوئى نه دناسى، خوئى هاويشته سهر گوچانه كهى و به فيزه وه واى دهست پيكر ((ئيليازى كورپى شه لياكيم - كهسى شه و دناسى؟ چه ند روژى پيشتر مردوو له گوڤرمان نا روژييك و دووان و سى روژ رابرد له بيرمان كرد له پريكا روژى چوارهم هاوارى كمان له كوچه بيست من چوومه پيش كريستى كورپى ميڤرى ناصيرهيم بينى كه دوو خوشكى ئيلياز كهوتبوونه سه رپيى و هاواريان ده كرد مهولاي ئيمه، شه گهر تى له گه ليان بو اى نه ده مردن، ده بى شه له دونياى مردوان بيتهوه، بانگى كه شه و ديت؟)) كريست دهستى شه وانى گرت له زهوى قيتى كردنه وه گوته ((ياللا باپروين!)) هه موو بهدواى كهوتين و گهيشتينه گوڤه كه، كريست له شوپيى خوئى وهستا، خوين هيرشى كرده سهر ميشكى و چاوى سووڤاو ون بوو تهنها سپينه يان مابوو، هاوارى كى واى له دل سهردا ده تگوت گايى له ناخيايه، له كاتيكا سهراپاى دهله رزى هاوارى كى ترسناك، هاوارى كى سه مه ره له دونياى ديكه دا سهردا، هه لبهت فريشته كانيش كاتى تووڤه ده بن به هه مان شيوه هاوار ده كه ن. هاوارى كرد ((ئيلياز... وهره دهره وه!)) يه كسه ر دىتم كه خوئى سهر گوڤر جولوا شه قى برد، بهردى گوڤر جولوا نه فهري هيدى هيدى پالى ددا، به وه حشهت و له رزه وه، هيچ كاتى له ته مه نم و هكو شه و رابوونه نه ترساوم، سوپند ده خوتم كه شه گهر له من ده پرسى، زوژتر مه يلت لييه چى بيى شير يا رابون، ده ليم شير خه لكى له كاتيكا ده گريان هاواريان كرد ((خودايه ره هه مان پى بكه! قسه بكه باوكه مهلهك يهسدوق قسه بكه)).

ژنان كهوتنه قيژه وه، زوڤر له پياوان خويمان له پشت په رده وه هه شاردا، ئيمه كه له جيوه مابووين، دهله رزين، بهردى گوڤر ورده ورده به رزبووه، يه كه م جار دوو بازوى زهردمان بينى پاشان سه ريكي ته واو سهوز، قاش قاش و توژاوى، پاشان له شى ئيسقان ئاسا وه كو كفنپوشى، ههنگاويكى هه لينا، پاشان ههنگاويكى دى هاته دهره وه ئيلياز بوو.

ريش سىي دى له قسه كردن وهستا تا ئاره قهى به قوئى كراوى پاك كاته وه، به ده وري شه ودا خه لكى كهوتبوونه شورو خروشه وه، هه ندى ده گريان و هه ندى پيڤه كه نين. باراباس دهستى زه به للاحى موويى به رزكرده وه و هاوارى كرد ((درؤيه، درؤيه، شه له لايه ن رويمه كانه وه به كرى گيراوه شه و داستانهى دهر باره ي ئيلياز دروست كردوه مهرگ بو ناپاكان!))

دهنگيكي كپوى له دواى شه وه وه هاوارى كرد ((ده مى پيست داخه، كام رويمه كان)) هه موو گه رانه وه يه كسه ر پاشه كشه يان كرد، روفوسى يوزباشى به قامچى خوئى به ره و باراباس هات بازوى كچيكي رهنگ په رپويى گرتبوو كه قژيكي بوڤرى هه بوو كچيژگه له ته واوى شه ماره يه دا وه ستابوو، له كاتيكا فرميسك له چاوانى سه ووزو درشتى ده هاته خواره وه گويى دابووه قسه كانى مهلهك يهسدوق، باراباس خوئى هاويشته ناو خه لكه گردبووه كه وه ون بوو، له دواى شه ودا ياكوبى فهريسى رايكرد، له پشت ستونيكه وه گه يشته شه، له وى هه ر دوو كيان سهريان له بن سهرى يه كتر نابوو چه نه بازيان ده كرد، راهزن و فهريس بوونه برا.

سهره تا باراباس كهوته قسه به نيگه رانيه وه گوته ((خه يال ده كهى راست بيت؟))

- چى

- هه مان كه ده لين مرده ي زيندوو كردو ته وه؟

- شتى كه ده مه وى به توئى بليم، باش گوئى بگره، من فهريس ييكم و تو ش گيان باز، تا ئيستا به خوتم ده گوت كه سراييل ته نها به هوى نوئو روژوو ريبازى پيروژ، زنگارى ده بى، به لام ئيستا....

باراباس كه چاوه كانى بريقه ي ده دايه وه پرسى ((و ئيستا....؟))

- ئەي گيانباز، ئىستا خەرىكم دونيا لە پەنجەرەي چاوي تۆۋە دەبينم، نوڭزور و رۆژو بەس نىيە، لىرە خەنجەر، بە کار دىت، تىدەگەي دەلئىم چى؟ باراباس پىنكەنى ((خەرىكى لە من دەپرسى؟ نوڭز باشتەر نىيە لە خەنجەر، باشە؟))

- باشترە يەكە مجار لە دەست پىنكەنى

- كەي؟ روتتر قسە بكە؟

- ئىليازر... .. ئەم بابەتە بايەخى پلە يەكەمى هەيە كە دەبى دووبارە دىرژەي پىدەين، مادامەكى خەلكى كە ئەو بىينن دەلئىن ((ئەو مردبوو كورى مئىرئ زىندورى كردهو، ناودەنگى ئەو پەيامبەرە درۆزنە جىهان دەگرىتەو... هەق بە تۆيە باراباس، رۆمىەكان ئەويان بە كرىگرتوۋە كە هاوار بكات ((بايەخ بە مەلەكوتى زەوى مەدەن... چاوتان لەناسمان بى)). بەمۆرە، لەكاتىكا ئىمە بەسەير كردنى ئاسمان كاتى خۇمان لە بەين دەبەين و رۆمىەكان بەسەر مىلى ئىمەو دادەنىشن.. تىگەيشتى؟))

- باشە؟ لە ئىمەي دەوى كە فرۆفئىلى ئەويش هەلگەن؟ هەرچەند برات بى؟

فەرىسى لەكاتىكا واى بەدياردەخست كە جلى دراۋە هاوارى كرد ((ئەو براى من نىيە و دەيدەم بەتۆ)). بەگوتنى ئەو وشانە لەستونە كەدا خۆي وەلانوا دووبارە دەستى بە چاردانى تەلسمەكانى خۆي كرد، باراباس كەيفخۆش و رازى بوو، ئاپۆرەي دەرۆزە كەران لە دەروەي (بارەگاي سولەيمان)) دا ئومئىدى دووبارە هاتنەوەي كرىستيان لە دەستدا و پەرش و بلاۋبونەو، مەلەك يەسەدوقى پىر كەوتە دواي دوو كۆترى سەپى تا ئەوان بە ناوئىشان قوربانى بكات و ديارى و سوپاسى خوداي سرايىل بكات بەخاترى رەحم بەوان كردن و ناردنى پەيامبەرى تازە دواي ئەو هەموو سالا، تا وئىرەبەرد دەكات ئاگرىان گرتبوو، رووخسارى خەلك لە نوورئىكى زۆر ون بووبوو، لەپرىكا لە جادەي - بىيئ ئىيا - تۆزويابى بەرزبۆۋە، هاوارى شادى بەرزى ئاسمان بۆۋە، تەواوى خەلكى دىيەكان دوكانەكانى خۇيان داخستبوو دەهاتن، بەلام يەكە مەين دەستە كە دياركەوتن دەستەي منالان بوو، بەخۇيان و لقە دارخورما و لقە هەرمىي كىورى بەدواي لقە دارخورماي كرىستەو دەهاتن و رووخسارىيان دەروشاىەو، لە دوورترىكەو، يياوهران بەرپورسوورى و ئارەقە هەلپشتەو، وەك بلئى هەرىەك لەوان مرۆقىكى زىندوو كرذتەو و لەدواي هەمووانەو خەلكى (بىيئ ئىيا) بەهاوار كرنەو سەرەوژىر بووبونەو،

ئەوان بەدواي پەرسنگا رايانده كرد، كرىست هەر دوو پەيژەي دەكرە يەك، يەكەم رىزى حوجرەيان رەت داو گەيشتە رىزى دوو، نوورئىكى كىورى لە دەست و رووخسارى دەتكاىە دەروە، كەس تواناي ئەوەي نەبوو لەو نزيك بىيئەو، خاخامى پىر كە وەكو ئەوانى دىكە بە هەناسەي بى ئەژمار لەدواي ئەو رايده كرد، بۆ ساتى هەلئىدا تا بچىتە حەوشەي ناديارەو كە بە دەورى ئوستادەو بوو. بەلام هەر زوو پاشەكشەي كرد، وەك بلئى مەشخەلەكان هيرشيان بۆ كرديوو، كرىست تازە لە تەنوورى خودا هاتبوو دەروەو خويئى بەتوورپەيئىكى تەواوۋە جوئى دەدا، هىشتا نەيدەتوانى باوەر بكات كە قودرەت و رۆح ئەوئەندە گەورەيە، بەراستىش حەزى نەدەكرد باوەر بكات كە ئايا رۆح دەتوانى فەرمان بەتە كىۋەكان و بياخولقئىنى؟ ئايا دەتوانى زەوى شەق كات و مردوو بەزىندوو بەيئەتە دەروە، لەماوەي سى رۆژ دونيا خرا بكات و دووبارە بىناي كاتەو؟

بەم حسابەو، ئەگەر رۆح ئەوئەندە هىزى هەبووا ئەوكاتە بەتەواوى بارى لەناوچوون يا رزگارى دەكەوتە سەر شانى مرۆقىەو، سەنوورى نىوان مرۆقىو خودا يەكيان دەگرت، ئەندىشەيئىكى وا سەرسوورمىن و ترسناك بوو، لاجانگەكانى كرىست وەكو دەهۆل لئى دەدا و دەنگى دەهات.

ئىليازر بەكفنى خۆي بەسەر گۆرەو رەهاكرديو بەخىرايەكى ئاناسايى چووبوۋە پەرسنگاي ئورشەلىمەو، يەكەمىن جار بوو كە ناشكستەنىيئىكى واى هەست پىدەكرد كە ئەم دونيايە دەبى بىنەرى پاينى خۆي بى و ئورشەلىمى تازە لە گۆر بىتە دەروەو، ئەو ساتە گەيشتبوو، ئەو نىشانەيئىك بوو كە ماوەيئىك بوو لە چاۋەرۋانئا وەستابوو، دونياي رزى ئىليازرى بوو، كاتى ئەو هاتبوو بۆ ئەو هاوار بكات ((رابە دونيا)) ئەو دەبووايە ئەم كارە بكات ترسناكتر لە هەمووى كە ئىستا لئى وەئاگا هاتبوو ئەو بوو هىزى ئەنجامدانىشى هەيە، ئىدى بۆ ئەو ناكردەنى بوو كە بە وەديارخستنى ناتوانايى جى چۆل كات، ئەو توانادار بوو، جا لە بەرئەو دە دونيا رزگارى نەدەبوو، تەواوى بارى گوناھان دەكەوتە سەرشانى ئەو. خويئى هيرشى كرده سەر مئىشكى، لە هەموو لايەكدا روانيە مەزلووم و كۆنەپۆشەكان كە تەواوى ئومىدىيان بەو دەو بەستابۆۋە، بەهاوار كرديئىكى كىورى بەسەر سەكۆۋە هەلبەزىەو خەلكى وەكو مېرولەو كۆر دەورىان گرت دەولەمەندە خۆش خۇراكەكانىش بەتيزەبزوۋە وەستان تا گوى بگرن، كرىست گەراپەو، ئەوانى بىنى و مەشتى خۆي بەرزكردهو وەهاوارى كرد: ((ئەي ئىو

دوله مهنده كان گوی بگرن، ئه ربابانی ئه م دونیایه گوی بگرن، سته م، نهنگی، برسیه تی ئیدی ناتوانن بهرد هوام بن، خودا وهند پشکوی دانا وه ته سه ر لیوه کانی من و هاوارده که م: تاکه ی به سه ر ته خته خهوی عاچ و سه رینی نه رم ده گه وزن؟ تا که ی گوشتی هه ژاران ده خون، ئاره قه و خوین و شهکیان ده خون هه؟))

خودای ئیمه هاوار ده کات ((ئیدی ناتوانم بهرگه بگرم)) ئاگر وانزیک ده بیته وه، مردوه کان له گۆر هه لساونه ته وه کۆتایی دنیا هاتوه!) دوو کۆنه پۆشی زه به للاح ئه ویان نایه سه رده ست، ئاپۆره که هاتنه باریه ک و لقه دار خورمایان خسته راته کاندنه وه، سه ری ئاگرینی په یامبه ر هه لمی لی هه لده ستا .

- من بۆ هینانی ناشتی نه هاتوو مه ته دونیا وه، به لکو بۆ هینانی شم شیر هاتوو م، من تۆویکی ناسازگار له میانی ماله کان ده چینم، به خاتری من کوپ ده ست له باوکی به رزه کاته وه که چ ده ست به سه ر دایکی و بوک به سه ر خه سوی به رزه ده کاته وه، ئه وه ی که دوا ی من ده که وی هه موو شتی ره ها ده کات، هه ر که سی که له م سه رزه ویه دا به دوا ی رزگاری خو ی بگه ری رزگاری ده بی و ئه و که سه ی که به خاتری من ژیانکی زوو پابردو و له ده ست بدات ژیانی ئه به دی وه ده ست ده هینی، ده نگیککی وه حشی هاواری کرد ((ئه ی یاخی، ریبازی موسا چی ده لی؟ ئه ی لوسیقر کتیبی پیرۆز چی ده لیت؟))

کریست به چاوانی دره وشاوه وه لاهمی دایه وه ((ئه رمیا، ئرگیل، دوو په یامبه ری گه وره ن چی ده لیت؟ من ریبازی نوو سراوی ستوونه کانی موسا له کار ده خه م و ریبازیکی تازه به سه ر دلئی مرۆف ده نه خشینم، دلئی به ردی مرۆف ده رده هینم و دلئیکی له گوشتیان پیده ده م و له و دلله دا ئومیدیککی تازه چرۆ پیده که م، ئه وه ی که ریبازی نو ی به سه ر دلله کانه وه ده تاشی منم و ئومیدی نو ی منم، من ئه شق راده خه م چوار ده روازی گه وره ی خودا له رۆژه لات و رۆژاوا و باکوورو باشوورده که مه وه تا ته واوی میلله تانی دنیا بچنه ناویه وه، باوه شی خودا ته نها شوینی که لیمیه کان نییه، به لکو ته واوی دنیا ده گریتته خو! خودا سرایلیدیک نییه ته نها، ئه و رۆحیککی جاویدانییه)).

خاخامی پیر رووخساری خو ی له نا و ده سته کانی دا په نهان کرد، گه ره کی بوو هاوار بکات ((کریست بینه دنگ به ئه مه کوفریکی گه وره یه))، به لام تازه کار له کار ترازابوو، هاواره

کیوی و زهوق و شهوقه کان ده نگیان دایه وه، هه ژاران له خو شیان هاواریان ده کرد، خزمه تکارانی په رستگا، هۆیه یان ده کرد، یا کو بی فه رسی به دراندنی جلی له هه وادا تفی ده کرد، خاخامی پیر تووشی سه ره خو ی بوو، له کاتی کا ده گریا ئه وی جیه یشت له کاتی که به ری دا ده ریشت به بنی لیویه وه گو تی: ((کاری ئه و ته و او بوو، ئه وه چ هه رماسیکه، چ خوداییکه له ده رو نیا هاوار ده کات؟)) خاخام ری سی ده پری و ئه وه نده ماندرو کوترابوو خو ی له سه ر پییه کانی رانه ده گرت، به دریژایی ئه و رۆژان و هه فتان که به دوا ی کریستدا رایکرد بوو، ته واوی هه ولی ئه وه بوو، تی بگات ئه و کییه، جهسته ی لاوازی تاوا بووه، ئیستاککی هیه چ شتی له له شی نه مابوو، جگه له پیستی هه تا وه سووتی که ئیسقانه کانی دا پۆشی بوو رۆحی پی ا هه لواسرابوو له چاوه روانیدا مابوو، نایا ئه م پی ا وه، ئه و کریسته بوو که خودا مرۆده ی به و دابوو یا نا؟ ته واوی ئه و په رجوانه ی له ودا سه ری ده دا له ده ستی هه رماسیش ده هات، هه رماسیش ده ی توانی مردوو زیندوو کاته وه له به ر ئه مه په رجوه کان به لگه ی ته و او یان نه ده دایه ده ست خاخام تا به م هۆیه وه قه زاوه ت بکات، پی شیبینییه کانی ش. هه رماس فریشته ییککی زیان به خشی له راده به ده ر به هیز بوو، بۆ فریودانی مرۆف توانای هه بوو که گو فتارو کرداری خودا برا زینیتته به رجه ستی پی شیبینییه پیرۆزه کان، به خاتری هه مان ئه و به لگانه خاخام شه وانه له نا و جیگادا راده کشا و نه ییده توانی بجیتته خه وه. له خودای ته مه ننا بوو که به زه بی بۆ به ینی، نیشانه ییککی ئاسووده به خش بدا به و... چ نیشانه ییک خاخام وه ئاگاهات، مه رگ، مه رگی خودی ئه و، به بانگه یشتی ئه م نیشانه له رزی، له نا و تۆزو خۆلدا بۆ پی شه وه چوو، (بیث نییا) غه رقی هه تا و بوو، به سه ر گرده وه به دیار که وت، به هه ناسه برکیوه ده ستی به سه ر هه لگه ران کرد. ده رگای مالی ئیلیازر کرابوو، لادییه کان وه کو میرو له له مالی ئه ودا له ها توچۆ دا بوون، ئه وان بۆ دیتن و ده ست لیدانی ئه م پی ا وه له گۆر هه لساویه ده چوون و به دیقه ت گو ییان له هه ناسه ی ئه و ده گرت، تا بۆ یان به دیار که وی که نایا ده توانی قسه بکات نایا له راستیدا زیندوو بوو، یا شایه ده که تارمایی بوو، ئیلیازر ماندوو لیوی خو ی داخستبوو له تاریکترین سوچی ژوردا دانیشتبوو، چونکه رونه ی نا زاری ده دا،

پی و بازوو سگی وه کو جهسته ی چوار رۆژه، هه لماسابوو سه وز بوو، رووخساری په فکردوی قاش قاش بوو، شله ییککی مه یله و زه رد له کفنی ده هاته ده ره وه، که له به ری نه ده کرده وه،

دهچكايهوه، كفن بهجهستهی وهنوسابوو، نهدههاته دهروهه، سهههتا بۆنی گهنیویکی وهحشهتنگ جهستهی داگرتبوو، نهوانهه که نزیك دهبوونهوه لووتی خۆیان دهگرت، بهلام كه كه بۆنی گهنیوه كه كه دهبوو، تا شهوهی كه تهنهها بۆنی خاك و بخوری دهه، جارناجار دهستی بهرزدهكردهوه، شهو گیاههه كه به پرچی یا ردینی وهنوسابوو لیی دهكردهوه، خوشكه كانی مارتاو میترئ، گل و كرمی خاکی بچووکیان كه بهوهوه وهنوسابوو لهجهستهیهك پاك دهكردهوه، هاوسیییهك له رووی هاودلیهوه مریشکی هیئابوو، سالومهی پیر كه له كهنا سوپا دهستهوه نهژنو دانیشتبوو، دهیكولاند تا پیاوه لهگۆپهه لساوه كه چهلاهه كهی بخواو دووباره گیانی وهبهریتهوه. گوندیهه كان دههاتن و تهنهها چه نه ساتی دهمانهوه تا بهدیقهت نهزمونی بکهن و قسهه لهگه لدا بکهن، شهویش پرسیاری نهوانی به نابه دلی وهلام دهدايهوه، نهو كاته نهوانی دیکه له دهی یا شاره كانی دهووبهه دههاتن، نه مریك شه ریش سپیهه نابینا كهی دیکه شه هاتبوو، دهستی درێژكردو به مكوری و تاسوقهوه دهستی لیئا، له كاتییدا پیده كهنی پرسی ((خۆشت رابوارد له دونیای مردوان؟ ئیلیازر تۆ مریكییکی به بهختی، ئیستا تهواوی رازه كانی دونیای مردوان دهزانی، بهلام شهو رازانه مان بۆ ناشكرا مه كه دهنا هه موویان ده نییته ولانی شیئی)) نهو كاته چرپاندیه گوتی و به نیوه سوچهت و نیوه ترس پرسی ((هه مووی، كرم، بهلی؟ هیچ شتی جگه له كرم نییه؟)) ماوهی له چهواوه وانییدا مایهوه، بهلام ئیلیازر وهلامی نهدايهوه، پیاوه نابینا كه تووره بوو دهستی دایه گۆچانه كهی و ریشت؟ مه جدهلیه له كهنا ده رگادا وهستابوو كهوتبووه روانینی شه جادهیهی كه به ئورشه لیم كۆتایی دههات، دلی وهكو مندالێکی بچوك دهگیا، تهواوی شه شهوانه خهوی خراپی بینی بوو له خهوادا ده بینی كه کریست زه ماوه ندی كردوو شه وه شه مانای مه رگ بوو، شهوی پیشتر له خهوادا بینی بووی كه شهو بووه ماسییکی بالدارو باله كانی خۆی كردهوه له ئاو هاته ناو وشكاییهوه به سهمر تاوێر به ریدیکی كه ناردا بالی لیكده داو بیتهوه هه ولیده دا تا باله كانی خۆی دووباره بکاتهوه، له كاتیكا له هه ناسه كهوتبوو، چهواه كانی دهستی كرد به تازی بوون، گه پابهوه سههیری مه جدهلیههی كردو مه جدهلیه له گیانه لا بوو كه هه لیگری دووباره بیهاویتهوه ناو ئوقیانوس، كاتی كه لاریزه شهوی گرت دهست مردبوو، بهلام له تهواوی شهو ماوهیه دا كه رایگرتبوو شیوهنی ده كردو نهشکی به سهرا هه لده رشت، گه وه بوو تهواوی باوهشی داگرت و بوو به مریكییکی مردوو.

- ناهیلیم بگه ریتهوه ئورشه لیم... ناهیلیم...

ناخیکی هه لکیشا چاوی بریه جادهی سپی تا شاید بدۆزیتهوه، بهلام شهو کریست نه بوو كه دۆزیهوه، له باتی شه مه مه و مه جدهلیه پیره باوکی بینی كه چه ماوه تهوه به هانكه هانكه وه دیت، له بهر خۆ گوتی: ((پیره میدی بیچاره تولخواه تهوه، بهم وه زعه له دهست چووی نازانم چۆن وهك سهگی به وه فا به داوی مه ولای ئیمه كهوتوه، شهوانه گویم له دهنگی هه لسانه وهی دهبی، دهچیته هه وشه وه ده كهوتیه سوژده، بۆلای خودا بانگ رادیتری ((كۆمه كم بکه نیشانه بیكم پی به خشه)) بهلام خودا لیی دهگه ری كه شهو خۆی نه شكه نه بدات، له پرودا به مه بهستی ناگادار كرده وهیه تی، چونكه خۆشی دهوی، بهم ریگه وه پیاوه بیچاره كه ناسوده دهبی.

ئیستا سهیری شهو ده كات خۆی هاویشته شهو سهر گۆچانه كهی و سه ره لده گه ری، به رده وام دههستی، روو له ئورشه لیم ده كات و بازووه كانی درێژ ده كات تا هه ناسه تازه كاتهوه، به درێژی شهو رۆژانه كه باوك و كچه له (بیست ئیئا) بوون رابردوویان سپارد بووه دهست فه رامۆشی و دووباره له گه له یك به قسه داده نیشتن، خاخام كه له وه به ناگهات كچه كهی له ریگایه کی بی شه ده ب هاتوته دهروهه، لهوی بورد دهیزانی كه تهواوی گونا هه كانی به شه شك ده شو ر دیت، مه جدهلیه فرمیسیکی زۆر هه لپشتهوه.

پیره میدد كه له هه ناسه كهوتبوو، گهیشته، مه جدهلیه له كه ناریکه وه وهستا تارهت بی، بهلام شهو له جپی خۆی مایه وه به پارانسه دهستی كچی خۆی گرت ((مه جدهلیه رۆلهم تۆ ژنی، شه شك و نهوازی تۆ هیژیکی زۆریان ههیه، بکه وه سه رییه كانی، لیی بیاریزه داوی لی بکه نه گه ریتهوه ئورشه لیم، كاتیبان و فه رسیه كان شه مری زیا تر له جارن تووره بوینه، شهوام بینی به دزیه وه له میانی خۆیان گفته و گزیان ده كردو زه هریان له لیو ده باری، شهوان نه خشهی كوشتنی شهو ده كیشن.

مه جدهلیه رونی كردهوه ((كوشتنی شهو)) و دلی دارما ((باوكه بهلام مه گه مه رگ ده توانی كار لهو بکات.))

خاخامی پیره سههیری كرده كچه كهی و به گزیسه وه بزهیکی كردو به بینی لیویه وه گوتی ((هه موو ئیمه مانان، نهوانهه كه خۆشان دهوین وا ده لیین)) شهو كاته بیدهنگ بوو.

مهجده لیه به ناتومیدیه وه گوتی ((به لام مهولای من مرۆقیکه وه کومرۆقه کانی دیکه نییه، نه، نه ونیه.. نه ونیه!)) دووباره شه و قسه یه خۆی دووباره ده کرد تا جادو له ترسی خۆی بکات. پیره میرد پرسى ((چۆن ده زانی؟)) دلى له خوڤشیان داخوړیا، چونکه باوهری به پیشبینی ژنان هه بوو. مهجده لیه وه لامى دایه وه ((من ده زانم له من مه پرسه که چۆن، من له وه ده لنیام باوکه، هه راسان مه به، ئیستا که ئیلیازی له گوڤر هه لخناند، کى ده توانی دهست لهو بدات؟

ئیستا که ئیلیازی له گوڤر هه لخناندو خه لک زیاتر له جارن تووشی شه ژان بووینه، پیشتر گوڤیان له په ندی شه راده گرتو شانیان هه لده ته کان، به لام ئیستا په رجو که چۆته ناو خه لک خه لکی نازایه تیان وه دهست هیناوه هاوار ده کهن ((شه کریستیانیوه، شه مردوو زیندوو ده کاته وه، هیزی شه له لایهن خودایه وه - باشتر وایه بچین په یوه ندی به وه بکه ین، شه مرۆکه پیاوان و ژنان لقه دارخورمایان گرتۆته دهست، هه ژاران سه رکینشی ده کهن، کاتیبان و فه رسیان هه مو شه وان ده بینن و خوینی خویان ده خو نه وه له تووره بیان شیت بووینه.

***

قسه یان شه وه یه که ((شه گهر بهر له وه نه گرین، کاره کانمان زار ده بی،)) و بو یه کجاری ده چنه لای یۆحه ننا، له یۆحه ننا لای کیفا له قیاقا لای پیلات - و گوڤری هه لده که ن، ،، فره زنده م مهجده لیه پییه کانی توند بگره، نه هیلت هیچکاتی دووباره بچیته ناو ئورشه لیمه وه، ئیمه ده بی هه موومان بگه رتینه وه جه لیل.

رووخساریکی ئاوه لاوی له زه ینیان نه خشی به ستاو به رده وام بوو، ((مهجده لیه له سه ر رینگام بو ئیره باراباسم بینى به رووخساری له نه فده ته نگیزی که له رووخساری مه رگ ده چوو، له م ده وریره رده ده هاتو ده چوو، به بیستنی ده نگی پیى من خۆی له ناو ته پراش شارده وه، شه وه یان نیشانه ییکی به ده)) له شی لاوازی خاخام له پرست کهوت، که چه که ی دهستی گرتو بردیه ناو ماله وه، کورسییه کی بو دانیشتن بو هیناوه خوڤشی له که ناریا له سه ر زوی دانیشت، پرسى ((شه ئیستا له کوڤیه؟ باوکه، له کی لهو جیا بو یه وه؟)) له په رستگادا هاواری ده کردو بلێسه ی له چاوان ده هاته ده وه، ئاگر له ته لاری پیرو ز به رده دا! وای خودای من چ قسه ییکی کوفرتامیزی له ده م ده هاته ده وه، ده لیت ریبازی موسای له کارخستوو، ریبازیکی دیکه ی،

هیناوه، بو دیننی خودا ناچیته کیوی تور، دیداری خوا له دلی خویدا ده کات. پیره میرد شاهه نگی ده نگی خۆی دابه زاندو له کاتیکا ده له رزی گوتی ((فرزه ندم جار جاره ترسی شه وه م هه یه که شه قلم له ده ست بده م.. یا ره نکه لوسیقر، مهجده لیه به فه راماندانه وه گوتی ((بیده نگی!)) هه ر دوو ده ستی خۆی له سه ر لیوه کانی شه وانا، شه وان هیشتا له گه توگو بوون که یاوهران یه که له وای شه ویتر وه دیار که وتن، مهجده لیه له جیوه هه لساو سه یری کرد، به لام کریست له نیو شه واندا نه بوو، به ده نگیکی خه مگینه وه پرسى ((شه کو مه ولا))؟ په ترۆس به سه روپۆته لاکینیکی تیکچرژاو وه لامى دایه وه گوتی ((هه ر ئیستا دیت)) میتریش له جیوه هه لسا یه وه، برای خۆی به ره لا کردو نزیکى یاوهران که وته وه، رووخساریان تیروتارو شپرزه بوو بوو چاوانیان کزبوو بوو میتریش پشتم به دیواردا به ده نگیکی لاواز به بنی لیو قسه ی کرد: ((شه کو مه ولا))

یۆحه ننا وه لامى دایه وه ((میتریش هه ر ئیستا دیت، وا خه یال ده که ی شه گهر رووداویکی به سه ر هاتی جیمان ده هیشت؟))

یاوهره رووخسار تیکچراوه کان له ناو ژوررا په رشو بلا بوونه وه، مه تی کاغه زه کانی له بن کراسی هینایه ده وه و ناماده ی نووسین بوو. خاخامی پیر گوتی ((مه تی قسه بکه، شتی بلن، تا دووعای خیرت بو بکه م))

مه تی وه لامى دایه وه گوتی ((باوکه هه ر ئیستا که هه موومان به یه که وه گه راینه وه، رووفوسی یوزباشی له ده م ده رازه ی ئورشه لیمدا به ری له ئیمه گرتو هاواری کرد ((بووه ستن فه رمانیکم بو ئیوه پییه)) هه مو له ترسان زه نده قمان چوو، به لام ئوستاد به نارامی ده ستی بو لای شه و دریز کردو گوتی ((شه دۆست به خیر بی چیت ده وی؟))

رووفوس وه لامى دایه وه ((شه وه من نیم شه وه ی ده رباره ی تو ده دوتت، لووتف بکه له گه لم وهره)).

کریست به نارامی گوتی ((وادیم)). رووی له ئورشه لیم کرد هه موو که وتینه سه ریپی شه وو هاوارمان کرد ((مه ولای ئیمه بو کو ی ده چیت؟ ئیمه ره هات ناکه ین؟))

یوزباشی که وته میانی ئیمه و گوتی ((مه ترسن قه ولتان پیده ده م که شه نیازیکی باشی هه یه)).

ئوستاد فەرمانى بەئىمەدا ((بۆرۈن مەترىسن، ھېشتا كاتى موزدەھىن نەھاتوھ)) بەلام بەھودا قسەى ئوستادى بىرى گوتى ((ئوستاد منىش لەگەل تۆ دېم، تۆ جىناھىلېم))

ئوستاد وەلامى دايەوھ ((وەرە منىش تۆ جىناھىلېم)) لەگەل يەك بەرەو ئورشەلېم گەرانەوھ، روفوس و ئوستاد لە پېشەوھوبون، يەھودا وەك سەگى مېگەل لەدراوھ)) لەھەمان كاتدا كە مەتى قسەى دەكرد، ياوھران بى تەوھى قسەى بکەن نزيك بوونەوھ دانىشتن.

خاخام گوتى ((رووخسارى تۆ شلەژاوه، شتېكمان لى دەشاريەوھ)) پەترۆس بە زەمزەمەكردنەوھ گوتى ((ئىمە نېگەرانى دېكەمان ھەيە باوكە، نېگەرانى دېكە)). جارنىكى دى لىويان داخست.

راستىيەكەى ھەمان ئىستا لەسەر رېگادا ھەرماسى شەر چووبوھ ناو لەشيان ھەلسانەوھى مردوھ دەستى پېكردبوو، رۆژى خودا بە ئاشكرا وەنزيك دەكەوتەوھ، ئوستاد بەسەر تەختەوھ دادەنىشت لەبەر ئەمە بۆ ئەوان زەمانەكە ھاتبوو، كە دەستكەوتەكانى دابەش بکەن، لەھەمان جېدا، لەكاتى دابەشكردن بوو كە ياوھران كەوتبوونە دەمەقالتى لەمىيانى يەكترېدا.

يەكېكيان گوتى ((من لەلاى راستى دادەنىشم، ئەو منى زياتر لە ھەمووتان خۆشەوھى)) ئەوان بۆ پېشەوھ ھەلبەزىنەوھ ھاواريان كرد ((نەخېر، من، من))

- من

- من

ئاندرىاس گوتى ((يەكەمىن كەس بووم كە ئەوم بە ((مەولاي من، بانگ كرددوھ)). پەترۆس پەلپى گرت و گوتى ((تەو دەھاتە خەونى من تا خەونى تۆ)) يۆخەننا گوتى ((تەو من بە تازىز بانگ دەكا))

- من

- من

خويىنى پەترۆس كەوتبوھ جۆشەوھ ھاوارى كرد ((ھەمووتان داپۆشن، مەگەر ھەمان رۆژانى پېشتەر نەبوو بەمنى گوت ((پەترۆس، تۆ بەردى و من بەسەر تۆوھ ئورشەلېمى تازە بېنا دەكەم)) دروستە؟

مەتى لەكاتىكدا دەفتەرى خۆى لەژىر ھەنگل دەناو دەرىخست و گوتى ((ئورشەلېمى تازە)) من لېرەو گوفتارى ئەوم نووسيوھ.

پەترۆس بەتورپىيى گوتى ((بەدو نووسەر، پېم بلې چى بە من گوت؟ من وام بېست))

- ئەو گوتى ((تۆ بەردى و من بەسەر ئەو بەردەوھ كلىساي خۆم دروست دەكەم)) كلىسا نەك ئورشەلېم - لەمىيانى ئەو دووھ جياوازى زۆرە.

پەترۆس ھاوارى كرد (مۆدەى چى تىرى بەمندا؟ بۆ لە قسە وەستاي؟ ھەلبەت لە بەرژەوھەندى تۆدا نېيە... ھا؟ دەبارەى كلىلەكانى گوت. ياللا قسە بکە))

مەتى بە كەم مەيلەوھ دەفتەرى دەرهېناو كرىدەوھ خويىندىوھ ((من كلىلەكانى مەلەكوتى ئاسمان دەدەم بە تۆ)).

پەترۆس پېرۆزەندانە ھاوارى كرد ((بەردەوام بە... بەردەوام بە)) مەتى ئاوى دەمى قورتداوھ دووبارە لارىوھ سەر دەفتەردەكەى ((ھەر شتېك تۆ بەسەر زەويەوھ پەيوەندى دەدەى لە ئاسمان پەيوەست دەبى، ھەرچىيەك تۆ بەسەر زەويەوھ لىكى بېچرېنى لە ئاسمان دەپچرېت... ھەمان!))

- ئەو بەراى تۆ بېھودىيە؟ ھەموو گوى بگرن، من كلىلم ھەيە، ئەوھ منم كە دەروازەى بەھەشت دەكەمەوھ دادەخەم، ئەگەر بەھوى مۆلەتتان پېدەدەم بچنە ناويەوھ، ئەگەر نەمەوى، رېتان نادەم لەھەمان جى بوو كە ياوھران كەوتنە سەريەوھ ئەگەر لە (بېت ئىيا) نزيك نەكەوتبانەوھ، ئەو يەكترىان لەت و پەت دەكرد، بەلام لەبەرامبەر دېھاتىەكان شەرمەزاربوون رقى خويان خواردەوھ لەگەل ئەمەشدا رووخسارىان ھېشتا بەتەواوى گرژو مۆن بوو.

یوزباشی پرسى: ((چۆن دهتوانى له گهڵ ئەو حه مکه سه گه قسه بکهیت؟ کریست سوور هه لگه پرا و هه لامي دایه وه: ((ئهوانه سه گ نین رۆحن، ته له زمیکن له وجودی خودا، خودا وه نند ئاگرێکی سه رسوور هینه ره، هه موو رو حیکسی ته له زمی ده بی حورمه تی بگيردریت.))

روفوس گوتی: من رۆمییکم و خودای من رۆمییه، جاده کانی ده کرده وه، قه لانی دروست ده کرد، ئاوی ده برده شاره کان، خۆی چه کدار ده کاو ده چیته جهنگ، فه رمانده بی له شکری ده گریته ده ست، ئیمه به دواي ده که وین، ئەو جهسته و رۆحه ی تۆ ده رباره ی ئەوان قسه ده کهیت، بۆ ئیمه یه که، به سه ر به رزایی ئەوه وه مۆری رۆمی لییه، ئەوکاته که ده مرین رۆح و جهسته له گهڵ یه که له بهین ده چن، به لام رۆله کا ئمان جیمان ده گرنه وه، مه به سستی ئیمه له جاويدانی هه ر ئەوه یه، به داخه وه م، به لام ئەوه ی تۆ ده یلی ده رباره ی مه له کوتی ئاسمان به رای ئیمه جگه له ئەفسانه هیچی دیکه نییه)) دواي وه ستانیکی کورت به رده وام بوو گوتی: ((ئیمه ی رۆمی بۆ فه رمانه واییتی مرۆف دروست بووین)) ناکری به عیشق فه رمانه وایه تی مرۆف بکری))

کریست له کاتی که ده پروانییه چاوانی شین و سارد و رووخساری تازه تیرهاویشته و دهستی خه پله و نه نگوستی کورتی یوزباشی، گوتی ((ئه شق بی چه ک نییه، عه شقیش جهنگ داده گیرسینی و هیرش ده کات))

یوزباشی هاته به رو گوتی: ((له م حاله ته دا ئیدی ئەشق نییه))

کریست سه ری دابه زانند و له به رخۆ که وته ئه ندیشه ((شه رابی نوی ده بی خه می نوی هه بی و قسه ی نوی و مانای نوی)).

ئه وان له ئەنجامدا گه یشتن، بورج و یاری ته لاری پونس پیلاتی والی رۆح زلی رۆمی له به ره و رووی ئەوان قه دی به رز کرد بۆ وه، پیلات نه فره تی له نه ژادی یه هود ده کرد هه رکاتی به کوچه کانی ئورشه لیمدا ره تده بوو، یا ناچار ی قسه کردن ده بوو له گه ل یه هودیه کان، ده سماییکی بۆ ننداری له به ر لووتی خۆیا ده گرت، ئەو نه باوه ری به خودا کان و نه به مرۆف هه بوو، نه به پونس پیلات و نه به شتیکی دیکه، تیغیکی

به شی بیست و شه شه م

له هه مان ئەم سه یین و به ینه دا کریست له گه ل یوزباشی ریی ته ی ده کرد و یه هودا، سه گی میگه ل له دواي ئەوانه وه چوونه ناو بواره باریک و پر پیچ و په نای ئورشه لیمه وه، له رپگیای په رستگا، به ره و بورجی که ته لاری - پونس پیلات- بوو بۆ پیشه وه رۆیشتن.

سه ره تا یوزباشی که وته قسه، به ده نگیکی تی که ل به هه لچوون گوتی: ((خاخام، کچه که م ته واو سه لامه تی خۆی به ده ست هیناوه ته وه، هه میشه له بیری تۆیه، هه رکات که خه به رداری ئەوه ده بی که تۆ بۆ خه لک قسه ده که ی، به دزیه وه مال جیده هیلی، به په له ئاماده ی شوینی قسه کردنی تۆ ده بی، ئەم رۆ ده سستی ئەوم توند گرتبوو، به یه که وه بووین له په رستگا گویمان له قسه ی تۆ را گرتبوو، ده یه ویست بی و پیی تۆ ماچ بکات)). کریست پرسى: ((باشه بۆ نه ته یشت؟ بۆ نه جاتی رۆحی مرۆف ساتیکیش به سه، بۆ ئەم ساته ت به بادا؟)).

ره فوس به شه رمه زاریه وه به خۆی گوت: ((کچیکی رۆمی پیی یه هود بی ماچ بکات!))، به لام قسه ی نه کرد، به و قامچییه کورته ی له ده سستی دابوو، ئاپۆره ی پر هه راو هۆریای لادا و ریی بۆ خۆی کرده وه، هه وا ئەوه نده گه رم بوو، که مرۆقی دوو چاری غه ش ده کرد، میش و مه گه ز کوچه و بانای داپۆشیبوو، هه ناسه دان له فه زای یه هودیدا یوزباشی دوو چاری هیلنج ده کرد، سه له های سال بوو له فه له ستین بوو، به لام هیشتا عاده تی به یه هودیه ت نه گرتبوو، ئەوان ئیستا که له مه یدانی بازار که به حه سیر داپۆشرا بوو، تی ده په رین ئەوی فی نکتر بوو، هه نگاوه کانیا ن سست کرد،

تیژی به زنجیریکی زیڤینی به هادار به گهردن هه لۆاسی بو، هیچ کاتی له خۆی به دوور نه ده گرت. تا ته گهر زه مانێ له خواردن و خواردنهوه و والیگری بیزار بیست یا له لایه ن قهیسهری رۆم دوورخریتهوه، ده ماری دهستی خۆی برییت، زۆربهی هاوارو پارانهوه نامیزه کانی یه هودیانی ده بیست که هاتنی کریستیان بو نه جاتی خۆیان داوا ده کرد و ده دایه پیکه نین، له کاتیکا هیما ی بو تیغی تیژی گهردنی ده کرد به ژنه که ی ده گوت (سه یرکه کریستیانوی من، نه جات به خشی من لیڤه یه))، به لام ژنه که ی بی ته وه ی وه لامی بداته وه، سه ری وه رده سووړاند.

کریست له ده ره وه ی ده رگای گه ره ی ته لار وه ستاو گوتی: ((یوزباشی قه رزی خۆت سه باره ت به من له بیر نه کردوه؟ ئیستا زه مانێ جیبه جیکردنی هاتوه)). روفوس وه لامی دایه وه: ((کریستی ناصیره یی من له ته واوی له زه ته ی ژیا نم قه رزدار ی تۆم بلێ چ خزمه تیکت له من ده وی؟))

- ته گهر ده ستگیریان کردم و منیان خسته زیندان ه وه، یا منیان کوش ت بو نه جاتدانی من کاری ته نجام مه ده، واده م پیڤه ده ی؟

- ته وان ئیستا چوونه ته ناو ده رگای گه ره ی ته لاره وه، پاسه وانان دهسته کانی خۆیان به ناو نیشانی سلاوی نیزامی بو یوزباشی به رز ده کرده وه، روفوس به سه رسامیه وه پرس ی ((تۆ ناوی ته مه ده نیی داوا؟ من له ئیوه ی یه هودی ناگه م)). دوو پاسه وانی ره شپییستی زه به للاح له ده ره وه ی ده رگای ژووری پیلات بو پاسه وانیکردن وه ستابوون: کریست گوتی ((به لێ یوزباشی ته مه یان داوا یه واده م پیڤه ده ی؟ روفوس به هیما ی سه ر ده ستووری به پاسه واناندا که ده رگا بکه نه وه، پیلات شوخ و شه نگ ریش تاشراو به سه ر ته ختی به رزی رازوه به بازی گه وه وه دانیشتبوو ده یخوینده وه، تو یلی کورت بوو چاوانی خۆ له می ششی بوو لیویکی ناسکی هه بوو، سه ری هه لپری تا سه یری کریست بکات، که له به ره و رووی وه ستابوو، له کاتیکا ده سمالی عه تراوی خۆی نا به سه رلووتی، به تیز نامیزه وه گوتی ((کریستی ناصیره یی پاشای یه هود تۆی؟))

- کریست وه لامی دایه وه ((من پاشا نیم))

- ته ی چیی؟ مه گهر تۆ کریستیانو نیت؟ مه گهر کریستیانو هه مان که سی نیبه که هاو نیشتمانیه کانت، نه ته وه ی ئیبراهیم، نه وه له دوا ی نه وه له چاوه روانیدا بوون که بیست و نازادیان بکات و به سه ر ته ختی سرا ییل دانیشی و ئیمه ی رۆمی دره په ری ئی؟ که واته بو ده لێی پاشا نیت؟

- مه له کوتی من له سه ر زه وی نیبه.

- پیلات قاقا پیکه نی گوتی: ((ته ی به سه ر ئاوه وه یه یا به سه ر هه وا وه یه؟)) کریست به ئارامی وه لامی دایه وه ((له ئاسمان دایه))

- پیلات گوتی ((زۆرباشه تۆ ده توانی ئاسمان به ناو نیشانی خه لات بو خۆت هه لگری به لام په یوه ندیت به زه وه یه وه نه بی)) ته و کاته ته لقه ییکی قه به ی له ده ستدا بو له نووری چادا گرت و روانیه رهنگی قورمزی ته وه وه، به سه ر نقیمی که لله سه ری که وه داتا شرابوو له ده ور یه وه ته م وشانه نو سرا بوو ((بخۆ، بنۆشه و شاد بژی ت، چونکه به یانی ده مریت))

- یه هودییه کان وه زع و حالی ئیمه تیکده چرژین، هیچ کاتی خاوی ن نابن و خودای ته وان له روو خساریاندا یه: پرچ در یژ، پۆخل، سه سه خت، ستایشی خۆیان ده که ن، رقی حو شتریان هه یه.

- کریست دیسان به ئارامی گوتی ((بزانه ته و خودایه پی شتر مشتی خۆی به رووی رۆمدا به رز کردۆ ته وه)). پیلات به باوی شک کی شان ه وه وه لامی دایه وه ((رۆم جاویدانیبه))

- رۆم هه مان ته و په یکه ره زه به للاح یه که دانیالی په یام به ر له خه ونی خۆیدا بینی بو ی.

- په یکه ر؟ کام په یکه ر؟ ته وه ی ئیوه ی یه هودییه کان له بی داریدا هه سه ره تی بو هه لده کیشن و خه وی پیوه ده بینن، ئیوه به خه ون ده ژین و به خه ون ده مر ن.

- به خه ونه کانه وه یه که مرۆق خه باتی خۆی ده ست پیڤه کات که م که م سی به ره که چر تر ده بی و به رجه سته ده بی، رۆح ئاراسته ی له ش ده بی بو زه وی داده به زی و ده گه ری،

لهبەر ئەمە خەونی دانیال پێغهەمبەر دیتەدی، رۆح ئاراستەى تەن دەبى و دادەبەزیتە زەوى و دەگەپرئ و رۆمىهەکان لەناودەبات.

- کریستی ناصیرهیى من ستایشى بیباکی تۆ دەکەم، لەوانەیه هى گەمژەلیشت، وابەدیار دەکەوی که باکت بەمەرگ نییه لهبەر هەندىیه کهوا ئازاد قسه دەکەیت. تۆم خۆشدهوی، باشه باسى خەونی دانیالم بۆ بکه.

- شەویکیان دانیالی پەيامبەر پەیکەرەیکى گەورەو زلی بینى، سەرى پەیکەرە که له زێر بوو سینهو بازووهکانى له زیو، ورگو رانى له برونز، قاچهکانى لهئاسن، ژیر پیتکانى له گلی رس، لهپرێکا دەستیکی نادیار بەردیکی هاویشته پێیه گلیهکانى وردى کردو یه کسەر تەواوی پەیکەرە که - زێرو زیوو برۆنزو ئاسن - لەزەوى خۆبوونەوه. پونس پیلات، ئەو دەسته نادیاره خودای سراییلەو ئەو بەردەش منم، ئەو پەیکەرەش رۆم دەبى. پیلات جارێکی دیکەش باویشکی هاتى و به دلگرانى گوتى ((ئەى پاشای یههود دەزانم دەتەوی سوارى چ فیلى بیت، کریتى به رۆم دەکەیت تا توورەبى من بچۆشینی و تۆ له خاچ بدەم و ئەو کاتە بیته قارەمان، زیرهکانه هەموو شتیکت ریکداوتەوه، ئاگام لییه هەتا تۆ دەستت کردووه بەزیندووکردنەوهى مردووان، بەلئى تۆ لەحالهتی هەمووارکردنى رینگەى، بەهەمان جور یاوهرانت پەرشى دونیا دەکەى که تۆ نامریت، بەلکو رابویت و بۆ ئاسمان هەلگهراویت، بەلام هەى فیلبازى نازیز بزانه که زۆر لى دوورى، فیلهکانى تۆ کۆن بووه، باشتر وایه فیلى تازه بدۆزیتەوه، من تۆ ناکوژم، ئارەزووم نییه بتکەم به قارەمان، تۆ ناییتە خوداش، لهبەر ئەمە ئەم نەخشەیه لەسەرت دەرکه)) کریست قسهیێکی نەکرد لەمیانى پەنجەردى کراوهدا روانیه پەرسنگای گەورەى یههود که وەك مەزقەخۆریکی بى جوله لەنووړى هەتاودا بریقەى دەدایهوه، پۆل پۆ مەزقەسى رەنگاوپرەنگ دەچوونه ناو گەرۆوى رەشى کراوهى، پیلات یارى به ننجیرهى بەهادارى زێرین دەکرد ئەویش قسهیێکی نەکرد، پێى نەنگ بوو داوایهک له یههودیێک بکات، بەلام قەولى بەژنى دابوو، داوایهک له یههودیێک بکات، بەلام قەولى بەژنى دابوو چارهى نەبوو. کریست پرسى ((تەواو بوو؟)) بەره لای دەرگا گهرايهوه. پیلات هەلسایهوهو گوتى ((سەبرکه قسهه لهگەلت

هیه لهبەر ئەمە بوو که تۆم داواکردووه، ژنهکەم دەلیت که هەموو شەوی خەو به تۆوه دەبینى، لهبەر خاترى تۆ زات ناکات چاو باوێته سەریهک، دەلیت که هەموو شەوی تۆ لەدەست هاوینشتمانیه کانت، حەناو کانا که بەدواى مەرگی تۆدا دەگهپرین، شکایهت لەو دەکەى و به دەستهپاچهیى و ناگوزوری داوا لەو دەکەى که قسه لهگەل من بکات و من قانیع بکات که دەست له کوشتنى تۆ هەلگرئ، دوینی شەو ژنهکەم به قیژهقیژهوه لهخەو راپهههه و دەستی بهگریان کرد، وادیاربوو دلئى بهتۆ دەسووتا، (نازانم بۆ، من کارم به پرۆپوچیهکانى ژنانهوه نییه) جارئ کهوتە سەریپێه کاتم تا ناچارم بکات تۆ داواکەمه ئیرههه بهتۆ بلێم لییه برۆیت و خۆت نەجات بدەیت.

***

- کریستی ناصیرهیى هەواى ئورشەلیم بۆسەلامەتى تۆ زیانبهخشه، بگهپرئوه جەلیل، نامەوی زۆریت لهگەل بەکاربهینم، ئەوهیان بەنیازی دۆستى بهتۆ دەلێم بگهپرئوه جەلیل.

- کریست بەهەمان شیوه لەرووی هەمیشەیی وەلامى دایهوه: ((ژیان جەنگه تۆش ئەوه دەزانى، چونکه سەربازیکی رۆمیت، بەلام ئەوهى که نازانى ئەوهیه: فەرمانده خودایه و ئیمه سەربازی ئەوین، لەهەمان ساتى که مەزقە له دایک دەبى خوداوهند زەوى بهو نیشان دەدات، بەسەر زهویهوه شارئ، گوندئ، کیوئ، دەریایى یا بیابانى، پێى دەلئى: ((تۆ لییرههه دەجەنگى)) ئەى والى یههودى، شەویکیان خودا چنگى لهپرچم گیرکردو هەلیگرتم و هینامیه ئورشەلیم رووبهرووی پەرسنگا لەسەر زەوى داینام و گوتى ((تۆ لییرههه جەنگ بەریا دەکەى)) ئەى والى یههودیه من پەیمان شکین نیم هەر لییرهههیه که جەنگ بەریا دەکەم))

- پیلات شانەکانى راتهکاند، بەداخهوهى ئەوهههه، که تکای کردبوو یهک رازی خانەوادەى بۆ یههودیهک ئاشکرا کردبوو، وەك چۆن عادهتی بوو دەستی لیخخشانوو گوتى ((من دەست لەههکاره وەرنادهم بپۆ)) کریست دەستهکانى بەرزکردهوه و مۆلەتى وەرگرت، بەلام که له ناستانهى دەرگادا رادهبرد، پیلات بەشیوهیهکی تیزتامیژهه

بانگی کرد ((ناهای کریست نهو خه‌بهره ترسناکه‌ی که بیستوومه بو جیهانت هیناوه چییه؟))

- کریست وه‌لامی دایه‌وه ((ناگر... ناگر بو پاککردنه‌وه‌ی زه‌وی))

- له‌رؤمیه‌کان...؟

- نه له گاور وزالم و ناپاک و تیره‌کان

- پاشان؟

- پاشان به‌سه‌ر زه‌وی داتاشراودا ئورشه‌لیمی تازه دروست ده‌که‌ینه‌وه.

- کی ئورشه‌لیمی تازه دروست ده‌کاته‌وه؟

- من

- پیلات قاقا پیکه‌نی ((باشه، باشه که‌واته هه‌ق لای من بو که به ژنه‌که‌ی خۆم گوت تۆ شیتی، تۆ ده‌بی جار‌جاره بییته دیداری منه‌وه کاریکی وابکه‌ی که کات به‌سه‌ریه‌رم، باشه ئیدی ئیستا برۆ، ماندوت کردم)) ده‌سته‌کانی لیکداو دوو نییره زه‌بالاچی ره‌ش هاتنه ژووره‌وه و کریستیان برده ده‌روه،

- یه‌هودا له ده‌روه‌ی قه‌سردا له چاوه‌روانی دابوو، ناگای له خو نه‌مابوو، له‌م دواییانه‌دا، خورشتیکی پهنه‌نی که‌وتبووه گیانی ئوستاده‌وه و نه‌وی ده‌خوارد هه‌موو رۆژی چینه‌کانی رووخساری وردترو زرت‌تر ده‌بوو، قسه‌کانی غه‌مگینترو ترسناکتر ده‌بوو، هه‌موو جارێ ده‌چوو- گه‌لگه‌تا- نه‌و گردۆلکه‌یه‌ی که ده‌که‌ویتته ده‌روه‌ی ئورشه‌لیم و رۆمیه‌کان گیانبازانیان له‌وی له‌خاچده‌دا، ده‌رۆیشت و تاک و تنه‌ها چه‌ندین سه‌عات له‌وی داده‌نیشت، به‌ نه‌ندازه‌ی دیتنی کاهینه‌کان و کاهینه‌گه‌وره‌کان له‌ده‌وری خۆی تووره‌ ده‌بوو، گۆری خۆی هه‌لده‌که‌ند، به‌هه‌مان ریژه، به‌لکو زیاتر هیرشی ده‌کردنه سه‌رو خوتبه‌ی بو ماره ژه‌هراوی و درۆزنه‌کان ده‌دا، هه‌موو رۆژی له‌به‌یانیه‌وه تا سپیده له‌ ده‌روه‌ی په‌رستگا ده‌هه‌ستا قسه‌ی توندی ده‌خسته به‌ر زمان وه‌ک بلایی

به‌دوای مه‌رگی خۆیدا ده‌گه‌را، رۆژیکیان که یه‌هودا لیتی پرسی که چ کاتی جلی به‌رخ له خۆی داده‌که‌لینی تا شیر به ته‌واوی و گه‌وره‌یی و جه‌به‌رووتی خۆیه‌وه ده‌رکه‌ویت؟

- کریست سه‌ری راته‌کاندو بزهیکی کرد که یه‌هودا هیچ کاتی له عومری خۆی بزهیکی وانا‌هه‌مواری به‌سه‌ر لیه‌کانی هیچ مرۆقی نه‌بینی بوو، له‌و زه‌مانه‌وه به‌دوا یه‌هودا له‌و به‌دوور نه‌که‌وتبووه، هه‌تا له‌و کاتانه‌ی که ده‌چوو گه‌لگه‌تا، یه‌هودا به‌دزیه‌وه به‌دوای نه‌ودا ده‌چوو تا نه‌بادا دوزمنی که‌مینیکی لی دانا‌بیتته‌وه و ئاره‌زووی گیانی نه‌و بکات و بیکوژیت.

- یه‌هودا له ده‌روه‌ی ته‌لاری نه‌فرته‌ی بو سه‌ره‌وه و خواره‌وه ده‌چوو، به‌ رق و کینه‌وه ده‌یروانیه پاسه‌وانه بی‌جوله‌کانی رۆمی که‌به‌چه‌کی مسین و رووخساری گرزیانه‌وه بوون، هه‌روه‌ها ده‌یروانیه نه‌و ئالیه کوفه‌ی بازنیشان که له پشتی نه‌وانه‌وه له‌به‌رزایی به‌یره‌قیکی به‌رزوه ده‌سه‌کایه‌وه. له‌خۆی پرسی ((پیلات چ کاریکی به‌هه‌بوو؟ بو بانگی کردوو؟)) گیانبازانی ئورشه‌لیم یه‌هودایان ناگادارکردبووه سه‌بارت به‌م بابته‌وه، که حنناو کیافا هه‌میشه له‌هاتوچۆی ته‌لار بوون کریستیان به‌وه تاوانبار ده‌کرد که خه‌ریکی شو‌رشیکه بو ده‌رکردنی رۆمیه‌کان تا خۆی بیته‌ پادشا. به‌لام پیلات قبولی نه‌ده‌کرد و ده‌یگوت ((نه‌و شیتیکی ته‌واو عه‌یاره ده‌ست ده‌خاته کاری رۆمیه‌کانه‌وه)).

- من جاریکیان به‌تایبه‌ت خه‌لکم نارد تا لیتی بیرسن که ئایا خودای سراییل داوا له ئیمه ده‌کات که سه‌رانه به‌دینه رۆمیه‌کان، ته‌له‌ق وه‌لامی دایه‌وه ((کاری قه‌یسه‌ر بو قه‌یسه‌رو کاری خودا بسپیژه ده‌ست خوداوه)) نه‌و کاته پیلات له خه‌نده به‌رده‌وام بوو گوتی ((نه‌و به‌دیوانه‌یی مرۆقیکی پیروژ نییه، خو‌پروژ نواندن شیتی کردوو، نه‌گه‌ر ده‌خاله‌ت له ئایینی ئیوه ده‌کات، سزای بده‌ن، من ده‌خاله‌ت له‌و کاره‌ ناکه‌م، نه‌و له‌کاری من ده‌خاله‌ت ناکات)) قسه‌ی پیلات بو ئه‌وان هه‌میشه نه‌وه بووه، به‌لام ئیستا نه‌کا باوه‌ری خۆی گۆری بیت.

- یه‌هود و سه‌ستاو پشتی به‌دیواری به‌رابه‌ر ته‌لارداو به‌خاله‌تیکی تووره، مشتی خۆی کرده گری و دووباره‌ی کرده‌وه، چوار نه‌فه‌ر له‌خزمه‌تچیانی په‌رستگا هاتن، ته‌ختیکی

رهوانی رازاوه به زیریان له بهر ده رگای ته لار به نارامی له سهر زهوی دانا، په رده ی ئاوریشمینی بهر که نار بوو کیافا له جلیکی ئاوریشمینی ئاویژر کراودا له سره خو پیی نایه سهر زهوی، ئه و نه ده قه له و بوو که به زی ده و روبه ری چاوانی له لیکاو ده چوو، ده رگای دوو ده ری سه نگینی ته لار دروست له هه مان ساتی که کریست ده هاته ده روه کرایه وه وه هه ردوو نه فهر له ئاستانه ی ده رگادا رووبه پوری یه کتربونه وه، کریست له جیوه وه ستا به پیی پته ی و کراسی سپی پر له پینه یه وه به بی بزواتیکی ته واوه وه چاوی له چاوی کاهینی گه وره نا، کاهین پیلوه سه نگینه کانی بو سهر وه بردو ئه وی ناسیه وه وه به سهری کرده وه، لیوه به ز ئاساکانی لیک کرده وه: ((ئهی یاخی لیتره چیت ده وی؟))، به لام کریست هیشتان بی جولوه به چاوانی درشت و به ئازاریکه وه له وی روانی و وه لامی دایه وه.

- ((ئهی کاهینی گه وره ی هه رماسی من ترسم له تو نییه))

- کیافا هاواری کرده سهر که ژاوه داره کانی ((فریسی دهنه ده روه)) خوشی بو ناو حه وشه که وته پرئ: مه یوون روو خساریکی قه له و پئ چه ماوه له ژیر قه له ویتی خو یه وه باری سهر زهوی بوو.

- خزمه تکاران کریستیان له ناو میانه دا گرت، به لام یه هودا تاوی دایه پیشه وه وه هاواری کرد ((ده ستان به رز که نه وه!)) له کاتیکی ئه وانی وه لاوه نا ده ستی کریستی گرت ((یاللا ده بی قوتارین))

- یه هودا خو ی به نیو وشتره خه لک و بز ن دادهدا بو په راندنه وه ی کریست ریگه ی ده کرده وه، ئه وان له ژیر ده روزه ی بارداری شاردا رابردن و به دابه زین بو دۆلی- که درون- سهر هه لگه ران بو لای به رامبهر، ری بیث ئیبا یان گرت به ر.

- یه هودا له کاتیکی قو لی ئوستادی ده کوشی پرسی ((چکاری به تو بو))

- کریست دوا ی بیده نگییکی قوول وه لامی دایه وه ((یه هودا ده مه وی رازیکی ترسناک له گه ل باس بکه م)).

- یه هودای سهری قز سووری خو ی لار کرده وه به ده م گوپی کراوه وه ستا.

- تو به هیترین تاکی نیوان یا وه رانی، وا خه یال ده که م ته نها تو ده توانی ئه وه بیستی له به ره ی ئه م بابه ته وه، شتیکم به وانی دیکه نه وتوه و پییشیان، نالیم چونکه به رگه ی بیستنی ناگرن.

- یه هودا له خو ش حالیان سوور هه لگه ران گو تی ((مه ولای من به و متمانه یه ی به منت کردوه سو پاسگوزارم، بلئ و دلنیا به که په شیمان نابیته وه)). یه هودا ده زانی بو جه لیلی خو شه ویستم جیه یشت و هاتووم بو سرا ییل؟

- یه هودا وه لامی دایه وه: ((به لی چونکه له هه مانجی یه ئه وه ی که ده بی روبدا روو ده دات)).

- ته واو دروسته، مه شخه له کانی خودا وه ند لیتره ده ست پیده که ن، ئیدی خه و له من، رفینراوه، نیوه شه وان له خه و راده په روم سهیری ئاسمان ده که م، تا بیینم که هیشتا نه کراوه ته وه وه مه شخه له کان دانا به زن به هه لاتی سپیده ده مان په له ده که م به گو فتار هه ره شه له ئاسمان هیما ده که م به فه رمان و پارانه وه داوا ی ئاگر ده که م بیته خواره وه، به لام ده نگم هه میشه ون ده بی، ئاسمان له به رزایی سه رمه وه داخراوه، به خاموشی و ئارامه وه ده مینیتسه وه، ئه و کاته له پریکا رۆژی... ده نگی شکستی خوارد، یه هودا گوپی برده نزیک ده میه وه تا بیستی به لام ته نیا توانی گوپی له هه ناسه ی بر او و به یه که که وتنی ددانی بی، به هه ناسه برکیوه گو تی ((به رده وام به ... به رده وام به ... کریست هه ناسه ی تازه کرده وه و به رده وام بوو ((رۆژی له کاتیکی ته نها و ته نها به سهر گه لگه تاو راکشابووم، نه بی ئه شعیا له زه ینمدا نه خشی به ستا، که شیوه ی ته واوی ئه و له به رامبهر دیده کاند به سهر به رده کانی گه لگه تاوه به دیار که وت، پیسته بزنیکی باکردوی له ده ست دابوو، دروست له هه مان ئه و نیتره بزنه ده چوو که له بیاباندا بینی بووم، به سهر پیسته وه چه ند وشه ی نووسرابوو، له کاتیکی پیستی بزنی له به رچاوه کام داگرتبوو فه رمانده رانه گو تی ((بخوینه وه))، به لام تا ئه و ده نگم بیست په یامبهر و بزنه که ون بوون ته نها وشه له فه زا مایه وه، که بیستیکی درشت و ره شو قورمزی بوو، کریست سهری بو لای نووره که هه لگرت و ره نگی په ری بوو، قو لی یه هودای گرت و

کوشی و خۆی بههوه ههلواسی، ترساو زهمزه مهی کرد ((ها ئه وه تانی فهزایان پرکردوو. یه هودا که دهله رزی گوتی ((بخوینه وه))

***

کریست بههه ناسه برکیوه دهستی کرد به هجی کردنی وشه کان

پیتی وشه کان له جان هوه ری زیندوو دهچوون که ئه وه به دوایان که وتبوو ئه وانیش بهرگریان ده کرد، له کاتی که دهم نا دهم ئاره قه ی رووخساری خۆی دهسپریه وه بانگی کرد ((ئه وه گونا هه کانی ئیمه ی گرتۆته گه رده نی خۆیه وه، له بهر خاتری هه لخزینی ئیمه برینداربوو به هۆی گونا هه کانی ئیمه وه کوتراوه .. ئه وه موپته لابه وه، به لام ده می خۆی نه کرده وه، ته کفیر کراوه و رادراوه، وه ک چون بهرخی که بو سه ربرین ده بردری، به بی بهرگری بو پیشه وه ده چوو))

کریست دیسان له قسه ی خۆی وه ستا، رهنگی وه کو مردوو سپی بوو بوو، یه هودا که به ئارامی وه ستابوو به ئه نگوستی گه وره ی پیی تلیشه به رده کانی لیکده داو گوتی ((من تینا گه م ئه وه بهر خه ی که بو سه ربرین ده بردری کییه ؟ چ که سی بو قوربانگا ده چیت؟))

کریست وه لامی دایه وه وه گوتی ((برام یه هودا من ده بردریمه قوربانگا!)) یه هودا که پاشه کشه ی ده کرد گوتی ((تۆ؟ به م جۆره تۆ کریستیانو نیت؟))

- بو؟ هه وم.

- یه هودا دووباره گوتی ((من تینا گه م)) ئه نگوستی پیی خۆی به تلیشه به رد بریندار کرد.

- یه هودا هاوارمه که، ریگای ئه وه یه، بو ئه وه ی دونیا رزگاربی من به مه یل و ره زای خۆم ده بی بمرم سه ره تا خۆشم تینه گه ی شتم، هه موو ئه وه نیشانه ی که خودا وه ند ده ی نارد، بی هوده ده رۆیی، هه موو ئه وه نیشانه، جار ی به وینه ی خه ونی له هه وا جار ی به وینه ی خه و یا به وینه ی جهسته ی ئه وه بز نه له بیابان که گونا هه ته وا ی خه لکی

به گه رده ن بوو، له و رۆژه وه ی که مالی دایکم جیه ی شتو وه، سیبه ریکی وه ک سه گ که وتۆته دوامه وه جار جار ده که وته پیشه وه تا ریم پیشان بدا ئه و ریگایه چییه - خاچ!

کریست نیگاییکی له پرووی تیپامانه وه کرده ده وره بهر، که واته دوا ی ئه و ئور شه لیم بوو، کیوی به چه ند گومه زیکی سپی دره وشاوه له پیش روویا به ردو تاک و توکی دره ختی زه ی تونی گه لا نوقره یی و سه رو نیازی ره ش.

خۆره تاوی پر خوین له ئاوابووندا بوو، یه هودا ریشی ردینی خۆی هه لکه ند دووری فریده دا، چاوه پروانی کریستیانوی دیکه بوو، کریستیانوی به خۆی و شمشیره وه که به هاواری ئه و مردوه کانی دۆلی - یه هه شافات - بینه دره وه وه په یوه ندی به زیندوو ان بکه ن، به هاتنه دره وه ی مردوو ان له گۆر ئه سپو و شتری قه ومی یه هود ئه وانیش زیندوو ببنه وه، پیاده و سواره هه موو به یه که وه بو کوشتاری رۆم هیرش به ن، کریستیانو به سه ر ته ختی پاشایی داود دانیشی جیهان له ژیر نقیمی دابیت، ئه و کریستیانوی بوو که یه هودا ئه سخه ریوتی چاوه پروانی کرد بوو... و ئیستا به دره نده خویی سه یری کریستی ده کردو لیوه کانی خۆی گه ستنه وه تا قسه ییکی ناشیرین له ده می نه یه ته دره وه دووباره دهستی کرد به لیکدانی تلیشه به رده کان، به لام ئه مجاره به ئه ژنۆکانی کریست ناگاداربۆوه، دلی پی سووتا، له کاتی که شیوه ی قسه کردنی خۆی شیرین کرد گوتی ((برام یه هودا ئازابه، هیچ ریگاییکی دیکه نییه .. ری هه ر ئه وه یه))

- یه هودا که چاوی برپیووه تاویره کانه وه گوتی ((دوا ی ئه مه؟))

- به ته وا ی شکۆو گه وره یی خۆم ده گه ریمه وه تا بو دادوهر یکردنی مردوو زیندوو ان دانیشم.

- که ی؟

- زۆرانی له ئه ندامانی نه وه ی نو ی بو دیتنی من به زیندوو یی ده میننه وه، یه هودا گوتی ((یاللا با برۆین)) هه نگا وه کانی توند کرد، کریست له دوا ی ئه وه وه به هه ناسه برکیوه ده رۆیشته و هه ولیده دا پی به پیی ئه و بروات، عاقیبه ت خۆره تاو له دابه زیندا که وته پشت کیوه کانی یه هودیه . له ئه وان ده وراندا له ده ریاری مردوودا

دەنگی چەقلە تازە بیدارەکان دەبیسترا، یەھودا بەخەشم و خۆشەوێ بوو پێشەوێ کلۆردەبوو، لەناخیا زەلزەلەیی بەرپاوبوو، هەموو شتیکی وێران دەکرد، ئیلیازر هەلسابووە جیلوویکی مردووتر و پۆختەر لەخودی مردووانی هەبوو، مۆڤسی تووشی هیلنج دەکرد و خودی کریستیانو چون دەیتوانی لەم جەنگەدا دەگەڵ سربیل بێتە کەنارەو؟

نا، نا، یەھودا ئەو وەک ریبازیک باوەری بەمەرگ نەبوو، گەرایەو، دەبویست پەلپ بگریو چەند وشەییکی گزانده بدرکینی کە بە سەر زمانیەو لە حالەتی سوتان دا، رەنگە ئەم و شانە، کریست ناچار بەگۆرینی ریگا بکات و سەرفی نەزەر بکات لە رۆیشتن بەرەو مەرگ، بەلام لەکاتیکی دەگەرایەو، هاواریکی پەر لە وەحشەتی سەردا سیبەریکی گەورە لەجەستەیی کریست کەوتە سەرزەویەو، ئەم سیبەرە، سیبەری مەرگ نەبوو، بەلکو سیبەری خاچیکی گەورە بوو، دەستی کریستی گرت و لەکاتیکی هیمای دەکرد گوتی ((سەیرکە)) کریست لەبەرخۆ لەرزى ((بێدەنگ بە، برام یەھودا شتی مەل)) بەمۆرە ئەوان بازوو بە بازووی یەکتە لەسەرخۆ لەو گردۆلکەییە کە بە (بیث ئینیا) دا کۆتایی دەهات سەرھەلگەران، ئەژنۆکانی کریست چەمایەو یەھودا بەرزى کردەو، ئەوان قسەیان نەدەکرد، یەکسەر کریست لاریو، بەردیکی گەرمی لەسەر زەوی ھەلگرت بوو ماوەییەک توند گرتیە ناو دەستەکانی، ئایا ئەو بەردی بوو یا دەستی مۆڤسیکی تازیز؟ سەیری دەوروبەری کرد، واھ، لەتەواوی خاکی مردووی زستاندا ئیستا کە سەوزایی ھاتۆتە دەروەو بوو گۆل...!

- برام یەھودا خەمگین مەبە، سەیرکە چون گەم دەپۆی، چون خوداوەند باران دەنیریو زەوی زگی پردهبیو و گۆلگەم سەر لەخاک دەردینن تا بیستە مایەیی ھیزو پرستی مۆڤس، ئەگەر دەنکە گەم نەمری یا ھیشووێکانی زیندوو دەبوونەو؟ ھەمان بابەت دەربارە کۆری ئینسان راست دەردەچی.

بەلام یەھودا دانەدەسە کناو بی ئەوێ قسەیی بکات، بەردەوامی دەدا بەسەر ھەلگەران بەسەر گردۆلکەو، خۆرەتاو چوو پشت کێوکانەو، شەو بەسەر خاکەو ھەلسایەو، لەبەرزایی گردۆلکەو، جریو جریوی یەکەمین مەشخەل بەرچاو دەکەوت.

کریست گوتی ((ئیلیازر وەبیرخۆت بەینەو)). بەلام یەھود دووچاری ھیلنج بوو بەپەلە لەحالیکی کە تفی روودەکرد بەردەوام بوو لەسەر رۆیشتن.

***

مارتا مەشخەلی داگیرساند ئیلیازر دەستی دانایە سەر چاوەکانی، کە رووناهی ھیشتاکە ئازاری دەدا، پەترۆس بازووی مەتی گرت و دووتایی لەژێر نووری مەشخەلدا دانیشتن، سالومەیی پیر بەستەییە خوری رەشی پەیداکرد و رستی و بیری لە کۆرەکانی دەکردەو، ئاخ خودای من یانی رۆژیکی وادی کە ئەوان لەشکوو گەورەیی خۆیان، بەنەواریکی زێر بەسەر و مایکی بی لە باتی دەریاچەیی گنسارت بینن؟

مەجدەلیە ریی جادەیی گرتەبەر، ئوستاد دواکەوتبوو، رەنج و ئازاری وا گەورە بوو بوو کە ئیدی روحی ئەو لە مالددا جیتی نەدەبوو، چووبۆ لە لای جادە بەو ئومیدەیی کە دیداری مەعبودی خۆی بکات، یاوەران لەحەوشەدا دەستەوئەژنۆ دانیشتبوون، بەتیلەیی چاوە سەیری دەرگایان دەکرد و چیان نەدەگوت، توورەیی ھیشتا لەدەررونیاندا دەکولا، تەواوی مائی سوتو کویر بوو دەنگی ھەناسەشی لێنەدەهات، پەترۆس ئەو رۆژانەیی ھینابۆو سەر کە ئارەزووی زانستی ئەو شتانە بوو کە باجگر لە دەفتەریا دەینووسی، ئیستاکی ساتیکی لەبار گەیشتوو بوو، دواي مەلانی لەگەڵ ئەوانی دیکە، ئیدی نەیتوانی چیت تاقەتی ھەبی، دەبا تیبگات کە مەتی دەربارەیی ئەو چی دەلێت، ئەو میرزایانە مۆڤسی بی شەرم بوون لەبەر ئەمە پەترۆس دەبوايە ئاگاداریبوايە کە نەبیتە پەنجەنومای نەوێکانی ئاییندە، مەگەر مەتی زاتی دەکرد کاریکی وابکات؟ ھەموو شتیکی لەدەستی ئەودا دەگرت دەبێستە ناو ئاگرەو، بەلێ ھەمان ئەمشەو دەبی بزانی، .... بە چاپلوسی بازووی باجگری گرت و دوو نەفەری لەژێر نووری مەشخەلدا دانیشتن.

- مەتی لووتف بکە بۆم بچوینەو، راستی مەسەلەکە ئەوێیە کە دەمەوی بزنام دەربارەیی ئوستاد چی دەنوسی؟

- مه‌تی به‌بیستنی ئەو قسه‌یه شادومان بوون له‌سه‌رخۆ ده‌فته‌ره‌که‌ی ده‌ره‌ینا، جی‌گه‌ی ده‌فته‌ره‌که‌ی به‌سه‌ر دل‌یه‌وه‌بوو، له‌چه‌فیه‌ییکی چنراوه‌وه ده‌ییچ‌چایه‌وه که له‌لایهن می‌رئ‌ی خوشکی ئیلیازر کرابوه دیاری بۆ ئەو، ئیستاکی به‌دیقه‌ته‌وه له‌ وه‌ر‌ییچه‌که‌ی ده‌ره‌ینا‌و وه‌ک بلی‌ی بوونه‌وه‌ر‌ییکی زیندووی زامداربوو، ده‌یک‌رده‌وه، له‌کاتی‌کا به‌ دیقه‌ت له‌شی خۆی بۆ پ‌ی‌ش و پ‌اش ده‌برد، به‌ناوازی که‌ تیکه‌ل به‌خویندنه‌وه و سروود بوو ده‌ستی پ‌یک‌رد:

- کتییی دره‌ختنامه‌ی کریستی کورپی داودی کورپی ئیبراهیم ئیسحاقی هینابه‌رو ئیسحاق یاکوب و یاکوبیش یه‌هودا و براکانی، یه‌هوداش فارص و زارحی هینابه‌ر په‌ترۆس چاوانی داخستبوو گوئی قولاغ کردبوو! ته‌واوی نه‌وه‌کانی یه‌هود له‌به‌ر چاوه‌کانیدا ده‌هاتنه‌ ژووره‌وه، له‌ ئیبراهیم‌ه‌وه تا داود چوارده‌ نه‌وه، له‌داوده‌وه تا ئەساره‌تی بابل چوارد نه‌وه، له‌ئساره‌تی بابه‌وه تا کریست چوارده‌ نه‌سل.

.....چ نه‌ته‌وه‌یی، چ سوپایه‌کی بی شومارو جاويدانه! یه‌هودی بوون چ له‌ززه‌تیکی فیزخولقی‌نه‌ره! په‌ترۆس سه‌ری به‌دیوار دابوو، گوئی راگرت، چه‌ندین نه‌وه‌ی یه‌ک له‌دوای یه‌ک ده‌هاتنه‌ پ‌ی‌ش و ده‌گه‌یشتنه‌ کریسته‌وه په‌ترۆس گوئی ده‌دای، چ په‌رجووینیکی زۆر له‌ یادی ئەودا روویدا‌بوو، پرته‌وی له‌و په‌رجووانه‌ به‌سه‌ر ئەودا هه‌لاتبوو! باشه، کریست له‌ (بیث له‌حم) له‌دایک بووه‌و باوکی یوسفی نه‌جار نه‌بوو به‌لکو رۆحی پ‌ی‌رۆز بوو سرمو‌غ هایتون ئەویان ده‌په‌رست، به‌راستی له‌کاتی ئاوه‌مۆرکردنی ئەودا ئەو وشانه‌ چ بوو که‌ له‌ئاسمان به‌هۆی کۆتره‌وه هه‌ل‌ده‌رژا؟ په‌ترۆس ئیدی قسه‌ی نه‌ده‌بیست، باشه‌ چ که‌سی ئەم قسانه‌ی به‌ مه‌تی گوتوه‌ که‌ ئەسله‌ن له‌وی نه‌بوو؟ په‌ترۆس وشه‌کانی نه‌ده‌بیست ته‌نها مۆسیقای یه‌ک نه‌واو خه‌مگین له‌گو‌ی‌چکه‌یدا لایله‌ی ده‌چری.

هه‌ر قسه‌یی له‌به‌ر‌چاوی ئەودا وه‌کو هه‌نار و‌ابوو، وه‌کو هه‌مان ئەو هه‌نارانه‌ی که‌ سالی پ‌یشوو له‌ ئه‌رمیادا خوار‌د‌بووی، هه‌ناره‌کان له‌ فه‌زادا شه‌قیان ده‌برد و له‌میانی ئەوان جاری وه‌کو مه‌شخه‌ل و زه‌مانی‌کیش وه‌کو فریشته‌ به‌بال و شه‌پوره‌وه ده‌هاتن.

له‌پ‌ر‌ی‌کا له‌میانی خه‌ودا خوار‌د‌نه‌وه‌ی چه‌ند هاواریکی شادی نه‌نگیزی هاته‌ به‌ر گوئی له‌خه‌و رابوو، له‌به‌ره‌وه‌رووی خۆیدا مه‌تیی بینی که‌ ده‌فته‌ری به‌سه‌ر ئەژنۆوه‌ بوو هیشتاکه‌ هه‌ر ده‌خویندنه‌وه، وه‌بیری هاته‌وه، له‌به‌ر ئەوه‌ی چووبوه‌ خه‌وه‌وه هه‌ستی به‌شه‌رم کرد، مه‌تی له‌باوه‌شی کردو لێوه‌کانی ماچکرد.

- برام مه‌تی ده‌بووری، به‌لام له‌هه‌مان کاتدا که‌ گویم راگرتبوو چوومه‌ به‌هه‌شت، کریست له‌ لای ده‌رگادا به‌دیار‌که‌وت و مه‌جده‌لیه‌ به‌دوای ئەوه‌وه، رووخساری مه‌جده‌لیه‌ له‌شادیان بریقه‌ی ده‌دایه‌وه، له‌ لێوو چاوو گه‌رده‌نی رووتیدا مه‌شخه‌ل ده‌هاته‌ ده‌ره‌وه، کریست به‌دیتنی په‌ترۆس که‌ مه‌تی له‌باوه‌ش گرتوه‌ ئه‌وی ماچکرد، پۆته‌لاکی کرایه‌وه، به‌هیمما به‌وانی گوت ((مه‌له‌کوتی ئاسمان ئەوه‌یه‌ ته‌وکاته‌ نزیک ئیلیازر که‌وته‌وه که‌ خه‌ریک بوو به‌رزبیتته‌وه، بانگی کوره‌کانی پشتی ئیلیازری کردو نیگه‌رانی ئەوه‌ بوو که‌ نه‌باد بشکین، دووباره‌ دانیشته‌وه، ده‌ستی خۆی در‌ی‌ژکردو به‌نوکی په‌نجه‌کانی خۆی ده‌ستی له‌ده‌ستی کریستدا، کریست له‌رزی، ده‌ستی ئیلیازر له‌پ‌اده‌به‌ده‌ر سارد‌بوو بۆنی خاکی لێده‌هات.

کریست له‌ژووره‌ هاته‌ ده‌ره‌وه، دووباره‌ چووه‌ هه‌وشه‌وه‌ تا هه‌ناسه‌ هه‌ل‌ک‌یشی، له‌میانی مه‌رگ و ژیاندا لنگی ده‌کوتا، هیشتا خودا‌وه‌ند توانای ئەوه‌ی نه‌بوو که‌ به‌سه‌ر رزینی ده‌روونی ئەودا سه‌ر‌که‌ویت، هیچ کات مه‌رگ قودره‌تی هه‌قیقی خۆی وه‌ک چۆن له‌و پیاوه‌ی پ‌یشاندده‌ا وه‌دیارنه‌خستبوو، کریست ترسو و خه‌میکی زۆر دایگرت.

سالومه‌ی پ‌یر به‌ته‌شی و خوری ژیر هه‌نگلی لێی نزیک بووه‌و به‌سه‌ر په‌نجه‌ی پ‌ی‌یا و‌ه‌ستا تا به‌دزی شتی به‌کریست بلی ((مه‌ولای من))

کریست بۆ بیستنی قسه‌کانی ئەو لاریبۆه ((بلی سالومه))

- مه‌ولای من، که‌ بۆئاسمان ده‌رۆی، تکاییکم له‌تۆیه‌، خۆ دیتت که‌ ئیمه‌ بۆ تۆ چیمان کرد.

دلتی کریست له نا کاو تیچکپه ستراپه وه ((قسه بکه، سالومه)) له خۆت پرسپوه ((چ کاتی
مرۆقه کان په ی بهم خاله ده بهن که کرداری باش تا ناستی یاداشت دانا به زئی))

– رۆلهم، ئیستا که مه بهستی ئه وه ت هیه له سه ر ته ختی خۆت دانیشی کورپه کام
یا کوب و یۆحه ننا له دهستی چه پ و راستی خۆت دانئ.

کریست له کاتی کا لپوه کانی خۆی ده گهسته وه تا قسه یی نه خاته سه ر زمان، چاوی برپه
زهویه وه.

– بیستت رۆلهم؟ یۆحه ننا

کریست ههنگاو یکی به رزی هه لپنا و چووه ژووره وه، مه تی بینی که هیشتا ده فته ری
کراوه ی به سه ر ئه ژنۆکانی خۆی راگرتووه، چاوه کانی داخستبوو هیشتا غه رقی ئه و
وشانه بووبوو که خویندبوویه وه.

کریست گوتی ((مه تی ده فته رت به یینه ئیره وه، چی ده نووسی؟ مه تی هه لسا یه وه و
نووسینه که ی سپارده دهستی کریسته وه، زۆر شادومان بوو گوتی ((مه ولای من لیره
زینده گی و کرداری تۆم بۆ نه وه کانی ناینده نووسیوه ته وه)).

کریست له ژیر نووری مه شخه لدا دانیشت و که وته خویندنه وه، له هه مان وشه کانی
سه ره تادا راجفری، به زبیره وه دهستی به وه رگپرانسی کاغه زکرد و به په له خویندییه وه
رووخساری سووربووه و تووره بوو.

مه تی له بینینی بزوت و رووخساری ئه و به ترس و له رزه وه خزیه سوچی که وه،
له چاوه روانیدا مایه وه، کریست درای ئه وه ی چاویکی خیرای به ده فته ره که دا گپرا
نه ییتوانی خۆی راگری، هه لسا یه وه به خه شم و نه فته وه ئینجیلی مه تی هاویشته
سه رزه وی، هاواری کرد، ((هه موو ئه وانه درۆیه، کریستیانو پیویستی به په رجوو
نییه، بوونی خۆی په رجووه، پیویست به په رجوویکی دیکه نییه من له ناصیره له دایک
بووم، نه ک بیت له حم، هه رگیز پیم نه چۆته - بیت له حم هیچ موغیکم له بیر نییه و هیچ
کات له ژیاغدا پیم نه ناوه ته خاکی میسه ره وه ئه وه ی که له کاتی ئاوه مۆرکردنی من
ده رباره ی گوفتاری کۆتره که وه نووسیوته.

– ئه و کورپی خۆشه ویستی منه ((کی ئه وه ی به تۆ گوتووه. من خۆم که به رۆشنی
نه مییست، تۆ که له وی نه بووی چۆن په بیست به م کاره بر دووه؟)) مه تی به ترس و
له رزه وه وه لایمی دایه وه ((فریشته بۆ منی ئاشکرا کرد))

– فریشته! کام فریشته؟

– هه مان ئه و فریشته یه ی که هه ر شه وی قه لهم ده گرمه ده ست دیت، سه ر له بن گویم
ده نی، مه شقم پیده کا.

کریست به شله ژانه وه گوتی ((فریشته یی؟ فریشته سه رمه شقت بۆ ده نووسی تۆش
ده نووسی؟)) مه تی زاتی دا به ر خۆی و گوتی ((به لئ فریشته یی، هه ندی جار هه تا
ده شیبینم هه میشه ده نگی ده گاته گویم، لپوه کانی به گوئی راستم ده که وی، هه ست
ده که م په رپوالبی به ده وری مندا وه رپپچاوه، من له کاتی کا وه ک ساوایی له نا و په رپوالبی
فریشته دا پیچراومه ته وه، ده نووسم، هه رچی هه ک ده لپیم ئه وه یه که ئه و ده یلی،
ده نی نووسمه وه، که واته تۆ وات خه یال کردووه که ده توانم ئه م هه موو په رجوویه به ته نها
بنووسمه وه))

کریست دووباره به بنی لپویه وه گوتی (فریشته یی؟) له ده ریای ئاشکرا کردندا غه رق
بوو، بیث له حم، موغان، میسر ((کورپی خۆشه ویستی من)) ئه گه ر ئه وانه راستترین
راستی بن.. ئه گه ر ئه وه به رزترین ناستی راستی بی که ته نها له قه لمه مره وی
خودا دایه ... ئه گه ر ئه وه ی که ئیمه ناوی ده نیین حه قیقه ت، خودا به درۆ بانگه شه ی
بکات..!؟

کریست لپوی به قسه که وته وه، لاربۆوه به دیقه ت ته واوی نووسینه کانی که به سه ر
زه ویدا په رش و بلاوی کردبۆوه کۆ کرده وه دای به مه تی، مه تی دووباره ئه وانی له
چه فیه چنراوه که پیچاپه وه و نایه ژیر کراسیه وه کریست گوتی ((هه رچییه ک فریشته
سه رمه شقت پیده دا بینوسه وه، بۆمن ئیدی دره نگه)). به لآم گوفتاری خۆی ته واو
نه کرد له هه مان کاتدا یا وه رانی یه هو دیا وه ک نقیمی ئه نگوستیله گرته خۆو له باره وه ی
گفتوگۆی (پیلات) و ئوستادی خۆیان پرسیاریان کرد، به لآم یه هو دا بی ئه وه ی نیگه ای

بکاته ئەوان خۆی لە ئەلقەى ئابلۆقەدراو دەرکێشاو چوو دەمی دەرگاوه، لەبەر بچم و دەنگیان حال و دەزعی تێکچوو، ئیستا دەیتوانی بەتەنها قسە لەگەڵ ئوستاد بکات، رازیکى وەحشەتەناک ئەو دوو بەیە کەوه پەيوەندداوه و لەوانى دیکەى جیاکردنەتەوه، یەهودا سەیری رووخسارى ئەوى کرد کە چۆن جیهان ئەوى لەکامى خۆیدا بردۆتە خوارەوه، سەیری یەكەمى ئەستیرەى بەربالایى سەرى کرد کە وەك قەندیلۆکەیهك جریوه جریوى بوو بەبنى لێویەوه گوتى: ((پەروەردگارى سراييل کۆمەگم بکە دەنا شیت دەم)) مەجدەلیه دووچارى شلەژان هات، چو لە کەنارى ئەودا وەستا یەهودا ویستی بچیتە دەرەوه، بەلام مەجدەلیه خۆى بەدامەنى جلى ئەودا چەسپاند.

– یەهودا دەتوانی بەبى ترس رازت بۆ من ئاشکراکەى، تۆ من دەناسى

– کام راز؟ پیلات ئەوى بانگ کردبوو تا بلێت ناگات لەخۆت بى ... کىفا..

– ئەو نالیتم، رازیکى دیکە.

– کام رازى دیکە، مەجدەلیه دووبارە ئاگرت کەوتۆتە گیانەوه، چاوهکانت لەدوو رەژووى داگیرساو دەچیت، بگرى، فرمیسکە کانت خامۆشیان دەکاتەوه.

بەلام مەجدەلیه ددانى لە چەفیهى خۆى بردە خوارەوه و پارەى کرد، بەزەمزەمه کردنەوه: ((بۆ دەبى تۆ هەلبژیرى، تۆ یەهودای ئەسخەریوتى؟))

ریش سوور توورەبوو، بازووى مەجدەلیهى گوشى و گوتى ((میرى مەجدەلى ئەى چاوهریت دەکرد کى هەلبژیرى! ئەو پەترۆسە ئاشەوانە یا ئەو یۆحەننا گەمژەلە؟ نەکا چاوهروانى ئەوەت کردبى تۆی ژنیژگە هەلبژیرى من دەبینى کە لەبەردى چەخماخى بیابان رسکاوم، لە بەرابەر هەر ناچۆریه کدا دەوەستم، هەر لەبەر ئەمەبوو کە منى هەلبژارد)).

چاوانى مەجدەلیه پى لە فرمیسک بوو زەمزەمەى کرد ((هەق بە تۆیە، من ژنیکم، بوونەوهریكى نەخۆش و زامار)). پاشان چوو ژوورەوه و لەکەنار ئاگردا هەلکورما...

مارتا سفردى نانى ئیوارەى ئاماده کرد، یاوه رانى لەحەوشەوه هاتن و بەسەر سفردەوه دانیشتن- ئیلیازر، بەهەلقوراندنى چەلا و هیزی وەبەر هاتبۆوه سەیری ناوحەوشەى دەکرد، لەشى شەقارشەقار بووى هیدى هیدى بەهەواو نوروو خۆراك یەکتریان دەگرتەوه و برستیان وەبەردەهاتەوه.

دەرگای ژوور کرایهوه و خاخامى پیر بەرەنگى پەریپوو سیبەرأوى وەك چۆن تارمايى بەدیاركەوت، بەتوندى خۆى دایه سەر گۆچانەكەى، چونکە ئەژنۆکانى هیزی راکیشانى بارى لەشى ئەویان نەبوو، هەرکە کریستی بینى بەهیمما تییگەیاندا کە قسەى لەگەڵ ئەو هەیه، کریست هەلسایهوه.. دەستى پیرەمیردى گرت و داینیشاندە سەر زەوى، ئەوکاتە خۆى لەتەك ئیلیازر دانیشتن و گوتى ((باوکە منیش دەمەوى قسە لەگەڵ تۆ بکەم)) خاخامى پیر بەنیگایىكى جەك بەقەهرو لوتف گوتى ((کۆرم گلەبیم لەتۆ هەیه، لەبەر چاوى هەمووان دەیگێرمەوه، لێگەرئى هەموو ژن و پیاوکان بیستن و ئیلیازریش کە لە گۆردا هاتۆتە دەرەوه و دانای نەینییكى زۆرە لێگەرئى هەموو بابییستن)).

کریست وەلامى دایهوه ((مرۆقەکان چى دەلین؟ لەمەتى پیرسە فریشتەبى لە ناو ئەم مالهەدا هەلدەفرى و گووى رادەگرى، لێگەرئى با ئەو فریشتەیه یاوهرى بکات، باشە باوکە، ئازارى تۆ چیه؟))

– تۆ بۆ دەتەوى ریبازى پیرۆز لەکارخەیت؟ دروست وەکو کورئى کە ریزی لە باوکى پیری خۆى دەگرى، ئیمەش تا ئیستا ریزی ئەوانمان گرتووه، بەلام ئەمەرۆ لەبەرەبەر پەرستگادا تۆ ئالایى خۆت هەلکردووه، نشینگەى ئەو یاخیبونەى دەروونى دلى تۆ لەکوئیە؟

– باوکە، عەشق، لەکەنار پینی خوداوه، ئا لەهوى دلم پاریزەرى خوی دەدۆزیتەوه و ئارام دەگرى.

– مەگەر ناتوانی لەگەڵ ریبازى پیرۆزدا تا ئەو رادەیه بچى؟ مەگەر نازانى کە کتیبە پیرۆزەکان دەلین. ریباز، نۆ سەد و چوارده نەوه بەر لەوهى کە خوداوەند جیهان

بجولقینتی نووسراوتهوه، بهلام بهسەر پیستهوه که لهو زهمانه دا ئاژه لێ نه بوو تا سوود له پیستی وهگرن، نه بهسەر دارهوه، چونکه درهختی نه بوو، نه بهسەر بهردهوه، چونکه بهردی نه بوو، ریبسار بهسەر بازووی چهپی خوداوهندا بهمشخه لێکی رهشی سهەر ئاگری سپی نووسراوتهوه، دیکهت بکه بهپی هه مان شهو ریبازه پیروژه بوو، که خوداوهند جیهانی خولقاند.

((کریست که ئیدی خۆی پی نه گهرا هاواری کرد نا... نا... نا...))

***

خاخامی پیر به میهره بانیهوه دهستی شهوی گرت ((کورم بو وا هاوار ده که ی؟)) کریست ههستی به شهزاری کردو سوور هه لگهرا، ریشمهی رۆحی له دهست چوو بوو ئیدی نهیده توانی مه هاری کاتهوه، وهک بلێی له سه رهوه تا ژیر پیی بریندار بووه، به چاوکی چوو که له له تاو بازار هاواری ده کرد.

ئه مجارهش هاواری کردبوو ئارامی گرتوه، دهستی خاخامی پیری گرتو ئاوازی دهنگی خۆی نزم کردهوه ((باوکه، گه لاگانی دلێ من کتیپی پیروژن، هه موو لاپه ره کانی دلیم پارچه پارچه کردووه فریم داوه ته دور))، بهلام که قسهی ده کرد، باوه پی خۆی گوژی ((من نا، من نا، به لکو خوداوهندی که منی ناردووه، ههستی کرد هیژیککی ئاگرین و بهرگه نه گرتنی له لهشی کریستدا دپته دهرهوه، لهو کاتهی که له په نجه ره ی کراوه دا بایچی توند له هه لکردندا بوو مه شخه لێ کوژاندهوه، خاخام کریستی بینی که له ناو تاریکیدا، به جیلوه جه لالیکی ستوونی له تاگر له ناو هه وشه دا وه ستاوه، سه یری راست و چه پی ده کرد تا، به لکو ناگاداری ئاماده بوونی موساو ئه لیا س بی، به لام هیچ یه که له م دووانه ی نه دیت، کریست به گه وره یی خۆی ته نه ابوو سه ری ده گه یشته قسپی بنمیچه وه له نووری هه لده کیشا، دروست له هه مان کاتدا خاخام له کاری هاوار کردن بوو کریست قوڵی خۆی کردهوه، ئیستاکی شهو بوو به خاچی بلێسه ی ئیله ی لیه لده ستا. مارتا هه لسا یه وه مه شخه لێ دووباره داگیرساندهوه، هه موو شتی گه راپه وه سه ر رهوشی جارانی، کریست هیشتا به سه ری لارو به سه رسوور پمانه وه دانیشتبوو، خاخام سه یری ده وره به ری کرد، هیچ کهس له تاریکی ناگای له شتی

نه بوو بوو، شهوانی دیکه به دهوری سفره وه خۆیان ئاماده ی خواردنی نانی ئیواره ده کرد.

خاخام له بهر خۆ گوتی ((خوداوهند منی گرتۆته ناو دهستی خۆیه وه یاریم پیده کا)) حه قیقه ت حه وت ره هه ندی هه یه، له لاییکا ئیدی بو سه ره وه خواره وم ده بات و دوو چاری سه رگه یژیم ده کات))

کریست برسی نه بوو له سه ر سفره دانه نیشت، خاخامی پیریش، شهوان له که نار ئیلیازر ما بو نه وه که چاوه کانی داخستبوو واده هاته بهر چاو چوو پیته خه وه وه، به لام ئیلیازر نه چوو بووه خه وه وه، به لکو له نه ندیشه دا بوو، شهو چ خه ونی بوو که بینیبوو؟ ئایا له راستیدا شهو مردبوو چوو بووه ژیر خا که وه، شهو کاته له هیکه وه دهنگیکی به هه یه تی بیستبوو که ((ئیلیازر وه ره دهره وه)) شهویش به کفنی خۆی له جیوه هه لبه زیه وه و بیدار بووه تا خۆی له ناو پۆششی هه مان شهو کفنه ی که له خه ون دا بینی بوو بینی؟ شایه د شهو هه وش خه ون نه بی، نه کا به راستی چوو پیته دونه یی مردو وانه وه کریست به ئارامی وه لامی دایه وه ((باوه من نه مده زانی، کاتی که شهوم بینی به ردی گوژ به رزده کاته وه و توشی وه حشته بووم، ده مو یست راکه م، به لام شه ره مه زا بووم له وی وه ستام و له رزیم))

خاخام گوتی ((من بهرگه ی هه موو شتی ده گرم ته نها بوئی گه نیوی له ش نه بی له رزیندا، من له شی ترسناکی دیکه م دیوه، شهو له شه ی که هیشتا ده یخواردو دهنۆشی و قسه ی ده کردو ئاخ ی هه لده کیشا و له بین ده چوو، هرودیس پاشا ده لیم: رۆحیکی زل که مه حکوم به مه شخه لێ دۆزه خ بوو، شهو ماریانی جوانی کوشت شهو ژنه ی که خۆشیده ویست، کورپان و ئه فسهران و دۆستانی خۆشی، کیشوهری فراوان کرد، بورج و ته لارو شارو په رستگای پیروژی ئورشه لیم هه تا به هادارتر له په رستگای کۆنی سلیمانی دروست کرد، له وه ی که تینوی جاویدانی بوو ناوی خۆی به پرونو زپ به سه ر به رده کانه وه هه لده کۆلی، شهو کاته له هیکه وه له وه پی گه وره یی خۆی ته نگوستی خوداوهند به و که وت یه کسه ر دهستی به رزی بوون کرد، شهو هه میشه برسی بوو، بی چرانه وه ده یخواردو تیر نه ده بوو، هه ناوو ورگی شهو برینیکی گه نیوی هه بوو چاره ی

نه بوو، برسپه تېكي واي هه بوو چه قه له كان هاواري شه وانه ي شه ويان ده بيست و ده لهرزين، ورك و پي و بن هه نگلي هه لمسابوون، سه رها تا هيلكه گونه كاني رزين و كرمان ليده هاته دهره وه، گه نيوه كه هينده به هيز بوو كه هيچ كهس نه يده تواني نزيكي بيته وه، غولامه كاني بيتهوش بوون، شه ويان برده سه ر كاني او ه گه رمه كاني كالپروا له نزيك ثور دن، به لام خراتر بوو، له ناو رونا چهر يان كردو گه رميان كرده وه به لام خراتر بوو))

- له چاره سه ر كردني نه خو شي ناو بانگم هه بوو، پاشايان له وه ناگادار كرده وه و نارديه سو راغمه وه، له و كاته ي كه له رجا له ناو باغه كانيان داده ناو بوئي گه نيوي له ثور شه ليمه وه تا ثور دن ده چوو.

يه كه مين جار كه نزيكي كه وتمه وه بيتهوش بووم، مه ره مم دروست كردو له له له شيم هه لسوي، به دزيه وه سه رم لارده كرده وه و ده رشامه وه، له خوم پرسى ((نايا شه وه پاشايه؟ نايا شه وه مره قه؟)) پوخللي و گه نيوي. كه واته كوا شه رو حه ي كه هه موو شتي بخاته نه زمه وه؟

خاخام زور له سه ره خو قسه ي ده كرد، دروست نه بوو كه شه واني ديكه له كاتي نان خوارد قسه ي و ايان گوي لي بي، كريست سه ري له يه خه ي ناو ميديدا بر دبووه خواره وه و گويي ده دا يي، شه مره عه سر ده ويوست هه مان شه دا وايه له خاخام بكات، ياني دا واي لي بكات ده رياره ي مه رگ قسه بكا تا پرستي وه به ربي، كاتي شه بوو كه هه ميشه مه رگ له به ره و رووي خويا بييني تا خووي پيوه بگري، به لام ئيستتا گه ره كي بوو به ده ستيپيشخه ري خاخام بگري و هاوار كاته سه ري ((ئيدى به سه!))

به لام له م بر گه يه كي ده ي تواني پره مي رد له قسه كردندا را گري؟ خاخام ده بووا شه هه موو پوخلليه له يادي خو ي هه لرتي ته دهره وه و خو ي پاك بكاته وه.

- مه ره مه كاني من بي سوود بوون، كرم ده بخوار دن، به لام هيشتا هه رماسي به سه ر شه م پوخلليه دانيشتتو فه رماني ده دا، شه مري كرد ته واوي ده وه مندو قودره تمه نداني سراييل كو بنه وه له حه وشه ي ته لاري خو ي زينداني كردن، له سه ره مه رگدا سالومه ي

خوشكي بانگ كرده سه ريني خو ي و گوتي ((هه ركه خه ريك بوو بمرم هه موويان بكوزه با شاد نه بن به مردني من)) به لي هيروديس گه وره دوا پاشاي يه هو دا رزي، له پشت دره خته كانه وه خوم شارده وه كه وتمه هه لپه رينه وه دوا پاشاي - گيوداه - له به ين چوو.

كاته پيروزه كه گه يشتتو، هه مان كاتي كه مووسا دوو وه ستينامه ي خو ي پيشبيني كردبوو: ((له كو تاييدا پاشاييكي هه رزه و عه ياش دي ت، كوره كاني ناشايسته ن، له لاي خو روا له شكري كيوي و پاشاياني بو ده ست به سه را گرتني سه رزه وي پيروز دين.. شه و كاته كو تايي دونيا دي ت))

كريست راجفري يه كه مين جار بوو كه شه و پيشبيني يه ده بيست هاواري كرد ((له كوي نوو سراوه؟ شه و په يام به ره كييه؟ يه كه مين جاره كه شه و ده بيستم؟))

- سالانيك نه چه ندان دوور له ناو شه شكه وتيكي بياباني يه هوديه دا ره به ني له ناو گوزديكي گلينه وه، پيستيكي كو نينه ده دوزي ته وه، ده يكاته وه به سه ريه وه به چه ند وشه ييكي قورمزي شه و نووسينه ده بييني: ((وه سپه ته كاني موسا)) گه وره سالاري هو ز به ر له وه فاتي خو ي جينشيني خو ي - يوشه ع كوري نون - بانگ ده كات و رو داوي ناينده ي فير كرد بوو، ئيستته ئيمه گه يشتينه شه و سالانه ي كه شه و پيشبيني كرد بوو، پاشاي هه رزه هروديس بوو له شكه كيويه كاني روميه كان، به لام سه باره ت به كو تايي دونيا، شه گه ر سه رت به رز كه يته وه ده بييني كه وا له ده رگادا دي ته ژووره وه. به سه رساميه وه سه يري مانگي كرد، وهك بليني بو يه كه م جاره ده بييني، له خو ي پرسى ((شه و مانگه چييه، هه مان شه و مانگه ي كه له كيويه كان سه ره له ده گه را، سه گه كان نا چاري ترس ده كاو كلكييان له ناو گه ليان ده نين و پيي ده حه پن؟ له بيده ننگي وه حشه تنك به نارامي سه ره له ده گه را و شه ري ده رشت، دلي مره قسي ده كرده چالنيك و پر له شه ري ده كرد)) هه ستي به زمانتيكي شه هراوي كرد به سه ر گونا و گه رده ن و بازووه كانيه وه، زماني كه شه و ده لسته وه و رووخسارو له شي شه و له نوو ريكي سپي و كفنيكي سپيدا ده پوشي.

ههولۆ ئازاری ئوستاد كهوتە دلتی یۆحه‌نناوه، هاته‌هه‌وشه‌و ئه‌وی بیینی كه‌ته‌واوی له‌شی له‌نووری مانگدا غه‌رق بووه، له‌سه‌رخۆ به‌شپۆه‌بیێك كه‌هه‌راسانی نه‌كات گوتی (مه‌ولای من) هییدی هییدی نزیك بۆوه.

كريست گه‌رايه‌وه‌و یۆحه‌نناي دیت، ئه‌وه‌ نه‌واجه‌و نیکی موو لی نه‌هاتوو بوو، نه‌ماو له‌جیاتی ئه‌و پیره‌میردی له‌هه‌وشه‌ له‌ ژیر مانگدا به‌دیاركه‌وت.

***

کتیبي كراوه‌ی سپی له‌ده‌ستێكداو قه‌له‌میکی درێژیش كه‌ له‌ پمیکي نووك مس ده‌چوو له‌ده‌سته‌كه‌ی دیکه‌یدا بوو، ردیننی ته‌واو سپی ئه‌وه‌ كه‌وتبووه‌ سه‌ر ئه‌ژنۆكانیه‌وه، كريست له‌ نه‌شه‌ییکی له‌خۆرايیدا هاواری كرد((ئهی كورێ گه‌واله‌ بنووسه: منم ئه‌لفبای وجود ئه‌وه‌ی كه‌هه‌بوو، ئه‌وه‌یش كه‌ ده‌بی، یه‌هوه‌ی سه‌باپوت ئایا گویت له‌ ده‌نگی شه‌پووریان بووه‌؟))

یۆحه‌ننا تووشی وه‌حشه‌ت بوو ئوستاد ئه‌فسوونی مانگ بووبوو، ئه‌وه‌ده‌یزانی كه‌ مانگ مرۆفـ تووشی ئه‌فسوون ده‌كات، له‌به‌ر هه‌ندی بوو كه‌هاتبووه‌هه‌وشه‌وه‌ تا كريست بباته‌ ژووره‌وه، به‌لام ئه‌فسوون كه‌ دره‌نگ گه‌یشته‌بوو، گوتی ((مه‌ولای من، بیده‌نگ به‌ منم یۆحه‌نناي ئازیزی تۆ وه‌ره‌ با بچینه‌ ژووره‌وه، ئیره‌ مالی ئیلیازره‌)).

كريست دووباره‌ فه‌رمانیدا ((بنووسه! هه‌وت فریشته‌ له‌ده‌وراندهری ته‌ختی خودا هه‌ن كه‌ هه‌ریه‌كه‌یان شه‌پووریکیان له‌ده‌م دايه‌، ئه‌ی كورێ گه‌واله‌ ئه‌وان ده‌بینی؟ بنووسه: یه‌كه‌مین فریشته‌ شه‌پووری خۆی لییدا، ته‌رزه‌ ئاگر به‌یه‌كه‌وه‌ له‌گه‌ڵ خویین هه‌لپژانه‌ سه‌رزه‌وی، سێ چاره‌گی زه‌وی و دره‌خت و گیای سه‌وز له‌كامی ئاگردا چوونه‌ خواره‌وه، فریشته‌ی دوهم شه‌پووری خۆی ژه‌نی کیسۆی له‌ ئاگری هه‌لپژسته‌ ناو ده‌ریاو سێ چاره‌گی ده‌ریا بووه‌ خویین و سێ چاره‌گی ماسیه‌کانی كوشت و كه‌شتیه‌کان غه‌رق بوون، فریشته‌ی سێهه‌م شه‌پووری خۆی لییدا ئه‌ستیره‌یه‌کی گه‌وره‌ له‌ ئاسمان به‌ربۆوه‌ سێ چاره‌گی رووبار و ده‌ریاچه‌و كانیاوه‌كان ژه‌هراوی بوون، فریشته‌ی چواره‌م شه‌پووری خۆی لییدا سێ چاره‌گی خۆره‌تاو و مانگ و ئه‌ستیره‌کان كه‌وتنه‌ به‌رسه‌یبه‌رو تاريك

هه‌لگه‌ران، فریشته‌ی پینجه‌م شه‌پووری خۆی لییدا ئه‌ستیره‌ییکی دیکه‌ كه‌وته‌ خواره‌وه، گه‌رداویکی مه‌رموز ده‌می كرده‌وه‌و له‌ناو ئه‌وه‌ دووكه‌له‌ گه‌وره‌یه‌ هاته‌ ده‌ره‌وه‌و له‌ناو دووكه‌لدا كلۆ كه‌وتنه‌ هه‌لقه‌پینه‌وه، به‌لام نه‌ك به‌سه‌ر دره‌خت و گیاكانه‌وه‌ به‌لكو به‌سه‌ر مرۆقه‌كانه‌وه، پرچیکی درێژی وه‌كو پرچی ژنانیان هه‌بوو ددانه‌کانیان له‌دانی شیر ده‌چوون، ئه‌وان زێریان پۆشیبوو شه‌قه‌شه‌قی باله‌کانیان له‌ شه‌قه‌شه‌قی ئه‌وه‌ په‌یتوانه‌ ده‌چوو، كه‌ بۆ جه‌نگ ده‌چوون... فریشته‌ی شه‌هه‌م شه‌پووری خۆی لییدا)).

یۆحه‌ننا ئیدی نه‌یتوانی به‌رگه‌ بگرێ، كه‌وته‌ گریه‌وه، كه‌وته‌ سه‌ره‌پیه‌کانی كريست و هاواری كرد ((مه‌ولای من بیده‌نگ به... بیده‌نگ به، كريست گوتی له‌ده‌نگی گریه‌ بوو له‌به‌رخۆ له‌رزوی لاربۆوه، یاوه‌ری خۆشه‌ویستی خۆی به‌سه‌ره‌پیه‌کانی بیینی گوتی ((یۆحه‌ننا بۆ ده‌گریت))

یۆحه‌ننا شه‌رمی له‌خۆی كرده‌وه‌ كه‌ بلێت بۆ ساتی زه‌ینی ئوستاد له‌ژیر نووری مانگدا جادووی لیكراوه‌. گوتی ((مه‌ولای من وه‌ره‌ با بچینه‌ ژووره‌وه، پیره‌میرد نیگه‌رانی حالی تۆیه‌و یاوه‌ران ده‌یانه‌وی بتبینن))

- كه‌واته‌ یۆحه‌نناي ئازیز له‌به‌ر ئه‌مه‌یه‌ كه‌ ده‌گریت؟... برۆین... كريست چووه‌ ژووره‌وه‌و جارێکی دی له‌كه‌نار خاخامی پیر دانیشت، له‌راده‌به‌ده‌ر ماندوو بوو، ئاره‌قه‌ی له‌ده‌سته‌کانی هه‌لده‌رژا، ته‌واوی به‌ده‌نی له‌ ئاگردا ده‌سووتاو به‌م حاله‌وه‌ش ده‌له‌رزى.

خاخامی پیر به‌وه‌حشه‌ت پیکراویه‌وه‌ ده‌كه‌وته‌ رامانی ئه‌وه‌وه، له‌كاتێكا ده‌سته‌ ئاره‌قاویه‌کانی كريستی گرتبووه‌ ده‌ست، گوتی ((كوپم سه‌یری مانگ مه‌كه‌ ده‌لێن مانگ گۆی مه‌مکی شه‌وه‌ عه‌شقی گه‌وره‌ی هه‌رماسه...و...))

به‌لام زه‌ینی كريست له‌مه‌رگ بوو گوتی ((باوكه‌ وا خه‌یال ده‌كه‌م كه‌ تۆ ده‌رباره‌ی مه‌رگ خراب قسه‌ت كرد، مه‌رگ بچمی هه‌رویدیس ناگریتته‌ خۆ مه‌لیكی گه‌وره‌یه‌و كلیلداری خودایه‌وه‌ ده‌رگا ده‌كاته‌وه، باوكه‌ هه‌ولده‌ مه‌رگه‌کانی دیکه‌ وه‌بیرخۆت به‌ینیته‌وه‌و ئارامیم پێ به‌خشه‌))

یاوهره کان شامی خۆیان تهواو کردبوو، دهستیان له چه نه بازی هه لگرتبوو، تا گوێ رابگرن، مارتا سفره ی کۆکردهوه، دوو میڤرێ کهوتنه سه ر پێیه کانی کریست، جارنا جار هه ریه که یان سه یری باسک و مه مک و چاو و ده م و رووخساری خۆیان ده کرد تا بزنان کامیان جواترن پیره میڤرد گوئی ((کوڤم هه ق به تو یه، من ده رباره ی فریشته ی ره شی خودا به شیوه یه یکی خراپ قسه م کرد، ته و هه می شه رووخساری مرۆقیکی مردوو ده گرت ته خۆی، ته گه ر هیرودیس بریت.. ده بیته هیرودیس، به لام ته گه ر مرۆقیکی پیروژ بریت، رووخساری مه رگ وه کو هه فت خۆره تاو ده دره وشیتته وه ته و مه لیکه گه ریه به په یتنی خۆی ده هات و مرۆقی پیروزی له زه ی هه لده گرت و ده یبرده ئاسمان، ته گه ر مرۆف ده یه وی بزانی که له رۆژی مه حشه ر چ رووخساری ده گرت ته خۆ، ده بی دانیشی و ته ماشای وه دیار کهوتنی مه رگی خۆی بکات، له ساته کانی دوا ی ته مه نی خۆی)).

هه مو به ده مه به شه وه گوئیان راگرتبوو، هه ریه که یان له زه ینی خۆیان رۆحی خۆی هه لده سه نگان، ماوه یه یکی درێژ بیده نگه ی بائی به سه ر ته واندا کیشابوو، وه ک بلێی له هه ولێ دیتنی رووخساری مه رگی خۆیان بوون.

عاقیبه ت کریست لێوی کرده وه قسه ی کر ((باوکه زه مانی که ده دوا زده سال بووم جارێکیان چوومه که لێسا و داستانی شه هاده ت و مه رگی شه شیعیای په یامبه رم له زمانێ تو بیست که بو خه لکی ناصیره ت قسه ت ده کرد، به لام ته م با به ته په یوه سه ته به سالانیکی زۆری له مه و به رو فه رامۆشم کردوو، ته مشه و زۆر به تاسوقه وه م که جارێکی دی ته و داستانه ی مه رگی ته و بیستم تا رۆحم ئارام بگریت و بتوانم له گه ل مه رگدا وه لابیم، باوکه، قسه کانی تو ده رباره ی هرو دیس، رۆحی منی له راده به ده ر تووره کردوو.

- کوڤم، بزچی ته مشه و گه ره کته به ته نه نا ده رباره ی مه رگ قسه ت بو بکه م؟ نایا داوای تو له من هه ر ته وه یه؟

- تهواو هه ر ته وه یه، شتی له مردن گه وره تر هه یه؟

کریست ته و کاته رووی له یاوه ران کرد: تکایه له مه رگ نه ترسن خودا وه ند پیروزی بکات، ته گه ر مه رگ نه بوایه چۆن ده مانتوانی بگه یین به خودا و ته به د له گه ل ته ودا بمینینه وه؟ ته و حه قیقه ته ت له من بوی که مه رگ کیل داره و ده رگا ده کاته وه)).

خاخامی پیر به سه رسامیه وه، سه یری ته وی کرد ((کریست چۆن ده توانی به و هه موو ته شق و دلنیا یه وه ده رباره ی مه رگ قسه بکه ی؟ چه ندین ماوه بوو که ده نگه ی میه ره بانیه یکی وام له ده نگه ی تو نه بینیه؟))

- سه باره ت به مه رگی شه شیعی قسه مان بو بکه تا ببینن که هه ق به منه. خاخامی پیر به مه به سه تی ته وه ی که به ر له ویکه و تن به ئیلیازر بگرێ قه راری گرت و گوئی:

پاشای - مه نه سی - ی تاوانکار فه رمانی باوکی حزقیای له خودا ترسی فه رامۆش کرد، هه رماس چووه ناخیه وه سه رپشکیته ی ته وی گرت ه ده ست، مه نه سی ئیدی به رگه ی قسه ی ((ده نگه ی خودا)) شه شیعی نه گرت، له به ر ته مه په یاو کوژانی نارده سه راسه ری سرا ییل و یه هودیه تا بیدۆزنه وه له گه رده نی بده ن و ئیدی نه توانی قسه بکات، به لام، شه شیعی له بیت له حم بوو له ناو قه دی دره ختی سه رونیازیکی زلدا په نهان بوو، خودا په رستی ده کردو رۆزوو ده گرت.

تا خودا وه ند میه ره بانی بو سرا ییل هینا و نه جاتیدا، رۆژیکیان سامیراییه که په یه وه ریبازی نه بوو به که نار دره خته که دا ده روات و به ریکه وت ده ستی په یامبه ر له حاله تی خودا په رستی به دیارده که وی، ته و سامیراییه ده سه ته که ده بینێ و به په له بو لای پاشا ده چی، خه به ری لی ده دات، شه شیعی ده ستگیر ده کری و بو لای پاشا ره وانه ده کری، پاشای نه فره تی ده ستوور ده دات، تا مشاری بێنن بیکه ن به دوو پارچه وه، ته و ده خه وێن دوو نه فه ر هه ردوو لای مشار ده گرن و ده ست به برینی داره که ده که ن، پاشان هاوار ده کات، به لام شه شیعی پێشتر چووه به هه شت ئیدی ده نگه ی ته و سه رزمینه ی نه ده بیست، پاشا دووباره هاواری لی هه لسا ((نکوئی له په یامبه ریت بکه تا رزگارت بی)) ((ئینکاری خودا بکه تا مه مله که تی خۆم ناچار بکه م بکه ونه سه ر پێیه کانت و ستایشت بکه ن)) شه شیعی ته و کاته وه لامی ده داته وه: ((تو جگه له کوشتنی

جستهی من قودرتهی هیچت نییه، تو ناتوانی دهست له پۆحم بدهی تا دهنگم
خامۆش کهی رۆحو دهنگی من جاویدانییه و هه رگیز نافهوتی))

به کۆتا هاتنی قسه کهی، مه رگ له پهیتوانیکی ئاگرو تاجیکی گولدار داد به زیتسه سه ر
درهختی سه رونیازی نازو دهیبات))

کریست له کاتیکی چاوانی بریقهی ده دایه وه، هه لسا یه وه، پهیتوانیکی له ئاگر به سه ر
سه ریه وه بوو، به سه رکردنی یه که یه کی یا وه ران گوتی ((دۆستان هاوسه فه رانی ئازیز
ئه گه ر منتان خۆش ده وی گوی بده نه قسه کانی ئەم شه وم ئیوه ده بی هه میشه
ئاماده بن: ئەوا ئەوانه ی که سۆلیان هه یه به سۆلی خۆیان، ئەوانه ی که گۆچانیان هه یه
خۆیان و گۆچانیان ... به لئ ئاماده ی سه فه ریکی گه ره بن.. له ش چیه .?

ده رگاوان گیان، هه ر ساتی ده بی به خۆت بلایی ((ئیمه ده رگاوان دره ده هینین و ده رۆین و
ده گه رپینه وه نیشتمانی خۆمان: ئاسمان!))

دۆستان ئەوه دوا وشه کانه که ئەم شه و ده مه وی بۆ ئیوه ی بلیم. له و کاته که خۆت
له به رابه ر گۆری ئازیزیکی له ده ستچوودا ده بیننه وه فرمیسک ده رپیشن، هه میشه با ئەو
بیخه میه گه ره یه به سه ر ستوونی یاده وه ریتان بی که مه رگ ده رگاییکه به ره و
جاویدانی ده کړیته وه، ده رگاییکی دیکه نییه ئازیزی ئیوه نه مه رده وه جاویدانه یه)).

به شی بیست و هه وتم

له ده رکه وتنی سپی ده وه هه تا له کاتی شه ودا، دوور له چاوی مرۆق به هار ورده ورده
به ردو خاک لاده داو به سه ر زه وی سراییله وه هاتبووه ده ره وه، له ماوه ی یه که شه ودا
ده شتایی شارۆن له سامیره و ته شه رلون له جه لیل پر بوو بوون له گۆله مرواریه
زه رده کان گۆله زه نبه قه کانی کیتی و کۆلیکه سووری ته مه ن کورت، له شیوه ی دلۆپه ی
درشتی خۆیندا، له میانی به رده عه بوسه کانی یه هودیه دا سه ریان دره هینابوو،
به سه ردارمیوه کانه وه چاوی خرو قه رژا ئاسا وه دره که وتبوو، له هه ریه که له و چرو
سه وزانه وه، هیشووی هیشتا په سیره و پیگه یشتووی تری و شه رابی نویمان بۆ خو
وه دیارخستن کۆکرده وه ... (چی ده لیم!) له ناو دللی هه موو چرویه کی ئاهه نگی مرۆدا
شاردرابۆوه، له که نار هه ر گه لاییکی وردا فریشته ییکی پاسه وانی وه ستابوو یارمه تی
رسکانی ده دا، وه که بلایی یه که مه ن رۆژی خولقاندنی گه رابۆوه، رۆژانی که هه ر
قسه ییکی خودا ده که وته سه ر زه وی تازه کپلراودا پر له دره خت و گۆله کیتیوه کان و
سه وزه زارده بوو.

ئه مرۆ سپی ده له دامینی کیتی پیروزی (گیزیم) ئەو ژنه سامیراییه سه ره له نوێ دیسان
گۆزه که ی له بیرى ئاوی یاکوبدا پر ده کردو به ره و جاده ی جه لیل چاوه کانی هه لخشتبوو،
ده تگوت هیشتا به تاسووقی دیداری ئەو گه نجه رهنگ په رپیه یه که جاریکیان ده رباره ی
ئاوی جاویدانی قسه ی بۆ ئەو کردبوو، ئەو ئیستاکی که به هار له گرده رپیه
گه یشتبوو، ئەو بیوه عه شه رت کۆشه، له جاران زیاتر لیمۆی مه که شه لال
ئاره قه کانی خۆی رووتکردبووه، له م شه وه به هارییه دا رۆحی جاویدانه ی سراییل

له قالمی هه زار دهسته دا هاته بهرو له ناو په نجه ره کراوه کانی مائی کچانی یه هودی دانیشته وه و تا دهمه دهمی سه حهر به نه غمه ی خوئی بیاداری ده کردنه وه، به چه هچه هه ی خوئی، تیز نامیزانه دهیگوت: ((بو به تنه ناو ده چیته ناو جیگاوه؟ بیرناکه یته وه که پرچی دریتو مه مک و که فه لئیکی خرو پانم به ئیوه داوه؟ راپه رن زیتو زبوتان به خو هه لواسن و له په نجه ره وه بو دهره وه لار بینه وه، له گزنگی سپیده دا له ئاستانه ی دهرگادا بوهستن، گوزه بخره سر شانتان و به ره و بیره ئاوه که وه پیکه ون، بو کورانی عازبه یی سراپیل که له سه راوی دهییسن، بکه ونه عیشوه گه ری و له گه ل ئاواندا بو من منال و به ره به یین، ئیمه ی یه هودیان دوزمنانی زورمان هه یه، به لام مادامه کی کچه کانم منال بو من و به ردین من جاویدانیم، من بیزم له مه زرای نه کیلراوو دره خته هه قنه ناسه کانی سر زه ی سراپیل و پاکیزه کان ده بیته وه.

له بیابانی - نه دو میه دا - بناری کیوی خواپه نای - نه بهرون - له دهره وه ری گوزستانی برامدا، منال هه هودی هه کان سپیده زو له خه و رابوون، رۆلی مه سحیان ده گیپرا، له پاشماوه ی داربیدا که وان و له قامیش تیریان دروست ده کرد و له ژئی که ماندا تیریان بو ئاسمان ده هاویشت هاواری کریستیانی پادشای سراپیلیان ده کرد تا به خوئی و شمشیریکی دریتو زیتو شمی له زیر دابه زیته خواره وه، به پان کردنه وه ی پیستی به رخ به سه ر گوزی برامدا ته ختی بو دانیشتنی هه و چی که ن، ئاهه نگیکی تایه تیان بو هه و چری دهسته کانیان بو وه دیار که وتنی هه و لیکدا و که وتنه چه پله وه.

له پرپیکا له پشتی گوزپه وه، هاواره کانی خوشحالی و دهنگی ته پل به رزبووه، کریستیانیو به ریش و سیملی له کاکۆلی گه نمه شامی و به روو خساریکی رهنگ په ریوه و به هاوار هاوارو و هلا داهاتن به دیار که وت، شمشیریکی دریتو له گه لای دارخورما له ده ست بوو به دهمی تیغه ی هه و شمشیره گه رده نی یه که یه که ی منالانی هه لپاچی و منالان قه تل و عام کران و که وتنه سه ر زه ویه وه.

له بیث ئیناو له مائی ئیلیازریشدا رۆژ له هه لاتندا بوو، به لام کریست هیشتا چاری له سه ری هه دانه نابوو، شله ژانی دانه مرکابوه، ته نه یه که ریگ له به رده میا بوو: مه رگ له به رخو دهیگوت ((پیشبینیه کانی په یامبه ران بو من ده گه ریته وه من نه وه به رخه م که

گوناهانی ته واوی دونیا ده گرمه نه ستوی خو مه وه، له م جه نه ی قورباندا ده مه قوربانی که واته لیگه ری هه و به رخه قوربانیه زووتر بنی دریته قوربانگا. له ش بی هیزه و باوه ریم پیی نییه، له دوا ساتدا له وانیه به ترسی و زاتی نه مینی، لیگه ری که ئیستا هه ست ده که م رۆحم پر پرست وه ستاوه با مه رگ بیت.

ئاخ، چ کاتی هه م خۆره تاوه هه لدی تابوتانم بچه په رستگاوه! ده بی خالی دیاهی بو هه موو شتی دابنیم... هه مان نه مرۆکه.

به م برپاره وه زه ینی تا راده یی ئارام بووه، چاری نایه سه ری هه و خه وت له خه ووا بیینی که ئاسمان له باغی ده چی و به په ییژه ییکی ئاسنین ئابلوقه دراوه و پرپه تی له ئاژه لی کیوی هه ویش ئاژه لئیکی کیوی بوو که له گه ل ئه وانی دیکه دا له باغدا به ولوو به ولادا ده چی، له م ها توو چورنه دا به سه ر په ییژه وه به ریووه و که وته سه رزه وی، خه لکی به دیتنی هه و که وتنه وه حشه ته وه، ژنان به قیژه وه داده وه منالانی خو یان له کوچه و کۆلانا ندا کۆکرده وه تا نه بادا هه م ئاژه له بیانخوات، پیوان ده ستیان برد بو رم و شمشیرو به ردو که وتنه دوا یه وه.

له کاتیکی له پرپیکا بووه نه خشی سه رزه وی، خوین، له ته واوی له شیدا هه لپژا، هه وکاته وابه دیار که وت که دادوهران به ده وری هه ودا کۆبون هه و تا دادگایی بکه ن، به لام هه م دادوهرانه مرۆف نه بوون، به لکو کۆمه لی له ریوی و سه گ و هرس و گورگ بوون، فتوای کوشتنی هه ویاندا، به لام له هه مان کاتی که هه ویان بو کوشتارگا ده برد به بییری ها ته وه مه رگ کار له و ناکات هه و ئاژه لئیکی ئاسمانی جاویدانه بوو، به وه بیر هیئانه وه ی هه م بابه ته، ژنی ده ستی گرت... مه جدله یه بوو

***

هه ی له شار دهره یناو بردی هه زراوه، پیی گوت ((مه چوه ئاسمان به هار گه یشتوه، له گه ل ئیمه دا بینه وه) له گه ل یه که تا سنووری سامیره رییان ته ی کرد، له وی ژنیکی سامیره یی خوئی و گوزه ئاوی سه رشانی به دیار که وت، گوزه که ی به ودا تا ئا و بجاته وه، دوا ی هه مه هه و ژنه ش ده ستی هه وی گرت و بی هه و ی که قه سه یی بکات، تا سنووری

جەلیل ئەوی هینا، لەوی دایکی لەژێر پیره درەختەکان کە شکۆفەیان کردبوو زەیتونیان دەردابوو، چەفیهییکی رەشی لەسەردابوو دەگریا، دایکە بەبیینی بریقەکانی خویینی لەش و قاچی و درکی سەر سەری دەستی بەرزکردووە گوئی ((وەك چۆن دلی منت سووتاند ئومیدەوارم خودا دلی تۆش بسووتیتی، تۆ ناوی منت خستە سەرزمان و هەموو جیهان پەنجەنومای من دەکات، دەستت بەرزکردووە بەرووی ریبازو خودای سراپیل، مەگەر ترست لەخودا نەبوو هەستت بەشەرم نەدەکرد؟ ئەسلەن لەبیری دایک و باوکت نەبووی، هیوادارم نەفرینبار بیت)) بەم گوتهوه ون بوو.

کریست کە تەری ئارەقە بوو لەخەو رابوو، لەدەورووبەریا یاوهران خەوتبوون، پرخەیان دەهات، لەخەوشەدا کە لەشیر دەخویند، پەترۆس دەنگی کە لەشیری بیست و چاوی نیووە کردووە، کریستی بینی کە بەسەر پێووە وەستاووە گوئی ((مەولای من کاتی بانگی کە لەشیر خەریک بوو خەوئەم دەبینی وایە دیارکەوت کە دوو داری خاچ ئاسات لەدەست دابوو، دارەکان لەدەستی تۆدا بوونە تەمبورو عودو تۆ دەتێژەنێو گۆرانیت دەگوت، جانەوەرە کیویەکان لەسەرتاسەری زەوی بۆ گوئی گرتن کۆبوونەووە، مانای ئەم خەونە چییە. لەخاخامی پیر دەپرسم؟

کریست وەلامی دایەووە ((خەونە کە لەهەمان جێدا تەواو نابێ، پەترۆس، بۆ ئەو هەموو پەلەپەلەت لەبێداربوونەووە بەخەرج داو؟ خەون بەردەوام دەبێ))

– تیناگەم مەولای من، رەنگە تۆش خەونیکی وات ببینی؟

– جانەوەرەکان دواي بیستنی گۆرانی هیرشیان کردو گۆرانیبیژەکانیان هەلدری؟

چاوەکانی پەترۆس لەگلینە هاتنە دەروە، دلی بەخەبەر بوو لە مانای خەونە کە، بەلام زەینی هیزی تینگەیشتنی ئەو خەونە نەبوو گوئی – تیناگەم – کریست وەلامی دایەووە ((بەبیستنی بانگی کە لەشیر لەسپێدەییکی دیکە تێدەگەیی؟))

کریست ئەوکاتە یاوەرەکانی یەک یەک بەلەقە بێدارکردووە گوئی ((بێدار ببەووە تەو زەلینە، ئەمەڕۆ کاریکی زۆرمان هەیە. فیلیپ بەهەلپشافتنی چاوەکانی خۆی پرسی ((دەرۆین؟ من دەلێم باشتەر وایە بگەرینەووە جەلیل ئەوی سەلامەتە))

یەهوذا ددانەکانی داقرمساندە سەریەك، بەلام هیچی نەگوت لەژووری نێواندا، ژنان بێداریبوونەووە دەستیان کرد بە چەنەبازی سالومەیی پیر بۆ کردنەووی ئاگر هاتە دەروە یاوهران لەخەوشە کۆبوونەووە چاوەروانی کریست بوون کە بەسەر خاخامەووە لاریبوووە بە دەنگیکی کپ قسەیی لەگەڵ ئەو کرد، پیرەمێرد کە زۆر بێ حال بوو، لەسوچیکی دواوەی ناو نوین کەوتبوو.

خاخام پرسی ((رۆلە ئیستا بۆ کوئی دەرووی؟ لەشکری خۆت بۆ کوئی رابەرایەتی دەکەیی؟ جارێکی دی بۆ ئورشەلیم؟ ئایا دووبارە دەتەووی دەست بەرزکەیتەووە پەرستگا سەرەوژێرە کەیی؟ کاتی کە گوفتار لە رۆحیکی گەورە دەردەچێ دەبیتە کردار، رۆحی تۆ گەورەییە تۆ بەرپرسی گوفتاری، ئەگەر دەریخەیت کە دەبێ پەرستگا وێران بێ لەراستیدا رۆژی وێران دەبێ، وشەکانی خۆت بەپێوانەووە بلی)).

– باوکە هەمان ئەو کارەش دەکەم کاتی کە قسە دەکەم تەواوی دونیام لەسەردایە، هەموو ئەوێ کە لە دنیا دەمیئیتەووە هەلدەبێژم بەرپرستی دەگرمە ئەستۆمەووە.

– چ دەبوو کە تەمەنم بایی ئەو نەدی دەکرد تا بزائم کە تۆ چ کەسیکی، بەلام پیرو پەککەوتەم دنیا بۆتە تارماییەك بە دەوری سەرمدا دەسوورێ و دەیهوی بچیتە ناو سەرمەووە، بەلام تەواوی دەرگاگان داخراو

– باوکە هەولتە چەند رۆژیکی دیکە بەردەوام بیت بۆ ئەوێ تا رۆژی جەژن زیندوو بمینیتەووە، خۆت بەتەمەنی ئازیزی راکردووت بچەسپینە و دەبینی کە من چ کەسیکم، هیشتا ساتی موژدەهین نەهاتووە.

خاخام سەری راتەکاندو بەشکاتکردنەووە گوئی

((کەواتە ئەو ساتە کەیی دەگات؟ ئایا خودا منی فریو داو؟ ئەی کوا ئەو وادەیهی بەمنی داو؟ من لە حالی مردن دام، کریستیانو لەکوئی یە؟)) بە تەواوی هیزی خۆیەووە خۆی چەسپاندە شانی کریستەووە.

– باوکە تا جەژن بەردەوام بە، دەبینی کە خوداوەند وادەیی خۆی ناگۆرێ! کریست ئەو کاتە خۆی لەچەنگی پیرەمێرد رەهاکردو چوووە خەوشەووە، گوئی ((ناتانیل و تۆش

فیلیپ پرۆنه ئه‌ولای دێوه که دوا مالتان بینی له‌وی که‌ریک ده‌دۆزنه‌وه هه‌وساری به زنجیری ده‌رگاوه به‌ستراوه‌ته‌وه، هه‌وساری بکه‌نه‌وه و به‌یینه‌ ئیتره‌وه، ته‌گه‌ر که‌سی له ئیوه‌ی پرسی که بۆ کو‌یی ده‌بن و له‌لام ده‌نه‌وه که (ئوستاد پێویستی پێه‌تی دووباره ده‌یه‌ینینه‌وه)).

ناتانیل به‌دۆستی خۆی گوت (خۆمان ده‌خه‌ینه ده‌رده‌سه‌ریه‌وه) فیلیپ گوتی ((با پرۆین گو‌پراپه‌لی فه‌رمان بێ و لیگه‌رێ هه‌رچیه‌ک دیته پێش به‌خێر بی))

مه‌تی قه‌له‌می خۆی گرت ده‌ست و هه‌موو له‌شی گو‌ی و چاو بوو، له‌به‌رخۆ که‌وته ئه‌ندیشه‌وه ((خودای سراپیل سه‌یرکه چۆن قامه‌تی ئه‌و دروست به‌هه‌مان ئه‌و شیوه‌یه‌ی که په‌یامبه‌ران له‌رێی سروشه‌وه دروستیان کردوه! مه‌گه‌ر زه‌که‌ریا په‌یامبه‌ر نییه، که ده‌لیت:

– ئه‌ی کچی سه‌هیون شادومان به‌ دیته وه‌ژده‌وه، ئه‌ی کچی ئورشه‌لیم هاواری شادی سه‌ریده ئیستا پاشای تو‌ دی تا تو‌ بدۆزیته‌وه، هه‌رچه‌نده سه‌رکه‌وتوه، به‌لام به‌ خاکه‌پراپه‌وه سواری که‌ری بوو))

مه‌تی ویستی ئوستاد تاقی بکاته‌وه گوتی ((مه‌ولای من وادیته به‌رچاو که ماندووی و ناتوانی به‌ پیاده بجیته ئورشه‌لیمه‌وه))

کریست وه‌لامی دایه‌وه (نه من ماندوو نیم، بۆ ده‌پرسی؟ له‌پریکا ئه‌و مه‌یله له‌من په‌یدا بوو که به‌سواری پرۆم))

په‌ترۆس قسه‌ی ئه‌وی بپری، تو‌ سواری ته‌سپینکی سپی ده‌بیت، مه‌گه‌ر پاشای سراپیل نیت؟ له‌به‌ر ئه‌مه ده‌بی به‌سواری ته‌سپ بجیته ناو پایته‌خته‌وه))

کریست سه‌یرپکی په‌له‌نامی‌زی کرده یه‌هودا و هیچی نه‌گوت.

له‌هه‌مان ئه‌م که‌ین و به‌ینه‌دا، مه‌جده‌لیه هاته ده‌ره‌وه له‌لایه‌ک وه‌ستا، ژێر چاوه‌کانی هه‌لم‌سابوو، چونکه به‌دریژایی شه‌و چاوی له‌سه‌ریه‌ک نه‌نابوو، له‌کاتی‌کا پشتی به‌ چوارچێوه‌ی ده‌رگا‌دابوو، سه‌یری کریستی ده‌کرد، وای چ نیگایێکی نئه‌جماو بوو! وه‌ک

بلیتی بۆ هه‌میشه مالا‌وایی له‌و ده‌کرد، گه‌ره‌کی بوو داوای لی بکات نه‌پروات، به‌لام ریی گه‌رووی داخرا‌بوو. مه‌تی ئه‌وی بینی که زه‌ینی خۆی ده‌کاته‌وه و داده‌خا ناتوانی چه‌ند وشه‌یی بجاته سه‌ر زمان تیگه‌یشت له‌به‌رخۆ که‌وته ئه‌ندیشه‌وه ((په‌یامبه‌ران ناهیلن ئه‌و قسه بکات ناهیلن ئوستاد پێشبینیه‌کانی ئه‌وان جێبه‌جی بکات، سه‌ره‌ی مه‌جده‌لیه‌و خۆشی سواری که‌رده‌بی و ده‌چیته ئورشه‌لیم ئه‌وه نووسراوه)).

له‌هه‌مان کاتدا فیلیپ و ناتانیل گه‌یشتن و به‌شادیه‌وه ماچه‌که‌ری به‌داوای خۆیاندا راده‌کێشن، فیلیپیش به‌دیاری‌بخست و گوتی مه‌ولای من، رووداوه‌کی ئاوه‌ها بوو، که گوت، ئیستا سواریه‌و با‌پرۆین، کریست گه‌پراپه‌وه تا سه‌یری بکاته ماله‌که‌وه، ژنان به‌ده‌ستی خاچواریان خه‌مگین و خامۆش بوون، سالومه‌ی پیرو دوو خوشک له‌گه‌ل مه‌جده‌لیه له‌پیشه‌وه بوون، گوتی ((مارتا قامچیه‌ک له‌ماله‌وه هه‌یه))

مارتا وه‌لامی دایه‌وه ((نه‌خێر ته‌نها سیخورمه‌ی براکه‌م هه‌یه))

– بیده من

یاره‌ران جله‌کانی خۆیان نایه سه‌رپشتی ئاژه‌لی گو‌پراپه‌ل تا کورتانیکی نه‌رم بۆ ئوستاد دروست بکه‌ن و به‌سه‌ر جله‌کانه‌وه جلیکی قورمزی که مه‌جده‌لیه خۆی به‌ده‌ستی خۆی چنی، دانا‌یه سه‌رو شیرازه‌کانی به‌سه‌رووی نازی ره‌ش رازاندبۆوه.

کریست پرسی ((هه‌موو حازرن؟ خۆ وره‌کانیش به‌رزن؟))

په‌ترۆس له‌ کاتی‌کا هه‌وساری ئاژه‌لی له‌ده‌ستدا بوو له‌ پێشه‌وه ده‌رۆیشت گوتی ((به‌لی)).

خه‌لکی بیث ئنیا گو‌ییان له‌ ده‌نگی ره‌ت بوونی گروه‌که‌ بوو ده‌رگایان کرده‌وه.

– کو‌رینه، تو‌غبه‌خێر. بۆ ئه‌م‌رۆکه په‌یامبه‌ر به‌سواری که‌وتۆته ری.

یاره‌ران لاری‌بونه‌وه رازیان خسته میانه‌وه ((ئه‌م‌رۆ ده‌پروات تابه‌سه‌ر ته‌خته‌وه دانیشی))

– کام ته‌خت؟

– قسه مه كه ئه و رازيكه، ئه و پياوهی كه بهر و رووی خۆته ده بینه پاشای سرايله.

ژنه جیته كان هاواریان كرد ((نه بابه؟ یاللا با له گه لیا برۆین!)) خه لکیکی زۆرتر کۆبوونهوه.

منالان لقو پۆپی دارخورمان هه لکه نده کوه تنه پیتش، سروودی خۆزگه به حالی ئه و کهسهی که به ناو خوداوه دیت)) یان سهرده دا. پیاوان کۆته کانی خۆیان ده رده هینا و به درێژی جاده رایانده خست تا ئه و به سه ریا نا تیه پری، وای چۆن ناویان ده دا!

وای که چۆن به هاری بوو، گوته كان ئه مسال چ روه تیکیان هه بوو، بالداره كان به ئاوازه وه له دواي ریزه که وه بۆلای ئورشه لیم هه لده فرین!

یاکوب سه ری له گوپی برا که ی نا ((دوینی دایه قسه ی له گه ل کردو پیی گوت ئه و ئیستا که ده یه و ی بجیته سه ر ته ختی گه و ره بی خۆی ده بی ئیمه له چه پ و راستی خۆی دان))، به لام ئه و وه لامی نه دایه وه، له وانه یه تووره بووی، دایه ده یگوت رووخساری تاریک هه لگه را، یۆحه ننا وه لامی دایه وه: هه لبه ته که تووره بووه دایه نه ده بوایه قسه ییکی وابکات))

– که واته چاره چییه؟ ئایا ئیمه وا ره ها کات و ئه و مافه بدات به یه هودای ئه سخه ریوتی؟ چۆن دیاره که کاریکی وانا کات؟ قهت ورد بوو ته وه له و رۆژانه چۆن چۆنی به جووته به دزیه وه قسه ده که ن؟ وادیته به رچاو که قهت جیا نابنه وه، یۆحه ننا ئاگاداره، خۆت قسه ی له گه ل بکه تا زه ره رمان پی نه گات، زه مان بۆ دابه شکردنی شانازییه كان هاوتۆته پیتش. به لام یۆحه ننا سه ری خۆی هه لته کاند گوتی ((برام سه یرکه چند به ئازاره، وه ک بلیی ده چیته پیتشوازی مه رگی خۆیه وه)).

مه تی له و کاته ی که له دواي ئه وانی دیکه دا ریی ده بری، ده یگوت ((ده مه و ی بزائم ئیستا موقه دده ر چییه؟ په یامبه ران به چاکی روونی نا که نه وه، هه ندی ده لێن ته خت و هه ندیکیش ده لێن مه رگ، کام یه ک له و پیتشینیانه رووده دات؟ هیه کس ناتوانی به راقه کردنی پیتشینی بکه ویتته پیتش روودانی رووداو، ته نها دواي روودانی رووداوه که تیده گه ین مه به سته ی په یامبه ر چی بووه.

له بهر ئه مه چاکتر وایه سه بر بگرین و له دلنیا ییدا بینین چ رووده دات، ئه مه شه و له کاتی گه رانه وه، هه موو شی دنه و سمه وه، له م کاته دا خه به ریکی خۆش په روبالی ده کرد گه یشتبووه دیتاته نزیکه كان و خانووه په رش و بلاوه كان سه رانسه ری زه یتونستان و ره زه کانی میو، جووتیاران له هه موو لایه ک رایانده کرد که په نه ک یا ده سمالی خۆیان ده هاویشته سه ر زه و ی تا په یامبه ر به سه ریا ره ت بیت، ئیفلیج و نه حۆشه كان و کۆنه پۆش زۆر بوون، جارنا جار کریست ئاوری ده دایه وه و سه یری له شکر ی خۆی ده کرد.

له پرێکا هه سته به ته نه اییکی مه زن کرد، گه راپیه وه هاواری کرد ((یه هودا)) به لام ئه م یاوهره له خه لک هه لانه وه له دوا ریزدابوو نه ییست، کریست به نا ئومیدی دووباره هاواری کرد ((یه هودا))

ریش سوور وه لامی دایه وه (لیژه م) یاوه ره کانی دیکه ی وه لادا و ره ت بوو.

– مه ولای من چیت ده و ی؟

– یه هودا له که ناری مندا بمینه وه، له گه لم به

– مه ولای من نیگه ران مه به جیت ناهیلیم.

یه هودا گوریسه که ی له ده سته ی په ترۆس وه رگرت و که و ته ئه ندیشه وه.. کریست جار یکی دیکه گوتی (برام یه هودا به ته نیام جیمه هیله))

– مه ولای من چۆن به ته نها جیت به یلیم؟ مه گه ر پیتشتر سه باره ت به مه بریارمان نه داوه. ئه وان عاقیبه ت له ئورشه لیم، ئه و شاره پیروزی که به سه ر کیوی سه هیونه وه له ژیره هتاوی بی ئاماندا نزیک بوونه وه، له سپیتی به فردا رووبه رووی ئه وان بالایی هه لپری بوو، به نا و گوندیکی بچووکدا چوون له ملا تا ئه ولای گوند گوئیان له سه ردولکه ی پرسه بوو که له بارانی فینکی به هاران ده چوو.

***

کریست بەلەرزینیکیەووە کە کەوتبووە جەستەیی و پرسی ((شیوەن بۆ کێ دەکەن؟ کێ
مردوو؟))

بەلام دێهاتیەکان کە لە پشت ئەووە تەواوەدا کەوتنە خەندەووە ئوستاد مەشلەژێ
کەسێ نەمردوو، کچانی دێ بەسووراندنی دەستار سەردولکە دەلێن))

– ئاخر بۆ؟

– بۆ ئەوێ کە خووی پێوە بگرن، تا لە کاتی خۆیدا بزانی چۆن چۆنی دەبێ شیوەن
بکەن، لە کووچە بەردێژێراودا سەرەلگەرانی و چوونە ناو شاری مەژۆخۆرەووە.

– پۆل پۆل مەژۆق کە لە تەواوی مەملەکەتی کەلیمی نیشینی دنیادا و هەریە کەو
بەبۆن و پۆخلی تاییەتی خۆیانەووە نامادە بوویوون، لەحالی لەباوەشکردن و ماچ کردنی
یە کتردا بوون، مەگەر ئەووە نییە دووسەبەیی رۆژی جەژنی جاویدانییەووە کەلیمیان برای
یە کتربوون؟ بەدیتنی کریست کە سواری کەریکی بچووک بوویووە بەدیتنی ئەو ئاپۆرە
کە کەوتبوونە دواي ئەووەو لقە دارخورمایان تەکاندەدا کەوتنە خەندەووە.

– پەنا بەخوا ئیدی ئەو کێیە؟

– بەلام ئیفلێج و نەخۆشی و کۆنەپۆشەکان مەشتی خۆیان بەهەرەشە بەرز دەکردهووە
((بەم زووانە تێدەگەیی کە ئەووە کریستی ناصیرەبییە دەبیته پاشای یەهودیان))

کریست دابەزی و بەپەلە لەپەییژەکانی پەرستگا چوووە سەرەووە گەیشته بارەگای
سلیمان و سەیری دەرووبەری کرد.

تەختە کورسییەکان بەریابوویوون، هەزاران نەفەر لەبازرگان و سەپاف و مەبجانەچی و
بەدکار خەریکی کڕین و فرۆشتن بوون، خەریکی چەنە لێدان و جاز لێدان بوون بۆ
کەلوپەلی خۆیان، خوی بەری چاوی کریستی گرت، توورەبیکی پیرۆز بەسەریا زان
بوو، سیخورمەکەیی خۆی بەرز کردەووە کەوتە گیانی سەفرەیی شەراب و
خواردنەمەنیەووە، تەخت و کورسییەکانی پێک دادەداو فرۆشیارەکانی دەخستە
بەرکوته کەووە ((یاللا بڕۆن ون بن!!)) لە دەروونی ئەو تەمەنناییکی ئارام، بەلام

ناخۆش هەبوو ((خودایا، خوداوەندا لەروودانی هەر شتی کە ئیرادەت لەسەرە پەلە
بکە، جگە لەو تەمەنناییە هیچی دیکەم نییە، تەنها داواکارم لەتۆ مادامەکی هیشتا
راست و راستەقانییم هەیه، پەلە بکە)).

ئاپۆرەیی خەلک لەدواي ئەو تەواوەدا تەواوەدا ئەوانیش بە هەلچوونەووە هاواریان کرد یاللا
بڕۆن ون بن)) و سەفرەیان تیکچەرژاند، کریست لەکەنار هەیوانییکی شاھیدا بەسەر
بەرزایی دۆلی – کە دەروون – وە وەستا، هەلەم لەتەواوی بەدەنی هەلەدەستا، پرسی
دێژو رەشی بەسەر شانەکانیان پەرش و بلاو بوویووە، لە چاوەکانیا مەشخەل دەهاتە
دەرەووە هاواری کرد ((من هاتووم تا ئاگر لە دنیا بەردەم یەحیای پاکشۆر لەبیاباندا
بانگەشە دەکات (تۆبە بکەن تۆبە بکەن رۆژی خودا نزیك کەوتۆتەووە))، بەلام من
بەئێوەی دەلێم کە ئیدی هەلی تۆبەکردنتان نییە، ئەو رۆژە گەیشتوووە من رۆژی
خودام، یەحیای پاکشۆر لەبیاباندا بە ئاو ئاوەمۆر دەکات و من بەئاگر ئاوەمۆرتان
دەکەم، من مەژۆق کێو شارو قایغەکان ئاوەمۆر دەکەم من ئاگر دەبینم، کە
لەحالی داگرتنی چوارگۆشەیی دنیا و چوارگۆشەیی رۆحە و شادی دەکەم رۆژی خودا
رۆژی منەو گەیشتوووە، ئاپۆرە کە هاواریان کرد ((ئاگر ئاگر ئاگر بەئێوە دنیا
بسووتینە خزمەتکارانی پەرستگا، نێزەو شمشیریان گرتە دەست، یاکوبی برای کریست
خۆی و نوشتە هەلواسراوەکانی گەردەنی سەردەستەبوو، بۆ دەستگیرکردنی کریست
هێرشیان هینا، بەلام خەلکی توورەبوون یاوەرەکان زاتیان وەبەرھات و بەھاوارکردنەووە
بەپەلە بۆ پێشەووە چوون تا پەییوست بن بە ئەوانی دیکەووە.

***

پەترووس مەشخەلێکی بەسەر سەفرەییکیەووە هەلگرت و هاواری کرد ((برایان یاللا
هێرش بکەن، زەمانی مۆژدەبەخش بۆ ئاگر تیبەردان هاتوو)) لەبەرئەووەی کە لە
تەلاری پیلادا شەپپورەکان دەنگیان نەدەدایەووە، خویبێکی زۆر لە حەوشەیی خوداوەند
بەسەر زەوی هەلژا، کیفای کاهینی گەورە، لەپەرستگا هاتە دەرەووە دەستووری
دایە خزمەتکار کە چەکی خۆی دانیتتە سەر زەوی، ئەو خۆی بەکارمەییکی زۆرەووە
داویکی نابۆووە کە یاخیبووان بێ بگرەو بەردەو بەبێ ھەراو ھۆریا دەکەوتنە ناویەووە.

یاوهرکان به دهوری کریستهوه ئهلقهیان بهست و بهشلهژانهوه سهیری ئهویان دهکرد، ئایا ئهوه هیما یانا؟ ئهه چاوه پروانی چی بوو؟ دهبووا تا چهند سهبر بگری؟ بۆ دوا دهکوهت و بۆ له جیاتی دهستی بۆلای ئاسمان هه لپری چاوی پرپیوه زهویهوه؟ باشه خۆشی پیویستی بهپهله نهبوو، بهلام ئهوان بوون که پهلهیان بوو، ئاخو ئهوان ئهوه ههژارانه بوون که ههموو شتی خۆیان کردبووه فیداو ئیستا زهمانی تهلهف بوون گهیشتبوو.

پهترۆس سوور بوویوه و ئارهقاوی گوتی ((مهولای من بریار بده.. هیما ییکمان پییده)) کریست بی جولله له شوینی وهستاوو چاوهکانی داخستوو، دلۆبی درشتی ئارهقهی له نیوچه واندا هه لده رشت، دم نادهم به خۆی دهگوت (خوداوه ندا رۆژی تو له حالی نزیکبوونه و ده دایه، کۆتایی دونیا گهیشتوو، ده زانم که ئهوه رۆژه دههینم، بهلام به مهرگی خۆمان)). به دووباره کردنهوهی دهمنادهمی ئهوه گفتوگۆیه دهروونیه تووشی شه هامت دهبوو.

یۆحه نناش بۆلای ئهوه هات، شانی گرت و رایته کاند تا چاوانی بکاتهوه، گوتی ((ئهگه ئیستا هیما مان پی نه دهی، کارمان تهواوه، ئهوهی که ئه مپۆکه کردوته مانای مهرگه، توماس قسهی بوچه نناهی به راست زانی گوتی ((به لای کاری تو مانای مهرگه، هه ر بۆ زانیی به رپیزتان ئیمه نامانهوی بمرین))

فیلیپ و ناتانیل به هه راسانییه وه هاواریان کرد ((بمرین؟ وه لای ئیمه هاتووینه ته ئیره وه تا حوکمرانییتی بکهین)).

یۆحه ننا سه ری له بنگویتی کریستنا و پرسی ((مهولای من بیر له چی دهکه یته وه؟ بهلام کریست ئهوی له خۆی به دوور خسته وه، بهیه هودای گوت ((وه ره ئیره ته که من))

پشتی به بازووی به هیزی ئه ودا.

یه هودا به بنی لیویه وه گوتی ((مهولای من ئازابه، زهمانی موژده به خش گهیشتوو وه ئیمه نابی له پیش ئه وان سه ربه ره و ژیر بین))

یاکوب نیگایینی نه فره تباری کرده یه هودا، ئوستاد پیشتی هه تا ئاوری نه ده دایه وه سه بریکی بکات، ئیستا ئهم دۆستی و قسانه چ مانایاییکی هه یه به گوتیا ده چرپینی؟

(خه ریکن له گه ل یه که ته بابی ده کهن، مه تی تو شتی بلای)

- من شتی نالیم، گوئی له کردارو گوفتاری ئیوه ده گرم و ده نووسم، کاری من ئه وه یه . کریست له پریکا ههستی کرد سه ری گنژبووه و بازووی یه هودای کوشی، یه هودا ژیر قۆلی گرت و پرسی (مهولای من ماندووی؟)

- به لای ماندوم.

- ردین سوور وه لامی دایه وه (بیر له خودا بکه وه تا شادی خۆت وه ده ست به یینی وه) کریست پارسه نگی خۆی وه ده ست هینایه وه و رووی له لای یاوه ران کرد و گوتی ((باشتر وایه بگه رپینه وه))

به لام یاوه ره کان له شوینی خۆیاندا مانه وه، نه یانده ویست برۆن؟ بۆ کوئی؟ دووباره بۆ بیث ئنیا؟ بۆ چهند کاتیکی دیکه؟ ئه وان ئیدی له و هاتو چوونه دا که شه نگ بوو بوون. ناتانیل له سه ره خۆ به دۆسته که ی خۆی گوت ((وا خه یال ده که م ده ست له ئیمه ده دات، من یه کیکم که له جیوه ته کان ناخۆم))، به لام دوا ی گوتنی ئهم وشانه ی ئیمه به دوا ی یاوه ره کانی دیکه وه که وته ری، چونکه ئه وان به نابه دلایه وه به ره و بیث ئنیا وه رپیکه وتن.

له دوا ی ئه وان وه خزمه ته چیه کانی په رستگا و فه ریسیه کان پیده که نین، یه کی له خزمه ته چیه گه نجه کان روو خساریکی زبرو شانیکی خرکه له ی هه بوو په لکه لیمووییکی تیگرتن و به روو خساری په ترۆس که وت.

په ترۆس ویستی به ره ره چی بداته وه، به لام ئاندریاس لینه گه را و گوتی (برام سه برت هه بی نۆبه تی ئیمه ش دیت)

- كهواته كهى؟ نايىنى كهوتويىنه ته چ رۆژئىكهوه؟ ياوه ره كان سه ره وه ژيىر كهوتنه ريگاوه، ئاپۆره كه له دواى ئهوانه وه، به جويى دانه وه، په رش و بلاويوننه وه، ئىدى كه سى به دواى ئهوانه وه نه بو كه سى جلى دراوى خۆى له ژيىر پيى ئوستاد دانده نا.

فيلپ ئىستاكي كه ره كهى به دواى خويىدا راده كيىشا ناتانيليش كلكى گرتبوو، ههردوو كيان بۆ گه راننده وهى ئاژه له كه بۆ خاوه نه كهى له په له دابوون تا نه كه ونه دهرده سه ريه وه، ئاگر له ئاسمان دهبارى و بايىكى گهرم هه ليده كرد، تۆزو گه رد يكي چر هه لده ستاو له گه روويان دهنيشته وه. كه گه يشتنه نزيك بيى ئنيا، باراباسيان له گه ل دوو كهس له ياراني كيوى و سيملى ئه ستورى ئه وه له به رابه ر خوياندا بيى.

باراباس هاواري كرد ((ئوستادى خۆت بۆ كووى دهبهى؟ ئه وه كه له ترسان خۆى پيس كردوه)).

هاورپىكاني ئه وه له حالئىكدا كهوتبوونه خه نده وه وه لاميان دايه وه:

((دهيبه ن بۆ زيندوو كردنه وه ئيلياز))

به گه يشتنيان به بيى ئنيا و چوونه ناو ما، خاخامى پيريان له سه ره مه رگدا بيى، ژنان له دهوريا به ئارامى و بى جووله دانيشتبوون و سه يرى گياندانى ئه ويان ده كرد، ئه وان ده يانزاني كه بۆ زيندوو كردنه وهى ئه وه هيچيان له ده ست نايى.

كريست نزيك كهوته وه وه ده ستى له سه ر توئلى پيره ميىرد دانا، خاخام بزه يىكى هاتى، به لآم چاوى نه كرد وه.

ياوه ران له ناو هه وشه دا به ده مى تالئيانه وه ده سه ته وه ژنۆ دانيشتبوون، هيچيان نه ده گوت.

كريست چاوى بريه يه هودا سه ري به نيشانه ي به راست زانين ته كاندا.

- يه هودا برام... ساتى موژه ده به خش هاتووه ئاماده ي؟

- مه ولای من دووباره ده پرسم... بۆمنت هه لبژاردووه؟

- تۆ ده زاني كه له هه موويان به هيىزترى، ئه واني ديكه به رگه ناگرن، ...

له گه ل كيفاي كاهيىنى گه وره قسه ت كرد؟

- به لى، ده يه وى به كات و شوئنه كه بكه وى.

- پيى بلى، شه وى جه ژن دواى شامى پوسح، له - گتسمان - برام يه هود هه ولده نازابه منيش هه ولده دم..

يه هودا سه ري ته كانداو بى ئه وهى قسه يى بكات، چووه جاده وه تا چاوه پرواني سه رده ره ينانى مانگ بكات.

سالومه ي پير له كوره كاني پرسى ((له ئورشه ليم چى روويدا وا بيده نكن؟))

ياكوب وه لامى دايه وه ((دايه ئيمه مالى خۆمان خستۆته به ر لافاوه وه)).

- مه ولای ئيمه، گه وره يى، ناو ريشمى زيىچين، ته ختى پاشايى، به لآم ئه وه فريوى داين؟

- خافى پير سه يرى كوره كاني كردو ده ستى به يه كدادا، به لآم هيچ يه ك له وان وه لامى نه دايه وه.

- مانگ له قورسى ته واوى خۆى له پشت پر ره زه كانه وه خه مگينانه هاته دهره وه، دوودل، بۆ ساتى له پشت - كيوه بلنده كانه وه - وه ستا، سه يرى دونيىاي كرد ئه وكاته يه كسه ر بريارى خويىدا، خۆى هيىنايه دهره وه وه ده ستى كرد به سه ر هه لگه ران، مالى ئيلياز له گه ل ته واوى گوند كه وه ك بلىى له پرىكا به دۆى قسل سپى كرابوو دره وشانه وه يىكى سپى گرته خۆ.

به دهر كه وتنى سپيده ياوه ره كان به ده ورى ئوستاد كوويوننه وه، ئه وه قسه يىكى نه كرد، به لآم سه يرى يه ك يه كى ئه واني كرد، بۆ يه كه مجارو دواچار بوو كه ده بينين ده مه ده مى نيوه رۆ لىوى به قسه كهوته وه.

((دۆستان مه يللم ليىه رۆژى جه ژنى پيرۆز له گه ل ئيه بگيرم له رۆژيىكى وادا باوانمان كوچيان كرد، ئه وان كويله تيان له دواى خويان جيىه پشت و چوونه بيابانى نازاديبه وه،

بۆيەكەمىن جار لەم جەژنەدا لە كۆيلەتى دىينە دەرەو دەچىنە نىو ئازادىيىكى دىكەو، ئەوانەى كە گوتى بىستىيان هەيه لى گەپى با بىستى))

هەيچ كەسى قسەى نەكرد ئەم وشانە نادىاربون، كۆيلەتى نوى و ئازادى نوى چ مانايەكيان هەيه؟ ئەوان تىنەدەگەيشتن، دواى چەند ساتى پەترۆس گوتى ((مەولاي من هەيچ شتى تىناگەم. جەژن بەبى بەرخ ناكړى، بەرخ لەكى پەيدا كەين؟))
بزييكي تال بەسەر لىوى كرىستدا نەخشى بەستا:

((پەترۆس بەرخ ئامادەيە، لەهەمان ئەوساتەدا بەپىي خۆى دەچىتە قوربانگا تا هەژارنى جىهان بتوانن جەژنى نوى بگىرن، لەبەر ئەمە دەرەى بەرخ نىگەران مەبه))

ئىليازر كە بىدەنگ لەسوچىكەو دانىشتبوو هەلسايەو دەستى ئىسقان ئاساى لەسەر سىنە داناو گوتى (مەولاي من من بەژيانم قەرزارى تۆم، هەرچىيەك بى ديسان لەتارىكى گۆر باشترە لەبەر ئەم من بەرخى جەژنتان بەديارى بۆ دەهينم، يەكى لە دۆستەكام لەبەرزايى كىودا شوانى دەكات دەچمە سۆراغى ئەووە خودا حافىز))
ياوهرەكان بەسەر سامى چاويان بپه ئەوئەو، ئەم مردووو جولەدارە لەكى قودرەتى هەلسانەو هەيه لەجىي خۆى بچى بۆ لاي دەرگا؟ هەردوو خوشك بۆلای ئەو رايانكرد تا لىنەگەپىن بپوت، بەلام ئەوانى وەلاناو گۆچانى گرتە دەست و رۆيشت ئىليازر بەنىو كۆلانەكاندا بۆ پيشەو دەچوو، لەپىي ئەودا دەرگاكان دەبوونەو، ژنان بەو حشەت و سەرسامىيەو دەهاتنە دەرەو، كەوتبوونە حىرەتەو كە ئەم چۆن خۆى بەسەر ئەو پىيە تىرۆگانە پەلكيش دەكاو كەمەرى وردنابى، هەرچەند ئازارى دەكىشا دلى خۆى دەدايەو جارناجار هەوليدەدا فيكە لىدا تا نىشانى دات كە لە رابوونەو هەو ئەو هەيچ گومانىك لەئارادا نىيە، بەلام لىوەكانى بەدروستى نەدەگەيشتە يەكتريەو، لەبەر ئەو دەستى لەفيكەلىدان هەلگرت بەسەر پۆتەلاكيكى جىدى دەستى كرد بەسەر هەلگەران بەدامىنى كىووەو روى كردە ئاخوړى مەرەكانى دۆستى خۆى.

بەلام هەشتاكە رىگەى تەى نەكردبوو كە لە پشت پىچكىكى تژى كەسك گولدا باراباس هەلبەزىيە دەرەو رىي لى گرت، چەندىن رۆژ بوو باراباس چاوەروانى ساتىكى واى دەكرد تا ئەو زىندوو بۆو ئەو نەفرەتەى پى لە مال دەرەيىنى و تەمىي بكات، دەبوايە خەلك لەديتنى ئەو بەخاترى هەينانى پەرجوو رابگري، كورپى مېرى هەر لەو رۆژەو هەى كە ئەو زىندوو كردۆتەو پەيرەوانىكى زۆرى پەيدا كردوو، لەبەر ئەمە دەبوايە ئىليازر بگەپىنئەو بۆ گۆر تا بۆ هەميشە رزگار بى لەشەپرى ئەو، باراباس هاواری كرد (ئاهاى راكردووى دۆزەخ خۆشحالم كە دەتەينم لەوى خۆشت رابوارد؟ كاميان باشترە ژيان يا مەرگ؟ ئىليازر وەلامى داىهەو ((شەش لەيهك، نىوى دوازده لەوى دى)) و دەستى كرد بە سەرەلگەران بەلام باراباس رىي لىنگرت))

- تارمايى ئازىزى من دەبوورى، جەژن وادىت من بەرخىكم نىيە تا جەژن بگىرم، ئەمپۆ سبەينى سوئىندم بە خودا خوارد كە لەجىي بەرخ يەكەمىن بوونەو هەرى زىندوو كە لە سەرپىگا دابنىم بىكەم بە قوربانى، باشە ئەو شانس روى لەتۆ كردوو، گەردەنت بەپىنە پيشەو، چونكە بۆ خودا سەردەبىيت.

ئىليازر دەستى كردبە هەراو هۆريا، باراباس گەرووى گرت، بەلام يەكسەر دووچارى ترس بوو، ئەو شتىكى لەرادەبەدەر نەرمى كەوتبوو دەست وەكو پەمۆ وابوو، لە پەمۆش نەرمتر وەكو هەوا نىنۆكەكانى دەچوو خوارەو دەهاتە دەرەو، بى ئەو هەى دلىيى خويى بىينى، لەبەرخۆ گوتى ((لەوانەيە تارمايى بى رەنگ لەرووخسارى خورىكە ئاساى پەرى، پرسى ((ئازارى هەيه؟ ئىليازر لەكاتىكا خۆى لە چنگى دەرەهينتا تا راكات وەلامى داىهەو: ((نەخىر))

باراباس بە نەپاندنەو گوتى ((تەكان مەخۆ)) پىچى سەرى گرت، بەلام پىچى سەرى لەگەل پىست لەناو دەستىدا دەمايەو، كەللەسەرى ئىليازر لە نوورى خۆرەتاودا بەرەنگى سىي مەيلەو زەرد بىقەى دەدايەو.

باراباس لە كاتىكا دەلەرزى بەزەمەمەكردنەو گوتى (نەفرەت لى بى تۆ تارمايى؟)

قۆلی راسته‌ی ئیلیازری گرت و به توندی رایته‌کاند ((بلی من تارمایکم تا به‌ره‌لات کهم)).

به‌لام له‌کاتی که بازووی راته‌کاند، له‌بنرا هاته‌ده‌روه، وه‌حشەت دایگرت، بازووی رزیوی ئه‌وی هاویشته‌ناو پنیچکی گه‌سک، حالی تی‌کچرژاو تفی ده‌کرد، ترس دایگرته‌بو مووی له‌شی زیت بووبۆوه. ده‌ستی بۆ کێرده‌که‌ی برد، ده‌یویست هه‌رچه‌ند زووتری جی به‌جیی بکات و رزگاری بی له‌شهری ئه‌و، به‌دیقه‌ته‌وه پشتی ملی گرت و گه‌رووی نایه‌سه‌ر به‌ردی‌که‌وه، ده‌ستی به‌برین کرد، هه‌رچه‌ند کێردی پیا ده‌کیشا نه‌ده‌چووه‌ خواره‌وه، وه‌ک بلییی خوری ده‌پریت‌ه‌وه، په‌نجه‌ی ترس تاویدایه‌ گیانیه‌وه، له‌خۆی پرسی ((واخه‌ریکم سه‌ری جه‌سته‌یه‌که‌ ده‌برم؟)) ره‌های کرد ده‌ستی کرد به‌ شوپروونه‌وه تا رابکات، به‌لام بینیی ئیلیازر هه‌روا به‌ریدا ده‌روا، له‌ترسی ئه‌وه‌ی که نه‌بادا هاوړپیی نه‌فره‌تی ئه‌و دووباره‌ زیندووی کاته‌وه، زال بوو به‌سه‌ر ترسی خۆیا و دووباره‌ ئه‌وی گرت‌ه‌وه، به‌ده‌ستی‌کی گه‌رده‌ن و به‌ده‌سته‌که‌ی دیکه‌ پیی ئه‌وی گرت ده‌ق وه‌کو ئه‌و جله‌ شوراوه‌ی که‌به‌ر له‌ هه‌لواسینی ده‌یکوشن ئه‌وی کوشی و بایدا، به‌م کاره ئیلیازر به‌نده‌ند له‌یه‌که‌ ترازو له‌ ناوه‌ندی بووه‌ دوو نیوه، باراباس هه‌ردوو نیوه‌ی له‌ په‌ناپشتی پنیچکه‌ گه‌سکدا شارده‌وه‌و تیی ته‌قاندو رایکرد، له‌ژینانی خۆیدا یه‌که‌مین جاربوو ترسابوو، زاتی ئاوردانه‌وه‌ی نه‌بوو بۆداوه، له‌به‌ره‌خۆ که‌وته‌ زه‌مه‌مه‌وه، ((چه‌ند باش بوو که ده‌متوانی له‌کاتی خۆی بگه‌مه‌ ئورشه‌لیم و یاکوب بدۆزمه‌وه، بۆ ده‌ربه‌ندکردنی دی، ته‌لسمی‌کی به‌من ده‌دا.

له‌ هه‌مان کاتی ئه‌م سه‌ین و به‌ینه‌دا کریست له‌مالی ئیلیازر به‌سه‌ر یاوه‌رانه‌وه لاربووبۆوه، له‌ هه‌ولیی ئه‌وه‌ دابوو که پرته‌وی‌ک بخته‌ زینیی ئه‌وانه‌وه‌ تا به‌ بینینی ئه‌وه‌ی که هه‌رزوو رووده‌ات هه‌راسانیان نه‌کات و نه‌بیته‌ هۆی په‌راگه‌نده‌یی و لی‌کترازی ئه‌وانه‌وه، به‌وانی ده‌گوت ((من جاده‌م و مه‌به‌ستیش هه‌م ری‌نمام و هه‌م دیدارکار، ده‌بی ئیوه‌ هه‌مووتان باوه‌رتان به‌ من هه‌بی هه‌رچییه‌که‌ که ده‌یی‌نن هه‌راسان نه‌بن، چونکه‌ مه‌رگ له‌مندا ری‌یه‌که‌ نییه، ده‌بیست؟)) یه‌هودا له‌ حه‌وشه‌دا

به‌ته‌نها ما‌بووه، کریست ده‌م نا ده‌م ده‌گه‌رایه‌وه تا سه‌یری بکات، خه‌می که نادیار بوو به‌سه‌ر رووخساریا فراوان ده‌بوو...

یۆحه‌ننا به‌شکاته‌وه‌ گوتی ((مه‌ولای من بۆ هه‌میشه‌ داوا له‌ ده‌که‌ی که له‌نزیک تۆدا بوه‌ستی؟ که‌سه‌یری گلینه‌ی چاوانی ده‌که‌ی چه‌قۆیی ده‌بینی؟)).

کریست وه‌لامی دایه‌وه ((یۆحه‌ننای ئازیز چه‌قۆ نا... یه‌که‌ خاچ... یاوه‌ران به‌شله‌ژانه‌وه سه‌یری یه‌کتریان کرد)).

یۆحه‌ننا خۆی هاویشته‌ باوه‌شی کریست و گوتی ((خاچ؟ مه‌ولای من، چ که‌سی له‌ خاچ ده‌دری؟)).

هه‌رکه‌سی به‌سه‌ر ئه‌و چاوانه‌ لاریته‌وه‌ رووخساری خۆی به‌سه‌ر خاچه‌وه‌ ده‌بینی... من سه‌یرم کردو رووخساری خۆم بینیی!)) به‌لام یاوه‌ران تی‌نه‌گه‌یشتن، ژماره‌یی له‌وان که‌وتنه‌ پنیکه‌نینه‌وه‌ توماس گوتی ((باش بوو به‌ ئیمه‌ت گوت تا ئه‌و جییه‌ی که به‌یوه‌سته‌ به‌من تا زیندووم هیچ کاتی سه‌یری چاوه‌کانی ردین سوور ناکه‌م)).

کریست گوتی ((تۆماس منال و نه‌وه‌کانت سه‌یری ده‌که‌ن)) له‌په‌نجه‌ره‌وه‌ چاری بریه یه‌هودا که هیشتا له‌که‌نار ده‌رگاوه‌ وه‌ستابوو سه‌یری ئورشه‌لیمی ده‌کرد، مه‌تی به‌شکاته‌وه‌ گوتی ((مه‌ولای من گوفتاری تۆ ئالۆزه‌ چۆن چاوه‌روان ده‌که‌ی که له‌کتی‌یدا بیانوسمه‌وه...)) ئه‌و قه‌له‌می خۆی له‌هه‌وادا گرت‌بوو، توانای تی‌گه‌یشتن و نووسینی نه‌بوو.

کریست به‌ تفت و تالیه‌وه‌ گوتی ((مه‌تی من بۆ خاتری نووسینی تۆ قسه‌ ناکه‌م، چه‌ند باشیان گوتوه‌ که‌ئیه‌ی نووسه‌ران له‌ که‌له‌شیر ده‌چن، واخه‌یال ده‌که‌ن ته‌گه‌ر بانگ نه‌ده‌ن هه‌تاو نایه‌ته‌ ده‌روه، دل‌م ده‌خوایزی که قه‌له‌م و کاغه‌زی تۆ بگرم و بیانهاویمه‌ ناو ئاگره‌وه)) مه‌تی به‌خیرایی نووسینه‌کانی کۆکرده‌وه‌و دوورکه‌وته‌وه‌ توورده‌یی کریست نه‌نیشته‌وه ((من یه‌که‌ شت ده‌لیم و تۆ شتی‌کی دیکه‌ ده‌نوسی))

تازه‌ ئه‌وانه‌ی که نووسینی تۆ ده‌خویننه‌وه‌ تیده‌گه‌ن، من ده‌لیم، خاچ، مه‌رگ، مه‌له‌کوتی ناسمان، خودا، .. ئیوه‌ چی وهرده‌گرن؟ هه‌ریه‌که‌ له‌ ئیوه‌ رهنج و سوودو

هيوای خوئی بهههريهك له و وشه پيروزانهوه دهچهسپينی و وشهكاني من ون دهبنو روحم گومو گوژ دهكهن، ئیدی بهرگهی ناگرم)). بهحالهتیکی داخوریانهوه ههلسایهوه، لهپریکا ههستی کرد که دل و میشکی پر له ورده بهرد بووه. یاوهرهکان له ترسان دوولا بوونهوه، وهك بلیی ئوستاد هیشتا سیخورمه ی له دهستدایه و لهوانی دهباته خوارهوه، وهك چهند گاییکی تهملهل و ابوون که غهزری بوون، دونیا گاسنیک بوو که پییهوه شهتهك درابوون و کریست سیخورمه ی لی دهژهنین تا لهژیر کۆیه لاندایه جیبه جی دهبوون، بهلام بو پییهوه نه دهرویشتن، کریست بهسهیرکردنی تهوانهوه، ههستی کرد سهرچاوه ی پایه داری وشك بووه ری نیوان زهوی و ئاسمان ریگاییکی دریش بوو تهوان بهبی جول له جیوه وهستابوون.

هاواری کرد ((مهگه تাকে ی ئیوه من له که نار خۆتان دههیلنهوه؟ له ئیوه، تهوانه ی که پرسیری بهراستیان له نه نباری سینهدا په له که ن بپرسن وا که قسه ی میهر نامیزتان بو گوتن به من ههیه، هه رچه ند زووتره پیم بلین و دلشادم بکه ن، تا ته وکاته که له میانی ئیوه دا رویشتم، هه سره تی له دهستدانی هه لی زیاتره گوتنی میهر نامیز به من نه خۆن و خۆتان سه رزه نشت نه که ن که نه تانتوانی پله ی خۆشه ویستی خۆتان سه باره ت به من ناشکرا بکه ن، ته وکاته زۆرو درهنگ ده بی، کار له کار ترازوه)).

ژنان که له گو شه یه کا مات بوو بوون و چه نه گه یان خستبووه نه ژنۆ، گو بیان قولاخ کرد بوو، جارنا جار ناخیان هه لده کی شا، له هه موو شت تیده گه یشتن، به لام نه یانده توانی شتیك بلین، له پریکا مه جده لیه هاواریکی لی هه لسا، یه که مین که سی بوو که رودانی مه رگی مه عبودی خوئی به پانی دلی بوو بوو، له جیوه هه ستایه وه و چوه ژووری نیوانه وه، ژیر سه رینی خوئی گه را، عه تردانیکی که له گه تی خوئی هی نا بوو، دۆزیه وه، عه تردان پر له عه تری عه ره بی بوو که یه کی له به کاره کانی پیشوو به وی دابوو، بو هه ر شوینی که به دوا ی کریستدا ده رویشتن.. له گه ل خو یا ده ی برد و له به رخۆ ده یگوت: ((خودا گه وره یه خه لکی چ ده زانن ره نگه روژی بی ت که پرچی سه ری مه عبودی خۆم به م عه تره گرانبه هایه بشۆم که ره نگه ته و روژه بی که ته و به ناو نیسانی زاوا له که نار ما قه رار بگری)). ئاره زووی شار دراوه ی دلی و ابوو، به لام

ئیس تاکی له پشت جهسته ی مه عبودی مه رگی ده بینی، نهك ته شق، به لکو مه رگ، مه رگیش وه کو زه ماوه ند پیویستی به عه تریات هه یه، عه تردانی له ژیر سه رین هی نایه ده ره وه و نایه ناو سینیه وه وه دهستی به گریان کرد، له کاتی کدا عه تردانی نا بووه سه ر مه مکه کانی و وهك مندالی ناو لاندک رایده ژاند له سه ر خو ده گریا تا ته وانی دیکه گو بیان له ده نگه نه بی، ته وکاته ته شکی چاوه کانی سه ری وه، هاته ده ره وه و که وته سه ر پیی کریست به ر له وه ی که کریست بتوانی به سه ر پییه کانیه وه به رزی کاته وه مه جده لیه عه تردانی شکاندو عه تری گرانبه های ژایه سه ر پییه کانی کریست پاشان له کاتی کا ده گریا، که زیه کانی کرده وه پییه کانی به عه تر شوشت و پاک کرده وه، به و عه تری که ما بوو سه ری مه عبودی خوئی شوشت به بی درهنگ دووباره که وته سه ر پییه کانی و که وته ماچ کردنیان، یاوه ره کان هه لده قرچان.

تۆماسی دیوه ره گوتی ((هه رام کردنی ته م هه موو عه تره مایه ی شه رمه، نه گه ر به فرۆش تابه ده متوانی هه ژاران تی بکه م و خۆراکیان پی بده م)).

ناتانیل گوتی ((ده مانتوانی بو کچانی بی باوک جیهاز بکړین)).

فیلیپ گوتی ((ده مانتوانی مه ر بکړین)).

یۆحه ننا به و ئاخ هه لکی شان وه زه مزه مه ی کرد ((ته و نیشانه ییکی به ده به عه تریکی وا جهسته ی ده وله مه ندان چه ور ده کری، می ری تو نه ده بوایه ته م کاره بکه ی، نه گه ر مه رگ عه تری دلخوازی خوئی بۆنکا و بی)).

کریست بزه ییکی کردو گوتی ((ئیوه هه میشه هه ژاران تان له گه ل ده بی، به لام من هه میشه له گه ل تان نا م... له به ر ته مه باکی نییه ته گه ر شوشه عه تری به خاتری من هه رام بی ت، جار جار روو ده دا که هه تا- زیده مه سره فه کانی ش ده چنه ئاسمان و له که نار خوشکی (نه جابه ت) داده نی شی، به س تو یۆحه ننا ی ئازیز دلگران مه به مه رگ هه میشه دیت که واته با شتر وایه له کاتی عه تراوی بوونی قژی سه ر بی ت)).

مال بۆنى عەتراوى ئارامگاي مرۆڤىكى دەولەمەندى لىدەهات، يەھودا بەدياركەوت و سەيرى ئوستادى كرد، نەكا رازەكەى بۆ يەھودان ئاشكرا كردى؟ ئايا كەى سەپەرشتىياري مەرگ بەكافور چەور دەكەن؟

بەلام كرىست بزەينكى كردو گوتى ((برام يەھودا هەلقپىنى پەرەستىلكە لە هەوادا خىراترە لەپاكردنى مامز لەزەويدا، خىراتر لە پەرەستىلكە هەلقپىنى زەينى مرۆڤە، خىراتر لەزەينى مرۆڤ هەلقپىنى دلئى ژنە)) بەتەواوكردنى قسەى خۆى بە جولەى چا و مەجدەليەى پيشاندا.

پەترۆس لىوى بەقسە كردەو ((ئىمە دەربارەى زۆر شت قسەمان كرد، بەلام لە هەمووى گرینگترمان لەبەرچوو، مەولاي من، رپورەسى جەژن لە كىندەرى ئورشەليم بەجى دەگەينەن؟ من دەلئىم بچىنە مەبخانەى سيمونەو))

كرىست گوتى ((خوداوەند شتىكى دىكەى بۆ ئەمە داناو، پەترۆس هەلسەووە لەگەل بۆحەننا پرۆنە ئورشەليم لەوى پياويكى گۆزەبەشان دەبينن لەدواى برۆن دەچىتە مالىكەو ئيوە بچنە ژوورەووە بلين ((ئوستاد سەلامى هەيوە داوا لە ئيوە دەكات كە بلين سفەرى رپورەسى جەژن لەكوئى راخستراو)) تا من لەگەل يەھودانى خۆم شامى بخۆين؟)) ئەوئىش وەلام دەداتەووە كە سەلاوى من بە ئوستاد بگەينەن، هەموو شتى ئامادەيە لە چاوەروانى ديدارى ئەوين)).

ياوەران وەكو منالان بەشەوق و سەرسامى سەيرى يەكترىان كرد.

پەترۆس پرسى ((مەولاي من بەپراستىتە؟ يانى هەموو شتى ئامادەيە؟ بەرخ و شيشە و شەراب و هەموو شتى؟))

كرىست وەلامى داىهەو ((هەموو شتى، برۆن و باوەرتان هەبى، وا لىرە دانىشتووين و قسە دەكەين، بەلام خوداوەند نەدادەنىشى و نەقسە دەكا ئەو بۆمرۆڤ كارەكات. لەهەمان ساتدا دەنگى نالەينكى كز لە گۆشەى پشتەووى ژووردا گەيشتە گوپيان، هەموويان شەرمناك ئاورپيان داىهەو، لەتەواوى ئەو ماوەيەدا خاخامى پىريان لە

ئازارى مەرگى خۆى فەرامۆش كردبوو، مەجدەليە لەگەل سى ژن بەپەلە ئامادەى سەرىنى ئەويون.

ياوەرانىش چوونە سەرىنيەو، كرىست دووبارە دەستى ناىە سەر دەمى ساردى پىرەمىرد، پىرەمىرد چاوى كردەووە بەدەيتنى ئەو بزەينكى كرد، ئەوكاتە بەهيمى دەست داواى لەژنان و پياوان كرد تا ئەو كرىست بەتەنها جى بەيلن كاتى تەنها بوون، كرىست لارپۆو دەو و توپل و چاوى ئەوى ماچ كرد.

پىرەمىردى بەرووخسارىكى دەروشاو دەيت و چاوى برپە چاوى كرىستەو.

- من ئەلياس و موسا و تۆم دووبارە ديت، ئىستە دلئىام.. من وادەرۆم

- باوكە خوداوەند لەتۆ رازى بى، ئايا رازىت؟

- بەلئى لىنگەرى دەستت ماچ كەم.

دەستى كرىستى گرت و ماوەينكى درپژ لىوى ساردى خۆى بەسەريا چەسپاند لەحالى جەزبەدا بەخامۆشى سەيرى ئەوى كرد و مالاوايى كرد، بەلام، يەكسەر لىوى بەقسە كردەو

- تۆ كەى دەچىە ئەو بالاىهەو؟

- بەيانى.. لەرۆژى جەژن باوكە بە ئومىدى ديدار تا سەبەى.

خاخامى پىر دەستەكانى خۆى خاچ ئاسا بەسەر يەكەوە دانا، بەژىر لىويەو گوتى ((خودايە، گيانى ئەو بەندەى خۆت بسەنەو چاوەكام بەديدارى رزگاركرەى خۆم رووناك بۆه)).

ژنیش، دواجار پیره میرد، که نهوسا په یوه ندى به ژيانى جاويدانه وه کړدبوو، له کاتیکا
دهسته کانی راده ته کاند گوتی : ((خوا تاگادارت بى))

هرسى ژنى جحیل قودره تی ولآمدانه وه یان نه بوو، به لآم سالومه ی پیر گوتی ((کورم
به مجوره سهری نیمه مه که، به شیوه یی خود احافیزی ده که ی وه ک بلیی بۆ هه میسه تۆ
نابینینه وه))

بیست و هه شتم

کریست دووباره گوتی خودا تاگادارتان بى، چوو نه نزیك ژنه کانه وه سهره تا دهستی
به که زى مه جده لیه دا هیئاو ئینجا مارتا، میړی یش هاته پیسه وه و سهری لار کړده وه
هه ستیان ده کړد وه ک بلیی پیروزی ده کړد و له باوه شی ده گرتن، هرسى نه فه ریان بۆ
نه به د له گه ل خویاندا ده برد، وه لی هرسى نه فه ر له پریکا که وتنه چرینی سهره دولکه ی
پرسه وه، چوو نه هه وشه وه، یاوه ره کانیش به دواى کریستدا چوو نه هه وشه وه،
له شپرازه ی هه وشه که دا له به رزایی بیره ئاودا گوله لاولوی شکوفه ی کړدبوو، ئیستا به
بوونه وه ی بالی ئه و بۆنى عه تری ئه م گوله له هه وادا پیچی ده خوارده وه، کریست
دهستی بۆ پیش برد و گولیکى چنى و نایه نیو ددانه کانیه وه، له دلئى خویدا دوعاییکی
ئاوای کړد ((ئومید هوارم له خوداوه پایه دارى به من به خشى، ئومید هوارم له خودا
تواناییم پى به خشى تا ئه م گوله نه رمه له کاتى ئازارى گه وړه ی له خاچدان له میانى
ددانه کاتم راگرم و به دداتم نه ی کوشم!)) جاریکى دى له ئاستانه ی ده رگادا وه ستا،
دهستی به رز کړده وه و به ده نگیکی قول هاواری کړد ((ژنان، خود احافیز)) هیچ یه که له
ژنه کان وه لآمیان نه دایه وه، له گه ل یه که جاده ی ئورشه لیمیان گرت به ر، قورسى ته واری
مانگ له کیوه کانی (موتاب) دا سهره له گه پراو خوره تاو له پشت کیوه کانی (یهودییه)
نیشته وه. بۆ ساتی ئه و دوو گه وه ره مه زنه ی ناسمان وه ستان و سهری یه کتریان کړد
ئو کاته یه کیکیان دابه زى و ئه ویدیکه رۆچوو.

کریست به سهری خوی هیماى بۆ یه هودا کړد، یه هودا هات و له که ناریا دهستی به
پیشره وی کړد، ده بى چنه د رازیکیان له گه ل یه که گورپیته وه، چونکه له سهره خۆ قسه یان
ده کړد، جارئ کریست سهری لارده کړده وه جارئ یه هودا هه ر یه کیکیان ئه و وشانه یان
بۆ وه لآم دانه وه به دیقته هه لده سه نگاندا، وه ک بلیی هه ر وشه یی پارچه زیړى بى.

خوره تاو گه یشتبووه ئاسۆ، به تیشکی دره وشاوه ی سوور خه ریکى ئاوا بوون بوو،
له خوره لاتی ناسمان، نووریکى سیم ناسا به دیار که وت، هه رزوو مانگی گه وړه و
خاموشی جه ژن ده هاته ده ره وه، تیشکی که م په نگی خوره تاو هیشتا له ناو ماله وه ی
ده دا، ده که وت به سهر رووخسارى ناسکی کریسته وه و له وى توپل و لووت و دهسته کانی
یاوه رانی ده گرتنه خو، ئه وکاته به ره و پیسه وه چوونى بۆ سوچی ژوو رووخسارى ئارام و
شادومان و ئیستای جاويدانى خاخامی پیری ده لوانده وه. میړى له که نار کارگه ی
رستندا دانیشتبوو له سیبه رى قولئى که سى که فرمیسکه کانی ئه وى هیدى هیدى له
گوى و چه نه گه ی سهره و ژیر ده بووه و ده که وت به سهر پارچه نیوه ریستراوه که دا، مان
هیشتا بۆنى عه تری ده داو عه تر له په نجه کانی کریستدا ده چکایه وه.

له پریکا له هه ماخا لدا که ئه وان له بیده نگیدا دانیشتبوون و هه ریه که له وان به هاتنى
شه و دل په ریشانه ترده بوون، په ره سیلکه یی، وه ک چۆن وه شانى توندی شمشیری له په نجه ره
هاته ژوو ره وه سى جارن به ده وړی سهریاندا سوورپراو به شادومانى جیکه جیکى کړد،
سهره لئوى به ره و خوره تاو گه رایه وه و وه کو تیر چوو ده ره وه، ئه وان هه تا هه لى دیتنى
سگی سپى و بالی ددانه یی ئه و یان نه بینى.

کریست وه ک بلیی له چاوه روانی هه مان نیشانه ی سیمبولتا میژدا دانیشتبوو
هه لئسایه وه و گوتی ((زه مانى موژده به خش هاتوه)) سهریکى دره نگاوى کړده ژوو رو
که لویه لى کارو مال و مه شخه ل و گۆزه ی ئاوو سنته کی رستن. ئه وکاته هه ر چوار

کریست گوتی ((برام یه هودا، به داخه وه، به لآم ئه وکاره پێوسته))

– مه ولای من پێشتریش له تۆم پرسیه، ئایا ریگاییکی دیکه ههیه!؟.

– نا برام یه هودا من تائیسستا دلّم به هاتنی کریستیانو به ستاوه ته وه وه له چاره پورانی ئه ودام، به لآم بپهوه بوو، نا هیچ ریگاییکی دیکه نییه، کۆتایی دنیا هاتوه، ئهم دنیا یه مه له کوتی ئیبلیس، له بێن ده چیت و مه له کوتی ئاسمان به دیارده که وێ، من ده به ئیم، چۆن؟ به مردن، هیچ ریگه ییکی دیکه نییه برام یه هودا، مه له رزه له ماوه ی سی رۆژدا دووباره زیندوو ده به وه.

– ئه وه له بهر ئه مه ده لئنی نا تا دلنی من به ده ته وه و نا چارم بکه ی تا ئاشکرات بکه م بئێ ئه وه ی له دلنی خۆمدا رازی یم، تۆ ده لئنی بهرگه ده گری تا پایه داری به من به خشی، نا به نزیکت کوه تنه وه ی ئهم ساته سه رسامه .. نه مه ولای من بهرگه ی ئهم شته ناگرم.

برام یه هودا، بهرگه ده گریت، خودا وه نده له بهر بهر تواناییت پایه داریت پئ ده به خشی، چونکه پێویسته، به لئنی ئه وه بۆ من پێویسته که بمرم، بۆ تۆش پێویسته که من ئاشکرا بکه ی ئیمه دوو نه فه ر دنیا رزگار ده که یین... کۆمه کم بکه . یه هودا سه ری له بهر خۆنا، دوا ی ساتی پرسی ((ئه گه ر تۆ له جیی من بای که ده بی مامۆستای خۆت ئاشکرا بکه ی ئهم کاره ت ده کرد؟))

کریست بۆ ماوه ییکی درێژ له ئه ندیشه دا رووچوو، له ئه نجامدا گوتی (خه یان ناکه م هێزی ئهم کاره م هه بی له بهر ئه مه بوو خودا وه نده دلۆقانی به من کرد، وه زیفه ییکی ساده تر واته له خاچدانی به من به خشی)) ئه وکاته بازووی یه هودای گرت و به ئارام و تاسوقه وه له گه لیا قسه ی کرد و گوتی ((به ته نها جیم مه هیله یارمه تیم بده له گه ل کیه فای کاینی گه و ره قسه ت نه کرد؟ غولامانی په رستگا که ده ستگیرم ده که ن مه گه ر ئاماده و چه کدار ین؟ مه گه ر ته واری ئه وه ی که نه خه شه مان بۆ دانا رووینه داوه؟ له بهر ئه مه باشر وایه هه موو به یه که وه ئه مشه و جه ژن بگیڕین، من هیما به تۆ ده ده م که برۆیت بیانه یینی، رۆژانی تاریم ته نها سی رۆژه، ئهم سی رۆژه به خیرایی بروسک ره ت ده بی و له رۆژی سییه م له کاتی رابواردندا هه موو ده که وینه سه ماو هه لپه رکیوه))

یه هودا به هینمای ده ست به گروپی یا وه ران که له دوا وه ده هاتن پرسی ((ئایا ئه وانیش له م بابه ته ئاگادار ده کرینه وه؟))

– ئهم شه و به وان ده لئیم، کاتی سه ربازو خزمه ته چییه کانی په رستگا ده ستگیرم ده که ن نامه وئ هیچ جه ژره بهرگریه ک پیشان بده ن یه هودا به نه فه ره ته وه برۆی تیکه ه لکشاند ((ئه وان بهرگری ده که ن! به راستی تۆ ئه وان هت له کوئی هیناوه؟ یه کیان له وه ی تر به دتره .))

کریست سه ری له بهر خۆ نا و وه لآمی نه دایه وه.

مانگ هه لپه ر ژایه سه ر زه وی و له شی به ردو دره خت و مرۆقه کانی چه ورکرد، سیبه ری شینی تاریک که وته سه رخاک، یا وه ران له دوا وه را ده هاتن، گه تگۆیان ده کردو ژماره یی به یاده وه ری میونداریتی شام له و لیوی خۆیان ده لسته وه، هه ندیکیان ده رباره ی وشه تیژه کانی کریست قسه یان ده کردو تۆماس که وته یادی خاخامی پیری بیچاره ((ئه و کاری ته واو بوو ئیسستا نۆیه تی ئیمه یه))

ناتانیل به سه ر سامیه وه گوتی ((مه گه ر ئیمه ش ده مرین. مه گه ر نه مانگوت به ره و جاویدانه یی ده رۆین؟))

په ترۆس بۆ ئه و به جه ژره روونی کرده وه ((دروسته، به لآم وادیته بهرچاو که سه ره تا ده بی به ریگای مه رگدا برۆین، ناتانیل سه ری ته کاندو به زه مزه مه کردنه وه گوتی: ریگاییکی خراپان بۆ جاویدانه یی گرتوه، ئه وه ت له مننه وه لا بی که له م خواره وه له دۆزه خ حیسابی گرفتار ده بین))

ئورشه لیم سپی و رۆشن وه ک چۆن تارمایی، ئیسستاکێ غه رق له نووری مانگ له بهر رووی ئه وان ه وه سه ری قیبت کردۆته وه، وا به دیار ده که وت که له ژیر نووری مانگدا ماله کان له یه ک بوونه ته وه به هه لئو اسراوی به سه ر زه ویه وه قه راریان گرتوه، هه ویری له هاواری سه روو دچرینی مرۆقه کان و سه دای ئاژه لآن له کاتی قوربانی، ئیسستاکێ له ده روونی شه ودا ده نگی ده دایه وه.

په ترۆس و یۆحه ننا له ده رازه ی خۆره لاتدا له چاره پروانی دا وه ستابوون، رووخساریان له ژیر نووری مانگدا بریقهبان ده دایه وه. به خۆش حالیه وه په له بیان کرده پیشوازی ئوستاده وه

- ئوستاد هه موو شتیك وه كو قسه ی تو هاته ئاراهه، سفره راخستراوه و شام تاماده یه، یۆحه ننا به خه نده وه پیداپوو گوتی ((له حالی خاوه ن مالیش دلنیا به هه موو شتیکی تاماده کردوه و ون بووه))

- کریست به بزه وه گوتی ((ئه وپه ری میوانداریتی ئا وه هایه كه خاوه ن میوان تاماده نه بی))

به م گفتوگۆیه وه هه موو پیتیان توندتر هه له ینا، بواره کان پر له مرۆقو فانۆسی رووناك و سه وزبوو، سرروودی جه ژنی پرۆزمه ندانه له پشت ده رگا داخراوه كاندا دهنگی ده دایه وه:

له وکاته دا که سراپیلیه کان له میسر هاتنه ده ره وه
له وکاته که مائی یاکوب له چنگی وه حشیان رزگاری بوو

ده ریا ئه وه ی دیت و رایکرد

رووباری ئوردن پاشه کشه ی کرد

کیوه کان به ران ئاسا رایانکرد

گرۆدلکه کان هه روه ک به رخ

ئهی ده ریا ... چی نازاری دای که بترسی؟

ئهی ئوردن چیت به سه رهات که پاشه کشه ت کرد؟

ئهی کیوه کان تو به سه ر چی وه ک مه ر رمای

ئهی زه وی له به رابه ر خوداوه ند، خوداوه ندی سراپیل به لرزه

هه مووان که به هیما ی سه ری ئه نگوست

تاویره به ردی له ده ریاچه تاوانده وه

به ردی غاراش کانی فینک.

یاوه ران له کاتی تیپه رین سرروودی جه ژنیان ده چری، په ترۆس و یۆحه ننا بو پیش ده چوون، ئه وانیان رینمایه ده کرد، له پرگادا هه ولیاندا و چوونه ژوره وه، کریست و دهسته برسیه که له دوا ی یه ک رت بوون له حه وشه به سه ر په یژه به ردینه کانه وه بو ماله که سه رکه وتن، سفره راخستراوو، سی دانه قه ندیلۆکه ی حه وت سه ره به سه ر بوو، شه راب، نانی تیری و هه تا ئه و گۆچانانه ی که له کاتی نان خواردندا ده بووا له ده ست بگرن هه مووی لی بوو، رونه ی هه لده پرژا وه ک بلینی ئه وان تاماده ی چوون بن به ره و سفره ی درێژه وه.

کریست گوتی ((به دیداری ئیوه خۆش حالتم)) و دهستی هه لگرت و خاوه ن میوانی نادیا ری پرۆز کرد.

یاوه ره کان که وتنه خه نده وه ((مه ولا له گه ل کی قسه و هه واپرسی ده که ی؟)) کریست وه لامی دایه وه ((له گه ل نادیا ری؟)) نیگاییکی توندی کرده ئه وانسه وه، ئه وکاته که مه ره بندیکی گه وره ی له پشت کردو و ئاوی گرته ده ست ئه ژنۆی داو دهستی کرد به شوشتنی پیی یاوه ره کانی.

په ترۆس هاواری کرد ((مه ولای من، ئه و مۆله ته هه رگیز به خۆم ناده م که تو پیم بشۆیت)).

- په ترۆس، ئه گه ر من پیت نه شۆم له مه له کوتی ئاسمان ناگه یته من.

- که واته له م حالته وه نه ته نها پی، به لکو ده ست و سه ریشم بشۆ.

پاشان هه موویان چوونه سه ر سفره، له برسان خه ریک بوو ویران ده بوون، به لام هیچ یه ک له وان زاتی نه ده کرد بو خۆراکه که ده ست درێژ بکات.

- ئه م شه و رووخساری ئوستاد گیرابوو لیوه کانی ته لخ بوون، سه یری رووخساری یه که یه که ی یارو یاوه رانی خۆی کردو گوتی ((سه ره تا ده بی خیناو و بخۆینه وه تا ئه و گریانه مان به بیربه ییتته وه که باوانمان هه لیانپرژانده سه ر زه وی))

- کریست تونگه ئاوی خوئی گرت، سهرهتا پیالهی یههودای پر کرد، ئەوکاتە چەند قومبکی دیکە یه لپشته پیالەکانی یاهوران و لەکوئاییدا پیالەیی خۆی پرکرد و گوتی ((بەیادی فرمیسکهکان، بەیادی ئەو دەردو رەنجەیی که مرۆقە لە پیناوی نازادیدا بەرگەیی دەگری)) بەیە کجار پیالەیی خۆیان هەلقورانە بەرووخساری تیکچرژاو بەشی خۆیان خواردو، یه هودا وەکو کریست پیالەیی خۆی بەیە کجار هەلقورانە، بە ئوستادی نیشانی داو سهره و بنی دانایه سهرزهوی، هەتا یەك قەترەشی نەمایه وە.

- کریست بەبزه بیئکه وە گوتی ((تۆ جەنگاوەریکی بی باکی، هەتا دەتوانی بەرگەیی گەزەندەترین تفت و تالی بگری)). ئەوکاتە نانی تیری گرت و دابەشی کرد، پاشان کەوتە دابەشکردنی بەرخەکە، هەموویان بەشی خۆیان لەسەوزەیی وشکەبوو توندو تیژەکانی لە جۆری نەعناع و پونگی کپوی کە ریباز داینبوو وەرگرت. ئەوکاتە کایەیی قورمزی خۆراکیان بەیادی ئەو خشته قورمزیانەیی کە باوانیان لەکاتی دلیه تیدا دروستیان کردبوو هەلقورن سەر خۆراکەو، بەپیتی دەستووری ریباز بەپەلە خۆراکیان خواردو و هەریەکیان بە دەستیئەو بە سەر گۆچان و بەرزکردنەو ییئەکیان لەهەوا ئامادەیی رۆیشتن بوون.

- کریست خۆی نەیدەخواردو سەیری خۆراک و خواردنی ئەوانی دەکرد، ئەویش دەستی دانایه سەر گۆچان و ئامادەیی سەفەری گەورەبوو، هیچ کەس قسەیی نەدەکرد، دەنگی جگە لە ویککەوتنی گەرووکان و زینگەیی پیالە و تەقەتەقی زمان لەکاتی ددان هەلکیشانی ئیسقانه کان هیچی دیکە نەبوو.

- مانگ لە کلارۆژنەیی بنمیچەو دەوشایه وە، نیووی سفره نوقمی رۆشنایی بوو نیوہەکی دیکە لەتاریکی بنەوشەیی رووچوو بوو.

- دواي بيئەنگیئکی قوول کریست لیوی بەقسە کردو وە ((هاوسەفەرائی بەوہفای من جەژنی فیتر واتە رەت بوون، رەت بوون لەتاریکی، لەتاریکی بەرەو نوور، لەکوئیلەتی بۆ نازادی، بەلام جەژنی کە ئەمشەو گێرامان، لەوہش زیاتر دەروات، جەژنی ئەمشەو بەمانای رەت بوون لەمەرگ بەرەو ژبانی ئەبەدیە، یاران، من لە پيشدا دەروم و رینگە بۆ ئیئوہ خوشدەکم)) پەترۆس بەلەرزینی ئەندامەکانیەو گوتی ((مەولای من دووبارە

دەربارەیی مەرگ قسە دەکەیی، وشەکانت لەتیغی دوو دەم دەچی، وەکو ئەوہی کە قەرارە موسیبه تیکت بەسەری نازادانە بلی ئیمە مەردین)) یۆحەنا گوتی ((دروستە، مەولای من وشەکانت تالترە لەسەوزە تالانەوہ دلۆقانیمان پی بەخشەو رۆشنتر قسە بکە))

- کریست بەشە نانی خۆی دابەش کردە سەر ژمارەیی یاهەرەکان و پیتی دان و گوتی: ((ئەوہ بگرن و بچۆن ئەوہ خوئینی منە. هەریەکیان بەشە نان و شەرابی خۆی خواردو خواردو، زەینیان کەوتە گێژەنەو، شەرابە کە لەبەرچاویان توندو شوور بوو وەکو خوئین دەهاتە بەرچا و نانەکش وەک رەژووئیکی سووتینەر بۆ ناو گەدەیان دەچووہ خواروہ. لەپریکا بەوہ حشەتەوہ هەستیان کرد کریست لە دەروونی ئەواندا رەگاژو دەبی دەستی کرد بە خواردنی گەدەو هەناوی ئەوان، پەترۆس قوئنجی نایە سەر سفرەو دەستی بەگریان کرد. یۆحەنا سەری بەسینەیی کریست کرد ((مەولای من تۆ دەتەوی کۆچ بکەیت تۆ دەتەوی برۆیت... برۆیت)) ئەو چەند وشەیی دووبارە دەکردوہ زیاتر لەوہ نەیدەتوانی قسە بکات.

- ئاندریاس هاواری کرد ((تۆ بۆ هیچ شوئینی ناپۆی چەند رۆژی پيشتر خۆت گوتت کە ((ئەوہی چەکی نییە باشتر وایە جلی خۆی بفرۆشی و چەکی بگری)) ئیمە جلمان دەفرۆشین و خۆمان چەکدار دەکەین و ئەوکاتە ئەگەر مەرگ زاتی هەییە بابی و دەست لەتۆ دات.

- کریست بە ئاوازیکی نابەلەوہ گوتی ((هەموو ئیئوہ من بەتەنہا جیئەهیلن... هەموو)). پەترۆس بە بەسپینەوہی فرمیسکهکانی خۆی هاواری کرد ((من هیچ کاتی تۆ بەتەنہا جیئەهیلن))

- پەترۆس بەر لەوہی کە لەشیر بانگ بەدا سی جارن ئینکاری من دەکەیی.
- پەترۆس لەحالیکا بەمشت لەسینەیی خۆی دەدا هاواری کرد ((من؟ من؟ من؟ من و ئینکاری تۆ؟ من تا دەمی مەرگ لەگەل تۆم))

- یاوه‌ران به‌تاهو فیغانو نه‌پینه‌وه هه‌لسانه‌وه سه‌ریی (تا ده‌می مه‌رگ له‌گه‌ل
تۆین))، کریست به‌ئارامی گوتی ((دانیشن هیشتا ساتی موژده‌به‌ش نه‌هاتوه له‌م
جه‌ژنه‌دا ده‌مه‌وی رازیکی گه‌وره له‌گه‌ل ئیوه‌دا بجه‌مه میانه‌وه، زه‌ینی خۆتان بکه‌نه‌وه،
ده‌رگۆله‌ی دلتان بکه‌نه‌وه لینه‌گه‌رین، ترس زال بیت به‌سه‌رتان)). یۆحه‌ننا که‌دلی وه‌ک
داری ده‌له‌رزی به‌زه‌مه‌مه کردنه‌وه گوتی ((مه‌ولای من بلی))

- خواردنتان ته‌واو کردوه؟ ئیدی برسیتان نیه؟ جه‌سته‌تان تیر بووه؟ سه‌ره‌نجام ئایا
له‌شی ئیوه ئه‌ن ئاخیری له‌رۆختان ده‌گه‌رئ که له ئارامیدا گوی بگرن؟

- هه‌موو به‌ترس و له‌رزوه چاریان بریه لئوی کریسته‌وه، ته‌ویش هاواری کرد ((یارو
یاوه‌رانی ئازیز، خوا ئاگادارتان بی من ده‌رۆم)). ته‌وان هاواریان کرد، که‌وتنه
سه‌ریه‌وه تا نه‌هیلن بروت، زۆریان فرمیسیکیان هه‌لده‌رشت، به‌لام کریست به‌ئارامی
رووی له‌مه‌تی کرد.

- تۆ کتیبی په‌یامه‌ینه‌کانت له‌به‌ره، به‌ده‌نگی بیه‌رزو شایسته وشه پێشبینیه‌کانی
ئه‌شعیایان بۆ بچۆینه‌وه تا دلتیان، ته‌م وشانه‌ت له‌بیره: ((ته‌و له‌دیمه‌نی چاوانی خوادا
وه‌ک دره‌ختیکی بچوک و شکاو وابوو...)) مه‌تی به‌شادمانیه‌وه هه‌لسایه‌وه سه‌ریی
ته‌و بالا چه‌ماوه پی چه‌ماوه بوو، ته‌نگوستی درێژو ناسکی پر له‌که‌و پۆخلی هه‌بوو،
به‌لام له‌پریکا شه‌ق و ره‌ق وه‌ستا، گۆناکانی گریان گرت، گه‌رووشی هه‌لسا.

- وشه‌کانی ئه‌شعیای په‌یامه‌ین، به‌پری و به‌ته‌لخی و توندوتۆڵیه‌وه له‌ژووری بنمیچی
به‌رزدا ده‌نگی دایه‌وه..

- ته‌و له‌ دیمه‌نی چاوانی خوادا
- وه‌ک دره‌ختیکی بچوک و شکاودا روا
- دره‌ختی که له‌ زه‌ویی بی ئاودا سه‌رده‌رده‌هینی
- ته‌و نه‌جوانیکی هه‌بوو نه‌جیلوه‌یی
- تا چاومان وه‌رسوورینین و بیینین.
- نه‌خشی رووخساری ته‌و رازیمان ناکات

- ته‌و که په‌روه‌ده‌ی ره‌نجو راز بوو
- ئاشنای ئازاره‌کان بوو..
- پرومان له‌و وه‌رده‌گێرین و
- قه‌دری نازانین..

***

- به‌لام ته‌و ته‌واوی ئازاره‌کامان ده‌خاته سه‌رشان
- له‌پیناوی هه‌لخزینی ئیمه‌ زامدار بوو..
- به‌هۆی شه‌ره‌کانانی ئیمه‌وه که‌شه‌نگ بوو
- به‌قایشی قامچی دابه‌زیو به‌ سه‌ر پشتیا
- ئیمه‌ چاک بووبینه‌وه..

***

- وه‌شانی قامچی په‌ریشانی کرد
- به‌لام لئوی نه‌کرده‌وه
- وه‌ک به‌رخیکی ریگی ده‌باغخانه
- لئوی نه‌کرده‌وه..

- کریست ئاخیکی هه‌لکیشاو گوتی (ئیدی به‌سه) ته‌و کاته‌ پرووی له‌لای یاوه‌ران
کردو گوتی ((ته‌و که‌سه‌ی که ئه‌شعیای په‌یامه‌ین ده‌باره‌ی قسه‌ ده‌کات، منم،
به‌رخ‌ی ریگی قوربانگا منم و لئوم ناکه‌مه‌وه)) بۆ ساتی له‌ قسه‌کردن وه‌ستاو
به‌رده‌وام بوو ((هه‌ر له‌ رۆژی له‌دیک بوغمه‌وه به‌ ملا به‌ره‌و قوربانگا راکیشراوم))

- یارو یاوه‌ره‌کان به‌سه‌رسامی و حیره‌ت و ده‌می کراوه‌وه چاویان بریبوه ته‌وه‌وه،
ده‌باره‌ی قسه‌کانی ته‌و قوول ده‌بوننه‌وه تا تیبگه‌ن، له‌پریکا هه‌موو له‌گه‌ل یه‌ک
رووخساریان داپۆشی و سروودی پرسه‌یان سه‌ردا، بۆ ساتی دلی خۆی له‌ده‌ستدا، ئاخ
چۆن چۆن ده‌یتوانی ته‌و یاوه‌ره شیوه‌نگێرانه جیبه‌یلێ؟ سه‌ری به‌رز کرده‌وه و سه‌یری
یه‌هودای کرد، به‌لام زه‌مانیکی درێژ بوو که یه‌هودا چاوی شینی خۆی بریبوه
کریسته‌وه، ته‌و هه‌ستی ده‌کرد که چ هه‌راو زه‌نایی له‌ ده‌روونی ئوستاددا به‌رپابوووه
ئه‌شق چه‌ند به‌ ئاسانی ده‌توانی ده‌ست به‌سه‌ر به‌رگری ته‌ودا بگری، دوو نیگا

لیکیانداپهوه بو ساتی گوزه له ههوادا بهگفتوگۆ لهگهڵ یهکهوه ههلسانهوه: یهکیکیان
 عهوس و بی بهزهیی، شهووتر بهتازارو پارانهوه نامیز، بهلام تهنها بو ساتیک گوزهرا،
 هه زوو کریست سهری راتهکاند، بزهییکی تهلخی کرده یههوداو دووباره روهی له
 یاهران کردهوه. لهوانی پرسی ((بو دهگرین؟ بو لهمهگ دهترسن؟ شهو میهرهبانترین
 فریشتهی خودایه و شهقیکی گهورهی بو مرقف ههیه، شههادهت و لهخاچ دان و
 کهوتنی من بو ناو دۆزهخ پیویسته، بهلام لهماوهی سی رۆژ له گوپ دیمه دهرهوه و
 دهچمه ناسمان و لهکه نار باوک دادهنیشم)).

- یۆحهننا بگریانهوه هاواری کرد ((دووباره دتهوی تهنهامان جیبهیلی؟ مهولای من
 ئیمهش لهگهڵ خۆت بو دۆزهخ و بههشت ببه)).

- یۆحهننا ئازیز بگریانهوه هاواری کرد ((دووباره دتهوی تهنهامان جیبهیلی؟
 مهولای من ئیمهش لهگهڵ خۆت بو دۆزهخ و بههشت ببه)).

- یۆحهننا ئازیز وهزیفهی من که له سه زهمین بهسهه شامهوهیه وهزهیفهییکی
 سهنگینه ئیوه دهبی له هه مان جیدا بهسهه خاکهوه بمیننهوه و کاربکهن، لیره لهسهه
 زهی بجهنگن و شهقیکی بکهن... چاوهروانی بکهن، من دهگهپیمهوه.

- یاکوب پیشتر رازی بوونی خۆی بهمههرگی ئوستاد دابوو، لهزهینی خۆیدا شهو و
 کهوی دهکرد تا ببینی وهزیفهیی هوان بهبی شهو لهسهه زهی چیه.

- ئیمه ناتوانین سهریچی ئیرادهی خوداوهندو ئیرادهی ئوستادمان بکهین، شهوهی که
 پهیامهینهکان به ئیمه دهلین، وهزیفهیی تۆ مردنه و وهزیفهیی ئیمهش بهردهوامدان
 بهژیان، تا گوشتاری تۆ لهبێن نهچی.

- ئیمه گوشتارهکانی تۆ دهکهینه بهردی بناغهیی کتیبی پیروژ، یاسا دادهنیین و
 کلیسای تایهت به خۆمان دروست دهکهین و کاهینانی گهوره و فرهیسانی تایهت به
 خۆمان ههلهدهبژێرین.

- کریست بهوهحشهتهوه هاواری کرد ((یاکوب تۆ رۆح له خاچ دهدهی، نا، من شهوه
 ناوی))

- یاکوب سهریچی کرد ((شهوه تهنها ریگایه که بتوانین بهم هویهوه پشتگیری لهوه
 بکهین که رۆح بیته ههوا))

- بهلام ئیدی نازاد نابی، ئیدی نابیت بهرۆح.

- گرفته که لیره نییه، بهرۆح دهچیت، مهولای من بو کاری ئیمه هه مان شهوه بهسه.

- ئارهقهییکی سارد ههلهنیشته سهه لهشی کریست، سهیریکی خیرای کرده
 یاهرهکان، هیچ کهس بو نارازی بوون سههی ههلهنپری، پهترۆس لهپرووی بهچاک
 زانینهوه سهیری کوری زوبهدی کرد، که عهجهب زهینیکی خهلالقه، تهواوی
 تایهتهندییه دیارهکانی باوکی بهمیرات وهرگرتوه و ئیستا دهبینی که ههموو
 کارهکان بو ئوستاد ریکدهخات.

- کریست بهناویمیدییهوه دهستی خۆی بهرز کردهوه، وابه دیارده کهوت که داوی
 کۆمهگ دهکات.

- ((من، دلدهرهوه، رۆحی حهقیقهت بو ئیوه دهنیرم، شهو ریتمایی ئیوه دهکات))

- یۆحهننا هاواری کرد ((دلدهرهوه، زووتر بنیره تا ئیمه گوپرا نهبین و دووباره
 نهتوانین تۆ بدۆزینهوه)) یاکوب سههی سهسهختی خۆی تهکاندا ((شهو رۆحه
 حهقیقهیی که تۆ دهیلیی شهویش لهخاچ دهدری. مهولای من، ئاگاداره مادامهکی
 مرقفهکان هه رۆح لهخاچ دهدری، بهلام گرفتیی نییه، لهدیماهییدا شتی ههمیشه
 لهشوینی خۆی دهمیپتهوه و شهو شتهش بو ئیمه بهسه))

- کریست له پروی ناویمیدییهوه هاواری لی ههلسا (بو من بهس نییه!)

- یاکوب بهبیستنی هاواری دهرداوی شهو کهوته شهلهژانهوه، هاته پیش دهستی
 ئوستادی گرت و گوتی ((مهولای من دروسته بو تۆ بهس نییه، لهبهه شهمهیه که
 لهخاچ دهدرین لهوهی که لهگهڵ رای تۆ نهبووم داوی لیبوردن دهکم))

- کریست دهستی لهسهه سههی شهو دانا: ((تهگهه ویستی خوداوهند و اگریهست
 بووی، لیگهپری رۆحی جاویدانه بهسهه زهوییدا لهخاچ بدری و پیروزی لیگهپری

به شه شق و سه برو باوه ره وه بهرگه ی بگرین، رۆژی به سه ره شانە کانی ئیمه وه ده بیته (بال). یاوه ره کان شتیکیان نه گوت، مانگ ئیستا که بو ئاسمان سه ره له لگه رابوو، رووناکی ته واری سفره که ی داپۆشی بوو، کریست نیشانه ی خاچی کیشاو گوتی ((کاری ئه مرۆکه ته و او بووه، ئه وه ی که ده بو بلیم، گوتم، وا خه یال ده که م وه زیفه ی خۆم نه نجامداوه، ئیستا نیشانه ی خاچ ده کیشم و وینه ده که م)). ئه و کاته هیما ی بو یه هودا کرد، یه هودا هه لسا یه وه، که مه ره به ندی خۆی توند کرد و گۆچانی که چی خۆی گرته ده ست، کریست بو ئه وه ده ستی راته کاند، وه ک بلیی خوا حافیزی له وه ده کرد گوتی ((ئه مه شه وه له ژیر دار زه یتونه کانه وه له ((گیتسمان)) دا له و بهری دۆلی - که درون - ده که وینه دو عا وه.

- یه هودا برام به ئه مانی خودا برۆ خودا وه ند هه مراهی تو بیته).

- یه هودا لیوه کانی کرده وه، ده یویست شتی بلی، به لām باوه ری خۆی گۆری، ده رگا کرا وه بوو، به په له چوه ده ره وه وه دهنگی پییه سه نگی نه کانی ئه وه به سه ره په یژه کانه وه دهنگی دایه وه. په ترۆس که وته شله ژانه وه وه پرسی ((ئه وه بو کوی دهروات؟)) هه لسا یه وه تا دوا ی که وی، به لām کریست لی نه که را.

- په ترۆس چه رخی خودا وه ند که وتۆته که رد شه وه، له سه ره ریگادا قه رار مه گره.

- شنه یی هه لی کرد بوو، مه شخه لی قه ندیلۆ که کان که وتبوونه جریوه .. له پریکا باینیکی سه خت که وته هه لکردنه وه وه مه شخه له کان خامۆش بوون، مانگ له هه یته تی ته واری خۆی هاته ژووره وه.

- ناتانیل هه راسان بوو به دۆستی خۆی گوت ((فیلیپ، ئه وه بانه بوو، نه فه ری هاته ژووره وه، ئاه خودا ی من وا خه یال ده که یته وه که مه رگا غالوو؟))

- شوانه وه لāmی دایه وه ((تازه ئه گه ره مه رگیش بیته چ په یوه ندیکی به تو هه یه، ئه وه به دوا ی ئیمه دا نا گه ری)) به ده ست له پشته ی دۆستی خۆیدا که هیشتا پارسه نگی به ده ست نه هینابوو ((که شتی هه گه ره کان، تۆفانه گه وه ره کان، سو پاس بو خودا ئیمه ته نها قایغو په لکه گو یزین)).

- مانگ که وتبووه سه ره روو خساری کریسته وه وه ده یخوارد شتی جگه له دوو چاوی ره ش له جیی خۆی نه مابوو، یۆحه ننا تووشی وه حشه ت بوو، به دزیه وه ده ستی گرته روو خساری ئوستاد تا دلنیا بی که هیشتا هه یه، به بنی لیویه وه گوتی ((مه ولای من له کو یی؟))

کریست وه لāmی دایه وه ((یۆحه ننا ی ئازیزی من هیشتا تو م جینه هیشتوو، بو ساتی غه رقی چه ند وشه یی بووم که جار یکیان زا هیدیک له کینوی پیرۆزی که رمولدا به منی گوت، قسه ی ئه وه ئه مه بوو ((من وه کو به رازی له پینج شوینی له شدا غه رق بو یه)). لی م پرسی ((باوه گه وه چه ون نه جاتت بوو؟ نه به ردیکی سه خت بوو؟ وه لāmی دایه وه ((رۆژیکیان سپیده دره ختیکی باده مم دیت که شکۆفه ی کرد بوو رزگارم بو)). یۆحه ننا ی ئازیز هه مان ئیستا که مه رگ بو ساتی به مجۆره له به رچاوم به رجه سته بوو: ((دره ختیکی باده می پر له شکۆفه)) له جیوه هه لسا یه وه گوتی ((باشتر وایه برۆم، کاتی موژده هین هاتوه)). که وته پی شه وه گوتی ((یا وه ران که نقوومی نه ندی شه بو بوون)) له دوا ی ئه وه وه، ناتانیل له ناو بیخی گویی دۆسته که ی که وته زه مزه مه وه ((چاکتر وایه ده ره پرین، بابه ته که به م ساده یی وه نییه، فیلیپ وه لāmی دایه وه ((منیش له ناو هه مان فیکرم، وه لی وه ره تو ماس له گه ل خو مان به یین))

((دوو دۆست له رۆشنایی مانگه شه ودا که ونه گه ران و سووران به دوا ی په ترۆس به لām ئه و ون بو بوو، له بهر ئه مه له پشته وه ی گرو په که ته نها خۆیان له جیوه مانه وه، هه رکه گه یشتنه دۆلی - که درون - لیگه ران که له گه ل ئه وانی دیکه مه ودا یه کیان هه بی و گیانی خۆیان نه جات بدن)).

کریست له گه ل ئه وانه ی که له شوینی خۆیان مابوونه وه، شو رپوونه وه ناو دۆلی (که درون) له لای به رام بهر بو سه ره وه چوو، ئه و رییه ی گرته پیش که کۆتایی به زه یتونستانی (گتسمان) هینا، چه نندین شه و له ژیر ئه وه پیره دره ختانه ی زه یتون به بی داری ما وه ته وه دره یاره ی دلۆقانی خودا و شه ری مرۆق قسه ی کرد بوو!

گروپه که وهستان، یاوه‌ران ئەمشه‌و له خواردن و خواردنه‌وه زێده‌پۆییان کردبوو خه‌والبوون، به‌رده‌کانیان لاداو خۆیان ناماده‌ی راکشان کرد، ئوستاد به‌گه‌ران و سووران به‌ده‌وربه‌ر گوتی ((سێ نه‌فه‌ر دیارن چیان به‌سه‌ر هاتوه‌؟))

ئاندریاس به‌توو‌ره‌یه‌وه گوتی ((تییان ته‌قاندوه))

کریست به‌بزه‌وه گوتی ((ئاندریاس مه‌حکومیان مه‌که‌ رۆژی ده‌بینی که هه‌ر سێ نه‌فه‌ر ده‌گه‌رینه‌وه‌و هه‌ریه‌کیکیان تاجیکی له‌درك و دال که شاهانه‌ترین تاج و هه‌رگیز سیس نابێ به‌سه‌رسه‌ریانه‌وه‌ داده‌نێن)) به‌م گوته‌وه‌ پشتی به‌قه‌دی دره‌ختی زه‌یتون دا، چونکه له‌پێکا هه‌ستی به‌ماندوو‌بوونیکه مه‌زن کرد.

یاوه‌ران به‌ردی گه‌وره‌یان کرده سه‌رین و نایانه ژێر سه‌ریانه‌وه‌و راکشان.

په‌ترۆس به‌باویشکدانه‌وه گوتی ((مه‌ولای من وه‌ره له‌گه‌ل ئیمه‌ راکشی، ئاندریاس پاسه‌وانی ده‌کات)).

کریست له‌ دره‌خت بۆوه گوتی ((په‌ترۆس، یا‌کوب، یۆحه‌ننا له‌گه‌ل من وه‌رن))

ده‌نگی فه‌رمانده‌رانه‌و پێ له‌ئازاربوو، په‌ترۆس وای نیشاندا نه‌ییبستوه‌و به‌سه‌ر زه‌وی راکشاو دووباره‌ باویشکی هاتی، به‌لام دوو کورێ زوبه‌دی ده‌سته‌کانی ئه‌ویان گرت و به‌رزیان کرده‌وه ((یاللا فیت به‌وه‌ باپروین، شه‌رم ناکه‌ی؟))

په‌ترۆس له‌برای نزیك كه‌وته‌وه ((ئاندریاس خۆ ئیمه‌ نوله‌پی خۆمان بۆن نه‌کردوه‌و كه‌زانین چی دێته‌ پێش، چه‌قۆکه‌ت به‌من بده)).

کریست بۆ پێشه‌وه‌ ده‌چوو، زه‌یتونستانیان له‌دوای خۆیان‌وه‌ به‌جێهێشت و گه‌یشتنه‌ زه‌ویتکی کراوه‌، له‌پروبه‌رووی ئه‌واندا ئورشه‌لیم له‌ پۆششیکه‌ سپی مانگه‌شه‌ودا ده‌دره‌وشایه‌وه‌، ئاسمان تێرره‌نگو بێ ئه‌ستێره‌بوو، قورسی ته‌واوی مانگ که هه‌لسانه‌وه‌یان وا به‌په‌له‌ بینێ بوو ئیستاکێ بێ جوولنه‌ له‌ ناوه‌ندی ئاسماندا هه‌لواسرابوو.

کریست به‌بنی لێویه‌وه گوتی ((باوکه‌ ئه‌ی باوکه‌ که‌له ئاسمانیت، ئه‌ی باوکێ له‌ زه‌ویت دونیای خولقێنراوی تو جوانه‌و زه‌وی بۆنی سه‌مغ و هه‌نگوین دده‌، هه‌ندی خا‌ک و خۆلی له‌گۆنا و گه‌رده‌ن و لێوه‌کانی هه‌لسوی و که‌وته‌ زه‌مه‌مه‌وه ((چ عه‌ترێ چ گه‌رمایی براییکی؟)) پاشان ده‌ستی به‌گریان کرد، خاکی له‌ناو مشتیدا گرتبوو دلێ نه‌یده‌خوازی دووری کاته‌وه له‌ خۆی، که‌وته‌ زه‌مه‌مه‌وه ((برام له‌گه‌ل یه‌که‌ ده‌مرین، من هه‌مه‌پێگاییکه‌ دیکه‌م نییه‌)). په‌ترۆس به‌ ئه‌ندازه‌ی ئه‌و به‌سه‌ر پێوه‌ وه‌ستابوو، گوتی ((من ماندروم، نازام ئیمه‌ بۆ کوی ده‌بات؟ من بۆ پێشتر نایه‌م و هه‌ر لێره‌ راده‌کێشم))، به‌لام که‌ سه‌یری ده‌وربه‌ری ده‌کرد تا شوینیکه‌ ره‌حه‌ت بۆ راکشان بدۆزێته‌وه‌. کریستی بینێ له‌سه‌رخۆ به‌ره‌و ئه‌وانه‌وه‌ دیت به‌بێ چه‌ندوچوون هیژی وه‌به‌ره‌اته‌وه‌و به‌ر له‌وانی دیکه‌ بۆ پێشوازی چوو.

– مه‌ولای من نزیکی نیوه‌شه‌وه‌، هه‌مان ئه‌و جێیه‌، شوینیکه‌ چاکه‌.

کریست گوتی ((منالانی من، رۆحم زۆر تونده‌، ئیوه‌ برۆن له‌ژێر دره‌خته‌کانه‌وه‌ راکشین، من هه‌ر لێره‌ ده‌مینه‌وه‌و له‌خوا ده‌پارێمه‌وه‌و له‌گه‌ل من بپارێنه‌وه‌، منالانی من کۆمه‌کم بکه‌ن تا ئه‌و چه‌ند ساته‌ سه‌خته‌ له‌دوای خۆماندا جێبه‌یتلن)) رووی له‌ ئورشه‌لیم کرد ((ئیستا برۆن و به‌ته‌نهام جێبه‌یتلن)).

یاوه‌ران گه‌رانه‌وه‌و له‌ژێر دره‌خته‌کانی زه‌یتوندا راکشان، به‌لام کریست به‌ سه‌ر رووخساریه‌وه‌ که‌وته‌ سه‌رخا‌ک، زه‌ین و دل و لێوه‌کانی له‌زه‌وی جیانه‌ده‌بووه‌، بوو بوون به‌خا‌ک به‌ژێر لێویه‌وه گوتی ((باوکه‌ هه‌مان ئی‌ره‌ باشه‌، خا‌ک به‌خا‌ک ره‌هام که‌ جامی که‌ بۆ نۆشین به‌منت دابوو، تاله‌ من به‌رگه‌ی ناگرم، باوکه‌ ئه‌گه‌ر ده‌کرێ، ئه‌و جامه‌ له‌لێوم هه‌لگه‌ره‌. به‌ ئارامی له‌شوینێ خۆیدا مایه‌وه‌، له‌وانه‌یه‌ بتوانی له‌تاریکی‌دا ده‌نگی باوکی بیستی، چاوه‌کانی داخست، خوداوه‌ند میهره‌بان بوو، له‌کوی دیاربوو که‌ باوکه‌ له‌ ده‌روونی ئه‌ودا به‌دیار نه‌ده‌که‌وت و له‌رووی به‌زه‌بیه‌وه‌ شه‌فه‌قه‌ت به‌و پێناکه‌نی و هیما‌ی بۆ ئه‌و نه‌ده‌کرد؟ به‌له‌رزینیکه‌وه‌ له‌ ئه‌ندامانی، له‌ چاوه‌روانی‌دا وه‌ستا، چاوه‌روانی کرد، هیچی نه‌بیست ته‌نها و ته‌نها سه‌یری ده‌وربه‌ری کرد تووشی وه‌حشه‌ت بوو، به‌هه‌راسانیه‌وه‌ چووه‌ سۆزاغ یاوه‌رانی خۆی تا هیژی دلێ وه‌به‌ریت،

هەرسێکیانی بەخەوتووینی دۆزیهوه، یهکهجار له پەتڕۆسدا پاشان یۆخه‌نناو دوايش
ياکوب، به‌توورپه‌یه‌وه به‌وانی گوت ((شەرم ناکەن؟ نەتاندەتوانی تۆزێکی دیکه
به‌رگه‌بگرن و له‌گه‌ڵ من دوعا بکەن))؟

په‌تڕۆس که نه‌یده‌توانی پیلۆه‌کانی له‌که‌وتنه‌ سه‌ریه‌که‌وه راگرێ گوتی ((مه‌ولای من
رۆح ناماده‌و به‌تاسووقه، به‌لام جه‌سته‌م لاوازه.. لیمان ببووره))

کریست گه‌رپه‌وه‌وه به‌ئه‌ژنۆکانیه‌وه که‌وته سه‌ر به‌رده‌کان، دووباره‌هاواری کرد : باوکه
ئه‌و جامه‌ی که به‌من دا له‌پاده‌به‌ده‌ر تاله، له‌سه‌ر لیۆه‌کافی هه‌لگه‌ره))

له‌کاتی‌کا قسه‌ی ده‌کرد له‌به‌رزایی سه‌ری خۆیه‌وه دوو رۆشنایی فریشته‌ی بینی که به
عه‌بوسی و رهنگ په‌ریوی داده‌به‌زین، باله‌کانیان له‌ مانگ سروشته بووبوون، میوانی
ناسمانی هاته‌ خوارترو ده‌ستی دایه‌ جامی نوقره‌یی سه‌رلیوی، کریست رووخسار خۆی
له‌میانی ده‌سته‌کانیدا په‌نه‌هان کردو که‌وته سه‌ر زه‌وی.

– باوکه وه‌لامی تۆ ئه‌وه‌یه؟ مه‌گه‌ر تۆ به‌زه‌بیته‌ نییه؟

بۆ ماوه‌یه‌کی کورت له‌ چاوه‌ڕوانیدا مایه‌وه، هی‌دی هی‌دی و به‌ترس و له‌رز
ئه‌نگۆسته‌کانی ده‌ستی خۆی له‌یه‌که‌ کرده‌وه هاواریکی کردو بازووه‌کانی کرده‌وه که‌وته
سه‌رخاک، کاتی هاته‌وه هۆش مانگ به‌پانایی یه‌که‌ده‌ست له‌ ناسمان تپه‌ری بوو
فریشته له‌ناو مانگه‌شه‌ودا هه‌ل بووبوو، له‌وان ده‌وران له‌ ژینگه‌ی ئورشه‌لیم،
رۆشناییکی په‌راگه‌نده‌و به‌جوله‌ی بینی، له‌روودا نوورێکی داگیرساو بوو، ئایا بۆلای
ئه‌و ده‌هات؟ له‌و به‌دوور ده‌که‌وتنه‌وه؟ جارێکی دیکه‌ش ترس وجودی ئه‌وی داگرت،
تاسووقی بینی خه‌لگ بیستنی ده‌نگی مرۆیی، ده‌ست لی‌دانی وه‌ک بلێی خۆشی
ده‌ویست، دیسان به‌ راکه‌راکه‌وه بۆ سۆراغی هه‌ر سی یاوه‌ره‌که‌ی چوو.

دیسان هه‌ر سێکیان له‌خه‌وه‌دابوون و رووخساری ئارامیان له‌سه‌ر ده‌ریاچه‌ی مانگه‌شه‌و
مه‌له‌ی ده‌کرد، یۆخه‌ننا سه‌ری به‌شانی په‌تڕۆس کردبوو، په‌تڕۆسیش به‌سینه‌ی یاکوب،
یاکوب سه‌ری پرچ ره‌شی خۆی به‌به‌ردی کردبوو، بازووه‌کانی یاکوب کراوه‌بوو، وه‌ک
بلێی ناسمانی له‌باوه‌ش کردبوو، ددانه‌ بریقه‌داره‌کانی له‌میانی شه‌به‌قی مووی سمیل و

ریش ده‌ره‌وشایه‌وه، کریست سگی پی سوتان و بی‌داری کردنه‌وه، هی‌دی هی‌دی
پاشه‌کشی کردو بۆ پاش رۆیشت ئه‌وکاته جارێکی دی به‌سه‌ر رووخساریا که‌وته سه‌ر
زه‌وی و ده‌ستی به‌گریان کرد.

به‌ئارامی به‌شپۆیه‌یی وه‌ک بلێی ده‌یویست خودا نه‌یبیستی گوتی ((باوکه، خواست
خواستی تۆیه نه‌خواستی من، باوکه خواستی تۆیه)) هه‌لسایه‌وه‌وه دووباره‌ که‌وته
سه‌یرکردنی ریگه‌ی ئۆره‌شه‌لیم.

رۆشناییه‌کان نزیکه‌تر که‌وتبوونه‌وه، ده‌یتوانی ئیستا که سی‌به‌ره له‌رزویو بریقه‌داره‌کانی
چه‌کی برۆزی له‌ده‌وره‌به‌ر بینی، که‌وته زه‌مه‌مه‌وه ((وادین... وادین)). ئه‌ژنۆکانی
سست بوو، دروست له‌ هه‌مان ساتدا بولبولی به‌دیارکه‌وت و به‌سه‌ر دره‌ختی
سه‌رونیازی نازی نه‌ونیها‌لدا نیشته‌وه، بای کرده‌ گه‌رووی که‌وته چرینه‌وه، مانگی
گه‌وره، عه‌تری به‌هاری و شه‌وئی غناک ئه‌ویان سه‌رمه‌ست کردبوو، له‌ده‌روونی ئه‌م
بولبوله، خودای گه‌وره بوو، هه‌مان ئه‌و خودایه‌ که ناسمان زه‌وی و رۆحی مرۆقی
خه‌لق کردبوو، کریست سه‌ری هه‌لپری و به‌دیقه‌ت گوتی دایی، ئایا ئه‌و خودایه‌ی که
خاک و سینه‌ی چووکێ ئه‌و په‌رنده‌گانه‌ی خۆش ده‌ویست ده‌یتوانی خودای به‌پراستی
مرۆقه‌کان بی؟

له‌په‌رێکا له‌ وه‌لامی داوه‌تی په‌رنده‌دا بولبول ئیدی له‌قوولایی رۆحی کریستدا سه‌ری
ده‌ره‌ینه‌او ده‌ستی کرد به‌ چرینی ئازارو شادومانی جاویدانی خودا، ئه‌شق،
ئومید... بولبول به‌رۆحی نه‌غمه‌ی ده‌چرپی ئه‌ویش ده‌له‌رزی، تا ئیستا ئاگادارنه‌بوو که
گۆرانی وا له‌ده‌روونی ئه‌ودایه‌، ئه‌و هه‌موو شادی و رۆحی خۆی به‌لقه
شکۆفه‌داره‌کانه‌وه هه‌لۆاسی‌بوو، ئیدی نه‌یده‌ویست له‌وی بفه‌ریت، ئاخ‌ر بۆ کوی ده‌چوو؟
بۆچی ده‌رۆیشت؟ ئه‌و زه‌مینه‌ به‌هه‌شت بوو.. به‌لام کاتی کریست به‌ په‌یگه‌ری نه‌وای
ئه‌و دوو بولبوله‌ چووه‌ ناو به‌هه‌شت گوتی له‌ ده‌نگێکی زه‌ر بوو، مه‌شخه‌له‌کانی رۆشن و
چه‌که‌ پرۆنزیه‌کان نزیك بووبوونه‌وه‌وه له‌میانی مه‌شخه‌ل و دووکه‌لدا وای هاته‌ به‌رچاو که
سه‌رو پۆته‌لاگی یه‌هودای ده‌ستنیشان کردووه: دووبازووی به‌هه‌ت که چه‌سپاندبوویان و
ریشیکی سوور که له‌رووخساریا رۆچوو‌بوو، هاواری کردو بۆساتی وا هاته‌ به‌رچاوی

كەيىنھۆش بوو، بەلام بەر لەم كارە ھەستى كرد كە دەمى يەھود لە بەردەمى ئەو چەسپا و دەنگىكى درو ناھومىد گەيشتە گوێ و گوتى ((درود مەولای من)).

مانگ ئىستاكى لە كارى لاوانە وەى كىئو سىمشىۆەكانى يەھودىيەدا بوو، بايىكى شىدارو سارد ھەلسا و ئەنگوست و لىوہەكانى كرىست شىن ھەلگەران، ئورشەلىم لەژىر نوورى مانگى نابىنا و رەنگ پەرىودا قەدى خۆى بەرزكردەو، كرىست گەرايەو، سەبرى سەربازو خزمەتكارەكانى دەكردو گوتى ((نيردراوہەكانى خوداى من بەخىرئىن ياللا بابرۆين)) لە پرىكا لەمىيانى گەراوژەدا كرىست ئاگاداربوو كە پەترۆس چەقۆى خۆى لە كىلان دەرھىنايە دەروە تا گوێى يەكئى لە خزمەتكارەكان بپرى و فەرمانى پىدا ((چەقۆكەت لە كىفك بنىو، ئەگەر وەلامى چەقۆ بەچەقۆ بەدەيتەو كەواتە كەى دونيا رزگارى دەبى لەشەرى چەقۆدا؟))

بەشى بىست و نۆيەم

كرىستيان دەستگىر كرد، لەكاتىكا ھۆبھايان لىدەكرد، بەسەر بەردو كۆتەرە درەختەكانى سەرونيازو زەيتونى ناو دۆلى - كەدرون - لەمىيانى ئورشەلىم لە كۆتايىدا تا تەلارى كىفا پەلكىشيان دەكرد، شورا لە تەلارى كىفا پىكھىئىرا و چاوەروانى دادگابى كردنى ياخىبوو.

ھەوا سارد بوو غولامەكان لە بەردەم ئاگرەدا كە لە ھەوشەدا دايانگىرساندبوو خۆيان گەرم دەكردەو، خزمەتچى دەم بە دەم بەخۆ بە ھەوالەو لە تەلار دەھاتە دەروە، ئەو بەلگانەى كەدژى كرىست بەرز دەكرايەو بەس بوو بۆ ئەو ھى مووى لەشى مرۆقە - زىت كاتەو، ئەو نەفرەتە خوداوەندىيە كوفرى كەزابى لەبارەى خوداى سەرايىل و رىبازنامەى موساى ھىنابوو سەرزمان و گوتبووى مەبەستى ئەو ھى ھەيە پەرسنگاى پىرۆز و پىران كات و تۆوى خۆى بەسەر و پىرانەدا بپىرژىنى، پەترۆس كە سەرو رووى بەتەواوى بەسترابوو، خىيە ناوھەوشەو، لەكاتىكا سەرى ھىنابوو خوارەو، دەستى گرتەپىش ئاگر، خۆى گەرم كردەو بەتەرس و لەرزەو گوێى دەدايە ھەوالەكان.

كارگوزارى ھاتە پىش و بەدیتنى ئەو و ھەستاو گوتى ((تاھى پىرەمىرد بۆ خۆت لەتيمە شاردۆتەو؟ سەرت بەرزكەو تا تۆ ببىنن وا خەيال دەكەم تۆ لەگەل ئەوا بووى)

چەند نەفرەى گوێيان لەقسەى ئەو بوو نزيك بوونەو.

په ترۆس هه‌راسان بوو، سه‌ری به‌رزکردوه ((سویند ده‌خۆم که شهو پیاوه ناسم)) چوو به‌لای ده‌رگاوه.

کارگوزاریکی دیکه هاته‌ نزیك، چونکه شهوی له‌حالی رۆیشتندا دیت ده‌ستی درێژکرد (ناهای پیره‌مێرد، بۆ کووی ده‌چی؟ تۆ له‌گه‌ل شهو بووی خۆم تۆم دیت)) په‌ترۆس جارێکی دی ده‌نگی هه‌لپری ((من شهو پیاوه ناسم)) کچیژگهی وه‌لاناو به‌رده‌وام بوو له‌ ریی خۆی، به‌لام دوو نه‌فه‌ر له‌ خزمه‌تکاره‌کان شهویان وه‌ستاند، شانەکانی شهویان گرت به‌ زیریوه‌ رایانته‌کاندو هه‌واریان کرد ((له‌شیوه‌ی قسه‌کردنت دیاره‌ تۆ خه‌لکی جه‌لیلی و یه‌کیکی له‌یارو یاه‌رانی کریست))

په‌ترۆس سویندی خواردو ده‌ستی به‌جوین دان کردو هه‌واری کرد ((من شهو پیاوه ناسم)) له‌هه‌مان ساتدا که‌له‌شیرێ له‌ناو هه‌وشه‌ بانگی دا، په‌ترۆس ناله‌ییکی سه‌ردا، که‌وته‌وه‌ یادی قسه‌کانی ئوستاده‌وه‌ ((په‌ترۆس به‌ر له‌وه‌ی که‌له‌شیر بخوینی تۆ سی جار ئینکاری من ده‌که‌ی)) چوه‌ کۆلانه‌وه‌، که‌وته‌ سه‌ر زه‌وی ده‌ستی به‌گریان کرد. رۆژ له‌حالی هه‌لاتن دابوو، ناسمان ره‌نگی خوینی گرتبوو، خزمه‌تچیکی ره‌نگ په‌ریو به‌دادو هه‌واروه‌ له‌ ته‌لار هاته‌ ده‌ره‌وه‌ ((کاهینی گه‌وره‌ یه‌خه‌ی خۆی چاک ده‌کرده‌وه‌ وا خه‌یال ده‌که‌یت که‌ تاوانبار چی گوتبی؟)) (من کریستم، کوپی خودا!) ته‌واوی ریش سپیه‌کان هه‌لسانه‌وه‌ سه‌رپێ، شه‌وان یه‌خه‌یان ریکده‌دایه‌وه‌وه‌ هه‌واریان کرد ((مه‌رگ! مه‌رگ))

خزمه‌تچیه‌کی دیکه‌ به‌دیارکه‌وت ((ئێستاکی ده‌یبه‌نه‌ لای- پیلات- پیلات ته‌نها که‌سیکه‌ هه‌قی کوشتنی شه‌وی هه‌یه‌، رینگایان بۆ بکه‌نه‌وه‌ تا رته‌ بن واده‌رگا‌کان خه‌ریکه‌ ده‌بنه‌وه‌)). ده‌رگا‌کان کرانه‌وه‌ نه‌جیب زاده‌کانی سه‌راپیل هاته‌نه‌ ده‌ره‌وه‌ له‌ پێشیان‌وه‌ کیافای کاهینی گه‌وره‌بوو که‌ له‌سه‌رخۆ ریی ته‌ی ده‌کرد، له‌دوای شه‌وه‌وه‌ ریش سپیه‌کان، ئاپۆره‌یی له‌ریش، چاوانی لارو خێلی، ده‌می بی ددان و چه‌ند زمانیکی هه‌رماسی، له‌به‌ر تووره‌ییان به‌ملاو به‌ولادا ده‌هاتن هه‌لم له‌ له‌شیان هه‌لستا‌بوو، له‌دوای شه‌وان‌وه‌ کریست ئارام و خه‌مگین بۆ پێشه‌وه‌ ده‌هات، خوین له‌سه‌ری بارزقه‌ی بوو لێیاندا‌بوو، پێکه‌نین و جوین له‌ناو هه‌وشه‌ به‌رزبووه‌، په‌ترۆس

هه‌لسایه‌وه‌ پشته‌ی به‌چوارچیوه‌ی ده‌رگادا، شه‌شک له‌چاوه‌کانی هه‌لده‌رپژا له‌به‌رخۆ که‌وته‌ زه‌مه‌مه‌وه‌ ((په‌ترۆس شه‌ی په‌ترۆسی ترسنۆک، درۆزنی خایه‌ن، هه‌لسه‌وه‌وه‌ هه‌وارکه‌ ((من له‌گه‌ل شه‌وم، هه‌رچه‌ند که‌ بشتکوژن)) رۆحی خۆی وروژاند، به‌لام جه‌سته‌ی بی جووله‌ بوو، پشته‌ی به‌ده‌رگادا له‌ره‌زی، له‌ ناستانه‌ی ده‌رگادا کریست ساتمه‌ییکی کرد بۆ پێشه‌وه‌ گلۆر‌بووه‌، ده‌ستی درێژ کرد تا ده‌ستی به‌شته‌ی بگریست، شان‌ی په‌ترۆسی دۆزیه‌وه‌، په‌ترۆس له‌ جیبی خۆی وشک هه‌لگه‌را، نه‌ قسه‌ییکی کردو نه‌ ته‌کانی خوارد، ده‌ستی ئوستادی دیت که‌ به‌ سه‌رشانی شه‌ودا قفل درا، ده‌ره‌وه‌ هه‌یشتا ته‌واو رۆشن نه‌بوو، له‌تاریکی مس ره‌نگدا کریست هه‌ر ئاوری نه‌دایه‌وه‌ تا بزانی بۆ شه‌وی ریی به‌رنه‌بیته‌وه‌ ده‌ستی به‌چی گرتوه‌، په‌رسه‌نگی خۆی دۆزیه‌وه‌، له‌دوای ریش سپیه‌کان و له‌نابلقه‌ی سه‌ربازان جارێکی دیکه‌ پێشه‌وه‌ی خۆی بۆلای ته‌لاری پیلات گرتبه‌ر پیلات بێدار بوو، ده‌م و چاوی شوشتیبوو، به‌رپۆنی عه‌تراوی خۆی چه‌وکردبوو، له‌سالۆنیکی هه‌تاوی دا به‌سه‌ربه‌رزایی ته‌لاریه‌وه‌ بۆسه‌ره‌وه‌وه‌ هه‌توچۆی ده‌کرد، شه‌و قه‌ت که‌یقه‌ی به‌رپۆزی جه‌ژن نه‌هاتبوو، یه‌هودیانی سه‌رمه‌ست له‌خودای خۆیان ریی شیتانه‌یان ده‌گرتبه‌ر له‌گه‌ل سه‌ربازانی رۆمیدا ده‌که‌وتنه‌ لێدان و کوتانه‌وه‌، شه‌مسالیش له‌وانه‌بوو کوشتاریکی دیکه‌ بیته‌ ری، که‌به‌هیچ جوړی له‌گه‌ل به‌رژده‌ندی رۆم نه‌ده‌گو‌نجا. جه‌ژنی فیتر شه‌مسال نیگه‌رانیکی دیکه‌شی هه‌بوو، یه‌هودیه‌کان ده‌یان‌ویست شه‌م ناصیره‌یی به‌ینه‌وایه‌ بکوژن، دێوانه‌ بی ئاپرووه‌کان .. پیلات مشتی خۆی کردبوو گری، مه‌یلی سه‌رکیشی سه‌راپای وجودی شه‌و بۆ نه‌جاتدانی گیانی شه‌و که‌مه‌ژنه‌ داگرتبوو، نه‌ک له‌به‌ر شه‌وی که‌ شه‌و بێگونا‌ه بوو ((شه‌لن بی گونا‌هی چ ماناییکی هه‌یه‌؟)) یاخود دل‌ی به‌و سووتابی ((پیلات و دل‌سووتان به‌حالی یه‌هودیان، کوچا مه‌رحه‌با!)) به‌لکو به‌خاتری شه‌وی که‌ نه‌ژادی بی ئاپروی یه‌هود تووره‌ بکات.

قیل و قالیکی گه‌وره‌ له‌ په‌نجه‌ره‌کانی ته‌لاردا گه‌یشته‌ پیلات، لاریه‌وه‌ده‌ره‌وه‌وه‌ حه‌وشه‌ی ته‌لاری پیر له‌یه‌هودیه‌کانی بینی، شه‌و ده‌یتوانی ئاپۆره‌ی پرچۆش و خۆشی یه‌هودیه‌کان ببینی که‌ هه‌یوان و حو‌جره‌کانی ته‌لاریان پرکردبوو، کریستیان له‌ژێر پاسه‌وانیته‌ی سه‌ربازانی رۆمیدا بۆلای ده‌رگای گه‌وره‌ی ته‌لار راده‌درا، ئاپۆره‌که‌ به‌دارو خوترمه‌و قۆچه‌قانی که‌وتبوونه‌ دوای شه‌ویان به‌رده‌دایه‌وه‌ سه‌ر زه‌وی و له‌قه‌یان لێده‌داو

هۆپهيان لیده کرد، پیلات بۆلای تهختی خوئی رویشت و دانیشت، ده رگا کرایه وه، دوو غولامی رهشی زلو زه به لاج کریستیان پالنايه ژووره وه، جله کانی پارچه پارچه بوون و خوین ته واری رووخساری داگرتبوو، بهم هه مووهش سه ری به زرکردبووه، له چاره کانیدا نوورینکی ئارام گهش بووبووه، که به ره و دنیای مرۆق هه لده کشا، پیلات بزه بیکی هاتی ((کریستی ناصیره بی پاشای یه هود، ته و جارینکی دیش توّم له به رامبه ری خوّم بینی، وهک ده لئین قه راره تو بکوژن)) کریست له ناو په نجه ره وه سهیری ئاسمانی کرد، زهین و جهسته ی پیشتر کوچیان کردبوو قسه بیکی نه کرد. پیلات تووره بوو هاواری کرد ((ئاسمان فه رامۆش بکه چاکتر وایه سهیری من بکه ی مه گه ر نازانی که بریاری ره ها بوون یا له خاچ دانی تو له ده ست من دایه، کریست به ئارامی وه لامی دایه وه)) (توهیچ بریاریکت به سه ر مندا نیه، هیچ کهس جگه له خودا نه و سه رپشکیه ی نییه)).

له خواره وه هاواری تووره ئامیزی ((مه رگ، مه رگ)) ده گه یشته گوئی

پیلات پرسی ((ته وان بو و تووره ن؟ مه گه ر چیت لیکردون؟

کریست وه لامی دایه وه ((من حقیقه تم به وان گوته .

پیلات به بزه بیته وه پرسی ((کام حقیقه ت؟ ئیدی حقیقه ت چ دهسته وازه بیته))؟

دلئ کریست له بهر ئازار کوشرا ده بوايه چ بکا دویا هه مان ته وه یه وه فه رمانه وایه کانیشی ته م مرۆقانه ن که فشه به راستی ده که ن.

پیلات رووبه رووی په نجه ره وه ستا، که وته یادی ته وه ی که دوینی باراباسیان به خاتری کوشتنی ئیلیازر ده ستگیر کردوه، ره سمه که وابوو رۆژی فیتر زیندانیه ک ئازاد ده کرا، هاواری کرد ((له منت ده وئی چ که سی بو تو ئازاد که م: کریست پاشای یه هود یا باراباسی دز؟))

خه لک هاواریان کرد ((باراباس، باراباس))

پیلات پاسه وانی بانگ کردو به هیما بو کریست فه رمانی به و دا ((قامچی کوتی که ن و تاجیکی له درک به سه ر سه ری وه دانین و پارچه بیکی سووری لی پپۆشن و

قامیشیکی درێژی شی بده نه ده ست ته و پاشایه، وه کو پادشا جلی له به رکه ن)). به م نه خشه وه پیلات ئومیده واربوو که کاتی خه لکی کریست به م وه زعه به زه بیباره بیسن ره همی پی بکه ن و داوای ئازادی بو بکه ن، پاسه وانان ته ویان له ستوونی به ستایه وه وه ده ستیان کرد به قامچی کوتین و تف له روو کردنیه وه .

ته وکاته تاجیکیان له درک دروست کردو له سه ر سه ریان داناو خوین له تویل و لاجانگه کانی بازرقه ی ده دا، پارچه بیکی قورمزی ره نگیشیان به سه رشانه وه داناو قامیشیکی درێژیان نایه ناو ته نگوسته کانی ته وکاته بردیانه وه لای پیلات، پیلات به دیتنیه وه نه یوانی له پیکه نین بکه وئی، گوئی ((پاشای گه وره به خیری بی! بفه رموو تا به رده ستانت نیشان بده م))

ده ستی ته وئی گرتو بردیه هه یوانی ته لار هاواری کرد ((ئیسنا ته م پیاوه))!

خه لکی هاواریان کرد ((له خاچی بده ن.. له خاچی بده ن!))

پیلات فه رمانیدا که له گه نیکی بو به یسن، لاریزه وه ده ستی خوئی له به رده م ئاپۆره که دا شوشت ((من ده سته کانم به ئاو ده شوّم، ته وه من نیم که خوینی ته و ده ریژم، من بیگونا هم، گونا هه لکه رده نی ئیوه دایه))

خه لکی هاواریان کرد ((خوینی ته و له گه رده نی ئیمه و گه رده نی منالانی ئیمه بی))

پیلات گوئی ((بیگرن تاجیتر بیزارم نه کات))

گرتیان و خاچیان له پشت به ستایه وه، له کاتی که به ملا به ملادا ده هات، سهیری ده وره به ری خوئی کرد، ره نگه یه کی له یاره رانی بینی هیما ی بو بکات که به زه بی پیا بیته وه به م کۆله باره وه، به لام هه رچه ند سهیری کرد که سیکی نه دیت ئاخیکی هه لکی شوا که وته زه مزه مه وه ((خۆزگه به مه رگ سوپاس بو خودا وه نندا!)) یاره ران له هه مان ته م که یین و به یندا خۆیان له مه یخانه ی سیمۆنی قه یه رانی شارده وه، ته وان چاره وروانی ته و او بوونی له خاچ دانو که وتنی شه و بوون تابتوانن دوور له چاوی ته وانی دیکه رابکه ن، له حالیکه له پشت جه لی کانه کانی شه راب ده سته و ته ژنو دانیشته بوون به گوئی قولاخ کردویان گوئیان ده دایه هه له له ی ته و خه لکه ی که راده بردن، ته واری

ئاپۆرەي شارلەژنو پياو بەرەو گەلگەتا تاوياندهدا، ئەوان جەژنيكى خۆشيان لەدواي خۆيانەو جیھەشتبوو، لەخواردنی گوشت و خواردنەوێی شەراب زێدەرۆييان کردبوو، ئیستاکي هەر بۆ بەسەبردنی کات دەچوونە —گەلگەتا—

خەلکی پەلەيان کرد، یاوەران گوێيان دەدا وەلوەلەي ئەون و دەلەرزین، جارناچار گريانی نهيئنی ئامیزي یۆخەننا دەبیسترا، ئاندرياس هەرچەند جاری هەلەدەستایەو و بۆ سەرەو خوار چوونی بەدووری مەيخانەدا وشەي هەرەشە ئامیزي دەخستە سەر زمان. پەترۆس جویین و نەفرەتی لەخۆي دەکرد، کە بۆ خاتری ترسنۆکي و نەبوونی شەهامەت نەدەچوو دەروە تا لەگەل ئوستاد بکوژي.

چەندی سویند خواردبوو کە تادەمی مەرگ لەگەل ئەو دەبی، بەلام ئیستا مەرگ رووخساری خۆي نیشاندا بوو لەپشت جەلیکانەکانی شەراب خۆي شارەدبوو.

یاکوب توورەبوو گوتی ((یۆخەننا نا نا من غەریبم واز لە فشه بهینن تۆ ناسەلامەت پیادی، تۆ ئاندرياسی جەنگاوەر، سیملی خۆت بامەدە، وەرە دانیشەو وەرە بابگەینە بریاری، گریمان کە ئەو بەراستی کریستیانویە، لەم حالەتەدا بە چ رووی لەبەرەبەریا بەدیار دەکەوی ئەگەر دواي سی رۆژ رابیتەو؟ قەت بیرت لی کردۆتەو؟ پەترۆس رای تۆ چییە؟))

پەترۆس لەرووی ناومیدیهو گوتی ((ئەگەر ئەو کریستیانو بیست، کاری ئیمە گریه و زاڕە، رای من ئەوێه کە بەئێوەم گوت من سی جار ئینکاری ئەوم کرد)).

یاکوب گوتی ((ئەگەر کریستیانوش نەبیست دیسان هەر حالمان شەرە ناتانیل تۆ چ دەلیتی؟

- من دەلیم دەبی لیرە برۆین، ئەو چ کریستیانو بی یا نەبیست کارمان خراپە! ئاندرياس کە خۆي ئامادەدەکرد تا بۆ لای دەرگا بروات گوتی ((واتە دەفەرەموون بەهەمان شیوە بی پەنا جیی بەییلین و بەرەللای کەین؟ چۆن دلان دیت؟ بەلام پەترۆس گوێشەي کراسی ئەوی گرت ((تا پارچە پارچەم نەکردوی، دانیشە، باشتر وایە رینگەچارەیی بدۆزینەو))

تۆماس بەمنەمنەو گوتی ((ئەي ریاکاران و فەریسیان کام رینگەچارە؟ وەرە بەبی بەردە قسان بکەین، ئیمە مامەلەمان کردو لەم مامەلەیه تەواوی سەرمايهی خۆمان لەدەستدا، مامەلەیی کە قۆچ و کلکی نییە، بەلاش خۆ کەر مەکن، من کەلوپەلی خۆم واتە شانەو بەکرەو ئاوینەي باخەلم بەمەلەکوئی ئاسمان گۆرپەو، هەموو ئێو هەمان کارتەن کردو، یەکی قایغی خۆي دا، ئەویتر مەرەکان و سێپەمیش ئارامی خەيالی خۆي، ئیستا هەموو شتی بەباچوو، ئیمە دارماین و سەرمايهمان بەباچوو، ئاگادارین کە لەم مامەلەیدا گیانمان لەدەست نەدەین، لەبەر ئەمە من ئامۆژگاریتان دەکەم کە هەل ماوە برۆین)). فیلیپ و ناتانیل هاواریان کرد ((ئیمە رازین)

پەترۆس لەرووی نیگەرانییهو رووی لەمەتی کرد کە گوئی تیژ کردبوو لیوی لەلیوی نەکردبوو گوتی ((مەتی توخودا هەموو ئەوانە مەنوسە، خۆت لەکەری بدە، تا ئەبەد مەمانکە جی فشهو گالتهی خەلک)).

مەتی وەلامی دایهوه ((نیگەرەن مەبە، زۆر شتەن دەبینم و دەبیستم وەلی هەلیدەبژیرم، بەلام لیگەری بۆ خاتری بەرژەو نەدی خۆتان بگەنە بریاریکی والا دلاوهری خۆتان پیشان بدن تابتوانم دەربارەي ئەوان بنوسم و ئێوێ خەلکی بیچارە پایە پەیاکەن، ئێو نوینەن ئەو کاریکی بچووک نییە)).

لەهەمان کاتدا سیمۆنی قەیرەوان بەلەقە دەرگەي کردو و هاتە ژوورەو، جلی پارچە پارچە و رووخسارو سینەي پر لە خویین بوو، چاوی راستی هەلمسابوو ئاوی لی دەچکایهوه، لەکاتیکا جوینی بە زەوی و زەمان دەدا، جلی لەبەر کردو و سەری نایە ناو تەشتی کە تاییەت بوو بە شوشتنی پیالەي شەراب و سینەو پشستی خۆي پاک کردو، پاشان دەمی نابە لیوی جەلیکانی شەراب و خواردیهو، لەتوورەبیان شیت بوو و بەسەریانا هاواری کرد کە:

- یاللا لەبەر چاوم دوورکەو نەو، سەگی پۆخلینە، ری و رەسمی لەگەل ئوستادبووتان وادەیینن کە لەشەر راکەن؟ ئەي جەلیلیه ئەکبیریه کان، سامیریهی پۆخله (هەرامزادەکان)

په ترۆس زاتی دا بهر خوئی و گوتی ((خوا خوئی ده زانی که رۆحی ئیمه به تاسو وقه وه بوو به لآم جهسته مان نا.

- ئەو دەمه پیسهت داخه، ئەگەر رۆح هەزی لی بی، جهسته مانای نابی، هه موو شتی دهبیتته رۆح، ههتا ئەو گۆچانهی له دهستت دایه، ئەو پالتوییهی که له بهری ده کهیت، ئەو بهردهی پپی له سهه داده نیی، ترسنۆک سهیری من مه که، ببینه جلم پارچه پارچه بووه کهم مابوو چاوانم له کاسه بیتته دهروه، هه ی یاوه رانی پیسو و پۆخلی نه فرهتی، ده زانن له بهرچی، چونکه بهرگرم له مامۆستای ئیوه کرد، به لئی منی مه یخانه چی و منی پۆخل، له گه ل هه موویان رو به رو بوو مه وه، باشه ناپرسن بۆ؟ چونکه وام خه یال کرد که ئەو کریستیانویه، به یانی ده گه مه هه زاران هه زار شت؟ نه خیر به لکو بۆ ئەو هه بوو که عیزهت نه فسم زال بوو به سه ره ما له وهش په شیمان نیم! سیمۆن بۆ سه ره وه وه خواره وه ده چوو، میزه کانی به ملاو به ولاداده داو جوینی دده او تفی رووده کرد، مه تی جۆشی ده خواردو ده یه ویست بزانی که له ته لاری کیافا چی رویداوه، هه رواش له ته لاری پیلات، ئوستاد چی گوت، خه لکی هاواری چییان ده کرد؟ تا ئەو بتوانی هه مووی له کتیبی خوئی بنووسی، گوتی ((برام سیمون ئەگەر باوه رت به خودا هه یه ئازام بگره رووداوه کان بۆ ئیمه بگێره وه، بلی چۆن و که ی و له کوی ئوستاد قسه ی کرد؟)).

سیمون وه لآمی دایه وه ((هه لبه ته که قسه ی کرد، یاللا بنوسه گوتی ئە ی یاوه ران سه گ بتاخوا، باشه بۆ سه یری من ده که ی؟ ئەو قه له مه ت به یینه ده ره وه بنوسه ((هه ی سه گ هه مووتان بخوا))

سه دای شیوه ن له پشت جه لیله کان هه لسا یه وه، یۆخه ننا خوئی به زه وی دادابوو قیژه قیزی ده کردو په ترۆس سه ری له دیوار ده کوتا.

مه تی دووباره که وته تکاوه، ((سیمون ئەگەر باوه رت به خودا هه یه راستی بلی تا بنوسم، مه گه رنا زانی که له م ساته دا چاره نووسی تاینده به م شته وه به نده که ده یلیی.

په ترۆس هیشتا سه ری له دیوار ده کوتا

مه یخانه چی پپی گوت ((په ترۆس ناو مید مه به گوئی بگره من پیت ده لیم بۆ له باوهش گرتنی شکۆو گه ره یی ئە به دی ده بی چی بکه ی؟))

هه ر زوو ئەو به یره دا ره ت ده که ن، سه رو سه دا کان ده بیستم قیت به وه وه کو پیسای ده رگا بکه وه، برۆ پیشه وه خاچه که ی لیوه رگره و بیخه ره سه رشانت، ئەو خاچه نه فره تیه سه نگینه و خودا وه ندی ئیوه ناسک و نارنجی و ماندوه)) له کاتی کا پیده که نی به پپی له په ترۆسی داو پیندا چوو: ((ئەم کاره ده که یته؟ یاللا بزائم تۆ چ پیاو یکی))

په ترۆس به گریه کردنه وه گوتی ((ئەگەر ترسنۆک نه بووام سویندم ده خوارد ئەم کاره م نه ده کرد، به لآم ئەوان پارچه پارچه یان ده کردم))

مه یخانه چی به توو ره ییه وه تفی رو کردو هاواری کرد ((هه مووتان چاره تان ونکه ن ه یچ یه ک له و کارانه ناکه ن؟ ئە ی تۆ ناتانیلی له نده هۆر؟ تۆ ئە ندریاسی بکوژ، ه یچ یه ک له ئیوه ناماده نین؟ نه فره تتان لی بی، ئاخ ئە ی کریستیانوی بی چاره ی من! سه یرکه چ فه رمانده یی کی بی غه ل و غه شت بۆ فه تخی دونیا هه لبژاردوه؟

ئەگەر منت هه لده بژارد، کاروبارت باشتر ده بوو، له وانه یه موسته حه ق بم که له دارم بدن و به سه ر ده رگای شاردا هه لئمواسن، به لآم به و هه موو عیزه ت نه فسه ی که هه مه و که سی عیزه ت نه فسی هه بی پیاره، هه رچه ند ئاره ق بخواته وه دزی بکاو درۆش بکات به لآم ئیوه که عیزه ت نه فستان نییه)) له کاتی کا دووباره تفی ده هاویشت، ده رگای کرده وه به توو ره یی هاواری کرد: ((هۆ وادیت پاشای یه هود وادیت))

یاوه ره کان دووباره له پشت جه لیکانه کانه وه خۆیان شارده وه، سیمون به ده وری خۆیدا ده سوورا ((مه گه ر ئیوه عیزه ت نه فستان نییه؟ نایه نه ده ره وهش که ببینن ها؟ دللی ئەو بیچاره یه به نیگایه ک ناده نه وه؟ زۆر چاکه مادامه کی وه هایه خۆم ده رۆم، ده ستی بۆ راده ته کینم و ده لیم، ((منم سیمونی قه یره وانی ناماده م)) به یه ک هه لبه زینه وه خوئی گه یانده جاده وه.

خه لکه پۆل پۆل تیده په رین، له پیشیا نه وه سواریه ی نیزامی بوو له دواشیا نه وه کریست خاچی به کۆله وه بوو خوین له سه رو ریشی سه ره و ژیر ده بووه و جله کانی پارچه پارچه

بووبوون، ئیدی هیزی ههنگاو هه ئینانی نه بوو، سه ری تا دههات زیاتر بو پیشه وه لار ده بووه، هه میسه هه لده خزی. تا دههات به زهوی بکه وی دووباره به سه ر پییه کانیه وه قه راری ده گرت، به له قه بو پیشه وه دیان راده دا، له دوا یه وه ئیفلج و نابینا و عه بیداره کان رایان ده کرد، له ده ستیا تووشی کفر بو بسون، چونکه شفای به وان نه به خشی بوو، جو ئینان پیسه ده دا، گو چان و داری ژیر هه نگلیان هه واله ده کرد، ناوه ناوه سه یری ده ور به ری ده کرد تا یا وه ران ببینی، ئاخ چیان به سه ر هات بوو؟

له ده ره وه ی مه یخانه، مه یخانه چی ببینی، که دهستی بو راده ته کی ئی دلای شاد بوو تا هات که به هیما ی سه ر مالا وایی لی بکات، پیی به به ردی که وت و که وته سه ر زه مینه وه و غلور بو وه خاچ که وته سه ریه وه، نالاندنی قه یره وانی رایکردو به رزی کرده وه، خاچه که ی گرت و له سه ر کۆلی خۆی دانا ئه و کاته گه رایه وه، بزهیکی کرده کریست و گوتی ((نازابه، مه ترسه من لی رهم)) له که نار ده روزه ی داود دا ره تبوون، له کویره ریگایی که کۆتایی به گه لگه تا دههات ده ستیان کرد به سه ر هه لگه پان. گه لگه تا هه مووی جهسته و به ردو درک و ئیسقان بوو، یاخیبووه کان له م شوینه له خاچ ده دران و جهسته یان ده بووه خۆراکی گوشت خۆره کان. هه وا بوئی گه نیوی لاشه ی لیسه هات قه یره وانی خاچی به سه ر زه ویه وه دانا و دوو سه رباز ده ستیان کرد به هه لکه ندنی زه وی و خاچیان له میانان به رده کان برده خواره وه کریست به سه ر به ردیکه وه دانیشته و له چاوه روانیدا مایه وه، خۆره تاو به سه ر سه ریه وه هه لو اسرابوو، ئاسمان سپی و ئاگرناک و داخراو بوو، نه مه شخه لی بوو نه فریشته یی نه هه تا نیشانه ییکی بچووک، تا به ده ریخات که که سی له و سه ره وه سه یری رو داوه کان ده کات به سه ر زه ویه وه، له هه مان حالدا کلوخیکی بچووک له ناو ئه نگوسته کاندایه کوشی ههستی کرده که سی که له به رابه ری ئه و وه ستاوه ته ماشای ده کات، سه ری به ئارامی و بیبه له هه لگرت، دیتی و ناسیه وه. به زه مزه مه کردنه وه گوتی ((هاوسه فه ری به وه فام به خیری بی، لی ره وه سه فه ر کۆتایی دیت، ئه وه ی که تو ده تخوازی ئه وه یش که من ده مریست به ئه نجام گه یشته، به دریتایی ژیا نم گه ره کم بوو نه فرین بکه م به پارانه وه، ئه و کاره ش گه یشته ئه نجام و ئیستاکی ئیمه دۆستی یه کترین، دایه، خوا ئاگادارت بی))، دهستی به بیحالیه وه بو

سبیره یکی وه حشی راته کاند. سه ربازان شانیان گرت و هاواریان کرد و پینان گوت ((پاشای گه وره! رابه و به سه ر ته ختی خۆت دانیشه)).

جلیان له بهر کرده وه و روت و قوتیان کرده وه جهسته ی به خوین دا پو شرابوو، گه رما داد و بیدادی بوو، خه لکی که به هاوارکردن خۆیان هیلاک کرد بوو، به خامۆشی سه یریان ده کرد سه ربازی پیش نیاری کرد ((باشتر وایه که می شه راب بخواته وه تاهیزی وه بهر پیته وه))، به لām کریست پیاله که ی وه پاشدا و بازووه کانی به ره و خاچ دریش کرد، به زه مزه مه وه گوتی ((باوکه رازیم به رازی بوونی تو)) نابینایان و جوزامیان و عه بیداره کان ئیستاکی سه دایان به رز کرده وه ((ئه ی درۆزن، فیلباز هه لکه له تینه ری خه لک)).

کۆنه پۆشه کان هاواریان کرد ((ئه ی کوا مه له کوتی ئاسمان؟ ته نووره پرانه کان کوا؟)) به لکه لیمو و به ردیان بو هاویشته.

کریست قۆله کانی کرده وه ده می کرده وه تابلێ..

((برایان))، به لām سه ربازه کان گرتیان و دایاننا یه سه رخاچ، ئه و کاته قه ره جه کان بزمار به ده سه ته کانیان بانگ کرد، به لām له و کاته ی که چه کووش بو هه وا چو یه که مین ده نگی وه شانان چه کووشی گه یشه گوی، ئاسمان رووخساری دا پو ششی، به به رگویی که وتنی وه شانان چه کووشی دووم ئاسمان تاریک هه لگه پراو ئه ستیره کان و ن بوون، چی ده لیم، ئه وه ئه ستیره نه بوون و ن ده بوون، به لکو دلۆپه درشتی خوین بوو ده که وته سه ر خاکه وه. وه حشته زال بوو به سه ر ئاپۆره که وه، ئه و ئه سپانه ی که رۆمیه کان سواریان بوو بوون رایان کرد له کاتی که پاشه کشه یان ده کرد به رمبازیه وه یه هودییه کان له ژیر سیماندا تولخته وه، ئه و کاته زه وی و ئاسمان وه فا وه ک چۆن زه مین له رزه بی له پریکا خامۆش هه لگه پرا سه ری هه لپری و سه یری ده ور به ری کرد وابه دیار که وت که بیه وش بووه له سپیته ی رووخساری مردو یکه وه ئیستاکی له میانان تاریکی شیندا به زه جه ته ده بیندرا. سه ری خه لک نه مان ته نها چاریان نه بی وه کو چاله ره شه کان دیار بوون، فه وج فه وج ئاپۆره ی قه لان دههاتن که بوئی خوینیان کرد بوو. ناله ییکی شکایه ت نامیزی کز له خاچه وه ده بیسترا سیمون که مۆری نابووه سه ر داخی دلوه تا فرمیسه ک هه لئه پریژی

سەری هەلپری و سەیری کرد، لەپڕیکا هاواریکی کرد، ئەو پیلان نەبوون کە کریستیان مێجکۆب دەکرد، نە، کۆمەڵی لە فریشتەکانی ئاسمان بوو هاتنە خوارەوه، چە کووش و مێخیان لە دەست بوو، بە دەورووبەری کریستدا هەلئەفرین و بە شادومانی چە کووشیان بەرز دەکردەوه و بزماریان لە دەست و پێی دەدا ژمارەیی لە فریشتەکان ئەویان بەگوریس توند بەستایەوه تا نە کەوتە سەر زەوی، فریشتەییکی وەك گولۆ و کەزی زێڕین رمیکی لە دەست گرتبوو دلی کریستی شەق دەکرد.

قەیرەوانی لە کاتیکی دەلەرزێ کەوتە زەمزمە مەوه ((ئەو چییە دەبینم؟ خودا خوشی ئەو لە خاچ دەدات!))

ئەوکاتە هاواریکی مەزن و دلتەزین و گلەیی ئامیز هەوای شەق کردو بەالی کیشا بەناساندا - خودایە - خودایە.

ئەو میحنەت کیشە نەیتوانی بەردەوامی، دەیهویست و نەبەتوانی.. هەناسە ی گێرابوو.. لە خاچدراو سەری شوپۆوهو .. بێهۆش بوو.

بەشی سیبەم

پێلۆوهکانی بەشادی و سەرسامییەوه بەسەریەک دا، ئەو یەك خاچ نەبوو، درەختیکی مەزن بوو، کە رەگ و ریشە ی لە زەوی و لق و پۆپی لە ئاسمان بوو، بە هار تەواو گەیشتبوو، درەخت غەرقی شکۆفە بوو، بەسەر هەر لقیکەوه مەلی هەلئیشتبوو بەلۆرە ی دەچری، ئەو کە بەتەواوی قامەتەوه پشتی بەدرەختەوه دابوو، سەری بەرزکردەوه و ژماردی. یەك دوو، سی،

لەبەرخۆ کەوتە زەمزمە مەوه ((سی و سی، دروست بەژمارە ی سالانی عومرم سی و سی مەل هەموویان نەغمە خوین))..

چاوهکانی فراوان بوونەوه، لەقالبی خۆیان دەپەرین، تەواوی رووخساریان داپۆشی، بی ئەوه ی ئاوپ بداتەوه دەیتوانی لەهەر لایەکی دنیا شکۆفە ببینی، کە لە سەدەفی درزبردوو دەچوون، کوفرو گریان و هۆیها دونیا یان دەگرت و دەیانکرده نەغمە، لەدلی بەنێزە شەق بوویەوه خوین بازرقە ی دەکرد. باییک هەلئینەدەکرد، بەلام درەختی میهرەبان شکۆفەکانی خۆی یەك یەك بەسەر میوی درک و دەستە خویناویەکانیدا دەهاویشت، وەك چۆن لە نیو چری چەهچەهەکاندا هەلئیدەدا تا وەبیر خۆی بهیئیتەوه کە بوو بوو لە کوێ بوو، لە پریکا هەوا بەشیوە ی تۆزوبایی پیچی خواردو قالبی گرت و فریشتەیی لە بەرابەردا وەستا. لە هەمان ساتدا سپێدە هاتەدەر، ئەو چ لە حالەتی خەوو چ لە حالەتی بیداریدا، فریشتەییکی زۆری بینی بوو، بەلام هەرگیز فریشتەییکی وەك ئەو فریشتەیه ی نەبینی بوو، وای چەند جوان و گەرم و مرۆیی بوو دەزوی مووی گلوازی سێل و ردینی! چاوانی چەند پڕ لە بەزەیی، دەزوی مووی شین و رەشی قاچی تا سمتی خری ئەوی داپۆشی بوو، ژیر هەنگلەکانی بۆنی ئارەقەییکی

لیدههات که مرۆفـهـزى لى بوو، کریست له پرووی سه رسامیهوه، له حالیکدا دلێ داده خورپا پرسى ((تۆ کیى؟)) فریشته که بزهیکی هاتی و تهواوی رووخساری وه کو رووخساری مرۆفـهـزى دلرفین وابوو، دوو بالی سهوزو پانی کۆکردوه وه نهیده ویست کریست زۆر هه راسان بکات. وه لآمی دایه وه ((من وهک تۆم، فریشته ی پاسهوانی تۆ، دلنیا به)) دهنگی ئه وهک دهنگی مرۆفـهـزى قوول و پر لاوانه وه وه میهره بان و ناشنابوو، سه دای ئه وه فریشتانه ی تا ئیستا کریست بیستبووی زیربوون وه هه میسه ئه ویا ن سه رزه نشت ده کرد، به شادومانی و پارانه وه ئامیز سهیری فریشته کانی کرد وه له چاره و پانیدا مایه وه، تا دووباره لیوی بۆ قسه بکاته وه.

فریشته ئاره زووی دلێ ئه وهی دۆزیه وه وه به بزوه ته سلیمی خواسته کانی ئه وه بوو، ((خوادوه ند منی ناردوه تا شه هد بۆ لیوه کانت بهیتم، مرۆفـهـزى کان تالیکی زۆریان هه لپرتۆته ناو ده می تۆوه هه روا ئاسمانه کانی، تۆ ئازارت چه شتوه وه نه به ردیت کردوه، له ته وای عومری خۆت رۆژیک خۆشیت به خۆوه نه دیوه. دایک، برا، یا وه ران، هه ژاران، ئیفلججه کان و زولملیکراوان له دوو ساتی ترسناکدا تویان به ته نها جیهیشت به سه ر تاشه به رده وه له تاریکیدا ته نها و بی به رگری مایته وه، ئه وه کاته باوک به زیی به تۆ هاته وه منی بانگ کرد که ((تاها ی تۆ، بۆ رۆیشتبوو ی؟ مه گه ر فریشته ی پاسهوانی ئه وه نیت؟ باشه دابه زه رزگاری که من نامه یی ئه وه له خاچ بدری، ئیدی به سه)).

به له رزینه وه وه لآم دایه وه وه گوتم ((ئهی یه هوه ی سه بابوت مه گه ر ئه وت بۆ زه ی نه ناردوه تا بۆ رزگاری مرۆفـهـزى له خاچ بدری؟ له به ر ئه مه یه بی شله ژان لیتره دانیشتوو و ام خه یال کرد که خواستی تۆ بو)).

خودا وه ند وه لآمی دایه وه ((لینگه ری با له خه ون له خاچ بدری، لی گه ری مه زه ی هه مان ترس و دهر د بچیتۆ))

کریست له کاتیکا سه ری فریشته ی به دوو ده ست گرتبوو تا له دهستی نه دات هاواری کرد ((ئهی فریشته ی پاسه وان من سه رسامم مه گه ر له خاچ نه دراوم؟ فریشته دهستی ته وای سپی خۆی دانایه سه ر دلێ پر له هه لچوونی کریسته وه تا ئارامی کاته وه ((نازیی من نارام بگه ر، مه شله ژۆ، نه، تۆ له خاچ نه دراوی))

- که واته خاچ خه ونیک بوو، بزماره کان و ئازارو خۆره تاو تاریک بوون؟

- به لێ خه ونی بوو تۆ ته وای ری و ره سمی پرسه ی خۆت له خه وندا جیهی جی کردوه. به به رزایی خاچدا هه لگه پراوی له خه وندا پییه وه بزمارکوت کرای، ئه وه پینج برینه ی ده ست و پییه کان و دلته له خه وندا که وتونه ته تۆوه، به لآم سه یر که به هیژیک وایه که هیشتا خوین بازرقه ده کات. کریست له حالته ی بیهوشیدا سه یری ده ورو به ری کرد، ئه وه له کوی بوو؟ ئه وه مه زرا سه وزه و ئه وه دره خته شکۆفه دارو ئاوانه چی بوون؟ ئورشه لیم؟ رۆحی؟ به ره و لای فریشته گه راپیه وه دهستی دایه قوولی، وای که گۆشتی له ش چنده فینک و توند بوو! گوتی ((ئهی فریشته ی پاسهوانی من که قسه ده که ی، گۆشتی له شم ئارام ده بیته وه، خاچ ده بیته سیبه ری خاچ و بزمار ده بیته سیبه ری بزمارو ری و ره سمی له خاچ دان له به رزایی سه رمه وه له ئاسمان وهک چۆن هه وری مه له وانی لیدی)) فریشته گوتی ((وه ره با برۆین)) به سه ر مه زرای شکۆفه داره وه به نازو فیه وه که وته پیا سه وه.

((کریستی ناصیره یی له ززه ته گه وره کان چاره و رانیت ده کوژن، خودا وه ند منی ئازاد کردوه له وه ی که چه شه ی ته وای ئه وه له ززه تانه ی که تۆ به دزیه وه ئاره زووت کردوه بیچیتۆمه تۆوه، ئازیی من زه ی چاک ده بیینی، شه راب، خه نده، لیوانی ژنیک، وه سه سه ی یه که مین منال به سه ر ئه ژنۆته وه، هه موویان چاکن، ئیمه ی فریشته باوه ر ده که یین؟ هه موومان له ئاسمان لارده بوینه وه زه ی و سه یرمان ده کردو ئاخمان هه لده کیتشا)).

باله سه وزو گه وره کانی که وتنه ته کانه وه کریستیان له باوه ش گرت، گوتی ((سه رت وه رسووړینه و سه یری دواوت بکه)).

کریست سه ری وه رسووړاندو گوتی وای خودای من، چی بیینی! ئه وان ده و ران، گردۆلکه ی ناصیره له نیو خۆره تا ودا هه لکشابوو دهره وشایه وه، دهرگا کانی قه لاکه رابوونه وه، کۆمه لێ له هه زار نه فه ر له پیا و ما قوول و خانمانی گه وره ده هاتنه دهره وه، جلی زیریان له به رابوو، سواری ئه سپی بوو بوون، په رچه می سپی نو قه ری که به جیوه ی زیرین رازابووه، له هه وادا ده شه کایه وه، ده سه تیه که به ناو کیوه کانه وه که به گول

دایو شرابوون دابه زین، له که نار ته لاره کانی شاهي دا به شه کهم قووله کانی رووبار رابردن، هه راو زه نایبکی تیکه له به خه نده، گفتوگوو ناهی دلنه واز که له پشت قه دی زلی دره ختانه وه دهات و بهرگویی ده که وت..

کریست به سه رسامیه وه پرسى ((تهی فریشتهی پاسه وان، تهو کۆمه له پیاوماقولو له شرافانه کین؟ تهو پاشاو شازنانه چ که سیکن؟ بو کوی دهرۆن؟ فریشته به بزهییکه وه وه لآمی دایه وه ((تهو دهستهی زه ماوه ندی شاهانه یه ده چنه جه ژنی زه ماوه نده وه))

- کی دایه وی زه ماوه نده بکات؟

- تو، تهو یه که مین له زه تیکه که هه لیده ریژمه ده می تووه.

خوین هیترشی کرده می شکی کریسته وه، له پریکا وای بو هات که ده بی بوک کی بی، له شی غه رقی شادومانی بوو.

ئیستاکي تهو به په له بوو گوتی ((برۆین))

یه کسه ره هستی کرد که تهویش سواری ته سپیکه سپیبه به لغاوی بریقه داری زی پینه وه سواری وه، سهیری خۆی ده کرد.

په پریکی شین به سه ره یه وه ته کانی ده خوارد، کراسی بچووک و هه زار پینه ی مه خه لی تهو بیوه زیر، پرسى ((نایا تهو هه مان مه له کوتی ئاسمانه که به مرۆقه کائم راگه یانده بوو؟))

فریشته به خه نده کردنه وه وه لآمی دایه وه ((نا... نا.. تهو زهویه))

- تهی بو تهو نده گۆراوه؟

- زهوی نه گۆراوه، تو گۆراوی، زه مانى دلنى تو زهوی گه ره که نه بوو، که به دژی خواستی بوو، ئیستاکي دایه وی تو ته وای رازه که لی شاردراوه ته وه، کریستی ناصیره بی هاوئا ههنگی نیوان زهوی و دل، مه له کوتی ئاسمان وایه... به لآم بو کاتی خۆمان به قسه به سه ره بهین؟

- وه ره بووک چاوه پروانه.

فریشته ئیستاکي سواری ته سپی سپی بوو، له گه له یهک رویشتن له کیوه کانی دواى تهو وه ته سپه کان ده یانخیلانده، خه ندهی ژان زور بوو بوو، مه له کان بالیان لیکده داو هه موو شتیکیان به ره و باشوور راده کیشاو نه غمه یان سه ره دابوو ((تهو وادیت.. تهو وادیت..))

دلنى ئیستاش مه لیک بوو به سه ره سه ریان هیلانتهی کردبوو.. چه هچه هه ی بوو ((من وادیم من وادیم... من وادیم))، به لآم کاتی که ته سپه که ی چوار ناله ته وای ده دا، له پریکا له میانى شورو شادمانی گه وره ی خۆی که وته وه یادی یاوه ره کانی خۆی، سهیری دواوه ی کرد له میانى پیاوماقولو و خانماندا که وته گه پران و سووران به دواى ته وانسه وه، به لآم ته وانی نه دۆزیه وه، به سه رسامی سهیری هاوه له کانی خۆی کرد ((یاوه رانی خۆم نایبیم له کوین؟ ته وان نایبیم))

به خه ندییکى تیز ئامیژه وه وه لآمی بیست که ((په رش و بلا بوونه ته وه))

- بو؟

- به خاتری ترس.

- هه تا یه هو داش؟

- هه موو هه موو، ته وان گه پرانه وه که شتییه کانی خۆیان، یا له کوخته کانی خۆیان خۆیان شاردۆته وه، سویندیان ده خوارد که قهت تو یان نه دیتووه و نه ناسیوه، ئیدی ئاورمه ده دواوه، له بیریان که، سهیری پیشه وه بکه.

عه تری جاویدانه ی دره خته کانی لیموی گول کردوو هه وای داگرتبوو.

فرشته له کاتییکدا له ته سپ دانده به زی گوتی ((گه یشتن، ته سپی تهو بوو به بروسک و ون بوو..))

دهنگی رمبه ییکى شکۆدارو پر له حیرمان و شهوق له ناو زه بیتونستاندا دهنگی دایه وه، کریست دوو چاری شله ژان بوو، وهک بلتی تهو دهنگه له ده روونی خۆی هه لده ستا،

سهیری کرد گاییکى بریقه دارو كه فهل درشتی دیت كه له قه دی دارزهیتونى به سترابۆوه، نیوچه وانى گایه كه رهش و سپى بو، كلكى قیت كرده وه و تاجیكى بوو كینى به سه ره شاخه كانیه وه بوو، کریست هیچ كاتى هیزیکى او دره وشانه و هیزیکى او بازووپیكى وا توندو چاویكى وا رهش و پر هیزى نه بینى بوو، له بهر خو كه وته نه ندیشه وه ((ته وه گا نییه، به لكو یه كى له رووخساره ره شه كان و بی مهرگی خودا وه ندی گه وه یه))

فریشته له كه ناریا وه ستاو به مه كروه به ییكى كرد: ((كریستی ناصیره یی هه راسان مه به ته و گۆلكیكه، گۆلكیكى نییر، سهیركه چۆن زمانى هه لده سوورپینى و لوتوتى ده لیسته وه، سهیری هینایه خواره وه و قۆچى له دار زهیتون ددها، دهیه وئ له گه لیا بجهنگى كه چۆن خۆى راده ته كاند تا گوریسه كه پارچه پارچه بكات و رابكات، نه و كاته سهیری چه مه نزار بكه چى ده بینى؟))

- گۆلكه مى، مینگینه كان وا ده له وه پین

- نه وان ناله وه پین، به لكو له چاوه پروانى گۆلكه نییرن تا كندر پارچه پارچه بكا، گوئ بگره چۆن ده بوورپینى، چه ند نه رم و نیان، چ پارانه وه یی، چ قودره تی! دروست وه كو خودایى رهش و بریندار، کریستی ناصیره یی بو رووخساره ت تووره ئامیزه؟ بو به وان چاوانى رهش و روت له خه نده ناوا سهیری ده كه ی؟

كریست به ئارامى هاوارى كرد: ((برۆین)) دهنگى تژی له نه رم و نیانى و پارانه وه وه قودره ت بوو، فریشته به ییكه نینه وه وه لاهمى دایه وه ((سه ره تا گۆلكه كه ره ها ده كه یین، دلته پیتی ناسوتى؟)) نزیك كه وته وه و كندر كه یی كرده وه، بو ساتى ئازه لى نییر ته كانى نه خوارد، به لام له پرپىكا تیگه یشته كه ئازاد بووه، به هه لبه زینى كه وه به ره و لای چه مه نزار كه وته را كرده وه.

دروست له هه مان كاتدا کریست دهنگى زرينگه زرينگى بازنو گه رده نهنه كانى له ناو باغى لیمو بیست، ئاه كه چ سالانىكه له چاوه پروانى ساتىكى وام به سه بر دووه! چ كه سى كه وته نیوانمان و نه یه یشته ئازاد بین- خودا؟ بو ده گرىت؟))

- مه عبودم له شه وقان ده گرىم... تاسوو قىكى زۆرم هه یه.. وه ره!

- برۆین رینماییم بكه.

كریست گه پرایه وه تا خواحافیزى له هاوسه فهرى بكات، به لام له هه وادا ون بوون، له وای ته وان هه وه، دارو دهسته ی پیاوماقرولان و خانمان و شاو ته سپه سپیه كان و جیوه ی سپیش ون بوون، له خواره وه له چه مه نزاردا نییره گۆلك كه وه تبه وه سه رپیشتى مینگینه كان و ده په رى.

- مه عبودم به وای كى ده گه پتی؟ بو سهیری دووه ده كه ی؟ ئیمه ته نها دوو نه فه ره له جیهان ماوین پینج برینى ده ست و پى و دلته ماچ ده كم، واى كه چ له ززه تیكه و چ چه ژنیكى شكۆداره، ته وای جیهان رابووه وه ره.

- بو كوى؟ ده ستت بیته و رینماییم بكه.. پشتم به تو به ستاوه.

- تو ده به مه باغیكى چر، تاقیبیان كردوویت و ده یانه ویت ده ستگرت بكه ن- هه موو شتى ئاماده بوو، خاچ، بزمار، ئاپۆره ی خه لك، پیلان- به لام له پرپىكا فریشته هات و تۆى رفاند، تاخۆره تاو سه ره هه لئه گه راوه تۆیان نه دیوه، نه وان تووره بووینه.. مه رگی تۆیان گه ره كه.

- مه گه ر چیم لى كردوون؟

- تو چاكه ی نه وان و رزگارى نه وانته ده بیست، چۆن چاوه پروان ده كه ی كه بو خاترى نه وان بته خشن؟ مه عبودى من ده ستت بده من، به وای ژن كه وه، نه وه به دلنیایی هه میشه بییه وه رى ده دۆزیتته وه.

ده ستى کریستى گرت، په رده ی ئاگرینى نه وى له كاتىكا به په له له ژیردره خته كانى لیمو پرگۆلدا رپی ده برى فوو كرد.

ته نگوستى خۆى به ده وری ته نگوسته كانى پیاوه كه ته لقه كردبوو، له به رتوندی گه رمایى ده سووتا ده مى بوئى په لكه لیمو ددها، به هه ناسه بر كیوه، بو ساتى وه ستاو سهیری کریستى كرد، کریست ده له رزى، چونكه چاوانى مه جده لیه، وه كو فریشته، فریوده رو مه كریازانه هه لده زۆقیه وه، به لام مه جده لیه بوئى پیكه نى.

- مه‌عبودم هه‌راسان مه‌به، ساله‌های ساله قسه‌ییکم له‌سه‌ری زمانه، به‌لام هه‌رگیز زاتی ناشکرا کردنیم بۆ تو نه‌بووه، ئیستا ئه‌و کاره ده‌که‌م.

- چیه؟ خۆشه‌ویستم بۆ ترس بلۆ.

- چونکه له ئاسمانی هه‌وته‌می و ریبواری داوای کاسه‌یی ئاوی تو بکات، له‌ناسمان بیته خواره‌وه داوای ئه‌و جیبه‌جی بکری، چونکه مرۆقیکی پیرۆزی ژنی ماچی له‌تو داوا بکات، له‌عه‌رشى پیرۆز وه‌ره خواری و درییگی بۆ مه‌که له‌غه‌یری ئه‌مه ناتوانی رزگاربیته.

- کریست ئه‌وی گرت و سه‌ری لار کردووه و لیوه‌کانی ماچ کرد.

رهنگ له رووخساری په‌ری، ئه‌ژنۆکانی شل بوون ئیدی نه‌یتوانی هه‌نگاوێکی تر بروات له‌ژیر دره‌ختی پرگولی لیمۆدا راکشان، ده‌ستیان کرد به‌ گه‌وزین به‌سه‌ر زه‌ویدا، خۆزه‌تاو هات و به‌سه‌ر به‌رزایی سه‌ریانه‌وه وه‌ستا، شنه‌یی ده‌ستی به‌هه‌لکرن کردو چه‌ند شکۆفه‌یی له لیو به‌سه‌ر ئه‌و دوو جه‌سته رووته‌دا که‌وته خواره‌وه، مارمیلاکی له‌به‌رامبه‌ریان خۆی چه‌سپانده سه‌ربه‌ردیکه‌وه به‌چاوانی خریه‌وه بۆ جوولنه، سه‌یری ئه‌وانی ده‌کرد، جارناجار ده‌نگی گایی که ئیستاکی تیر بووبوو له‌دوووره‌وه ده‌بیسترا، بارانیکی وردونه‌رم و نیان دوو جه‌سته‌ی ئاگراری فینک کرده‌وه بۆنی خاکی له‌هه‌وادا په‌رش و بلاو کردووه‌وه.

ئیدی پیاوه‌ی له‌باوه‌ش کردو جه‌سته‌ی ئه‌وی به‌جه‌سته‌ی خۆیه‌وه ده‌نووساند، وه‌کو پشیله ده‌میواند.

- تا ئیستا هیچ پیاویک منی ماچ نه‌کردووه، هیچ کات هه‌ستم به‌ لاوانه‌وه‌ی ریشی پیاوی به‌سه‌ر لیوو گۆناو ئه‌ژنۆکانی له‌میانی ئه‌ژنۆکانم نه‌کردووه، ئه‌مرۆ روژی له‌دایک بوونی منه.!!...

کۆریه‌له‌م ده‌گریت؟

- ژنی خۆشه‌ویستم هیچ کات نه‌مده‌زانی که دنیا و جوانو له‌ش ئاوا پیرۆزه له‌شیش کچی خودایه، خوشکه به‌ناوی رۆح، هیچ کاتی نه‌مده‌زانی له‌ززه‌تی له‌ش گوناھی وای نییه.

- بۆ ده‌ستت کرد به‌فه‌قی ناسمان و ناخت هه‌لکیشا به‌دوای ئاوی په‌رجوئاسای ژیان که‌وتی؟ ئاوی حه‌یات منم، تو لار بوویته‌وه و ئه‌م ئاوه‌ت نۆشی و ئارام بوویته‌وه - رۆله‌م هیشتا شاخ هه‌لده‌کیشی؟ بۆر له‌ چی ده‌که‌یته‌وه؟

- دل‌م گولی په‌ژمورده‌ی ئه‌ریحایه ئه‌گه‌ر له‌ناو ئاوی دانییت دووباره گیانی وه‌به‌ردیته‌وه و گول و گه‌لاکانی ده‌بنه‌وه، ژن سه‌رچاوه‌ی ئاوی حه‌یاته... ئیستا تیده‌گه‌م.

- کۆره‌که‌م له‌چی؟

- که ریگه هه‌ر ئه‌وه‌یه.

- ریگه. کریستی نازیم کام ریگه.

- هه‌مان ریگایی که ئه‌وه‌ی چوو ئاوئاوده‌چی، هه‌مان ریگایی که له‌رییه‌وه خوداوه‌ند له‌شیوه‌ی مرۆق‌دا ده‌به‌زیتسه سه‌ر زه‌وی، من که‌وتومه‌ته بۆ ریگایی، چونکه که‌وتمه دوا ریگایی له‌ده‌ره‌وه‌ی له‌ش، ده‌مویست له‌ریگه‌ی هه‌وره‌کانه‌وه، به‌ریگه‌ی ئه‌ندیشه‌ی مه‌زنه‌وه دابروم، ئه‌ی ژنی هاوکارو به‌نرخى خودا، لیم ببووره، من ئه‌ی دایکه خودا له‌به‌رابه‌ر تو‌دا ده‌چه‌میته‌وه و ستایشته ده‌که‌م، ناوی ئه‌و کوره‌چ بنیین که ده‌مانبی؟

- ئه‌و ببه ئوردن و له‌به‌رابه‌ر دلۆیستی خۆت ئاوه‌مۆری که... ئه‌و کورپی تو‌یه

- وه‌ره تا ئه‌و به پاراکلیت بانگ بکه‌ین واته.. دلده‌ره‌وه

- هس، ده‌نگی پییه‌ک له‌ناو دره‌خته‌کانه‌وه ده‌بیستم، ده‌بی غولامی چوکه‌له‌ی به‌وه‌فای خۆم بۆ، پیم راسپاردبوو که ئاگاداریی که‌سی نزیك نه‌که‌ویته‌وه.. ئه‌وه‌تانى..

- خانم شاوول

چاوه سپی و دره وشاوه کانی کورپه سه مای ده کرد، له شی خه پله ی شه وه کو له شی شه سپیک دوی تاودان شه لالی تاره قه بوو، مه جده لیه هه لسا یه وه سه ری و دهستی له سه ده می شه دانا ((بیده نگ به)) شه و کاته روی له کریست کردو گوتی ((میتردی نازیم، تو ماندوی، بخه وه، هه رزو ده گه پیمه وه))

به لام کریست پیشتر چای نابوو سه ری هک، خه وی خوار دنه وه بالی به سه ری پیلوه کانی دا کیشابوو، مه جده لیه ی نه بینی که له ژیر دره ختی نارنجدا رابردوو له ری گه جاده ی خه لوه ته وه ونبوو، به لام زه بینی هه لسا یه وه.

له کاتی که له شی خوی خیانده سه زوی، به دوی مه جده لیه دا که وته ری، مه جده لیه بو کوی ده چوو؟ بو له پریکا چوانی پر له شه شک بوو دنیا تاریک هه لگه را؟

زه بینی کریست وه ک شاهینی له به رزایی شه و چاوانه وه که وته هه لفرین و مؤله تی را کردنی پینه دا.

غولامچه که تووشی وه حشمت بوو، به هه لبه زین و دابه زینه وه بو پیشه وه ده چوو، له زه یتونستانه کاندای رت بوون، خوره تاو هیشتا ناوانه بو بوو، چوونه ناو چه مه نزاریکه وه، گۆلکه می به سه ری گیوا گۆله وه راکشابوو، کاویژی ده کرد له دۆلی ته نگی سیبه راوی و به رده لاندای که ده نگی چه په ی سه گان و ده نگی هه ناسه ی مرۆ ده گه یشته گوی چوونه خواره وه، غولامچه که تووشی وه حشمت بوو گوتی ((من ده پۆم) و رایکرد.

مه جده لیه ته نها و ته نها له شوینی خوی مایه وه سهیری ده وریه ری خوی کرد، هه مووی به ردو تاویری چه خماخ و ژماره یی توترک بوو، دار هه نجیری جه نگی لئ و وشتر به سه ری تاویره وه به شیوه ییکی ناسویی سه ریان بو پیش هینابوو، دوو قه ل که به سه ری به رزترین خالی گاشه به ردیکه وه سه ریان بو پیشه وه هینابوو چاوه دیریان ده کرد، تا چاویان به مه جده لیه بکه وی، ده ستیان کرد به قاره قارو له گویی جووتی خویان ده خویند.

مه جده لیه گویی له وی ککه وتنی به رده کان بوو، مرۆکان به سه ری ته خته تاویره کانه وه هه لده گه ران، سه گیکی ره شو خالی خالی قورمزی به هانکه هانکه وه به دیار که وت، دۆلی ته نگ وه کو گۆرستانیکی پر له دره ختی سه رو نیازی لیته ات.

- بانگیکی نارام و هیمن و زاری بیسترا ((به خیر بی))

مه جده لیه سهیری ده وریه ری کردو گه رایه وه ((کی بوو قسه ی کرد؟ کی له هه والی منی پرسی؟

- من

- تو کی

- خودا...

- خودایه! ئی مؤله تم بده با که زبه کام داپۆشم و مه مکه کام بشارمه وه، خودا وه ند. روو خساری خوی وه ریگرا، نه بادا به پروتی ببینی، شهرم ده که م، بو منت کی شایه شه بیابانه کیویه؟ من له کویم؟

شتی جگه له دره خته کانی سه رو نیازو دارخورما نابینم.

- دروسته! مه رگو جاویدانی.. شه ی شه هیدی گه وه ره، تو م ده ق بو شه شوینه ی که ده مویت هی ناوه، مه جده لیه خۆت ناماده ی مه رگ بکه تا جاویدان بیت.

- من نامه وی بمرم... من نامه وی جاویدانی بم، لیگه ری با ژیا نی خۆم له سه ری زه وی به سه ری به رم، شه و کاته بکه به خۆله می ش.

- مه رگ کاروانیکی که باره کی عه ترو- کافوره، مه جده لیه هه راسان مه به سواری وشتری ره شو به و بچوره بیابانی به هه شته وه.

- ئاه شه ریواره شیتانه که له پشت شه دره ختانه وه سه ریان هی ناوه ته ده ر کین؟

- مه جدەلیه، هه‌راسان مه‌به، ئەوانه وشتره‌وانی منن، دەست بخه‌ره سه‌ر چاوه‌کانت مه‌گه‌ر ئەم وشتره ره‌شه خۆی و جیازی مه‌خه‌لی که سواری ده‌بیت، نابینی؟ پیله مه‌که.

- خودایه من له مه‌رگ ناترسم، به‌لام گله‌بیم هه‌یه هه‌ر ئیستا بۆ یه‌که‌مین جار رۆح و جه‌سته‌م شایسته‌ی هه‌بوونی ده‌میتکیان په‌یدا کردوه، بۆ یه‌که‌مین جار جه‌سته‌و رۆح‌م به‌ یه‌که‌وه که‌وتنه که‌ناره‌وه، من ده‌بێ بم.

- مه‌جدەلیه ئەم ساته‌ بۆ مردنی تۆ ساتیکی شکۆداره، باشتر له‌م ساته‌ نادۆزیه‌وه، پیله‌مه‌که.

- ئاخ ئەو هاوارو هه‌ره‌شانه‌و ئەو قاقای خه‌نده‌یه چییه؟ خوداوه‌ند به‌ته‌نها، جیم مه‌هیلە، ئەوانه بۆ کوشتنم دین.

هاواریکی ئارام و رازیوونی .. ئیستاکی دووباره‌ له‌و ده‌رویه‌رانه‌ی بیست ((مه‌جدەلیه تۆ گه‌یشتییه به‌رزترین خالی له‌زه‌تی ژبان، ناتوانی زیاتر له‌مه‌ برۆی، مه‌رگ میه‌ره‌بانه .. مالاوا تا دیداری ئاینده، ئەه‌ی یه‌که‌مین شه‌هید)) بانگه‌که نه‌ما، له‌په‌چی دۆلی ته‌نگدا، ئاپۆره‌ی شیتانه‌ی خزمه‌تکارانی کلێساو کۆیله‌ خوینخۆره‌کانی کیافا به‌تیغ و ته‌وره‌وه هاتنه‌ ده‌ره‌وه، مه‌جدەلیه‌یان بینی، سه‌گ و مرۆق‌ که‌وتنه گیانیه‌وه.

به‌قاقاو خه‌نده‌وه هاواریان کرد ((میرۆی مه‌جدەلیه)).

هه‌ورپکی ره‌ش خۆره‌تاوی داپۆشی و زه‌وی تاریک هه‌لگه‌را.

ژنه‌ بێ نه‌واکه هاواری کرد ((من ... بووم... به‌لام ئیستا هه‌و نیم، من ئە مرۆکه‌ له‌ دایک بووم)).

- کێی .....

- وابووم، به‌لام، نا سویند ده‌خۆم، به‌زه‌بیتان به‌من بیه‌ته‌وه مه‌مکوژن، ئیوه که‌چه‌لو و رگن و پێ گۆجه‌کان ئیوه کین؟ تۆ قه‌مبوور ده‌ست له‌من مه‌ده.

- .....، من شاوولم خودای سراپیل منی ناردوه‌وه سه‌ره‌پشکی کوشتنی تۆی به‌من داوه.

- کوشتنی چ که‌سی؟

- ئاشقه‌که‌ت

- شاوول گه‌رایه‌وه لای گروپی خۆی ((کورینه هیه‌رش که‌نه سه‌ری، شوینی ئاشقه‌که‌ی له‌بن زمانی ده‌ره‌بێنن، جنده‌خانم ئەوت له‌کوی شاردۆته‌وه؟

- من نالیم

- تۆ ده‌کوژم

- له‌ بیث نیا.

- درۆزن، من هه‌ر ئیستا له‌وی دیم ئەوت له‌ هه‌مان جی شاردۆته‌وه یا‌للا راست بلێ.

- که‌زه‌ی که‌نم به‌رده‌! بۆ ده‌ته‌وی ئەو بکوژی؟ مه‌گه‌ر چی له‌ ئیوه کردوه؟

- هه‌رکه‌سی ده‌ست له‌ ریبازی په‌رۆز هه‌لگرێ، سزاکه‌ی مه‌رگه‌.

قه‌مبوور، له‌هه‌مان کاتدا که‌ قسه‌ی ده‌کرد، نیگاییکی شه‌هوت ئامیزی کرده مه‌جدەلیه، نزیك و نزیكتر که‌وته‌وه، ئاگر له‌هه‌ناسه‌ی ده‌ره‌په‌ری، مه‌جدەلیه پیلوه‌کانی لیکداو گوتی ((شاوول سه‌یری مه‌مک و بازوو گه‌رده‌نم بکه‌، به‌راستی حه‌یف نییه‌ که‌ بچنه ژیر خاکه‌وه، مه‌یانکوژه‌!)) شاوول دیسان هاته‌ پێشه‌وه، ده‌نگی درو نووساو بوو ((دانی پیا بنی که‌ ئەو له‌کوییه‌ تا تۆ نه‌کوژم، من حه‌زم له‌مه‌مک و بازوو گه‌رده‌نی تۆیه، ره‌حم به‌جوانی خۆت بکه‌و دانی پیا بنی، بۆ وا سه‌یرم ده‌که‌ی؟ به‌یر له‌چی ده‌که‌یته‌وه؟

- شاوول له‌کاتی هه‌لکیشانی ئاخ، به‌یرم ده‌کرده‌وه، ئە گه‌ر خوداوه‌ند له‌په‌رپکا دلت رۆشن بکاته‌وه‌وه حه‌قیقه‌ت ببینی، چ په‌رجوویی له‌تۆ سه‌رنادا! بۆ فه‌قی دونه‌یا، ئاشقی

من پیوستی بهیاورانی وهکو تو ههیه نه ماسیگرو دیورهو شوانهکان، بهلی شهو پیوستی بهمهشخهلهکانی تو ههیه شاوول.

- فهتخی دونیا! مهگه شهو دهیهویت فهتخی دونیا بکات؟ چۆن؟ مهجدهلیه قسه بکه چونکه شهو ههمان کاره کهمن دهمهوی بیکهم

- بهئیشق

- بهئیشق؟

- شاوول گوئی بگره له قسهکام شهوانی دیکه بنیرهوه باپرۆن، نامهوی شهوان گوئیان لی بی، شهو پیاوهی که تو به دوایدا دهگهپیی و دتهوی بیکوژی کورپی خودایه، رزگار بهخشی دونیایه، کریستیانو بهلی کریستیانو! بهلی بهو رۆحهی که دهیسپیرمه ئاستانهی خوارهوه سویند دهخۆم.

خزمهتکاریکی ریقنهی سیلدار به ردینیکی خۆلهمیشی کهم پشت به هیسه هیسهوه گوئی: شاوول ... شاوول بازووهکانی داوی مهگره ئاگاداره.

- دوورکهوه...

شاوول دووباره رووی لهمهجدهلیه کرد ((بهئیشق؟ منیش دهمهوی دونیا فهتخ بکه، دهچمه بهندهرکانهوهو سهیری رۆیشتنی کهشتیهکان دهکهو دلم ئاگر دهگری، دهمهوی بگه مه کوتایی دونیا، بهلام نهک وهک یههودییکی کۆیلهو نهوهکو پاشاییکی شمشیردار بهلکو ... چۆن؟ ناکری، واههست بهبچوکی دهکه که دهمهوی خۆم بکوژم لهم گیروگرفتهدا بهکوشتنی شهوانی دیکه ئارام دهمهوه))

بو ساتی بیدهنگ مایهوه شهوکاته دیسانهوه لهژنه نزیك کهوتهوه، بهشیوهییکی ئارام گوئی ((مهجدهلیه، ئاغات لهکوئییه؟ بهمن بللی تا بهدوای بگهپیمو قسهی لهگهله بکه، داوی لیدهکهه تا چۆنیهتی شهق و شهو جۆره شهقهی که فهتخی دونیای بیدهکات بۆمن باس بکات... بو دهگریت؟

- چونکه نامهوی جیی شهوت بو ئاشکرا بکه، دهمهوی ئیوه دوو نهفه لهگهله یهک دیدار بکه، شهو تهواو میهرهبانه و تو ئاگری، دهتوانن لهگهله یهک فهتخی دونیا بکه، بهلام متمانهه به تو نییه، نا شاوول متمانهه به تو نییه، لهبهر شهمهیه دهگریم مهجدهلیه هیشتا قسهی دهکرد ((برایان بهناوی خودای ئیبراهیم و ئیسحاق و یاکوب بیهاویژن)). شهمهبو که یهکهمین بهردی ههنگرت و نیشانهی له شهویلاکی گرت....

یهکی له کۆیلهکان هاواری کیفای کرد ((شهه بهردهش بو دهمی ههزار جار ماچکراوی!)) ددانهکانی مهجدهلیه پهرش و بلاوی زهوی بۆوه..

- شههش بو سکی

- شههش بو دللی

- شههش بو لووتی

مهجدهلیه سهری لهناو مهکهکانی شاردهوه تا بهردی پینهکهوی، خوین، له دهم و همک و سکی ههلهپرژا... کهوته گیانهلالاوه.

شاهین بالهکانی لیکدا، چاره خرکهلهکانی شهو ههموو شتیکی دهبینی، بههاوار کردنیکی دلتهزینهوه جهستهی خۆی که هیشتا لهژیر دار لیمۆکاندا خهوتبوو، بینی و چوه ژورهوه، پیلوهکانی کریست لیکان دا دلۆپه بارانیکی درشت کهوته سهه لیهکانی، بیداریوهو غهرقی نهندیشهبوو بهسهه خاکی تاتهشۆری مالهوه دانیش، شهوه چ خهونیک بوو بینی بووی؟ نهیدهتوانی وهبیرخۆی بهینیتتهوه، شتی جگه له بهردهکان و ژنیک و خوین هیچی دیکه لهبیر نهماوو، ئایا شهو ژنه دهکرا..... بیت؟ رووخساری ژنه وهکو ئا ههلهپرژاوه دهچۆوه ناو یهک و لهشوینیک نهدهمایهوه تابتوانی بیبینی، ههروا که له ههوللی دهست نیشانکردنی شهو رووخساره بوو، وای هاته بهرچاو که بهردهکان و خوین دهبن به دهستگای چنبن و شهویش لهبهردهم دهستگاکهوه رویشتبوو گۆرانی دهلی، نهواکهی دلتهوازو پر شکۆبوو.

بهسهه سهری کریستهوه لیمۆکانی لهنیوان گهلاکانی تاریکی درهختهوه درهوشانهوییکی زیرینی ههبوو، ناو لهپی دهستهکاتی کوشینه سهرخاکی نمناکهوهو

هستی به گهرمای به هاریب خا که کرد، نیگایینی خیرای کرده دوروبه ری، سهیری هیچ که سی نه ده کرد، لاریووه زهوی ماچ کرد، به نارامی گوتی ((دایه به توندی له باوه شم بگره و منیش توند له باوه شت ده گرم، دایه چون ناتوانی خودای من بی؟))

گه لای دارلیموکان که وتنه جو شو خرۆشه وه، دهنگی چند ههنگاوینی سوکه له به سه زهویه وه بیسترا، ره شیشه نادیاره کان فیکانیدیان کریست سهری هه لپری و فریشته ی پاسهوانی بال سهوزی بینی و له به رابه ری وه ستا، رازی و سه رمه ست بوو، ئالۆزی له شی ئه و له تیشکی خۆره تاودا له حالی ئاوابووندا ده دره وشانه وه.

کریست گوتی ((سه لام، رووخسات ده بریقیتته وه، چ هه والینی خۆشت بو من هه یه؟، من متمانم به تۆ هه یه، سهوزی باله کانت له سهوزی گیای زهوی ده چیته)). فریشته پیکه نی و باله کانی کو کرده وه، له کاتیکا له که نار کریستدا ده سته وئه ژنۆ دانیشت، گوئیکی لیمۆی هه لپروکاندو بوئی کرد، ئه وکاته چاوی بریه ناسانی روژاوا که له رهنگی ئالویالو بوو، شنه یینی که نه رم و نیان به سه زهویه وه هه لساو گه لای دره ختی لیمۆ به شادیه وه که وته سه ماوه.

- ئیوهی مرۆشه کان چند خۆشه ختن، له ئاوو خاک دروست بووینه و هه موو شتی به سه زهویه وه له ئاوو خاک رسکاوه، له بهر ئه مه یه که هه موو به یه که وه جوژده بن، پیاوو ژن، گوشت، سهوزه، میوه، ... نه کا هه مووتان له یه که ئاوو خاک رسکابن؟ هه موو شتی ده یه وی تیکه له به یه که بیته، هه مان ئیستا له سه ر ریگامان گویم له دهنگی ژنی بوو که بانگی ده کردی.

- بۆ بانگی ده کردم؟ چی ده ویت؟

فریشته پیکه نی ((ئاوو خاک و ئه و، ئاوو خاک داوای تۆ ده که ن، له که نار ده ستگای چنبن دانشتوو، ده چنی و گوژانی ده لیت، ئاوازی ئه و کپوه کان شه ق ده کات، به سه زه دشتاییه کاندای پهرشو بلاژده بیته وه به دوازی تۆدا ده گه ری، گوئی قولاخ که، ساتیکی دی گوژانی ده گاته ئیره و نیو دارلیموکانه وه، بیدهنگ به ئه وه تانی، ده بیستی؟

واخه یال ده که م گوژانی ده چری.. به لام ناشیوه ن ده کات، به دیکه ت گوئی بگره چیت گوئی لی ده بی؟))

- دهنگی مه له کان ده بیستم که بو هیلانه ی خۆیان ده گه رپینه وه، چونکه ده مه ده می تاریک بوونی هه وایه.

- شتیکی دیکه ده بیستی؟ به ته وای هیزی خۆت هه ولده، لیگه ری با روچ له به دنت رابکات تابتوانی بیبیستی.

- به ئی.. به لی دهنگی ژنی له دوورده سته وه ده بیستم، واشیوه ن ده کات به لام ناتوانم وشه کانی ده رک پی بکه م.

- من به ته وای گویم لییانه، گوئیگره، بزانه شیوه نی له پای چیه؟

کریست هه لساویه وه، ته وای هیزی خۆی خسته گه ر، روچی هه لقری و گه یشته دی، چووه مال و له حه وشه وه ستا، کریست له کاتیکا ئه نگوستی به سه زه لیه وه داده نا، گوتی ده بیستم).

- به لی:

گوژیکی نوقره یی، گوژیکی زیڕین... گوژیکی تاجه گولین...

لیوانی قورمزی نه یخۆی... چاوانی ره ش نه یخۆی..

زمانی وردی بولبول ئاواز نه یخۆی..

- کریستی ناصیره یی .. گوژانی بیژه که ده ناسی؟

- به لی

- میڕی، خوشکی ئیلیازر، ئه و هیشتا جلی بوو کینی خۆی ده دوری، واخه یال ده کات تۆ مردووی و گریه ده کات، گه رووی سپی به فراوی ئه و رووته، گه رده نبه ندی که وتۆته سه ر مه که کانی، ته وای له شی شه لالی ئاره قه یه، بوئی نانی ئاره زوو بوئی به هیی گه ییوو خاک و باران ده دات، هه لسه وه، دلی بده وه.

کریست کهوتە وەحشەتەووە وەهاری کرد ((تەوی چی لە..... بکەم؟))

فریشتە بازووی گرت و جارێکی دی داینیشاندەووە سەرزەوی، بە ئارامی گوتی ((مەجدەلیە؟ ناها، بەئێ لەبیرم چو، پێت بلێم، ئەو مردووە))

- مردووە؟

- کوژرا، ناهاى کریستی ناصیرەیی، بەو مشتە گری کردووانەت بۆ کوی دەچی؟

مەبەستی کوشتنی کیت هەیه؟ خودا؟ ئەو خودابوو کە ئەوی کوشت، بگرەو دانیشە.

پیرۆزی پیرۆزان تیرێکی رەها کردو دلی لەوپەری خۆشەختیدا شەق کرد، ئیستاکێ، ئەو بەجاویدانەیی لە ئاسماندا دەمییتەووە. ئایا لەزەتێ بەرزتر لەو بە ئێ هەیه؟ ئەو ئییدی فەنابوونی ئەوین و ترسنۆک بوونی دڵ و زیننی لەش بەخۆوە نایینی، بەدریژایی ئەو ماوەیە کە خودا ئەوی دەکوشت لەوی بووم شاهیدی تەواوی رووداوەکە بووم، دەستەکانی بۆ ئاسمان هەلپری و هەواری کرد ((خوداوەند سوپاسی تۆ دەکەم هەمان ئەو دەویست)).

بەلام کریست وەکو گرگرتوویی هەلبەزەووە هەوا ((تەنها سەگەکان تاسووقێکی وایان هەیه بۆ خۆبەدەستەووەدان، سەگ و فریشتەکان! من نەسەگ و نەفریشتەم، من مرۆقەم و هەوار دەکەم و دەلێم ئەم کارە زالمەنە)) ئەوی خوداوەندی گەرە، دوور بوو لە عدالەت کە ئەو بکوژی، هەتا کیویتترین دارشکینەکان لەبەر داوێنەوێ درەختی شکۆفەدار دەلەرز، مەجدەلیە لەپەرگ و ریشەووە تا بەرزترین لقهکانی شکۆفە (کردبوو).

فریشتە ئەوی لەباوەش گرت و پرچ و شانی دەلاواندەووە، بەئارام نەرم و نیانیەووە قسەیی لەگەڵ دەکرد، عاقیبت هەوا تاریک بوو، بایی کەوتە هەلکەردنەووە، هەورەکان پەرش و بلاو بوونەووە ئەستێرەییەکی گەرە بەدیارکەوت، هەلبەت ئەستێرەیی ئاوابوون بوو، فریشتە کە گوتی ((بەسەبوری سەراپا خۆی بەدەستەووەدابوو سوپاسگوزاربوو، لەدوونیا تەنها یەک ژن هەیه، یەک ژن بەچەندین رووخسارەووە، ئەو یەکەش دەکەوی، ئەویدی رادەبی، ..... مرد، بەلام میتریی خوشکی ئیلیازر زیندوووە چاوەرپوانت دەکات، ئەو

خودی مەجدەلیە، بەلام بەرووخساریکی دی.. گوی بگرە... دووبارە ناھی هەلکیشا وەرە بابڕۆین دلی بدەووە، بۆ تۆ کریستی ناصیرەیی لەناو رەجمی خۆیدا گەرەترین لەزەتی بۆ تۆ هەلگرتوووە.. کورپیک کورپی تۆ یاللا بابڕۆین)) فریشتە بەنەرمی دۆستی خۆی لاواندەووە ئارام ئارام بەسەر زەویەووە بەرزێ کردەووە، ئیستاکێ دوو نەفەری لەگەڵ یەک لەژێر دارلیمۆکاندا وەستابوون، بەسەر بەرزایی سەریانەووە، ئەستێرەیی خۆراوا بەپێکەنینەووە دادەبەزێخوارەووە...

دلی کریست لەسەرەخۆو هییدی هییدی، نەرم بوو، لەهەوای نیووتاریکی فمناکدا رووخسارەکانی ..... و میتریی خوشکی ئیلیازر تیکەڵ بەیەک دەبوون، شەو بەعەتریکێ تەواووە هات و بەسەریانا دامەنی خۆی کردەووە. فریشتە لەکاتیئەکا قۆلە خرو موویینی خۆی بەدەوری کەمەری کریستدا دادەنا، گوتی ((وەرە، هەناسەیی ئەو بۆنی دارگۆیژو خاکی فمناک دەدا، کریست سەری بەودا، چاوانی داخست و هەناسەییکی قوولی هەلکیشا، دەیحوازی کە هەناسەیی فریشتەیی پاسەوان لە قولایی بوونی خۆیدا هەلبخات. فریشتە بەبزهییکەووە، یەکی لەبالەکانی خۆی کردەووە، ساردە شەویکی ژالەیی سەنگین بوو، بالە سەوزە زلەکانی خۆی بەدەوری کریست داپێچایەووە تا سەرمای نەبی، دەنگی شیوەنی ژن وەک بارانی بەهار لەمیانی هەوای فمناکدا دەگەیشتە گوی: گۆرپیکێ نوقرەیی، گۆرپیکێ زیڕین)).

کریست گوتی ((بڕۆین)) و بزەییکی هاتی.

لێو داناو بزەبێتکی بۆکردو بەئارامی گوتی بێدەنگ بە. لەوانەییە لەدییەك نزیك بووبنەتەو، چونکە کە لەشیخەکان بانگەشەیی سپێدەیان دەکرد. ئیستاکێ مانگ لەپشتی کێوکانەو گلۆریو بۆووەو سەحەر بەئارامی دونیای رۆشن دەکردەو، زەوی کەوتەو هۆش و زەمان دووبارە کەوتەو بەرەست، کێو، دێ و زەیتونستان پاشەکشەیان کردو جاریکی دی لە هەمان ئەو جێیە کە خوداوند قەراری دابوون، تا کۆتایی دویا لەچاوەروانیدا دابنیشن، وەستان هەمان جادەیی ئازیز بوو، گوندە میهرەبانەکەیی بیث ئنیا لەنیوان زەیتون و هەنجیرو رەزەکان و مائی پەر لە چالاکی دۆستیش بەدەزگای چینی پیرۆزیووەو ئاگری داگیرساری دوو خوشک دوو مەشخەلی بێخەبوون...

فریشتە گوتی ((گەیشتین))

دوو کەل لە دوو کەلانی بان بەرزبۆو ئاسمان، هەلبەت دوو خوشکە کە بێداربوونو ئاگریان هەلەدەگیرساند.

فریشتە لە کاتی کە بەدەوری کەمەری ئەودا دەکردەو، گوتی ((کریستی ناصیرەیی دوو خوشک ئاگریان رۆشن کردۆتەووەو سەرەتای سپێدە شیریان دۆشیووەو ئیستا بۆ تۆ شیر نامادە دەکەن، لەسەر رینگامان مەگەر نەتەدەویست لە مانای بەهەشت پرسی؟ بەهەشت کۆی هەزاران هەزار لەزەتی بچوو، ئەلقەیی دەرگای ئیگیان کوتایەو، دەرگا کرایەو بۆ تۆ لەلای ژن دانیشتنو لەبەرەبەر ئاگریدا سەیری ژن کردن کە سفەرت بۆ رادەخا، تاریکی تەواوی هەوا، کەوتنە ناو بازوو کانی ئەو، بەلێ، هاتنی رزگاریبەخشی ئاویە: هێدی هێدی، لەباوەش بۆ باوەشیکی دیکە، کورێ بۆ کورێکی دیکە رینگا ئەوێه)).

کریست گوتی ((تێدەگەم)) لەبەرەبەر دەرگا وەستاو ئەلقەیی دەرگای گرتە دەست، بەلام فریشتە ئەوی بەرکەنار کردو گوتی ((بەلە بە خەرچ مەدە، گوی بگرە، باشتر وایە کە ئیدی لەیەك جیا نەبینەو، دەترسێم بەتەنهاو بێ بەرگری جێتەبھیلم، لەبەر ئەمە لەگەڵتا دێم و خۆم وەکو غولامێکی بچوک پیشان دەدەم، هەمان ئەو غولامەیی لەژێر دارلیمۆدا بینیت، دەتوانی بلێی من کۆیلەبێتکی گەنجم و فەرمانبەری تۆمە،

بەشی سێ و یەكەم

شەو تەواوی شەو، پێچراو لەناو بەلە سەوزەکانی فریشتەو لەحالی کەدا دەستەکانی خۆی بەدەوری کەمەری فریشتە ئەلقەپێز کردبوو، کریست لەبەر زاییی زەویو گوزەری دەکرد، مانگیکی گەورە لە ئاسمان سەر هەلگەرابوو، ئەمشەو شەویکی عەجیب و سەرسەخت بوو، لەسەریووە لەجیاتی ئەوێ کە دیمەنی کوشتنی هابییل بەدەستی قابیل بینی، دەمیکی کراوەو پێکەنیناوی و دووچاوی ئارام و دوو گۆنای پەر مەلەت لەنوور دەدەیت: رووخساری خڕکەلەیی ژنیکی تەواو عەبیاری شەوگەر و ئاشق، درەختەکان بەپەلە رایان دەکرد، مەلە شەوگەرەکان وەکو مرۆقە گفتوگۆیان دەکرد، کێوکان دەمیان دەکردەو ئەو دوو سەرگەردانەیی شەویان هەلەکشاندە ناو دەموو دووبارە لەدوای ئەوانەو دادەخران.

وای کە هەلقەزین و رابردن بەسەر بەرزایی زەویو، وەك ئەوێ لەخەوندادا گوزەر دەکەین، چەند بەختەووەری بەخشە! ژیان بۆتە خەون ئایا مانای بەهەشت دەکرێ ئەوێ؟ دەبویست لەفریشتە پرسی، بەلام بێدەنگ مایەو، چونکە دەترسا کە بەقسەگوتن بێدار بێتەو سەیری دەوربەری کرد، وای کە رۆح، بەردەکان هەواو کێو چەند سووک هەلگەرابوو! دروست وەکو ئەو زەمانەیی کە لەگەڵ دۆستان دادەنیشی و دلێکی گرانبارت هەییە، شەرابی فێنک دێ و دەبێتەو، هێدی هێدی زەینت سووک دەبێ، پیاسە دەکات، بەسەر سەرتهووە مەلەدەکات، هەورێ وەك گۆلی لیدی و دویا هەموو زێرین و هەوا ئاسا بەسەر هەورەو پێچەوانە دەبێتەو. کریست جاریکی دیکە ویستی بگەریتەو، تا لەگەڵ فریشتە گفتوگۆ بکات، بەلام فریشتە ئەنگوستی لەسەر

نامه‌وی دووباره ریگاییکی هه‌له بگریتو گومرا بییت)). که قسه‌ی ته‌واو بوو، غولامییکی منالکاره له‌به‌ردهم کریست وه‌ستا، سه‌ری ده‌گه‌یشته شه‌ژنۆی کریسته‌وه، ددانییکی پانو سپی هه‌بوو دوو گوارهی زیرینی له‌گوی بوو، سه‌به‌تیکی پریشی له‌ده‌ستا بوو. به‌زه‌ییکه‌وه گوتی ((بفرموو، شه‌رباب، شه‌وه دیارین بۆ دوو خوشک: جلی ئاوریشمین، گواره، بازن، باوه‌شینی دروستکراو له‌په‌ری به‌نرخ، به‌کورتی ته‌واوی که‌لویه‌لی ژنانه، ئیستا ده‌توانی له‌ده‌رگا بده‌ی)). کریست له‌ده‌رگایدا، گویی له‌ده‌نگی چهند پییه‌ک بوو له‌حه‌وشه شه‌واته ده‌نگییکی دلنشین گوتی: کییه؟

کریست سوور هه‌لگه‌را، ده‌نگه‌که‌ی ناسیه‌وه، ده‌نگی میترئ بوو، ده‌رگا کرایه‌وه دوو خوشک که‌وتنه سه‌ری.

– مه‌ولا ((پرسه)) ی تو ستایش ده‌که‌ین و دروود بۆ رابوونی پیروزی تو ده‌نیرین، به‌خیری بی.

میترئ گوتی ((مه‌ولای من مؤلّه‌تم بده‌ ده‌ست له‌سینه‌ت بده‌م، تا دلنیام که‌ تویت)).

مارتا روونی کرده‌وه ((میترئ شه‌وه جه‌سته‌ی هه‌یه وه‌کو ئیمه، مه‌گه‌ر نابینی؟ سه‌یرکه، سیبه‌ریشی که‌وتۆته سه‌ر ده‌رگاوه...))

کریست گویی راده‌گرت و به‌زی ده‌هاتی، هه‌ستی کرد که‌ دوو خوشک به‌ده‌ست له‌ودان و بۆنکردنی له‌خۆشیان شاگه‌شکه‌بوو بوون

– مارتا و میترئ، شه‌ی دوو مه‌شخه‌لی جمک من به‌دیتنی ئیوه خۆشحالم و تۆش شه‌ی مائی ئارام و بچوک میوان دۆستی مرۆیان به‌دیدارتان خۆشحالم. ئیمه هیشتا زیندووین، هیشتا هه‌ست به‌برسیه‌تی ده‌که‌ین، کار ده‌که‌ین و ده‌گرین، سوپاس بۆ خوداوه‌ند.

له‌هه‌مان حالدا که‌ هیشتا گفگۆگیان ده‌کردو له‌گه‌ل دوو خوشک سه‌لام و شه‌حوالپرسی ده‌کرد چوه‌ ناو ماله‌وه.

– شه‌ی سۆیه‌وه ده‌سگای چنن و ترارو میزو شه‌ریه‌وه مه‌شخه‌لی ئازیز به‌دیتنی ئیوه خۆشحالم، له‌به‌را به‌ر ئیوه‌دا، شه‌ی خزمه‌ت گوزارانی به‌وه‌فای من، سه‌ری ریزو نه‌وازش داده‌نوینم و گه‌وره‌یی ئیوه ستایش ده‌که‌م.

له‌وکاته‌ی که‌ ژن ده‌چیتته به‌هه‌شت ده‌وه‌ستی و پرسیار ده‌کات

– په‌روه‌رگا نا یا شه‌وانه‌ی له‌گه‌ل من شه‌وانیش دینه ژووره‌وه؟

خوداوه‌ند ده‌پرسی

– کام هاو‌پیانته؟

– گاجووت، جۆلانه، مه‌شخه‌ل، شه‌ریه، ده‌زگای چنن به‌بی هاتنه ژووره‌وه‌ی شه‌وانه منیش نایه‌مه ژووره‌وه.

خودای میبه‌ربان به‌خه‌نده‌وه ده‌لیت:

– مه‌گه‌ر ده‌توانین سه‌ر بۆ داوای ژنان باده‌ین؟ هه‌مووتان وه‌رنه ژووره‌وه، شه‌وه‌نده لانک و جۆلانه‌وه ده‌زگای چنن له‌به‌هه‌شت عه‌مبار کراوه که‌ ئیدی شوین بۆ پیروزمه‌ندییه‌ کام نیه.

دوو خوشکه‌که‌ پییه‌ن، گه‌رانه‌وه‌وه غولامه‌که‌یان به‌خۆی و سه‌به‌ته‌ی په‌وه بینی.

میترئ پرسی ((مه‌ولای من شه‌وه منالکاره‌یه کییه؟ دانه‌کانیم خۆشه‌وی؟))

کریست له‌به‌را به‌ر سۆیا دانیشته، شیرو هه‌نگوین و نانی گه‌فیان بۆ هینا، چاوانی پر بوو له‌ شه‌شک، گوتی ((حه‌وت ئاسمان و حه‌وت چاکه‌ی گه‌وره‌وه حه‌وت-هۆکاری- گه‌وره بۆمن به‌س نه‌بوو، ئیستاکی خوشکام، چ بلیم که‌مائی بچوک و لوقمه‌ی ناو وشه‌ی ساده‌ی ژن بۆ من به‌سه)) به‌ناو‌نیشانی خاوه‌ن مال بۆ سه‌ره‌وه‌وه خواره‌وه ده‌هاتوده‌چوو، باوه‌شی لق و پۆپی میوی هیناو هه‌لپه‌شته سه‌ر ئاگره‌وه، لاریزه سه‌ر بیره ئاوه‌وه‌که، ئاوی هه‌لکی‌شاو خۆشی ده‌ستی دریش کردو داینایه سه‌ر شانی میترئ و مارتا و خۆی ره‌گه‌ل‌دان، گوتی ((مارتا و میترئ ئازیزم، ناوی ده‌گۆرم، براتان که‌ منی له‌گۆر هه‌لسانده‌وه کوشتیان من له‌جیی شه‌وه له‌هه‌مان شه‌وه سوچه داده‌نیشم،

سیخورمەى ئەو دەگرمە دەست، ئەمیریکم، زەوى تۆ دەدەم و دروینە دەگەم عەسران دەگەرپیمەو، خوشکام پیتیە ماندووە کام دەشۆن و سفرەم بۆ پان دەگەنەو، ئەوکاتە لەکەنار ناگر، بەسەر کۆرسییەو دادەنیشم، ناوی من ئیلیازرە.

غولامچەکە، لەهەمان کاتدا کە کریست قسەى دەکرد، بەچاوانى درشتى خۆى، کەوتە ئەفسوونەو، هەرچەند زیاتر سەیری ئەوى کرد، رووخسارى کریست زیاتر گۆرابوو، هەرئاش تەواوى لەشى وەکو ئیلیازرى لێهاتبوو، ئیلیازرى ساغ و پەرپرست و گەردەن بەرزو سینهى هەتاوہسوت و دەستە پینەبەستەکانى، دوو خوشک لەنیوہ رەنگى رۆشناى مەشخەلدا سەیری ئەو گۆرانەیان دەکردو لەبەرخۆ دەلەرزین.

- جەستەو رۆح گۆراو، ئیستا دژى هەژارى و بەرژۆبوون جەنگ رادەگەیم، رۆح، ئازەلێكى سەر زیندەییەو پێویستى بە خۆراک بوو، ئەم دەمە لەژێر ریش و سیملى من، دەمى رۆحە، تەنھا دەمى کە رۆحى هەبە، دژى پاکیزەیی دەجەنگم، لەپەجمى هەر ژنى منالێكى خامۆش و بى هەست دانیشتوو، دەرگای رەحم بکەنەو و مۆلتەتى هاتنە دەرەوى بدەن. ئەو کەسەى کە نەزى و منالى نەبى، دەکۆژى، مێرى بۆ دەگرى؟

- مەولای من چ وەلامێكى دیکەت لەمن دەوى؟ نێمى ژنان وەلامێكى دیکەمان نێبە.

مارتا باوہشى کردبۆو گوتى ((نێمەى ژنان دوو بازووى هەمیشەبى کراوہین، مەولای من بچۆ ژووہوہ دانیشە، فەرمان بدە، خاوەنى ئەم مائە تۆى)).

رووخسارى کریست کەوتە دەرەوشانەو و گوتى ((من گریەو زارى خۆم لەگەل خوادا بەکۆتا هیناوە، لەگەل یەک بووینە دۆست، ئیدى خاچ دروست ناکەم، گاجوت و لانک و تەختى خەو دروست دەگەم، رادەسپێرم کە کەلوپەلى دارتاشیم لەناصرەوہ بۆ بەینن دایكى - دلێریشم - دەهینم تا نەوہکانى گەورە بکات و هەست بەشەھدو گەوارابى سەر لێوانى بکات)). یەکى لەژنەکان مەمکەکانى دانایە سەر ئەژنۆکانى، ئەویتر دەستى توند گرت، غولامچەکە رووبەرپووى ناگر چەنەگەى ھاویشتبوہ سەر ئەژنۆى خۆى والى لیکردبوو کە خەوى لیکەوتوو، بەلام لەنیوان پیلوہ درێژەکانیدا بە چاوانى

رەشى خۆى کریست و دوو ژنەکەى خستبوہ ژێر روانینى خۆیەوہ و بزەییكى لە رووى رازیبوونەو بەسەرلێوہوہ بوو.

مەرىم گوتى ((مەولای من، لەکەنار دەستگای چنن دانیشتبوو و لە رى و رەسى پرسەى تۆ

- خاچێک و هەزاران هەزار پەرەسێلکە بەدەوریەوہ بوون - نەقشى بەتانیکی گەورەم دەکرد، بەنى رەش و سوورم لەبەرەک دەناو سرودى پرسەم دەچرى، تۆ گویت لە دەنگم بوو بەزەبیت بە من هاتەو)).

مارتا بە ئارامى تا کۆتا هاتنى قسەى خوشكى لەچاوەروانیدا مایەو، ئەوکاتە بەمچۆرە دەستى پیکرد: ((من شتى جگە لە هەویرکارى و شوشتنى قاپ و قاچاغ و بەلى گوتن نازام، مەولای من هونەرى من ئەوانەن، دلەم گەواهى دەدات کە خوشكى من بەژنى خۆت هەلدەبژێرى، بەلام مۆلتەت بدە تا منیش لەگەل تۆدا دەم لەهەواى ژيانى ھاوسەریتی وەر دەم، مۆلتەت بدە تا بۆ تۆ نوینی خەوتن راخەم و کارى مالى بگرمە ئەستۆ)) لەگوتن وەستا ئاخیکى هەلکیشا و بەردەوام بوو گوتى بۆ کچانى گوندى تۆ گۆرانى دەچرن، ئەو گۆرانى کە سۆزناکە، لەکاتى بەهار، رۆژانى کە مەلەکان بەسەر هیلکەى خۆیانەو هەلدەکۆرمین، گۆرانى دەلین، باشتر وایە کە منیش ئەو گۆرانى بە تاو بچرم، چونکە سۆزناکى ئەم گۆرانى لە ئاھەنگە کە شاردر او تەوہ.

- ئاھای ئیوہ، پڕۆنە سەر بەرزایى بى ریش...

لەفرۆشتنى خۆم ... و

پەیدانەکردنى کرپار ماندوو بووم

کە یەکەم هات، یەکەم قبوڵ دەکرى

***

ھەرکەسى ھیلکەى پەرەسێلکەبى بدا بەمن

لێوہ کام دەخەمە بەردەستى...

ھەرکەسى ھیلکەى بازى بدا بەمن

چاوه‌کانی مارتا پربوو له‌ئەشک، می‌ری بازووه‌کانی به‌ده‌وری که‌مهری کریستدا ئەلقه‌ریژ کرد، وه‌ک بلیسی ترسی نه‌وه‌ی هه‌بوو که له‌چنگی نه‌وی برفینن، ره‌فتاری می‌ری وه‌ک چه‌قوی بی به‌سه‌ر دلی مارتادا هاته‌ خواره‌وه، به‌لام به‌سه‌ر خۆی نه‌هیناو دووباره‌ که‌وته‌ قسه‌وه: ((مه‌ولای من ته‌نها یه‌ک شتی دیکه‌ هه‌یه‌ ده‌مه‌وی به‌تۆ بلیم و پاشان له‌گه‌ل می‌ری به‌ته‌نها جیت ده‌هیللم، جارێکیان زه‌میندارێکی. بژو گورزدار به‌ناوی- بۆژ- له‌نزیک هه‌مان نه‌و جییه‌دا له‌ بیث له‌حم ده‌ژیا، هاوین بوو، کۆیله‌کانی دروینه‌یان ده‌کرد، خه‌رمانیان کوتابۆوه‌ گه‌نمیان شه‌نه‌با کردبوو، له‌جۆخیندا دوو کۆمه‌له‌ نه‌مبار کرابوون، له‌لایه‌کدا گه‌نم له‌ لایه‌که‌ی تر کاو پووش، بوژ له‌میانی دوو قۆمه‌ته‌که‌دا راکشاو چووه‌ خه‌وه‌وه، نیوه‌شه‌و بوو، ژنیکی هه‌ژار به‌ناوی -روپ- له‌سه‌رخۆ هاته‌ پیش و بۆ نه‌وه‌ی بی‌داری کاته‌وه، له‌که‌نار پییه‌کانیدا وه‌ستا، نه‌و ژنه‌ هه‌ژارو بی‌توه‌ژنیکی بی منال بوو ئازاریکی زۆری کیشابوو، نه‌و پیاوه‌ هه‌ستی به‌گه‌رمای له‌شی کرد له‌ته‌ک پییه‌کانی خۆیدا، ده‌ستی درێژ کردو نه‌وی هاویشته‌ سه‌رسینه‌ی خۆی... مه‌ولای من، ئاگات لیه‌؟

-به‌لی ئیدی به‌رده‌وام نه‌بوو...

مارتا گوتی ((ئیه‌ به‌ته‌نها جی ده‌هیللم)) و له‌جیوه‌ هه‌لسایه‌وه.

ئه‌م دوو به‌ته‌نها مانه‌وه، هه‌سێرو په‌تۆیه‌کیان که‌نه‌خش و نیگاری خاچو په‌رپه‌سیله‌کی به‌سه‌ره‌وه‌ بوو هه‌لگرت و چوونه‌ سه‌ربان، هه‌روێکی میه‌ره‌بان رووی خۆره‌تاوی داپۆشی، چوونه‌ ژیر په‌تۆ تا خوا نه‌یانبینی و ده‌ستیان کرد به‌ لاواندنه‌وه‌ی یه‌کتری، جاری که‌ په‌تۆ له‌سه‌ریان لاکه‌وتبوو، کریست چاوی کرده‌وه، مناله‌که‌ی بینی له‌ که‌ناریان دانیشتوه، شمخالێکی شوانانی له‌ده‌ست بوو شمخالێ ده‌ژهنی، چاوه‌کانی برپی‌وو له‌ ئورشه‌لیمه‌وه. رۆژی دوا‌یی، ته‌واوی دی هاتنه‌ ته‌ماشای ئیلیازر، غولامچه‌که‌ به‌رده‌ستی ده‌کرد، ئاوی له‌ بیر هه‌لده‌کیشا، گام‌یشه‌کانی ده‌دۆشی،

یارمه‌تی مارتای ده‌دا له‌ئاگر کردنه‌وه، پاشان له‌به‌ر ده‌رگادا هه‌لده‌کورماو شمخالێ ده‌ژهنی، گوندینه‌کان به‌ خۆیان و دیارییه‌کانی گه‌مه‌شامی و شیرو خورماو هه‌نگوینه‌وه‌ ده‌هاتن. تا دیداری نه‌و بیگانه‌ سه‌یرو سه‌مه‌ریه‌ بکه‌ن که‌ زۆر به‌ئیلیازر ده‌چوو، نه‌وان مناله‌کاره‌که‌یان له‌به‌ر ده‌رگا ده‌دیت، سه‌ریان له‌به‌ر سه‌ری ده‌ناو پییده‌که‌نین و گێچه‌لیان پییده‌کرد، نه‌ویش پییده‌که‌نی...

ریش سپیه‌ نایناکه‌ی دی چووه‌ ژووره‌وه، ده‌ستی بۆ پیشه‌وه‌ بردو نه‌ژنوو ران و شانی کریستی به‌سه‌ر کرده‌وه، نه‌و کاته‌ سه‌ری ته‌کاندا و قاقا پییکه‌نی.

هاواری کرده‌ سه‌ر گوندینه‌کانی که‌ هه‌شه‌یان پرکردبوو گوتی ((مه‌گه‌ر ئیه‌ کوژین؟ نه‌وه‌ ئیلیازر نییه‌، هه‌ناسه‌ی نه‌و بۆنی هه‌ناسه‌ی ئیلیازر نادا، ساختومانی له‌شیان جیاوازه، ئیسقانه‌کانی نه‌و گۆشتیکی زۆر توندیان هه‌بوو، ته‌وردا‌سیش نه‌یده‌توانی لیکیان جیا بکاته‌وه)).

کریست له‌حه‌وشه‌دا دانیشتوو راستی و درۆی لیکنه‌چنی و پییده‌که‌نی ((کورپینه‌ نه‌ترسن، من ئیلیازر نیم، فاتیه‌ی نه‌و خۆیندراوه‌ته‌وه، ته‌نها ناوم ئیلیازره، ئوستاد ئیلیازری نه‌چار، فریشته‌یی به‌باله‌ سه‌وزه‌کانی رینمای می کردوو بۆ ئه‌م ماله‌و هاته‌ ژووره‌وه)) سه‌یری غولامچه‌که‌ی کرد که‌ له‌به‌ر زۆر پیکه‌نین پیچرا‌بۆوه‌ ناویه‌ک. زه‌مان وه‌کو ئاوی حه‌یات له‌ هه‌لژان دابوو دوتیای ئاوده‌دا، گه‌نم پیگه‌یی بوو، هه‌شووهرێکان ده‌ستیان کردبوو به‌ دره‌وشانه‌وه، زه‌یتون پر بووون له‌رۆن، هه‌ناره‌ گول کرده‌وه‌کان پرپی‌وون، پاییز هات و پاشان زستان هاته‌ سۆراغیان و کوره‌که‌یان له‌دایک بوو، می‌ری جۆلا، که‌دوای دانانی منداله‌که‌ راکشابوو به‌سه‌یرو سه‌مه‌ری بی دیماهییه‌وه‌ سه‌یری منداله‌که‌ی ده‌کرد.

ستایشی ده‌کرد به‌بزه‌وه‌ ده‌یگوت ((خودای من و ئه‌م په‌رچوویه‌ چۆن په‌یوه‌ست بوو به‌رچه‌می من، من له‌ئاوی حه‌یاتم خواردۆته‌وه‌و من نامرم))

شه‌وه‌و باران ده‌باری، زه‌وی پییه‌کانی خۆی کرده‌وه‌و به‌خیراتی ئاسمانی ده‌کرد بۆ چوونه‌ ناو ره‌حمی خۆی و ده‌یکرد به‌گول، ئوستاد ئیلیازر له‌مالێکه‌دا له‌قوولایی شه‌ودا

له میانی لانک و ئەشقادا، بەسەر ئارده داره وه له کارگه ی خۆیدا راده کشا، گویێ له گه وائه ده گرت و ئەندیشه مناله که ی خۆی و خودای ده کرد، رازی بوو، یه که مین جاره که خودا له شیوه ی منال چو بووه ناو زهینی ئه وه وه، له ژوروی ته کیا، دهنگی گریه و خنده ی ده بیسترا، گویێ له دهنگی پیکوته ی ئه وه ده گرت به سەر ئه ژنۆکانی دایکیدا، دهستی به ریشی رهشی داده هینا و له به رخز ده یگوت ((که واته خودا ئه وه نده نزیکه، یانی بن پای ئه وه ئه وه نده هه ستیاره ختوکه ی ده بیته وه؟ یانی ئه وه خودا گه وریه ئه وه نده سادیه به خنده ی غولام چه وه باویشک ده دا، له که نار ده رگادا خۆی وای کردبوو که خهوی لیکه وتوه، به بیستنی دهنگی نازو نه وازشی دایک، بزه ییک له رازی بوون به سەر لیوه کانیه وه نه خشی به ستا، ئیستا کی شه وانه که که سی نه ییده بینی، دووباره بووه فریشته و به کردنه وه ی باله کانی خۆی به سەر ئارده داره کانه وه دانیشته بوو، له تاریکی دا به زه مزه مه کردنه وه گوتی ((کریست بیداری؟))

کریست خۆی له که ری دا، بیده نگ مانه وه له بیده نگ شه ودا گویگرنتی له ده نگه نه وزاده که دلنیاو رازی ده کرد، به لام بزه ییکی هاتی، ئه م غولامه زیاتر له ئه نده نازه ئازیز بوو لای، غولام به درێژایی رۆژ، فرمانه کانی جبه جی ده کرد له کاری داتاشیندا کۆمه کی ده کرد، ئه و کاته عه سران، به کۆتایی هاتنی کاری رۆژانه، له که نار ده رگا داده نیشت و شمشالی لیده دا، کریست به گویگرنت له نه وای نه ی ماندوویی له له شی ده چه وه ده ره وه به وه ده رکه وتنی یه که مین ئه ستی ره، هه موو له گه ل یه که له که نار سفره وه داده نیشتن و غولام چه که بی برانه وه بیده که نی و گالته ی ده کرد، سه ری له بهر سه ری مارتای بیچاره دناو له باره ی کچینییه وه ده سته پاچه ی ده کرد، به پیکه نینه وه له حالیکه به عیشه وه سه یری مارتای ده کرد ((ده یگوت له ولاتی من، له حه به شه به پیچه وانه ی ئیوه ی یه هودییه کان، هه وه سه کانی ناوه وه ی خۆمان دانا پۆشین، رک و راست له باره ی هه وه سه کانی ناوه وه ی خۆمان قسه ده که یین و پیاده ی ده که یین، ئه گه ره هه وه سی خواردنی مۆزمان هه بی به بی ئه وه ی بیر له وه بکه مه وه که په یه وه سته به من یا یه کیکی دیکه ده یخۆم، ئه گه ره هه وه سی مه له له سه رم بدات ده چه مه له هه وه سی ماچی کچیکم هه بی ماچی ده که م، خودای ئیمه ش سه رزه نشتمان ناکات، ئه و ره شه و ره شه کانی

خۆشده وی، گواره ییکی زیڕین له گوی ده کاو هه رچییه که هه وه سی لی بی ئه نجامی ده دا، ئه و برای گه وره تری ئیمه یه، هه ردووک یه که دایکمان هه یه: ئه ویش شه وه))

مارتا رۆژنیکیان عه سر، بۆ ئه وه ی سه ر له بهر سه ری بنی پرسی ((ئایا خودای ئیوه ده مرێ؟ غولام له حالیکه دهستی بۆ پییشه وه بردبوو تا ختوکه ی مارتا بدات وه لامی دایه وه ((ماده مه کی هه تا غولامیکی ره ش زیندوویی، خودای ئیمه نامریت)) هه موو شه وی هه رکه مه شخه ل خامۆش ده بوو، فریشته ی پاسه وان له تاریکیدا باله کان ده کرده وه له که نار هه مراهی خۆی راده کشا، به رازه وه قسه یان ده کرد تا که سی گویێ له دهنگیان نه بی، فریشته رینمایی پیوستی له باره ی رۆژی دوایی ده کرد، ئه و کاته دووباره ده بووه غولام چه که له سه ر جیی خۆی به سەر ئارده داره وه هه لده خزی و ده چه وه خه وه وه.

به لام ئه مشه و نه ییتوانی چاوی له سه ریه که دانێ دهنگی به رز کرده وه گوتی ((کریست بیداری؟)) که وه لامی نه بیست، له جیوه هه لبه زیه وه هاته نزیکی کریسته وه و رایته کاند.

- ئاهای ئوستاد ئیلیازر، ده زانم که نه خه وتووی، بۆ وه لام ناده یته وه؟ کریست له حالیکه دا چاوی له سه ریه که داده نا، وه لامی دایه وه ((نامه وی قسه بکه م من خۆشحالم))

فریشته به غرووره وه پرسی: ((له من رازیت؟ گله ییت نییه؟))

- هیچ گله ییکم نییه.

دلێ گه رم بوو هه لسا یه وه، به زه مزه مه کردنه وه گوتی ((بۆ دۆزینه وه ی خودا چ ریگاییکی شه رانیم گرتوه بهر؟ چ په ست و به رزایی، چ ته لان و به رده لاتیکی کاو لم بانگ ده کرد؟ له کیوه چۆل و په ژمورده کان)) دهنگی خۆم ده بیسته وه و امده زانی وه لامم وه رگرتوته وه))

فریشته پیکه نی ((ناتوانی به ته نها به دوای خودادا بگه رپی، دوو نه فه ر پیوسته، پیاو ییک و ژنیک، تۆ شه وه ت نه ده زانی، فیرم کردی، دوای ساله های سال له گه ران، به دوای خودا، به په یه ونه ی کردن به میڕی وه له ئه نجامدا دۆزیته وه، ئیستا کی له تاریکیدا داده نیشتی و دهنگی خه نده و گریه ی ئه وت گوی لی ده بی و شادومان ده بی))

کریست بهزه مزه مه کردنه وه: ((مانای خودا همه مانه، مانای مرۆفیش، ریگهش هه ره
ئه وه)) دووباره چاوی له سه ریه ک ناوه.

ژیان له بهرده می ئه ودا وه کو بروسک له زه نییدا رته بوو ئاهی هه لکیشا، بازووه کانی
کردووه به دواوی دهستی فریشته گه راو به نه رم و نیانی گوتی ((فریشته ی پاسه وانی من
ئه گهر تۆ نه هاتبا ی، گوم و گوڤ ده بووم، هه میشه له لام بمینه وه))

– مه ترسه ده میئم، به جیت ناهیللم، تۆم خوۆش ده وی،

– ئه و خوۆشه ختیه تاکه ی به رده وام ده بی؟

– کریستی ناصیره یی، مادامه کی که تۆ له گه ل منی من له گه ل تۆم. تا ئه به د؟

– فریشته به پیکه نینه وه گوتی ((ئه به د یانی چی؟ تۆ هیشتا نه تتوانیوه خوۆت له
وشه ی گه نیوو وه کو گه نیوو، مه له کوتی ئاسمان رزگار بکه ی؟ یانی کوره که شت
نه ی توانیوه تۆ شه فا بدات؟)) له کاتیکا به مست له زه وی ده کوتا، به رده وام بوو:
((مه له کوتی ئاسمان هه مان ئیره یه، هه مان ئه م زه ویه، خودا هه مان جییه: کورپ تۆ،
ئه به د هه مان جییه: هه رساتی کریستی ناصیره ی هه ر ساتی که رته ده بی،
ئه به دیه ته، ساته کان بۆ تۆ به س نییه، ئه گهر وایه ده بی بزانی که ئه به دیه تی نابیت))

فریشته بیده نگ بوو، دهنگی چه ند پیه کی سووک له حه وشه بیسترا، پی پی په تی نزیک
بوونه وه)).

کریست هه لسا یه وه و پرسی ((کییه؟))

فریشته به بزیه یکه وه گوتی ((ژنیك)) و بۆ پیشه وه ده چوو ده رگه ی دووده ری کردووه.

– کام ژن

فریشته وه ک بلپی به نیشانه ی سه رزه نشت کردن، ئه نگوستی خوۆی راته کانه د: ((جاری
به تۆم گوت، مه گهر له بیرت چوو؟ له دونیادا ته نها یه ک ژن به چه ند رووخساریکی بی
ژمار هیه، یه کی له و رووخسارانه وادیت، برۆ پیشوازی ئه وه وه، من لییره ده رۆم))
وه ک مار خزیه ناو ئارده دارو ون بوو. پیه په تیه کان له ده ره وی ده رگا وه ستان،

کریست له حالیکدا به ره و دیوار ده گه رایه وه، چاوی له سه ریه ک دانا، خوۆی والیکرد که
له خه ودا یه، ده ستی ده رگای کرده وه، ژنیك به حه پس کردنی هه ناسه له سینه یدا خزیه
ژووره وه، له سه ره خوۆ بۆ پیشه وه ده چوو، گه یشته گۆشه یی که کریست لیی دانیشته بوو،
بی ئه وه ی که قسه یی بکات یا سه روسه دایی بکات له که نار پیه کانی ئه ودا راکشا.

کریست هه ستی کرد که گه رمایی له ژیر پییدا هه لده ستی و نیله ده کاته ئه ژنۆ ران و
دل و گه رده نیه وه، سه ییری خوواره وه ی پیی کرد، رووخسارو مه مکی ژنیکی له تاریکی
به سه ر کرده وه، ژن ده سته وه ستان بوو لاریزه وه، قسه یی که نه خسته سه ر زمان، به لام
له شی ده لهرزی، ئاره قه ی سارد ته واوی له شی داگرتبوو.

پیاوه که به ئارام و پر سۆزو میهره وه که و ته قسه ((تۆ کیی؟ ژنه هیچی نه گوت و
ده لهرزی، کریست له گوفتی خوۆی په شیمان بۆ وه، چونکه جاریکی دی قسه ی
فریشته ی له بیر کرده وه، ناوی ژن، شوینی، شیوه ی، ره نگ و جوانی و زیرو رووخساری
چ بایه خیکیان هیه؟ ئه م رووخساری ژنانه ی زه وی بوو، ره جمی ئه وی ئازارده دا، کچ و
کورپانیکی زۆر له ناو ره جمی ئه ودا بوو که تووشی هه ناسه برکی بوو بوون نه یانده توانی
بیته ده ره وه، ئه ویش هاتبووه سۆراغی پیاوی تا بۆ ده ره اتنی ئه و منالانه ره جمی
بکاته وه، دلی کریست پر له میهر بوو.. ژنه له حالیکدا ده لهرزی به زه مزه کردنه وه
گوتی

– من رووخساری تۆم!

– رووخسار؟ کام رووخسار؟

– مارتا...

شه و یکیان میړی خه و نیکی وه حشه تناکي بینی و له جیوه هه لسا یه وه، چوه هه وشه وه کریستی بینی که خوی ده شواو به ناو له پی به سه ر خاکه وه، به پرازیبون وه له سه ر زه وی دانیشته وه، نزیك که وتسه وه له که ناریا دانیشته، به نارامی پرسى ((مه ولای من، خه ونه کان چین؟ ماهیه تیان چیه و چ که سی دیان نیړی؟)) کریست وه لآمی دایه وه ((ته وان نه فریشته وه نه هه رماسن، له وکاته ی که لوسیفر دژی خودا دهستی به ناسی بوون کرد، خه ونه کان مابوون که لایه نی کام یه ک بگرن، له میانی فریشته وه مانه وه وه خودا ته وانى هاویشته ناو دۆزه خ... بو ده پرسى؟ مه گهر خه ونت دیوه؟))

به شی سی و دوهم

به لآم میړی دهستی کرد به گریان و وه لآمی نه دایه وه، کریست دهسته کانی ته وی لاوانده وه و گوتی ((ماده مه کی خه ونى خوت له دهرووندا دیلیته وه وه کو خوریکه ده که ویته گیانته وه، ناشکرای که و خوت له چنکی رزگار که)).

میړی ویستی دهست پییکات، به لآم ته وه نده ترسناک بوو که به سه ختی دهیتوانی هه ناسه هه لیکشی، کریست نه وازشی کرد و هیزی وه به رد لیدا.

- به در یژی شی و مانگ ته وه نده دره وشاوه بوو که نه مده توانی چاو له سه ریه ک دابنیم، به لآم وه که ته وه ی که له کاتی سپیده دا خه و منی فراند، چونکه بالدار یکم بینی بوو... نا، بالدار نه بوو، شهش بالی شاگرینی هه بوو، رهنکه یه کی له سه رافیمه کانی^(*) ده ورو به ری ته ختی خودا بووی، هات، به نارامی به سه ر گردی سه رمه وه باله کانی لیکدا، به لآم له پرپیکا دابه زى و باله کانی به ده وری سه رمدا پیچا، دهن دوکی خوی دانایه سه ر گویم و قسه ی له گه لم کرد، مه ولای من له پییشگاهی تۆدا سوژده ده به م، پییه کانت ماچ ده که م، فه رمانم پی بده که بیده نگ بم.

- میړی نازابه، من له گه ل تۆم، بو ده ترسی... باشه، قسه ی له گه ل تۆکرد، چی گوت.

- که ته م هه موو...

پۆژو مانگو و ساله کان یه ک له دوی یه ک راده بردن، له مالى ئوستا ئیلیاز ژماره ی کچان و کوران له زیاد بووندا بوون، مارتا و میړی بو زاین و منال زیاتر ململاتی یه کتریان ده کرد، پیاوه که جار جاره له کار که خویدا به دار کاژو به پرو هه روه ها دره ختی سه ورو نیازو په نجه ی خوم نهرم ده کرد، ده یخستنه سه ر زه ویه وه بو خه لکی که لویه لی دروست ده کرد، هه ندی جاریش له مه زرادا به باو به ردو دار که زه وه عه سران ماندو و مردو و ده بوو ده که پرایه وه، له حه وشه داده نیشته وه تا ژنه کانی خوی بی و پییه کانی بشون و ناگر داگیر سینن و سفره ی بو راخن ته وکاته باوه شیان بو بکه نه وه له باوه شی بگرن، پاشان دروست به و شیوه یی که به سه ر دارو زه ویه وه کاری ده کرد، له دهروونی داره کاندان لانی نازاد ده کرد و له ناو دلای زه ویشدا تری و گو له گه م، به هه مان شیوه له سه ر ژنان کاری ده کرد و له دهروونیا نا خودای نازاد ده کرد.

کریست له به رخو که وتسه ته ندیشه وه ((واه که چ به خته وه رییکه ته و هه ماهه نگیه ی نیتوان روخ و جهسته، زه مین و مرؤف...!)) مارتا و میړی دهستیان به سه ری ته و پیاوه داده یینا که خوشیانده ویست هه روه ها به سه ری ته و منالانه ی که له ره جمی ته واندا ده هاتنه ده ره وه به و ده چوون، تا دلنیا بن له و هه موو له ززه ت و شیرینیه... له و هه موو خو شیه ختیبه ده ترسان.

* سه رافیم: فریشته ی شهش بالی پاسه وانى ته ختی خودا و سیمبولی سروشته.

جارێکی دی له ههناسه کهوت، ئه ژۆکانی کریستی گرت و له میانێ بازووهکانی خۆیدا کوشی.

- میڕێی ئازیز... که ئهم هه مووه چیه؟

- میڕێ کهوت هه گرینهوه ((خهونیکه)) کریست له زوی، خهونیک؟

- مهولای من به ئی... ئه هه مووه خهونیکه.

- مه به ستت له هه مووه چیه؟

تۆ، من، مارتا، هاو باوهشی شهوانه، منالان، هه هه موویان زیاتره له درۆیهک هیچی دیکه نییه، درۆیی که هه رماس بۆ هه له خه له تاندنی ئیمه دروستی کردووه، هه رماس، خه و مه رگ هه واری گرتیه خۆ مهولای من کۆمه کم بکه.

میڕێ به سه ر زه ویه وه گلۆر بۆوه، بۆ ساتی کهوته ته زوی که وه وه له پڕیکا له شی وه کو دار وشک هه لگه ر، مارتا به سه راسیمه وه خۆی و بری سرکه قه رمزی هینا و رایکرد، له لاجانگه کانیدا هه لیسوی، میڕێ هاته وه خۆی، چاوانی خۆی کرد وه به بینینی کریست پییه کانی چه سپا، مارتا گوتی: مهولای من، لیوه کانی خۆی خسته جوله، لاریبۆوه، دهیهوی شتی به تۆ بلێ).

کریست لاریبۆوه وه له زهوی به رزی کرد وه، میڕێ لیوه کانی جولانده وه

- میڕێ خۆ شه ویستم چیت گوت؟ نه مبیست.

- میڕێ، به وه به هینانه وهی ته وای هیزی خۆی، کهوته زه مزه مه وه ((و ته وهی که تۆ، مهولای من)).

- و... من چی؟ قسه بکه!

- له خاچ درای؟

مه ره یه م به وتنی ئه و وشانه دووباره به بی هۆشی وه به سه ر زهوی کهوته سووره وه. ئه ویان برده سه رجی و مارتا له که ناریا مایه وه وه کریست ده رگای کرد وه وه چوه مه زرا،

خه ریک بوو بجنکی، دهنگی چه ند هه نگاویکی له دوا ی خۆیه وه بیست، گه راپیه وه وه غولامچه که ی بینی، به ته وره ییه وه به سه ر سه رییه وه هاواری کرد ((چیت دهوی؟ به ته نهام به جی به ئیله)) غولامه که له کاتی کا چاوه کانی ده بریقاییه وه وه لامی دایه وه ((کریستی ناصیره یی ده ترسم به ته نها جیت به ئیلم، ئه م ساته دژواره، له وانه یه ته ووشی ئه فسوونت بکات)).

- ئه ز قه زه هه مان ئه وه م دهوی، چه ند کاتیک هه یه که زهینی داخراوم پیش چاوی من ده گرت.

غولامه که به پی که نینه وه گوتی ((مه گه ر تۆ ژنیت؟ نه کا با وه رت به خه ون هه بی؟ لیگه ری با ژنه کانه مان بگرین، ئه وان به رگه ی له زه تی گه وره ناگرن، له به ر ئه مه ده گرین، به لام ئیمه به رگه ی ده گرین، وانیه؟)

- به ئی بیده نگ به...

ئه وان به خیرایی بۆ پی شه وه چوون و چوونه به رزایی گردۆلکه سه وزه که وه، کولیلکه سووره کان و مرورای زه رد به سه ر گیا کانه وه په رش و بلا و بو یو ونه وه، زهوی بۆنی زه هه نجیری ده دا، کریست له نیوان دارزه تونه کانه دا مالی خۆی ده دیت، دوو که لیکی هیمن له بانی هه لده ستا، رۆحی کریست ئازام بۆوه له به رخۆ کهوته ته ندیشه وه: ((ژنان هیزی خۆیان وه ده ست هینا بۆوه، له که نار سو پادا ئه ژنۆیان دا بوو، ئاگریان کرد بۆوه)). گوتی ((باشتر وایه بگه رپیمه وه لیوم له لیو نه که مه وه، ئه وان ژنن، خوا ره حمیان پی بکات)). رۆژان له دوا یی یه ک راده بردن، رۆژیکیان عه سر ری بواریکی عه جیب و نیوه مه ست پهیدا بوو، رۆژی شه مه بوو، کریست کاری نه ده کرد، له که نار ده رگا دانیشته بوو، کو رو کچه بچو که کانی به سه ر ئه ژنۆوه دانیشاند بوو، یاری له گه ل ده کردن، له کاتی سپیده دا باران باری بوو، دوا ی نیوه رۆ هه و ساف بوو بوو ئیستاکی هه وریکی بۆر له ئاسماندا به ره و رۆژاوا مه له ی ده کرد، ئاسمان له نیو هه وره کان وه کو چه مه نیکی سه وزا بوو، ری بوار وه ستاو سه ریکی له رووی شه رانگیزییه وه کرده کریست و پی که نی.

- ٺاهي ٺوسٺاد ٺيليآزر، ٺؤمانين، ٺؤشانسيٺكي باشت ههيه، سالآن ڊين و سالآن ڊهڙن، وهڪو ياكوب به ٺؤي و دوو ٺنيه وه، ليا، راكيل، لهڪه نار ڊه رگا داده نيشي ٺؤشت ههم دوو ٺنت ههيه - مارتا و ميڙي، هه والڻ ههيه كه يه ڪي ڪيش ڪاري مال هوت بؤ ڊه ڪاو ٺهوي ڊيڪه ڪاري ٺؤته، ٺؤش هه موو ڪاره ڪان ڊه ڪهيت، هه موو شٺيڪ: دار، زهوي، ٺواو باشه، ڪه مي لهو ڦالڻه وهه ڊه روهه و بهينه له ڊونيادا چ ههيه، ٺاٺيستا ناوي پيلاتت كه وٺو ته به رگوي؟ پونس پيلاتت كه ٺوميد هوارم ٺه تون به تونه له ٺاگري ڊؤزه خ دا هه لڦڦڦچي!

- ڪريست ٺه و ريٺواره نيوه مه ستهي ناسيه وهه بزه يٺي ڪي هاتي ((سيموني قهيره واني، پياوي خوداو شه راب، به ٺير بي، وهه دانيشه، مارتا زو و پيال هه رابنيڪ بؤ ڊؤستي ڊيري نه ي من بهينه)).

- ريٺوار دانيشت و پيال هه شه رابي گرت هه ست به غور وهه گوتي ((له ڊونيادا من ڊهناسن، هه موو ڊه هاتنه مه ٺيانه ي منه وه، ٺوسٺاد ٺيليآزر ٺؤت له من نه بان مه ڪه، گرو ڊه ڪه ڪه ٺؤش سه رت له مه ٺيانه ي من داوه، ڊه مويست بي رسم كه تا ٺيستا گويت له پيلاتت بووه، ٺايا هيج ڪاتي ٺهوت ڊيوه؟))

سهرو ڪه لله ي غولا مڇه ڪه به ڊيار ڪهوت، پشتي به ڊه رگا داو به گوي گرتنه وهه وهستا، ڪريست له حالتي ڪدا هه وليده دا وهه ٺير ٺؤي بهينه ته وهه، وه لامي دايه وهه ((وه لي شٺيڪ ڊي ته وهه زهينم: دوو چاوي ٺؤله مي شسي بي به زه ي، وهڪو چاواني شاهين، ٺهنده يٺي ڪي گالته ٺاميڙو ٺهنگوستيله يٺي ڪي زيڙ... هيجي ترم وهه ٺير ناي ته وهه. ٺاهه وهه ٺيرم ڊيٺ، له گه نيڪيان بؤ هينا ٺوقريه ي بوو تا ڊهسته ڪاني بشوات، هه مانه وهه بهس، واخه يال ڊه ڪه ڪه له ٺهه ون ي زياتر نه بوو به هاتني روژان نه ما... به لام ٺيستا ڪه ٺيرم نوي بووه، به ٺيرم ڊي ڪه له ٺهوا زوري ٺازار دام)).

- نه فرته ي خوداي لي بي، بيستم ڪه له بهر چاوي خودا ٺهون زياتر له راستي روژو نرڻي ههيه خودا پاڊاشتي پيلاتي ڪرد... ٺهوه له ٺاچ دراوه)).

ڪريست هاواري سه ردا ((له ٺاچ دراوه))

- سه رسامي ناوي، مسته هه قه ي بوو، ڊوٺي له ڪاتي سپيده ٺهويان به له ٺاچ ڊراوي بي، وهڪه ڊه لين شٺي بوو بوو، نه يده تواني ٺهوي، له ناو جي ڊه هاته ڊه روهه، به ڊواي له گه ڊه گهرا، به ڊيري ٺي شي ٺهوه ڊهستي ڊه شوشت و هاواري ڊه ڪرد:

((من ڊهسته ڪانم ڊه شوڻم، من بي گونا هم)) له گه له ٺهوهش ٺوٺين به سه ر ڊهسته ي وهه ما بوو هه ميهه ڊهستي ڊه شوشت، پاشان ڊه چوهه ڊه روهه له گه لگه تا پياسه ي ڊه ڪرد، ٺارام و قه راري لي پرابو، هه موو شهوي ڊهستوري ڊه دايهه غولا مه به وهه فاکاني ڪه به قامچي لي بدنه، ڊرڪي ڪو ڊه ڪرده وهه تاجي لي ڊروسٺ ڊه ڪرد، تاجه ڪه ي له سه ر ڊه ناو ٺوٺين بازرقه ي ڊه ڪرد.

ڪريست به زه مزه مه ڪرده وهه گوتي ((وهه ٺيرم ڊيٺ... وهه ٺيرم ڊيٺ)) جار جار به ڊزيه وهه سه يري ڪي ڊه ڪرده غولا مڇه ڪه وهه ڪه پشتي به ڊه رگا دا بوو به ڊيقت گوي راگرتبو.

- پاشان په ناي برده به رمه ستي و ته واري مه ٺيانه ڪاني ته ي ڊه ڪرد، هاته مه ٺيانه ي منيش ٺؤي مه ست ڊه ڪرد، ٺنه ڪه ي له بهر رهفتاري ٺهوا هه راسان بيو، له داخان شه قه ڊه برد، له ڪو ٺا ييدا، له رو ڊا دا ڊهستوري لابرڊني هات... ٺوسٺاد ٺيليآزر... گويت لي به؟ بؤ ٺاخ هه لڏه ڪيشي؟

ڪريست چاوي بريووه زهوي وهه لامي دايه وهه، غولا مڇه ڪه پيال هه سيموني پڙ ڪرده وهه له سه ر ٺو چرپانديه گوي ((بيدهنگ بهو ياللا لي ره پڙ))

به لام سيمون تووه بوو ((بؤ بيدهنگ بم؟ داستانه ڪه ته واه نه ڪرده وهه، ڊوٺي له ڪاتي سپيده ڊؤسته ڪانتان پيلاتيان له گه لگه تا له ٺاچ دا))

وهڪه بلتي له پري ڪا ٺهه رهي به سه ر ڊلي ڪريست دا يته خواره وهه چوار نيشانه ي شيني سه رده ست و پييه ڪاني هه لاسا و سوور هه لگهرا، رهنگي پهري و ميڙي ٺاگادار بووه، ڊهستي به سه ر ٺهه ٺوٺي ٺهوه دا هينا و گوتي ((ٺايزم ٺؤ مانڊوي وهه رووهه رابڪشي))

خۆزەتاو ئاوابوو ھەوا فێنک دەبوو، ئیستا تەواو مەست بوو ئیدی قسەى بۆ نەدەھات و چوو ھەو ھەو، غولامە کە بازووی گرت و لەدیکەدا دەری پەراند، بەتورپەییەو پیتی گوت ((زۆرت ھەلەق و پەلەق گوت)).

لەحالیئێکدا ھێمای بەو جادەییە دەکرد کە بە ئورشەلیم کۆتایی دەھات و گوتی ((ئیستا ون بە!))

کۆرپە بەنیگەرانیەو ھەراپەو ھەماو، کریست لەکارگە کەى راکشابوو، چاوی بریبوو ھەو ھەو، مارتا خۆراکی ئامادە دەکرد، مێرئ شیری دەدایە منالە کەى و سەیری کریستی دەکرد، غولامچە کە بەچاوانی کە لەبەر زۆر تورپەبون بریقەى دەدایەو ھەو ھەو، کریست گەراپەو ھەو سەیری ئەوى کرد، لێوى خۆی گەستەو ھەو ھەو قسەییکی لە دەم بێتە دەروو، جارێکی دیکەش رووی لەو کرد وای بەدیارخست کە داوای کۆمەگى لى بکات. بەلام مندالکارە کە ئەنگوستى دانایە سەر لێوھەکانى خۆی و بەزەو ھەو گوتی ((بجەو)) کریست چاوی لەسەر یەک دانائو لێوھەکانى ئارامیان گرت، چینیەکانى توێلی نەماو چوو ھەو ھەو، رۆژى داوای لە کاتى سپیدەى سەھەران کە بیداربوو، ھەستى بەشادومانى و ئارامى دەکرد، وەك بلێسى گیانى لە دەست مەترسییكى گەورە رزگار بوو، غولامە کەش بیداربوو، لە کاتی کە پیدە کەنى، کارگە کەى ریکدەخست.

کریست لەحالیئێکدا چاوی بۆ ھەلدەتە کاند پرسى ((بەچى پیدە کەنى))

بەدەنگی کى لەسەر خۆ کە ژنان نەبیستن وەلامى داپەو ھەو ((کریستى ناصیرەى بە مرۆقەى پیدە کەنى، زەینى بەدبەختى ئیوھى مرۆقە ھەموو ساتى دەبى لە مەترسى بپەریتەو؟ ئەملا تەك و ئەولا تەك، لەداوای تەلان جگە لە گۆزەرگایى لەپرووبەپردا ھىچ شتیکی دیکە نییە، ئەویش رووبەرپرووی گەردا و پردى بەباریکى موو درێژ بۆتەو))

کریست بەخەندەو ھەو گوتى بۆ ساتى زەینم بەسەر پردى تۆو خزی، بەلام گیانم بەساغ و سەلامەتى قورتار کرد))

ژنەکان ھاتنە ژوورەو ھەو بابەتى قسەى گۆرا، ئاگرداگى ساپوو رۆژ دەستى پیکردبوو، یەك فەوج منال بەپیکەننەو ھەلرژانە ھەوشەو دەستیان کرد بەچاوشارکى)).

کریست بەخەندەو ھەو گوتى ((مێرئ یانى ئەم ھەموو منالانەمان ھەییە مارتا ھەوشە پر منالە، دەبى مال گەورەتر بکەین و منال راگرین)).

مارتا گوتى ((مالى گەورەتر دەکەین))

- ھىچى نەماو ھەو کە وەکو مشكى بیابان و سمۆرە لەدەرو دیوارو درەختەو ھەو ھەلگەپۆین. مێرئ، ئیمە جەنگمان راگەیاندو ھەو دژى مەرگ، پیرۆز بێت رەحمى ژنان کە وەکو سگى ماسى پەرە لە ھیلکەو ھەریە کەو مرۆقەى، ئیدی مەرگ ناتوانى بەسەر ئیمەدا زال بێت.

- مێرئ وەلامى داپەو ھەو ((ئازیزم بەھەمان شیو ھەو مەرگ ناتوانى بەسەر ئیمەدا زال بێت، تۆ تەنھا ئاگات لەخۆی و بەسەلامەتى بپنەو)).

کریست کەیفى خۆش بوو دەیویست سەر لەبەر سەرى مێرئ بنیست ((مێرئ، وەرە بزائم تۆ ھىچ کاتى بى لەمردن ناکەیتەو؟ تۆ ھىچ کاتى داوای بەزەبى و لووتفت لە خودا کردو ھەو؟ ئایا تۆ تا ئیستا بۆ رۆژى پەسلانئى* نینگەران بوویت؟))

مێرئ کەزىە درێژەکانى راتەکاندو پیکەنى ((ئەم جۆرە کارانە پەپوھەندى بەپیاوانەو ھەو ھەو، نەك من داواکارى لووتفو بەزەبى خودا بى، من ژنم و لەمێردم داوای لووتفو بەزەبى دەکەم ھىچ کاتى لەدەرگای خودا نادەم، تا گەدایى بۆ بەختەو ھەو ئەبەدى بەھەشت بکەم، ئەو پیاو ھەو کەخۆشم دەوى، دەیکوشمە باوھش و ھىچ داواپەکى دیکەم بۆ بەھەشتى دیکە نییە، بەختەو ھەو ئەبەدى پێشکەش بەپیاوان بێت))

کریست لەحالیئێکدا شانى رووتى ئەوى دەلاواندەو ھەو گوتى ((بەختەو ھەو ئەبەدى پێشکەش بەپیاوان بێت؟ ژنى خۆشەویستم، زەمین جوخینیکى تەنگە، چۆن دەتوانى لەو فەزایە تەنگە خۆت زیندانى بکەى و مەیلی راگردنت نەبى؟))

* پەسلان: رۆژى قیامەت

- ژنی ته نها له ناو دیاریکراوه کاندای خوښه خته مهولای من، خوژ ته وه ده زانی که ژن ته مباریکه نه کانی.

مارتا به په له هاته ژوروهه گوتی ((نه فیری سوزاگی مائی نیمه ده کات، پیانیکو کورته بالاو قه له وه، قه مبور که چه له، به پییه گوجه کانی به خیرایی ری ته هی ده کاو نه وه نده نه ماوه بگاته ئیره)).

غولامچه که به په له وه هه ناسه برکیره هاته ژوروهه ((حه ز له چه هره ی ناکه م، ده رگای له پروو داده خه م، نه و یه کی له وانیه که ژیاغان ناخوژ ده کات)).

کریست به توور په یوه سهیری نه وی کردو پرسی ((له چی هه راسانی؟ مه گه ر نه و کییه که ده بی تو هه راسان بکا؟ ده رگا بکه وه)).

غولامچه که چاوی هه لته کاندو به نارامی گوتی ((له کوژ خوژی که وه ده دق کی که))

- بو مه گه ر نه و کییه؟

- له کوژ خوژی که وه زیاتر له وه مه پرسه.

- کریست توور په بوو ((مه گه ر من نازاد نیم که به پییه مه یلی خو م ره فتار نه که م؟ ده رگا بکه وه))

دهنگی پیی له ده ده وه بیستراو نه لقه ی ده رگا کوترایه وه، کریست له حالیکدا رایده کرده هه وشه پرسی ((کییه؟))

دهنگی که به هه بیته وه لاهی دایه وه ((من نیردراوی خودام، بکه وه))

ده رگا کرایه وه، قه مبوریکو خه پله وه قه له وه گه نچ، به لام سه رکه چه ل، له ناستانه ی ده رگا وه ستابوو، له چاوه کانیدا ناگر ده هاته ده وه، میرو و مارتا که به په له بو دیتنی نه و هاتبون، پاشه کشه بیان کرد.

میوان له حالیکدا بازوه کانی ده کرده وه گوتی ((برایان شادی بکه ن و بکه ونه وه ژده وه، خه به ریکو خوژم بو ئیه پییه)).

کریست سهیری نه وی کرد، زهینی خوژی کوشی تا وه بیری بیته وه که نه وی له کوی بینیه، ناره قه بیکی ساردی به له شدا هات ((تو کیی؟ وا خه یال ده که م تو م له شوینی بینیه له ته لاری کیفا؟ له ری و ره سی له خاچدان؟))

غولامچه که له گۆشه ی هه وشه خوژی مات کرد بوو وتی ((شاووله، شاوولی خوینخوژ)).

کریست تووشی وه حشه ت بوو پرسی ((تو شاوولی؟))

- کاتیک هه و بووم، نیستا نه و شاووله خوینخوژ نه م، من نووری راستیم دیوه، من پاوم سوپاس بو خودا که نه جاتم بوو، نیستا بو زرگار کردنی دویا ریگه م گرتو ته بهر، نه که یه هودی، نه فه له ستین، به لکو ته واوی دویا! نه و موژده به ی که پییه پانتایی به فراوانی تو قیانوو سه کانو سه رزهویه دووره کانی ده وی، ئوستاد ئیلیازر سه رت رامه ته کیینه، تیزم پی مه که، به لئی دویا نه جات ده ده م.

کریست وه لاهی دایه وه ((به قوریانی رووخساری مانگت م، من له و کاره ی که تو گرتو ته بهر من گه راومه ته وه، له بیرمه که وه که تو گه نجیتی ته مه ن و سالی تو م هه بوو که هه زم به زرگار کردنی دویا به ستا، باشه مانای گه نجیتی هه ر نه وه به، به پییه پیاده و به جلی دراوو که مه ربه ندی بزمار نیشان، له شیوه ی په یامبه ره کونه کان ده چومه نه ملاو نه ملا، په لکه لیمویان تیده گرتم، لییان ده دام، یه که پی دوور بووم له له خاچدانم هه مان شتیش به سه ر تو دیت)).

کریست که وتبووه هه لچونه وه به له بیر کردنی رۆلی ئوستاد ئیلیازر رازی بو غه ربیه که ناشکرا ده کرد، غولامچه که تووشی وه حشه ت بوو.. که وته میانیه وه تا بهر له قسه ی نه وان بگریت ((ئوستاد قسه ی له گه ل مه که، لیگه ری من باقسه له گه ل نه و بکه م)) رووی له غه ربیه که کرد ((نه ی دیوی دۆزه خ مه گه ر نه وه تو نه بووی که به سته مگه ری..... ت کوشت؟ خوین له ده دستت ده چکیته وه یاللا برۆ بچمت ون که)).

کریست له کاتیکدا ده له رزی گوتی ((تو؟ تو؟)) پاو له به ناخیکی قولته وه وه لاهی دایه وه ((به لئی من، له سینیه ی خو م ده ده م جلی به رم ده درینم، هاوار ده که م: گونا هم کرد.. گونا هم کرد)) من مه نموری کوشتنی خه لکانی بووم که ریبا زنامه ی موسایان

لهژیر پئی نابوو، ههر كهسى كه دهمتوانى كوشتبووم كه دهگهرامهوه بو شام له پړيكا ههوره تریشقه پئی ئاسمانى گرتو منى هاويشته سهر زهوى، نووړيكي مهزن منى نابينا كړوو شتيك مه ديت، بهلام دهنگيكي سهرزه نشت ئاميزم له سهر سهرى خو مه وه بيس (شاوول... شاوول، بو تاقبم ده كهى؟ مه گهر چيم له تو كړدوه؟

هاوارم كړد ((خوداوه ندا... تو كيى؟)) نه وه لامى دايه وه من هه مان كريستم كه به دوايدا ده گه پړي، هه لسه وه بړو شام له وى ياوه رانى من فيرت ده كه ن كه چى بكهى)) به ترسو له رزه وه هه لسه وه، چاوانم كراوه بو، بهلام نه مده دى هاوپړيكانم ده ستيان گرتو منيان گه يانده شام، يه كى له ياوه رانى كريست به ناوى - حه تانيا - خوا خيى بنووسى هاته نه وه كوخته يه كه له وى ما بو مه وه ده ستى به سهر سهرمدا هيناو دو عاى كړد ((نهى كريست بينايى بو بگه پړينه وه تا بو ته واوى دونيا سهرمدا بكات و بانگه شه بو ئينجيل بكات))

له و كاته كه نه وه دو عاى ده كړد، بينايى خو م بو هاته وه خو م ئاوه مو كړد، ناوم بو به پاول: په يامبه رى ميله تان، له ده رى او وشكا ييدا په ند ده دم ((خه به رى خو ش)) وه غر ده كم، بو وا به چاوى ده ريه ريو ته ماشام ده كهى؟ ئوستاد ئيلياز بو وا ته ناوى؟

كريست به مستى گرځيدو وى و ده مى كه ف كړد وويه وه له حه وشه دا پياسه ده كړد ژنه كانى بينى كه رنه گ و پويان په رى بو له گوشه ييكا وه ستابوون، منالانى ديت كه به قيزاننده وه خو يان به دامه نى دايكيانه وه هه لواسى بو، به نه مر كړدنه وه پيى گوت ((پرو به ته نها جيمان به يله))

غولامه كه هاته لاي كريست تا قسه بكات، بهلام به تووړه پى وه لاي ناو گوتى ((مه گهر ئازاد نيم؟ زورم سه ير كړد، ئيدى تاقه تم نه ماوه ده مه وى قسه بكه م)) گه پرايه وه لاي پاول به ده دهنگيكي له رزانه وه هاوارى كړد ((كام خه به رى خو ش))؟

- كريستى ناصيره پى كه هه لبه ت ناوت بيستوه، كورپى يوسف و ميرو نه بو، كورپى خودابوو، نه وه له ئاسمان هات و هه مرؤقى لي هات تا مرؤقايه تى رزگار بكات، كاهينه كان و فريسيه پيسه كان ده ستگريان كړد برديانه لاي پيلات له خاچيدا. بهلام له پوژى سييم رابووه و چووه ئاسمان، برايان، مه رگ زال بو، گونا هه كان بوردران و ده روزه كانى به هه شت كرانه وه.

كريست هاوارى كړد گوتى ((تو نه وه كريستى ناصيره پيت كه به چاوى خو ت بينيت رابووه؟ چ شكليكى هه بو؟))

- تيشكى هه وهره تريشقه، تيشكى هه وهره تريشقه كه قسه ده كړد.
- نهى دروزن.

- ياوه ره كانى نه ويان ديت، دواى له خاچدانى نه وه له باله خانه پى له ده ورى يه كه كو بوونه وه. ده رگايان داخستبو، له پړيكا نه وه هاتبو له ميانيانا وه ستاو گوتى: ((سه لام له ئيوه بى)) به ديتنى نه وه سهر يان سوورما، بهلام تو ماس باوه رى نه كړد كه خودى كريست بى، نه نگوستى له ناو برينه كانى داناو بړى ماسى به ودا، ماسيه كهى گرت و خواردى.

- نهى دروزن...

بهلام پاول كه وتبو وه هه لچوونه وه، چاوه كانى بريقه ده دايه وه، له شى دوو قه دى خو ي قيت راگرت ((نه وه له مرؤق بو دايكى پاكيزه بو، جو بريل له ئاسمان دابه زى و گوتى ((ميرو، درود له تو)) قسه ده وه كه و كو توو كه و ته ناو ره حميه وه، له دايك بوونى نه وه وا بو

- نهى دروزن، نهى دروزن!

پاول سه رسام و بى جو له له جيى خو ي مايه وه، غولام هه لسا يه وه ده رگه ده و ده رى ليكا، هاوس ييكانى به بيستنى نه مه كه و ته داد و فه رياه وه، ده رگا كانيان نيوه كړد بووه، گو يكانى خو يان تيز كړد بو، دوو ژن به وه حشه ته وه دوو باره له حه وشه به ديار كه و تنه وه، بهلام غولامه كه نه وانى نارده وه ژوره وه، كريست له تووړه بيان ده كولا، ئيدى نه يده توانى دلى ئارام بي هه وه هاته نزيك پاوله وه شان هه كانى نه وى گرت و توند رايته كاندو هاوارى كړد ((هه ده روزن، كريستى ناصيره پى منم قه ت له خاچ نه دراوم و قه ت رانه بو يمه وه، من كورپى ميرو و يوسفى نه چارى ناصيره پيم، من كورپى خودا نيم، وه كه وه موو خه ليكيكى ديكه، كورپى مرؤقس، نه وه وشه ييكي كوفرو به زاتانه بو هيناته سه رزمان! نه وه چ درويه كى شاخداره! نهى فيلباز، به درو ييكي ئاوا ده ته وى دونيا رزگار بكهى؟))

له و کاته که ئوستاد ئیلیازر دهستی له سه ر لیبوی دانابوو قسهی ده کرد، پاول که و ته بووه ناگاهی لهو نیشانه شینانهی که وه ک برین و بزمار به سه ر دهستی و پییه کان و دلپه وه بوو..

کریست هاواری کرد ((بۆ چاوت ده سوورپینی؟ بۆ وا له دهستی و پییم مور بوو ته وه؟ نه و نیشانانه ده بیینی له کاتی خه ودا خودا نه قشی کرد، راستیت ده وئ هیشتا نازام، ئایا خودا له گه ل هه رماس نه و نیشانانهی نایه سه ر له شم، خه وئم دیت که به سه ر خاچه وه و تازار ده کیشم، به لآم به هاوارده له خه و بیدار بوومه وه تازارم نه ما، تازاری که ده بوا له بیداریدا به رگه م گرتبا له خه و یه خه ی گرتم و رامکرد. پاول که لاجانگه کانی له ترسی شق بوون توند گرتبوو، هاواری کرد ((وسبه .. بیده نگ به!))...

به لآم ئایا کریست دهیتوانی ئارام بگریت! ههستی ده کرد نه و وشانه ساله هایه له سینهیدا زیندون، ئیستاکێ ده رگای دلی خۆی کردۆ ته وه و نه م قسانه ده کات، غولآمه که خۆی به بازووی هه لئوآسی بوو پیی گوت ((بیده نگ به)) به لآم کریست به ته کانی نه و ی به زه ویدا داو رووی له پاول کرد.

- بیده نگ نام، هه موو شتی ده لپیم، ده بی ئارامی وه دهستی به یئمه وه، به لئ رامکردو له ژیر ناوو له شیکی دیکه هاتمه نه م گونده بچوکه؟ لیسه وه کو مرۆقی رۆژگار به سه ر ده به م و ده خۆم و ده خۆمه وه، کار ده که م و ده به م خاوه نی منال، ئاگریکی سه رسامکه هه لساو منیش بووم به ئاگریکی میه ره بان و ئارام بوومه وه، له ناو سویدا خۆم مات کرد تا ژم خۆراکی مناله کانی له سه ردا بکوئینی، بۆ فه تح کردنی دونیا، باوه شیئیکم به رز کرده وه، به لآم له نیو نه م ته شته بچوکه ی ماییدا له نگه رم گرت، شکۆو شکایه تیشم نییه، من کوپی مرۆقم نه کوپی خودا، بیه و ده یه درۆ به خه لک مه لئ که گوایه قه ده له م ده که ی و بانگه شه ی حه قیقه ت ده که ی.

- ئیستا نۆبه تی ته قینه وه ی پاول بوو، له کاتیکا هی رشی ده کرده سه ر نه و، هاواری کرد: نه م ده مه بی شه رمه ت داخه! بیده نگ به، ده نا مرۆق گویان له ده نگت ده بی و له ترسان زه نده قیان ده رژی، له ناو ورگی رزین و زولم و هه ژاری نه م دونیا یه، کریستی له خاچ دراو رابۆ ته وه و دلده ره وه بیکی به رخه بۆ مرۆقی شه ریف و مرۆقی

زولم لیکراو، ئیستا راست بی یا درۆ، بایه خی پی ناده م بۆ رزگار کردنی دونیا نه مه به سه .

- ویران بوونی دونیا له بهر کاریگه ریتی راستی باشتره له رزگار بوون له ناو درۆدا، بۆ؟ چونکه له ناو ورگی رابوونه وه بیکی وه هادا نه و کر مه گه وره یه خۆی شار ده وه.

- رووی ناوی راستی و درۆ چیه؟ هه ر شتی بآلی فرین بداته مرۆق ده بییه مایه ی خه لک کردنی کاری گه وه روو بلیمه ت و ئیمه به نه ندازه ی قامه تی مرۆق له زه مین هه لده کیشی، حه قیقه ته، هه ر شتی په رو بآلی فرین هه لپاچی درۆیه.

کوپی هه رماس وه کو نه وه وایه که زۆر له بله بانی، نه و بالآه ی که باسیان لینه ده که ی باله کانی لۆسیمفۆرن، بۆ ده خه نی؟

- هه لپه ته وه کو بولبول قسه ده که م، من ده رباره ی حه قیقه ت و درۆ نه وه ی که نه م دیتوه یا نا، له خاچ دراوه یا نه دراوه، نرخی فلسفه کی لای من نییه، راستی خه لق ده که م، له ریگه ی سه ره ختی تاسووق و یا وه ری نه وان خه لق ده که م، هه ولپان بۆ ناده م تا بیان دۆزه وه.

ریگه پایه ی مرۆق دروست ده که م، به مجۆره ده به م مایه ی سه ره له دانی مرۆق، باش گویکانت مووت که وه، بۆ رزگار بوونی دونیا له خاچدانی تۆ پیویسته من سه ره رای مه یلی تۆ له خاچت ده دم، رابوونه وه ی تۆش پیویسته، دیسان سه ره رای مه یلی تۆ زیندووت ده که مه وه، تۆ ده توانی له م گونده کۆله وه ره دانیشی لانک دروست بکه ی بۆ منالان، هه ر بۆ ئاگاداری جه نابتان ده بی بلیم که من هه وا ناچار ده که م شیوه ی تۆ وه رگری: له ش، تاجی له درک، بزمار، خوین، هه موو نه وانه زور رین، هه ریبه که یان به شیکه له ده ستگای رزگار کردن له هه ر سوچیکی نه م دونیا یه چاوانیکی زۆر سه یری به رزایی ده که ن تۆ به له خاچ دراوی له هه وا ده بینن، نه وان ده گرین و فرمیسک رۆحیان له گونا هه شواته وه، به لآم له رۆژی سییه م تۆ له گۆر هه لده ته کینم چونکه رزگار بوون بی رابوونه وه نییه، دوا دۆرمن و ترسناکترین دۆرمن مه رگه، من مه رگ به ناو نیشانی رابوونه وه ی کوپی خودا ده تارینم.

- ئەو حەقیقەتی نىيە، من ھەلەدەستمەو ھاواری لەخاچ نەدانی تۆ رانەبوونەو خودا نەبوونی خۆم دەکەم.

- ھەرچەند دلت دەخوازۆ، ھاوارکە، من لەتۆ ناترسم، ئەسلەن پىويست بە تۆ نىيە، ئەو چەرخەى ھەلیدەسوورینى، ئیستا خیرابوو، مەھار کردنى کارىكى بىھودەيە، راستیت بوى، ھەمان ئیستا کەقسە دەکەى، بۆ ساتى ھاتمە سەر ئەو ھىرشت بکەمە سەر بەرلەو ھى پىناسەى خۆت ئاشکرا بکەى بە مرۆفایەتى بىچارە بلێى کە لەخاچ نەدراوى تۆ بیدەنگ دەکەم، بەلام یەكسەر توورپەى خۆم خوار دەو ھو بەخۆم گوت:

- من تەنھا قسەيىکم کردو ھ، تەنھایەك پەيامم ھینا ھ (ئەشق، ھەمان بەس).

- بەگوتنى (ئەشق) تەوقى سەر گەردەنى تەواوى فریشتە ھەرماسەکانى ھەلگرت کە لەناو دەروونى مرۆفدا ھەلگرتو کابوون، بەم شىوہیەى کە خەيال دەکەى ئیشق - وشەيىكى سادە ھو ئارام نىيە: تەواوى لەشکر قەتل و عام کراون شارەکان ئاگرىان تىبەربو ھ، خوینىكى بى حسیبى لە دەروونى خۆى شاردۆتەو ھ. رووبارى خوین ئەشک و رووخسارى دونیای گۆرپو ھ، ئیستا ھەرچەند دلت دەيەوى دەتوانى ھاوار بکەى کە ((من مەبەستم ئەو نەبوو، ئەو ئەشق نىيە، یەكتر مەكوشن، ئیمەش براين، بەسکەن)) بەلام ئیستا ئەى فەلەكزە دەچۆن دەتوانى بەسکات؟ مەگەر نازانى کە (تیر لە کەوان دەرچو ھ ناگەریتەو ھ؟)

- وەکو ھەرماسى پیدەکەنى.

نەخیر، بەلكو ھەك پەيامبەرى بتەوى ونەتەوى، من دەبە پەيامبەرى تۆ. بەپى مەيلى خۆم دلتخواستى خۆم داستانى ژيان و رینمایى و لەخاچدان و رابوونەو ھى تۆ دروست دەکەمەو ھ، یوسفى نەجارى ناصیرەيى تۆ نەھیناوتە بوون، من تۆم خولقاندو ھ، من پاولى نووسەر، خەلكى کەلكیلیە.

- نا.....نا

- كى لە تۆى پرسى؟ من پىويستم بە تۆ نىيە، بۆخۆت لەكارى من وەردەدەى؟ كریست کەوتە سەرسەكۆى ھەوشەو ناتومیدانە سەرى نایە ناو ئەژنۆکانى: چۆن لەگەل ئەم دىوہ دەست و پەنجە نەرم بکات و رووبەروو بىتەو ھ؟

- پاول بەسەر سەرى كریست وەستا بوو کە کەوتبو ھ سەرخاك بە سەرزەنشتەو قسەى بۆ دەکرد: ((ئوستاد ئیلیازر، دونیا چۆن دەتوانى بەھۆى تۆ رزگارى بىت؟ بەھینانى كام نمونەى بالا دەتوانى دونیا ناچارى پەپرەوى کردنى خۆت بکەیت؟

- ئایا بەكەسى وەكوتۆ دونیا دەتوانى لەخۆى بەولاتر بپروات و رۆحى پەروبال دەركات؟ دونیا بۆ نەجاتى خۆى دەبى گوى لە من راگریت....

- كریست سەرى دەرووبەرى خۆى کرد ھەوشە خالى بوو بوو، غولام لەحالیكا لە گۆشەيىكا ھەلگرتو شكا بوو چا ھ سپیەکانى دەسوورا، وەكو سەگى میگەل لە زنجیردا دەیلوران، ژنان خۆیان شاردبو ھ.

ھاوسىكان رایانکردبو، بەلام پاول ھەك بلێى کە ھەوشە مەیدانىكى زۆر فراوانەو پىر لە ئاپۆرە، بە ھەلبەزینەو ھىك پەریە سەربەزایى سەكۆو دەستی کرد بە وەعزدان بۆ كۆمەلێكى نادیار.

- برايان، سەرتان بەرزكەنەو سەیركەن لەلایەك ئوستاد ئیلیازر لەلایەكى دى پاولى بەندەى كریست ھەلبژین، ئەگەر لەگەل ئوستاد ئیلیازر بپۆن، ئەوا دەكەونە ژیر كۆت و ژيانىكى تىكەل بە ھەژارتان دەبیت، ژيان و مەرگى ئیو دەبیتە مەر، كەمىك خورى و باعەبا و برىكى زۆر سەرگین جیدەھیلن، بەلام ئەگەر لەگەل من بن ئەو ئەشق و ھەول و جەنگ ھەرزانى ئیو دەبیت، ئیمە دونیا فەتەك دەكەین، ئیستا ھەلبژین، لەلایەك كریستى كورپى خودا، نەجاتى دونیا، لەلایەكى دى بزبسونى ئوستاد ئیلیازر، دەنگى لە فەزاو ھ بىسترا.

- ئەى پەيامبەرى میللەتان، ئەى رۆحى گەورە کە بە خوین و ئەشكى خۆت درۆ دەچنى و دەیکەى بەحەقیقەت، بکەو پىشەو ھ رینمایىمان بکە.. تا كوى دەچین؟ پاول بازو ھەكانى خۆى کردەو ھ، بە لەباو ھ گرتنى تەواوى دونیا ھاواری کرد:

تا نیگای خاکه سووری مرۆقـ ههتا زیاتر تا دلـی خاکه سووری مرۆقـ، سوپاس خوداوهند که دونیا فراوانه، نهوپه پری سراپیل، مهمله که تی میسر، سووریه حه به شه، ئاسیای بچوک، یۆنان و جهزایی پر بهر که تی قوبرس، ردزو کریت هه، دوورتر رۆم، دیسان دوورتر، بهر بهر که کان خۆیان و کهزی درێژو بۆر تهورداسی دهستیان، وای چ بهخته وهریه که رۆیشتن له کاتی سپیده، بهبای دهریا یاکیو له رووخسارمان، گرتنی خاچ و دانانی له میانی سینه و دلمان، دونیا به دست هینان، وای که چ بهخته وهریه که بچوک بوونه و کو تک خواردن، کهوتنه ناو- گوشه دووره کان و کوژران به خاتری کریت!))

پاول هاته و سه رخۆی و ئارام بۆه، نهو کۆمه له نادیاره له فهزا ون بوون، گه پاپه ووه کرستی دیت که مات و مه بهوت پشتی به دیوار دابو گوئی له و راده گرت.

- گوتم به خاتری کریت نه به خاتری تو ئوستاد ئیلیازر، به لکو به خاتری کرستی به راستی، کرستی من.

- کریت که ئیدی نهیتوانی بهرگه بگری، هۆر هۆر کهوته گریانه وه.

غولامچه لیبی نزیك بۆه و گوتمی ((کرستی ناصیره یی بۆ دهگری؟)) کریت به زه مزه مه کردنه وه گوتمی ((ئه ی هاورپی غه یی، مرۆقـ چون دهتوانی به دیتنی تاکه ریگایی، بۆ نه جاتی دونیا به گریان خۆی پپاریزی؟)) پاول ئیستاکئی له سه کۆ دابه زیوه، سه ری ئاره قه ی کردبوو، نه عله کانی له پپ کردبۆه، لیکئی دان تا تۆزیان لی بته کینئ ئه وکاته به ره و لای ده رگا که و ته ری به کرستی گوت که به شه رمه وه له ناوه ندی حه وشه وه وه ستابوو گوتمی ((تۆزی ماله که تم له نه عله کام ته پاند، خودا حافیز، ئوستاد ئیلیازر، خۆراکی باش و شه رابی باش و ماچی داغت پپرزبئی، به لام سه رله بهر سه ری من مه نئ ته گهر نه و کاره بکه ی؟، فاتیحته خۆیندراوه ته وه، هه ر له بهر نه وه ی نیگه رانیش نه بیت ده بی بلیم که دیداری تۆ بۆ من خۆش حالکه ر بوو، خۆم له چه نگی تۆ رزگار کردوه هه مان نه وه ده ویست، ئیستا ئازادم و خۆم ناغای خۆم خوا حافیز)).

دوای وتنی نه و قسانه، جووت ده رگای کرده وه به هه لبه زینه وه یه ک خۆی گه یانده نه و ریگاییه که به ئورشه لیم کۆتایی دیت.

غولام که له ده رگا چوو بووه ده ره وه سه یری تووره بوونی پاولی ده کرد، گوتمی ((چ په له یه کی هه یه، قۆلی هه لپریوه وه کو گورگی برسی راده کا تا دونیا له ده می بباته خواره وه))

ئه وکاته گه پاپه وه، تاسه ری کریت به دهستی خۆی گهرم بکات، رۆحی ترسناکی نه و که ئاسمان بۆ لیلکردنی هاتبوو ته لیسماوی بکات، به لام کریت له ئاستانه ی ده رگا رهت بوو له ناوه ندی جاده وه وه ستابوو، به تازارو تاسووقه وه چاوی پپریوه نه و په یامبه ره وه حشیه که له وان ده ور به ردا به په له ده رپویشتن نه و یادو بیقراریه ی که به ته واوی سپارد بووه دهستی له بیر کردنه وه ئیستا له ده روونیا سه ری ده ره ینا بوو.

غولام به وه حشه ته وه بازووی کرستی گرت، به ئارامی و له هه مان کاتدا فه رمانده رانه گوتمی ((کرستی ناصیره یی تۆ نه فسون بوی سه یری چی ده که ی؟ یا لا پپوین))

کریت که چاوه کانی پپریوه پاول که له کۆتایی ریگادا خه ریک بوو ون ده بی، نه راندی ((به ته نهام جی به یله)).

نه کا بته وی به دوای که وی؟

کریت جاریکئی دیکه به هاوار کردنه وه گوتمی ((به ته نهام به یله)) ددانه کانی ده که ویت، له پپیکا ههستی به سه رما کرد.

غولام، میړئ و مارتای بانگ کرد و به توندی کرستیان گرتبوو تا نه چیته ده ره وه.

مه ریم و مارتا، خۆیان و یه ک حه مکه منال به دوایانه وه، راکه راکه هاتن، ده رگا کانی ده ور بهر بوونه وه هاوسی کانی هاتنه ده ره وه، به ده وری کریتدا ته لقه یان به ستا، کریت له ناوه ندی جاده دا وه ستا رهنگی وه کو گه چی دیوار لی هاتبوو، له پپیکا پیلگه کانی که وت، له سه رخۆ گه وزیه سه رزه وی، ههستی کرد که نه ویان هه لگرت و دایانایه ناو جی، پاشان گولایان به لاجانگیدا هه لئسوی و سرکه بیکی سووریان نابوو به رلوتی، چاوانی کرده وه، ژنه کانی خۆی دیت و بزهیکی کرد، که چاوی به غولامچه که که وت به توندی دهستی نه وی گرت و گوتمی

- من توند بگره، لینه گه ری پپرم له هه مان جی که هه م باشه.

بووم به هاوسه‌ری تۆ، له‌بیرته که چه‌ندین و چه‌ندین په‌ره‌سیلکه هاتن، که چه‌ندین و چه‌ندین جار له‌گه‌ل یه‌ک تۆومان داوه‌ و دروینه‌مان کردووه، تریمان چاندووه و زه‌یتوغان کۆکردۆته‌وه؟ می‌ئێی ئازیزم، که‌زیه‌کانت سپی بوون و که‌زی مارتای نازاش))

می‌ئێ وه‌لامی دایه‌وه ((به‌ئێ دروسته، ئیدی پیربوین، ئه‌ودار می‌وه که ئیستا له‌ژێریا دانیشتبووین، هه‌مان ئه‌وساله که ئه‌و قه‌مبوره نه‌فره‌تیه هات وه‌بیرت دی؟ جادووی لێ کردی و تۆی بیه‌ۆش کرد، خودا ده‌زانێ که چه‌ندین و چه‌ندین سال تریی ئه‌ومپوه‌مان خواردوه.

به‌شی سی و سییه‌م

کریست له‌ژێر چه‌فیه می‌وی دیرینه‌ی هه‌وشه‌ی خۆی دانیشتبوو، ریشه‌ سپیه‌که‌ی به‌سه‌ر سینه‌ی رووتی ئه‌وا په‌رش و بلا‌وبوو، رۆژی جه‌ژن بوو، خۆی شوشتبوو، عه‌تری له‌مووی سه‌رو ریش و ژێر هه‌نگه‌ل دابوو، جلی تازهی له‌به‌رکردبوو، ده‌رگا داخرابوو که‌سی له‌ته‌نیشته‌ ئه‌و نه‌بوو، ژن و مناله‌و نه‌وه‌کان پیده‌که‌نین و له‌به‌شی پشته‌وه‌ی ماله‌دا یاریان ده‌کرد، غولامه‌که‌ که هه‌ر له‌ ده‌رکه‌وتنی سه‌حه‌ره‌وه له‌ بان دابه‌زی بوو، به‌ئارامی و له‌هه‌مان کاتدا تووره‌ چاوی پریبووه ئورشه‌لیمه‌وه.

کریست سه‌یری ده‌سته‌کانی کرد، چه‌ند پیربویمه، نه‌ته‌نها خۆم، به‌لکو ژن و دره‌خت و هه‌وشه‌ی ماله‌و ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌و به‌رده‌کان که پێیان له‌سه‌ر داده‌نیم ئه‌وانیش پیربوینه.

تووشی وه‌حشه‌ت بوو، چاوه‌کانی داخست و هه‌ستی کرد-زه‌مان- وه‌ک چۆن ئاو له‌ کانی خۆی، له‌ زه‌ینی ئه‌و، دیته‌ خوارێ وه‌لده‌رژیته‌ سه‌ر گه‌رده‌ن و سینه‌و که‌مه‌رو رانه‌کانیه‌وه‌ له‌ ئه‌جمادا له‌ژێر پیه‌کانیدا دیته‌ ده‌ره‌وه.

به‌یستنی ده‌نگی چه‌ند پیه‌که‌ له‌هه‌وشه‌دا که می‌ئێ بوو ئه‌وی له‌ ده‌ریای ئه‌ندیشه‌دا بینیی و هات و له‌ که‌نار پیه‌کانی ئه‌وا دانیشته، کریست ده‌ستی دانایه‌ سه‌ر که‌زیه‌کانی می‌ئێه‌وه، به‌فری پیری باربووه سه‌ر که‌زیه‌ شه‌به‌ق ره‌نگه‌کانی ئه‌ویشه‌وه، دلۆقانییکی له‌وه‌سف به‌ده‌ر سه‌راسه‌ری بوونی کریستی داگرت، له‌به‌رخۆ که‌وته ئه‌ندیشه‌وه ((من ئه‌وم پیرکرد، من ئه‌وم پیرکرد)) لاری‌بووه‌ له‌گه‌لیا قسه‌ی کرد ((می‌ئێی خۆشه‌ویست له‌و رۆژه‌ پیرۆزه‌وه که‌پیم ناوه‌ته‌ ناو ماله‌ت و بوومه‌ته‌ خاوه‌نی و

غولامه‌ بی سه‌روسه‌دای له‌بان دابه‌زی و رووبه‌رووی کریست وه‌ستا، می‌ئێ هه‌لسایه‌وه‌و رۆیشت، هه‌زی له‌و زرکوره‌ نه‌ده‌کرد، ئه‌و نه‌گه‌وره ده‌بوو نه‌تیه‌په‌رینی رۆژان کاری له‌و ده‌کرد، مرۆقه‌ نه‌بوو، به‌لکو رۆح بوو، رۆحیکی شه‌رانگیز که هاتۆته ئه‌و ماله‌و جیی نه‌ده‌هیشته، هه‌زی له‌ چاوه‌ کرته‌ک و سه‌یرو گالته‌ئامیزو قسه‌ به‌دزیه‌کانی له‌گه‌ل کریست نه‌ده‌کرد، غولام به‌نیگای گالته‌ئامیزی نزیکه‌وته‌وه، ددانه‌ تیزو سپیه‌کانی بریقه‌ی ده‌دایه‌وه، به‌ئارامی گوتی ((کریستی ناصیره‌یی دیماهی نزیکه‌ ده‌یته‌وه))

کریست به‌سه‌رسامیه‌وه گه‌رایه‌وه ((کام دیماهی))

غولام ئه‌نگوستی نایه‌ سه‌رلیتو قسه‌ی خۆی دووباره‌ کرده‌وه، رووبه‌رووی کریست وه‌ستا و به‌خنده‌وه سه‌یری ئه‌وی کرد.

کریست پرسی ((نه‌کا بته‌وی جیم به‌یالی؟)) له‌پریکا هه‌ستی به‌شادی و ئارامییکی سه‌رسام کرد.

- به‌ئێ کۆتایی گه‌یشته‌وه، کریستی ناصیره‌یی، بۆ بزه‌ت دیتێ؟

- هیوادارم سه‌فه‌ریکی باشت هه‌بی، ئه‌وه‌ی که ده‌مویست له‌تۆ به‌ده‌ستم هینا، ئیدی پێویستیم به‌تۆ نییه.

- رپورده سمی مالوایی ئەمەییە؟ ئەو هەموو ناسوپاسیەم لە تۆ پیشبینی نەدەکرد، واتە ئەو هەموو رەنجەیی کە بۆ تۆم کیشاوه، ئەو هەموو هەولەیی کە لە رپیی بەدیھێنانی مەیلەکانی تۆم ئەنجام داوه بۆ بەرھەم بوو؟

- ئەگەر مەبەستی تۆ ئەو بووبی کە وەکو هەنگ من لە هەنگوین بجنکیینی، ئەو رەنجت بەباچوو، ئەو هەنگوینەیی کە جیتی نیاز بوو خواردم بالەکانم تۆ نەنان.

- کام بال، هەپەرۆتی؟

- بالەکانی رۆحم

غولامچە کە بە شەرارەتو پیکەنی ((بەدبەختی بینەوا، وا خەیاڵ دەکەیی رۆحت هەییە؟))

- هەلبەتە هەیتەم، رۆحم پپووستی بە فریشتە و پاسەوان و غولام نیە، نازارە.

- فریشتەیی پاسەوان لەتورپەبیان شیتت بوو ((هەیی یاخی!)) بەردیکی لەبەردرپۆژی حەوشە هەلکەندو لەمیانی مشتەکانی خۆیدا وردی کردو تۆزەکەیی بەبادا، گوتی ((زۆر باشە دەبینین)) و بەجۆینەو بەرەو دەرگا چوو.

دەنگی هاواریکی وشک و زاری و شیوون لەهەوادا باگۆی کرد، ئەسپەکان حیلانیدیان، ئاپۆرەیی خەلک بەراکردن و هاوارکرنەو هەلپۆزانە جادەو ((تورشەلیم وا دەسووتی، تورشەلیمیان گرت.. بەدبەخت بووین))

چەند مانگی بوو لە ئابلۆقەیی رۆمیەکاندا بوو، بەلام سرائیلیەکان چاوی ئومیدیان برپیوو یەھودا، ئەوان لە ئەماندا بوون، شاری پیرۆز نەیدەتوانی بسووتی، شاری پیرۆز ترسی نەبوو، فریشتەیی بەخۆی و شیمیرەو لەکەناری هەر دەرگاییکەو وەستابوو، ئیستاکۆ ژنان بەقیژەو هەلپۆزانە کوچەکانەو، پیاوان جل و بەرگیان دراندو هاواری دەرکەوتنی خودایان دەکرد، کریست هەلسایەو، دەستی میڕی و مارتای گرت، ئەوانی برده ژووورەو دەرگای جوت کلۆم دا.

بەمیھەربانیەو بەوانی گوت ((بۆ دەگرین؟)) بۆ لەبەرەبەر ئیرادەیی خوا دەووستن. گوی بگرن لەقسەکانم مەترسن، ژنە خۆشەویستەکەم زەمان ئاگریکەو خواوەندیشی لەدەست گرتوو و هەموو سالتی بەرخیی -پسح- لەشیش دەداو بەسەر ئاگریدا دەنیت، ئەمسال ئەم بەرخە ئورشەلیم و سالتیکی دیکە رۆم و سالتی دوابی...)).

میڕی هاواری کرد((مەولای من بیدەنگ بە)) لەبیرت چوو کە ئیمە ژین، بۆ دەسلەتین))

کریست گوتی ((میڕی لەمن ببووورە، لەبیرم چو کاتیی کە دل لەسەرەو بۆ خوارەو دەگرن، هەموو شتی لەبیر دەکری و بۆ رحەم دەبی)) لەهەمان حالدا کە قسەیی دەکرد، دەنگی پپیەکی سەنگین لەدەرەو بیسترا، پاشان دەنگی هەناسەیی گیارو بەرگویی کەوت، دەرگا بە گاشەبەردی گەرە کوترایەو. غولام لەجپۆه هەلسایەو، بەری دەرگای گرت بەبزیکی گالتەنامیز سەیری کریستی کرد، پرسیی ((مۆلەت دەفەرمووی دەرگا بکەمەو؟ جەنابی کریستی ناصیرەیی؟ هاوارییە کۆنەکانتن))

- هاوارییە کۆنەکانی من؟

غولامە کە گوتی ((هەر ئیستا بەزیارەتی جوانی ئەوان شاد دەبیست)) دەرگای کردەو، زنجیرەیی لە پیرەمێردانی وردیلە بەدیارکەوتن، بەسەر و پۆتەلاکی تیکشکاو کە دەست نیشان نەدەکرا، لەکاتیکی پشتیان بەیەک دابوو، هەلخزینە حەوشەو، وەک بلییی لەشیان بەیەکەو جۆشی خواردی جیاکردنەویان مەحال بوو.

کریست هەنگاوی بۆ پیش چوو وەستا، ویستی دەستی دریش کات و بەخیرەتانیان بکات، بەلام لەپریکا هەستی کرد کە لەژێر هاواریکی تال و نەفرت و بەزەیی وردو خاش بوو، مشتتیی خۆی کردە گری و لەچاوەوانیدا مایەو، بۆنی بۆگەنیویکی سەنگین لە گۆچانی درزبردو پرچی بۆنگرتوو برینی دەم کراوەیان هەلدەستا، بۆنی گەنیو فەزای پرکرد، غولام چوو بوو سەر سەکۆو، تەماشای دەکردن و پیدەکەن. کریست هەنگاویکی دیکەیی هەلپۆزا رووی قسەیی کردە پیرەمیڕدی کە لەپیش گروپەکەدا بوو ((وەرە ئیترە بزائەم، تۆزی زەمانە پەردەیی ناو تە سەرچاوەکانم، شتی

مهێلی تا ئه و تۆزه پاک که مه وه و تۆ بناسم، دلم داده خورپیی، به لام ئه م له شه شكاوه و ئه و چاوه بی پرستانه م توانای ناسینه وه بیان نییه

- مه ولای من نامناسیته وه

- په ترۆس تۆ هه مان ئه و به رده ی که جارێکیان له سه رده می گه مژهلێ جیحلیم ده مویست کلێسای له سه ر بوونیات بنیم؟ کورپ پونس، چه ند داشکاوی! ئیدی به رد نیت، به لکو ئه سفه نجیکی پر چال و چۆلێت.

- مه ولای من زه مانه!

- کام زه مان؟ زه مان قاییلی سه رزه نشت نییه مادامه کی رۆح به هیزه وه بینیته وه، له شیش به هیزه ده هیلتیه وه، ده سه ته درێژکاریه کانی زه مانیش کورت ده کاته وه ((په ترۆس رۆحی تۆ دوو چاری نابودی بووه... رۆحی تۆ...))

- گرفتاریه کانی دنیا منی خستۆته ئه م حاله وه، ژم هیناوه، بومه ته خاوه ن منالو برینداربووم، سوواتانی ئورشه لیم بینن، ئاخ من مرۆقم هه مو ئه و شتانه منی داشکاند. کریست به هاودلیه وه ده که وته زه مژه مه وه: ((به لێ دروسته تۆ مرۆقی ئه و هه مووه دا پرماندووی، په ترۆس بیچاره، له باری هه نووکه ی دنیا مرۆق ده بی هه م هه رماس و هه م خودا بیته تابتوانی به رگه بگری، ئه و کاته کریست رووی له نه فه ری دووه م کردو گوتی ((وا... تۆ؟ لووتیان بریوی، روو خسارت وه کو که لله سه رت پر چال بووه، به م وه سفه وه، چۆن چاوه روان ده که ی بناسمه وه، هاوړی دیرینه کم، قسه بکه)) ((مه ولای من)) تاشایه تۆم وه بیردیته وه به له رزینه وه، به بانگیکی به هیزه بانگی کرد ((مه ولای من)) ئه و کاته سه ری له به ر خۆ ناو بینده نگ بوو..

- یاکوب، کورپ گه وره ی زوبه دی! ئه ی زه به لاح که شه شدانگ هه مو وه واسه ت لای خۆت بوو، ئه وه تۆی؟

یاکوب له حالێکا لووتی هه لکشاندو گوتی ((مه ولای من ته نه نا ئیسقام ماوه تۆفانیکی سه خت منی له پێ خست، له بنی که شتی درزبردوودا، به ده نی کون کون بوو ستوونه که ی که وت و که شتی شکا و گه رامه وه به نده ر)).

- کام به نده رگا؟

- مه ولای من... تۆ

- من ناتوانم کارێکت بۆ بکه م، تامیرگای که شتی نیم که بتوانم له ناویا تامیر بکریته وه، ئه وه ی که ده مه وی بیلیم دلت ئازار ده دا، به لام عه ینی عه داله ته، ته نه ا به نده رگا بۆ تۆ بنی ده ریایه .. دوو دوودانه ... چواردانه.

له پریکا نه فه رت و خه میکی مه زن زال بوو به سه ر کریست، رووی له سی نه فه ری دوایی کرد ((ئیه سی نه فه ر؟ ئاهای تۆی له نده هزی گه مژهل که رۆژگاری ناوت ناتانیل بوو، بۆ وا دارژاوی؟ توخودا سه یری ئه و که فه له هه لمساوه ت و ورگه به به دوو چینه ت بکه! ئه وه بۆ ئه و بازووه ناسینه ت وای به سه ر هاتوه؟))

ئیه ستا شتی نیت، جگه له ته لاریکی سی ته به قه یی، به لام خه م مه خۆ بۆ چوونه به هه شت ئه مه به سه))

به لام ناتانیل توورپه بوو ((کام به هه شت؟ خراپ ناگوزه ری، که من گوێکان و نه نگوسته کان و چاویکم له ده ست دا! له وه ش بترازی، ته واوی ئه و شتانه ی له گوێی ئیمه ت ئاخنی بوو، ته نه ا مه ستی بوو ئیه ستاکی مه ستی له سه ری ئیمه دا په ریوه، فیلیپ به رای تۆ دروست نالیم؟))

پیره میردی ریقنه یی که له م نیوه نده دا ون بووبوو، گوتی ((ناتانیل چی بلیم؟ ئه وه من بووم که بوومه هۆی ئه وه ی په یوه ندی به ئیمه وه بکه ی، له به ر ئه مه من شایانی سه رزه نشتم)).

کریست به هاودلیه وه سه ری راته کاندو ده ستی ئه و پیره میرده ریقنه ییه ی گرت که پیمان ده گوت فیلیپ ((ئه ی فیلیپ من عاشقی زارینه وه ی تۆم تۆ باشترین شوان بووی بۆ مه رت نه بوو، ئه وه ی که هه تبه و نه تبه و گۆچان بوو شوانکاره یی هه وات ده کرد، شه وانه بات له ئاخوړه وه ده برد بۆ له وه راندن، له خه یالی خۆت ئاگرت داده گیرساندو مه نجه لی گه وره ت له سه ر داده ناو شیرت له مه نجه له کان ده کولاند له به رزایی کیوه وه

هه‌لنده‌پرشته ده‌شته‌كانه‌وه تا هه‌ژاران بیه‌خۆنه‌وه، ته‌واوی سه‌رو سامانی تۆ له ناو دل بوو، ده‌ره‌وشی هه‌مووی هه‌ژاری و هاوارو ته‌نهایی و برسیه‌تی بوو.

بوونه یاوه‌ریی هه‌مان ئه‌و مانایه‌ی هه‌یه! ئیستا فیلیپ ئه‌ی باشترینی شوانان، وا له پێ‌که‌وتی ئه‌فسوس که تۆ تاسووقی مه‌ری به‌راستی بووی، مه‌رانی که تۆ بتوانی خوری و گۆشتیان به‌ده‌ست بگری... و نابودبووی.

فیلیپ پرسى ((که برسی دەم چاوه‌پروانی چی بکه‌م؟

کریست وه‌لامی دایه‌وه ((بیر له خودا بکه‌وه تیر بیت)) ئه‌و کاته دووباره تووشی دل‌ه‌قی بوو، رووی له پیره‌مێردی قه‌د چه‌میه‌و کرد که له‌ناو مه‌نجه‌لی گه‌وره‌ی ئاودا که‌وتبووه له‌رزینه‌وه له جی‌ی خۆی دا مابۆوه، جلی کۆنینه‌ی خۆی وه‌لانا چاوه‌کانی ئه‌وی لیک‌کرده‌وه، به‌لام نه‌یتوانی بیناسیته‌وه، له‌و کاته‌ی که سه‌یری پشت گوپی کرد قه‌له‌میکی شکاوو تۆزو غوباری ساله‌های ساڵ نیشته‌وی بینی و پیکه‌نی.

- به‌خیرییی ئه‌ی که‌رویشک که گوپییه پان و تیژو پر مووه‌کانت له ترسان ده‌له‌رزوی له‌هه‌مان کاتدا بزۆزو تیئسووی بیست بوون، به‌و قه‌له‌مه‌ی خۆت که وه‌کو ئه‌نگوست له‌مه‌ره‌که‌بی دلت ده‌برده خواره‌وه، هیشتاش کاغه‌زه‌کان خه‌ت خه‌ت ده‌که‌ی؟ به‌لێ مه‌تی نووسه‌ری‌من؟

قه‌له‌می شکاو هیشتاش هه‌ر له‌به‌ر گوپیته، نه‌کا جه‌نگت راگه‌یاندی و وه‌کو رم سوودت لی وهرگرتی؟

- بۆ چاپلوسی ده‌که‌ی؟ ده‌ته‌وی که‌ی ده‌ست له گالته پیکردنی ئیمه هه‌لگری؟ ئۆخ که به‌چ شکۆو گه‌وره‌ییه‌ک ده‌ستم کرده تۆمارکردنی ژیان و زه‌مان! خۆشم و پیرای تۆ جاویدانی ده‌بووم، ئه‌و هه‌موو ماندوو بوونه به‌باچوو...

- کریست له پریکا هه‌ستی کرد ئه‌ژنۆکانی شل بوون، سه‌ری نایه به‌رخۆ، به‌لام به‌خیرایی و تووره‌بییه‌وه، سه‌ری به‌رزکرده‌وه، به‌هیماییکی هه‌ره‌شه‌تامیز په‌نجه‌ی بۆلای مه‌تی درێژ کردو گوتی ((بیده‌نگ به به‌چ زاتیکه‌وه ئه‌م قسه‌یه ده‌که‌ی؟))

- پیره‌مێردی لاوازو لۆچ له‌نیوان پێیه‌کانی ناتانیل به‌دیارکه‌وت و بناغه‌ی پیکه‌نیی دانا و کریست گه‌راپه‌وه‌و بی چهندو چوون ئه‌وی ناسیه‌وه.

- تۆماس، منالی هه‌وت مانگه‌م، به‌خیر بیی، ئه‌وه چیت به‌سه‌ر ددانه‌کانت هیئاوه؟ ئه‌و دوو به‌نه‌مووی سه‌رت چی لیها‌ت؟ ئه‌و ریشه چه‌وره‌ی که به‌چه‌نه‌گه‌ت هه‌لواسرابوو له‌کام بزنت به ئه‌مانه‌ت وهرگرتبوو، من که باوه‌ر ناکه‌م تۆ هه‌مان تۆماسی دوو رووی هه‌وت چاوی ژیر کا بیت.

- باوه‌ر بکه‌ن، که به‌بی هه‌له‌ره‌ینی ددان و دوو به‌نه‌مووی سه‌ر هه‌موو شتی میزان میزانه!

- وه‌کو که‌له‌شیر وایه هه‌موو رۆژی له‌کاتی که‌له‌شیر خۆیندندا له‌به‌رزایی سه‌رگینه‌وه قوقه قوقی بوو له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش ده‌یزانی که هه‌لانتی خۆره‌تاو له هیزی ئه‌ودا نییه، به‌لام ده‌خوینی و خۆره‌تاو ده‌ده‌هیئیی، چونکه که‌له‌شیر بی جی و به‌لاش نییه.

- ئه‌ی قاره‌مانی قاره‌مانان، بلێ بزائم ئایا تۆش بۆ رزگاری ئورشه‌لیم جه‌نگیوی؟

- ئه‌دای په‌یامبه‌ری؟ مه‌گه‌ر خودا رۆحی بڤ کردۆته تۆوه...؟

- خودا چ کاریکی به‌م بابته‌وه هه‌یه؟ ئه‌قلم به‌کارهیناو رازه‌که‌م دۆزیه‌وه.

- چ رازی.

- رازی ئه‌وه‌ی که بوون به په‌یامبه‌ر چ مانا ده‌دا، خودی خوای گه‌وره‌ش زمانی ئه‌م رازه ده‌زانی، وه‌ک ده‌لێن فه‌رامۆشت کردووه؟

- ئه‌فین بغه‌رموو، وه‌بیرم به‌یته‌وه: په‌یامبه‌ر کییه؟

- په‌یامبه‌ر که‌سیکه کاتی هه‌موو ناویمید ده‌بن ئه‌و ئومیدده‌واره، هه‌رکاتی که هه‌موو ئومیدده‌وارن، ئه‌و ناویمیده، هه‌لبه‌ت ده‌ته‌وی په‌ی به به‌لگه‌که به‌ی، باشه، باشه بۆ ئه‌وه‌ی مانای ئه‌و رازه ((رازی گه‌وره)) که ((چه‌رخ‌ی زه‌مانه ده‌سووری)) باش په‌ی پی به‌ی؟

- کریست له کاتیځدا چاوی لهو هه لده ته کاند گوتی ((تۆماس، که له گه ل تۆ ببیته لایه نی قسه کردن مه ترسیه، له ناو شهو چاوه وردانه ی تۆ کلکیځ و دوو قوچ و تریشقه نووریکی سوتینه ر ده بینم))

- مه ولای من، نووری به راستی ده سووتینی، خوشت شهو باش ده زانی، به لام دلت به مرۆقایه تی ده سووتی، دلی مرۆق، ده سووتی و به زه بی دیته وه، چونکه دونیا له تاریکی دایه، به لام شه قلی مرۆق ره حمی به سه رنایه ته وه، له بهر شه مه یه دونیا ده سووتی و روشن ده بی.. به هیما ی سه ر منت ده وی بیده نگ بم باشه بیده نگ ده بم، مرۆق نابی رازی وا له لای مرۆقی ساده دل نا شکر بکات.

- شه نه فهره کییه؟

تۆماس خۆی تاده می ده رگا هینا، هیما ی بۆ مرۆقیکی زلو زه به للاح کرد که وه کو دره ختیکی په ژمورده و بریقه دار له ئاستانه ی ده رگادا وه ستابوو، ره گی مووی سه رو ریشی هیشتا سووربوو.

- شهو ده لیم، یه هودا، ته نه نا نه فهری که هیشتا خۆی به سه ر پیوه راگرتوه. مه ولای من ناگادار به، شهو پر قودره ته وه هه رگیز خۆی نادا به ده سه ته وه، به نه رمی و لووتفه وه قسه ی له گه ل بکه، بیینه له بهر تووره بی که لله ی دوو که لی لی هه لده ستی.

- له بهر شه مه، بۆ ساغو سه لامه ت مانه وه له چنگ و ددانی شه م شی ره کیوه باشتره شیریکی ته هلی به دوا ی شهوا بنی زین و ده ستگیری بکه یین...

- کریست شهو کاته دهنگی به رز کرده وه گوتی ((برام یه هودا زه مانی پلنگ مرۆق خۆری که، متمانه به مرۆقه کان ناکات و شارو قه له مپه وه هه تا ((خودایه لیم بسوره)) خودا کانی ش ده خوات، به لام تۆ رزگارت بوو، جو ش و سووره بی تۆ هیشتا نه نیشتوته وه ناتوانی له گه ل دونیا بگوخیی، من هیشتا شهو خه نجه ره ی که هه رگیز خۆی به ده سه ته وه نادات له ته نگه ی باخه لت ده بینم، هیشتا نه فره ت و سووره بی و ئومید که ناگری گه نجیتین له چاوتایه ... به خیری بی؟)).

یۆحه ننا که له که نار پیی کریستدا که وتبوو، به ردینی سپی و دوو برینی قوول به سه ر گۆناکان و گه رده نیه وه ده ست نیشان نه ده کران، به زه مزه مه کردنه وه گوتی ((یه هودا مه گه ر که یی؟ ئوستاد به خیر انتت ده کات، سه لام و شه حواله پرسی له گه ل بکه))

په ترۆس گوتی ((شهو وه کو هه رزه بی سه رکیش و که لله شهق، گه ز له لیوه کانی ده دا تا بهر له قسه کردنی خۆی بگریت))

به لام کریست چاوی بریبوه یا وه ری کیوی خۆی و به لووتفه وه قسه ی له گه ل کرد: ((یه هودا مه له قاسیده کانی هه وال کاره گه وره کانی تۆیان گه یاندوته من، تۆ له کیوت دایه و دژی سته مگه رانی ناوه وه ده ره وه کارزاریت کردوه، ئیستا له کیو سه ره و ژوور بوویته وه و چوویته لای ئورشه لیمه وه، سه دووقیه خیانه تکاره کانت ده ستگیر کردوه، نه واری قورمزیت له گه رده نیانا به ستاوه وه وه کو کۆیله له کوشتارگای خودای سرا ییلدا سه رت بریون. یه هودا تۆ مرۆقیکی گه وره وه مه لول و ناو میدی، لهو رۆژه وه که له یه کتری جیا بوینه وه رۆژی خو شبه ختیم نه دیوه، برام یه هودا دلم زۆر بۆ تۆ ته نگ بووه، .. به خیر بی))

یۆحه ننا چاوه زه نده ق چووه کانی خۆی بریبوه یه هودا که هیشتا بۆ قسه کردن لیوی خۆی ده گه ست. به زه مزه مه کردنه وه گوتی ((هیشتا له که لله ی دوو که ل هه لده ستی))

به خیشه خیش خۆی گه یانده شه وانی دیکه.

په ترۆس گوتی ((مه ولای من ناگادار به، شهو ته واو تۆی خستوته ژیر نیگای خۆیه وه وه خه ریکی هیتر کردنه)).

کریست به رده وامی به قسه کانی خۆی دا ((یه هودا برام، خه ریکم قسه له گه ل تۆ ده که م، مه گه ر ناییستی؟ به خیر هانتت ده که م، به لام تۆ ده ست له سه ر سینه ت دانانی و سه لام ناکه ی، نه کا تازاری سرا ییل تۆی دوو چاری لالی کردبی، لیوه کانت ده ک رۆژی تۆ پیای، پرستت هه بی، مه که وه پرسه وه، تۆ تازایه تی وه زیفه ت شه نجام داوه، به لام مرۆق، به رابه ر سه ریچی کردنی خودا ده توانی چی بکات؟ جه نگی نی تۆ بۆ سرا ییل جه نگ بووه له گه ل خودا له زه ینی شهو، شهو شاره پیرۆزه چه ند سال بوو

بسووه خوڤه مېش)) فيلپ له روى ترسه وه كهوته زه مزه مه ((سهيركه، پيههك هاتوته پيشتر، سهرى وه كو گا هيناوته خواره هه ئيستا هپرش دهكات)).

ناتانيل گوتى ((كورپنه باستر وايه بچينه كه نارتيكه وه وا خهريكه مشتى بهرز دهكات وه)).

مارتاو ميړى هاتنه پيش و گوتيان: ((مهولاي من، ناگاداربه))

به لام كريست به دلنيايييه وه بهرده وامي به قسه كاني خوڤى ددها، ليوه كاني به شيويه يكي ههست پيكر او دهستيان به له رزين كرده بوو.

برام يه هودا، منيش به پيى تواناي خوڤم جه نكيوم، له كاتي جحيلي دا، ده مويست دونيا رزگار بكمه، به لام پاشان كه نه قلم رسكاو پوخته بوو، دهستم له هه وهه سى جحيلي كيشايه وه، پيم نايه ريى پياوانه وه، چومه دواى كار وه، زهويم كيلا، بيرم لي دا دارميوو زه يتونم چاند، له گه ل ژندا هاويا وهش بووم و مرؤقم خهلق كرد، به مجوره زال بووم به سهر مهرگ، مه گهر قسه ي هه ميشه ييم نه وه نه بوو؟ باشه به سهر قسه مه وه وهستام، زال بووم به سهر مهرگ.

يه هودا له پريكا وه كو تيرى له كهوان ره هابوو به وه پاشداني په ترؤس و ژنه كان كه له مياني نه وو كريست بوون به دهنگيكي به رزو وه حشى هاواري كرد ((نه ي خائين))

هه موويان له شويني خوڤيان هيدمه يان گرت، رهنك له رووخساري كريست په رى دهستي نايه سهر دللى و به زه مزه مه كرده وه گوتى: ((يه هودا من و خيانهت؟ قسه يكي ناشايسته ت هاويشته سهر زمان، قسه ي خوڤت بكيشه وه.

- نه ي خائين .. نه ي په يمان شكين!

پيره ميړده ورديله كان له ترسان خوڤيان خراب كردو ناماده ي راكردن بوون، توماس پيشتر خوڤى گه يانده كوچه وه، ميړى و مارتا پيشيان له وان گرت، ميړى هاواري كرد ((برايان توخودا مه رږن، هه رماس دهستي له مه ولاي ئيمه قيت كرده توه، ده به وي

لبي بدات)). مارتا دهستي په ترؤسى گرت كه خهريك بوو رايده كردو گوتى ((بو كوى ده رويى؟ ده ته وي دووباره خوڤتى لي نه بان بكه ي؟))

فيلپ گوتى ((وه لاهى من خوڤم له م باه ته ناده م، نه سخه ريو تي بازوويكي قودره تمه ندى هه يه و من پيرم، ناتانيل باستر وايه ده رپه رين)). يه هودا و كريست رووبه روى يه كترى وه ستابوون، هه لم له له شى يه هودا هه لده ستا، بوڤى نار هقه و برينيكى هه و كروى ددها، دووباره هاواري كرد ((نه ي خائين نه ي په يمان شكين! جيه گه ي تو سهر خاچ بوو، خودا وه ندى سراييل تو ي له وي دانا تا بجه نكي، به لام بو ساتى كه ئيزائيل سهرى به رز كرده وه، تو له جيوه هه لقه لاي، رات كردو خوڤت له ژير دامه نى ميړى و مارتا شارده وه، هه ي ترسنوك! له ژير ناوى كريتى ئيليازرو ناوو پوڤته لاي خوڤت كوږى تا خوڤت نه جات بده ي)).

په ترؤس له په ناي نه و زاته ي كه ژنه كان به ويان به حشى بوو، قسه ي يه هودا ي برى و گوتى: ((يه هودا ي نه سخه ريو تي رى و ره سى قسه كردن له گه ل مه ولا وايه؟ تو مه گهر ريزى سهرى خوڤت ناگرى؟))

نه سخه ريو تي كه مشتى خوڤى له هه وادا راته كاند به هاوار كرده وه گوتى ((كام مه ولا؟ تو ناو له و پياوه ده نيى مه ولا؟ مه گهر چاويكت بو ديتو ته قليكت بو قه زاوه ت كردن نييه؟ مه گهر واده واده كار يه كاني نه وت له بير چوه؟ نه ي كوا له شكري نه و فريشتانه ي كه قه رابوو بو رزگار كردنى سراييل دابه زن؟ كوا نه و خاچه ي بو ناسمان هه لده چوو تا بيته په يژه ي ئيمه؟ به لام نه و كريستيانويه قولاييه له كاتي رووبه رويون له گه ل خاچ سهرى گيژبوو بيهؤش بوو، نه و كاته ژنان نه ويان گل دايه وه تا مناليان بو وه به ربينى..

نه و كريستيانويه كريته ده لپى شه رى كرده وه به نازايه تيش شه رى كرده وه، به لى دروسته، نه و وه كو كه له شيرى مال به خو گيف كردن و ستايش كرده وه بو نه ملا و نه ملا ده روات، به لام نه ي په يمانشكين جيى تو سهر خاچ بوو خوشت نه وه ده زانى، نه وانى ديكه ده توانن زه وي به يار ناوه دان كه نه وه و ژنه به نازه كان باردار كهن، به لام قسه ي من نه و يه كه وه زيغه ي تو سهر هه لگه پرانى خاچه، لافى زال بوون به سهر مهرگ ليده ده ي،

واى له تۆ كه ناوى له منداڵا وه بهر هينان ده نيى زال بوون به سهر مهرگا! ليگه پى با پيت بليم كه ههر منالى لوقمه ييكي به تامه بو ئيزاييل، تۆ خوت كردۆته بازاری گوشت فرۆشى بۆ ئيزائيل و لوقمه يى بۆ تاماده ده كهى..... ئه ي خائين ئه ي په يمان شكين، ئه ي ترسنوك!) ((كريس ت كه ئيستاكى له رزى كه وتبووه ته واوى به ده نيه وه به زمه كردنه وه گو تى ((برام يه هودا، به نهرمى قسه بكه))

يه هودا هاواى كرد ((ئه ي كورپى نه جار تۆ دلت شكاندم چۆن چاوه روانى ئه وه له من ده كهى به نهرمى قسه ت له گه ل بكه م، جار جاره ده مه وى وه كو بپوه ژنى دادو شيوه ن بجه مه ئاراهو سه رم له به رد بكو تم، ئاخ نه فره ت له و رۆژه ي كه تۆ له دايك بووى له و رۆژه ي كه من له دايك بووم، له و سه عاته ي كه تۆم ديت و دلت پر له ئوميد كرد! ئه و كاته كه له پيش ئيمه دا ههنگاوت ده ناو ده رباره ي ئاسمان و زه وى قسه ت بۆ ده كردين، چه ند له زه ت به خشو پر به ره هم بوو، مژده ي ئازادى ده دا، هيشووه ترى وه ك منالى دوازه ساله به ديارده كه وت.

به دانه ي گه نم تير ده بووين، رۆژى كه ته نها پينج نامان هه بوو ئاپۆره ييكي هه زار نه فه ريمان نان داو دوازه سه به ت نانيش مايه وه، چ به ئه ستيره بليم كه له شكۆه له ئاسمان نوورى هه لده پرژاند، ئه وان ئه ستيره نه بوون فريشته بوون، نه فريشته نه بوون ئيمه بووين: ياره وانى تۆ، هه لده هاتين و ئاواده بووين و تۆش له مياندا وه ك ئه ستيره ي قوتبى چه سپاوى و ئيمه ش به سه ماوه به ده ورى تۆ ته وافمان ده كرد. له بېر ته منت له باوه ش گرت و به ده سه ت پاچه يى گو تت كه ((من ئاشكرا بكه ده بى له خاچ بدريم و رابمه وه تا بتوام رزگارى به ده ست به ييم)).

يه هودا بۆ ساتى له قسه كردن وه ستاو ئاخى كى هه لكيشا، برينه كانى سه ر له نوئى كراوه و كيمى لى هات، پيره ميڤرده ورديله كان به سه رى شوڤه وه بويان له هه ولى وه بېره ينانه وه ي رو داوه كان و گه رانده وه خويان بوون بۆ ژيان، دلۆپه فرميسكى، له چاوى كريس تدا ئه لقه ريز، له كاتيك با ته توورپى دلۆپه فرميسكى ده سپيه وه، ده ستى به هاوار كرده وه، گريى دلى هيشتا خالى نه بوو، باعه باعث ده كرد ((من به رخي خودام، ده چه قوربانگا تا دونيا رزگار كه م، برام يه هودا هه راسان مه به، مهرگ ده رگا ييكه كه به جاويدانى ده بيه ته وه، ئيدى ده بى به نيوانى ئه م ده رگا يه دا بچين يارمه تيم بده))

((من كه دلّم له گره وى خو شه ويستى و متمانه ي تۆدا دانابوو، خواستى تۆم به جيّه يناو تۆم ئاشكرا كرد .. به لام تۆ ... تۆ)) يه هودا كه فى كردبووه سه رليوان، له حالتيكدا شانى كريس تى گرت و به توورپى رايده ته كاند، ئه وى به ديواره وه چه سپاندو ده ستى به هاوار كرد ((چى دياره كه تۆ ليڤه چى ده كهى؟ بۆ له خاچ نه دراي؟ هه ي ترسنوك، ئه ي په يمان شكين، ئه ي خائين! ته واوى وه زيفه ي تۆ ئه وه بوو؟ مه گه ر شه رم ناكه ي؟ مشتم به رزه كه مه وه و لیت ده پرسم بۆ له خاچ نه دراي؟)) كريس ت به ده سه ت پاچه ييه وه داوى ليكرد ئارام بگرى، له هه ر پينج برينى له شى كريس ت بارزقه ي خو ين ده ستى پيكرده ... په ترۆس دووباره زاتى وه به ره اتى ((يه هودا تۆ مه گه ر به زه بيت نييه؟ پى و ده سه ت كانى ئه و نايبينى؟ خو ين له دلى هه لده رژى، ئه گه ر باوه ر ناكه ي ده ستى ليده)). يه هودا له پرووى ناچار يه وه پيكه نى، ئه و كاته تفيكي كرده سه ر زه وى هاواى كرد ((كورپى نه جار نا ته وى شتى له م باره وه بلئى، زۆر باشه، من خۆم ده ليم، فريشته ي پاسه وانى تۆ شه وانه ديته سه رواغت)) كريس ت به له رزى نييكه وه گيانى كه وته زه زمه مه وه ((فريشته ي پاسه وانى من))

به لى فريشته ي پاسه وانى تۆ هه رماس، ئه و سه رخاله قورمزيه كانى ده ست و پى و دلى تۆ داپۆشى تاب توى فرى وى دونيا بده ي و خوشت فرى و بده ي، بۆ وا سه يرى ده كهى؟ بۆ وه لام نا ده يته وه ئه ي ترسنوك، ئه ي په يمان شكين، ئه ي خائين!

كريس ت چاوه كانى خو ي داخست، سه ره راي هه ستى لاوازى خو ي به سه ر پييه كانيه وه راگرت، له كاتيك دهنگى ده له رزى گو تى ((يه هودا.. تۆ هه ميشه، كه لله ره قىكى وه حشى بووى هيج كات سنوورى مرۆقا يه تيت قبول نه كردوه، له بېر ده كهى كه رۆحى مرۆق تيريكه كه له كه مان ده رجوو تا ئه و شو ينه ي ده توانى به ره و ئاسمان په ر هه لده كيشى، به لام دووباره به رده بيته وه سه ر زه مين، ژيان به سه ر زه ويه وه يانى هه لژانى باله كان و دارمانى)).

يه هودا به بيستنى ئه م وشانه وه تا ده هات زياتر تووره ده بوو له پيستى خو ي ده چوه ده ره وه هاواى كرد: شه رمه زارى بۆ تۆ كورپى داود، كورپى خودا ئه ي كريس ت، له ئه نجامدا تۆ راکيشايه ئيره وه! ژيان به سه ر زه ويه وه يانى خواردنى نان و كردنى به بال، يانى خواردنه وى ئاوو كردنى به بال، ژيان به سه ر زه وى يانى چاندى بال، خائين تۆ خوت

ئەمەت بە ئیمە گوت، ئەمە هەمان وشەکانی تۆیە، هەر بۆ وەبیرھێنانەوه قسە لە بارەى زەینى فەرامۆشکارت دەکەم، مەتى لەکوێی؟ وەرە ئێرەوه ئەو دەفتەرچەیت کە وەکو خەنجەرى من لەتەنگەى دلت دەپاریزی بکەوه، نووسینەکانت بچۆنەوه، رابردنى زەمانە لەلایەک مێروولەو ئارەقە لەلایەکی دیکە نووسینەکانى تۆیان لەبێن بردوه. بەلام هیشتا چەند وشەیی ماوه بچۆنیتەوه تا ئەو جەنابە بییستی و وەبیری بیتەوه، شەویکیان نەفەرى لە ریش سپیەکانى ئورشەلیم بەناوى نیکوداموس بەنهیینیەوه هاتە لای ئەو و پرسى ((تۆ کێی و کارت چییە؟)) وەلامى ئەو بوو کە ((من کارم چاندنى بالە)) لەبیرتە کورێ نەجار؟

کاتى ئەمەت گوت، ئیمە هەستمان کرد کە خەریک بوو بەرمان دەردەکرد، ئیستا کەوتوویتە چ رۆژیکەوه، ((ئەى کەلەشیری پەراگەندە! خەریکی نەقەنى)) ژيان لەسەر زەوى یانى هەلپرتنى پەروبال ئەى ترسنۆک؟ یاللا و ن بە ئیدی نەتینم! ژيان ئەگەر سەرانسەر هەورەتریشقەو گەوالە نەبیئ بەکەلکی چی من دیت؟ پەترۆس و ئاندریاس لە من نزیک نەکەونەوه، ژنان قیژە قیژە نەکەن، دەستى لى بەرز ناکەمەوه ئەو مردوووه سەرى لەخاک بردۆتە خوارەوه، کەس بەدار لەمردووان نادات، ئەو هیشتاکە بەسەر پییەکانیەوه وەستاوه، قسە دەکات و دەگریت، بەلام مردوو، جگە لە جەستەیی شتیکی دیکە نییە، مەگەر خودا ببەخشى، من ناتوانم، ئومیدەوارم کە خوین و ئەشک و خۆلەمیشى سراپیل هەلپرتیتە سەریەوه.

کاسەى سەبرى پیرەمێردەکان پڕ بوو، هەموو بەیەکەوه کەوتنە سەر زەوى، دووبارە یادەوه ریان زیندوو بوو، هەستیان دەکرد کە دووبارە زیندوو بوونەتەوه، یادى مەلەکوئى ئاسمان و تەختى پادشاهی گەورەبى لەزەینیان زیندوو بوو، هەوێلە کاتیکا هات و هاواریان بوو تەوێلى خۆیان لەبەرد دەکوتا.

کریستش بەیەکجار هۆق هۆق کەوتە گریانەوه، هاواری کرد ((برام یەهودا لیم ببورە)) دەیەویست خۆى باویستە باوەشى یەهودا کە دەستى هینا پیتش و هاواری کرد ((نزیك مەکەوه، دەست لەمن مەدە، ئیدی باوەرم بەهیچ نییە، باوەرم بەهیچ کەس نیە تۆ دلئى منت شکاند)).

کریست ملتەییکی کرد، گەراپەوه تا تەکیەگاھى بدۆزیتەوه، ژنان بە شیوەن کردنەوه، خۆیان هاویشتە سەر زەوى، یاوەران بەتورپەبى و نەفرەتەوه سەیریان دەکرد، غولامچەکە ون بوو، بەزەمزەمەکردنەوه گوتى ((من خائین و پەیمان شکین و ترسنۆکم، ئیستا ئاگادارى ئابرووی خۆم بووم بەلئى، دەبوا لە خاچ بدریم، بەلام شەهامەتم لەدەست داو رامکرد، برايان لیم بسورن ئیووم فریودا، ئاخ، چ دەبوو کە دەمتوانى دووبارە ژيان دەست پیتکەمەوه!)) کریست لە هەمان حالدا کە قسەى دەکرد خۆى بەزەویدا دابوو، ئیستاکی سەرى لەگاشەبەردەکانى حەوشە دەکوتا.

- هاواری و دۆستانى دیرینى من، بەقسەییکی ئەقین ئامیز دلەم بدەنەوه، من وا لە ناودەچم، نابود دەم، دەستم بۆ لای ئیووه دریش دەکەم، ئایا لەنتوان ئیوودا کەسى هەیه کەر نەبى و دەستم بگریت و قسەییکی ئەقین ئامیز بەمن بیئى؟ هیچ کەس هیچ کەس؟ هەتا تۆش یۆحەنناى خۆشەویستى من؟ هەتا تۆش پەترۆس؟

یاوەرى خۆشەویست بەشیوونەوه گوتى دەتوانم چی بلیم؟ قسەیی بۆ گوتن نییە کورێ مێرى ئەوه چ جادویێک بوو لە ئیمەت کرد؟

پەترۆس لە حالیکدا فرمیسکی چاوی دەسپریەوه گوتى تۆ فریوی ئیمەت دا، هەق بە یەهودایە، تۆ وادەى خۆت شکاند، ژيانى ئیمە بەباچوو.

یەکسەر لەئاپۆرەى پیرەمێردانى وردیلە هاواریکی یەك دەنگەو گریانای هەلسا:

- ئەى ترسنۆک، پەیمان شکین، ئەى خائین!

- ئەى ترسنۆک، پەیمان شکین، ئەى خائین!

مەتى پرسەدارانە گوتى تەواوى رەنجى بەباچوو، ئاخ کە بە چ کارامەییکەوه، پيشبینى پەيامبەرەم بەسەر قامەت و گوفتارى تۆوه دەپازاندهوه، کاریکی دژواربوو، بەلام خۆم خستە ژێر باریەوهو بەخۆم دەگوت لە کلیساکانى ئاینده باوەرداران کتیبى قەبەى زیڕین جلد دەکانەوهو دەلین وانەى ئەمەرۆکە لە ئینجیلی پیرۆز، لەگێرانیەوهى مەتیە، هەمان ئەو ئەندیشەیه پەروبالئى بەمن دەبەخشى و دەمنووسى، بەلام ئیستاکی هەمان ئەو شکۆو بلیمەتیە بەباچوو، تۆ مرۆقیکی بئى ئەمەک و بئى سەوادى خائین شایستەى

سەرزەنشتی، تۆ دەبی لەخاچ بدری، بەلێ هەتا بەخاتری منیش بوایه، تۆ دەبوو لەخاچ درابای، تا ئەو نووسینانە لە ئافەتی زەماندا بەپارێزراوی بمیشتەوه. جارێکی دیکە هاوارێکی یەک دەنگ و گریانای پیرەمێردان هەلسا:

- ئەی ترسنۆک، ئەی پەیمان شکیین، ئەی خائین

- ئەی ترسنۆک، ئەی پەیمان شکیین، ئەی خائین

- لەهەمان ساتدا تۆماس لەحالیکیدا بەپەلە دەهاتە حەوشەوه، هاواری کرد مەولای من، ئیستا کە هەموو تۆیان بەجێهێشت و بەخائین بانگت دەکەن من تۆ جی ناهیلتم، من، تۆماسی پەيامبەر، تۆ جی ناهیلتم، گوتم زەمانە دەسوورێ، لەبەر هەندێکە کە لەکەنارتا دەمێنمەوه، چاوەروانم کە زەمانە بسوورێ.

- پەتروۆس هەلسایەوه سەری و هاواری کرد یاللا برۆین، یەهودا بکەوه پێشەوه، رینماییمان بکە، پیرەمێردەکان بەهەناسەپرکیوه هەلسانەوه، کریست رووخساری لەخاچ بوو، بەقۆلێ کراوه کەوتبە سەرزەوی، تەواوی حەوشە داپۆشی، ئەوان مشتێ خۆیان لەسەری راگریبوو، هاواریان دەکرد:

- ئەی ترسنۆک، پەیمان شکیین، ئەی خائین

- ئەی ترسنۆک، پەیمان شکیین، ئەی خائین

- ئەوکاتە یەک یەک هاواریان دەکرد: ((ئەی ترسنۆک، پەیمان شکیین، ئەی خائین!!)) ونبوون.

کریست لەرووی دەرد و ئازارەوه، چاوی سووراندو سەیری کرد تەنهایە، حەوشەو مال و درەختەکان، دەرگاکانی دی، خودی دی، ونبوینە، شتی جگە لە بەردی خۆین لە ژێر پێهەکانیدا و خوارتر ئاپۆرەیی لە تاریکی زیاتر نییە، بەتەواوی توانای خۆی هەولێ دا، تا بزانی لەکۆی بووه، کە لێی بوو بۆ ئازار دەکێشی، گەرەکی بوو هاواری خۆی تەواو بکات و بلێت: بۆ بە تەنھات جی هیشتم؟! هەولیدا تا لێهەکانی بخاتە جۆلە، بەلام نەیتوانی، سەری گێژ بوو دووبارە کەوتەوه بێهۆشی، وا بە دیاردەکەوت کە بۆ خوارەوه دەچی و فەنا دەبیست، بەلام لەپەرپیکا لە هەمان حال کە روودەچوو فەنا دەبوو، شمشالی پیش رووی ئەوی گرتوووه هەستی کرد ئیسفەنجیکی تیکەل بە سرکە کەوتۆتە سەر

لووت و لێهەکانیەوه، دەبی کەسی لەسەر زەمین بەزەبی بەحالی ئەو هاتیشتەوه، بۆنیکی تالی بە هەناسەییکی قوول هەلکێشا، دووبارە گیانی وەبەر هاتەوه، سینە خۆی پر با کرد، سەیری ئاسمانی کرد، هاواریکی دلتەزینی سەردا، بۆ بەتەنھات جیتھیشتم؟! ئەو کاتە یەکسەر بەماندوووونێکی تەواووه سەری خۆی دابەزاند.

هەستی بەئازاریکی وەحشەتەکان کرد لە دەست و پێی و دلێ، چاوەکانی رۆشن بۆوه تاجی درک و خۆین و خاچی بیینی، دوو گوارەو دوو ریز دانێ سپی و تیز لەناو خۆرەتاودا لەتاریکیدا کەوتنە درەوشانەوه، سەدای خەندەییکی سارد و گالتەئامیزی بیست گوارەو ددانەکان ونبوون، کریست بەتوندو تۆلی لەشوینی خۆیدا مایەوه.

سەری کەوتە لەرزینەوه، لەپەرپیکا بەبیری هاتەوه کە لە کۆی بوو، بۆ هەستی بە ئازار دەکرد، لەزەتیکی سەرکێش و وەحشی سەراسەری و جودی ئەوی داگرت، نە... نە ئەو ترسنۆک و پەیمان شکیین و خائین نەبوو، ئەو لە خاچی چوار میخ درابوو، ئەو شەرەفمەندانە بەبەهای مەرگ لەسەر پەیمانی خۆیدا مابوو ساتی کە هاواری کرد ((خودایە، خودایە)) بێهۆش بوو بۆ ساتی کورت وەسەسەیی هاتە سۆراغیەوه و گومراھی کرد، ئەو لەزەت و ژنھینان و منالانە هەمووی درۆ بوون، ئەو پیرەمێردە کورو مەخلوقانە کە بە ترسنۆک و پەیمان شکیین و خائینیان لە قەلەم دەدا زیاتر لە درۆیی نەبوون، هەموو ئەوانە ئەو ئەندێشەو دوو دلێانە بوون کە هەرماس ناردبوونی یاوەرەکانی ئەو زیندوو بوون و خەریکی کاری خۆیان بوون، ئەوان لە دەشتایی و لە دەریاکاندا ((خەبەری خۆش))یان رادەگەیاندا، سوپاس بۆ خودا کە هەموو شتی بە پێی بەرنامە بۆ پێشەوه چوو بوو.

هاواریکی پیرۆزمەندانە سەردا ((وہزیفەي خۆم بە ئەنجام گەیاندا))

وابوو وەك بلیی گوتبووی ((هەموو شتی دەستی پیکردوو))

سوپاس و پیزانین

له وهرگیپرانی ئەم رۆمانەدا بە پێویستی دەزانم که سوپاس و ریزی خۆم بو
ئەو برادەرانی خوارهوه دەرپریم که هاندەریکی باش بوون له زۆر رووهوه
یارمهتییان داوم و جی په نجهیان دیاره.

- نازاد نەرگوشی

- کهریم سوۆفی

- سهید ئارام

- سامان عهبدوئهره حمان

کهریم دهشتی